

Ігор ДУДА

ЛЕМКІВСЬКИЙ СЛОВНИК

**Всеукраїнське товариство «Лемківщина»
Фундація дослідження Лемківщини у Львові
Бібліотека Лемківщини, ч. 54**

Ігор ДУДА

ЛЕМКІВСЬКИЙ СЛОВНИК

26 000 слів

**Тернопіль
Астон
2011**

**Всеукраїнське товариство «Лемківщина»
Фундація дослідження Лемківщини у Львові
Бібліотека Лемківщини, ч. 54**

Ігор ДУДА

ЛЕМКІВСЬКИЙ СЛОВНИК

26 000 слів

**Тернопіль
Астон
2011**

ОД АВТОРЯ

Оддавна мыслью си о написаню регіонального лемківського словника. Стало-м записував лемківски слова а їх тлумачыня по-українськи. Засєдно з приповідками, од 2003 року фіксував-єм слова, котри сут правдиво нашы, одмінни от літературних – українських ци польських.

Гнеска в Україні жыють штыри покоління лемків. Покоління, якє ся вродило «дома», юж забыло лемківску бесьїду і переважні гварит лемківско-українськом мішанином. Покоління, котре выросло в Україні, розумит по-лемківски, але бесьїдувати не може і, повіме правду, не хце. Бо не ма з кым! Іщы кус – і лемків як етногрупы не стане. Дякувати Богу, схоронили-зме культуру (пісьню, різьбу, малярство, даякы звычаї а традиції), але стратили головну ознаку нашого субетносу – язык, бесьїду, мову, говірку, гвару, наріччя, діалект, – як хцете, так повідайте. Не годжу-ся з тим, же мусиме ужывати українськи слова (в Польщы – польски), бо, повідають, же в лемківській бесьїді таких слів неє. Они сут! Маме їх тилько поглядати. Барвиста українська мова буде ішчы богатишом, кєд буде єднати в собі регіональны слова і діалектизмы, кєд выробиме власну научну термінологію, кєд будеме шанувати красний словник Бориса Грінченка, wydаний 100 літ тому. Прото гнескы маме тисячы (!) збыточних німецких, французских, а тюркских слів, котры прилетіли в Україну од языка «старшого брата». І най мі пребачат барз вчени-мовознавцьї, же кравец взявся за шевство. Я – гісторик штукуы, беру-ся за невластиву для мня справу. Не раз застановляв-ся: кєд не я, то хто ся возме. Мовознавцьї вєце цскавлят-ся державном мовом або языками сусьїдив, но не гваром лемків, бойків ци гуцулів.

Дорогы краєне! Маме ся спілкувати, хоц бы на побутовим рівни, свойом рідном бесьїдом. Повторю гасло, котре юж од часу друкую на четвертій стороні часопису «Дзвони Лемківщини»: «Лемку! Маиш бесьїдувати, гварити, мовити, повідати, радити, речы, гадати. Втовды лем будеш собом і шанувати Тя будут Люде».

Лемкове в Україні спринимають бесьїду своїх предків през призму української мовы, котру чуют і послуговуют-ся ньом штодня. Подумав-єм си, же ліпше укласти словник українсько-лемківський, а не взипы. Нашы краєне глядають, як тото ци тамто українське слово ся повідало дома. Не барз дуже маме книжок, написаних лемківськом, жебы їх была потреба тлумачыти українським літературним языком.

Можете глядати в словнику блуды, знам же они сут і вы їх найдете. Не мылит-ся лем тот, хто нич не робит.

Не претендую на новизну і словесну повноту. Най то буде ішчы єдна криска в лемківськїм мовным мальовидлі, моя скромна данина незабутній Лемківщині.

ПЕРЕДМОВА

I.

Лемки-русини – західна етнографічна гілка українського народу, яка споконвіків проживає по обох схилах Карпат. Гори поділяють Лемківщину на дві частини, розміщені на території трьох держав – Польщі, Словаччини та України. Північна – галицька, південна – словацька і закарпатська. Границі краю творять форму трикутника, повернутого вершиною на Захід, що сягає річки Попрад. За Попрадом, під самим Бескидом, лежать ще чотири лемківські села. Пам'ятаймо, що нинішніх кордонів за часів Австрії та Австро-Угорщини (1772–1918 рр.) не існувало.

Територія Лемківщини простягається від західного кордону України (р. Сян) на 120-130 км. Північна межа проживання лемків проходить попід містами Перемишль, Динів, Березів, Коросно, Ясло, Біч, Горлиці, Грибів, Новий Санч, Північна на ширину до 60 км. Південна межа лежить за Бескидами, понад словацькими містами Михаловці, Гуменне, Пряшів, Сабинів, Стара Любовня. Вододіл має три перевали-переходи: Лупківський (627 м), Дуклянський (502 м) і Тилицький (688 м). Серед гірських вершин відомі Яворина біля Криниці (1114 м), Магура біля Маластова (814 м), Кичера біля Вислока (652 м).

У південно-східній частині Лемківщини, на Закарпатті лемки компактно проживають у районах – Велико-Березнянському, Перечинському, частково Ужгородському і Мукачівському, до річки Боржава. Всі межі сьогодні мають багато етнографічних півостровів і острівців між поляками, словаками, українськими бойками і закарпатськими лемками.

«Расово Лемки, – стверджує Юліян Тарнович, – це чистий український тип, – чужі домішки дуже невеликі. Лемки рішуче належать не до чужих народів або племен (Шведи, Румуни, Волохи), як думали деякі дослідники, але до Українського Народу» (12.25–26).

Нижче наводимо хроніку важливих подій багатостраждальної історії краю до депортації його населення на Схід і Захід.

Про Русь і Велику Хорватію, в яку входила Лемківщина, згадує візантійський імператор Константин Багрянородний у своїй книзі «Про управління державою» (949 р.). Тоді вона займала величезну територію від річки Прут на сході до Баварії на заході (6.315).

Давні міста і містечка Лемківщини згадуються у «Літописі Руському». *«У рік 6489 (981). Пішов Володимир (великий князь Київський) до Ляхів і зайняв городи їх – Перемишль, Червен та інші городи, які є й до сьогодні під Руссю» (8.49). Зима 1150. «Король (Гейза II – король Угорський) же, пройшовши Гору, взяв Санок» (8.234). Літо 1262. «Послав тоді (князь Василько Романович) здобич брату своєму королеві (Данилу Галицькому) з*

Борисом з Ізеболком (боярином), – король бо тоді поїхав був в Угри, – і догнав Бориса коло Телича» (8.424).

Лемки стали першими серед слов'ян будівничими церковного, громадського і господарського життя в Америці. Еміграцію до США започаткував Юрко Кашицький з Нової Веси (п-т Новий Санч), який прибув у 1872 р. і повернувся додому через 10 років. Відтак, у 1873 р. поїхав Михайло Золяк з Ганчови (п-т Горлиці). Серед емігрантів був поширений жарт, що *«Лемкове открыли Гамерику»*.

Відомо, що перша парафіальна школа на Лемківщині заснована 1638 року в с. Поворозник. Становлення освіти пов'язане із заснуванням Руських Бурс у Новому Санчі (1898 р.) та Горлицях (1906 р.), які діяли до 1914 р. (1.76-84).

На початку Першої світової війни австрійська влада провела великі арешти серед священиків, учителів, урядників, солтисів, окремих господарів як підозрілих «русофілів» і вивезла до табору Талергоф. Протягом 1914–17 рр. там загинули 1 767 чоловіків, жінок і дітей (1.54-57). У Горлицях 6 вересня 1914 р. без суду і слідства був розстріляний о. Максим Сандович (у 1994 р. його віднесено до православних святих).

У листопаді 1918 р. на Сяніччині почався рух за приєднання Лемківщини до ЗУНРу. Його ініціатором був о. Пантелеймон Шпилька – парох із Вислока Великого. В с. Команча розмістилася Повітова Рада. Від грудня 1918-го до березня 1920 р. в с. Фльоринка діяла москвофільська «Західно-Лемківська Республіка», що також іменувала себе як «Руська Народна Республіка» (Президент д-р Ярослав Качмарчик). Її керівники вели переговори про приєднання Галицької Лемківщини до Чехо-Словаччини (1.62-66).

У 1930 р. за почином мистця Лева Геца в Сяноці створено музей «Лемківщина». У Львові виходила газета «Наш Лемко» (1933–39 рр.), а у Криничі – часопис «Лемко» (1934-39 рр.). З метою налагодження міжконфесійних непорозумінь між лемками у лютому 1934 р. утворено греко-католицьку Апостольську Адміністрацію Лемківщини з осідком у Перемишлі. Адміністраторами працювали оо. Василь Масцюх, Яків Медвецький, Олександр Малиновський.

У міжвоєнний час ХХ ст. чисельність лемків-русинів у світі сягала близько **1 623 000 осіб**, у т.ч.:

Автохтони: Закарпаття – 640 тис.	Еміграція: США – 620 тис.
Польща – 140 тис.	Канада – 22 тис.
Словаччина – 130 тис.	Австралія – 3 тис.
Сербія – 25 тис.	(1.67)
Румунія – 20 тис.	
Чехія – 12 тис.	
Хорватія – 5 тис.	
Угорщина – 3 тис.	

Під час Другої світової війни на теренах Лемківщини пожвавилася національно-культурне життя. В Сяноці постала Окружна Національна Рада, а в Новому Санчі – Український Допомоговий Комітет. У 1941 р. засновано Учительську Семінарію в Криниці. Маловідомим залишається той факт, що між Німеччиною і СРСР 3.11.1939 р. підписаний договір про переселення близько 5 000 лемків у Західну Україну. Це мав бути обмін лемків на німецьких колоністів, які жили на Тернопільщині. Перші добровільні виїзди почалися у лютому 1940 р. Більшість переселенців згодом повернулися в рідні гори (1.129–130).

Від серпня 1944 р. лемківських хлопців мобілізували в Червону Армію або Військо Польське. Зокрема в с. Туринське (п-т Сянок) з 64 мобілізованих загинули 26, у с. Сквіртне (п-т Горлиці) з 25 – 22 (1.149–150). Лемки також брали участь у визвольних партизанських рухах – прорадянських і пропольських, а згодом в Українській Повстанській Армії. Крайовим провідником ОУН і керівником підпільної адміністрації на Закерзонні в 1945–47 рр. був Ярослав Старух – «Стяг», який загинув під час акції «Вісла». Командиром 25-го Тактичного Відтинку «Лемко» УПА був майор Василь Мізерний – «Рен».

Протягом 15.11.1944 – 20.11.1946 рр. на підставі Угоди між УРСР і Польщею від 9.09.1944 р. із земель Лемківщини, Перемишльщини, Підляшшя і Холмщини на Схід було депортовано 122 622 родин або 482 880 осіб (за даними В.Сергійчука; 10.231), 123 010 родин або 483 808 осіб (за даними Е.Місіла; 15.357) – «громадян української, білоруської, російської і русинської національностей», і розсіяно майже по всіх областях України. Про лемків в Угоді нічого не сказано. Новий кордон пролягав вздовж т.зв. «лінії Керзона». У 1946–47 рр. тисячі вигнанців повернулися в Галичину, ближче до рідних Карпат. На Тернопільщині, зокрема, осіли 41 105 родин або 173 360 осіб.

Ті, що залишилися на Закерзонні, – 140 577 русинів-лемків-українців, під час сумнозвісної операції «Вісла» (29 квітня – 12 серпня 1947 р.), були депортовані на Захід – на колишні німецькі території, що відійшли до Польщі. Частина з них повернулася на прабатьківські землі за часів «хрущовської відлиги» (1956 р.).

Уродженцями Північної Лемківщини були видатні діячі науки, культури і мистецтва: Павло **Русин** (бл.1470 – бл.1517) – професор Краківського Університету («перший гуманістичний поет України»); Михайло **Василевич** (XVI ст.) – переписувач «Пересопницького Євангелія», на якому присягають Президенти України, Дмитро **Бортнянський** (1751–1825) – композитор (директор Придворної Капели в Санкт-Петербурзі); Михайло **Балудянський** (1769–1847) – правник і економіст (перший ректор Петербурзького Університету); Михайло **Вербицький** (1815–1870)

– священик, композитор (автор музики Національного Гімну України); Модест **Менцинський** (1875–1935) – оперний співак; Єпіфаній **Дровняк-Никифор** (1895–1968) – маляр-примітивіст світової слави; Володимир **Кубійович** (1900–1984) – географ, історик і редактор; Юліян **Тарнович** (1903–1977) – письменник і журналіст; Богдан Ігор **Антонич** (1909–1937) – поет; Олекса **Біланюк** (1926–2009) – ядерний фізик; Петро **Мошич** (1928–2006) – педіатр; Еммануїл **Мисько** (1929–2000) – скульптор (ректор Львівської Академії мистецтв).

Лемки завжди відрізнялися високою релігійністю, саме тому з їх середовища вийшли визначні церковні діячі – Митрополит Галицький **Йосиф Сембратович** (1821–1896), Митрополит Галицький і кардинал Сильвестр **Сембратович** (1836–1898), Патріарх Київський і всієї України (УАПЦ) **Дмитрій** (Володимир Ярема, 1915–2000), Митрополит Філадельфійський **Стефан Сулик** (1924), а також єпископи **Тома Полянський** (1796–1869), **Юліян Пелеш** (1843–1896), **Йосафат Коциловський** (1876–1947), **Павло Василик** (1926–2004).

II.

Прийнято, що назва «лемко» (на Закарпатті – «лемак») походить від загальноновживаного слова «лем», у значенні «лише, тільки». Так прозвали горян їх сусіди – долиняни. Науковці ввели прізвисько «лемко» в обіг як мовознавчо-етнографічний термін лише на початку ХІХ ст. (за іншими даними, ХVІ ст.; 7.1.11). Яків Головацький ще в 1843 р. стверджував, що назви «бойки» і «лемки» є лише прізвиськами (18.398). Іван Верхратський пише, що прізвисько дали сусіди-бойки (2.1-2). Серед галицьких лемків ця назва поширилася тільки на початку ХХ ст. (7.1.17). Самоназва лемків усіх регіонів – **русини**. Для аналогії приведемо зневажливі назви сусідніх етносів: дойч – фріц, німець (у знач. німий), поляк – лях, росіянин – москаль, кацап.

Сьогодні відомо, що санскритська мова європейського походження (13.272). Санскритське слово «рос» (рас, рус) означає «світлий, ясний, русий», інакше – «син Сонця». Найдавнішими з усіх писаних пам'яток, що зберегли ім'я «Русь», є єгипетські ієрогліфи (13.244). Римські джерела згадують про Русь з 839-го, візантійські хроніки – з 852 року. У Біблії слово «Рош» (Рус) вживається чотири рази (6.209).

Наших предків у доісторичні часи іменували різно: карпи, укри, білі хорвати, руськолани (роксани, роксолани, алани), роси (руси, русичі, рутени, расени). Це назви окремих давньоруських племен і об'єднань. Русинський (нині – український) народ ніколи не був гілкою якогось пранароду. *«Більше того! Український народ сам є пранародом, з якого вийшли інші народи»*, – справедливо твердить Павло Штепа (13.272).

Чужинці називали русинів по-своєму: індійці – с(ш)умерами, єгиптяни – гітїтами (гіксами, гіксосами); перси – сак(с)ами; греки – пелазгами (лелегами), скитами (скіфами, сколотами), сарматами (савроматами), кіммерійцями (гомерійцями), кібрами, гіпербореями, антами (велетами), троянцями, траками (фракійцями), тірренами (терсенами); римляни – етрусками (тусками), галатами, галлами, кельтами, гунами, венедями, нарешті... «варварами». Це різні форми одного найменування «**рус**» (мовні варіанти – рас, рос).

Якщо Русь-Україна була матір'ю (не сестрою!) усіх слов'янських народів, то Карпати були їх колискою. Карпати у давні часи називали Венедськими горами, бо венеди заснували на півночі Італії Венедську державу і місто Венецію. Наших предків, вихідців із нинішньої Галичини, маємо називати **прарусами**, а не якимись штучно видуманими чужинцями іменами. Загальний етнонім – прізвисько «слов'яни» походить від слова «слави». Так римляни називали білих рабів із півночі, наших предків, яких постачали царські скіфи, а згодом – хазари.

Починаючи від VI тис. до Р.Х., в далеку дохристиянську добу, в Карпато-Дунайському регіоні народжувалися, формувалися і розходилися на Схід, Південь і Захід нові етнічні групи зі своєю мовою і культурою. Наукові дослідження істориків, які стали відомі останнім часом, свідчать, що Карпати після потопу були колискою т.зв. індо-європейської або арійської цивілізації. Частина аріїв (оріїв) у середині II тис. до Р.Х. мігрувала з Аратти в Індію. Аратта (Оратанія) як країна аріїв часто згадується в с(ш)умерському епосі (6.164). Вона займала територію від Дніпра до самого Дунаю (кол. Істер).

Священна мова санскрит («культурна»), як і протонародна – пракрит («первісна»), мають багато спільних коренів з арійсько-прарусинською та старо-українською мовами, наприклад: *аді* – один, *багута* – багато, *вар* – варити, *ватар* – вітер, *горі* – гора, *гріва* – шия; *двара* – двері, *двіс* – два, *жата* – життя, *імі* – іде, *катара* – котрий, *крішна* – красний, *киатрій* – кошовий, *маг* – муж, *матар*, *мана*, – мати (матір), *мріти* – вмирати, *наса* – ніс, *падаті* – падати, *паса* – пастух, *пака* – пекло, *світ*, *швета* – світлий, *смаяті* – сміятися, *стуна* – стопа, *тат* – той, *тата* – тато, *тваї* – твій, *трі* – три, *уда* – вода, *чуматі* – цьомати (цілувати), *явана* – явлення (3.199–200). Санскрит допомагає зрозуміти значення наших імен і прізвищ, етнонімів і топонімів.

Археологічні знахідки підтверджують можливість переселення аріїв-прас(ш)умерів з Індії (чи Закавказзя) на територію Месопотамії. С(ш)умери, наші предки, були обдарованим народом. Вони вперше збудували цивілізовані міста, звели храмові споруди – зіккурати («штучні гори»), поділили рік на 12 місяців, а тиждень на 7 днів, склали збірник

законів, таблицю множення і систему мір, винайшли колесо, плуг і віз (військову колісницю), перше письмо – клинопис. Найдавніші с(ш)умерські піктографічні пам'ятки датуються близько 3 100 р. до Р.Х. С(ш)умерські епоси виникли найменше за півтора тисячоліття до Гомерових «Іліади» й «Одіссеї». В «Епосі про Зіусудру» та «Епосі про Гільгамеша», далеко до Біблійної історії, згадується про рай і всесвітній потоп. Мова с(ш)умерів близька русинській, порівняйте: *бал-бал* – говорити (балакати), *дас* – даси (даш), *ду* – іду, *еду* – один, *кашу* – кажу, *лу* – людина, *мана* – обмін (міна), *нан* – мати (неня), *решату* – вирішувати (рішати), *сар* – цар (сонячний), *сумер* – спокійний (сумирний), *уруду* – руда (метал) (11.60–63). Семітські аккадці під проводом царя Саргона (Саррумкена) після 2 350 р. до Р.Х. підкорили С(Ш)умер, проте вони стояли значно нижче за рівнем свого суспільно-культурного розвитку.

Скити, за Геродотом, з'явилися у Північному Причорномор'ї в середині II тис. до Р.Х. Вони не були чужим народом, це ті ж праруси, які колись емігрували на Схід, а в IV ст. пішли на Захід і завоювали Північну Англію (Шотландію). На мапі Клавдія Птолемея (бл.100 – бл.165) простір від Дунаю до Волги зазначений як «Скитія», на місці сучасної Пруссії читаємо назву «Боруссія». Ще в XVI ст. селяни Північної Німеччини (Пруссії) говорили русинською мовою. У Ганновері Служба Божа правилася на слов'янській мові до 1751 року. Шотландія в оригіналі читається як «Скотленд», тобто земля скитів. Про роль наших предків-русів натякає надзвичайна роль Пруссії в історії Німеччини (13.281, 298, 342–345).

Вчені визнають, що в питанні про царських скіфів (арійських скитів), їх міграції та історичної місії залишається дуже багато невизначеностей. Про їх спадкоємців – сарматів знаємо ще менше. Зарубіжні вчені стверджують, що скити-гітити-руси панували в Малій Азії (Галатеї) майже 150 років. Цікаво, що на їх тризубах були зображені галки, а самі гітити – з оселедцями.

На поч. XVII ст. до Р.Х. гітити (гіксоси) з допомогою важких кінних колісниць, залізної зброї і складаних луків завоювали Єгипет і правили там більше ста років (1680–1570). Одного з фараонів звали Кийан (13.328–330). П'ять фараонів 22-ої династії мала прізвище Шишак (6.260). Сучасна історія не знає, хто вони («царі пастухів» чи «царський народ») і звідки прийшли. Античні вчені вважали гіксосів фінікійцями. Археологічні розкопки біблійного Єрихона твердять, що місто займали гіксоси.

Чимало єгипетських слів доволі зрозумілі сучасному українцеві-галичанину: *адар* – удар, *вараг* – ворог, *гапат* – обіймати (хапати), *гат* – хата, *мерт* – селянин (смерд), *мест* – помста, *пат* – палиця (патик), *рек* – рік, *ремен* – рамено (плече), *тес* – ніж (тесак), *тнет* – різати (тяти), *чебет* – чобіт (13.332). На саркофазі Тутанхамона (XIV ст. до Р.Х.) виявлено напис

русинською мовою: «У віки несе істину суцим, що ти вбити намагаєшся, переешкоди ставлячи». Невідомий автор докоряє фараону Єгипту, який виступав антиподом Аратти (4.200).

Після повернення з Єгипту наші предки-праруси поселилися в Північній Палестині (кол. Ханаан) над озером Генізарет (згодом – Галілейське море). Ця місцевість знана як Галілея (пізніше – Тіверіада). Єгипетські письмові джерела (ієрогліфи) називають Палестину і Сирію I–II тис. до Р.Х. (до приходу євреїв) Верхньою Рутенією, а мешканців – рутенами (13.245, 334). Місто Єрусалим (*Ел-рус-салем*) заснували гітити (гікси), яких ханаанці звали «русами» (11.90). Воно є часткою нашої історії. Багато інших єврейських топонімічних назв – Ізраїль (*Узра-Ел*; в знач. побачив Бога; 11.50), Йордан (*Яр-дан*), Єрихон (*Яри-гон*), Голан (*Гал-лан*) – мають арійські (русинські) корені. Семіти з'явилися там лише в XII ст. до Р.Х. (13.328).

Русами-скитами за походженням, були засновники східних релігій Заратустра (Спітама) і Будда (Гаутама). Коли б не було Заратустри і Будди, то іудаїзм, християнство і магометанство не мали б ідейного підґрунтя (11.92, 120, 121; 13.331). Лев Силенко спробував оживити авестійську (заратустріянську) мову, якою наші предки говорили перед заснуванням Рима і написанням Біблії: *вар* – дощ, *вдова* – відава, *віс* (весь) – село, *гав* (гов'ядина) – м'ясо, *жані* – жінка, *зам* – земля, *зна* – знати, *нава* – новий, *пасу* – скот, *хвара* – рана (11.93). Наведені приклади дають підстави задуматися про місце нашої мови в світовій цивілізації. Праруси, пише П. Штепа, випередили всіх європейців у культурному поступі на кілька тисяч років (13.263).

Сучасні історіософи твердять, що родоначальниками галілеян були наші пращури – стародавні арії-гіперрборей, які прийшли в Палестину в III ст. до Р.Х. із Придніпров'я, Придністров'я і Прикарпаття (3.8). Галілеяни відомі тим, що з їх середовища вийшов Ісус Христос, Діва Марія та всі апостоли (крім Іуди із Каріота – іудея). Батьки Діви Марії, їх родичі та апостоли мають не єврейські, а наші імена. Христос не був євреєм, він був галілеянином-галичанином (3.117; 4.310–316). Християнство має галілеянські (тобто галицькі), а не єврейські етнічні корені. Для іудеїв Галілея і Самарія були окремими, «поганськими» країнами. Іудеї ставилися зверхньо до жителів Галілеї через їхнє змішане походження, релігію і відмінну мову. Ісуса не сприймали за свого. Після Вознесіння Христового значна частина галілеян із Палестини і галатів з Малої Азії повернулася в Галичину. Протягом кількох наступних століть послідовників Христа називали «галілеянами», а не християнами (4.69–70). Маємо гордитися, що наша Галичина дала світові Боголюдину Ісуса-Спасителя! Олександр

Македонський і т(ф)ракієць Спартак також мають прикарпатське коріння (13.340).

Якою мовою говорив Ісус Христос? Питання зовсім не риторичне. Ісус (євр. Єшуа) розмовляв арамейською (аморейською) мовою, яка була поширеною серед галілеян, самарян і юдеїв. Крім того, Він знав і місцеву мову, принесену в Галілею з Галичини, яка виконувала роль т.зв. «хатньої мови». Саме цією материнською мовою були мовлені передсмертні слова під час агонії на хресті: «*Елої, Елої, лема савахтані?*». Почувши їх, іудеї подумали, що Ісус кличе пророка Іллю (Мр. 15.34–35). Згідно з помилковим стереотипом, ці слова перекладають як «*Боже мій, Боже мій, чому Ти мене покинув?*» Насправді ж останні слова Спасителя були сказані галілейською мовою, якою Марія від народження розмовляла зі Своїм Сином: «*О Лельо, о Лельо, лем в мя ся остані!*» (Лельо – в знач. Няньо-Батько). Якщо ці слова були незрозумілі для тодішніх юдеїв і нинішніх «науковців», то вони не потребують перекладу для теперішніх українців Карпатського регіону (лемків, бойків і гуцулів), звідки галілеяни-геллени-галати-галли-галичани 24 століття тому переселилися в Палестину (3.61; 4.319–320). В євангелиста Луки переклад більш точний: «*Отче, у Твої руки віддаю дух Мій*» (Лк. 23.46).

Пелазги – біблійні філістимляни, завоювали Крит і заснували місто Трою на честь бога Трояна. Вони виробили алфавітне письмо, яке перейняли фінікійці. Грецький історик Геродот (IV ст. до Р.Х.) писав, що Еллада початково називалася Пелазгією, а філософ Плутарх (II ст.) вважав, що пелазги були засновниками Рима (2.42). Етруски (тобто «з русів» інакше – расенни), які прийшли приблизно у 1250 р. до Р.Х. зі зруйнованої Трої (грец. Іліон), володіли Римською державою в 616-509 рр. до Р.Х. Назва «Рим» – етрусського (руського) походження, і саме місто створювалося за етруським (руським) зразком. Головні божества Русі стали головними богами етрусків. Рим заснували наші предки-етруски – брати Ромул і Рем. Римляни успадкували праруську обрядовість, традиції, звичаї і празники (Щедрий вечір, Купала). Етруски подарували аборигенам Апеннінського півострова своє письмо. Етруські тексти написані грецькими буквами, які легко читаються. Проте вчені-лінгвісти Західної Європи протягом років не могли зрозуміти зміст написів, поки не додумалися зіставити слова з давньоукраїнською: *ака* – яко, *враз* – вразити, *ени* – вони, *живас* – життя, *зар* – жар, *ката* – хата, *міні* – мені, *нуна* – няня (мати), *пайн* – пан, *палянос* – паляниця, *патакс* – птах, *пулу* – поле, *ртеле* – ретельний, *ру* – рука, *рума* – румигати (жувати), *скатера* – скатертина, *скриніум* – скриня, *сну* – сон, *сопіл* – сопілка, *сутина* – сутінки, *талан* – доля (6.193; 11.164).

Наші предки – праруси були войовничим народом, з яким змушені були рахуватися сусіди. Кордоном між Скитською і Римською державами була річка Євфрат. Скити розгромили перські війська царів Кира (529 р.) і Дарія (513 р. до Р.Х.), а в 55 р. – римського полководця Марка Красса. Зі скитами воював Олександр Македонський. Вони вперше почали виробляти і вживати залізну зброю (13.283, 285).

Відомо, що в 118 р. роксолани-алани розбили на Дунаї римські легіони імператора Адріана. В 375 р. аланський король Болемир з допомогою гунів вигнав готів з Русі-України (13.308). А 439 р. король аланів Самбіда допоміг Римові вигнати вестготів і бургундців з південної Галлії (теп. Франція). В Іспанських Піренеях (Галісії) досі живуть баски (самоназва – ускара), які не вважають себе ні іспанцями, ні французами. Антропологи зараховують басків до тієї ж раси, що і наших трипільців, а мовознавці твердять, що їх мова має праслов'янські (точніше – прарусинські) корені (13.341).

Гуни на чолі з Аттілою (401–453), в союзі з галлами-русами, підірвали могутність Риму, зруйнувавши північні міста імперії. Долю Риму вирішила Каталаунська битва (6.286). Згодом наші предки під проводом короля русів (рутенів) Одоакера (Одоакра) здобули Рим (470 р.) і володіли ним протягом 14 років. Ім'я Одоакера вирізьблено латинською мовою на мармуровій плиті, знайденій у м. Зальцбург (Австрія) (13.247–248). Візантійський історик Прокопій у середині VI ст. писав, що анти і праслов'яни говорили одною мовою (9.305).

Наші предки – лемки ведуть свій родовід від білих хорватів (русів). У VII ст. до Р.Х. із Семиріччя (Пенджаб, Північна Індія), як пише «Велесова книга», на конях і возах вони з боями повернулися до Карпатських гір, де прожили близько 500 літ. Через деякий час готи (германське плем'я) із Заходу потіснили трьох синів Ірія (Арія, Орія). Тоді *«Кий іде з русами, і Щек веде плем'я своє, а Хорив – хорватів своїх»*, написано на дощечці 36-а (9.296–298, 389–390). Князь Кий, який пішов на схід сонця, на березі Дніпра заснував град Київ. Князь Хорів (Гороват, Хорват) пішов на південь, де почав нове життя на побережжі Адріатики, а Щек (Шчех, Чех) – на Моравію. *«По довгих же часах, – пише «Літопис Руський», – сіли слов'яни по Дунаєві, де єсть нині Угорська земля і Болгарська. Од тих слов'ян розійшлися вони по Землі і прозвалися іменами своїми, – /од того/, де сіли, на котрому місці. Ті, що, прийшовши, сіли по ріці на ймення Морава, і прозвалися моравами, а другі чехами назвалися. А се – ті самі слов'яни: білі хорвати, серби і хорутани»* (8.2).

Міграції з Карпат на південь продовжувалися і в пізніші часи. У 634–638 рр. білі хорвати – русини зі Східної Галичини (Червоної Руси) переселилися на Балкани (у Далмацію), де живуть досі. Хорвати

згадуються серед руських племен, разом із полянами, древлянами, сіверянами, радимичами, які «жили в мирі» (8.8). У 907 році князь Олег, разом із іншими племенами, «котрі є пособниками», брав хорватів у похід на греків (8.16). Однак, невдовзі (993 р.), вони повстали проти Києва, і князь Володимир Великий змушений був втихомирювати їх (6.68).

Наших предків, які жили у лісах, називали «древлянами», на рівнинах – «полянами», в горах – «г(х)орватами». З XI ст. хорвати вже відомі як русини. Галицькі русини у середині XVIII, а відтак у XIX ст. переселялися у Сербську Воеводину і сьогодні називають себе «руснаци». Досі вважають себе русинами (руснаками) жителі Західного Закарпаття (Україна), Пряшівщини (Словаччина), Мармарощини (Угорщина). Принагідно згадаємо, що князь Святослав Завойовник називав свій народ – «скито-руси», а гетьман Богдан Хмельницький – «русини».

Коли цар Пьотр I у 1713 році вкрав нашу етнічну національну назву і почав називати азійську Московію (кол. Татарську Русь) – «Россія», а московитів іменувати «росіяни» (рассіяне), наддніпрянці, щоб не бути «малоросами», на початку XIX ст. задовільнилися синонімом «українці». Русини Галичини лише під час Першої світової війни стали українцями. Однак, мусимо пам'ятати, що назва «Україна» також давня, вперше відома з Іпатіївського літопису (1187 р.).

У «Велесовій Книзі», що є концентрованим вираженням пам'яті прарусів-українців дохристиянської доби, я знайшов більше сотні слів, що властиві для лемківської говірки: *вошчына* – віск, *взерати ся* – дивитися, *влоси* – волосся, *вырва* – урвище, *его* – його, *карк* – шия, *лихий* – поганий, *міх* – мішок, *най* – хай, *од ся* – від себе, *они* – вони, *осі* – ці, *піемо* – співаємо, *про* – для, *са(я)* – ця, *стріча* – зустріч, *сут* – є, *худо* – погано, (9.398–468). Вчені-мовознавці чомусь свідчать про спорідненість мови «Велеса» зі старочеською. На наш погляд, тут треба твердити про спорідненість мови близьких і дальших сусідів-слов'ян (чехів, словаків, поляків, сербів, хорватів, русинів-українців) із говором жителів Карпат. Саме звідси почалася давня (арійська) мова, яку в значній мірі зберегли нинішні русини-лемки. Зауважимо, що прислівник «*лем*» широко використовувався в українській літературній мові XIV–XVII ст., а галицький літературний діалект XIX ст. дуже близький до лемківської говірки. Фому Невірного прошу переглянути львівську газету народовців «Діло», що виходила у Львові в 1880–1939 роках.

Саме праруська розмовна мова була базовою для становлення нинішнього літературного мовлення всіх слов'янських народів. Наша кирилиця (863 р.) не була новою абеткою слов'ян, вона створена на основі давньоруської, дохристиянської. Св. Кирило (Константин) не винаходив ні глаголиці, ні кирилиці. Він додав лише кілька літер до алфавіту, знайденого

в Корсуні. Аланське письмо було основою для глаголиці, а від неї – кирилиці (13.311). Санскритське, с(ш)умерське, фінікійське, етрусське письмена походять від праруського, а не навпаки (6.200–201).

Вважають, що алфавіт винайшли стародавні греки-елліни. Насправді вони перейняли його від кіммерійців-фінікійців, наших предків (6.165,183). Місце походження писемності останнім часом перемістилося з Месопотамії та Фінікії до Центральної Європи – Карпат (6.197–198). Саме Галичина була духовною основою Орієнту – Руси-України.

Грецьке слово «логос» походить від староруського «голос». Воно трансформувалося шляхом перестановки двох приголосних, подібно як лемківський «медвід» – на український «ведмідь». Назва «гал» (галичанин) також бере початок від слова «голос» (голосистий) (3.48, 218).

У своїй праці Іван Верхратський висловлює припущення: *«Говор галицьких Лемків оказує подібно як і говор угорських Лемаків сильний вплив словащини; подекуди слідний також вплив польщини...»*. Однак, тут же визнає: *«Не без того, що і русчина вплинула своєю дорогою на місцеві говори і Словаків, і Мазурів...»*. (2.2).

І. Верхратський вважає, що деякі лемківські слова, форми і вирази є давніші і правильніші, ніж загальновживані на той час у письмі чи в «бесіді розговорній». Серед таких прикладів подає слова: **астряб** – ястра(у)б, **спадчына** – спадщина; **тета, тотка** – тітка; **ручник** – рушник (2.16, 19). Вчений приводить десятки архаїчних форм лемківських слів, які беруть початок від XIV століття.

Треба погодитися з думкою Адама Барни, *«што Лемкы в своїм карпатскым сьвіті были єдным, найдовше захованым з архаїчных народів Европы...»* (1.68).

III.

У 1932–36 рр. рідну мову наші предки вивчали в початкових школах на Північній Лемківщині, яка входила до складу Польщі. Тоді ж було введено Буквар і першу Читанку. Фундація Підтримки лемківської меншини «Rutenika» у Польщі 2004 року видала новий Буквар, Граматику і польсько-англійсько-лемківські Словники, які допущені сьогодні для використання у середніх школах.

Словники засвідчують рівень мовної культури лемків і мовне багатство лемківської бесіди. Мовна спільнота, відомо, вважається характерним чинником національної ідентичності лемків. Достатньо глянути на нашу словникову статтю «людина», що має (крім загальної назви) 38 значень-позицій, «майстер», «полотно» – по 25, «чоловік» – 23, «жінка», «поле» – по 22, «ліс» – 19, «вівця», «тканина» – по 16, «вода»,

«дитина» – по 13, «груша», «дерево», «корова», «солома» – по 12. Кожна мова неповторна, давня русинська (лемківська) – також.

Для ілюстративних прикладів у словнику використаний фольклорний матеріал – пісні та приказки. Лемківська пісня займає виняткове місце в загальноукраїнській пісенній творчості. Досі, по радіо і телебаченню, з естрадних підмостків звучать чарівні лемківські пісні, яких оголошують просто – «українські народні». Про співучість лемків писав (язичієм!) О. Кольберг у своїх «Різних творах»: *«Лемки, як весь народ рускій, сут весьма певчий. Жне-лі женищина, грабає-лі, доїт-лі корови, ілі на жорнах меле, всегда роботу свою піснію сопровождає... Удівительним дійствительно єст, як оні целый день жнучи, похилени до землі, співати могут»* (14.49, 47).

Я не проводив наукових експедицій на Лемківщині і не записував лемківські слова по селах, як це робили Іван Верхратський чи Януш Рігер. Бо не було в цьому потреби! Іншої мови, крім лемківської, я не чув до виселення в Україну. Материнською мовою користувався майже 50 років (дякувати Богу, що мої батьки жили довго). А в Монастириськах (1945–58 рр.), в яких досі компактно проживають лемки, ми розмовляли «по нашому» і вдома, і на вулиці, і в школі. До словників І. Верхратського, Я. Рігера, З. Стібера, А. Бігуняка, Я. Хорощака, П. Пиртея, О. Павлешина, М. Завадяка, О. Лешка я звернувся лише тоді, коли самотійно зібрав близько 20 тисяч слів. І брав від них не всі слова підряд, а тільки рідкісно-регіональні, яких я не міг пам'ятати, бо вони не вживалися в Західній Лемківщині, зокрема в маминій Ганчові чи батьковому Сквіртному на Горличчині.

Щиро вдячний Володиславу Максимовичу – «гамерицкому лемкови», за електронні варіанти праць І. Верхратського, Я. Рігера, О. Кольберга, Ф. Колесси, З. Стібера, О. Лешка та інших. Вдячний Володимирі Ропецькому – «львівському лемкови», за усні поради і праці А. Павлешина, М. Завадяка і Д. Попа, які збагатили мої знання лемківської мови, а також сам словник.

Живим інформатором рідної говірки, яку я записав, була одна із найстаріших лемкинь в Україні – 92-річна Марія Щерба з Кирпанів (нар. 1919 р. в с. Кам'янка, повіт Кросно). З 1945 р. вона проживає в с. Ягільниця Чортківського району на Тернопільщині.

Найбільш ґрунтовними науковими працями з лемківського мовознавства, використаними мною, вважаю словники І. Верхратського та Я. Рігера. Цінним джерелом для пізнання регіональних діалектів, у т.ч. лемківського, є «Енциклопедичний словник української мови».

Загалом, словник містить **10 760** статей, близько **26 000** лемківських слів (у т.ч. **5 640** запозичених слів), **1 250** словосполучень та **1 700** ілюстративних прикладів, без врахування словесних варіантів і відмінкових закінчень. Він охоплює найбільш уживані та рідкісні слова лемківського діалекту української мови.

ЛЕМКІВСЬКИЙ ПРАВОПИС

Досі немає усталеного лемківського фонетичного правопису. Подані в словнику найбільш характерні особливості формотворення лемківських слів покликані заповнити цю прогалину. Ми пишемо їх так, як вимовляємо і чуємо. Давно назріла потреба в систематизації багатой лемківської лексики. У багатьох випадках виникали сумніви, що вимагають подальшого вдосконалення, передусім синоніми – слова, різні за звуковою формою, проте однакові або близькі за значенням.

1. Буква **-ї** у лемківському правописі не використовується: лемко **-іде**, а не їде; **-іст**, а не їсть.

2. Не вживається апостроф (') перед літерами **-я, -ю, -є**. Українські слова ім'я, зів'ялий, м'який, в'ється пишемо як **іме́но, зів'я́лий, мня́кій, в'е́-ся**.

3. Шипляча буква **-щ** замінена поєднанням складових букв: **-шт** (нащо – **по́што**, щоденно – **што́ден**) або **-шч** (прищ – **пы́ршч**, щастя – **шч'є́сьтя**, щирий – **шчы́рий**).

4. Твердий знак (**ѣ**), що з'явився на початку ХІ ст., не використовуємо у жодній позиції. Він нагадує архаїчне, пресловуте «язичіє». До прикладу, в Росії та Східній Україні його відмовилися вживати в кінці слів ще у 1918 році.

5. Старослов'янська буква **-ѣ**, навколо якої ведуться гострі дискусії, відома з кінця ХІ ст., коли московитів-«росіян» ще не існувало. Вона вживається згідно з вимовою після шиплячих та інших приголосних (крім **-ц**): **бы́кы, бы́ти, жы́тя, ры́ба, хы́жа**. Однак існують винятки: **бі́гчи, бі́дны́сший, глу́бший, ді́тя́чий, і́стнію́чий, ко́зя́чий, мо́ло́дчий, пра́вода́вчий, ры́жий, сьві́жий, сере́ду́шчий, ту́ньший, туте́йший, шчи́тка**.

Спроба заміни букви **-ѣ** на **-и** суттєво змінює значення багатьох слів. Переконливими прикладами можуть бути такі ононіми – однакові за написанням і звучанням слова, проте різні за значенням: бити – **бы́ти**, вигляд – **вы́гляд**, вити – **вы́ти**, грати – **гра́ты**, дим – **ды́м**, лишка – **лы́жка**, писк – **пы́ск**, рачки – **ра́чки**, рик – **ры́к**, син – **сын**, ти – **ты**.

6. Відмовляємося від вимови букви **-л** як **-в** в іменниках (молоко – **мо́во́ко**, село – **се́во**, ляда – **ва́да**, слуга – **сву́га**), дієсловах минулого часу однини і множини жіночого і середнього роду (писала – **писа́ва**, ходила – **ходи́ва**; пішло – **пі́шво**, казало – **каза́во**), прикметниках (молодий –

мово́дий, веселий – **весе́вий**), прислівниках (повно – **по́лно**). Також відмовляємося від зворотнього написання дієслів минулого часу чоловічого роду (пішов – **пішол**, приймав – **прині́мал**).

Ця регіональна вимова має виразний відтінок полонізмів або русизмів, тому не може бути прийнята у лемківському правописі.

7. Відмінності між м'яким **-і** і середнім **-и** в багатьох лемківських словах прослідковуються дуже невиразно: **лѐкци(і)я, по́зі(и)р, о́ри(і)х, ро́сі(и)л**. Однак при письмі заперечуємо заміну **-і** буквою **-и** на початку слів: Іван – **І́ван**, ішов – **ішов**. При вимові цю рідкісну особливість варто враховувати.

8. Букву **-Г -г** вживаємо у випадках, передбачених українським правописом, а також у всіх словах іншомовного походження, в яких подано **-g**, а не **-h**: **га́вган, га́зда, газѐта, га́мба, ганч, га́чы, гвер, гу́макы, густ; дра́гон, коле́га, ля́гер, му́рга, о́гін, тигер, фігу́ра, фільо́лог, шля́г, шпа́ргет** і т.д.

9. У всіх випадках, незалежно від попередніх і наступних літер, від пунктуації, на початку і в середині речення, використовуємо прийменник **-в**, а не **-у**: **жычы́ня в лісьті; в мо́ій фаме́ліі**.

10. Перед словами, що починаються на приголосні, звук **-в** вимовляємо як **-з, -ф** або **-х**: **гло́ни, фче́ра, ф каба́ті, х парію́**. Проте рекомендуємо писати: **вло́ни, вче́ра, в каба́ті, в парію́**.

11. Після букв **-з, -с, -ц** перед голосним **-і** та приголосними пишемо **-ь** (м'який знак) для посилення м'якості цих приголосних: **бесы́да, зы́ля, зыві́зда, кра́сьні, сы́вято, сы́м, сы́міх, су́сьід, цывічы́ня, цы́пы**. Однак існують ряд винятків: **касі́ер, о́сміи, ро́сіл, слонь, стівка** та ін.

12. Пом'якшується буква **-л** перед голосним **-о**: **логіка – льо́гіка, Павло – Па́вльо, понеділок – понеді́льок**.

Не можемо погодитися з пом'якшенням при письмі букви **-л** перед голосним **-і**: **клы́щі, лы́с, лы́теркы, лы́я, млы́ти, плы́нити, слы́пак, хлы́бусь** та інших (див. І. Верхратського). Букву **-л** у наведених словах вимовляємо м'яко і без м'якого знаку.

13. Категорично заперечуємо заміну букв **-зь, -сь** на **-ш**: **зыві́зда – шыві́зда, сы́вято – швято, сы́ніг – шніг, су́сьід – сушід, ся – шья**. Вони зустрічаються у лемківському словнику А. Бігуняка – О. Гойсака, а також О. Павлишена, який використовував його буквально. Буква **-ш** спотворює чисте звучання слів.

14. М'який знак (-ь) не вживається у прикметниках, які закінчуються на **-зький, -ський, -цький**, у т.ч. у суфіксах слов'янських прізвищ (**Острівський, Потопський, Сьвенціцький**). У цих словах буква **-и** змінюється на **-і**: вузький – **у́зкій**, польський – **по́льскій**, тонкий – **то́нькій**.

15. Іменники чоловічого роду, які в українській мові закінчуються на **-ь**, по-лемківськи вимовляємо твердо: **ві́нец, мі́сяц, сьі́чен, хло́пец**.

16. В іменниках середнього роду однини, які закінчуються на **-я**, подвоєння букв не проводимо: життя – **жы́тя**, завдання – **зада́ня**, зілля – **зы́ля**, сушіння – **сушы́ня**, читання – **чыта́ня**.

17. Частку **-ся** в кінці зворотніх дієслів рекомендуємо писати через дефіс, а на початку – без нього: **споді́ва́ме-ся, ся мину́ло**. Однак заперечуємо їх написання разом: **зві́ритися, спита́тися** (див. *Прт.*) або з невиправданим пом'якшенням: **выдава́тисья, зрі́катисья, понагла́тисья** (див. *БГ., Пвн.*). Як виняток – **де́сят, пісья́ти**, відповідно до вимови. Правопис частки **-ся** без дефісу збережено згідно з першоджерелами (див. *Врх., Ргр.*).

18. Частку **-зме** в кінці дієслів також пишемо через дефіс: ми ходили – **ходи́ли-зме**.

19. Іменники чоловічого роду, що означають професію і закінчуються на **-ар, -яр**, вимовляємо твердо: **ма́сар, у́вчар, ко́сяр, ры́бяр**. Проте у родовому відмінку, вони пом'якшуються і змінюються наголоси: **маса́ря, увча́ря, кося́ря, рыба́ря**.

20. Іменники твердої групи множини можуть закінчуватися на **-ове**: **брато́ве, пташко́ве, свато́ве, сыно́ве**.

21. Іменники чоловічого і жіночого роду в орудному відмінку однини, на відміну від українських **-ою, -єю, -сю**, мають закінчення **-ом**: **бро́ньом, во́дом, голо́вом, ма́пом, пля́цом, ру́ком, сли́вком, хы́жом**.

22. Українське слово-сполучник **-що?** на Лемківщині всюди вимовлялося як **-што?**

23. Префікс **-від** у лемківських словах змінюється на **-од** в іменниках (відповідь – **одпо́від**, відродження – **одроджы́ня**), дієсловах (відійти – **оды́йти**, відтінити – **одтіні́ти**), прикметниках (відкритий – **одкры́тий**, відповідний – **одпові́дний**), прислівниках (віднедавна – **однеда́вна**).

24. Загальноновживаний в українській мові префікс **пере-** вживається у лемківських відповідниках як **пре-**, переважно в дієсловах (перебувати –

пребыва́ти, передбачити – предвиді́ти, перейти – пре́йти), а також у похідних від них іменниках, прикметниках і прислівниках (перед – **пред**, передчуття – **предчу́тя**, пересолений – **пресолéний**). Проте існують винятки: закуска – **переку́ска**, переймати – **перейа́ти**, переселення – **переселі́ня**, перебільшення – **переса́да**.

25. Закінчення дієслів у 3-ій особі теперішнього часу однини та минулого часу множини завжди вимовляємо твердо: **гва́рит – гва́рят, гу́лят – гуля́ють, єст – сут**.

26. Іменники чоловічого роду, що закінчуються на **-д, -з, -ж, -н, -р, -с, -т**, у родовому відмінку множини мають закінчення **-ив** або **-ів**: **ко́мин – комі́нив, па́лец – пальці́в**.

27. У словах іншомовного походження, зокрема географічних назвах, зустрічаються скорочення початкових голосних букв (італієць – **та́льян**), додавання букви **-г** перед початковими голосними (Америка – **Гамері́ка**), зміна **-ф** на **-т** (Афіни – **Ате́ни**).

28. Деякі особові іменники жіночого роду однини та жіночі імена можуть набувати закінчення чоловічого роду: ма́муся – **ма́мусь**, куму́ся – **ку́мусь**; неві́стка – **неві́ст**, госпо́диня – **га́здын**; Ма́рина – **Ма́рин**, Па́раска – **Па́раск**. Це примітна особливість говірки галицьких лемків, яку слушно зауважив ще І. Верхратський.

29. Характерне тверде закінчення м'яких зубних приголосних в іменниках: вогонь – **о́ген**, гість – **гіст**, повість – **пові́ст**.

30. У прислівникових формах можливі заміни кінцевих букв **-і** на **-о**: гарно – **га́рді(о)**, невміло – **безда́рні(о)**, повно – **окопі́сті(о)**.

31. Буква **-в** перед **-у** на початку слів випадає (**вугілля** – **у́гель**, **вузько** – **у́зко**, **вухо** – **у́хо**). В окремих випадках **-в** замінюється на **-у**: вживати – **ужыва́ти**, повчання – **поуча́ня**.

32. Характерною ознакою лемківської говірки є зміна закінчення слів, зокрема:

– жіночі прикметники родового відмінку однини на **-ой** (верхньої – **ве́рхньої**, доброї – **до́брой**, першої – **пе́ршой**);

– прикметники у називному відмінку множини на **-и** (горді – **го́рды**, мудрі – **му́дры**, наші – **на́шы**);

– особові форми дієслів 1-ої особи множини на **-ме** (випускаємо – **выпушча́ме**, зваримо – **звари́ме**, кидаємо – **шмаря́ме**, співаємо – **співа́ме**);
– займенники у називному відмінку множини мають закінчення на **-ви** (ти – **ты**, ми – **мы**, ви – **вы**).

33. Дієслова наказового способу нерідко зберігають стару форму з часткою **-ле**: говори! – **гвар-ле!** іди сюди! – **під-ле гев!** ану! – **но-ле!**

34. Закінчення **-и** після твердих приголосних у дієсловах 2-ої особи однини наказової форми, властиве для української мови, зникає: бери! – **бер!** говори! – **гвар!** іди! – **ід!** неси! – **нес!** ходи! – **ход!**

35. У дієсловах 1-ої і 2-ої особи множини наказової форми закінчення **-іть** переходить у **-ме**, **-те**: беріть! – **бёрте!** ідіть! – **ідте!** несіть! – **нёсте!** ходімо! – **ходме!**

36. Чоловічі прикметники лемківських слів, що мають закінчення **-ій**, у середньому роді однини змінюються на **-ке**: бідацький – **бідацкій**, **-ка**, **-ке**; дикий – **дікій**, **-ка**, **-ке**, сільський – **сельскій**, **-ка**, **-ке**. Закінчення слів жіночого роду залишається незмінним.

37. Ряд лемківських слів мають неповноголосі форми іменників і прикметників: болото – **блато**, волосся – **власи**, дорога – **драга**, здоровий – **здравий**, золото – **злато**, солома – **слама**, сторона – **страна**. При цьому, наступне після приголосної **-о** переважно змінюється на **-а**.

38. Лемківські відповідники нерідко змінюються через переставлення звуків у словах: гримить – **гы́рмит**, дрова – **ды́рва**, кропива – **копрі́ва**, кришити – **кыршы́ти**, прищ – **пырщ**, тверезий – **терез́бий**, хребет – **хырбет**.

39. З великої букви (крім загальноприйнятих в українській мові) пишемо назви народів і народностей: **Лёмко**, **Рўсин**, **Українец**.

Велика буква в займенниках також є знаком поваги та інтелігенції:

Щы́ро Ти дяку́ю! Сердечні вітам Вас!

40. Скорочено записуємо звертання, наукові титули, церковні сани та військові звання: **п.** (*пане*), **др.** (*доктор*), **проф.** (*професор*), **доц.** (*доцент*), **інж.** (*інженер*), **о.** (*отець*), **плк.** (*полковник*), **ген.** (*генерал*).

41. Багато лемківських слів мають іншомовне походження, особливо з *нім.* – **гобель**, **кольба**, **konto**, **шурц**; *австр.* діалекту – **фрас**, **шафель**, **шпаргет** (переважно науково-технічна термінологія); *пол.* – **гадати**, **дзецко**; менше зі *слов.* – **мамічка**, **шварне**; *угор.* – **боганчы**, **бача**; *рум.* – **кляг**, **брындзя**. Іншомовні слова були запозичені за часів Австро-Угорщини

безпосередньо з німецької та угорської мов або з польської. Окремі тюркські слова прийшли з європейських мов сусідів.

42. У лемківській бесіді, як і в українській мові взагалі, не дуже часто вживається звук **-ф**. Наведені близько ста словникових статей є виключно чужомовного походження. Можемо твердити, що буква **-ф** не властива для лемків.

43. Лемківські слова мають *постійний наголос* на першій: **во́да**, **но́га**, **ру́ка** або передостанній складі: **господарка́**, **деревó**, **коровá** (тобто на другий від кінця слова). Наголос змінюється:

– при зміні значення слова (**га́решт**, **гаре́штант**; **по́гар**, **пога́рик**, **погорі́чок**);

– при відмінюванні слова (**ли́жвар** – **лижва́ря**; **лы́сий** – **лысо́го**; **яві́р** – **яво́ру**);

– у словах іншомовного походження (**вари́янт**, **комисарі́ят**, **ле́кція**, **ма́шингвер**, **шлюба́нк**);

– у пісенних текстах (**заграйте́** мі, **гу́сьлі**, **заграйте́** мі, **ба́сы**; **не пію́** **па́люнку**, **лем палену́ воду́**).

Окрім перелічених вище особливостей, лемківська говірка та її правопис є подібні до норм української літературної мови.

По́за тым, як юж бы́ло повідже́но, лемкі́вска бесы́да а сй писо́вня сут поди́бны до украї́нсько́го літєратурно́го язы́ка.

ПОБУДОВА СЛОВНИКА

1. Літера **-и**, додана до лемківського алфавіту, умовно поміщена після голосної **-и**.

2. З метою заощадження місця алфавітний порядок порушено у таких випадках:

– жіночий іменник подається після іменника чоловічого роду, якщо обидва слова об'єднані змістом і утворені з однієї основи: скрипаль, скрипалька – **гу́дак**; **гудачка́**, **-и**; фінляндець, фінляндка – **Фін**; **Фінка́**, **-и**;

– зменшені форми іменника подаються після основного значення: бик, бичок – **бы́к**, **бы́цьок**; буряк, бурячок – **бу́рак**, **бура́чок**;

– в одній словниковій статті об'єднані дієслова недоконаного і доконаного виду: кидати, кинути – **метáти** (**мечу́**, **мечеш́**, **мече́**);

полегшати, полегшити – **одлегну́ти, одлігну́ти**. Недоконана форма не подається у випадках, коли вона практично не вживається.

3. Тлумачення і пояснення слів вміщуються у дужках (світлим курсивом) після лемківських відповідників: безрогий – **шу́тий** (*вівця, коза*).

4. Лексичні ононіми – однакові за написанням і звучанням слова, проте різні за значенням, подаються окремими статтями і позначені арабськими цифрами з крапкою: видання – **1. вы́да́ня** (*заміж*); **2. вы́да́ня** (*книжки*).

5. Українські слова та їх лемківські відповідники написані з малої літери, крім власних імен (Тит – **Ті́тко**), географічних назв (Афіни – **Ате́ни**), релігійних свят (Трійця – **Зелёны Сьва́та, Руса́ля**).

6. Близькі за значенням лемківські відповідники українського слова відокремлені один від одного комою. При цьому більш уживані слова стоять на першому місці: добрий – **гі́дний, до́брый, пу́тній**; побачення – **спотка́ня; пол. рантка**.

7. Лемківські відповідники відокремлюються між собою крапкою з комою:

– якщо українське слово тлумачиться по-лемківськи різними поняттями: вікно – **вы́гляд, -у; угор. о́блак**;

– якщо вони мають при собі тлумачення або пояснення: дядько – **стри́йко** (*по батькові*); **у́йко** (*по матері*);

– якщо переклади далекі за змістом: каганець – **ля́мпаш; ля́мпка, -ы; сьвіте́лко**.

8. Родовий відмінок лемківських слів-іменників, які закінчуються на букву **-а**, не вказано: бідолаха – **небо́рак**; службовець – **у́рядник**; шахтар – **гі́рник**.

9. Родовий відмінок відповідників-синонімів, що розділені комою, вказується після останнього слова: диван, кушетка – **кана́па, со́фа, -ы**.

10. Родовий відмінок лемківського відповідника з двох слів подається так: кишка – **сьле́па кы́шка, -пой ...кы**. При цьому незмінну частину другого слова-іменника замінюють три крапки.

11. Якщо дієслова – синоніми, то вони роз'єднані комами, а їх закінчення вказується лише один раз: пересувати – **човга́ти, шурга́ти, -ам, -аш**; проглядати – **прозе(и)ра́ти, прозріва́ти, прозрі(і)ти, -ам, -аш**.

12. Окремі дієслова подаються в особових закінченнях однини і множини повністю (в дужках): лити – **ля́ти** (*лью, льєш, льє; ліє́ме, ліє́те, лі́ють*).

13. Якщо українське слово та його лемківський відповідник співпадають, але при відмінюванні воно суттєво змінюється, то таке слово подане в окремій статті: знати – **зна́ти** (знам, знаш, зна; **зна́ме, зна́те, зна́ють**); кров – **кров, кы́рви**; рука – **ру́ка** (ру́кы, ру́ком, на ру́цї).

14. Займенники, що відмінюються за родами, наведено у формі чоловічого роду, відтак подано форми жіночого і середнього родів та множини, а в дужках – їх відмінки: який – займ. ч. **ко́трий, я́кій**; ж. **ко́тра, я́ка** (я́кой, я́кій, я́ку, я́ком); с. **ко́тре, я́ке** (яко́го, яко́му, я́ке, я́кым); мн. **ко́тры, я́кы** (я́кых, я́кым, я́кыма).

15. Усі українські слова і словникові статті розташовані в алфавітному порядку, за винятком загальних назв, які подаються спочатку: віз – 1. ж. заг. нім. **фу́ра, -ы**; 2. **дра́бняк, драби́няк** (із драбинами); 3. Прт. **тарапа́та, -ы** (старий).

16. Пояснення лемківських слів зроблені світлим курсивом і взяті у дужки: струхнявіти – **збарсьні́ти** (про дерево).

17. Гніздова система використана для вирізнення смислових і стилістичних відтінків окремих слів лемківської говірки, зокрема: бик, бочка, будка, верстат, вівця, відганяти, віз, віл, вода, ворота, в'язанка, галушки, горщик, гра, гриб, груша, ґрунт, дах, дерево, дитина, дівчина, діжка, дошка, дрізд, жердина, жир, жінка, жук, земля, зуб, камінь, капуста, картопля, китиця, кімната, кликати, колесо, колода, комора, корж, корова, крупа, листя, лити, личинка, ліс, людина, льон, майстер, мати, машина, метелик, місце, молоко, м'ясо, напій, настоянка, ніж, огорожа, падати, палиця, паляниця, папір, пастух, пищати, плата, плащ, погода, поле, полотно, посудина, працювати, приміщення, продавець, різати, робити, сани, сир, скло, слива, сніг, сокира, солома, стайня, станок, стодола, страва, суп, тканина, торгівець, трава, тріскати, труба, туфлі, тютюн, фрукти, хата, хвороба, хліб, хустка, цвях, черевики, чоботи, чоловік, шерсть, шкіра, шлунок, шнур, щітка, яблуко, яйце, ялина, ячмінь.

18. Власні імена лемків і географічні назви наведені тільки найбільш характерні. Вони включені в загальний алфавітний перелік статей.

19. Якщо одні і ті ж реєстрові лемківські слова зустрічаються у кількох авторів використаних джерел, то хронологічно перевагу надано словнику І. Верхратського (1902 р.).

20. Більшість вузькофахових наукових термінів із галузей ботаніки, зоології, іхтіології та орнітології взято з праць І. Верхратського.

21. Словникова стаття складена з наступних частин: а) реєстрове українське слово; б) його граматична характеристика; в) лемківський відповідник; г) семантичний опис; г) ілюстративний матеріал.

22. Лемківські слова подані в алфавітному порядку і такій змістовно-хронологічній послідовності: авторські, іншомовні, *Врх.* (І. Верхратський), *Річ.* (Я. Рігер), *Стб.* (З. Стібер), *БГ.* (А. Бігуняк, О. Гойсак), *Хриц.* (Я. Хорошак), *Пирт.* (П. Пиртей), *Пвн.* (А. Павлешин), *ЗП.* (М. Завадяк, Д. Поп), *ЛШМ.* (О. Лешка, Р. Шішкова, М. Мушинка).

23. Словосполучення, які уточнюють реєстрові українські слова, поміщені після конкретного значення слова або в кінці словникових статей: колотий – лупа́ний; ~ камінь – лупа́ний ка́мін.

24. Ілюстративні *фразеологічні приклади* подані жирним курсивом після словникових статей у тлумаченні на лемківську говірку. Вони об'єднані в чотири групи:

– лемківські пісні та колядки (окремі рядки): *то́та жéна до́бра, што му́жа шану́є* (піс.);

– лемківські приказки: *по́кус, а́ле фу́рт!* (прик.);

– речення історико-етнографічного змісту: *в'язня́ми ля́гру Яво́жно бы́ли 3 853 осо́бы;*

– поширені звороти побутового мовлення лемків: *vlóни пляну́ме поі́хати на «Ва́тру».*

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

1. Лемківські відповідники та словосполучення набрані **прямим жирним шрифтом**, граматичні характеристики, пояснення і походження слів – *світлим курсивом*, фразеологічні ілюстрації – *жирним курсивом*.

2. Букви фонетичних варіантів лемківського відповідника взяті в круглі дужки: **в(х)пав**, **в(г)мер**. Це означає, що слово має дві різновидності: **впав** і **хпав**, **вмер** і **гмер**, з яких другий варіант у письмі вживається рідше.

3. Скісна риска між словами означає, що вони мають рівноцінне значення, зокрема у займенниках: **йо́го/го**, **мо́його/мо́го**.

4. Дефіс при поданні граматичних форм дієслів замінює основу слова: починати – **зачына́ти**, **-нам**, **-наш**.

5. Іменники, що вживаються переважно у множині, виділені позначкою: брови – *мн.* **обы́рвы**, **бы́рвы**.

6. Позначення родів даються лише в тих випадках, коли лемківські відповідники не співпадають із родом українського іменника: бюро – *ж.* **канцеля́рія**, **-иі**; протидія – *ч.* **о́тпор**, **-у**.

7. Форма лемківського слова в родовому відмінку поміщена після нього скорочено, у вигляді букви або останнього складу: волосінь – волóсьи́н, -се́ни; мистецтво – шту́ка, -и́; професіонал – фахо́вець, -вця́.

Якщо слово коротке, а скорочення незручне і незрозуміле, то воно наведене повністю: дріт – дри́т, *род. дріту́*; вогонь – о́гень, *род. огня́*; сіль – си́ль, *род. со́ли*.

8. Закінчення іменників чоловічого і середнього родів однини в родовому відмінку на *-а* не вказуються: плугатар – о́рач, рушник – ру́чник, ручка сокири – топорі́ско.

9. Знак тильда (~) замінює усе заголовне слово або його частину при повторенні в ілюстративних словосполученнях: битливий – бодли́вий; ~ ва тварина – бодли́ва зьвірі́на; двері – *мн. дві́ри*; відкриті ~ отворе́ни дві́ри.

10. Знак рівності (=) вказує на те, що лемківський переклад лише приблизно відповідає значенню українського вислову: заглиблений = жолобча́стий.

11. Синоніми – однакові або близькі за значенням слова (анархія – *див. безладдя*; животіти – *див. бідувати*) подані як окремі словникові статті, а близькі за написанням слова (відбір – *тж. добір*; грабіж – *тж. грабунок*; заправка – *тж. засмажка*) – після всіх лемківських відповідників.

12. Відмінкові закінчення слів, запозичених із літературних джерел (крім *Прт.*), не вказуються. Вони не були вказані авторами у своїх працях.

13. Наголоси подані значком (´) над голосною у всіх лемківськомовних відповідниках, окрім односкладових. Пам'ятаймо, що наголос є одним із характерних особливостей говірки лемків. Українські слова наголосів не мають.

14. Термінологічні і граматичні пояснення, що стосуються всіх слів словникової статті або ряду їх, стоять безпосередньо перед заголовними словами лемківських відповідників. Пояснювальні позначки при словах, широко відомих у письмі та усному мовленні, не подаються.

15. Позначення запозичених цитат і фактів у «Передмові» подаються в круглих дужках двома цифрами (перша – номер книги у переліку літератури, друга – сторінка), які розділені крапкою (напр. 2.67). Якщо джерело має кілька частин, то позначення подано трьома цифрами, де друга – № тому (напр. 7.1.11).

Позначення використаних словникових літературних джерел

БГ. – Бігуняк Андрій, Гойсак Олександр. Лемківський словничок. – Тернопіль, 1997.

Врх. – Верхратский Іван. Про говор галицьких Лемків. – Львів, 1902.

ЗП. – Русиньські співанки з Вирховини и Гуцульщини. / Упор. М.І. Завадяк, Д.І. Поп. – Ужгород, 2007.

ЛШМ. – Лешка Олдржіх, Шішкова Ружена, Мушинка Микола. Розповіді з Підкарпаття. *Vypraveni z Podkarpati*. Українські говірки Східної Словаччини. – New-York-Praha-Київ, 1998.

Прт. – Пиртей Петро. Короткий словник лемківських говірок. – Івано-Франківськ, 2004.

Хриц. – Horoszczak Jaroslaw. Словник лемківско-польській, польско-лемківській. – Warszawa, 2004.

Пвн. – Pavlesin Aleksa. Mali rjecnik lemkiwskog govora ukrajinskog jezika. Po lemkiwski-ukrajinski-hrvatski. Hrvatski-ukrajinski-po lemkiwski. – Zagreb, 2007.

Рпр. – Rieger Janusz. Słownictwo i nazewnictwo lemkiwskie. – Warszawa, 1995.

Стб. – Stieber Zdzislaw. Dialekt lemkiw. Fonetyka i fonologia. – Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Lódź, 1982.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

ав. – авіація

австр. – австрійський діалект нім.
мови

анат. – анатомія

англ. – англійська мова

архіт. – архітектура

астр. – астрономія

біол. – біологія

бот. – ботаніка

буд. – будівництво

бухг. – бухгалтерський термін

вел. – великий

в знач. – в значенні

влас. – власна назва

виг. – вигук

війс. – військова справа

геогр. – географія

геол. – геологія

госп. – господарський термін

грам. – граматики

груб. – брутальне слово (вислів)

дер. – дерев'яний

див. – дивися

дит. – дитяче слово (вислів)

дієс. – дієслово

друк. – друкарський термін

ж. – жіночий рід

заг. – загальна назва

займ. – займенник

зал. – залізниця; залізний

збір. – збірне значення

зменш. – зменшувальна форма

зоол. — зоологія
ек. — економіка
ел. — електротехніка
євр. — єврейське слово
ім. — іменник
ірон. — іронічне слово (вислів)
іст. — історія
італ. — італійська мова
кам. — кам'яний
канц. — канцелярське слово (вислів)
книж. — книжкове слово (вислів)
крав. — кравецька справа
кул. — кулінарія
лайл. — лайливий вислів
ліс. — лісництво
літ. — літературознавство
мал. — малий
мат. — математика
мед. — медицина
мет. — металевий
мех. — механіка
мин. — минулий час
мисл. — мисливство
мист. — мистецтво
мін. — мінералогія
міф. — міфологія
мн. — множина
муз. — музика
нак. — наказова форма
невідм. — невідмінюване слово
нім. — німецька мова
одн. — одинна
особ. — особовий
пед. — педагогіка
перев. — переважно
перен. — переносне значення
пест. — пестливо
піс. — лемківська пісня
поет. — поетичне слово (вислів)
пол. — польська мова
політ. — політика

прийм. — прийменник
прик. — лемківська приказка
прикм. — прикметник
присл. — прислівник
рад. — радіотехніка
рел. — релігія
риб. — рибальство
рідк. — рідкісне слово
род. — родовий відмінок
розм. — розмовне слово (вислів)
рр. — роки
рум. — румунська мова
с. — середній рід
скор. — скорочено
слов. — словацька мова
спец. — спеціальний термін
спол. — сполучник
спорт. — спортивний термін
ср/хр. — сербсько-хорватська мова
ст. — століття
стол. — столярна справа
театр. — театральний термін
текст. — текстильний термін
техн. — техніка
тж. — також
торг. — торгівля
угор. — угорська мова
фам. — фамільярне слово
фіз. — фізика
фізіол. — фізіологія
філол. — філологія
фін. — фінансовий термін
фр. — французька мова
хім. — хімія
церк. — церковне слово (вислів)
ч. — чоловічий рід
част. — частина; частка
чес. — чеська мова
числ. — числівник
шевс. — шевська справа
юр. — юридичний термін

ЛЕМКІВСЬКИЙ АЛФАВІТ

(32 букви)

Аа	Бб	Вв	Гг
Ґґ	Дд	Ее	Єє
Жж	Зз	Іі	Ии
Ыы	Йй	Кк	Лл
Мм	Нн	Оо	Пп
Рр	Сс	Тт	Уу
Фф	Хх	Цц	Чч
Шш	Юю	Яя	Ьь

А

а — спол. а, ай, але, аль, ано, дак,
і, й, но, нуж, пак, прото, та;
тж. вигук болю; при додаванні
вживається замість слова
«додати»: три а штыри; а як
тя клічут? не хыжа, а рудера;
і ваішым, і наішым (прик.); а
раптом вдасться! а нуж ся
удаст!

абажур — пол. умбра, -ы (мет.
тарілка на лампі)

абзац — друк. одступ, -у (відступ у
тексті)

аби — присл. абы, абы-сте, жебы;
розм. лапу-цапу; Прт. быле;
~ ти - абы-с; ~ ви - абы-сте ~
що - абы-што; ~ як -даяк; абы
ден до вечера (прик.)

абичий — присл. абы-чый, -чыйа,
-чыє

абиякий — присл. абы-якій, -яка,
-яке; мій коле́та був не ~ кым
співаком

або — спол. або; слов. айбо, алебо;
пол. альбо; Врх. люб, любо;
Прт. воль; ЗП. а вадь; ~ що —
або што; най ту придут отец
або матір!

абрєвіатура — с. скорочєня

абрикос — ж. морєля, -і

абсурд — ж. дурни́ця, -і; бзд́ура,
-ы; це справжній ~ ! то єст
правдіва бзд́ура!

аванс — див. завдаток

авансувати — аванцува́ти, -у́ю,
-у́єш; да́ти за́даток

авантюрист, авантюристка — фр.
авантюриста, -ы; авантю́рник;

авантю́рниця, -і

авари — мн. іст. обри, -ів

аварія — 1. выколі́єня; ~ поїзда —
выколі́єня потягу; 2. гаварі́я,
-ні; ~ літака — гаварі́я евро́пля-
на

авжеж — присл. аякже, пє́вно(і),
пра́вда; приде́те к нам? пє́вні
же! тж. атож

авіатор — фр. авіа́тор, -я; мн.

авіа́торе

авіа́ція — с. льотни́цтво; фр.

авіа́ция, -ні

австрієць, австрі́йка — Австри́(і)-
як; Австри́(і)я́чка, -ы

австрі́йський — австри́(і)я́цкій,
-ка, -ке; мн. ~ австри́(і)я́чки

Австрі́я — Австри́я, -ні

автобіографі́я — ч. жыте́пис, -у

автобус — скор. нім. бус

автовокзал — ж. автобусова́
ста́ция, -вой ...ні

автомат — війс. нім. ма́шингвер,
шма́йзер (ручний)

автоматичний — машино́вий,
самочы́нний; ~ на зброя —
машино́ва бронь

автоматично — присл. машина́ль-
но(і); в знач. напівсвідомий рух

автомобі́ль — 1. заг. техн. авто,
а́вто-кар; а́вто-мо́біл; мо́тор,
само́хід, -хо́ду; 2. ж. фр.
лімузі́на, -ы (легковий); розм.
во́зило

автомобі́льний — автомобі́льовий,
самоходо́вий

автоно́мія — с. самоу(в)рядува́ня

автор — творец, -рця; ~ картини —
творец образу

авторучка — с. «ві́чне пе́ро»; ч.
довго́пис, -у; самопи́ска, -и
автостра́да — ч. нім. авто́пут, -и;
автоба́н, -у
аге́нт — нім. а́гент; ~ розві́дки —
а́гент сте́жы
аге́нтство — ж. нім. а́генція, -ії;
страхо́ве ~ а́генція забезпе́-
чня
агіта́тор, агіта́торка — політ.
пропаганди́ста, пропагандист-
ка, -и
агіта́ція — політ. нім. а́гітація,
-ії; передви́борна ~ предви́-
боро́ва а́гітація
агітува́ти — преко́нувати, пропа-
гува́ти, -ую, -уєш
агрега́т — ж. сы́чка́рня, -і (для
різа́ння сі́чки)
агресі́я — на́пад, -у; нім. агресі́я,
-ії
агрохі́мія — спец. агрохе́ми(і)я
агру́с звичайний — бот. а́грес,
а́гре(о)ст, -у; мн. гега́(ц)дзкы,
-зок; пожа́чкы, -чок; кле́скац-
кы, -цок; мн. Врх. гарга́чкы,
вепри́ны, кіка́цкы, космі́вкы,
коцма́лькы, опре́ны, опри́ны;
мн. БГ. винни́чкы; мн. Прт.
гега́дзы, -ів; гега́дкы, -док
адажіо — муз. пові́льно, ті́хо;
італ. ада́жо
адво́кат — юр. захы́сник; меце́нас;
австр. Врх. аду́кат; Прт.
адву́кат, -а; му́шу пі́ти за
пора́дом до аду́ката
адво́катський — аду́катскій, -ка,
-ке
адже́ — част. пре́цы, пре́цыж,

пре́цынь; а́же, же; тж. проте;
пре́цыж я о тым гва́рив!
адміні́стративний — адміністра-
ційний
адоні́с — бот. горі́(о)цьві́т, -у
адреса́ — ч. нім. а́дрес, -и (мі́сце
прожи́вання)
адреса́нт — одпра́вник; пол.
нада́вця, -і (ли́ста, поси́лки)
адресний — адре́совий; ~ сті́л —
адресо́ве бю́ро
ад'ю́тант — війс. помі́чник
аеро́дром — с. ав. льотни́ско;
мі́жнародний ~ ме́дженаро́дове
льотни́ско
аеропла́н — ав. фр. свро́плян;
само́льот
ажурний — просьві́тча́стий
азарт — за́пал; нім. га́зард, -у;
спортивний ~ руханко́вий за-
пал
азартний — запáльний, газард-
ний; ~ ні і́гри — запáльны́ гры
азбест — мін. негаше́не ва́пно,
-ного ...а
азіе́ць, азі́йка — Азі́ят; Азі́ятка,
-и
азі́йський — азі́ятскій, -ка, -ке
Азі́я — А́зія, -и
Азовське́ море — Озі́вске́ мо́ре,
-кого ...я
айва́ довга́ста — бот. угор. Врх.
кормо́ша
айстра́ садова́ — бот. нім. а́стра,
-и; рідк. таре́(і)лка, -и; Врх.
талі́рка; мн. тарі́льці
академі́чний — академі́цкій, -ка,
-ке
ака́ція бі́ла — бот. ака́ція, -ії;

рідк. робіні́я, -і́ї
 акварель — мист. фр. акваре́ля, -і́
 акварельний — акварельо́вий;
 ~ етюд — акварельо́вий шкі́ц
 акомпанемент — муз. фр. супро́від,
 -во́ду
 аконі́т — мн. бот. когути́ки,
 кони́ки, люти́ки; ж. чо́рне
 зы́ля; Врх. ла́бач, нето́га, нето́я
 (польова кві́тка)
 акорд — ж. муз. сьпі́взвучні́ст,
 -но́сти
 акт — 1. політ. чы́н, -у (вчи́нок,
 дія); 2. канц. спис, -у (доку-
 мент)
 активі́ст, активі́стка — фр.
 активі́ста, активі́стка, -ы
 активний — ді́йовий
 актор — фр. акте́р, -я; мн. акте́ры
 акторський — фр. акте́рській, -ка,
 -кє
 актуальний — ді́яльний, чы́нний;
 ~ не запитання — чы́нне пы́тання
 акуратний — докля́дний, педан-
 тичний, пунктуа́льний, то́чний
 акушерка — мед. ба́бка, -ы; пол.
 поло́жна, -і; фр. гакуше́рка,
 куша́(е)рка, -ы
 акцент — див. наголос
 акци́з — ж. фін. акци́за, -ы
 акціо́нер — власник; фр. акціо́-
 нер, -я
 акці́я — фр. акці́я, -і́ї (дія); тж.
 цінний папі́р
 албане́ць, алба́нка — Альба́нец,
 -нця; Альба́нка, -ы
 Алба́нія — Альба́нія, -і́ї
 албанський — альба́нській, -ка,
 -кє
 алгебра — мат. нім. альге́бра, -ы

але — спол. а, але, е́днак, но,
 о́днак, одна́ко; ано-лем; БГ.
 кой; — 3П. айбо; Хри́. а́джеж;
 га́зда хті́в ора́ти, но бы́ло
 мо́кро; по́нюс бы-м тя, кой не
 го́ден (піс.)

алеба́стр — мін. аляба́стер, -тру
 але ж — див. адже

але́я для прогуляно́к — але́я, -і;
 нім. промена́да, -ы; ч. пол.
 де́птак, -у; с. угор. ко́рзо (у
 центрі мі́ста); мн. пля́нты;
 Ники́фор, ма́лював в Кри́ниці
 на депта́ку

Алжи́р — Альжі́р, -у
 алжи́рський — альжі́рській, -ка, -кє
 алілу́я! — церк. алилу́я! (хвала
 Бо́гу!)

алкого́лік — алького́лік
 алкоголь — нім. алько́голь, -лю
 алкогольни́й — алького́льовий
 алло! — розм. фр. га́льо!

алма́з — мін. альма́с, -у; ~ не
 свердло — альма́сний свербе́ль
 алое дере́вовидне — ч. бот.
 столі́тник; а́лой, -о́я

алфа́віт — ж. абе́тка, азбу́ка, -ы;
 с. пол. абеца́дло; ж. альфа́бета,
 -ы; ЛШМ. абеце́да

алфа́вітний — абе́тко́вий; ~ поря-
 док — абе́тко́вий ряд

алхі́мік — альхе́мік
 алхі́мія — нім. альхе́мія, -і́ї
 алюміні́євий — мін. Прт. алю-
 міньо́вий, -ва, -ве; то́ты
 лы́жкы сут алюміні́ови

альбо́м — нім. альбу́м, -у; ~ для
 фотогра́фій — альбу́м для зні-
 мок

альбомний — альбомовий

альпака — альпага, -и (тканина з вовни лам)

Альпи — Альпы, -пів

альпійський — альпійській, -ка, -ке

альт — високий голос, -кого ...у

амбразура — війс. бойниця, -і

Амбросій — Амброз, Амроз

амбулаторія — амбулатория, -ії

Америка — Гамерика, -и; *Лемки*

на зарібки їхали до Гамерики
американець, американка — Гамериканин; Гамериканка, -и

американський — гамеріцький, -ка, -ке; *мн. гамеріцьки; не поїхав в Гамеріцький край (ніс.)*

аміак — хім. фр. амоніак, -у

амінь! — невідм. церк. ами(і)н!;
пол. амен (хай буде так!)

амнестувати — помилувати, -ую, -уєш

амністія — невідм. помилування, прощч(е)ня; нім. амнестия, -і

амплуа — ж. театр. ролія, -і

амуніція — фр. муніція, -ії (війс. спорядження)

аналіз — с. дослідження, -нь; ж. фр. аналіза, -и

аналогія — подібність, відповід-
нист, -ності; нім. анальоґія, -і

анархіст — анархіста, -и

анархія — див. безладдя

Анатолій — Анатоль, -ля; Тольск, -лька

Анастасія — Анастасія, -ії; Нась-
ця, Нация, -і; Настка, -и

анафема — церк. анатема, -и

анахронізм — пережиток, -тка

ангар — ав. нім. гангар, -у; ~ для

літаків — гангар про європейцям

ангел — рел. ангел, янгол; книж.

аг(н)ел

ангельський — рел. ангельській,

янгольській, -ка, -ке

ангіна — с. невідм. мед. запаління

гарла

англійський — ангельській, ан-

лицький, -ка, -ке; *мн. ангель-*

ски; ~ ка мова — англійський

язык

англієць, англійка — Англік;

Ангелька, -и

Англія — Велька Британія, -кой

...ний; *рідк. Англія, -ні*

ангорський — ангорській, -ка, -ке

Андрій — Андри(е)й, -и(е)я

анекдот — ж. жарт, -у; сьміхо-

винка, -и; ж. лепетав-ка, -и;

анекдота, -и; *пол. віц, — кавал,*

-у; пол. фігель, -гля;

анестезія — с. мед. умертвлі(е)ня, -нь

ані — част. ані; *спол. а ні; ани*

нашим, ани вашим (прик.); кед

хцеш — побереме-ся, а ні — то

повіч

аніж — *спол. аниж*

анілін — ж. хім. аніліна, -и

аніякий — присл. ани-якій, -ка, -ке

анкер — *тех. гак; гачок, -чка*

анкета — ч. запитальник; *нім.*

анкета, -и

анкетний — анкетовий

анонім — безіменний; *фр. анонім*

анонімний — аноні(і)мовий, без

імені

ансамбль — мист. фр. ансамбел, -бля
 антиквар — 1. колекціонер, -я (знавець старовини); 2. букіні(і)ста, -и (продавець книг)
 антихрист — рел. анцик(х)рист, анци(і)яш; тж. чорт
 античний — античкій, -ка, -ке; ~ не мистецтво — античка штука
 Антон — Анти(і)н, -а; Антек, -тка; Антонь, -ня; Тосько; рідк. Янтін
 Антоніна — Антося, Тосья, -і
 антракт — ж. павза, -и
 антрекот — кул. фр. антрикот (відбивна котлета з яловичини)
 ану! — виг. част. ано! но! но-ле!; ано, вставай, газдо, до роботи!
 ану лиш! — нак. розм. нуж! тж. нумо, давай; ~ щось вийде з цього! — нуж штось вийде з того!
 апарат — спец. прилад, -у
 апеляція — с. юр. звертання, -нь
 апельсин — с. італ. помаранча, -и; пома(е)ранч
 апельсиновий — помаранчовий; тж. оранжевий колір
 апендицит — анат. ж. сьлепа кышка, -пой ...кы; Врх. денчанка, дньова, заднена кышка (запалення)
 аплікація — мист. аплікация, -ні
 аплодисменти — мн. пляскання; пол. окляскы
 аплодувати — ляпкати, плескати, -ам, -аш (в долоні)
 апостольський — рел. апостоль-

скій, -ка, -ке; Апостольська Адміністрація Лемківщини повстала 1934 року
 аптека — мед. нім. апотека, аптыка, -и
 аптекар — мед. нім. апотекар, аптыкар, -я
 аптечний — аптыкарскій, -ка, -ке; мн. аптыкарски
 ар — фр. гар, -у; розм. ж. сотка, -и (одиниця площі, 100 кв.м.)
 аранжувати — впорядкувати, -ую, -уєш; ~ пісню — впорядкувати сьпіванку
 арбітр — 1. юр. посередник; 2. спорт. судія, -и
 аргумент — доказ, -у; не мали-зме жадних доказив
 арешт — нім. гарешт, -у
 арештант — гарештант
 арештувати — гарештувати, -ую, -уєш; поліція гарештувала сьвящеників, учителів і урядників
 аристократія — іст. нім. аристокрация, -и; пол. паньство
 арифметика — арих(т)метика, -и
 арка — арх. аркада, -и
 аркан — 1. гаркан (гуцульський танець); 2. зашморг, -у (мотузок); тж. ласо
 аркуш — ж. картка, -и; листок, -тка (паперу); ЗП. листина; в шкільним зошиті маме 12 листків
 армія — с. війс. войско; книж. нім. армада, -и
 арніка гірська — бот. дика шалата, -кой ...ты; баранец,

-нця; **баранка**, -ы; **баранс**
зыля, **орник**; *Врх.* **скусівник**
 аромат — **запах**, -у; дуже приєм-
 ний ~ **барз милий запах**
 ароматний — **пахнячий**; **арома-**
тичний; *книж.* **благовонний**
 Арсен — **Сень**, **Сеньо**, -ня;
Сенько
 арсенал — *ж.* *війс.* **збройовня**,
зброяря, -і
 артерія — *анат.* *Хри.* **бючка**
 артикул — *спец.* **розділ**, -у
 артилерист — *війс.* **гармаш**; *нім.*
каноне(і)р, -я
 артилерія — *війс.* *нім.* **арте(і)ле-**
рия, -ні
 артист — *нім.* **артиста**, -ы; *до нас*
приїхав знаний артиста
 архаїка — **давнина**, -ы
 архаїчний — **давній**, -ня, -нс; ~ не
 мистецтво — **давня штука**
 архангельський — **архангельській**,
-ка, -кє
 археолог — **археольог**; *мн.* **архео-**
льоги
 археологія — **археольогія**, -ні
 архіваріус — *спец.* **архівіста**, -ы
(охоронець архіву)
 архівний — **архи(і)вальний**; ~ на
 установа — **архивальний уряд**
 архієпископ — *церк.* **арх(ц)ибіс-**
куп; **архирей**, -ея
 архікнязь — *нім.* **ерцгерцог**
 архітектор — *мист.* **архи(і)тект**
 арфа — *муз.* *нім.* **гарфа**, -ы
 арфіст — **гарфяр**; **гарфіста**, -ы
 а саме — *спол.* **а іменно**
 асистент — *спец.* **помічник**;
 ~ лікаря — **помічник докторя**

аскарида — *мн. мед.* **глисты**, -ів
 асортимент — **выбір**, **добір**, -бору;
фр. нім. **сортимент**, -у
 асоціація — *спец.* **обєднаня**;
Обєднаня Лємків Польщчы
 аспарагус — *бот.* **шпарагус**, -у;
тж. **спаржа**
 аспірін — *ж. мед. нім.* **аспиріна**,
-ы; *Прт.* **асперіна**, -ы; прий-
 няти ~ **зажыти апирину**
 артикул — **товар**, -у; *нім.* **арти-**
кель, -кля; *в знач.* предмет
 торгівлі
 асесор — *юр. іст.* **засьїдач**
 астма — *мед.* **зады(у)ха**, **задышка**,
-ы; *пол.* **душніця**, -і; *Хриц. Прт.*
дыхавиця, -і; **задых**, -у
 астматик — *Прт.* **дыхавичник**, -а
 астролог — **астрольог**
 астрологія — **астрольогія**, -ні
 астроном — *астр.* *Врх.* **звьїздар**
 асфальт — *буд.* **гїрска смола**, -кой
...лы
 атака — *ч. війс.* **напад**, -у; *фр.* **атак**,
-у; *танкова* ~ **панцерниковий**
атак
 атеїст — **безбожник**; **недовірок**,
-рка
 ательє — *див.* **майстерня**
 атестат зрілості — *ж.* **матура**, -ы;
с. **сьвідоцтво матуры**
 атестувати — **оцїнювати**, -юю,
-юєш
 Атлантичний океан — **Атлянтик**, -у
 атлас — *геогр.* *нім.* **атлас**, -у
(карта); *тж.* вид тканини
 атласний — **атлясовий**
 атлет — *спорт.* **силач**
 аудиторія — **авдиторія**, -ні
 аукціон — **авкцыйон**, -у

аут — *спорт.* по́за гром
 Афанасій — А́фтан, Ата́нас,
 Та́нас, То́сько
 Афіни — Ате́ни, А́тен
 афіша — *ч. мист.* опові́стка, -и;
нім. пля́кат, -у; *пол.* а́фіш, -и;
 рекламна ~ реклямо́вий пля́кат
 африканець — Афрі́кан; Афри-
 канка, -и
 африканський — африка́нський,
 -ка, -ке (*від Африка*)
 ач — *виг.* а ви́диш! *тж.* бач

Б

баба — 1. заг. ба́ба, -и; ба́бця, -і;
 ста́ра, -рой; *груб.* Прт. дзяди́ха,
 Пвн. бабу́ська; *тж.* бабуся
 (стара віком жінка; мати батька
 або матері); 2. *ч.* бо́льван,
 бо́вван; Ртр. сьнігу́ляк (*сніго-*
ва); ба́бі — доро́га, од пе́ца до
 поро́га (*прик.*)
 бабахнути — стрыльну́ти, -ну,
 -неш; *розм.* бевхну́ти, БГ.
 гревхну́ти (*з рушниці*)
 бабка — *анат.* Врх. пенти́на,
 пентли́ця (*путова кістка в*
коня)
 бабинець — *церк.* при́тві(о)р,
 при́хід; ба́бинец, -нця; Ртр.
 приход
 бабиний — ба́бый, -бья, -бье;
 ба́бчын, -на, -не; ~ посаг —
 ба́бье віно
 бабисько — *груб.* ба́бско
 бабій — *розм.* ба́бяр, -я (*про*
чоловіка)
 бавовна — бави́на, ба́вна, баво́л-
 на, -и

бавовняний — бавел(в)ня́ний;
 Прт. бавня́ний, -на, -не
 багаж — *мн. невідм.* доро́жни
 рі́чы; *фр.* ба́гаж, -у
 багатий — бога́тий, го́йний; *в*
знач. заможний; ~ урожай —
 бога́тий уро́джай
 багато — *присл.* барз, гідні(о),
 купа́, моц, порядні; *пол.* ве́льо,
 спо́ро; *книж.* мно́го; *рідк.* Врх.
 ба́рзкы; доволі ~ барз ду́же (*без*
лы́ку); мо́ї кони́чки ве́льо мня
 кошту́ють (*піс.*); гідні-м наз-
 бе́рав гне́ска губі́в
 багатолюдно — *присл.* лю́дно
 багатоніжка — *зоол.* стоні(о)жка,
 -и; Врх. стоні́жник
 багаторазовий — вельокра́тний
 багаторазово — *присл.* вельо-
 кро́тно(і); ми про це ~ говорили
 — вельокро́тні о тым зме
 бесьідува́ли
 багатоустка — *зоол.* ме(а)ре́на, -и
 (риба)
 багато хто — *присл.* не́сден
 багатство — бога́цтво; ~ фарб —
 бога́цтво кра́сок
 багаття — *ч.* о́ген, *род.* о́гня;
 огні́ско; *ж. рум.* ва́тра, -и; не́с
 ды́му без о́гня (*прик.*);
 «ва́тром» і́шчы назива́ли
 підло́гу в пе́цу, де пе́кли хлы́б
 багач, багачка — бо́гач, бога́чка,
 -и; ду́кач, дука́чка, -и
 багет — *ж.* ба́гста, -и (*для рамок*)
 багнет — *війс.* фр. ба́гнет, -у
 багно звичайне — *бот.* розма́йрин,
 -у; розма́рія; *тж.* розмарин
 баговиння — *див.* мул

багор — 1. ба́грец, -я; с. Прт.

ба́гро (дер. тичка з мет.гаком);

2. ж. Ртр. цапи́на, -ы (гак для воло́чіння дере́в у лісі)

багрянний — бруна́тний

баддя — госп. ба́лія, -ні

бадилля — ж. заг. ЗП. бы́ля;

1. Врх. бобовя́нка; с. ЗП. бобо́-
ви́ня (бобове); 2. гы́ка (буряко-
ве); 3. кукури́дзянка, кукури-
ча́нка (кукурудзяне); 4. нати́на,
-ы (картопляне)

бадьорий — бо́дрий

бажаний — жада́ний, жадли́вий;

~ на жі́нка — жада́на же́на

бажання — прагні́ня, ж(з)чы́ня;

хоті́ня, хті́ня; ж. охота́, -ы;

Хрц. ЗП. дя́ка; див. прагнення;

я маю ~ мам дя́ку

бажати — ж(з)ычы́ти (жы́чу,
жы́чыш, жычы́ме); выба́гати,
жада́ти, -ам, -аш; ба́гти, -гну,
-гне́ш; во́літи, -лю, -ли́ш;
книж. ві́нчувати; ср/хр. желати́
(чо́гось від ко́гось); жы́чу ти
розу́му, а не бога́цтва! (прик.)

база — основа́, -ы; тж. опора

базар — я́рмак, -у; торг, -у; пі́шла
сой на я́рмак — не про́дала (ніс.)

базарний — базаро́вий, ярмако́-
вий; ~ де́нь — базаро́вий де́нь

базі́ка — ля́па, -ы; ля́пун; па́пля,
-і; пльо́ткар, -я; ж. пльо́т-
ка́рка, -ы; Врх. ба́йчар, бай-
ча́рка; парко́тливець; Прт.
га́дач, -а; гаду́ла, льомпа, -ы;
лянда́вець, -вця

базі́кання — ж. ляпа́нина, -ы;

Прт. гада́нина, -ы; гада́ня;
тж. бала́чки

базі́кати — розм. груб. блян(в)да́-
ти, дзъва́ндати, -джу, -дже́ш;
фафра́ти, -рю, -ре́ш; гваз-
ді(а)́ти, -джу, -дже́ш; дудри́ти,
-рю, -ри́ш; лябда́ти, ляля́кати,
ляпа́ти, -ам, -аш; мо́ло́ти
(ме́лю, ме́леш, меле́; меле́ме,
меле́те, ме́лют), па́пляти, -ям,
-яш; па́шталак(г)а́ти, -ам,
-аш; пенда́чыти, -чу, -чы́ш;
теле́пта́ти, -пчу, -пче́ш; (без
кі́нця); Врх. славо́літи, тара́-
ка́ти, фокото́ати; Прт. зъва́н-
да́ти, -ам, -аш; па́пляти, -ям,
-яш; па́пра́ти, -ам, -аш;
трайко́-та́ти, -о́чу, -о́че́ш; ЗП.
лопо́-ні́ти; тж. па́тыкати; що́ ти
~ ае́ш? што́ ты ме́леш? не
бля́ндай язы́ком по́за о́чы
(прик.); на́што-с, дівча́, зъва́н-
да́ло, же́ мня бу́деш коха́ло
(ніс.)

байди́кувати — бі́мба́ти, -ам, -аш;
бі́мбува́ти, -у́ю, -уе́ш; Пев.
л(в)анда́ти

байду́же — присл. вшы́тко́ є́дно;
є́днаково́, не ма́ значы́ня; пол.
обо́є́тно(і); мі́ вшы́тко́ є́дно, о́
чы́м гва́рят

байду́жий — нечу́лий; пол.
обо́є́́тний

байка — 1. літ. опові́дка, -ы;
2. текст. ні́м. фляне́ля, -і;
пелё́нки су́т до́бры зо́ фляне́лі

байстри́ук — ба́йстру́к, ба́йстра́,
ба́йстер, ба́хо(у)р, -я; бе́нкарт;

Врх. бонк; копé(ы)ля, ко́пыл, копы́ляк, копы́льча; *Ртр.* бо́нколь; копы́рна(я)к, копы́лак, копы́ла, копы́рдан, копы́лец, ко́прош; копы́лок (хлопець), копы́лка (дівчина); зна́йдух, на́йдух, на́йдушок; *БГ.* копи́льця, копы́льчак, копы́рдя, копы́рдя; *зменш.* копы́рдятко; *Прт.* приплóдок, -дка (позашлюбна дитина)

бакалавр — бака́лявр (академічний ступінь)

бакенбарди — *мн.* ба́кы, бакенба́рды, бакéны, ба́ркы, -ів; *мал.* ба́чки; *ф(п)*аборóды; *євр.* пейсы, -ів; *Врх.* муці́кы, пау́ры, фабо́рты, фабу́ры; *Хриц.* фаб(в)орити

баклага мет. — *війс.* нім. ферфля́шка, -ы; ~ для води — ферфля́шка на во́ду

баклажан — *бот.* 1. помі́дор, -я (*синій*); 2. *ж. пол.* обержы́на, -ы

бал — 1. *ж.* забáва, вечы́рка, -ы; *фр.* ба́ль, -лю (*вечір із танцями*); 2. ба́ль, -ля (*оцінка, одиниця виміру*)

балаган — нім. ба́йзель, -ля; гармі́дер, *євр.* ре́йвах, ха́йдер, -у; *ж. Врх.* бреверія́

балада — *літ.* баля́да, -ы

балакати — бесы́дувати, -ую, -уєш; *вчєра бесы́дува́ли зме в уря́ды*

балакучий — *див.* гові́ркий

баламут — *груб.* угор. бе́(а)тяр, бе́кер, гу́нцвот; *ж. нім.* ше́льма, -ы; *Врх.* гара́гуц; *але она*

гу́нцвот: то́вды мя любі́ла, кєд мя не виді́ла (ніс.); гара́гуц — ну́стий чо́ловек, што не посы́дит ті́хо

баланс — *ж. фін.* рі(и)внова́га, -ы; нім. бі́лянс(ц), -у

балахон — *ж.* капо́та, -ы

балерина — балетни́ця, -і (*артистка балету*)

балет — *мист. фр.* ба́лет, -у

балка — 1. *буд. дер. ч.* бант, -у (*для*

крокви); *пол.* бе́(а)лька, -ы

(півкругляк); 2. *Ртр.* бо(у)ртни́ця, постружни́ця (*на підлозі в стайні, для стоку гноївки*);

3. *Ртр. ч.* лі́гар; підва́ліна, преко́неча; *ч.* проті́ж, скас,

спо́(і)док (*перша на наріжному камені*); 4. *ч.* острі́шник (*для стінки-загати*); 5. плáтва, -ы

(*для даху*); 6. *ч. нім.* трага́р, -я

(*несуча*); 7. *геогр.* яру́га, -ы

балканський — балканьскі́й, -ка, -ке (*від Балкани*)

балкон — *буд. нім.* ба́лькон, -у; *мал.* ба́льконик

Балтійське море — Ба́лтик, -у

балтійський — балти́цкій, -ка, -ке

балюстрада — *с.* пору́ча(я)

бальний — ба́льовий; ~ тане́ць — ба́льовий та́нец

бамбук — *бот. нім.* ба́мбус

банальний — зви́чайний

бандаж — *мед.* повя́зка, -ы

бандит — банди́та, -ы; *фр. Прт.* а́паш, -а

бандитський — банди́т(ц)кі́й, -ка, -ке

банка — 1. ба́нька, -ы; *ч.* сло́ік (*скляна або мет.*); 2. *Ртр.*

бо́кляг (для дьогтю); консервна
 ~ банька для конзервів
 банкiр – фін. нім. ба́нкєр, -я
 барабан – муз. бубен, -бна; рідк.
 вербель; тамбур
 барабанити – бубнувати, -ую,
 -уєш
 барабанщик – війс. бубніста, -и;
 добо(у)ш
 баран – 1. бара́нок, -нка
 (молодий); 2. Ррр. шкоп,
 шкопец (кастрований)
 баранина – бара́нє, овче; уче
 м'ясо, учого ...са (м'ясо з вівці)
 баранячий – бара́ній, -ня, -нє;
 баранко́вий; ~ ча шкіра –
 бара́ня ско́ра
 барахло – ч. пол. танди́та, -и
 (поганий товар); танди́та-то
 ке́пській крам
 барбарис – бот. ж. квасни́ця,
 кысли́ця, -і; кысля́нка,
 кысли́чка, -и; ч. кыслич
 бардак – фр. бо́(у)рдель, -ля; пол.
 зантус, -у (дім розпусти)
 барельєф – ж. мист. пласко-
 різьба, -и
 бар'єр – ж. заста́ва, препона, -и;
 фр. баріє́ра (перешкода)
 барилка – ч. ванта́лок, -лка (дер.
 бочечка)
 барліг – див. лігво
 барокко – ч. мист. італ. ба́рок;
 мистецтво ~ шту́ка баро́ка (в
 стилі барокко)
 бант – ж. стрі́чка, -и; нім. банд;
 кокарда, -и; шлейф, -у;
 червоний ~ червена кокарда
 басейн – 1. водозбі́р, -бо́ру; нім.

ба́сен, -у; тж. водойма; 2. ж.
 пливальня, -і (плавальний)
 баскетбол – ж. спорт. кошы-
 ківка, -и
 баскетболіст – кошы́кар, -я
 батальйон – війс. фр. батальон, -у
 батарея – техн. нім. батері́я, -и;
 мал. батері́йка, -и; ~ для
 фонарика – батері́я для лямп-
 кы
 батіг – 1. бич; бат, ба́(е)тіг, -то́га;
 бичі́(и)ник; лупкач; вел. би-
 чы́ско; Врх. бато́жыско;
 2. бия́к (для ціпа)
 батога кінці – Врх. пуга (товс-
 тий); шми́гар (тонкий)
 батон – див. калач
 батьки – мн. роди́че; вітцьо́ве,
 няньо́ве; роди́че не ві́чны!
 (прик.)
 батьківський – вітцьо́вській, -ка,
 -кє; ~ ке благословення –
 вітцьо́вське благосло́віня
 батьківщина – вітчы́на, отчы́з-
 на, -и; же єго́ (лє́мка) Отчы́зна
 – то горы́ Карпа́ти (ніс.)
 батько – 1. заг. о́тець, род. ві́тця;
 не́(я)ньо, ны́ньо, -ня; тато; мн.
 вітцьо́ве; книж. ле́(є)льо; Врх.
 татусь, татусьо, татцьо; ЗП.
 тати́на; 2. кум, на(о)на́шко;
 хресний тато, -ного ...а
 (хресний ~); 3. тесц(т)ь, -я
 (~ дружини); мав я ві́тця
 ба́гатого (ніс.); няню́, вы, мій
 няню́, зробі́те та́ку во́лю (ніс.)
 бахрома – мн. торо́кы, торочкы,
 -чок; рідк. б(п)арцьо́жки; нім.
 френзлі, франдзлі (у хустини)

бачений – видже́ний

бачення – виді́ня, виджы́ня

бачити – 1. виді́ти (виджу, видиш, видит; виді́ме, виді́те, видя́т); зирити, -рю, -риш; 3П. видати; 2. сьліпати, -ам, -аш (погано); ніхто цього не ~ ив – ніхто то́го не ви́дів; же не бу́ду за ньом ви́дів сьві́та (піс.)

бджільництво – бортництво

бджола, бджілка – 1. заг. пчо́ла, пчі́лка, -ы; Ргр. Хриш. пшчо́ла; 2. мати́ця, -ці (матка); при́шов май – пчо́лам рай (прик.)

без – за; за п'ят ми́нут – ші́ста (годи́на)

безбарвний – неко́льоро́вий, небаре́вний; тж. безколі́рний

безбожник – іст. ка́льви(і)н; Прт. анці́к(х)рист, -а; ме́не ма́ма одну ма́ла, за ка́львіна мя ви́дала (піс.)

безвідмовно – присл. безодка́зно

безвідсотковий – Прт. безпро́центо́вий, -ва, -ве

безвусий – безба́юсий

безглуздо – присл. безсенсо́вно(і)

безглуздя – борта́цтво, глупство; тж. дурни́ця, нісені́тниця

бездарний – нездо́льний; Ргр. незда́рений

бездіяльний – нечы́нний; тж. пасивний

безжалісний – див. жорстокий

беззахисний – безборо́нний; ~ на тварина – безборо́нна жы́вина

безкорисно – присл. збито́чно(і), ма́рно(і); безхосе́нно

безладдя – ч. бала́ган, безла́д,

не́лад, -у; рідк. кырі́ня, -і; нім. ба́йзель, -злю; Врх. гудля; тж. безпора́док

безліч – присл. без лі́ку, ц(т)ьма; Врх. сьві́т; по лі́сы то́го зы́ля – сьві́т

безлюдно – присл. пу́сто

безмежний – безграниці́йний

безмежно – присл. безграниці́чно(і), без кінця́-і-краю́

безнаказаний – безка́рний

безокий – безо́кій, -ка, -ке

безодня – про́паст, -ы; звір, род. звору́; Врх. верте́па, розверте́па; склезі́на, склезя́; мн. татри́ (крута скеля, прірва)

безоплатно – присл. безплатно́, неплатно́; дармо́, надармо́; Врх. за́дар, за́дармо; тж. безкоштовно́; за́дармо а́ни ку́ра не гре́бе (прик.)

безперервний – непрерва́ний, неуста́нний; тж. невпинний

безперервно – присл. безпрес́танно(і), непрерва́но, неуста́нно; тж. невпинно́

безперечний – незаперече́ний; Прт. безспо́рний, -на, -не; тж. безсуперечний

безперечно – присл. безспо́рно, незаперече́но; тж. безсуперечно́

безпечний – необа́чний (людина)

безплідний – яло́вий, -ва, -ве; ~ на корова – яло́ва кро́ва

безпорадний – безра́дний, неза́радний; Хриц. бе́ба; ~ ний господар – безра́дний га́зда;

безпомилковий – неомы́льний, необмы́льний, непомы́льний,

несхýбний

безпомилково — присл. **неомы́льно(і), непомы́льно(і)**

безпорядок — ч. бала́ган, безла́д, не́лад, -у

безрогий — шу́тий (вівця, коза);
рідк. гу́лий, -лого; без ко́гута —
хы́жа шу́та (прик.)

безрукавка коротка = 1. ж.
кожуша́нка, -ы (хутряна); 2. ч.
нім. го́рсет, -у; ку́брак ж.
го́рсетка, -ы; ч. Рґр. бру́стик,
се́рдак, ле(а)йбик (сукняна)

безсилий — безвладний; ~ ла
людина — безвладний чоловік

без сліду — присл. без сьлі́ду
безсмертник — бот. цьмин, -у

безсовісний — бесче́льний, наха́б-
ний, нежычли́вий; Рґр. безоч-
ли́вий, кора́вець, спростий
(людина)

безсоромний — безвсты́дний; ~ на
жінка — безвсты́дна жена

безстрашний — одва́жний; мн.
одва́жны

безстроковий — позачасо́вий;
Прт. безтерміно́вий, -ва, -ве;
~ кредит — безтерміно́ва пожа́ч-
ка

безумовний — Прт. безварун-
ко́вий, -ва, -ве

безупинно — присл. безпре-
ста́нно(і), непреста́нно(і); тж.
постійно

безформний — неформе́ний; ~ на
фігура — неформе́на постава

безхвостий — без о́гона; Врх. гу́зий

безцінь — безцы́н, -ы

безчесний — пол. безе́цний; тж.
ганебний; ~ на людина — чло́-

век без че́сти

безшумно — див. тихо

бекання — бле́кі(о)т, -ко́ту (про
овець)

бекас — ж. зоол. Врх. шне́па

бекати — беча́ти, бегск(ч)а́ти,
багака́ти, блекота́ти, блея́ти;
Врх. бля́яти, веча́ти (про
овець); уці́ беча́т, кед ся
верта́ют до коша́ры

беладонна звичайна — бот. вóвча
яго́да, -чой ...ды; краса́виця, -і;
сонне зы́ля; Врх. мадра́га(и)н,
мадребу́ля; Рґр. чорто́ва че-
ре́шня, кавче о́ко, м(н)адра-
гу́ля, шалени́на

бельетаж — ж. буд. антресо́ля, -і

бензин — ж. бензи́на, -ы

бенкет — ба́нкет, -у; ж. гости́на,
заба́ва, -ы; пол. учта́; влаш-
тувати ~ справити ба́нкет

бентежитися — пешы́ти-ся; тж.
засоромитися, ніяковіти

бергамот — ж. бот. Врх. глива́
(гриб на дереві); гли́вы пере-
ва́жні ро́снут на бу́ках

берег — геогр. бе́рі(е)г, -ре́га; мн.
бре́гы; зменш. бе́рі(е)жок,
-жка; Стб. бе́рі(е)х

берег крутий — Врх. жбыр, -а
(схил гори)

берегти — берече́чы; варува́ти, -у́ю,
-у́єш; най тя Па́н-Бі́г вару́є!
(прик.)

бережися! — нак. ва́руй-ся! ста́-
рых лю́ди ша́ну́й, молоді́х ся
ва́руй! (піс.)

бережливість — ошча́дни(і)ст,
-но́сти

береза біла — ч. бот. берест, -у;
брéза, -и; Стб. берст, бérза

березень — марец, -рця; брeзень,
-ня; *марец кусат за палец*
(прик.)

березневий — марцьовий; мар-
цьова дніна, як прикра дітина
(прик.)

берет — ж. фр. берéта, берéтка,
-и; беріт(д)ок, -тка

бери! — нак. бер! на! мн. бérте!
на́те! *бер куділь і веретено,*
напряд си на прядено (піс.)

берізка польова — бот. оплі́тка,
пові́йка, -и; павути́ця, пови-
ти́ця, -і; ч. оплі́гач; Врх. віюнок,
овийка

берлінський — берлі́нскій, -ка,
-ке; ~ ка стіна — берлі́нска
сьці́на

бесіда — бесы́да, -и (розмова); ми
мали цікаву ~ мали-зме цікаву
бесы́ду

бетонник — буд. бето́няр

бешкетник = аванту́рник, гу́нц-
вут, -вота, жыван, збы-
точник; угор. бе(а)тяр, -я;
у́рвісь, -ся; Хриц. вархол,
ві́рган; Прт. га́ман; казітель,
-ля; псо́тник

бешкетувати — ви́шкулити, -лю,
-лиш; збы́ткувати, -ую, -уєш;
кази́ти-ся; бро́їти, набро́їти,
-ою, -о́їш; Пвн. вишкулгі́ти;
мій у́рвісь зас ви́шкулів
што́си в шко́лі

Белград — Београд

би — част. бы (бы-м, бы-с; бы-
сте́, бы-зме́); абы, ажебы́, хотів

~ щось сказати — хтів бы-м
што́си пові́сти

бик, бичок — 1. заг. бык; бы́цьок,
-цька; бы́чок, -чка; вел.
бычы́ско; віл, род. во́ла; слов.
бу́як; 2. Врх. армі́ла, ша́рга
(білий); 3. Врх. ба́рна (темно-
брунатний); 4. Прт. бе́кеш
(блідо-червоний); 5. Врх. ре́йта;
угор. се́йка (червоний);
6. симе́нтал; ж. симента́лка,
-и (симентальної породи); *піш-
ла кро́вы до́їти, сы́ла під бу́яка*
(піс.)

бинт — мед. по́вяз, по́в'язка,
пре́вяз, -и; нім. ба́ндаж, -у
(туга пов'язка)

бинтувати — мед. бандажува́ти,
-ую, -уєш (перев'язувати бин-
том)

бистрий — бы́стрий, прудкий,
ско́рий; *бы́стра вода в Дуна́ю*
(піс.)

бистрина — Прт. бы́стрина, -и
(швидко течія ріки)

битва — війс. бо́йня, -і; фр.
бата́лья, -ні; тж. бі́й

бити — 1. заг. би́ти (бю, бєш, бє;
бе́ме, бе́ге, бю́т); 2. Прт.
аля́рмува́ти, -ую, -уєш (на
сполох); 3. БГ. бо́сти (рогами,
про худобу) 4. гарата́ти, -ам,
-аш; тлуми́ти, -млю, -миш
(луцювати); 5. копа́ти, -ам,
-аш; ко́пнути, -ну, -неш (нос-
ком взуття)

битливий — бодли́вий; ~ ва
тварина — бодли́ва зьвіри́на

биття — би́ття; ~ не допомагає —
би́ття не помага́т

бичок — зоол. 1. *быцьо, -ця; быцьок, -цька, быцько (тварина); 2. ж. бабка, -ы; головац; Врх. коба, коблик, ковбель (риба); тж. йорж*
 біб великий — бот. Врх. *вельбіб (різновид бобу)*
 бібліотека — книгозбірня, читальня, -і; Хриц. *біблѳотека*
 бібліотекарський — біблѳотекарській, -ка, -ке
 Біблія — Біблія, -іі; Сьвѳте Писмо, -тоґо ...а; Врх. *Біблѳа*
 бівуак — табір, -бору
 біганина — літанина, -ы; *од той літаніны юж єм вы́став*
 бігти, бігати — *летіти, лігати (лѳчу, лѳтиш, лѳгит; летіме, летите, лѳгят); бігчи; вганяти, -ям, -яш (дєсь); а на горі, по долині хлопці літають (піс.); лѳтів заяц береґами капу́сту садіти (піс.)*
 біда — *біда, -ы; с. бідацтво; пол. дзядо́вство*
 бідненький — *змениш. бідніцькій, -ка, -ке*
 бідний — *прикм. угор. сѳгін; Врх. сѳгіниско; Ртр. худобний; бы-м за тя пішла, хоц ты єст худобний (піс.)*
 бідніший — *бідні́сший*
 біднота — *бідо́та, -ы; сільська ~ сѳльська бідо́та*
 бідняга — *бідачы́ско*
 бідняк — *бідак, ж. бідачка, біділо, біднятко, бідник; дзяд; злидар, -я; Ртр. худа́к, худа́чка; сегеня, сегенятко, сегінь*

(дитина); Хриц. біда́чок; Прт. лихота, -ы; хухряк, -а; шко́да тоґо ча́да за такоґо дзѳда (піс.)
 бідняцтво — *біда́цтво*
 бідняцький — *прикм. біда́цкій, -ка, -ке; ~ ка сім'я — біда́чка роди́на*
 бідолаха — *небо́рак; небора́ка, -ы; с. небожа́тко; рідк. сара́ка, -ы; ЛШМ. сі́дін*
 бідон — *бочѳчка, -ы; нім. ка-ні́стер, -тра; ж. Прт. денѳрка, -ы; ЗП. коновля*
 бідувати — *бі́дити, дзѳдува́ти, -дую, -дуєш; капара́ти, -рю, -риш; Врх. гудльова́ти; Прт. вегѳтува́ти, -ую, -уєш; гудлюва́ти, -юю, -юєш (вести нужденне життя); набі́діли зме ся в доро́зі*
 біженець — *біже́нец, -нця; пол. уцѳкі́нер, -я*
 біжи! — *нак. лет! груб. дуй! ~ якщо хочеш! — лет, кѳд хцеш!*
 бій, бійка — *ж. бі́тка, -ы; бі́тка до до́бра не дово́дит (прик.)*
 бійниця — *війс. стрі(и)льни́ця, -і*
 бік — *ж. сторо́на, стро́(а)на, -ы; невы́гідно з є́дною і дру́гою стра́ны*
 біле — *ЗП. біло́с*
 білення — *білі́ня (полотна)*
 біленький — *білі́цькій, -ка, -ке*
 білизна — *мн. Врх. ху́сты; ЗП. рубѳа́ти; жѳна пішла до пото́ку пра́ти ху́сты*
 білильник — *блі́хар, -я (полотна)*
 білити полотно — *одбілюва́ти, -юю, -юєш; Пвн. блішы́ти*

біліший — *прикм.* білісший

білка — *зоол.* ве(и)вірка, ви(і)в-
юрка, -ы; ч. білик (*самець*);

угор. Врх. мовкушка; *Стб.*
ве(о)вюрка; *ЗП.* білиця

біловус стиснутий — *бот.* Врх.
свинниця, свинюх, свинюха,
свинячка; *тж.* лутига, мичка

білок яйця — *біол.* білко; білток,
бівтко, -тка; *Ртр.* більчок,
білько

біля — *присл.* білізко, ко́ло, підля,
при; Врх. ведля, візля; *Ртр.*
попри; *наганяч все ся тримат*
попри югаса

біль у животі — *ри(і)зачка*, -ы;
Прт. різавка, -ы

більмо — *ж.* налуда, -ы; ~ в оці —
налуда в о́ці

більше — *присл.* ве́це, пре́шло;
Врх. ба́рже; *бій-ся зра́ды ве́це,*
як вовка (прик.); юж пре́шло
шистде́сят ро́ків

більший — Врх. ве́кший; *Хрш.*
звекш; *наш дим на звекш*
та́кій, як і ваш

більшість — бі́льшіст; *Прт.* ве́к-
шіст; ~ випадків — *векшист*
трафу́нків

більшовик — *іст.* бо́льшевік

більшовицький — *іст.* бо́льше-
ви́цкій, -ка, -ке

бінокль — *ж.* льорне́та, льор-
не́тка, -ы; *далекогляд*, -у; *тж.*
підзорна труба

біографія — ч. жы́тєпис, -у; *пол.*
жыт(ц)о́рис, -у

біологія — біо́льо́гія, -иі

бічний — бо́ковий; ~ на вулиця —

бо́кова ули́ця

Благовіщення Пресв. Діви Марії —
рел. Благові́шчє́ня (7 кві́тня);
на Благові́шчє́ня неє зими́
помі́шчє́ня (прик.)

благодійність — с. до́броду́шество
благополучно — *присл.* усьпі́шно,
шчесліво

благородний — *прикм.* шляхє́т-
ний; ~ вчинок — шляхє́тний
посту́пок

благословення — *церк.* благосло-
ве́нство, благосло́віня

блаженний — *книж.* бла́гий

блаженство — *присл.* бла́го, бла-
же́нство

блазень — *нім.* бла́зен, -зня; *фр.*
па́яц; *Янчык, не буд бла́зен, не*
пропывай ви́шитко разо́м! (піс.)

блакитний — *прикм.* лазу́ровий;
небе́скій, -ка, -ке (*колір*); *тж.*
голубий; ~ ні́ очі — *небе́ски очы́*

блакить — ч. ла́зур

бланк — *канц. нім.* форму́ляр, -у

блекота чорна — *бот.* белена, -ы;
блекотни́ця, -і; ч. бле́кіт, -ко́ту;
Врх. ду́рман, зубі́вник, зу́бник,
зубя́тник; *масла(я)к*

ближче — *присл.* бли́же, бли́зше,
бли́шче; *юж бы́ло бли́зше до*
захо́ду со́нця

близнючка — Врх. бли́зни́ця
(*дерево з двома стовбурами*)

близнята — *мн.* бли́зцы; *Ртр.*
бли́зня́та, бли́зня́кы (*діти*)

близький — *прикм.* бли́зкій,
побли́зкій, -ка, -ке; *дові́рений*

близько — *присл.* бли́зко, при;
поет. близо́йко; Врх. бли́зь;

загорі́дка *бы́ла при хы́жы*
 блимати — блиска́ти (*про сві́тло*)
 блиск — блеск, лиск, по́лиск, -у;
пол. бляск
 блискавка — блискави́ця, -і; ч.
 Пе́рун; *Врх.* блыска́вец; *Прт.*
 мигавка, -ы
 блискучий — *прикм.* блишча́чий,
 лиску́чий; с(ш)кلی́стий; *Врх.*
 іскрова́тий, сві́тлячий
 блистіти, блищати — блишча́ти,
 сьві́тити-ся, шклі́ти-ся; *на*
со́нцѣ ся блишча́ла ро́са
 блідий — по́ловий; *пол.* збля́клий;
Врх. по́ловка́стий (*сві́тло-жов-*
тий)
 блок — *війс. політ. техн. нім.*
 бльо́к, -у; *тж.* об'єднання,
 угода
 блокнот — записник, нота́тник;
нім. нотес, -у; *мал.* ноте́сик;
тж. записна книжка
 блокування — спорт. бльокува́ня
 (*затримка суперника*)
 блондин, блондинка — біля́вец,
 -вця; біля́вка, -ы; *нім.* бльо́н-
 дин; бльо́ндинка, -ы; *руськ.*
 -са, -се; *ЗП.* білявина (*людина*)
 блоха — зоол. бля́ха, -ы; *Стб.*
 бля́ха; *трима́т-ся, як бля́ха*
кожу́ха (прик.)
 блоха земляна — зоол. скакелю́ха,
 -ы
 блудний — марнотравний; ~ син
 — марнотравний сын
 блузка жі́н. — *нім.* блю́зка; с. оплі́-
 ча, -ы; опле́цко (*з рукавами*)
 блукання — поневи́рянка, -ы;
 тура́цтво; *тж.* митарство
 блукати — блудити, -джу, -диш;

плянта́ти-ся; *пол.* блонка́ти,
 -ам, -аш; *тж.* тинятися; ~ у лісі
 — блудити в лісі
 блювати — выню́тувати, воніту-
 ва́ти, -у́ю, -у́єш; верта́ти, ры-
 га́ти, -ам, -аш; *Прт.* вымьо-
 тува́ти, звонітува́ти, -у́ю, -у́єш
 блювота — блюва́чка, рыгачка,
 -ы; *мн. Хрш.* воні́ты; *Прт.*
 вымьо́ты, -ів
 бобівник — бот. *Врх.* віте́рне
 зы́ля; віте́рне зы́ля *помага́т на*
вред і боля́кы
 бовван — див. ідол
 бовдур = *ж.* уфе́рма, -ы; *Врх.*
 бе́йдак (*незі́брана, неорганізо-*
вана людина)
 бовкати, бовкнути — *чес.* бімба́ти,
 -ам, -аш; *Прт.* белькну́ти, -ну,
 -неш (*щось незрозумі́ле*)
 бовтати — блюхати, -ам, -аш (*про*
рідину)
 Бог — Біг(х), Па́н(м)-Біг(х), Па́на-
 Бо́га; *дит.* Бозю́сьо, -ся; *най*
тя Па́н-Біг вару́є! (прик.)
 Богородиця — Ма́тір Бо́жа, -те́рі
 ...жой; Ма́тка Бі(о)жа
 Богослужіння — *ж.* 1. заг. церк.
 Служба́ Бо́жа, -бы ...жой;
 одпра́ва, -ы; *пол.* набоже́нь-
 ство; 2. вечірня, -і (*увечері*);
 3. *Врх.* заду́шниця (*за помер-*
лих)
 богохульник — церк. блю́зник
 Богоявлення Господне — *рел.* ч.
 Йо́рдан, -у; *мн.* Выдо́кшчы, -
 ів; Ще́дрий Ве́чер, -ро́го ...ра
 (*вечір перед Водохрестя́м*); *Ртр.*
 Сьві́чки, Трох Кра́лі (*19 січня*)
 Бог тебе покарає! — *Врх.* ска́ре тя
 Бо́г! (*прокльон*)

бодай — *див.* щоб

боєць — *див.* воїн

Боже, віддякуй! — **Бо́же, за́плат!**

божевілля — **вария́тство; шале́нство**

божевільний — **вария́т; шале́нец, -нця; не сповна́ розу́му; пол. варя́т, облонка́ний; не роб з та́та вария́та! (прик.)**

божеволіти — **вариюва́ти, -ю́ю, -ю́єш**

Боже, допоможи! — *скор.* **пома́й-Бі́г! пона́й-Бі́!**

Божий — **Бі́жий, Бо́скій**

божитися — **бо́жыти-ся**

бойня — **маса́рня, -і; різни́ця, -і (худоби)**

бокал — **по́(у)га́р, -я; ж. нім. гальба́, -ы (пів лі́три); тж. кухоль; ~ пива — гальба́ пива**

боки — *мн.* **бо́кы**

болиголов плямистий — *бот.* **Врх. дудва́, дудки́**

болить — **бо́лит, долі́гат; бо́лит мня в гру́дях**

болісний — **болі́стний**

боліти — **1. заг. долі́(я)га́ти; 2. дит. буба́ти (бу́бат); 3. стри́кати (стри́кат) (у ву́хах)**

болотистий — **багні́стий; ~ ті ліси — багні́сты лі́си**

болото — **1. ба́гно, бло́(а)то; ч. багу́льник; ж. ба́гва, ба́ра, баю́ра, -ы; мла́ка, мла́чка, -ы; моча́р, -я; с. мочы́ло; вел. багні́ско, моча́риско; ж. солотві́на, -ы; рідк. гряст; ср/хр. мочва́ра; угор. то́ва; Врх. баню́р, баню́ра; кабу́шка,**

по́вхта, по́хта, пато́лоча; 2. Ртр. бажы́на (болотисте місце, трясовина); 3. Врх. болоти́на (висохле); пред ва́шыми́ две́рми ве́лька моча́р (піс.)

болт — *див.* гайка

болючий — **боля́чий; ~ зга́дка — боля́чий спо́мин**

болячка — *ч. мед.* **бо́ляк; кожний ма́є якусь ~ ку — ка́ждий ма́якы́си бо́ляк**

бомбардувальник — *ав.* **бомбо́вец, -вця́**

бомбардувати — **бомбува́ти, -у́ю, -у́єш**

бондар — **бе́(о)дна́р, — я; Хри́. бо́чка́р**

бондарський — **бе(о)дна́рскі́й, -ка, -кє; ~ ви́ріб — бедна́рскі́й ви́риб**

борг — **дол(в)г, -у; змени́ш. до́лжок, -жка; тж. обов'язо́к; да́ти в ~ да́ти на ві́ру; ви́плачувати ~ верта́ти до́лг**

бордовий — **бура́чкови́й (темно-червоний ко́лір)**

бордю́р — *буд.* **кра́й, -аю;okráйок, -йка**

боржник — **до́л(в)жни́к**

борець — **бо́рец, -рця; ~ за краще́ життя́ — бо́рец за лі́пше жы́ття**

боровик королівський — *бот.* **бі́лий гри́б, правди́вий ~; бо́ровник; Врх. бі́лас**

борода — **бро́да, -ы; бо в старо́го си́ва бро́да (піс.)**

бородавка — **брода́вка, -ы; Врх. пе́стра(я)к**

бородатий — **боро́дай, боро́даний,**

бродач (людина з бородою)
 борозна — **борозда**, **бродза**, -и (в землі, на обличчі); *од млодих літ мам бродзы на чєлі*
 боронувати — *госп. Ртр. скоро- дити, скороджати; поскоро- дити, прискородити; Стб. волочыти; боронуют зоранє поле перєд засывом*
 боротися — *змагати-ся, дєрти-ся, борикати-ся; Врх. гарнасувати ся (з кимсь)*
 боротьба — *пол. валька, -ы; Хриц. борба; борба на жытя або смерт*
 борошно — 1. заг. ж. **мука**, **пар- ма**, -ы; 2. ж. **запражка**, -ы (*підсмажене*); 3. **петлю(ь)вана мука**, -ной ...ы (*мілко змелене*); 4. **разова мука**, -вой ...ы (*грубого помолу*)
 бортівка — ч. крав. **штівник**; **влосянка**, -ы
 борщ — кул. 1. заг. **ба(о)ршч**, -у (*із буряка*); 2. **капусьняк** (*із кваше- ної капусти*)
 борщівник — бот. Врх. пук
 босоніж — присл. **босака**, **босо**, на **босо**, на **босу ногу**; *рідк. напробос (босими ногами); жєны ішли до цєркви на босо*
 бочка дер. — 1. заг. нім. **куфа**, -ы (*вел., на 40 відер*); 2. **баріла**, **ба(е)рилка**, **дубівка**, -ы (*дубо- ва*); Врх. **винівка**, **вилярка**, **виднівка**; **кадка**, -ы; **кадь**, -і; **канов**, **кановка**, **кановця** (*для вина*); 3. ч. **ванталок**, -лка; Ртр. **анталок**, **суд** (*для пива*); 4. Врх. **звалярник**, **зільниця** (*для білиз-*

ни); 5. ч. Прт. **кадоб**, -а (*для збіжжя*); 6. **солянка**, -ы (*для солі*); **качмарєчка Марилька**, *налій же мі з барилька (піс.)*
 бо я, бо ти, бо ви — част. **бо-м**, **бо-с**, **бо-сте**; *не пішов, бо-м не хтів*
 боязливий — *прикм. боячий; Врх. порс(х)кий; тж. лякливий*
 боязнь — **обава**, -ы; *тж. острах; маю ~ мам обаву*
 боятися — **потерпати**, -ам, -аш; *пол. обавяти-ся*
 бражник молочайний — зоол. Врх. **н(л)азальник**, **отруд(т)ник** (*гусінь*)
 Бразилія — **Бразілья**, -ліи
 бразильський — **бразилійскій**, -ка, -кє
 бракороб — **партач**; **псуй**, -уя; **нефаховец**, -вця; **тандита**, -ы
 браслет — ж. фр. **бранзолєтка**, -ы; *золотий ~ злота бранзолєтка*
 брат — *поет. братейко*; 1. **стрыєч- ний брат**, -ного ...та; *пол. кузе(и)н (двоюрідний)*; 2. **стры- ко**, **стрійко** (*батьків*); 3. **уїко** (*мамин*); *в мойого уїка коротіцька гуїнька (піс.)*
 братерство — **брацтво**; *тж. брат- ство*
 братерський — **брацкій**, -ка, -кє
 брати — 1. дієс. **брати** (**бєру**, **бєреш**, **бєре**; **береме**, **берете**, **берут**) (*когось, щось*); *слов. брац*; 2. *мн.ім. братя*, -ті(и)в (*рідня*)
 брати верх — **быти згоры**; *Пвн. горувати; наше ма быти згоры (прик.)*

брезент — *ж. нім. цельта, -ы*
 бренькати — бреньчати, -чу, -чыш; *Врх. черкати, черчати*
Хрш. бренчати
 брехати — ошукати, ошукувати, -ую, -уєш (*когось*); *пол. клямати, -млю, -млеш; циганити, -ню, -ниш; в знач. казати неправду*
 брехня — буйда, неправда, -ы; *с. циганьство; пол. клямство; Прт. циганина, -ы; ЗП. брех; тж. обман*
 брехун — ошуканец, -нця; *Врх. окламник*
 бригадир — *нім. бри(и)гадієр*
 бриджі — *див. галіфе*
 бридитися — брыдити-ся; *Врх. скаворожыти-ся; шкаредити-ся (викликати огиду); она шкарэдит-ся жаба́ми*
 бридкий — бры́дкій, скавро́жний, шкарéдний; бры́д(т)ь (*дуже*); *Врх. шкаворі́жний; шкарéд (дуже); тж. гидкий, мерзотний, потворний*
 бризкалка — пы́рска́в(л)ка, -ы (*з бузини*)
 бриzkати, бриzkнути — бриzgати, -ам, -аш; пы(о)́рска́ти, пы(о)́рснути, пы́ршчати, -чу, -чеш; *триска́ти, хляпа́ти, хляста́ти, форска́ти, -ам, -аш; тж. прискати*
 брила — 1. гру́да, гру́дка, -ы; *кам'яна ~ груда каменю; 2. Врх. цы́лец (моноліт)*
 бринза — *кул. бриндзя, -і*
 брись! — *псы́к! (на kota)*
 британський — брити́йскій, -ка, -ке (*від Британія*)

бритва — 1. ч. го́ляк; голя́рка, -ы; *Ргр. бритов; 2. же(и)летка, -ы (лезо)*
 бричка — 1. ч. фіа́кр, фіа́кер, -кра; по́віз, -во́зу; 2. стара ~ тара́пата, -ы; *Врх. тарляга*
 брови — *мн. обы́рви, бы́рви; Стб. бы́рви, бры́ви(і), брві, обі(е)р-ви; ЗП. бры́ви*
 бронза — ч. бронз; *рідк. сьпіж; пол. мосянж, мосьондж*
 бронзовий — мося́жний
 бронювати — резервувати, -ую, -уєш; ~ квиток — резервувати
 бльо́чок
 броня — ч. па́нце(и)р, -я
 броньовик — *війс. нім. панце́рник*
 брошка — брош, -ы
 брошура — *друк. кни́жечка, -ы*
 брудний — *ім. ч. нехлю́й, -ю́я; ж. нехлю́йка, -ы; угор. ба́брош; пол. бру́дас; Врх. планник; Ргр. бру́даш, брудний; Прт. сьмі́тюх, -а (неохайна людина)*
 бруднити — баб́рати, пап́рати, -рю, -реш; *Пвн. фулюва́ти; перен. робити як-небудь*
 брудно — нехлю́йство; *Ргр. нечы́сто*
 бруківка кам. — ко́стка, -ы; ~ на *дорозі — ко́стка на пу́ти; тж. брущатка*
 брунька — *бот. почка, -ы; Врх. пупя́нок, пупя́х; ЗП. брость*
 брус — 1. *мн. сні́цьі; Врх. орчы́к, -а; бе́рце, -ця (дер., підві́сний у ди́шлі воза); 2. ч. мет. нім. шве́лер; мал. шве́лька, -ы*
 бруски дер. — *мн. бы́лы, бы́льці (в бороні)*

бруслина європейська – бот. Врх.

при(о)скури́на

брусни́ця звичайна – бот.

борі́вка, -и; ч. го́годз, го́гоз(ц);

мн. чо(е)рни́ці, -иц; боровни́ці;

Врх. оприна; мн. Ртр. бору́вки;

яфы(о)́ры, яфы́рки; мн. ЗП.

камня́нки (чорні ягоди)

брусничник – Ртр. борі́внича,

боровчи́на; яфы́рник, яфор-

чы́на, яфы́рни́ця

брусок – 1. с. дровно́; дер. нім.

кльо́ц, кльо́цок, -цка; 2. ж.

чес. оселка́, -и; осело́к (кам.

для гострі́ння ножі́в)

брухт – лом, -у (мет. уламки);

залі́зний ~ желі́зний лом

брюки – мн. 1. по́мпкы, по́мпы

(до ко́лін); 2. по́рткы, -ток;

нога́вки, -вок; нога́виці, -виц

(довгі, полотняні, з льону);

3. спо́дні, -ден (з фабричного

полотна); 4. холо́шні, -шен

(зимові, зі сукна); не мож

спо́дні през голо́ву вді́ти

(прик.); дам му на по́рткы

плотна́ (ніс.)

брюнет, брюнетка – нім. бру́нет;

бруне́тка, -и (темноволоса

людина)

брызкальце – ж. черка́вка, -и; с.

Прт. бреньча́дло, -а

брызкати – бреньк(ч)а́ти, -ам,

-аш; чеберча́ти, черкота́ти,

-чу, -чыш; Хрш. дзыньча́ти;

Прт. дзвенкну́ти, -кне; дзвень-

ча́ти, -чыт; же́бы собі́

черкота́в ме́дже парибка́ми

(ніс.); підковы́ дзвеньча́т по

ка́менях

брызкіт – ж. черча́ня

бублик – кул. обаря́нец, -нця;

дит. ба́льо; Прт. опліта́нец,

-нця (плетений)

бубна – дзві́нка, зві́нка, -и (в

картах)

бубовник – бот. дзвоне́ц, род.

дзві́нця; Врх. дзві́нка

бубоніти – мырча́ти, -чу, -чыш

(під ніс); Пвн. паркота́ти

бувалий – прикм. быва́лий

бувати – быва́ти, -ам, -аш

бугай – слов. бу́як; вел. БГ.

бычы́ско; Ртр. бу́гай, буя́чок,

буга́йчык

буденний – штоде́нний

будень – присл. што́ден, -дня

будильник – будзьі́к (годинник)

будино́к – 1. заг. ди(і)́м, род.

до́ма; мн. до́мы; мал. до́мик; ж.

каме(я)ни́ця, мурова́нця, -і;

2. нім. гмах, -у; домі́ско (вел.

мурований); 3. ж. пол. руде́ра,

-и́ (старий, напівзруйнований);

гре́бін на по́лиці, во́да в

каме́ниці (ніс.)

будити – дієс. обуди́ти, -джу-ся,

-диш-ся; Прт. зганя́ти, -ям,

-яш; ~ зі сну – обуди́ти зо сну́

будівельний – прикм. будов-

ля́ний, будовни́чий; це́ркви

вымага́ли ве́лькой будовля́ной

фахово́сти

будівництво – ж. будо́ва, -и; за-

будува́ня

будка – 1. заг. нім. бу́да, бу́дка, -и

2. коли́ба, -и; Ртр. кома́рник

(пастухі́в у горах);

3. пся́ бу́да, псьой ...и; собача ~

пся́ бу́да; в ко́либі́ у́чар з по́мічником спа́ли і ви́рабля́ли сы́р; ма́в не́с бу́ду! (прик.)

будо́ва — будо́вля, -і; тж. буді́вля, структура

будува́ти — будова́ти, -ду́ю, -ду́єш; стави́ти, -влю́, -ви́ш; ЛШМ. пра́вити; ~ хату — ста́вити хы́жу

будя́к куче́рявий — бот. бо́дак; Ргр. сьві́тляк; Хриц. ча́брик, джа́брик

бу́дь! — на́к. буд! бу́дте! Стб. бу́т! бу́тте! тж. част.

бу́дь-де — присл. де-і́нде, бу́д-де, хо́ц-де; Прт. бы́ле-де, бо́дай-да́де

бу́дь здоро́в! — бу́д здоро́в! мн. бу́дте здо́равы! Врх. бы́вайте здо́равы!

бу́дь-коли́ — присл. буд-ко́ли, хо́ц-ко́ли; Ргр. хо́ц-ке́ди, хо́ц(ч)-ко́ды

бу́дь-ласка! — про́шу! мн. про́сíme! рідк. Врх. о́йте-ле-о́йте! (звертання)

бу́дьмо ува́жні! — церк. бу́дме ува́жны!

бу́дь-хто — займ. бу́д -х(к)то, хо́ц-х(к)то; Прт. бы́ле-хто

бу́дь-чий — буд-чы́й, -чы́я, -чы́є; Врх. буд на́ чім

бу́дь-що — бу́д-што, хо́ц-што; Прт. бы́ле-што

бу́дь-що-бу́дь — бу́д-што-бу́д

бу́дь-який — буд-ко́трий, буд-я́кій; вшы́ткій; хо́ц-ко́трий, хо́ц-я́кій; Врх. хо́ц я́кий; Стб.

фше́лякий; БГ. вше́лия́кій; Прт. бо́дай-я́кий; див. яка, яке, я́кий

бу́зина чорна — бот. ч. бо(у)з, -у; бзі́на, бози́на, г(х)а́бза, -ы; ч. ба́(я)зник; Врх. бзы́к, уз, ха́бз; г(х)а́бзина, -ы; Ргр. чо́рний бзик, га́бз; с. Прт. хаба́зіня; зо бзы́ка хлопчы́ска ро́били пи́щавкы

бузко́вий — безо́вий

бузо́к зви́чайний — бот. без, -у

бу́квальний — прикм. дослі́(о)в-ний; ~ пере́клад — дослі́вне тлу́мачы́ня

бу́квально — присл. дослі́вно(і)

бу́кет — 1. фр. бу́кет, -у (кві́тів);

2. рідк. бугри́йда, -ы (весі́льний); ~ тро́янд — бу́кет руж

буковинський — буковинськíй, -ка, -ке́ (від Буковина)

була́вка — шпі́лька, -ы

бу́ли — мн. грам. бы́ли (бы́ли-зме, бы́ли-сте)

бу́лка — кул. 1. куке́лка, -ы (пле́тена); 2. рідк. сти́льник

(картопля́на); 3. пол. стру́цель, -ця́ (з ма́ком)

бу́ло — бы́ло; це ~ ко́лись — то́то бы́ло ко́лиси

бу́львар — див. але́я

бу́льйон — кул. ро́сі(и)л, -со́лу (відвар із м'я́са); тж. розсі́л

бу́лька — рідк. бі́мба, -ы

бу́лькотіти — Врх. бу́лькати, бу́ль-чати; тж. кле́котати; ща́ва в студе́нці бу́льчым

бу́нтар — бу́нтовник; тж. бунті́в-ник

бу́ра — хім. селі́тра, -ы

бургомістр — нім. бургомістер,
бургомейстер, -тра; бурмістж

бурелом — повал, -у
буркотіти, бурмотіти — дзв'я-
дати, -джу, -джеш (надоїшливо);
дзв'яндат, як старий дідо

буркотун — бурма, бурмак, -ы;
Врх. дудра, дудра(и)к, дуд-
равец, дудравий, дудрош; Хриц.
жугравий; Прт. мамрай, -ая
(буркотлива людина)

буркун жовтий — бот. Врх.
липник

бурлака — груб. бе(а)тяр, -я;
лахабунда, заблуда, -ы; штур-
пак; угор. бе(і)танг; бугера, -ы;
нім. в(м)агабунда, -ы; Врх.
белей; БГ. галабунда; Прт.
заблуканец, -нця, збийсьвіт;
мітрєнга, -ы; тж. волоцюга

бурлакувати — див. поневірятися

бурмотати — мымрити, -рю,
-риш; Прт. мамляти, -ям, -яш;
мамрати, -ам, -аш; мамротати,
-очу, -очеш

бурчати — дудрати, -ам, -аш; Врх.
маручати, vyrчати; ЗП. вор-
коніти

буріння — вертніцтво

бурова — ч. нім. шыб, -у (ствол
шахти)

буровий — техн. вертнічний
бурозубка мала — ч. зоол. Врх.

рджок, рецок

бурт — гост. копец, -пця; Врх.
гріба; копец — яма для комперів
і карпелів, прикрита соломою

буруватий — прикм. смаглявий;
Врх. буравий, смуглястий

бурулька льодяна — ч. цомпель,

-пля; цомплях; мн. замерзля-
кы, -ів; ледівкы, -вок

бурхливий — буйний; ~ уява —
буйне выображєня

бурчати — 1. жуграти; кявчати;
~ у животі — кявчати в брісы;
2. фафрати, -рю, -реш; vyr-
чати, -чу, -чыш (бубніти)

буря — ч. нім. гураг(к)ан, -у; ж.
Врх. віхтелиця, -і; Прт. буря,
бурка; ч. Хриц. шаркан

буряк звичайний — бот. бурак;
бурачок, -чка (столовий, черво-
ний); мн. буракы; ж.пол.угор.
цвікла, -ы; мн. цвйклі; Прт.
рунка

буряковий — 1. прикм. бурачаний;
2. ж. бурачанка, -ы; Прт.
нати́на, румпли́на, рунклови-
на, рунклова нати́на, (лист);
3. мн. бурачки, -ів (салат із
хріном)

бур'ян — ж. хоп(б)та, -ы; Врх.
брандзя, хваст; с. Прт.
зільско; поле было занечыщєне
хоптом

бурячки — кул. бурачки (гарнір)

буси — див. намісто

бусол — боця́н; тж. лелека

бутель — ж. бутля, -і

бутерброд — ж. кул. пол. кана́пка,
-ы

бути — заг. грам. бы́ти (бу́ду,
бу́деш, бу́де; будеме́, будете́,
будут); мин. був (быв-єм, быв-
єс, была-єм, была-с; были-зме,
были-сте); ЗП. (бду, бдеш, бде;
бдеме, бдете, бдут); вчєра была
ды́вка під віночком, а гнєска

*юж жéна (ніс.); чловéче, не буд
такым скупым! в недéлю были-
зме на гостині в свáтів; всяди
мáме бы́ти добры́ми фахов-
ця́ми*

бути на весіллі — 1. дружби́ти,
-блю, -биш; дружчы́ти, -чу,
-чыш (дружбо́ю); 2. сваш-
чы́ти, -чу, -чыш (свашко́ю);
3. старости́ти, -о́щу, -о́стиш
(старосто́ю); *дружбив ем
вельо раз по весéлях*

бутон — мн. бот. ба(о)мбу́льки,
-льо́к; бамбо́лы; Врх. бом-
бо́вки (зелені плоди на картоп-
линні); *тж. ку́лька*

буття — *бы́тя; на́ше бы́тя залéж-
не од нас*

буфет — нім. шы́нк, шы́нок, -нку;
ж. кнай́па, корчма, -ы

буфетчи́ця — буфетчы́ця, -і; шин-
ка́рка, -ы

Бухарест — Букáрешт, -у
бухгалтер, бухгалте́рка, — нім.

буга́льтер, -я; буга́льтере́рка, -ы
бухгалте́рія — нім. буга́льтери(і)я,
-иі;

буцкати — бацну́ти, бода́ти, бо́сти
(про коро́ву, вівцю)

буча — див. балаган

буян — угор. ва́рхол, ва́рхола, -ы;
тж. бешкетник

буяхи — бот. Врх. лозе́(я)нка,
ло(а)ха́чы, лохина(я)

бюджет — фін. ко́шторис, -у; англ.
бю́джет, -у

бюро — ж. канце́ляри(і)я, -иі; ч.
у́ряд, -у; фр. бі́(ю)ро

бюрократія — нім. бюрокра́ція, -иі

бюст — 1. мн. анат. груди́ (жіно-
чі); 2. с. мист. погрудя́, попер-
ся́

В

в — прийм. в, во, до; на, о; розм. г;
повернути вліво — скурути́ти
налі́во; *спотка́ме-ся в тым
са́мым місцьі; до міс́та ходи́ли-
зме на пі́ше; був-ем гне́скы з
лісьі*

вагатися — 3П. вагова́ти ся; *тж.
сумні́ватися*

ваги — мн. ва́гы, род. ва́г; мал.
ва́жки, -жок; вагі́вни́ця, ва-
же́вни́ця, -і; ша́льки, -льо́к;
Пвн. бе́жмін

вагітна жі́нка — в тя́жы; гру́ба;
Ртр. брі́хата, з брі́хом; *зоста-
ла-с ся те́раз в тя́жы і не знаи́
од ко́го (ніс.)*

вагомо — присл. істо́тно(і); *тж.
значи́мо*

вагон-платфо́рма — ж. зал. нім.
льо́ра, льо́рка, -ы

важі́ль — техн. ва́жель, -ля

важкий — тяжкі́й, -ка -ке

важко — присл. тру́дно(і), тя́жко;
*тя́жко жы́ти на чужы́ні,
тя́жко ту приви́кати (ніс.)*

важно — присл. пова́жно(і), ста-
те́чно(і)

вазелі́н — ж. ім. нім. вазелі́на, -ы

вазон — фр. вазо́нок, -нка;

~ стої́ть на підвіконні — вазо́нок

стої́т на варца́бі

вакса — див. паста

валеріана трикри́ла — бот. Врх.

зворі́(о)вник, зворове́ц, зворо́-
вий лист

валі́за — валі́зка, -ы (дер.); ч. нім.

ку́фер, -фра; куфе́рок, -рка;
тж. скриня́; зібрати ~ зу —

спакува́ти ва́лізку,

вал — 1. *техн.* ва́лець, -льця;

2. на́сып, -у (*земляний*); фор-
течний ~ крі́посний на́сип

валет — *ж. нім.* бу́ба, -ы; *фр.*

ва́лет (*у картах*)

валик дер. — 1. *ж.* кату́лька, -ы;

Врх. кату́ля (*для тіста*); *ч.*

2. ра́мач(к); *нім.* ма́гель, -гля;

Прт. ребра́чка, -ы (*для*
полотна)

валити — 1. валя́ти, -лю, -лиш

(*дерево*); 2. бу́рити, -рю, -риш

(*стіну*)

валок-держак — о́рчык; *Ргр.*

бе́рце, -ця (*у возі, в упряжці*)

валяльня — *ч. пол.* фо́люш, -у; *мн.*

Ргр. сту́пы (*майстерня з вироб-*
ництва сукна)

валянки сукняні — *мн.* сукня́нки
(*для керпців*)

вальс — *нім.* ва́льц, -ця (*танець*);

мн. ва́льсы

вальсувати — ва́льцувати, та́нь-

цувати, -ую, -уєш

ваніль — *кул. фр.* ва́ніліна, -ы; *тж.*

ва́ніля; ~ для печива — ва́ніліна

для ця́сток

ванна — *ім.* ва́нов, ва́нва, -ы;

ва́нєнка; ла́зєнка, ла́зничка,

-кы; купе(і)́ль, -елі; купі́ль-

ни́ця, -і; уми́валька, -ы (*для*

миття, лікування, купання)

вантаж — 1. тяга́р, -я; тяж, -и

(*важкий*); 2. *фр.* бага́ж, -у; *нім.*

ладу́нок, -нка; *рідк.* груз, -у

(*товар для перевезення*); *БГ.*

тлу́мак; *од тяга́рів деревя́ны*

возы часто ся лама́ли

вантажити — ладувати, пакувати,

-ую, -уєш; *рідк.* грузи́ти
(*грузу, грузиш, грузит*) (*на*
щось)

вантажний — тяга́ровий; ~ на ма-

шина — тяга́рове а́вто

вантажник — ладу́вач; *рідк.*

гру́зчык; *Прт.* ладо́вник, -а

варвар — *іст.* бара́ба, -ы; *нім.*

ба́рбар, ба́рбари(і)н; *тж.*

вандал

варварство — *іст. нім.* ба́рба́рство

варене — пра́жене; ~ молоко —

пра́жене мо́локо

вареник «лі́нівий» — *кул.* кны́-

дель, -для; кны́длик

вареники — *мн.* пи(е)ро́гы, пи-

рі(о)́жкы; *пиро́гы робі́ли зо*

сы́ром, ко́мперя́ми, ка́пу́стом,

вы́шня́ми, сли́вка́ми

варити — 1. гото́вити, готува́ти,

-влю, -виш (*куховарити*); 2. *БГ.*

куте́рно́жыти (*на вогни́ці*);

3. обара́ти, -ям, -яш (*карто́плю*)

ва́ріант — *нім.* ва́риант; *мн.*

ва́рианты

ва́ртий — су́ций (*уваги*); *він до*

ни́чого не су́ций!

ва́ртість — *ч.* ко́шт, -у; ва́ртист,

-то́сти

ва́рто — *присл.* ва́ртат; ~ сказа́ти

сло́во — ва́ртат по́ві́сти сло́во

ва́ртовий — *нім.* ва́ртовник; *пол.*

стра́жник

Васи́ль — Ва́ско, Васи́лько; *книж.*

Васи́лій, -ія

васи́люк — *бот.* бла́ват, -у

вата́га — *див.* гу́рт

ва́терпас — *ж. буд. нім.* ва́сер-

ва́га, -ы

ваатиканський — ватиканський,
-ка, -ке (від Ватикан)

ватин — ж. текст. нім. вателіна,
-ы

ваучер — ж. розписка, порука, -ы

вафлі — мн. кул. нім. андруты,
оплаткы, -ів

вахта — варта, -ы

ваше прізвище, ім'я? — як ся
пишете?

вберегти — уварувати, -ую, -уєш

вбивати, вбити — 1. забити, -бію,
-бєш; Прт. закаменувати, -ую,
-уєш; закатрупити, -плю, -пиш
(живу істоту); 2. забити (цвях у
стіну); Прт. кілкувати, -ую,
-уєш (кілки в підодшву взуття)

вбитий — забитий; ~ ті і поранені
— забити і ранені

вбік — присл. на сторону, на бік;
стрибнути ~ скочыти на сто-
рону

вбрання — мн. убраня, -нь; ч.
стрій, -рою; ж. ноша;oble-
чєня; груб. лахы; тж. наряд

вважати — воліти, -ію, -ієш;
рахувати, -ую, -уєш; уважати,
-ам, -аш (за краще); давати
позир; уважано, же люде в сєлі
знають єден другого

Введення у храм Прєсв. Діви
Марії — рел. Введеніє (4 грудня)

вверх — присл. догоры, горі,
гором; тж. вгору; поглянути
вгору — зазрити догоры; бо
підєме горі сєлом (ніс.)

ввижатися — мерешчыти-ся, при-
виджати-ся

в вічі — ім. в очы

ввічливий — грєчний, чємний,
поцтївий; не така я грєчна,
яка єм фалєчна (ніс.)

ввічливо — присл. грєчно(і),
поцтїво(і)

вгамувати, вгамовувати — гаму-
вати, тамувати, -ую, -уєш;
утолити, -лю, -лиш (спрагу)

вговорити, вговорювати — в(г)ма-
вляти, -ям, -яш; вмовити,
-лю, -виш

вгостити, вгощати — честувати,
-ую, -уєш

вдалий — вдатний

вдарити, вдаряти — втяти (втну,
втнєш, втнє; втнєме, втнєте,
втнут); шупнути, -ну, -нєш;
слов. Врх. вжгнути, джугнути

вдарити сильно — розм. впалити,
-лю, -лиш; влупити, -лю,
-пиш; вризати (врижу, ври-
жєш, врижєме); бебєхнути,
кропнути, трєпнути, тріснути;
шурнути, -ну, -нєш; Врх. бєв-
хати, бєвхнути; Ртр. бухнути;
БГ. вгатити; Прт. праснути,
-ну, -нєш; так-єм му впалив,
же ся кыцнув

вдатися — здати-ся; удати-ся;
Врх.Прт. выкарати ся, подати
ся; на єдно ся здаме: чорны
очка мамє (ніс.)

вдача — натура, -ы; с. успособ-
лїня; маємо одну ~ чу — мамє
єдну натуру; тж. характер

вдвоє, вдвох — присл. по двоє,
подвійно(і)

вдень — присл. за дня; ~ і вночі —
дєнно і ношчно (книж.)

вдивлятися — взерати-ся; *довго
взерам-ся на дорогу*

вдохати — вдыхати, -ам, -аш;
*вдыхам гірській воздух на повны
груды*

вдівець — вдовець, -вця; *ліпший
кавалер, як вдовець (піс.)*

вдіти — задіти, -ію, -ієш; ~ нитку в
голку — задіти нитку в іглу;
зды́ти, -ію, -ієш

вдова — *рідк.* флянта, -ы; *Стб.*
в(г)дова, у(о)довіца

вдовиний — вдовиний

вдома — *присл.* дома, -ы; *всьди
добри, а дома найліпше (прик.)*

вдосвіта — зрана, рано, раном;
*поет. ранейко; Врх. лем-свѣт;
Хриц. ди(і)дня, до дня; чекала-м
милого до рана білого (піс.);
заран маме стати лем-свѣт*

вдруге — *присл.* наново, повторно
вдягатися, вдягнутися — *вдіти-ся,
загорнути-ся, загортати-ся,
облечы-ся, облікати-ся; гарно
~ парадити-ся*

вдягни! — *нак.* в(о)дін!

вдячність — дяка, -ы

ведмежий — медвежий

ведмідь, ведмедиця — *мѣдвід,
-ведя; медведиха, -ы*

ведучий — чоловічий; ~ ча роль —
чолова роля

веління — веління; ~ зверху —
вельїня згоры

веліти — розказувати, наказу-
вати, -ую, -уєш

великий — велькій, -ка, -кє; *мн.*
велькы; вѣкшый; з велькой

хмари — ма́лий дойч (прик.)

Великобританія — Велька Бри-
танія, -кой ...ниі

Великого Посту, перший день —
рел. Теодоровиця, -і

Великодень — *рел. Вели́кден,
-ко́дня; Велико́дни Свѣ́та;
Паск(х)а, -ы; гей, на Вели́кден,
на сла́вний ден (піс.)*

величезний — велич; *Врх. га-
не́бский; хы́баль він гане́бску
зліст ма (піс.)*

величина — велькіст, -ко́сти;
~ втрат — велькіст збытків

велосипед — *англ. ро́вер; мал.*
роверик; біци́кль, -ля; рідк.
*ладиця, -і; Прт. байсигель,
-гля; не треба вынаходи́ти
ровера! (прик.)*

велосипедист — роверіста, -ы;
пол. коляр

велюр — *текст. окса́мит, -у*

вельвет — *текст. ш(с)трукс, -у
(тканина)*

венозний — *анат. жы́льний; ~ на
кров — жы́льна крѣв*

вен розширення — *мн. мед.*
*жылякы, -ів; Ргр. корч,
корчы́вки*

вена — *анат. жы́ла, -ы*

вепр — *зоол. ве́пер, -пря; дик;
тж. кабан*

верба — *бот. 1. заг. ветлі́на, -ы;
Врх. Хриц. рокы́та, смо́лоза; іва,
і́вка; Стб. вербі́на, ві́рба; ЗП.
ві́рьба (козяча); 2. Врх. заве́р-
ба, заве́рбник, заве́рбок (пурпу-
рова)*

вербена лікарська — *ч. бот.*
*ж(з)елі́зняк; тж. залі́зняк ко-
лючий*

верблюдо — *пол.* вельбльд
 Вербна Неділя — *рел.* Цвїтна
 Неділя, -ной ...лі; *Рпр.* Квіт-
 ниця
 верболіз — *бот.* багнітка, базька,
 -ы; база, -і (брунька на вербі);
тж. котик, сережка
 вербування — *ч.* вербунок, -нку
 вервиця — *церк. пол.* рожанка,
 -нок; *мн.* ружанці; *тж.* чотки
 вередливий — *гримасний*; *угор.*
 фалечний; *Прт.* выбагливий,
 -ва, -ве
 вередувати — *гримасити*, -ашу,
 -асиш; *Прт.* выбрадувати, -ую,
 -уєш (*перебирати в їжі*); *Пвн.*
 киздрити ся
 вересень — *вересен*, *вресен*, -сня
 (місяць)
 вереск — *в(г)рявк*, *гвал(в)т*, -у;
ж. *Прт.* врява, -ы
 веретено — *текст.* сновавка, -ы;
Стб. вертено
 верещати — *вишчати*, -чу, -чыш;
в(г)рявчати, -чу, -чеш; *ви(і)с-*
кати, -счу, -счыш; *Врх.* вре-
 щати; *діти барз часто виш-*
чат
 верзти — *розм.* плести (плету,
 плетеш, плете; плетеме,
 плетут, плетете)
 вермішель — *див.* макарони
 вернися! — *нак.* цофни-ся!
 верстат — 1. *заг.* варт(ш)тат,
 верстак, -у; 2. *БГ.* кобелиця
 (для виготовлення коліс до
 воза); 3. *крсна*, -сен (*ручний*
ткацький); 4. *стол.* обіручний
 столец, -ного ...льця (для
 стругання); 5. *ж.* *Прт.* пажель-

ниця, -і (для гонтів); *тж.* місце
 праці
 вертатися — цофати-ся; ~ назад —
 цофати-ся взад
 Вертеп — *пол.* Шопка, -ы; *Рр.*
 Бетлегем (*ляльковий театр*)
 вертикальний — простовислий
 вертіж — метелиця, -і (*хвороба*
овець)
 вертїти — обертати, -ам, -аш;
 обертат-ся на вишїткы сто-
 рони
 вертоліт — *ав.* гелікоптер, -я; *нім.*
 шмігловец, -вця
 вертун — круц(т)ько, круцьок
 (непосидюча людина)
 верхів'я — *ч.* вершок, -шка; вер-
 шечок, -чка; чубок, -бка (*у*
дерева); *што то за яличка,*
што не ма вершечка (ніс.)
 верхній — вишній, горішній;
там в Горлицях, на вишнім
облачку (ніс.)
 верховодка — *зоол.* облет(ц) (*риба*)
 вершина — 1. *ч. заг.* верх, -у;
 вершок, -шка; маківниця, ма-
 ковиця, -і (*гори*); *ч. пол.* шчыт,
 -у; *нім.* шпіц; *ЗП.* вирьх; 2. *Врх.*
 голя (*гола*); *тж.* височина; гір-
 ська ~ верх гори; *ой верше, мій*
верше, мій зелений верше (ніс.);
вершком іду, коня веду (ніс.)
 вершки — *кул. мн.* зливкы, ~ вок;
ч. старак; *Врх.* піна; *Стб.*
 верхня; ~ на сметані — старак
 на зметанці
 вершковий — зметанковий; ~ ве
 морозиво — зметанковы льоды
 вершник — верховик; їздак; їдец,

-дця; ~ на коні — іздец на коні
веселитися — бавити-ся; бавили

зме ся до рана
веселка — див. райдуга

веселощі — ж. веселіст, -лості;
веселосте моя, де-с ся мі
поділа? (ніс.)

весілля — весіля; Врх. свай(т)ба;
Ртр. свадба; свал(р)ба; Стб.
свад(л)ьба; вєсьіля, вєсьіля, на
припецьку зьіля (ніс.)

весна — яр, вєсна, -ы; дівча моє,
серце моє, почекай мня до яри
(ніс.)

веснувати — ярувати (ярую,
яруєш, ярус; яруєме, яруєте,
ярують)

веснянки — мн. пестра́кы, -ків;
пол. пєгы, -ів; Врх. пістрякы;
тж. ластовиння

веснянкуватий — пестракуватий;
Ртр. пехатий

вестибюль — ж. галя,-і

вести себе — провадити-ся; спра-
вувати-ся (пристойно); Врх.
повести себе; я ся справувала,
як мі ся належыт (ніс.)

весь — присл. цы́лий; вшы́ткій,
-ка, -ке; Врх. вшы́ток; тж.
ввесь; влі́ті худобу ся пасло
цы́лий ден

ветеран — комбатанта (війни)
ветеринар-каструвальник — мед.
ми(і)шкар, -я

вечером — БГ. зме́рком; горі
сєлом, са́мым зме́рком ішли два
сусьіды (ніс.)

вечір — вечер; Стб. вєчи(і)р; ЗП.
вичі(у)р

вечірній — вечеровий; вече-
ри(і)шній, -ня, -не

вечорниці — мн. вечі(ы)ркы,
-рок; вечерниці, прядкы; Врх.
вечюркы; ЗП. вичіркы, вичір-
ниці; на вечы́рках молодіж
пряла, таньцувала і сьпівала
вечорниць закінчення — ч. Ртр.

зламачак; Прт. ламачак, -а
вештатися — влєчы-ся, мыкати-
ся, лязьікувати; Прт. бетангу-
вати, -ую, -уєш

в'ється — вє-ся

вже — спол. юж(ш); ср./хр. йош;
Врх. уж; юж єм ся оженів, юж
буду свою мав (ніс.)

вживаний — уживаний, зужыт-
куваний

вживання — ужы́ток, зужы́ток,
-тку; тж. вжиток; на́шы люде
са́ми готували вы́робы што-
денного ужы́тку

вживати — уживати, поужывати,
-ам, -аш; зужыткувати, -ую,
-уєш (щось)

взагалі — присл. за́галом, на
за́гал; ~ живемо краще —
за́галом жы́єме лі́пше

взаємно — присл. навза́єм

взамін — присл. за́то, навза́мін

взвалити — завда́ти; завда́ти груз
на плє́чы

взвод — ж. війс. че́га, -ы

вздовж — присл. го́рі; до́лом,
доли́ном, доли́нком; на́підовж;
до́лом села росли ста́ры ли́пы;
іду го́рі сє́лом, не ви́джу ні́кого
(ніс.)

вздуття — здуга; Врх. взду́те(я)

(про худобу)

взимку — присл. **взі́мі, зі́мом**

взірець — **взи(і)р**, род. **взо́ру**; Прт.

взо́рец, -рця

взірцевий — **взоро́вий**; ~ ве госпо-
дарство — **взоро́ва газді́вка**

взутися, взуватися — **обу́ти-ся,**

обувати-ся; ЗП. **в(у)бува́ти ся**

взуття — заг. мн. **обу́т(в)я**; ч. Прт.

обу́вок, -вка; *ку́пив см на лі́то*
нове обу́тя

взяти — **взя́ти** (**во́зму, во́змеш,**

во́зме; во́зме́ме, во́зме́те, во́з-

мут); **уйня́ти** (**у́йму, у́ймеш,**

у́йме; у́йме́ме, у́йме́те, у́ймут)

взятися, взялися — дієс. **я́ти-ся**

(**і́му-ся, і́меш-ся, і́ме-ся; і́ме́ме-**

ся, і́ме́те-ся, і́мут-ся); (**я́в-ся,**

я́ла-ся, я́ло-ся; я́ли-ся) (*до ро-*

боти); ЗП. **йми́ти ся; на́коне́ц**

я́ли-ся зме до робо́ты

ви — займ. особовий **вы** (**вас, вам,**

вас, ва́ми, вас); *з ва́ми бу́ду*

бесы́дував на «вы»

вибагливий — ім. **шкóртний**; ~ до

їди — **шкóртний до і́дла**

вибачення — мн. **препро́сіни;**

препро́шыня

вибачити — **пребачы́ти, -чу,**

-чыш; препро́сити, -о́шу,

-о́сиш; жарто́ма ~ ся — сьмі́хом

препро́сити

вибачте! — *нак. препро́шю! пре-*

пра́шам!

вибери! — *нак. о́бер! о́бер со́бі*

я́блок, я́ких х́чеш!

вибиватися, вибитися — **выби-**

вати-ся, выби́ти-ся (*зі сил*)

вибивачка — **трепа́чка, -и** (*для*

вибивання тилу)

вибирати — **выбе́рати, -ам, -аш;**

ма́ме выбо́рати по́сла до парля-
ме́нту

вибігати, вибігти — **вылеті́ти,**

-е́чу, -е́тит; вылі́тати, -ам, -аш

вибілити, вибілювати — **білі́ти,**

выбі́лити, -лю, -лиш; блі́ху-

ва́ти, -ую, -у́єш; Врх. Прт.

блы́шыти, выблі́шыти, -шу,

-шыш; ле́ня́не поло́тньо бі́лили

при помо́чы во́ди і со́ньця

виблювати — фізіол. **выню́тува́ти,**

-ую, -у́єш; зы́в см што́си

несьві́же і му́сьів вы́нютува́ти

вибовкати — **выля́пати, -ам, -аш;**

Прт. выпна́пляти, -ям, -яш

(та́ємницю)

вибоїна — **баю́ра, жо́мба, -и;**

калаба́ня, -і; ч. ба́кай; Врх.

баню́ра, бандзю́ра, цю́рпіль (*на*

доро́зі, у рі́чці)

виборець — **выбира́тель, -я; вы-**

бо́рец, -рця

вибори — мн. політ. **выбо́ры, -ів**

виборний — ім. **выбо́рний, -но́го**

виборність — **выбо́рніст, -но́сти**

вибраний — **выборо́вий, выбо-**

ро́чний

вибрати — **выбра́ти, -бе́ру,**

-бе́реш; ~ місце для ба́гаття —

выбра́ти місце для огні́ска

вибрик — нім. **фо́ртель, -я**

вибути — **выбы́ти, одбы́ти** (*одбу́-*

ду, одбу́деш, одбу́де; одбуде́ме,

одбуде́те, одбуду́т)

вибуття — **выбы́тця**

вибух — **выбу́х, -у; ж. нім. експ-**

льо́зия, -ні

виварка — **выва́рка**, -ы; *Врх.*
зваля́рник, зільни́ця (для білиз-
ни); зваля́рник — бочка, в якій
вари́ли лахы

вивезти, вивозити — **выве́зти**,
вывози́ти, -вожу, -возиш; *маме*
выве́зти дьрва з лісу

вивести, виводити — **выпрова-**
ди́ти, -джу, -диш; *ты, коза́че —*
великі́й гульта́ю, выпрова́д
ме́не з дзелено́го га́ю (піс.)

вивівати — *БГ.* **опала́ти**; ~ поло́ву
кошем — **опала́ти** **поло́ву**
опала́чком

вивільга — *зоол. Врх.* купите́люга,
купите́люжник, піте́люга, по-
те́ліжник, телі́(ю)га

вивихнути — **вытхну́ти**, -ну, -неш
(руку, ногу)

вивіска — *нім.* табли́ця, -і; та́фля,
-і (*щит із написом*)

вигадка — *літ.* **вы́дум**, -у; *Прт.*
ба́йка, -ы; *зменш.* байочка, -ы;
то́та ба́йка не́се зо со́бом
му́дру мораль

вигадувати — **вымысьлі́(я)ти**,
змысьлі́(я)ти, -ям, -яш; **клеве-**
та́ти, -е́чу, -е́чеш

вигідний — **выгі́дний**; *пол.* ла́ц-
ний (*зручний, корисний*)

вигідно — *присл.* **выгі́дно(і)**; *пол.*
ла́цно(і); *Врх.* спо́лацно, на-
ру́чно

вигін — **выгі́н**, -го́ну (*пасовище*)

вигляд — **вид**, -у

виглядати — **вызерати́**, кука́ти,
-ам, -аш; **смотре́ти**, -рю, -риш

вигнанець — **выгна́нец**, -нця; *рідк.*
пол. бані́га, -ы

вигнання — *див.* емігра́ція

вигнати — **выгнати́** (**выже́ну**,
выже́неш, **выже́неме**); *Врх.*
погна́ти; *груб. Прт.* **выже́рти**,
-жру, -жреш (*з насидженого*
місця)

вигода — **выго́да**, -ы; *ч.* хо́сен,
род. хісна; **зиск**, -у; **ужы́ток**,
-тку; *тжс.* користь; *а́ни хісна*,
а́ни коры́сти (прик.)

вигодувати — **выплека́ти**, -ам,
-аш; *выплека́ли зме ку́пу худо́бы*

вигоріти, вигоряти — **выгорі́ти**,
выгоря́ти

вигострений — **выю́стрений**; ~ як
бри́тва — **выю́стрений** **яко**
голяк

виготовити — **зробі́ти**, -блю, -биш

виграти, вигравати — **выгра́ти**,
выгравати́, -ам, -аш; *БГ.*
вскура́ти, **гарцюва́ти**

вигребти, вигрібати — **выгре́бсти**,
выгреба́ти, -бу, -беш; **выгар-**
та́ти, -ам, -аш

вигук — **о́крик**, -у

вигукувати — **гівка́ти**, -ам, -аш

вид — 1. **вы́гляд**, -у (*зовнішність*
людини); *гарний* ~ *га́рдий вы́г-*
ляд; 2. **краєвид** -у (*пейзаж*);
3. *мн.* **пля́ны**, -ів (*перспектива*)

видавець — **выдавец**, -вця

видавити — **выпучы́ти**, -чу,
-чыш; **вытисну́ти**, -ну, -неш

видавництво — **выда́вництво**

видання — 1. **выда́ня** (*книжки*);
2. **на выда́ню** (*заміж*)

видати — **выда́ти**, -ам, -аш (*щось*
комусь)

видаток — *фін.* **на́клад**, -у (*грошо-*
вий)

видатний — *див.* відомий

виделка — *кул.* **выделка**, -и; *пол.* **выделец** -льця; *мн.* **выдельці**, -ів(лец)

видимий — **видочний**

видимість — **видочність**, -ності;
погана ~ **зла видочність**

видих — **выдых**, -у

виділитися, виділятися — **выріж-
нити-ся**; **выріжнати-ся**

видіння — *ж.* **візій**, -ії

видне місце — *ч.* **видок**; *ж.* **вид-
нота**, -и

видно — *присл.* **ЗП. відко**

видобути — **выдобыти**, -б'уду,
-б'удеш; **выоначыти**, -чу, -чыш
(щось)

видовище — **видовіско**; страшне ~
окрутне видовіско

видужання — **выздравління**; *Прт.*
выздравіня; *в знач.* одужання
після хвороби

видужати — **вычуняти**, **одчуняти**,
-ям, -яш; **оклигати**, -ам, -аш

видумати — *розм.* **вымудрувати**,
-ую, -уєш

видумка — *ч.* **вымысел**, -слу

видурити — **вытуманити**, **выцига-
нити**, -ню, -ниш (щось)

видушити — **выдусити**, -ушу,
-усиш

вижбурювати — *Прт.* **вышпу-
ряти**, -ям, -яш (*в знач.*
жбурляти геть)

визбирати — **вызберати**, -ам, -аш

визволення — **вызвоління**

визволитель — **выбавитель**, **выз-
волитель**, -ля

визволити, визволяти — **выба-
вити**, **вызволити**, -лю, -лиш;

ізбавити, -влю, -виш

виздоровіти — **выздоровити**, -лю,
-виш; *Врх.* **обачыти ся**

визнаний — **вызнаний**, **узнаний**

визнання — **вызнання**, **узнання**;
художник хоче ~ **маляр хце
вызнання**

визнати, визнавати — **вызнати**,
признавати, **признати**, **узнати**,
узнавати, -ам, -аш

визначати — **вызнача́ти**, -чу(чам),
-чаш; *БГ.* **шацува́ти** (*вартість*)

визначена вартість — *ч.* **шацуно́к**,
-нка

виїжджати, виїхати — **выіздзіти**,
одіздзіти, -джу(джам), -джам
(джаш); **выіхати**, **рушати**, -ам,
-аш (*кудись*); *за́ран оді́зджам
зо се́ла*

виїзд — **выі́зд**, **оді́зд**, -у (*пої́зду*,
автоб́усу)

вийди! — *нак.* **вы́йд!**

вийти — **вы́йти** (**вы́йду**, **вы́йдеш**,
вы́йде; **вы́йде́ме**, **вы́йде́те**,
вы́йдут)

вийти заміж — **выдати-ся**, **одда́ти-
ся**; *тж.* **одружитися**; *выдам я
ся, выдам, того ро́чку са́ма
(ніс.); так ем ся оддала, лем бы
была сла́ва (ніс.)*

виказувати — **выповідати**, -ам,
-аш (*комусь щось*)

викапаний — *прикм.* **і́стий**, -та, -те
вика́ти — **дво́ити** (**дво́ю**, **дво́иш**,
дво́їт; **дво́їме**, **дво́їте**, **дво́ят**)
(*звертатися на «ви»*); *гне́ска
сын ві́тцьови ани ма́тери не
дво́їт*

викачати — **выпомпува́ти**, -у́ю,
-у́єш

викидати, викинути – **выметати** (выме́чу, выме́чеш, выме́че); **вымітувати**, -ую, -уєш; *Врх.* **вышмарити**, **вышмаряти**, -рю, -риш; **вышпурити**, **шпурнути**, -ну, -неш; *ЗП.* **выверчи** (щось); **вышмар** *си то́то з голо́вы!* (прик.)

викінчити, викінчувати – **выкіньчыти**, **выкіньчувати**, -чую, -уєш

викладання – *мн.* **выкла́ды**, -ів; ~ історії мистецтва – **выклады гісто́рні шту́кы**

викладати – 1. **научати**, -ам, -аш (у школі); 2. **чытати** лекції, -ам, -аш (у вузі)

викладацький – *Врх.* **выкла́дний** (про мову); *мы, Русна́кы, ма́ме язы́к выкла́дний*

викидач – *спец.* **вышма́ряч**

викладач – *див.* вчитель

виклик – **вызва́ня**; **вы́зов**, -у (дія); з'явитися на ~ **явіти-ся** на **вы́зов**

викликати – **вызыва́ти**, -ам, -аш (когось); ~ на розмову – **вызыва́ти** для **бесы́ды**

викликати відразу – **обры́діти**, **обры́джати**; *ЗП.* **гиді́ти**

виколоти – **выколо́ти**, -лю, -леш
виколупати, **выколупува́ти** – **вы́жоба́ти**, -ам, -аш; **вышпор-тати**, -ам, -аш

виконавець – *юр.нім.* **секвѣстор**, -я (*судовий*)

виконання – **выкона́ня**, **сповні́ня**

виконати, виконувати – **докона́ти**, -ам, -аш; **певни́ти**, -ню, -ниш;

спе(о)вни́ти, **спе(о)вня́ти**, -ням, -няш

викопати – 1. **выкопа́ти**, -ам, -аш (*картоплі*); 2. *груб. пол.* **выпердо́лити**, -лю, -лиш (*про по́гану лю́дину*)

використаний – **зужы́тий**, **зужыт-ко(у)ва́ний**

використання – **ужыва́ня**; ч. **ужы́ток**; **ужы́тя**

використати, **використовува́ти** – **зужыва́ти**, -ам, -аш; **зужыт-кува́ти**, **схіснува́ти**, -ую, -уєш; *нім.* **маніпулюва́ти**, -юю, -юєш
викорчовува́ти, **викорчува́ти** – **вы́ко(а)рчы́ти**, **корчы́ти**, -ую, -уєш (*куці*)

викрадач – **выкра́дач**; *пол.* **по-ры́вач**; *тж.* **краді́й**; ~ авто-мобілей – **поры́вач авт**

викрадення – **выкра́де́ня**; *ЛШМ.* **умика́ня** (*нареченої*)

викрасти – **вы́красти**, -аду, -адеш; *пол.* **порва́ти**, -ву, -веш

викривлення – **скривлі́ня**

викрійка – *крав.* **вы́крій**, -рою

викрутити – **одкру́тити**, -учу, -утиш

викрутка – *тех.* **закру́тка**, -ы

викуп – **вы́куп**, **одкуп**, -у; *ж.*

Прт. **вымі́на**, -ы

викупити – **выку́пити**, **одку́пити**, -плю, -пиш

вила – 1. *мн.* **гра́лі** (з тупими зубами, для картоплі); 2. *мн.* **барма́кы**; *ж.* **розсо́ха**, -ы (*дер.*); 3. ч. *Врх.* **тройча́к**; *Хри́щ.* **ко́пач** (з трьома зубами для гною)

вилазити, вилізти – **вы́йти**, -йду, -йдеш; **вылі́зати**, -ла́жу, -ла́зиш

(на дерево, коня)

вилаяти — **выкля́сти**, -яну, -янеш;

Прт. збешта́ти, -ам, -аш; **фукну́ти**, -ну, -неш (*зі шумом*)

вилеті́ти, вилі́тати — **вылеті́ти**, **вылі́тати**, -е́чу, -е́тиш; (*зі шумом*)

виливати, вилити — **выля́ти**, одлива́ти, -ам, -аш (*мет. форму*)

виливниця — ч. *чес.* ка́длуб, -у

вилитий — **выкапа́ний**; ~ батько — **выкапа́ний** о́тец

вилиці́ — *мн. анат.* вели́ці, **ску́лы**, -і́в

вилицюватий — **циба́тий**; ~ та людина — **циба́тий** чо́ловек

вилі́т — **выльот**, о́дльот, -у (*літака*)

вилка — *техн.* **вы́лка**, -лок

виловити — **выі́мати**, -ам, -аш; **вылапа́ти**, -ам, -аш

виловлювач собак — **гыщель**, -ця

вилоти — *мн. крав.* ла́цкани, -і́в; ~

у піджаку — ла́цкани в блю́зці

виложистий — одкладний (*ко́мір*)

вилоподібний — *Врх.* вилка́стий

вилушити — **вылуска́ти**, -ам, -аш (*горіха*)

виляти — **махати**, **мырда́ти**; ~ яє собака хвостом — **мырдат** пес о́гоном

вимагати — **допоминати́-ся**; жада́ти, -ам, -аш (*чогось*)

вимазати, вимазувати — **вымас-ти́ти**, -а́щу, -а́стиш; **вымас-кати**, -ам, -аш; *треба* **вымас-ка́ти** хлі́бом оста́тки ї́дла

вимазуватися — **вымашчува́ти-ся**

виманити — **выманти́ти**, -нчу,

-тиш (*щось*); *Прт.* **выкыва́ти**, -ам, -аш

вимикати, вимкнути — одклю-ча́(ы)ти, -ам, -аш; *ел.* ~ струм — одключи́ти про́нт

вимикач — *ел.* **вылу́чник**

вимити — **вымы́ти**, -ыю, -ы́єш (*підлогу*)

вимова — **вымо́ва**, -ы; го́вір, -во́ру

вимовляти, вимовити — **вымо-вити**, -влю, -виш; **выгваря́ти**, **выгварі́ти**, -ря́м, -ря́ш; *Врх.* **выре́кти**, **выре́чы**

вимога — **вымага́ня**; **вымо́га**, -ы; *на́йцы вы́моги су́т зна́ны в уря́дах*

вимочити, вимочувати — **вымо-чы́ти**, **вымочува́ти**, -чу, -чыш; ~ оселедця — **вымочы́ти** сле́дзя

вимпел — **вымпель**, -ля

вимурувати — **обмурува́ти**, -у́ю, -у́єш; *Прт.* **оцебрува́ти**, -у́ю, -у́єш (*криницю*)

вимучити — **вымордува́ти**, -у́ю, -у́єш; *Прт.* **згацька́ти**, -ам, -аш

вимушений — **вымуше́ний**, зму-ше́ний; ~ на посмішка — **вы-муше́на** усьмі́шка

вим'я — *мн. анат.* і́кры, ці́цкы, -і́в; *Врх.* і́кра, і́ко́рка; *Ртр.* ва́цок, **вы́мя**, **вы́мячко**, **яке́рка** (*у корови*)

винагорода — **вынагоро́да**, наго-ро́да, -ы; *с.* *Прт.* **зналі́зне**, **налі́зне**, -но́го (*за знайдену рі́ч*)

винахід — **вынахі́д**, -у; *пол.* **выналя́зок**, -зка

винахідник — **вынахі́дник**; *пол.* **выналя́зця**, -і

винести, виносити — **выне́сти**,
-су, -сеш; **выно́сити**, -о́шу,
-о́сиш; *тре́ба выне́сти сьмі́тя*
зо хы́ж

виникати, виникнути — **повста́ти**,
повста́вати, -таю, -таєш; *тж.*
постати

винити — **винувати́ти**, -а́чу,
-а́тиш

винищення — **выни́шчы́ня**
винищити, винищувати — **выни́ш-**
чы́ти, **ни́шчы́ти**, -чу, -чыш;
Врх. **выплі́нити**; *кіт выплі́нив*
куну птахі́в

винищувач — 1. *заг.* **ни́шчы́тель**,
губи́тель, -ля; 2. **гы́цель**, -ця
(собак)

винний — *прикм.* **кваскува́тий**,
-та, -те (*на смак*)

винний магазин — *ж.* **виня́рня**, -і

винороб — **вина(я)р**, -я

виноробство — **вина(я)рство**

винуватець — **вино(у)ва́тец**, -тця;

Прт. **винова́йця**, -і

винце — *зменш.* **ві́нко**; **ві́ньце**, -я;
ві́нко, **ві́нко**, **ві́нко черве́не** (*піс.*)

виняньчити — *див.* виховати

виняток — **вы́імка**, -ы; **вы́імок**,
-мка; **вы́йняток**

випадковий — **припа́дкові́й**, **ока-**
зі́йний, **трафу́нкові́й**

випадково — *присл.* **припа́дком**,
припа́дкові́о, **оказі́йно**

випадок — **выпа́док**, -дка; **вару́-**
нок, **трафу́нок**, -нка; *ж.*
ока́зи(і)я, -иі; у кращому ~ в
ліпшому випадку

випас — *госп.* **вы́пас**, -у (*худоби*)

випасати — **вы́пасати**, -сам, -саш;
~ худобу — **вы́пасати жы́віну**

випекти, випікати — **выпе́чы**, -чу,

-чеш; **выпі́кати**, -ам, -аш

випереджати, випередити — **выпе-**
редити, -джу, -диш; **переду-**
вати, -ую, -уєш; *Врх.* **спередити**
(кого́сь)

випещений — **выпешче́ний**

виписатися — **вымельдува́ти-ся** (*з*
мі́сця прожыва́ння)

виписка — **вы́пис**, **вы́тяг**, -у; мет-
рична ~ **метрика́льний** **вы́пис**

випити — **выпи́ти**, -пю, -пеш;
груб. **выхлепта́ти**, -пчу, -пчеш
(жаді́бно); *рі́дк.* **выцмори́ти**; ~
за здоро́в'я — **выпи́ти** за здра́в'я;
коро́ва выхлепта́ла ви́штку
воду

випитування — **выві́дува́ня**, **вы-**
пы́тува́ня

випитувати, розпитувати — **выві́-**
дува́ти, -ую, -уєш; *выві́дав см*
од лю́ди, де жы́є моя́ роди́на

виплести, виплітати — **выпле́сти**,
-ету, -етеш; **выплі́тати**, -ам,
-аш

випливати — **выплыва́ти**, -ам,
-аш

виплід — **вы́плід**, -ло́ду

виплітати — **выплі́тати**, -ую, -уєш

виплутатися — **выпутати́-ся**; *Прт.*
выгмава́тися, **выхрапа́тися**,
-амся, -ашся (*з хале́ти*)

виповзати — **выла́зити**, -ажу,
-а́зиш

випогодитися — **выхви́ляти-ся**

виполірувати — **выполі́рува́ти**,
-ую, -уєш (*поверхню́*)

виполоскати, виполіскувати —
выполо́кати, -ам, -аш; **выпо-**
локува́ти, -ую, -уєш

виполоти — **выполоти́**, -лю, -леш;
Прт. **выщипати́**, -ам, -аш
 випорожнятися — *дит.* **какати́**,
 -ам, -аш
 виправдовуватися — **выправдува́ти-ся**, тлумачы́ти-ся
 виправити — **спростува́ти**, -ую,
 -уєш; ~ помилку — **спростувати́**
 омы́лку
 виправка — **выпра́ва**, поста́ва, -ы;
 військова ~ **войськова** поста́ва
 виправлення — **спростува́ня**
 випрати — **выжмыкати́**, -ам, -аш
 (руками)
 випробування — **выпробува́ня**; *жс.*
 прові́рка, про́ба, -ы
 випробувати — **выпробува́ти**, **вы-**
практикува́ти, -ую, -уєш
 випроводити — **вывести́**, -еду,
 -едеш; *Пвн.* **спровадити́**
 випрошувати — **клянчы́ти**, -чу,
 -чыш; *Врх.* **упроша́ти**; *Прт.*
вылуджува́ти, -ую, -уєш; *Пвн.*
мантити́, **мантулити́**
 випрягати — **выпря́чы**; *Врх.*
ывадити́; *Прт.* **ывадажати́**,
 -ам, -аш (коней)
 випрямити, випрямляти — **вы-**
простува́ти, **простувати́**, -ую,
 -уєш; **рівняти́**, -ям, -яш (роби-
 ти рівним); *тжс.* **вирівнювати́**
 випуклий — *прикм.* **пока́тий**; *Врх.*
пукати́й, **пукля́тий**; *Прт.*
пукля́стий, -та, -те
 випурхнути — **выпорхну́ти**; *Прт.*
выфыркну́ти, -не; *пташок*
выпорхну́в зо гні́зда
 випуск — *с.* **выда́ня**
 випускати, випустити — 1. *заг.*

выпушча́ти, **спушча́ти**, -ам,
 -аш; **выпустити́**, **спустити́**,
 -счу, -стиш; 2. *фізіол. груб.*
бзді́ти, **перді́ти**, -джу, -диш;
пукати́, **пуркати́**, -ам, -аш (*гази*
зі шлу́нку); 3. *фізіол. дит.*
пісья́ти; **сюсья́ти**, -ям, -яш;
сьця́ти (**сцю́**, **сциш**, **сцит**)
(сечу); **выпу́стив-см пса з буды́**;
ді́тя пісья́т до но́чніка
 випускник — *нім.* **абсо́льве́нт**
(школи)
 випхати — **выпучы́ти**, -чу, -чыш;
Прт. **вытрутити́**, -учу, -утиш;
нехтя́чы -м выпучы́в шы́бу на
выгля́ді
 вир — **крутлі́вец**, -вця; **кру́тяк**;
пол. нурт; *Врх.* **колу́бах** (*закрут*
рі́чки); *тжс.* **круговорот**
 вираз — *жс.* **выражы́ня**; **мі́на**, -ы
 виразка — *мед.* 1. *мн.* **за́йды**, -ів (*у*
ку́тах ро́та)
 виразність — **выра́зьні́ст**, -но́сти
 виразно — *присл.* **выра́зьно(і)**
 вирвати, виривати — **вырвати́**,
 -ву, -веш; **вырыва́ти**, -ам, -аш;
выторга́ти, **выторгну́ти**, -ну,
 -неш; **торга́ти**, -ам, -аш;
шчыпа́ти, -ам, -аш (*гі́лки*, *бур'я-*
ни); **буде́ме лама́ти**, **буде́ме**
торга́ти з кона́рями, **з кона́-**
рями (*піс.*)
 вирви! — *нак.* **вы́рви!** **гу́рви!** **гу́рви**
го (*кві́ток*), **ді́вча́тко**, **дай го**
фраі́рови (*піс.*)
 вирисований — *мист.* **вымалю́-**
ваний
 вирисувати — *мист.* **вымалюва́ти**,
 -ую, -уєш
 виріб — **вы́ри(і)б**, -ро́бу; **выро́бок**,

-бку

виріз — **пройма**, -**ы**; *тжс.* отвір,
вирізати, вирізувати — **вытяти**,
вытинати, -**тну**, -**тнеш**; **сти-**
нати, **стяти** (**стну**, **стнеш**, **стне**;
стнеме, **стнете**, **стнут**); *Врх.*
звырубляти (*кущі, дерева*);
ліску вытинають з ліщчынн

вирізка — 1. ч. **выкрав(й)ок**
(*відрізана част.*); ч. **вытинок**
(*газетна*); 2. кул. **полядвиця**, -**і**
(*філейна*)

вирішальний — **рішальний**

вирішити — **рішыти**, -**шу**, -**шыш**

виробити, виробляти — **выробіти**,
-**блю**, -**биш**; **вырабляти**, -**ям**,
-**яш**; **продукувати**, -**ую**, -**уєш**
(*щось*)

виробіток — **выдобуток**, -**тка**;
денний ~ **ок** — **выдобуток** за деи

виробник — **выробник**, плі(о)д-
ник

виробничий — **продукційний**

виродок — **покруч** (*суміш двох*
видів); *перен.* про людину

вирок — *юр.* **присуд**, - **у**

вироси — **вырости**, -**сн**, -**снеш**

виросити — **выховати**, -**ую**, -**уєш**;
Прт. **доховатися**, -**амся**, -**ашся**;
доховати-ся діти і онуків — *то*
вельке шчесьтя

вирубати, вирубувати — **выру-**
бати, -**ам**, -**аш**; *Врх.* **звыруб-**
ляти

виручати, виручити — **выручати**,
-**ам**, -**аш**; **поратувати**, -**ую**, -**уєш**
(*когось*)

виручка — ч. *бухг.* **выторг**, -**у**

вирушати — **вымашерувати**, -**ую**,
-**уєш** (*маршем у похід*)

виряджати — **одправляти**, -**ям**,
-**яш**; *Прт.* **высправяти**, -**ям**, -**яш**
вирятувати, вирятовувати — **выра-**
тувати, **выратовувати**, -**ую**,
-**уєш** (*когось*)

вирячитися — **гапіти-ся**; *пол.*
выбалушыти-ся; *Прт.* **выга-**
питися, -**пюся**, -**пишся**; *Пвн.*
вырячыти (*випріщити очі*);
чом ся гапиш на мя?

висварити — *груб.* **выпсьочыти**,
-**чу**, -**чыш**; **збештати**, **зтерем-**
тетати, -**ам**, -**аш**

висвятити, висвячувати — **высь-**
ватити, **высьвачувати**, -**ячу**,
-**ятиш** (*на священика*)

виселенець — **выселенець**, -**нця**; *в*
Україні жыют штыри поко-
ління выселенців з Польшчы

виселення — *жс.* **выселіня**; *де-*
портація, -**иі**; **выселіня Лем-**
ків было справом політичном

виселити, виселяти — **выселити**,
выселяти, -**лю**, -**лиш**; **нас высе-**
лили в 1945 році

висилати, вислати — **высылати**,
выслати, **вышлю**, -**леш**

висип — *жс.* **осыпка**, -**ы** (*на тілі*)

висихати, висохнути — **высыхати**,
-**ам**, -**аш**; **высхнути**, -**ну**, -**неш**

висівки — *мн.* **высывки**, **грисы**,
-**ів**; *рідк.* *Прт.* **отрубы**, -**ів**
(*грубо змелена мука*)

висікати — 1. **высыкати**, -**ам**, -**аш**
(*з каменю*); 2. **кресати**, **выкре-**
сати, -**єшу**, -**єнеш**; ~ *ти вогонь*
— **выкресати оген**

висіти — 1. *заг.* **высыти**; 2. **віргати**
(*недбало*); *Брх.* **понадвисати**;

тж. звисати

вискребти, вискрібати — **вышк-
ре́бти**, -бу, -беш; **вышкребати**,
-ам, -аш (*щось із чогось*)

вискрібки — **мн. вышкре́бки**

висланий поштою — **высланий**;

*Прт. наданий, -на, -не; лист
быв наданий тижде́н то́му*
вислизати, вислизнути — **вым-
кну́ти-ся**; *Прт. вымыкати́ся*,
-амся, -ашся

вислів — **вы́раз**, -у; **вы́слів**, -ло́ву
(*словесний*)

висловлювати — **выпові́дати**, -ам,
-аш; ~ співчуття — **выпові́дати
сьспівчу́тя**

висмикувати — *див. виривати*

висміювання — **высьміюва́ня**

висмоктати — **выссати**, -су, -сеш;
выщипа́ти, -ям, -яш

виснажений — **змордува́ний**,
замордува́ний; **споневі́ряний**;

Прт. забідува́ний, -на, -не

виснаження — **высна́жыня**

висновок — **вы́слід**, -у

висок — *див. скроня*

високий — **высо́кій**, -ка, -ке;
~ пост — **высо́ке** станови́ско;
высо́кій як топа́ля, а дурний
як фа́соля (*прик.*)

високість — **высо́кіст**, -ко́сти

високошановний — **высокопоша-
нува́ний** (*звертання*)

височенний — **высы́н**

висота — **высо́кіст**, -ко́сти

висохлий — *прикм. vysxлий*

висохнути — **высхну́ти**, -ну, -неш;
*бодай Гамери́кы си́нє мо́ре
вы́хло* (*піс.*)

височина — **вышы́на**, -ы

виссаний — **выщипа́ний**

виссати — **выссати**, -ам, -аш;
выщипа́ти, -ям, -яш; *то́то з
па́льця вы́ссяне* (*прик.*)

вистава — *театр. выставка*, -ы; с.
представлі́ня; *тж. спектакль*

виставка — *мист. выставка*, імпре-
за, -ы; ~ лемківської різьби —
выста́ва лемкі́вской різьбы

виставочний — **выставко́вий**;
~ зал — **выставко́ва са́ля**

вистачати, вистачити — **выс-
тарча́ти**, **выстарчы́ти**; **стар-
ча́ти**, **старчы́ти**; *ЗП. выста́ти*;
*не́ знам, ци вы́старчы́т мі
пі́нязьів для купна*

вистрибнути, вистрибувати —
выскочы́ти, -чу, чыш; **выска-
кува́ти**, -ую, -уєш; **выш-
трикну́ти**, -ну, -неш

вистріл — **стріл**, -у

вистрілити, вистрілювати — **выпа-
лити**, -лю, лиш; **вына́льну́ти**,
-ну, -неш; **стри(і)лити**, -лю,
-лиш

виступ — 1. *війс. вы́марш*, -у (*в по-
хід*); 2. с. *мист. выступлі́ня*;

~ оркестру — **выступлі́ня** капе́лі

виступати — **стырча́ти**; **тырча́ти**;

~ із землі — **стырча́ти** зо землі

висуватися, висунутися — **выс-
топорчы́ти-ся**, **выстопорчу-
ва́ти-ся** (*вперед*)

висушити, висушувати — **вы-
сушы́ти**, -шу, -шыш; **высушу-
вати**, -шую, -шуєш

висякати — **выс(ш)марка́ти**, -ам,
-аш; *высма́рков* -ем но́са хус-
то́чком

витверезитися — **отерезы́ти-ся**;

при́ти до ся
 вигвір — вигві́р, -во́ру
 вигворити, вигворяти — бро́їти,
 набро́їти, -о́ю, -о́їш; ви́шку-
 ли́ти, -лю́, -ли́ш (збитки); втя́-
 ти, втну́ти, -ну́, -неш; в знач.
 пустувати
 вигтекти, вигтікати — вигте́чы,
 вигті́кати
 вигтерти, вигтирати — 1. вигте́рати,
 очуха́ти, -ам, -аш (ноги);
 2. шу́рувати, -у́ю, -у́єш (підло-
 гу)
 вигти — дієс. 1. ви́гти (ви́ю, ви́єш,
 ви́є); гівка́ти, йойча́ти, -чу́,
 -чы́ш (завивати голосно);
 2. кру́тити, су́кати (су́чу,
 су́чеш, су́че) (плести віршовку)
 вигтиснути — див. випхати
 вигтівка — ч. ви́брик, -у; мн.
 сьмі́хы, сьмі́шкы; с. пол. фі́г-
 ля́рство; нім. зу́зы, зу́зны;
 с(ш)пас, -у; Рг. сранду́лі
 (дурні); тж. пусто́щі
 вигтівник — поті́шник; Рг. шуб-
 ра́вець; Прт. шту́кар, -я
 вигтік — Прт. ви́ток, -у (початок
 річки)
 вигтікати — див. текти
 вигткати — вигтка́ти (вигчу́, виг-
 чеш, вигче́; вигче́ме, виг-
 че́те, вигчут) (килим)
 вигтолочити — вигтолочы́ти, -чу́,
 -чы́ш (траву)
 вигточка — крав. зашы́вка, -ы
 вигторгувати — виггандлюва́ти,
 -ю́ю, -ю́єш
 вигточити, вигточувати — ви́то-
 чы́ти, -чу́, -чы́ш; вигточува́ти,
 -у́ю, -у́єш (деталь)

вигтрата — стра́та, -ы; Врх.
 кельчи(і)к; Хриц. ви́даток
 вигтрати — друк., фін. на́клад, -у;
 в знач. тираж; ~ за рахунок
 автора — власным на́кладом
 вигтратити, вигтратити — змарну́-
 ва́ти, -у́ю, -у́єш; траті́ти, -а́чу,
 -а́тиш; Врх. скельтува́ти; БГ.
 страті́ти ся; Прт. втрача́тися,
 -чу́ся, -ча́шся; марнува́ти,
 змарнува́ти, -у́ю, -у́єш; ЗП.
 проки́льтувати; кед го схоче́
 взя́ти, то му́сит скельтува́ти
 (ніс.); стра́тив-єм ся барз на
 то́му гостіну
 вигтривалість — одпо́рніст, -но́сти
 вигтримати — вигтрима́ти, -ам, аш;
 Хриц. бы́ти го́дным; я не го́ден
 то́го слуха́ти!
 вигтріпати, вигтріпувати — 1. ви́би-
 ва́ти, -бі́ю, -бі́єш; витрепа́ти,
 -плі́ю, -плі́єш; витрепува́ти,
 -у́ю, -у́єш (пил); 2. вису́кати,
 -ам, -аш (бруд з одягу); ~ килим
 — ви́бивати диван
 вигтрішкуватий — Врх. пуліка́тий
 (про людину)
 вигтріщений — вигтри(і)ще́ний
 вигтріщити — вигтришчы́ти, -чу́,
 -чы́ш; выка́рячы́ти-ся; вылу́-
 пи́ти, -плі́ю, -пи́ш; вы́трішчы́в-
 ся, як ба́ран на но́вы воро́та
 (прик.)
 вигтягнути, вигтягувати — вы́влі-
 чы́, вы́оначы́ти, -чу́, -чы́ш;
 вы́влікати, -ам, -аш
 вигхваляння — вы́хваля́ня; Ж.
 хва́льба, -ы
 вигхватка — ч. ви́брик

вихід — **вы́хід**, -хо́ду; *пол.*
вы́йсьт(ц)я; *перше вийсьтя в*
поле мало давни традиції

вихідний — **ві́льний**, неробочий;

~ий день — **ві́льний ден**

вихлюпати, вихлюпувати — **вых-**
ля́пати, **выхляпува́ти**, -у́ю,
-у́єш; *Врх.* хлюпати, **выхлю-**
пати (*воду*)

вихованець, вихованка — **ховане́ц**,
-нця; **хованка**, -ы; *Врх.* хова-
ни́ця

вихований — **грéчний**, **выхова́-**
ний, поцтíвий; *тж.* слухня-
ний; *на Іва́на, на Куна́ла,*
купала́-ся грéчна па́нна (піс.)

виховання — **выхова́ня**, **плека́ня**,
хова́ня; *пол.* шко́льня; *дякую*
ти, ма́мцю, за твоє хова́ня
(піс.)

вихователь, вихователька — **вы-**
ховник, **выховни́ця**; *рідк.*
плекато́р, -я; **плекаторе́йка**, -ы
виховати, виховувати — **выба-**
вити, -влю́, -виш; **выплекати**,
выхова́ти, -ам, -аш (*виро́щу-*
вати з любов'ю); *пол.* шко́лити,
-лю́, -лиш; *Врх.* ховува́ти; *БГ.*
ховати; *ма́тір выбави́ла троє*
діти; ма́мусь мо́я доро́га, ко́му
мя ты хова́ш? (піс.)

виходити заміж — **выдава́ти-ся**,
оддава́ти-ся; *плакала дівчи́на,*
як ся выдавала (піс.)

вихолодити — **выстудити**, -джу́,
-диш; *през зи́му неопалюва́ни*
покі́й барз ся выстудив

вихор — *див.* буря

вихрестити, вихрещувати — **вык-**

рести́ти; **выкрещува́ти**, -чу́,
-естиш (*дитину*)

вицілювати, вицілювати —

выцы́люва́ти, -ю́ю, -ю́єш;

ви́цыльовувати, -ую́, -у́єш

вичинити, вичиняти — **выпра-**

вити, **выправля́ти**, -ям, -яш;

~ти шкі́ру — **выправі́ти ско́ру**

вичісувати — **вычесува́ти**, -ую́,

-у́єш (*волосся*)

вичистити — **вычысти́ти**, -чы́ш-
чу, -стиш (*зробити чистим*)

вичитувати — **фафра́ти**, -рю́,

-реш; *не потребу́ю тво́го*

фафра́ня!

вишиванка — **вышы́ванка**, -ы
(*вишита сорочка*)

вишивання, вишивка — *ч. мист.*

вышы́ваня; **вышы́вка**, про-

шы́вка, -ы; **гафт**, -у

вишивати, вишити — **вышы́вати**,

-ам, -аш; **выгафтува́ти**, **гафту-**

вати, -ую́, -у́єш; ~ваю сорочку

— **вышы́вам коше́лю**

вишитий — **вышы́тий**

вишкірити — **вышкі́рити**, -рю́,

-риш; *Врх.* **вышкі́рити**, **вы-**

щы́рити, **выщы́рати** (*зуби*)

вишневий — **вышньо́вий**; *коло*

хыжы ро́сне вышньо́вий сад

вишня — *бот.* 1. заг. **выш́ня**, -і;

2. *мн. італ.* **морéлі** (*сортіві*)

виштовхати, виштовхнути — **вы-**

дри́лити, **выдры́ляти**, -ям,

-яш; **выпы́хати**, **выпхати**,

вытруча́ти, **выштурка́ти**, -ам,

-аш; *ле́дво выпхали зме го з*

хыжы

вищати — **выска́ти**; **візга́ти**;

квика́ти; *свиня* ~ **щы́т** — *па́ця*

вискат

вище — присл. **вы́шче, вы́сьше, пови́шче, го́рі; Врх. пови́же; Ртр. пови́ше; Хриц. вы́же, вы́жше**

вищерблений — **вышчербле́ний (зуб)**

вищий — **вы́жший, вы́шчий; го́рішній, -ня, -не; ~ ща освіта — вы́шча о́світа**

вищипувати — **выш(с)чыпува́ти, -ую, -уєш**

вищість — **вы́шчіст, -чо́сти**

вияв — **прояв, -у**

виявитися — **похо́пити-ся; Пвн.**

оказати ся

виявлення — **выявлі́ня**

вияснення — **виясьні́ня**

вияснити — **выясни́ти, -ню, -ниш (про якусь справу)**

вівсюг — **бот. овськ**

вівсяний — **овся́ний**

вівсянка очеретяна — **1. ч. зоол.**

сте́рник; сте́рна́дка, -ы; 2. зоол.

Врх. карна́тка, по́трост, трос-тя́ник; 3. овся́нка, -кы (вівсяна солома)

вівтар — **церк. книж. о́лтар, -я**

вівторок — **ві́торок, -рка; рідк.**

второк, -рка (день тижня)

вівця — **1. заг. у́вця, у́ця, -і; мн.**

ву́ць; рідк. о́вца, -ць; 2. ба́рдза, ба́рза (чорна з білими

грудьми); 3. Врх. бу́ча, бу́чка (чорна з білою головою); 4. Ртр.

бы́рка, бы́рка́та, бы́ркуля, бы́рча; качы́риста (з короткою

вовною); 5. рум. ЗП. бу́кулаі (різношерста); 6. ві́чканя, -і;

Врх. сві́чкани́ста (чорна, навко-ло очей біла); 7. Ртр. вала́шка,

гу́рня (з довгою вовною);

8. кі́тна, -ной (запліднена);

9. Врх. Хриц. ко́рну́та; Врх.

косори́ста, рога́чка; Ртр.

рогу́ля, ро́жкуля (рогата);

10. мазу́риста, -той; Врх. ла́са,

лока́йка, му́рдзя́ста, му́реша;

Ртр. мазу́ра, мазу́рка (чорна з

білими плямами; біла з чорною

головою); 11. Врх. па́цьо́ра,

па́цьори́ста (з білою смужкою

навколо шиї); 12. Врх. підпо́ля;

Ртр. ваке́ша; ока́їста, ока́та,

окуля́рка (біла з чорними

плямами на голові); 13. Врх.

сиве́ра (сива); 14. шу́та, -той

(безрога); 15. я́гниця, -і;

я́гничка, я́рка, -ы; Хриц. ове́чка

(яка не має року); 16. я́лова;

я́лове́га, -ы; рідк. Ртр. ве(і)ту́ла,

ту́ла (неплідна); 17. я́рка, -ы

(молода); тж. ко́за; і вовк

сы́тий, і у́ці цы́лы (прик.); як

шу́та ове́чка ме́дже рога́тима

(піс.)

вівчар, — у́вчар, у́чар, -я; о́вчар,

я́гничар; ба́тя, валах; угор.

ба́ча, -ы; рум. га́йдай, -я

(старший); нім. ю́гас (пастух

овець); учар, же́не, ота́ру до

коша́ры; югасе, югасе, де сут

твої овцы (піс.)

вівчара помі́чник — нага́няч; Ртр.

бо́йтар, пова́ра

вівчарик — зоол. лозі́няк

вівчарка — ч. нім. ві́льчур (соба-

ка); німецька ~ німе́цькій ві́ль-

чур

вівчарня – кошара, -и; учарня, -і
вівчарство – учарство

від – прийм. од(т); відійти від
вікна – одійти од вигляду; од
себе далеко не втечеш (прик.)

відбирати – оде(о)брати, -ам, -аш

відбити – одбити (одобю, одобєш,
одобє; одобєме, одобєте,
одобють); ~ м'яч головою –

одбити бальон головою

відбиток – друк. ж. одбитка, -и;

одтиск, -у; тж. відтиск

відбиття – одбиття (атаки)

відбій – війс. одбой, -бою

відбілювати – вибіляти, -ям,
-яш; Врх. блышыти, выблы-
шыти

відбілювач полотна – одбіляч;

Врх. блыхар; тот, хто
блышит полотно

відбір – одбір, -бору; тж. добір

відбірний – вибраний, отборний;
тж. добірний

відблиск – блиск, одблиск, -у;
нім. блык, -у

відбування – одбывання

відбувати – слов. руковати, -кую,
-куєш (до війська)

відбудова – обнова, одбудова, -и

відбудувати, відбудовувати –

обновити, обновлювати, -влю,

-виш; ~ хату – обновити хыжу

відвага – див. сміливість

відважний – одважний; зважний,
наважний

відвар – кул. вар, -у; вывар,

одвар, -у; тж. настій

відведи! – нак. выпровад!

выпровад корову пасти-ся!

відвезти, відвозити – 1. одвезти,
-зу, -зеш; одвозити, -о́жу,

-озиш (на возі); 2. одпровадити,

-джу, -диш (пішки); одпровад
мня, одкаль єс взяв (піс.)

відвертий – одвертий

відверто – присл. одверто; Прт.

впрост; повім му впрост, што
о нім думам

відвести, відводити – одвести,

-еду, -едеш; одводити, -джу,

диш; ~ увагу – одвести позыр

відвикати, відвикнути – одвы-

кати, одвыкнути, -кам, -каш

відвідати, відвідувати – звиджати,

-ам, -аш; звидіти, -джу, -диш;

навидіти, навиджати, одвиді-

ти, -джу, -диш; одвиджати,

-ам, -аш (когось); тж. прові-

дати; пришли зме одвидіти

слабого

відвідини – мн. одвидіны; тж.

візит

відвійки – госп. Рпр. посьлід;

ледаче, позадне зерно; позад-

кы, позадок

від віку – присл. од віку

відвойований – одвоюваний; ~ на

територія – одвоюваний терен

відволокти – одвлечы, -чу, -чеш

відв'язати, відв'язувати – одва-

дити, -джу, -диш; одв'язати,

-яжу, -яжеш; одв'язувати, -зую,

-зуєш; одпинати, -ам, -аш;

одчепити, -плю, -пиш; спус-

чати, -ам, -аш; БГ. спущати

(худобу зі стійла)

відгадати, відгадувати – одгадати,

-ам, -аш; одгадувати, -ую, -уєш
(загадку)

відгадка — одгадка, -и

відганяти, відгонити — 1. заг. ога-
няти, одганяти, -ям, -яш;
одогнати (одгону, одгониш,
одгонит); виг. 2. качок гия-
гия! а тась! 3. курей гись-ся-
га! 4. овець гись-а-гись!
5. птахів гыш! 6. гусей гуля-
гуля! 7. свиней а-куць! 8. коней
вйо! но! куш-куш! 9. кота
псыік! 10. індиків пұль-га!

відговорити, відговорювати —
одгварі(я)ти, -рям, -ряш;
одрадити, -джу, -диш; Прт.
одстренча(и)ти, -ам, -аш;
розгварити, -рю, -риш

відгодівля — с. одкормліня; Прт.
выкормліня; кїльо буде варту-
вати то́то выкормліня?

відгодований — випасений,
гладкий, одкормлений (про
худобу)

відгодувати — одховати, -ам, -аш;
одкормити, -млю, -миш
(когось); вло́ни зме одховали
двоє пацят

відгорнути — одгорнути, -ну,
-неш; ~ вугілля у печі —
одгорнути угель в пецу

відгородити, відгороджувати —
одгородити, одгороджувати,
-джу, -диш

відгребти, відгрібати, — одгребати,
одгребсти, -бу, -беш

відгризти, відгризати — одгрызти,
одгрызати, -зу, -зеш

відгук — одзыв, -у

відгукнутися — візвати-ся,

одо(е)звати-ся; задуркай, запұ-
кай, а ци ти ся візве (піс.)

віддавна — присл. здавна,
оддавна; Лёмкы жыли в
Карпатах оддавна

віддалений — оддалений,
одлеглий (край)

віддалення — оддаліня

віддалік — присл. оддаль, подаль;
тж. удаліні

віддалятися — оддаляти-ся

відданий — одданий (вірний);
~ сім'ї — одданий родині

віддати, віддавати — 1. оддати,
-ам, -аш; оддавати, -даю,
-даєш (щось, комусь); 2. вылу-
ча(и)ти, -ам, -аш; розганяти,
-ям, -яш (вівці після випасу);
юж єм оддав свій довг
сусьїдови; увчар розганят увці з
кошары

віддача — оддача, -и; не відчуваю
~ чи — не одчувам оддачы

віддих — див. дихання

відділ — 1. одділ, -у; с. одділіня;
ж. секция, -ії; 2. ж. перяйка,
-и (в скрині); тж. відділення;
~ збуту — одділіня збыту (на
підприємстві)

відділити, відділяти — 1. одділити,
-лю, -лиш; одділяти, -ям, -яш
(вагони); 2. одлуча(и)ти, -ам,
-аш (дитину від грудей)

віддувати — одфукати, -ам, -аш

віддушина — цывка, -и; возниця,
-і (для диму в курній хаті);
шпара, -и; нім. люфт, -у

віддячити — одвдячыти, -чу,
-чыш; сусьїд ся мі красьні
одвдячыє

віденський — віденьський, -ка, -ке;
 ~ кофе — віденьська кава
 Відень — Віден, -дня
 відживлення — одживління
 відживлювати — одживлювати,
 -юю, -юєш
 відзив — одзвив, -у; ж. одо(е)зва,
 -и; тж. відгук
 відзнака — одзнака, -и; ч. значок
 (нагорода)
 відзначати, відзначити — одзна-
 ча(и)ти, -чу, -чыш; ~ ювілей —
 одзначати юбілей
 відзначення — одзначіння
 відібраний — одобраний
 відібрати — одо(е)брати, -беру,
 -береш; ~ багаж — одобрати
 ладунок
 відігнати — одогнати (оджену,
 одженеш, оджене)
 відізватися — див. відгукнутися
 відійти — оды(о)йти, — йду, —
 йдеш; ми ~ йшли вбік —
 одышли-зме в сторону
 відімкнути — одомкнути, -ну,
 -неш; ~ двері — одомкнути
 двері
 відіпхнути — одкопнути, -ну,
 -неш; ~ ногою — одкопнути
 ногом
 відірваний — одорваний, отдер-
 тий; ~ від світу — одорваний од
 сьвіта
 відірвати, відривати — одорвати,
 одривати, -ву, -веш
 відіслати — одо(е)слати (одошлю,
 одошлеш, одошле); ЗП. выпра-
 вити
 відіспати — одоспати; я маю ~ ся

— мам одоспати-ся
 від'їзд — одызд, -у (поїзду, авто-
 бусу); ~ від вокзалу — одызд зо
 стациі
 від'їхати — одыхати, -ам, -аш
 відказ — ж. одмова, -и
 відказати — одказати (одкажу,
 одкажеш, одкаже; одкажеме,
 одкажете, одкажут); одповісти,
 -ім, -іш
 відкасник безстеблій — бот.
 девядесел, девядцел, одклас-
 ник, страхополох
 відкидати, відкинути — одшма-
 рити, -рю, -риш; одметати, —
 ечу, -еш; *тому пропозицію*
одразу-м одшмарив
 відкіля — присл. одкале
 відкладний — выкладаний,
 одкладаний; ~ комірець —
 одкладаний ковнірець
 відкласти, відкладати — одкла-
 дати, одкласти, -ам, -аш; одло-
 жыти, -жу, -жыш; Пвн. відло-
 жити (якусь справу); ~ до ранку
 — одкласти до рана; *одклада-*
ний тільки сыр добрий (прик.)
 відклеїти — одклиїти, -ию, -иіш;
 одліпити, -плю, -пиш (*щось*)
 відкликати — одозвати, -ву, -веш;
 пол. одволати, -ам, -аш
 (когось); тж. відізвати
 відколи — присл. одколи, одко-
 лиси, з того часу; ЗП. одкой; ~
 його пам'ятаю — одколи го
 памятам
 відколоти — встругнути, -ну,
 -неш; вышкулити, -лю, -лиш
 (*щось*)

відкопаний — одкопаний
 відкопати, відкопувати — одгре-
 бати, -бу, -беш; одкопати, -ам,
 -аш; *Врх.* выигра(е)бати, -бую,
 -буєш

відкотити — одкатуляти, -ям,
 -яш; ~ колоду — одкатуляти
 кльоцок

відкраяти — одкраяти, -аю, -аєш;
 ~ кусень хліба — одкраяти
 окрасц хліба

відкривати, відкрити — 1. одтве-
 ряти, одтворити, -рям, -ряш;
 одкривати, -ам, -аш; одкрити,
 -ью, -єш; одмыкати, -ам, -аш;
 одомкнути, -ну, -неш; *ЗП.*
 вдомыкати, втворити (двері);
 2. одтыкати, одоткати, -ам,
 -аш; одкоркувати, -ую, -уєш
 (пляшку); 3. одслонити, -ню,
 -ниш; одслоняти, -ланям,
 -ланяш (фіранку); одтверяйте
 врата — везе́ме рекру́та (ніс.);
 одтвор, мила, одтвор, бо-м ту
 да́вно не был (ніс.)

відкритий — одкры́тий, одсло-
 нений, одтворений, одтулений;
 розтворений, розтулений (на
 дві половини); ~ пам'ятник —
 одслонений помник; ~ магазин
 — одтворений склеп; ~ те вікно
 — розтворений вигляд
 відкриті двері, вікна — присл. БГ.
 на́ростіж

відкрито — присл. одве́рто,
 одкры́то (не криючись); тж.
 щиро

відкриття — одкры́тя, одтворе́ня;
 інаугурація, -ії; урочисте ~

урочы́сте одкры́тя

відкуп — одкуп, -у; тж. оренда
 відкупити — одкупити, -плю,
 -пиш (щось)

відкупорити, відкупорювати —
 одкорковувати, -ую, -уєш;
 одтыкати, одоткнути (одоткну,
 одоткнеш, одоткне); одкор-
 кував-см фля́шку, ша́мпана

відкусити — одгрызти, -зу, -зеш;
 одкусити, -ушу, -ушиш (щось)

відламати, відламувати —
 одламати, -ам, -аш; одла-
 мувати, -ую, -уєш; *Ргр.*
 одкирхнути; одламав-ся мі
 край шы́бки

відлеглість — одле́гліст, -ло́сти

відлив — одпływ, -у (морський)
 відливати — див. виливати

відливка — ч. мет. одлив, -у; тж.
 лиття

відлига — одлі́га, -ы; ч. ро́зпуст,
 -у; *Врх.* одте́пень, одмяк; юж
 ма́ме на дво́ри одмяк

відліт — одлі́т, -ле́ту (пта́хів)

відлітати — одлітати, -ам, -аш;
 боця́ны одліта́ют 19 врэ́сня
 шторо́ку

відлупити — 1. зло́ити (злою,
 злоі́ш, злоі́ме) (побити когось);
 2. одлупити, -плю, -пиш (зняти
 шкірку)

відлюдний — не до лю́ди; *Врх.*
 незлю́дний; *Прт.* невлю́дний,
 -на, -не; сусід ~ сусы́д не до
 лю́ди

відлюдник — одлю́дник; одлю́док,
 -дка; гмы(у)р

від малого до великого — од ма́ла
 до вели́ка
 відмежувати, відмежовувати —

одгранича́(ы)ти, -чу, -чыш;
Прт. одсепарувати, -ую, -уєш;
єдно од друго́го треба одгра-
 нича́ти

відмити, відмивати — одмы́ти,
 -ью, -ыєш; одмыва́ти, -ам, -аш
 відмичка — одмы́чка, -ы; *Пвн.*
 вы́штрих (до замків)

відміна — одміна́, -ы

відмінити — уневажніти, -ню,
 -ниш; *тж.* скасувати

відмінний — одмінний, одми́нь-
 ший; наша місцевість ~ на —
 наш те́рен одми́ньший

відмінність — одми́нність, -ності

відмінно — *присл.* барз до́брі,
 люксу́сово; *нім.* прі́ма

відмінок — *грам.* одми́нок, -нка;
маме сьм одми́нків: назы-
 ваю́чий, рождаю́чий, даю́чий,
 видя́чий, творя́чий, місце́вий,
 кличу́чий

відміряти — одми́рити, -рям,
 -ряш; сьм раз одми́р, а раз
 одрі́ж! (*прик.*)

відмітка — *див.* позначка

відмова — одка́з, -у; одмо́ва, -ы;
нім. резигна́ция, -іі; *Прт.*
 выгварка́, -ы; зустріти ~ ву —
 споткати о́тказ

відмовити, відмовляти — одка́зати
 (одка́жу, одка́жеш, одка́же;
 одка́жеме, одка́жете, одка́жут);
 одгварі́ти, -рю, -риш; одмо-
 вити, -влю, -виш; *взяв бы шугай*
ді́вча — люде одгваря́ют (ніс.)

відмовитися, відмовлятися —
 зре́кти-ся; зрече́-ся; зріка́ти-
 ся; *нім.* зрезигнувати, -ую,

-уєш; одперати́-ся, одперти́-ся;
Пвн. вырече́-ся (*від чогось*);
тж. зректися

відмолоджений — одмлодже́ний;
 ~ не обличчя — одмлодже́на
 твар

відмолодження — одмлодже́ння
 відмотати, відмотувати — одмо-
 тати́, -ам, -аш (*нитку*)

відмочити, відмочнути — вымо-
 чы́ти, одмочы́ти, -чу, -чыш
 (*полотно, білизну*)

віднедавна — *присл.* однеда́вна

віднести, відносити — одне́сти,
 односи́ти, -су, -сеш

віднині — *присл.* од гне́ска, од
 те́пер; *тж.* відтепер

віднімання — *мат.* одниманя́

віднімати, відняти — одбера́ти
 (одбера́ме, одбера́те, одбе-
 ра́ют); однимати́, -ам, -аш;
 одня́ти (одо́йму, одо́ймеш,
 одо́йме); одобрати́ (одбе́рам,
 одбе́раш, одбе́ре); *Прт.*
 одлучы́ти, одсади́ти,
 одшмарюва́ти; *Прт.* одойня́ти,
 -ниму, -нимеш; *тре́ба* одлу-
 чы́ти я́гня од у́цы

відновити — однови́ти, оживи́ти,
 -влю, -виш

відновлення — од(б)но́ва, -ы;
 од(б)новлі́ня, поновлі́ня

відносини — *мн.* стосу́нки, -ів

відносити — односи́ти, -о́шу,
 -о́сиш

відносно — *присл.* стосовно́(і)

відозва — *с.* вызва́ня; *ч. нім.* а́пель
 відокремлений — одособле́ний,
 са́мостійний

відокремлення — одособлі́ня

відокремлено — присл. **осібно**,
осибні, **оддільно(і)**; *Ртр.* з
осібна, **особітно**

відокремитися — *Врх.* **одособити**
ся; *сын одособив-ся од вітця*

відомий — **знаний**, **знакомитий**,
славний, **узнаний**; *найбардже*
знаном гором ест Кычера

відомо — присл. **знаме**, **знано**, то
ся зна

відомство — *див.* бюро

відпис — **одпис**, -у

відписати — **одписати**, -ишу,
-ишеш; *нако́нець одписа́в єм*
ліста

відпливати — **одпливати**, -ам, -аш

відповзати — **одлізати**, -ам, -аш

відповідальний — **одповідальний**;
~ на посада — **одповідальне**
становіско

відповідальність — **одповідаль-**
ніст, -ності; *книж.* **одвічаль-**
ніст; *несу за то цылковіту*
одповідальніст

відповідати — **одповідати**, -ам,
-аш; ~ на запитання —
одповідати на пытаня

відповідний — **одповідний**

відповідь — **одповід**, -ы; ч.
од(т)віт, -у; дати ~ **дати одповід**

відпороти — *крав.* **одпороти**, -рю,
-реш

відпочинковий — **выпочынкóвий**,
одпочынкóвий (*призначений*
для відпочинку)

відпочинок — **оддых**, -у; **выпо-**
чынок, **одпочынок**, -нку

відпочити — **вытхнути**, **оддых-**

нути, -ну, -неш; **выпочы́ти**,
одпочы́ти, **спочы́ти**, -чну, -чнеш

відправа — *церк.* 1. **заг. одпра́ва**,
-ы; *служба Бо́жа*, -ы ...жой;
тж. *Богослужіння*; 2. *книж.*
пара́стас, -у (*заупокійна*)

відправити — **одослати**, -ам, -аш;
выправити, -влю, -виш;
одтранспорти́вати, -ую, -уєш;
выправи́ла сы́на в дале́ку доро́гу
(*пис.*)

відправник, відправниця — **нада-**
вач; **надавачка**, -ы
відпускати, відпустити — **одпус-**
тити, -ущу, -стиш; **одпушча́ти**,
спушча́ти, -ам, -аш; ~ пружину
— **одпустити спружыну**

відпуст — *церк.* **Одпуст**, -у (*хра-*
мове свято); *знаний Отпуст*
одбы́вав-ся в Вы́сові на го́рі
Яві́р 21 верес́ня

відпустка — ч. *пол.* **у́рляп**, **у́рльо́п**,
-у; *рідк.* *ЗП.* **доволена**; ~ без
збереження зарплати —
безплатний у́рльо́п; *на прину-*
совых работах не было
жа́дных урльо́нів

відпущений — **одпущений**

відпущення — **одпущы́ня**

відрада — **вті́ха**, -ы

відрадити — **одрадити**, -джу, -диш

відрадно — присл. **вті́шно(і)**

відраза — с. **обрыджы́ня**; **нехі́т**,
одра́за, -ы; *тж.* *огида*

відразу — присл. **враз**, **одра́зу**,
на́раз; *Хри́ц.* **дора́з**, **одра́з**; *ЗП.*
тако́й; *вы́шні вє́сном враз*
розкві́тли

відрахування — ж. **ли́хва**, -ы

відректися, відрікатися – зрече-
ся, одректи-ся, одрече-ся (від
когось, від чогось)

відривати, відірвати – одорвати,
-ву, -веш; одторгати, -ам, -аш;
одторгнути, -ну, -неш; урвати,
-ву, -веш

відригнути, відригувати – рев-
кати, ревкнути, -кам, -каш

відрізаний – одтятий; *тж.*
відрубний

відрізати, відрізувати – 1. втіяти
(втну, втнеш, втне; втнеме,
втнете, втнут); одтинати,
одтяти (одотну, одотнеш,
одотнеме); притяти (*щось*);
2. краяти, одкраяти, -аю,
-аєш (*хліб*)

відрізнитися, відрізнятися –
одліча(ы)ти-ся, одрізни(я)ти-
ся; одріжняти-ся; ріжни(я)ти-
ся; ружнити-ся; *лемківська*
бесьіда ріжнит-ся од українсь-
кой літературной мови

відрізок – одтинок, -нку (*часу*)

відро, відерце – *заг.* відерко; *пол.*
Врх. вядро, вядерко

відро дер. – 1. ві(е)дро; *ж.*
коновка, -ы; пугня, -і; Ргр.
ка(о)нов, канва, коновча (для
води); 2. мозур, мозурик (для
зерна); пугня – відро до
черпаня воды зо студні;
кановечку – на водичку, відерце
– на вінце (піс.)

відродження – одроджєня; *мн.*
одродини; ~ нації – одроджєня
нації

відродити – одродити, -джу,

-диш; *ЗП.* возродити; *маме*
одродити наші звичаї

відро для доїння – *ж.* дійниця, -і;
Ргр. дійник, діник, діничок;

рідк. жо́хтар (*молока від коров*)
відробити, відпрацювати – одро-
бити, -блю, -биш

відробіток – *нім.* ф́оршпан, -у; *в*
знач. повинність

відросток – одр́осток, -тка

відрубати, відрубувати – стя́ти
(стну, стнеш, стне); стина́ти,
-ам, -аш

відрядити – виправі́ти, -влю,
-виш

відсвяткувати – одпразникува́ти,
одсв́аткува́ти, -ую, -уєш

від себе – *присл.* од́ ся; *од́ ся*
дале́ко не вте́чеш! (прик.)

відсипати – одсы́пати, -плю,
-плеш; *тре́ба одсипа́ти кус*
насы́ня курам

відсів – одсы́в, -у

відсікти – одсы́чы, -чу, -чеш;
злоді́йство ма́ме одсы́чы раз і
на́все!

відсіль, відсіля – *див.* звідси,
звідсіля

відсіч – *ч.* одпор, -у; одсы́ч, -ы
(*комусь дати*)

відскочити – одско́чыти, -чу,
-чыш; *ле́дво-м одско́чыв од*
шалено́го а́вта

відспіваний – одсьпі́ваний; *на́ша*
пі́сьня бы́ла одсьпі́вана

відспівати – одсьпі́вати, -ам, -аш

відставати – выстава́ти, -ам, -аш;
в знач. втомлюватися

відставити, відставляти – отста-
вити, -влю, -виш; *о́дну робо́ту*

одста́вив єм за́для дру́гой

відставка — демісія, -ії; піти у ~ ку — пода́ти на демі́сію

відсталий — одста́лий, пол. зацофа́ний; ~ ла людина — зацофа́ний члове́к

відстіба́ти, відсті́бнути — одпи́нати, -ам, -аш; одопну́ти, одопя́ти, -пну, -пнеш

відсті́й — о́сад, -у; *мн.* фу́сы

відстоюва́ти — обстава́ти, -ам, -аш (*за кимсь*)

відстрі́л — о́дстрі́л, -у; ~ на полюванні — о́дстрі́л на ло́вах

відстрочка — о́дклад, -у

відступ — 1. *війс.* *выцофа́ня*;

2. о́дступ (*проміжок*); ~ *війська* — *выцофа́ня* *войска*

відступати́, відходи́ти — одсту́пати, -ам, -аш; одступити́, -плю, -пиш; цофати́, -ам, -аш; *выцофа́ти-ся* (*повернути назад*); *не цофай-ся: ты не рак!* (*прик.*)

відступник — *церк.* одсту́пник (*від віри*)

відсува́ти, відсуну́ти — одопха́ти, -хну, -хнеш; одпыха́ти, -ам, -аш; одсува́ти, одсуну́ти, -ну, -неш; *Пвн.* одоначы́ти

відсудити — одсудити́, -джу, -диш; *Прт.* *выправува́ти, выпроцесува́ти, -ую, -уєш* (*через суд*)

відсутність — ч. брак; нестáток, -тку; ~ культури — брак культу́ри

відтворюва́ти — наслідува́ти, -ую, -уєш; *тж.* копіюва́ти

відтепер — *присл.* одте́пер

відтерти — одте́рти (*одотру,*

одотре́ш, одотре́; одотре́ме, одотре́ге, одотрут)

відті́к — о́дплив, -у; *тж.* відлив

відті́нити — одті́нити, -ню, -ниш

відті́нок — о́дтін, -у

відтовкти — *Прт.* одто́вчы, -чу, -чеш

відтоді — *присл.* одто́вды, з то́го ча́су; *Прт.* одхто́вды

відтя́ти — одтя́ти (*одотну, одотнеш, одотне*); *стя́ти* (*стну, стнеш, стне*); одрубáти, -ам, -аш; *мав со́й со́кыре́чку, одтя́ла мі но́жку* (*піс.*)

відтя́гати, відтя́гнути — одтя́гати, -ам, -аш; одтя́гнути, -ну, -неш (*щось*)

відхи́лення — одхылі́ня

відхи́лити, відхи́ляти — одкло́нити, -ню, -ниш; одкланя́ти, -ям, -яш; одхыли́(я)ти, -лям, -ляш

відхі́д — о́дхі́д, -хо́ду; ~ поїзда — о́дхі́д потя́гу

відходи́ — 1. *мн. заг.* одхо́ды, одпа́ды, -ів; 2. *с.БГ.* пазьді́ря (*після тертя льону*)

відходи́ти — одступити́, -плю, -пиш; оды́йти, -йду, -йдеш

відхоті́ти — одохті́ти, одхті́ти, -хцу, -хцеш

відцві́сти, відцві́тати — одкві́тати, одквітну́ти; одцьві́(и)сти; *Врх.* окві́тнути; *Прт.* преквітну́ти, -ну, -неш; *вы́шня одкві́тла і ю́ж ма завязкы*

відчай — ро́с(з)пач, -у; довести до ~ аю — допрова́дити до розпáчу
відчи́нити, відчи́няти — одмы́кати, -ам, -аш; одомкну́ти, -ну,

-неш; одтвори́ти, одтверя́ти, -рю, -риш; *тж.* відкривати
 відчіпляти, відчіплювати – одва-
 дити, -джу, -диш; одопня́ти, -ну, -неш; одчепи́ти, -плю, -пиш; одчеплювати, -лям, -ляш
 відчувати, відчути – одчу́ти, одчува́ти, -ам, -аш; ~ аю на здоров'ї – одчува́м на здравлю
 відчуття – одчу́тя, вычу́тя, чу́тя
 відшкодований – одшкодува́ний
 відшкодувати – одшкоди́ти, -дую, -дуєш (*збитки*)
 відштовхнути, відштовхувати – одопха́ти, -ам, -аш; одопхну́ти, -ну, -неш; *Врх.* одштуркати (*човен від берега*)
 відшукати – най́ти, одна́йти, -йду, -йдеш
 відщепити – одщепи́ти, -плю, -пиш; *Врх.* одстапи́ти, одщапи́ти; ~ гілку – одщепи́ти
 ко́нар
 відьма – *див.* чарівниця
 віжки – *мн.нім.* лі́цы, лі́цкы, -цок; повідкы, -док; *БГ.* ві́чки
 візантійський – бізантійскі́й, -ка, -ке; ~ кі ікони – бізантійскы
 обра́зы
 Візантія – Біза́нти(і)я, -ні
 візантізм – *іст.* біза́нтизм, -у
 віз, візок – 1. *ж.* заг. вози́к; *нім.* фу́ра, -ы; 2. *пол.* бе(і)ндю́га, -ы (*ломовий*); 3. *ж.* бры́чка, -ы; возо(и)к, *род.* ві́зка; 4. пові́з, -возу; *пол.* тарапа́та (*старий*); 5. *угор.* тарад(т)а́йка, -ы (*легкий 2-х колісний*); 6. дра́бняк,

драби́няк (*із полудрабками*); *тж.* підвода; на́рубам на фуру, дівчи́ні на дру́гу – явори́ни (*піс.*)
 візерунок – ві́р, *род.* взору́; взі(о)рец, -рця; *Прт.* де́сень, -ня
 візит – *мн.* одвіди́ни, одвиджы́ня; *ж.* візи́та, -ы; ми нанесли ~ одвиді́ли-зме
 візитна картка – візити́(і)вка, -ы
 візник – 1. заг. пово́зник; *нім.* машта́лір, фу́рман (*іздовий*); 2. ма́зяр (*мазі*); ой, тя́жко фу́рманови до висо́кої го́ры (*піс.*); найлі́пшы ма́зяре жы́ли в Ло́сю ко́ло Го́рлиц
 візництво – 1. заг. возя́рка, фу́рманка, -ы; 2. *нім.* фо́ршпан (*примусове*)
 візуальний – зорови́й
 візьми! – *нак.* воз! вози́ми! на! ве́рни моє – воз си своє! (*прик.*)
 вії – *мн.* обы́рви, -ів
 війна – во́йна, -ы; *чес.* ва́лька; світова ~ сьвіто́ва во́йна
 військо – во́йско
 військовий – во́йсковий, міліта́рний; ~ прапор – во́йсько́ве знаме́но
 військовослужбовець запасу – *війс. нім.* резервіста, -ы
 вікно, віконце – ч. вы́гляд, -у; вы́глядчык; вы́зор, -я; с. окё́нко; окё́нце, -я; *угор.* о́блак, о́блачко, о́блачык; *слов.* о́блок; *мал. Прт.* ласті́вник, ласті́вниця, воро́нка, окельни́ця, яскі́вни; *ЗП.* вы́зір, вы́зіриць,

оболок; ЛШМ. воблак; під виглядом роки́та́ черве́но-бі́ло розквита́ (ніс.); під обла́чком яві́р похыле́ний (ніс.)

віковічний – одві́чний; вічы́стий
віконний – виглядо́вий, окс́нний
вікопомний – книж. при́сно-памя́тний

вікувати – літува́ти, -у́ю, -у́єш

віл – 1. рум. ба́лан (білий); 2. угор. Врх. ба́рна (бурий); 3. Врх. ке́ша, ке́(и)шель, ке́(и)ше-лі́стий (рябий, із загнутими назад рогами); 4. угор. се́йка, -ы; Прт. рейта, -ы (сивий, з довгими рогами)

вілла – віля, оселя, -і (будинок, особняк)

вільний – 1. заг. свобі́дний, простор́ний; 2. люз, -у; лю́зьний (вільне місце); 3. ч. нім. лю́фт, -у (доступ повітря, протяг, тяга в печі)

вільно – присл. свобі́дно(і); Прт. лю́зом, лю́зьно(і); ма́ле га́ча ходи́т лю́зом при кобы́лі

вільха клейка – бот. БГ. ро́кыта

вільшанка – зоол. черве́не во́льце, -ного ...льця; черве́няк; Врх. підпаленик, рудняк, рудяк (птаха); тж. малині́вка

він – займ. особ. він (йо́го/го, не́го/го, ньо́го/го, йо́му/му, ньо́му/му, ним)

віник – ж. 1. заг. мі́тла, -ы; мал. міте́(о)лка, -ы; ЗП. помело́; 2. драпа́чка, -ы (старий)

вінігрет – кул. ж. вінегрета́, мішани́на, салама́ха, -ы

вінницький – винни́цкій, -ка, -ке (від Вінни́ця)

вінок – 1. заг. ві́нец, -нця; лавровий ~ бобко́вий ві́нец; 2. вельон, -у (весі́льний)

вінчатися – побрати́-ся
в іншому місці – див. будь-де
віншування – вінчува́ня

віншувати – розм. вінчува́ти, -у́ю, -у́єш; вінчу́ю, вінчу́ю на шче́сьтя, на здоро́вля на тот Но́вий Рик! (побажання)

віолончель – муз. віо́льончеля, -і
вірити = йня́ти (йму́, ймеш, йме́; йме́ме, йме́те, ймут); яти ві́ру

вірно – слу́шні(о)

віросповідання – церк. віровы́знання, визна́ня; грекогато-лицьке ~ гре́ко-католицьке віро-вы́знання

вірш, вірши́к – літ. верш, ве́ршык

віршований – літ. вершува́ний
віршувати – вершувати, -у́ю, -у́єш

віршовка – 1. ч. мо́тузок, -зка; вел. мо́туз; лінва, -ы; австр. шпага́т, -у; 2. ч. паву́зник; Врх. пау́зник (для рубля); 3. Ртр. порва́з; ві́чка (товста); мо́тузы в га́здівці ма́ли ве́льке застосува́ня

вісім – числ. ві́сем, о́сем (о́смох, о́смом, о́смома); Стб. ві́сьім, осм

вісімдесят – осемде́сьят, -тьох
вісімдесят один – осемде́сьят е́ден; е́ден осемде́сьят

вісімка – осе́мка, -ы

вісімнадцятеро — **осемнадцетёро**
 вісімнадцятий — **осемна́стий**,
осемнадцётий; ~ тирічний хло-
 пець — **осемнадцетилітній па-
 рі́бок**

вісімнадцятка — **осемна́стка**, -ы
 вісімнадцять — **осемна́дцет**, -тьох
 вісімсот — **вісе́мсот**, **осе́мсот**; **осе́м
 сто**

вісімсотліття — **осе́мсотлі́тя**
 віск — *ж.* **вошчы́на**, **восчы́на**, -ы
 віскарія звичайна — *бот.* **смо́лка**,
смоля́нка, -ы
 вісник — *див.* **кур'єр**

віспа вітряна — *Врх.* **ч. віте́рник**,
ж. **вітерни́ця**, -і; *Прт.* **оспа**, -ы
 (хвороба); *як вітер обдує, то по
 тьїлі ся дуют і гноят пырцы*
 вістря — *ч. нім.* **шпі́ц**

вісь — **1.** *заг.* **ось**, *род.* **оси**; **віс**,
воси; **2.** *нім.* **шы́нг(к)є́ль**, -гля
 (колеса для воза)

вітальня — *ч.* **са́льон**, -у

вітання — **вита́ня**

вітати — **вита́ти**, -ам, -аш; **він-
 чувати**, -ую, -уєш; **гратулю-
 вати**, -ую, -уюєш (*когось*)

вітаю! — **ви́(і)там!** ~ таю зі святом!
вітам з празні́ком!

вітер — *Стб.* **ві́тор**; *ж.* *Хриц.*
дуа́виця (*сильний*)

вітерець — **віте́рец**, -рця

вітрильник — *ж.* **плахтя́рка**, -ы

вітчизна — *див.* **батьківщина**

вітчизняний — **крайовий**

вітчим — **отчы́м**, **нерідний о́тец**,
-ного ві́ця

Віфлеєм — *рел.* **Бетле́єм**, **Вефле́єм**,
 -у

віч-на-віч — *присл.* **са́м-на-са́м**

вічно — *присл.* **ві́чно(і)**; *книж.*
прісно(і)

вішалка — **1.** *ч.* **ві́шак** (*для одягу*);
Врх. **віша́ло**, **віше́ляк**; **2.** *ч.*
клі́нец, -нця (*у вигляді кілка*
або цвяха); **3.** *Прт.* **клю́бак**, -а
 (*гачок*)

вішати — **дзы́ргати**, -ам, -аш
 (*щось*); ~ картину на стіну —
дзы́ргати о́браз на сьці́ну

віщо — *займ.* **за што**; *не ма́ме за́
 што купі́ти*

віщування — **вішчува́ня**

віщун — *ім.* **ві́шчий**

віялка — *ч. госп.* **мли́нок**, -нка;
Прт. **вія́чка**, -ы; *мли́нки бы́ли*
саморо́бни і фабрі́чни

віяло — *ж.* **опала́чка**, -ы; *ч. Прт.*
ва́хляр, -а

віяти — **опала́ти**, -лам, -лаш;
мли́нкува́ти, -ую, -уєш

в'їзд — **заїзд**, -у

в'їздити, в'їхати — **вы́хати** (**вы́-
 хам**, **вы́хаш**, **вы́хат**; **вы́хаме**,
вы́хате, **вы́хают**)

взаємно — *присл.* **навза́єм**;
 ~ допомагати один одному —
навза́єм помага́ти собі́

взяти — **взя́ти** (**во́зму**, **во́зmesh**,
во́зме; **во́зме́ме**, **во́зме́те**,
во́змут); **во́зми**, **во́зми пі́ску**
жменю! (*ніс.*)

вкази-но! — *скор. нак.* *Врх.* **вка́-
 ле! вка́-ле, де ся во́дят губы́**

вказівний — *грам.* *Хриц.* **вказу-
 ю́чий**; ~ займенник — **вказу-
 ю́чий місценазы́вник**

в кінці — *присл.* **в кінци**; *БГ.*

наостатку; *Прт.* наприкінці;
 ~ вулиці — в кінці улицы
 вкладений — вложений
 вкладки — *мн. шевс.* бранзолі
 включати — містити (місчу, містиш, містит); в знач. мати в своєму складі
 вколоти — дзюгнути, шпигнути, -ну, -неш; *Врх. Хриц.* жогнути
 вкорінюватися — крячѣти-ся (в знач. відпускати коріння)
 вкотити — вкатуляти, -ям, -яш; вкачати, -чам, -чаш; *Прт.* втачати, -чам, -чаш
 вкрасти — *груб.* БГ. спірити
 вкрити, вкривати — накрѣти, накрывати, -ам, -аш
 вкупі — *присл.* разом
 вкуси! — *нак.* вкус! вку́с-ся за язык! (*прик.*)
 влада — власт, -ы
 владика — *церк.* біскуп, епіскоп
 власне — *див.* саме
 власник — посьідач; *пол.* в(г)лас-тигель, -ля; дрібний ~ дробний посьідач
 власність — власнист, -ності
 влаштувати — *див.* організувати
 влежаний — заляжений; *зая-жєны грушкы сут добры*
 вліво — 1. заг. наліво; 2. вісьта! (*до коней*); 3. гейс! са! (*до волів*); *Врх.* пту-гей-са! (*вигук*)
 влітку — *присл.* вліті, літом
 влучати, влучити — *нім.* трафити, трафляти, потрафити, -флю, -фиш (*мячем у ворота*); *тж.* попадати; *трафила коса на камін* (*прик.*)
 влягатися, влягтися — влєчы-ся,

заячы; *тж.* вгніздитися
 вмерти, вмирати — в(г)мерти, змерти, сконати; *Врх.* зумерти, кінчыти ся
 вмиватися — мыти-ся; *рідк.* г(у)мыти-ся; ~ вранці — мыти-ся рано
 вмиль — *присл.* момент, момен-тально(і), раз-два, вочымліню; *Пвн.* вочеминню; *тж.* миттю
 вмілість — вміліст, -лости
 вміст — обсяг, -у
 вмокати — мачати, -ам, -аш; *мачають хліб до зметанкы ци омасты*
 внесок — *ж. фін.* рата, -ы; вклад, -у; даток, -тку; *Прт.* вписове, -вого (*вступний*)
 вниз — вдоліну, надоліну, долі, додолу, долом, до споду; *там долом, під горбочком, пют хлопцы палюночку* (*піс.*)
 вносити — вкладати, -аш, -ам
 вночі — *присл.* в(г)ночі, ночом
 внук — внучок, -чка; онук; *Ртр.* в(г)нук, внуча
 внучка — онучка, -ы; *Ртр.* в(г)нуч-ка, внука
 вовкулака — *Врх.* вовкурад
 вовтузитися — *Врх.* гендригатися; *Прт.* мотлошытися, -шуся, -шышся; *тж.* сперечатися
 вовча лапа — *бот.* *Врх.* бре(и)т-ваник
 вовчок, горішковий — *зоол.* *Врх.* лісковчик, ліскуля; кашавец, кашелок, кручок
 вогнегасник — *техн.* гасник
 вогненний — огньовий; ~ залп — огньова сальва

вогнища випалене місце — *Врх.* ватриско; *Ртр.* палениско, печар, спалениско

вогнище і гуляння в ніч на Івана-Купала — *ж. міф.* собітка, -и; на св'ятого Яна собітку палиме (*ніс.*)

вогонь, вогник — *о́ген*, род. *о́гня*; *о́гник*; *с.* світелко (*мал.*); *Стб.* *о́гинь*, *о́гон*; *ЗП.* ватерчына; червене яблочко, червене як *о́ген* (*ніс.*)

вода — 1. *бы(е)стри́ня* (*мілка*); 2. ~ до *пи́тя* (*питна*); 3. *дойчи́вка*, *дойджі́вка*, -и (*дощова*); 4. *зиму́на*, *студе́на* ~ (*холодна*); 5. *Ртр.* *калу́га* (*каламутна*); 6. *БГ.* *комперя́нка* (*в якій вари́лася карто́пля*); 7. *Ртр.* *крижо́ва* ~ (*з двох пото́чків*); 8. *лі́тня* ~; *Врх.* *ле(і)те́пла* (*тепла, кімнатної температу́ри*); 9. *мы́дльови́на*, -и; *мн.* *мы́лини* (*ми́льна*); 10. *содо́ва* ~ (*газована*); 11. *свѣ́жа*; *Врх.* *чы́рста*, *чы́рства* ~ (*сві́жа, чи́ста*); 12. *шча́ва*, *мінералька*, -и; *нім.* *з(с)ельте́рска* ~ (*мінеральна*); 13. *ч. дуна́й*, -ая; *дон*, -у (*вел., поет.*); *веду́ ко́ня до ду́наю, не хо́че ми́ти* (*ніс.*); *а пасла́ я при ду́наю качкы́, де не бы́ло за сым ро́чків млáчки* (*ніс.*)

водій — *австр.* *автомо́білі́ста*, -и; *пол.* *кє́ровця*, -і

воднораз — *присл.* *вса́мраз*

водночас — *присл.* *в то́т час*; *Врх.* *в то́й час*

водогін — *буд.* *водо́від*, -во́ду; *водо́тяг*, -у; *тж.* *водопровід*
водойма — *ч.* *збйо́рник*
водолаз — *спец.* *ну́рок*, -рка; *Врх.* *ну́рец*

Водолій — *астр.* *Водо́ник* (*сузі́р'я*)
водоспад — *Врх.* *чу́ро(а)к*, -рка;

чурка́ло; *Хри́.* *гучо́к*
водостік — *нім.* *шлю́з*, -у; = *Врх.*

же́рло
Водохрестя, Водохреща — *див.* *Богоя́влення*

воєнний — *військо́вий*; ~ *парад* — *військо́ва дефіля́да*

вождь — *іст.* *вожд*, *водз*

воза част. — *Врх.* *Ртр.* *Хри́.* *Прт.* *с.* *бе́рце*, -я; *ч.* *букш*; *оберте́н*, *о́пле(і)н*, *о́рчык*, *підку́льок*, *са́ршон*, *скрант*, *страм*; *ж.* *бу́кса*, *лі́вча*, -и; *люсьня*, -і; *оте́(о)са*, *підойма*, *підольга*, *при́тока*, -и; *розво́ра*, *розде́ра*, *сво́ра*, *спідля́рка*, *телі́га*, -и; *мн.* *вла́ки*, *гва́кы*, *гнаткы́*; *за́рцы*, *пе́редкы*, *смы́кы*, *снийцы́*, *тра́ринкы*, -ів

Воздви́ження Чесно́го Хреста — *рел.* *Сьва́того Кри́жа, Чесно́го Крє́ста*; *Врх.* *Здвигá* (27 *вересня*)

возівня — *госп.* *Ртр.* *возівня*, *воза́рня*; *ко́лєсьня*; *Прт.* *ко́лєшня*, *ко́люшня*, -і

возіння — *вожы́ня*, *возы́ня*
Вознесі́ння Христо́ве — *рел.* *Вознесі́ння*

воїн — *війс.* 1. *заг.* *во́як*; *зменш.* *во́ячок*, -чка; *пол.* *жовні́(я)р*; *ср./хр.* *во́йник*; 2. *іст.* *го́нвед* (*угор.*); *драб* (*чес.*); 3. *жол(в)да́к*

(найманий); *воя́кы, воя́кы, ви́шиткы сте єдна́кы* (піс.); *ішов жо́внір без ліс, без лішчы́ну* (піс.); *во Фльо́рінці єст цмы́нтар, гонве́дів ча́су Пе́ршой світо́вой во́йны*

вокзал — дво́рец, род. дво́рця; ста́ці(и)я коле́йова, -ціі ...вой; *тж.* зал. станція

вокза́льний — дво́рцовой; ~ рестора́н — дво́рцова́ рестора́ція

волейбол — *ж.* спорт. сы́ткі́вка, -ы; ~ ний м'я́ч — пи́лка для сы́ткі́вки

волейболи́ст — спорт. сы́тка́р, -я

воли — *мн.* во́лы, рога́чы, -ів

волинка — *муз.* ко́за, -ы

воло́ве очко — *ч.* зоол. *рідк.*

рыхта́рик; *Врх.* коро́лик, ко́роль, крі́лик, крі́ль; мышка, мышо́вій, мышелі́вка, мышо-ві́йка, мышокрі́лик, мыші́й крі́ль, підлі́жка, підлі́жок, плоти́к, попа́дик, поплі́тник, поплото́к; стріли́пліт, треско́пліт (*птах*); *тж.* кропивник

вологий — ві́льгі́тний; *Врх.* ві́ль-гий; *Стб.* вольгі́тний; *тж.* вогкий; *літо* *бы́ло те́пле і ві́льгі́тне*

вологі́сть — ві́льгі́т, -го́ти; *Стб.* ві́льгі́(о)тно; *тж.* сирі́сть

волода́р — *книж.* вла́дар, -я

Володи́мир — Вло́(а)дко, Вла́дек, -дка; Ладко

володі́ти — пося́дати, -ам, -аш

волоки — *мн.* фальба́нky, фальба́ны; шля́ркы; *в знач.* оборки

волокну́стий — *Врх.* праменя́стий

волокно — 1. мочу́ла, -ы (*з кори липи*); 2. пові́смо (*з льону*);

3. *Врх.* праме́но (*луб'яне, з конопель*)

волокти — в(г)ле́чы, -чу, -чеш; *ка́ждий влече́ свій крест*

волосі́нь — *риб.* волосы́н, -се́ни; жы́лка, -ы

волос кінський — *Врх.* воло́сан; *тж.* волосі́нь

волосся — *мн.* волосы́, волося́, вло́(а)сы; *да́вно Ле́мки носі́ли довгы́ власы́*

волохатий — пелеха́тий; *Врх.*

повха́тий (*людина, тварина*)

волоцю́га — *див.* бурлака

волочити́ боро́ну — *госп.* боро́нити, -ню, -ниш (*поле*)

волочитися — *див.* вештатися

волошка синя — *ч.* бот. бла́ват; блава́ток, -тка; васі́льок, -лька; *ч.* сині́льник, синю́ш-ник; *ж.* синю́г(х)а, -ы; *Врх.* си́нец; *коло* *мо́йой хы́жы зацьві́ли блава́ты* (піс.)

воля — ві́льнист, -но́сти; свобода́, -ы

вона — *займ. особ. ж.* о́на (є́й, не́й/є́й, ні́й/ї́й, ню́, ю́, ньом); *ЗП.* вна; *о́на* *взя́ла зо со́бом пси́ка і коті́ка*

вони — *займ. особ. мн.* о́ни (і́х/них, і́м, і́х, ні́ма, на́ ни); *ЗП.* вни; *о́ни* *сво́го не одда́дут*

воно — *займ. особ. с.* о́но; *Врх.* о́не; *ЗП.* вно

воркувати — курча́ти; голуби ~ ую́ть — голубы́ курчат; *тж.* воркотати

ворог — непри́ятель, -ля

ворожий — непри́ятельський, -ка, -ке; ~ жа армія — непри́ятельське військо

ворожити — босорі́ти, -рю, -риш; ворожы́ти, -жу, -жыш; гада́ти, -дам, -даш; ворожка ~ ть — босорка гада́т

ворожка, ворожбит — *ж. угор.* босорка, -ы; *Врх.* ворож, ворожбей, ворожилъ, ворожиля, ворожка, паворожка; *Ртр.* босор, босорош, босоркош, босорак, босорка(ы)ня; пір, піриця; стрігош, стрігонь; чаровник, чаровница; *ЗП.* ворожілник; *повідали, же босорка могла ся превтіліти в kota, пса, мыш або жабу*

ворона — зоол. кавка, ворон, -ы; *пол.* врона; *ч. слов.* гавро(а)н, горван; *рідк.* кракун, кромкач; *Врх.* Хриц. допрах; *кракали гавраны в долині над нами; а в містечку на ратуши кавкы гнізда звіли (піс.)*

вороний — карий; ~ кінь — карий кін

ворота — 1. заг. *ж.* бра́ма; *мн. книж.* врата (царські); *ч. Прт.* вогінец, -нця; 2. бра́мка, -ы (футбольні); 3. *мн. Ртр.* вратка, дверці, струн(к)а (для овець у кошарі); 4. *ч.* ково́рот, -у (коловорот); *у нашого пана — мальована бра́ма (піс.)*

воротар — спорт. брамкар, -я; ~ захищає ворота — брамкар боронит бра́мку

ворушити, ворухнути — поруша́ти, порушувати, -шую, -шуєш
восени — *присл.* осы́ню, осы́ньом; *розм.* г(в)осени; *поет.* йосени
Воскресіння Господнє — *див.* Великодень

востанне — *присл.* воста́тнє

восьмеро — *числ.* осме́ро

восьмий — *числ.* осми́й, -мо́го

восьмиліття — осмолі́тя

восьмі — *мн.* осмы́

вотчина — *іст.* діди́цтво

воша — зоол. 1. заг. уш, у́ша, -ы; *Врх.* во(у)ш, вошо́(у)вец, ву́шаль, ну́жа, уші́ль; *Прт.* нє́ндза, нє́нза, -ы; 2. клішч (в овець); *вчєнив-ся, як уш до ко́жуха (прик.) нє́ндза бы тя зы́ла! (прик.)*

вошивий — ушы́вий

вощина — вошчы́на, -ы (*бджіл*)

вояж — *див.* мандрівка

вояжер — *див.* мандрівник

вояцький — вояцкі́й, -ка, -ке; ~ ка
доля — вояцкі́й льос

вояччина — війс. воячы́на, -ы

впасти — в(х)па́сти; гревхну́ти, -ну, -неш (*важко*); *як єм і́хав од Гани́чки, хпав мі ко́ник до води́чки (піс.)*

впевнений — пє́вний, прєсьвідчє́ний; *рідк. ЗП.* бізы́вний; *тж.* переконаний

вперед — 1. *присл.* в(х)пє́ред, допє́реду, напє́ред; *Стб.* напє́рет, напּрет; 2. команда — вйо! (*конєві*); гейс! (*волові*)

впертий — затя́тий, піперє́чний, про́ятий, упорчы́вий; *чес.* зуфалий; *пол.* опорний; *Прт.*

завзятець, -тця; зантус, -са *Пвн.*
вілий (людина); *тж.* впертюх
впертися, впиратися – зати́гати-ся
(у чомусь)

вперто – *присл.* зати́го, упорчы́во
вперше – *присл.* першы́-раз; по-
раз-пе́рши; я тут ~ ту-м
першы́-раз

впівока – *присл.* є́дним о́ком
впізнати – позна́ти, -ам, -аш; *ЗП.*
впозна́ти; *позна́ти, позна́ти,*
котрий хлоп же́натий (піс.)

впіймати – зы́мати, -ам, -аш;
зы́мав бы́ка за ро́гы (*прик.*)

вплутуватися – встря́вати, -яну,
-янеш; *неоче́ківа́ні встряв єм*
до бі́ды

вподоба – *див.* охота

впоперек – *присл.* напопе́рек

впору – *присл.* на́ час, вча́сно(і);
ка́жде за́да́ня ма ся сповни́ти
на час

впорядкувати – вно́рмува́ти, -у́ю,
-уєш

в потемках – *присл.* напо́темкы;
тж. у темряві

вправа – *ім. с. нім.* цьвічы́ня; *сут*
цьвічы́ня шкільни, спортовы а
войсковы

вправлятися – *див.* навчатися

вправний – зуга́рний; *тж.* вмілий

вправно – *присл.* згра́бно(і)

вправо – 1. заг. напра́во; 2. ге́йта!
Врх. готь-та! (до коней); 3. Врх.
пту́-ча! ге́йса (до волів)

впровадження – впроваджы́ня

впускати – пу́стити, пу́шчати,
-ам, -аш (*в середину*); *в*
новозбудува́ну хы́жу напе́ред
пу́шчали ко́гута, за ним – ко́та

вразати – разі́ти (ра́жу, ра́зиш,
ра́зит; разі́ме, разі́те, разя́т)

вважаючий – *див.* дивовижний

враження – вражі́ня, -нь

враз – *присл.* на́гло(і), на́раз, рап-
то́во; ~ почала́ся злива – на́глі
ся зача́ла лі́я

вранці – *див.* вдосвіта

вректи, врікати – вре́чы (врюк,
вре́кла, вре́кло; вре́кли, вре-
че́те, вре́чут)

врешті – *див.* зрештою

врізати – втя́ти (в́тну, в́тнеш,
в́тне; в́тне́ме, в́тне́те, в́тнут)

вродливий – *див.* гарний

врожай – уро́жай, уро́жай, -ю;
рідк. Ргр. уро́да

врожайність – уро́жайни(і)ст,
-но́сти

в розстрочку – *бух.* на ви́плат

врубелі – паву́з (*для сі́на*)

вручення – вручы́ня

врятувати – вы́ратува́ти, -у́ю,
-уєш; *Прт.* уратува́ти, -у́ю,
-уєш

все – *присл.* в(ф)шы́тко, за́вше,
зає́дно, шы́тко; *Ргр.* вс(ш)е; *ЗП.*
всьо; *див.* пості́йно; *вшы́тко*
до́брі, але в мі́ру (прик.)

все ж, все-таки – тако́й; *Ргр.*
пре́ці, пре́ціж(к), пре́ца, пре́-
ці́нь, прі́цяк

в середину – *присл.* слов. вну; *Врх.*
взглуб; *Прт.* вну́ка; *копа́ли*
зме я́му два ме́тры взглуб

всесвіт – *астр.* сьві́т, -у

все-ще – і́шчы

всилити, всиляти – заді́ти, заді-
ва́ти, -ді́ю, -ді́єш; *заді́ва́ме*

нитку до ігли

всі – присл. в(ф)шы́тки, шы́тки;
вшы́тки за ньом хлопці, ой
плака́ли (піс.)

всілякий, всякий – розмаї́тий;
всья́кій, -ка, -ке; мн. роз-
маї́ты, всьі́лякы, всьі́якы;
слов. вшеля́кий

всіляко – присл. всьі́яко, роз-
маї́то; Ртр. вшелі́(е)я́ко

вслід – присл. наздо́гін; тж.
слідом

всліпу – присл. насъ́лепо
встав! – нак. встром! вштур!

встановити – усталі́ти, -лю, -лиш
встановлений – устале́ний;
~ порядок – устале́ний лад

вставка – 1. листо́вка, -ы (на
одязі); 2. уста́вка, -ы (на плечах
вишиванки)

встановлення – устано́вління
встати – поет. уста́ти, -аю, -аєш;
рідк. выкара́цмьяти-ся (вста-
вати важко)

встидатися – кремпува́ти-ся;
сьйда́йте, не кремпу́йте-ся!

вступати, вступити – 1. Врх.
зы́(а)йти (до корчми); 2. нім.
нарокува́ти, -ую, -уєш (на
військо́ву службу); тж.
просува́тися по службі

всунути – 1. встромі́ти, -млю,
-миш; вштуру́ти, -рю, -риш;
2. запорпа́ти, -ам, аш (в землю);
вшту́рив голо́ву ме́дже плечы
(прик.)

всюди – присл. вся́ди; Врх. всяг-
ды; Прт. вся́дий, всяди́ль;
Пвн. всья́ди, фсья́диль; тж.

повсюди, скрізь, усюди; вся́ди
до́бри, де нас не́с (прик.)

всього – присл. все́го, вшы́ткого;
~ найкращого! вшы́ткого най-
ліпшо́го!

втекти, втікнути – в(ф)те́чы,
вты́чы, -чу, -чеш; в(ф)ты́к-
ну́ти; вте́чу сві́т за о́чы

втеча навальна – присл. на вті́кы,
да́ти дьо́ру

втирати – втера́ти, -ам, -аш

втиснутися = Врх. вклі́пнати ся (до
чо́гось); тж. вчепи́тися

втілення – втілі́ння

втім – присл. е́днак, про́то

втіха – поті́ха, -ы; с. Прт.

потішнія

втнути – див. відко́лотнати

втомитися, втомлюва́тися – зму-
чы́ти-ся, наро́бити-ся, умо-
ри́ти-ся; рідк. зунува́ти-ся;
груб. пол. змахати́-ся; Прт.
выставати́, -ам, аш; пристати́,
-аю, -аєш; ЗП. в(у)хля́сти; мы з
доро́гы ся барз змучы́ли; юж.
выста́ю од той писани́ны

вторгнення – ч. на́пад, -у; ж.
інва́зія, -ії

вторік – присл. в(г)ло́ни; Ртр.
ло́ни, лонско́го ро́ку; не было
то як вло́ни: бы́ли я́бка на
ябло́ни (піс.)

втрата – ч. збы́ток, -у; згу́ба,
стра́та, -ы; ч. Врх. розсы́пок;
тж. шко́да; хова́ня старо́го
ко́ня прине́сло збы́ткы

втратити, втрачати – 1. зомлі́ти,
млі́ти, -ію, -ієш (свідо́мість);
2. змарнува́ти, підупа́сти,

пода́ти-ся; схалі́ти, -ію, -ієш (здоров'я); 3. одохті́ти, -хчу, -хтів (бажання); 4. Ргр. присуша́(ы)ти, запустити ся, стратити молоко (про корову, вівцю); 5. тратити; Врх. утра́тити (надію); ав. ~ висоту — тратити висоту; *страти́ла-м си красу про тебе, пайта́шу (піс.)*

втрачений — змарнува́ний, стра́чений; Прт. згубле́ний, -на, -не; *пня́к — стра́чений чоловік (прик.)*

втулка зал. — техн. нім. б́укса, -ы (в осі колеса)

втягнути, втягувати — вовліка́ти; вовлечы, -чу, -чеш; БГ. вті́гати

вугілля — ч. у́гель, род. у́гля

вугільний стержень — спец. рі́сьйк

вугор річковий — зоол. у́гор, род.

у́гря; Врх. венгрина; Ргр.

венгор, вугер; рідк. Прт.

ментус, -а

вудженина — кул. вендлі́на, бужени́на, -ы

вудила — мн. уди́ла; Прт. зуба́дло, -а (для гнuzдання коня)

вудити — буди́ти, уди́ти, -джу,

-диш (щось); Прт. завенджа́ти,

-ам, -аш; Ргр. дыми́ти, обу́

ди́ти, ви́будити, забу́дити;

же́бы мнясо ви́будити, тре́ба

ку́пу ча́су

вудка — риб. пол. ве́ндка, -ы; рідк.

переви́ця, -ці; уди́ця, -і; у́дка, -ы

вуж — зоол. у́ж; Врх. шмі́галец

вужівка дер. — у́жва, -ы (в плузі)

вужчий — узчий

вуз — ж. висо́ка шко́ла, -кой ...лы; пол. учельня́, -і

вузда — ім. у́зда, ну́зда, -ы (для коня)

вузесенький — прикм. узі́цькій, -ка, -ке

вузенький — узы́цькій, -ка, -ке; тж. вузесенький

вузол, вузлик — бундз, бу́ндзик; гудз; у́зел, род. у́зла

вузький — узкі́й, -ка, -ке; ~ ка спеціальність — узкі́й фах

вузько — присл. узко́; *за́сьвіт мі, міся́чку, на у́зку стежэ́чку (піс.)*

вуйко, вуйна — у́йко; у́йна, -ы

вулик — ву́лий, у́ле(и)й; Врх. борт (у дере́ві); Прт. уль, род. у́ля; у́лик, -а

вулиця, вуличка — ули́ця, -і; ули́чка, -ы; бічна ~ бо́чна ули́чка; ми зустрі́лися на ~ ці — ми ся споткали на ули́ци

вульгарний — проста́цькій, -ка, ке; тж. грубий

вуса — мн. угор. баю́сы, бай́сы; пол. вонсы́, ваньсы́

вусатий — баюса́тий, баюсач; пол. вонсаль; Хриц. ваньсач; ~ та людина — баюса́тий чоловік

вусики — с. зьві́здя (на колосках злаків)

вуста — мн. у́ста, род. уст

вухо — анат. у́хо; мал. у́шко; мн. у́ха

вушко — у́шко (голки)

вхід — вступ, -у; вхід, род. вхо́ду

вхопило = груб. Пвн. задни́ло; *же́бы тя задни́ло!*

вхопити — хапа́ти, -ам, -аш; х(ц)апну́ти, -ну, -неш; хва-

та(и)ти (хва́чу, хва́тиш, хва́тит); *Врх.* хапкати, хытити; *фаля* хва́тила хло́пака і понёсла до моря

вчасно — *присл.* вчас, на́час, на ча́сі, якраз; *тжс.* впо́ру; важливо прийти ~ важно прити на́час

вчений — науко́вець, -вця

вчення — *жс.* нау́ка, -и

вчинити = вышкулити; *Врх.* набро́їти

вчинок — посту́пок, высту́пок, -пка; чын, -у; благородний ~ шляхетний чын

вчитель, вчителька — *пед.* 1. нау́чтель, -я; нау́чителька, -и (у шко́лі); 2. профе́сор, -я; профе́сорка, -и (у гімна́зії, ву́зі); ~ на пенсії — емеритува́ний нау́чтель

вчити — вчы́ти (вчу́, вчы́ш, вчы́т; вчы́ме, вчы́те, вчат); навча́ти, -ам, -аш; студи(і)юва́ти, -юю, — юєш; *біда* вчы́т розу́му (*прик.*)

вчитися — вчы́ти-ся, навча́ти-ся; термінува́ти, -ую, -уєш ~ спі́ву — навча́ти-ся сьпі́вів

вчора — *присл.* вче́ра; зночы; *Врх.* *Рґр.* шче́ра; *вче́ра была дьівка, гнеска юж жена* (*піс.*)

вшанування — вшанува́ня; поцти́віст, -вості

вшанувати — вповажні́ти, -ню, -ни́ш; ~ пам'я́ть когось — вповажні́ти пам'я́т ко́госи

вшістьох — *присл.* вше́стьох

в'юн — зоол. пі(і)скар, -я; *Врх.*

пі(і)скор; сли́ган, сли́ж, сли́жай (*риба*)

в'юнок — *бот.* *Врх.* овийка, оплі́тка

в'яз — *бот.* бе́рест; *рідк.* *Врх.* млад в'язаний — плеті́ний

в'язанка, в'язка — 1. *Врх.* ч. в'язан (*квітів*); пу́ша (*гілок*); 2. горст, -и; жмі́н, жмут, -у; кльо́б, -у; *БГ.* горстка (*неотертого льону*); 3. слов. зайда, -и (*трави*); 4. кы́чка, -и (*житньої соломи*); 5. пові́смо (*оброблених конопель*); *тжс.* пучок

вязати — плести́, -ту, -теш; ~ светр — плести́ swéдер

в'язень — в'язен, -зня

в'язіль барвистий — *бот.* ди́кій горо́шок, -кого ...шку

в'язниця — ч. *австр.* кримі́нал, -у; *іст. нім.* цві́нгер, -я; *Прт.* цю́па, -и; *ЗП.* темни́ця

в'язничний — *австр.* криміна́льний

вялений — вудже́ний, суше́ний

в'ялий — флякува́тий; *тжс.* кво́лий

в'ялити — вуді́ти, -джу, -диш; ~ рибу — вуді́ти ри́бу

в'янути — марні́ти, -ію, -ієш; вядну́ти, схну́ти, -ну, -неш; *в знач.* засихати

Г

гавкання — бреха́ня; *Врх.* Хри́. брех, гавк (*собака*); *тжс.* гавкі́т; *перен.* про людину

гавкати — бреха́ти, дзяво́літи; *ЗП.* зявори́ти, дзявкони́ти (*про*

собак); *пес брехат* – *вітер носить* (прик.)
 гадюка – зоол. 1. заг. ч. змий, -я; гад; гадина, гадра, -ы; Врх. куска; 2. рум. гога, -ы (чорна); 3. Врх. гузелец, шмігалец (зелена); 4. Врх. тарахкав(н)ец (гримуча)
 газ – пли(і)н, газ, -у
 газета – г(к)азета, -ы; *мн. новини*
 газетярський – газетярській, -ка, -кє
 гази в шлунку – *мн.груб. бздіни*
 газон – травник (галявина, засіяна травою)
 гайда! – *нак. чес. гыбай!* (звідси)
 гайка – 1. техн. нім. шруба, шруб-ка, -ы; Прт. накрутка, -ы; 2. м(н)утерка, м(н)утра, -ы (на кінці вазової осі)
 гайнувати, гаяти – тратити, -ачу, -атиш; *дармо-м тратив свій час*
 гак зал. – *мал. гачок, -чка*
 галабурда – *груб. лахабунда, -ы; Прт. забияк, -а*
 галантерея – нім. галянтерія, -іі
 галантний – галянтний
 галас – гук, гарми(і)дер, -у
 галасувати – *див. шуміти*
 галерея – нім. галерія, -іі; картинна ~ галерія образів
 галицький – галицкій, -ка, -кє; ~ ка вимова – галицкій говір
 галичанин у XIX ст. – Русин, Руснак
 Галичина – Галичына, -ы
 галіфе – *мн. райтки, -ток* (фасон штанів)
 галка – *див. ворона*

галопа – нім. гальоп, -у; *рідк. вскок; пол. в цвал*
 галопувати – гальопувати, -ую, -уєш
 галоші – *мн.нім. к(г)альошы, -ів*
 галстук – *ж. нім. краватка, -ы; нім. гальштук; Прт. карватка, -ы; машля, -і краватку підбераме до убрання*
 галузка – голуз, -ы; ч. конар, -я
 галушки = *мн. кул. 1. нім. бобаль-ки, -льок; клюскы, -сок; кльоцкы, -цок; палюшкы, -шок; скубанкы, -нок; ж. сте(и)ранка; пол. Врх. пацяра (з борошна, на молоці); 2. австр. кныдлі; одн. кнідель, -для (з тертої картоплі, борошна і сливами); 3. нудлі (зі салом)*
 галюцинація – с. Врх. прозріння (обман зору)
 галявина лісова – ч. лаз; *тж. сіножать*
 галька – *буд. нім. шутер, -тру*
 гальмо – ч. техн.пол. гамулец, -льця; *мн. Врх. рьякы*
 гальмувати – 1. гамувати, -ую, -уєш (машину); 2. БГ. шляйфувати (спрагу); *гамуй, дівча, гамуй, на долиньці гамуй (піс.)*
 гаманець – *пол. пуляре(и)с, вацок, -цка; ж. нім. бріфташ-ка, портмонетка, -ы; рідк. ж. саківка, -ы; ЗП. тешлик; ЛШМ. капшух; шкіряний ~ скоряний пулярес*
 гамір – дудін, -дони
 гангрена – мед. гангрена, -ы
 гандбол – *ж. спорт. ручна пилка, -ной ...кы*

ганебний — *рідк. позорний; пол. срамотний*

Ганна — *Анна, -ы; Аncia, -і; рідк.*

Ганя, Ганьця, -і

ганчірка — *мытка, рянда, шмата, шматка, -ы (клаптик тканини);*

Прт. вытерачка, -ы

ганчірник — *шматяр; Ргр. онучар, онучкар*

ганяти — *Прт. здыганяти, -ям, -яш; ~ коней — здыганяти конів*

гаптований — *вышиваний; Прт.*

гафтуваний, -на, -не

гарант — *поручитель, -ля*

гарантійний — *гваранційний;*

~ ремонт — гваранційна направа

гарантія — *пол. гваранци(і)я, -іі; в знач. запорука*

гарантований — *варовний*

гарантувати — *гварантувати, -ую, -уєш; ручьги-ся; ручаме-ся, же маме добрий сыр*

гарапник — *Прт. гарап, -а (довгий батіг)*

гарбуз — *ж. бот. дыня, -і*

гардероб — *ж. шатня, -і; шатня — то шафа для убраня*

гардина — *завіса, -ы; ~ ни на вікнах — завісы на виглядах*

гармата — *ч. війс. нім. канон, -у; італ. армата, -ы*

гарматний — *арматний*

гармоніст — *гармоніста, -ы*

гармошка — *1. нім. гармонія, -іі (інструмент); 2. мн. варганьки, органьки; одн. гармонійка, -ы (губна); Ргр. тромбіткы; абы-м ся навчыла на органках грати*

(ніс.)

гарненький — *гарніцькій, -ка, -ке*
гарний — *гардій, красний, ладний, парадний, подобний, пристойний, файний; чес. шувний; Врх. крас, красітний, красітєчний; мазгливий, пышний (дуже); дівчатка барз гарді сьнівали; на тій дівчынї красний горсєтик (ніс.); ходит Янчык по заграді, файні грат і сьніват (ніс.)*

гарний статурою — *поставний, фігуровий, форємний; пол. зграбний; дівча было зграбне до таньцю*

гарнізон — *ж. війс. залога, -ы*

гарно — *присл. гарді(о), красьні, красно, ладні(о); пол. файні(о); чес. шувні; поет. краснейко; Прт. здобні; на музыках красьні грають, я си потаньцую (ніс.); ладні-с мя, мамусю, ладні мя ховала (ніс.); маме гнескы гарду погоду*

гарцювати — *гарцувати, -ую, -уєш (на коні)*

гарчати — *Врх. вырчати; собака ~ чить — пес вырчыт*

гарячий — *горячий, горяч, горячїсший (про воду)*

гарячка — *мед. горячка, -ы (хвороба); тж. лихоманка, пропасниця*

гас — *ж. хім. нафта, -ы; БГ. камфіна*

гасіння — *гашыня; ваїно по гашыню ма быти вистояне*

гастроном — *спожывчий склеп,*

-чо́го ...пу

гать — та́ма, -ы; БГ. гат; тж. гребля, дамба; *впа́ло мі яблос́чко з ко́няря до га́ти* (піс.)

гачок — 1. ж. га́фтка, -ы (мет. засті́бка); 2. клино́к (вішалка); 3. погрі́бач; БГ. ку́тач (зал., до печі); 4. війс.нім. ку́рок; цінгель, -гля (спуско́вий, у гвинті́вки); 5. с. Пвн. уди́ло; Прт. кручо́к, -чка (риболовний); 6. с. шыде́лко, -а (для плетіння)

гварді́я — гоноро́ва ва́рта, -вой ...ты; італ. гварді́я, -ні

гвинт — техн. гві́нт, -у

гвинті́вка — ч. нім. війс. гвер, карабі́(и)н, кріс

гвинтовий — техн. шу́рубовий; ~ ва різьба — шу́рбова різба

гвозди́ка — ч. бот. заг. гво́зьдік; Прт. го́зьдзі́к, -а; тж. мильня́нка ліка́рська

гедзь — зоол. бо́мок, -мка; гедз, о́ва(і,о)д, сьлі́с(і)пак, сьлі́пун; Врх. бонк

гелготати — рідк. дадака́ти (про гусей)

гемогло́бін — мед. фр. гемо́гльо́біна, -ы

геморо́й — мед. крва́вни́ця, -і

генезис — с. походжы́ня

генерал — війс. нім. ге́не́рал

генеральський — ге́не́ральскі́й, -ка, -ке; ~ мундир — ге́не́ральскі́й є́днострі́й

генера́ція — ге́не́рація, -ні; с. по́колі́ня

генети́чний — спец. ге́не́тицкі́й, -ка, -ке

геніальність — ге́нія́льні́ст, -но́сти

гені́й — нім. ге́нію́ш

географ — ге́ограф

географія — ге́ографі́я, -ні

геолог — ге́ольог

геологі́я — нім. ге́ольо́гія, -ні

геометрія — ге́оме́трія, -ні

геохі́мія — ге́охе́мія, -ні

герань темна — бот. ге́ра́нія, -ні;

підойма, -ы

герб — спец. зна́к, ге́рб, -у

гердан — ж. си́лянка, -ы

герой — див. пере́можець

герої́зм — ге́рої́зм, -у

герпес — мед. лы́шай, -аю

гетто — іст. італ. ге́то

геть! — присл. нак. гет! нім. вер(к)!

пол. преч! Прт. ва́ра! ід ге́т од мня (о́дсаль)!

гидкий — бры́дкі́й, -ка, -ке;

паску́дний, плюга́вий, омерзýлий; Врх. бры́дь, брыдо́та

гидко — присл. паску́дно(і), огы́дно(і), шка́редно(і)

гидота — гы́дь, -ді; гы́дот, гы́жа, -ы; тж. нечисть, погань

гижки — див. холодець

гикати — див. ікати

гинути — гы́бну́ти, гыну́ти, -ну, -неш; ко́нати, пропа́дати, -ам, -аш; *во́якы гы́бнут на во́йні*

гиря, гирка — ва́жка, -ы (для ваг)

гичка — гы́чка, на́тина, -ы; Врх. гы́ча, гы́чаль

гібри́д — ж. біол. міша́нина, -ы; по́місь, -си; нім. ба́стард

гігантський — барз ве́лький

гідний — го́дний, досто́йний, су́ций; рідк. гі́нний; ро́дино́нь-

ко *гінна*, *што я тобі ви́нна* (ніс.); *де то то́ты ключы, што до се́рця су́цы* (ніс.)

гідно — присл. *гідно(і)*

гідроплан — ав. *гідроплян*

гілка, гілочка — *га(о)луз*, *галу́зка*, -ы; вел. ч. *ко́нар*, -я; *верби́на*, -ы (верби); *Врх. кра́нка*; *ЗП. дра́чка* (колюча)

гілля — ж. 1. *смеречы́на*, -ы (смерекове); 2. *ча́тина*, -ы; розм. *чаті́на*, *четі́на*; *Врх. рум* (хвойних дерев); *тж. ві́тця*; *руба́в сой ча́тину овéчкам на зиму* (ніс.)

гіллястий — *коно́ри́стий*, *коно́ро-ві́тий* (дерево)

гільза — *ту́тка*, -ы; *папі́росна* ~ *ту́тка* для *дзи́га́рів*

гімн — ж. *уро́чы́ста пі́сьня*, -той ...ні; *хі́мн*, -у

гімназист — *гімна́зіста*, -ы

гімназійний — *гімна́зія́льний*

гімназія — *гімна́зія*, -ні

гімнаст — *гімна́стык*

гімнастика — *спорт. гімна́сты́ка*, *руха́нка*, -ы

гінеколог — *гінеко́льог*

гінекологія — *гінеко́льо́гія*, -ні

гінець — *го́нец*, -нця

гіпертонія — *мед. тиск*, -у

гіпноз — *сон*, *род. сну*; ж. *гіпно́за*, *мамо́(у)на*, -ы

гіпнотизувати — *мамо́(у)ніти*, -ню, — *ниш*; *приспа́ти*

гіпотеза — с. *припу́щче́(ы)ня*; *висунути* ~ *зу* — *высуну́ти при-пу́щчы́ня*

гіркота — *Прт. го́реч*, -и; ~ у роті

— *го́реч* в *га́мбі*

гірський — *гі(о)рний*; *го́рській*, -ка, -ке; *го́рській во́здух не до порівня́ня з дола́ми*

гірчак — *зоол. Врх. плéскач*, *плеско́нька*, *пляска́н(ч)ка*, *пляска́ня*; *попади́ця*, *попа́дь-ка*, *попа́чка*, *попа́дя* (риба)

гірчиця — *кул. італ. пол. муш-та́рда*, -ы

гірший — *пла́ньший*; *Врх. плі́(о)х-ший*

гість — *гіст*, *род. го́сьт(ц)я*; *поет. го́стейко*; *мн. го́сьт(ц)і*; *гіст в ді́м* — *Бог з ні́м* (прик.)

гладенький — *гладі́цькій*, -ка, -ке

гладесенький — *зменш. глади-сьи́цькій*

гладити — 1. *прасува́ти*, -ую, -уєш (одяг); 2. *гласка́ти*, -ам, -аш (рукою)

гладкий — 1. *гладкі́й*, -ка, -ке; в знач. *рівний*; 2. *спасе́ний*; в знач. *товстий*; *на́шы во́лы сунт спасе́ны*

глазур — *див. емаль*

глечик — 1. *заг. глек*; *пол. га́рнек*; 2. ж. *корча́га*, -ы; *Врх. кор-шо́ля*, *корчів*, *корчу́ля* (керамічний, з вузькою шийкою); 3. ж. *Врх. канов*

глиба — *бры́ла*, *гру́да*, -ы; *Врх. гомі́га*; *кам'яна* ~ *камі́нна бры́ла*

глибина — *присл. глуб*, *глубі́на*, -ы; *глубо́кіст*, -ко́сти; *Врх. синя́ва*; *Прт. глү́бін*, -и; *то́нь*, -і (про воду)

глибокий — *глубо́кій*, -ка, -ке; *мн. глү́бо́кы*; *го́рскы рі́кы місьця́ми*

бы́ли глѹбо́кы

глибоко — присл. глѹбо́ко

глибший — глѹбший, глѹбо́кший

глина — 1. заг. Врх. лепá(я)рка,

липарка, -ы (для цегли); 2. Врх.

пазо́лина, пе́щина (обпалена);

3. Врх. червени́ця (червона)

глі́д колючий — бот. глѹд, -у;

глі́д, род. глѹду; Врх. ло́га, ло́-

гі́на(я); глі́(о)г, глі́й, глі́(о)ди-

на, глѹдовина, глѹжина; Хри́щ.

гві́г

глум — мн. Прт. кпѹны

глупота — г(л)упо́та, -ы

глухий — глѹхій; Хри́щ. ч. глѹшко,

ж. глѹшка (про людину)

глухомань — глуш, глушы́на, -ы

глянець, глянс — нім. гля́нц, -у; в

знач. блиск

гля́нсувати — глянцува́ти, -у́ю,

-у́єш

глянути — 1. заг. пізри́ти, -рю,

-риш; 3П. гли́пну́ти; 2. смѹ-

ри́ти ба́сом (косо); на ме́не

ба́сом смѹри́т, ой, ю́ж ся му

не лю́бит (ніс.)

глянь-но сюди! — нак. скор. Прт.

смо́-ле гев!

гнати коня галопом — Прт. гальо-

пува́ти, -у́ю, -у́єш

гнилий — згни́тий

гнилизна — трухля́віна, -ы; Врх.

порохні́на, спорохні́лка, спо-

рохня́вка (дерево)

гнів — гнѹ́в, -у; ж. Врх. фасі́я; я

мав вѣ́лку лю́тіст — фасі́ю

гнівний — Врх. гнѹ́вливий

гніт — 1. с. політ. я́рмо; 2. гни́(і)т,

-у (для гасової лампи)

гно́ївка — гно́ївка, -ы; Врх. сокер-

ви́ця; Ртр. гно́яні́вка, гно́яні́-

ця, моча́рина

гно́ївня — с. госп. гно́йові́ско; ч.

обі́(о)рник; Хри́щ. гно́ярня

гно́їння — гно́їня

гно́їтися — гно́їти-ся, я́три́ти-ся;

Врх. оберáти; оберáт ся мі

бо́ляк

гно́м — міф. ма́муна, -ы; ка́рлик;

Врх. біхре́са; то́та ма́муна по

лі́сьї хо́дит: пу́кат, лу́пкат,

ві́скат

гну́здати — зуба́(е)дла́ти, зубели́-

ти, -ля́м, -ля́ш (ко́ня)

гну́тий — жыла́вий

гну́чий — прѹ́жний

гові́р — ж. філол. бесѣ́да, гвар,

гові́рка, мо́ва, -ы; го́вор, -у

гові́ркий, гові́рливий — бесѣ́дли-

вий, речѹ́стий; Врх. мо́вний;

~ ва лю́дина — бесѣ́дливий чо́-

век

говори́ти — 1. заг. бесѣ́дува́ти,

-у́ю, -у́єш; гварі́ти, -рю, -риш;

розм. гу́торити, -рю, -риш;

каза́ти, -жу, -жеш; мови́ти,

-влю́, -виш; пові́дати, -ам, -аш;

ра́дити, -джу́, -диш; рѣ́чы, -чу,

-чеш, сказа́вати, -у́ю, -у́єш; пол.

гада́ти; 2. Прт. гарго́тати, -ам,

-аш (швидко); 3. маруді́ти,

-джу́, -диш; Врх. ма́мрати (у

сні); 3. БГ. мерфелі́ти (щоразу

по-іншому); не ви́пада́т мі о́

тѹ́м бесѣ́дува́ти; гва́рит, як

мо́кре го́рит (прик.); гвѣ́чер

зы́шли-ся хло́пи і со́й ра́діти

ГОГОЛЬ-МОГОЛЬ — кул. пол. г(к)о́-

гель-могель (мішанина)
 годинник — 1. година, годинка, -ы; дзигарок, -рка; *Врх.* години, годильник (ручний, кишеньковий); перевести ~ цофнути дзигарок; 2. пол. зигар, -я (настінний); *ой што то за дзигарок, што ест зопсутій (ніс.)*
 годинникар — годинар, -я; пол. зигармістж; *Врх.* годиняр, годзиняр; *мала-м сой милого годинаря (ніс.)*
 годинниковий — пол. дзигаровий
 годі! — *нак. дост!*
 годівля — с. кормліня, хованя
 годувальник — кормилец, -льця; ~ сім'ї — кормилец родини
 годувати — кормити, -млю, -миш; *плекати, ховати, -ам, -аш; уці і худобу ховали для себе, на продаж і выміну*
 гоїтися — гоїти-ся
 гойдалка — гусьтавка, -ы
 гойдати — віргати, хыботати
 гол — спорт. англ. голь, -ля
 голий — розм. пол. голяс, нагус; *угор. пущер, -ря (людина без одягу)*
 голити — *рідк. ЗП. брытви(а)ти*
 голівки — *мн. шевс. пришвы, -шов*
 гоління — голіня
 голісінький — голісіцькій, -ка, -ке
 голка — ігла, -ы; *Врх.* ігола, ігол(в)ка, іголий, іголийка, іговда; *Прт. гла, -и*
 голландець, голландка — Голлендэрчык, Голлендэрка, -ы

Голландія — Голлянди(і)я, -і
 голландський — голляндскій, -ка, -ке; ~ сир — голляндскій сыр
 голова — *анат. глова, -ы; ч. груб. леп; книж. глава, -ы; ~ сім'ї — глова родини*
 голова ради — 1. бурмістж (міський); 2. с(ш)олтис; *Ріг. рихтар, біров (сільський)*
 головатень круглоголовий — *бот. Врх. твердосон*
 головень, головаць — зоол. клен; *мал. клєни(о)к, -нка (риба); тж. елець*
 головешка — *ЛШМ. головєнка*
 головний — *начальний, чільний, чоловій; ЗП. главний; бути за ~ ного — водіти перед*
 головним чином — *присл. переважно(і), головно(і)*
 головокружіння — *заворот, -у; завертаня головы*
 головою — *головом; кивнути ~ махнути головою*
 голодний — голодовий
 голодранець — *БГ. обірівус; Прт. отарганец, -нця (про людину)*
 гололід — *ж. слизгавиця, -і; Ріг. ледівка, поледіця, поледівка, поледовиця; слизкавиця; тж. ожеледиця*
 голопузик — *ім. дит. голопущок, -цька*
 голосисто — *присл. голосняво*
 голосити — 1. йойк(ч)ати, -чу, -чыш; *ле(я)ментувати, -ую, -уєш; падькати, -ам, -аш; Врх. вайкати (людина); 2. Врх. кра(я)вчати (ворона, жаба);*

чо́го, ді́вча, пла́чеш, чо́го
лементу́єш? (піс.); не вайч мі
по́за у́ха!

голосі́ння — ч. голосы́ня; йойк,
ле́(я)мент, -у

голосни́й — грам. гласни́й, -но́го;
гласны́ зо согласны́ма твора́т
скла́ды

го́лота — галя́йстра, -ы; Врх.
го(а)ли́ця

голуб ди́кий — ж. дит. гу́ля, -лі;
мн. поет. голу́бойкы; Врх. ду́п-
лак

гомі́лка — с. анат. бе́рце, -я;
го́лі(е)н, го́лінка, -ы; Врх.
спі́жавка; Ртр. гы́чал

гоне́ць — го́нец, род. гі́ньця

гонки́ — спорт. дого́нкы; пол.
высцы́гы

гонора́р — вынагоро́да, -ы

гоно́чний — пол. высцы́говий;
~ автомобі́ль — высцы́гове а́вто

гонт — гонт, го́нот; мн. го́нты,
род. го́нтя (дер. покрівельний
матері́ал); в Захі́дний
Лемкі́вщині хы́жы вкрыва́ли
гонта́ми

гонча́к — мисл. о́гар, -я (собака)

гора, гі́рка — 1. ч. заг. ве́рх;
ве́ршок, -шка; мн. ве́рхы, го-
ры; Стб. ве́ріх, вы́рх; еде́н
(го́лос) пі́де ве́рхом, а два
доли́нами (піс.); 2. Ртр.ч.
бе́ре(і)г, бере́жок (схил); 3. с.
бе́рдо; д(г)ра́па (стрі́мка);
4. го́лиця, -і (лиса); 5. ч. рум.
ды́л; ды́лок, -лка; (заросла
лісо́м); 6. кы(и)че́ра, -ы (безліса

кругла); 7. магу́ра, -ы (висока);
8. ма́лява, -ы (сті́жкувата);
те́че во́да, те́че, з кыче́ры до
се́ла (піс.)

горб — холм; Врх. жби́р (ска-
ли́стий); Ртр. гронь, грун,
гру́ни(о)к

горба́тий — го́рбаль, -я (люди́на з
горбо́м)

горби́стий — 1. паго́ркува́тий;
Врх. горува́тий (поле); 2. Врх.
кульба́стий (дзьоб)

горди́й — моро́вий; пол. думни́й;
Ртр. гы́рдий, пы́шний; ЗП.
гонорни́й

горди́тися — паношы́ги-ся, пи-
шы́ги-ся; тж. пишати́ся

горе — ж. бі́да, -ы; ч. сму́ток, -тку

горди́сть — горды́ня, -і

гордо — присл. пол. думно́(і)

горизо́нт — геогр. видно́круг

горизо́нтальний — пол. позы́омий

гори́хвістка — зоол. плі́шка, -ы;
Врх. пи́шкач, пши́кач, пшти́-
кач

гори́ще — ч. стрих, -у; ж. стрі́ха,
го́ра, -ы; ч. під, род. по́ду; мн.
підда́шя; пі(о)дра, -і (в стайні,
клу́ні); ЛШМ. по́дра (над
хато́ю); бу́деш ты́ (Га́ньцю)
свѣди́ла з кура́ми на по́ды (піс.)

горі́лий — палений

горі́лиць — присл. горі́знач, на́з-
нак; Врх. горі́знач (лежати,
плавати); зна́м плива́ти горі́з-
нач

горі́лка — палю́нка, згорі́л(в)ка,
-ы; тру́нок, -нку; кмині́вка, -ы
(з кми́ном); рі́дк. горя́вка, -ы;

пол. вудка, -ы; угор. палінка, -ы; ср/хр. палєнка, -ы; Ргр. оковита, оковитка; ЗП. зорівка; не пийю палюнку, лем палєну воду (пс.)

горіти — гори(і)ти; палити, -лю, -лиш; бевчати (сильно); на припецьку горит, а в пецу ся палит (пс.)

горіх — 1. заг. ори(і)х; мн. ЗП. вріхы; 2. волоскій орих, -кого ...ху (грецький); 3. горішок, -шка (лісовий); 4. Врх. лущак (вилущений); 5. шышкы (по 2-3); а з кым же я буду зберала орихы? (пс.)

горіхівка — зоол. Врх. л(р)ускоріх
горлиця звичайна — зоол. плужак;
Врх. торомб(д)а, туркавка, туркалко, турко, туркочка, турок, туртош, тутайка

горло — анат. 1. заг. гарло, гаргало; зяв; зява, -ы; Прт. гардло; 2. Стб. підгорло, підгорліна, підгарля, підгарліца (передня част.)

горн — нім. хорн, -у

горобець — зоол. воробель, -бля; воробец, -бця; пол. вро(у)бель, -бля

гробина чорноплідна — бот. раба, рабіна, рябка, оряба, -ы; ч. смерда(я)к, Врх. скорух, скорушына; юд, юдик, юдина; Ргр. арябец, рябец, орябіна, рябіна; юда, юдаш, юдіна

город — огори(о)д, -у; ж. загорідка, -ы; мал. грядка; слов. грацка; ж. Врх. загорода, заго-

рідка, заграда; Стб. огорот, огріт; заградочку маю, а в заградці — ружа (пс.)

городина — ярина, -ы; Прт. огородина, -ы; в маю юж вказуєся ярина

городній — огородний
горошок дикий — бот. Врх. ляд, ляди(і)к, лядник

гортань — анат. Врх. Стб. гырт, гы(а)ртан, гы(а)ртанка, гртань

горщик — 1. заг. горнец, род. горця; мн. горці, -ів; Врх. горночок; 2. вел. баняк, ж(з)елізняк (чавунний); 3. Врх. біляк (з білої глини, неполиваний); Прт. черепянок, -нка (глиняний); 4. каміняк (керам., кухонний); 5. Врх. колешеник (в якому варять куліш); 6. ноцник (нічний); 7. Прт. саган, -а (з двома вушками); горці тримаєш під лавом, заросли ти муравом (пс.)

господар, господиня — угор. газда, -ы; газдіня, -і; мн. газдове; поет. господарейко; вставай, газдо, горі, білий ден надворі! (пс.)

господарство — ж. 1. газдівка, -ы; газдівство; господарка, -ы; 2. с. дзяді(и)вство; Прт. дзядовина, -ы (занедбане); добре вести ~ добрі провадити газдівку

господарський — газдівний, газдівскій, -ка, -ке

господарювати — газдувати, -ую, -уєш; газдую, газдую, юж ліпше не можу (пс.)

господиня-кухарка — *Прт.* су-
качка, -ы (на весіллі)

Господь Бог — *Пан(м)-Біг, Пана-
Бога; довго бы-м ся Панау-Богу
молила (піс.)*

гостина після весілля — *мн.* попра-
вины, -ин (на 3-ій день)

гостинність — *гостинніст, -ності*
гості на весіллі — *мн.* весіль-
ники, -ів

гострий — *острий; в знач. різкий*
на смак; перець дуже ~ *паприка*
барз *остра*

гострити — 1. *острити, -рю, -риш;*
точьги, -чу, -чыш (ніж);
2. *клепати, -плю, — плеш; рідк.*
мантачьги, -чу, -чыш (косу);
~ *олівець — острити олувок*

гостріння — *остри(і)ня*

гострокінцевий — *с(ш)пічастий*
(вежа, ніж)

готичний — *іст. готскій, готиц-
кій, -ка, -ке; ~ собор — готицка*
катедра

готовальня — *техн. приборня, -і*

готовий — *пририхтуваний, рых-
тельний*

готовність — *готовніст, готовост,*
-ы

готово! — *нак. кінець! нім. фёр-
тик(г); юж маме кінець роботі*

готувати, готовити — *ладити,*
*-джу, -диш; рыхтувати, шыку-
вати, -ую, -уєш; мамушь, ма-
мичко моя, зрыхтуйте мі*
периночку (піс.)

готуватися — *рыхтувати-ся;*
шыкувати-ся; Врх. строїти ся;
~ до виходу — *рых-*

туєме-ся для виходу

гра — 1. *заг. с. граня; 2. ч. дунак*
(ляскання по задницях); 3. *мн.*
кычки (в палки); 4. мн. дит.
лапанкы (ловити один одного);
5. *ляшч (дати ляпаса); 6. мн.*
дит. плішки (вибивання
палички); 7. дит. ко(у)цю-
бабка, куцы-баба, -ы; БГ.
прятанка; Прт. цюцюбабка,
-ы (в піджмурки); 8. ч. нім.
фёрбель, -бля (в карти); 9. мн.
хованкы (дит.)

грабіж — *нім. рабівництво; рабу-*
нок, -нку; тж. грабунок

грабіжник — *рабівник; пол.*
рабусь, -ся; Прт. напастник,
рабусьник, -а

граблі — *мн. зал. граблі; граб-*
ліска, -сок

грабувати — *гарбати, -блю, -баш;*
пюндрувати, -ую, -уєш; нім.
рабувати; в часі війни військо
рабувало по селах

гравер — *мист. рыті(о)вник*

гравець — *спорт. грач*

гравій — *нім. шутер, -тру; пол.*
жвір, -у; Врх. каменец; ЗП.
рінь; тж. щєбінь; державні
дороги були вкриті гравієм —
«цисаркы» были шутруваны

гравірувати — *ритувати, -ую, -уєш*
гравюра — *мист. 1. дереворит, -у*
(на дереві); 2. *мідьорит, -у (на*
міді)

градус — *спец. степен, -пня; на*
Йордан мали зме 20 стоппів
морозу

градусник — *мед. фр. термометер,*
-тра

грайливий — *Врх. ворозкій (кінь)*

грак — *зоол. гайворон; Врх. гаво-*

рон, гальв'орон

граматика — граматы́ка, -ы; лемківська ~ лемківська граматы́ка
грамота почесна — похвальна листа, -ной ...ты

гранчатий — граньча́стий; ~ стакан — граньча́ста шкля́нка
грань — ч. нім. кант, -у; фр. ф'аска, -ы; тж. ребро

грати — 1. заг. грати (грам, граш, грат; граме, гра́те, грають); 2. бре(и)нькати, -ам, -аш (на муз. інструменті); 3. басувати, -ую, -уєш (на контрабасі); 4. гусьляти, -ям, -яш; смичити, -чу, -чиш (на скрипці); 5. дрымбати, -ам, -аш (на дри́мбі); 6. дудати, -ам, -аш; пишчати, -чу, -чыш; БГ. пискати; Пвн. пригравати (на сопі́лці); *ходить Янчик по́нід о́блак, кра́сьні со́бі грат* (пс.)

гратися — бавити-ся; дит. Хри́ц. бавця́ти; *бави́т-ся, як кіт з м'я́шом* (прик.)

графа — друк. нім. рубри́ка, -ы
графин — ж. фр. кара́фа, кара́фка, кара́финка, -ы

графік — мист. рит(с)о́вник; художник ~ мистец-ритовник

граціозно — присл. фр. гра́ційно(і)

гребінь, гребінець — 1. заг. гре́бін, -бе́ня; мал. гребе́ник, -бі́ньця; 2. ж. греблі́ця, -і (для розчі́сування худоби); 3. гребін, -бе́ня; капи́ця, -і; Прт. калені́ця, -і (на даху хати)

гребля — 1. загата, запора; мал. гат; нім. дамба, -ы; пол. тама,

-ы; ЗП. за́став; 2. с. спорт. веслува́ня; тж. дамба

гребти — граба́ти, -ам, -аш (сіно)

гребтися — порпати-ся (про курей)

грецька мова — фі́лол. гре́ка, -ы; *да́вно в гімна́зіях вчы́ли гре́ку а лати́ну*

грецький — гре́цкій, -ка, -ке (від Гре́ція); ~ горі́х — гре́цкій о́рих

гречка — бот. татарка, -ы; Врх. татарчу́х; *тако́го му́жса мам, як з татаркы паска* (пс.)

гриб — 1. заг.мн. губы́, гри́бы;

2. біля́к; правди́вий гриб, -во́го ...ба; Врх. білас, підса́дівка, скри́пак (білий, боровик); Ртр. біля́чок; 3. Врх. Хри́ц. блюва́к, глу́пий ~ (отру́йний);

4. Врх. ваки́лія; вакеле́я; Ртр. бакелі́я, губа́, порохо́вка;

5. ж. гли́ва, губка́, -ы (росте на дере́ві); 6. голу́бінка, -ы (реши́тчатий); 7. запа́х, -у; ж. пся́рка, -ы; Прт. пся́рка, -ы (неі́стивний); 8. Врх. ры́гач (чортів гриб); *хто лю́бить губы́, а я — печери́цьи* (прик.)

грибний — грибо́вий; ~ суп — грибо́ва зупа

грибник — гри́бар, -я (збирач гри́бів)

григоріанський — григорі́янський, -ка, -ке; ~ календар — григо́ріянський кале́ндар

Григорій — Гри́ц, Гри́цко; Гри́цьо, -ця

грижа — мед. про(е)пуклі́на, -ы; Врх. кі́ла; тж. пухли́на

гризота — зг^{ри}зо́та, -и; *Врх.* зг^{ри}за; *Ртр.* г^{ри}зо́та, зва́да; *ч.* *Прт.* зг^{ри}з, -у, страпе́ція, -иі; зг^{ри}зо́та спати не дає (прик.)

гризти — г^{ри}зти, -зу, -зеш; *рідк.* г^{ло}дати, -ам, -аш

гримасити = *груб.* *Хриц.* розпі́р-
дува́ти

гримати — гурка́ти, -ам, -аш (в
двері)

гриміти, — г^{ыр}мі́ти, г^{ыр}мота́ти;
дудни́ти, роко́тати; *Стб.* гар-
ми́ти, гриміти (про грім); *рано*
г^{ыр}мит — *звечер* дойчы́т
(прик.); *тжс.* гурко́тати

гримнути — гревхну́ти, -ну, -неш;
єм ся г^{рев}хну́в на ле́ді

грип — *жс. фр.* гри́па, -и (хвороба)

грифель — *пол.* ри́сы́к; *Врх.* пис-
чы́к

грицики звичайні — *бот.* пся́ча
гре́чка, -чой ...и; воро́біне
око, -ного ...а; калитник; *Врх.*
сухі(о)тник; *тжс.* сухоцві́т
лісовий

грім із блискавкою — *жс.* г^{ыр}мо́та,
-и; *міф.* Пе́рун; Пе́рун стрі́лив
до дере́ва

грінки — *мн. кул.* припіка́нки;
~ для супу — припіка́нки до
зупи

грішити — гри(і)шы́ти, -шу, -иш

гробниця — *ч.* гробове́ц, -вця

гробокопач — гробар, -я (людина,
яка копає могили)

гроза — г^{ро}мови́ця, -і

громада — гурма́, -и; ~ людей —
гурма́ люди

громадина — махі́(и)на, -и (щось
дуже вел. і громіздке)

громадити сіно — граба́ти, -бам,
-баш

громадський — г^{ро}ма́дскі́й, -ка,
-ке; *рідк.* обческі́й

громадянин, громадянка — обыва-
те́ль, -я; обывате́лька, -и

громадянство — обывате́льство;
громадя́нство

громовідвід — перунохр^он, -у

грот — *жс.* пече́ра, -и

гроші — *фін.* 1. *мн.* гро́шы; пі-
ня́зи, -ів; *ч. одн.* грі(о)ш;
піня́зь, -я; *Врх.* ту́рак; 2. дріб-
ня́кы, -ів (дрібні); *жаль* мі,
жаль мі, *же* не мам піня́зи
(піс.)

грошовитий — при піня́зях (про
людину)

грубий — брута́льний, зуфа́лий;
проста́ккі́й, -ка, -ке

грубити — ожера́ти-ся; псьочы́ти,
-чу, -чыш; пыскува́ти, -ую,
-уєш

грубіян — *пол.* гбу́р; *Врх.* га́бор;
Прт. му́рга, -и

грубка — *див.* піч кухонна

грудастий — *розм.* перся́стий,
цицка́тий

грудень — гру́ден, -дня; *рідк.*
просі́нец, -нця; сту́ден, -дня
(місяць)

груди — *мн.* гру́ди, пе́рсы; *жін.*
ци́кы, -цок; *дит.* ци́ця, -ці;
~ дна дитина — діти́на при
ци́ці

грудинка копчена — *кул.* вен-
дзо́нка, -и; *ч.* бо́чок, -чка

грудка — ко́стка, -и (цукру)

грузовик — *жс.* тяга́рі́вка, -и; *с.*
тяга́рове а́вто, -во́го ...та

грунт — 1. заг. грун^т, -у; слов. пар^тик; 2. Врх. леповатиця (глинистий); 3. пішчанка, -и (піщаний)

грунтовно — присл. грунто^вно(і)
група — ч. гур^т, -у

груша — бот. 1. заг. гру^шка, -и; 2. італ. берга^мка, -и (берга-мот); 3. гдуля, дуля, -і (подовгуваста); 4. Врх. цы^пы (вел.); 5. гнилічка, -и; БГ. залежінка; Прт. гнилиці, -лиц (зимова); 6. дічка, -и (лісова); 7. мн. камянки (тверда); 8. медуха, -и; Врх. лестюха (мал. солодка); 9. Врх. осы^нки (осіння); 10. пахнючка, пахнячка, -и (запашна, мускатна); 11. Врх. семенівки (ранньоосінні); 12. Врх. цыцання, цицуля (вел. солодка); під груш^ку, дівча^та, під груш^ку (піс.)

грюкати, грюкнути — гурка^ти, -ам, -аш; гуркнут^и, -ну, -неш; Прт. бахкати, -ам, -аш (сильно, в двері)

гуаш — мист. гва^ш, -и

губатий — варга^тий; Хриц. вор-галь, воргач; людина з вел. губами — чоловік з вельк^има варга^ми

губи — мн. анат. вор^гы, губы; пол. вар^гы; Хриц. одн. ваке(і)-лія; див. уста

гутнявий — генг^лявий

гутнявити — гундоси^ти, -ошу, -ошиш (говорити через ніс)

гудити — ганити, -ню, -ниш

гудіння — гуд^иня

гудіти — 1. бзыча^ти, бінча^ти, бре(ы)нча^ти (муха); 2. гуча^ти, гурча^ти; Прт. буча^ти, -чу, -чыш (мотор); 3. дудні^ти, дудоні^ти (вітер); 4. фурча^ти (бджола); гра^ют в корчмі, гра^ют, аж карчмічка дуднит (піс.); загуча^ли гори, зашумі^ли ріки (піс.)

гудзик — гузы^к; Врх. гомбічка; Ртр. гомбічка, гу^зик; Прт. гомбик, -а; ЗП. гомбіця

гукати — 1. Ртр. гуйка^ти; БГ. гівка^ти; 2. Прт. гі(ы)вкати, -ам, -аш (кричати совою); 3. Пвн. волати

гул — гук, -у; БГ. дудін (глухий)

гуляння — гуля^ння, -нь; мн. розм. гулі, гулькы, род. гульок

гуляти — 1. Пвн. батярува^ти (вести розгульне життя); 2. нім. спацерува^ти, -ую, -уєш (ходити по вулиці)

гуляш — кул. австр. угор. гуляш, -у; пастуше м'ясо, -шого ...са

гульвіса — гультай, -ая; бєтяр, жыван, лобур; пол. обвісь, урвісь, -ся; Хриц. говедо; Прт. дебош, драб; не дай (маму^{сь}) же мя за гультая (піс.)

гума — нім. гума, -и

гупати — див. грюкати

гуркіт — 1. заг. гук, -у; с. гурка^ня, гуркотаня; Врх. рупетя; 2. ж. гырмота, -и (грому); тж. гуркотіння, стукіт

гурман — смакош

гурт — ж. банда, -и; тж. троїсті

музики (скрипка, бубен, бас)
гуртовий – *торг. оптовий; пол. огульний; ~* ва торгівля – *оптовий гандель*
гуртожиток – *інтернат, -у; ж. іст. бурса, -и*
гуртом – *присл. загалом, огулом*
гусар – *іст. гузар, -я*
гусарський – *гузарській, -ка, -ке*
гусениця – *зоол. усильниця, -і; Врх. гирляга; пегрук(т); підбі(й), підбіль;*
гусінь – *зоол. слов. Врх. псімличак (метелика ведмедиці)*
гуска, гусак – *зоол. гус, -и; поет. гусойки, -ів; гергель, -ля (порода вел. гусей); Ртр. гусак(р), гунар*
густенько – *присл. густ(ц)іцько*
густий дуже – *невідм. гушч (сік, сметана)*
густіше – *присл. гусьтіше*
густота – *густина, -и*
гусячий – *гусый, -ся, -се*
гуцул – *рум. Гоцул; Гураль, -ля (житель Карпат); тж. верховинець*
гуцульський – *го(у)цульській, -ка, -ке*
гучний – *бучний; ~* не весілля – *бучне весілля*
гучно – *присл. бучно(і), гучно(і)*
гучномовець – *рад. голосник*
гущавина – *густвіна, гушчын, -и; Врх. гуш, гуща (лісова)*
гуща кавова – *мн. фусы*

Г

гава – *груб. гапа, розвора, уферма, -и; Прт. роздвора, -и; тж.*

роззява
газований – *газуваний (вода)*
галопом – *присл. цвалом (на коні)*
ганити – *дієс. 1. габзувати, -ую, -уєш; Врх. поспонувати, пуспуновати (нехтувати, при-нижувати); 2. БГ. ганчувати (збавляти ціну)*
гатунок – *нім. сорт, -у*
гедзатися, гедзитися – *гзыти-ся; коро́вы гзыт-ся, кед їх му́хы ку́саю́т*
гедзь – *1. заг. зоол. бо́мок, -мка; бом(н)к; о́вад, -у; 2. Врх. рі́пек (шлунковий)*
гелготати, гелготіти – *дієс. Врх. гага́ти, ге(і)вга́ти, дадакати (про гусей)*
геній – *геніюш*
гіпнотизувати – *мамоніти, -ню, -ниш*
горгоші – *присл. на гырчы (на плечі)*
граф – *пол. гра́бя; ср./хр. угор. гроф*
графський – *гра́бий, -бье*
графа дочка – *грабя́нка, -и*
графство – *іст. гра́бство (садиба графа)*
грифель – *спец. рі́сык*
гуля – *бозу́ля, -і; гырча, -и (у людини, на дереві); Врх. бу́ля; гу́зва, гузу́лька; ЗП. борбу́лька; набив ем бозу́лю на че́лі*

Д

давальний – *грам. даючий (відмінок)*
давати – *1. пс(ш)ти́кати, -ам, -аш (цигля); 2. юр. свідчи́ти, -чу, -чыш (показання); 3. БГ. ра-*

ди́ти (собі раду)
 давити — дус(ш)и́ти, -шу, -сиш;
тж. задихатися
 давненько — *присл.* давні́цько; це
 було ~ то **было** давні́цько
 давний — да́вній, -ня, -не;
 ~ товариш — да́вній коле́га
 давнина — *мн.* да́вни ча́сы, -них
 ...сі́в
 давно — *присл.* да́вно(і), коли́си;
Прт. дре́вле
 Дажбог — *міф.* Да́ждьбог (*Бог*
Сонця, світла і добра)
 дай! — *нак.* дай ле! дай но!
 далекий — дале́кій, -ка, -ке;
 одле́глий; *Врх.* обда́льний
 (край)
 далечінь — далечы́на, -ы; да́леч
 (дуже); *тж.* далечина
 далі, да́льше — *присл.* да́ле,
 на́дале(і), на́даль, опо́даль,
 по́одаль; *не видит да́ле од*
свого носа (прик.)
 дамба — гре́бля, -і; та́ма, -ы; *мн.*
 ЗП. гра́ды
 дамський — да́мській, -ка, -ке; ~ ка
 сумочка — да́мска торе́бка
 Данило — Да́нько; *книж.* Да́ніїл
 даремний — збито́чний, ма́рний;
Врх. на́прасний; ~ спроба —
 ма́рна проба
 даремно — *присл.* да́рмо(а), зби-
 то́чно(і), ма́рно(і); за-пропа́ле;
в доброго газды соломка марно
не пропа́де
 Дарія — До́ра, До́(а)рка, -ы
 дармоїд, дармоїдка — *груб.* дар-
 мої́д; дармої́дка, -ы; *Ргр.*
 дармої́дак, дармо́жрач(к)

дармувати — балагува́ти, -ую,
 -уєш; *Пвн.* белеюва́ти; *в знач.*
нічого не робити
 даром — *присл.* да́рмо, за да́рмо,
 на да́рмо, за ду́рно; *за да́рмо*
ніхто не хце робі́ти
 дарувальник — *книж.* благода́р, -я
 (блага і добра)
 дарувати, подарувати — офі́рува-
 ти, зпре́зентува́ти, пре́зенту-
 ва́ти, -ую, -уєш
 дата — *с.* чы́сло
 дати — 1. *заг.* да́ти (дам, даш,
 даст; да́ме, да́те, да́дут); ~ в
 борг — да́ти на ві́ру; 2. дора-
 дити, -джу, -диш (*пораду*);
 3. *Пвн.* закро́пи(і)ти (*пити*);
 4. *рідк. Врх.* за́купити сла́ву
 Бо́жу (*на пожертву*); 5. при-
 ре́кти, -ечу, -ечеш (*обіцянку*)
 датський — даньскі́й, -ка, -ке (*від*
Данія)
 датчанин, датчанка — Да́ньчик;
 Да́нка, -ы
 дах — 1. *заг. ж.* стрі́ха, -ы;
 2. ко́ньок, -нька; *Врх.* зіме́ц
 (гребі́нь); 3. *ж. Хри́.* калени́ця
 (верх); 4. *Врх.* щы́т (трику́тний
 бік); *а він оді́хав, ме́не понéхав,*
як ласті́вочку в стрі́сы (піс.)
 дача — *нім.* ві́ля, -і; гарна ~ кра́сна
 ві́ля
 дашок — 1. *ж. пол.* у́мбра, -ы (*над*
лампою); 2. по́бій, -ою; *мал.*
 побо́їк; *Прт.* о́бдах, о́кап, -у
 (*над дверима*)
 дбалість — дба́ліст, -ло́сти
 дбати — дба́ти (дбам, дбаш, дбат;
 дба́ме, дба́те, дба́ют); старати́-

ся, троска́ти-ся

два додати два — *мат.* два-раз-два; *Хриц.* два а два

двадцятєро — двадцетєро

двадцятий — *числ.* двадцєтий

двадцятиліття — двадцетилі́ття

двадцять — двадцет, двадцєтьох;

два дєсьят, двайцят

двадцять один — двадцет єден;

єден двадцет

дванадцятий — двана́стий, дванадцєтий

дванадцятка — дванадцєтка, -ы

дванадцять — дванадцет; два

дєсьят; *мав* *тот* *хлопец* *два*

дєсьят *років*

двері — *мн.* двєри; *жс.* *Врх.* *двер*;

відкриті ~ отворєни двєри

двигун — *техн. нім.* мотєр; *пол.*

сильник

двійка — дво(у)йка, -ы; *груб.* дву́я, -і

двійнята — *мн.* двойня́та; *Врх.* дві-

ня́та, дзвіня́та; *Ртр.* двойча́та

двір — заїзд, -у; *жс.* *Прт.* господа,

-ы (*для зупинки подорожніх*)

двірський — двірській, -ка, -кє

двісті — *числ.* двіста (дво́стох,

дво́стом, дво́стома); два сто

двічі — *присл.* двократ

двобортний — *прикм.* дворя́дний;

~ піджак — дворя́дна блюзка

двоє — *числ.* дває; жили собі ~

братів — жы́ли си дває брата

двокрапка — *грам.* дво́кропка, -ы

двомісний — двоособовий (*номер у готелі*)

дворище — двори́ско

дворічний — дволі́тній, -ня, -нє;

Врх. дворі́чний (кінь)

дворовий — дво́рській, -ка, -кє

дворучний — обіру́чний (*ніж*)

двостволка — *мисл.* дубельті́вка, -ы (*рушниця*)

двоюрідний — дво́рідний, стрієч-

ний; ~ ий брат — ку́зен; ~ на

сестра — ку́зенка, -ы

двоязикий — двоязы́кій, -ка, -кє

двоякий — двоя́кій, -ка, -кє

де? — де-м (я)? де-с, де-єс(ти)? де-

зме (ми)? де-сте (ви)? де́ сте

бы́ли вче́ра, як я приходи́в? ~ ти

захова́в годинник? — де-с схова́в

дзига́рок?

дебелий — гру́бий, засади́стий;

пол. те́ньгій, -га, -ге; ~ ла лю-

дина — засади́стий члове́к

дебош — *див.* скандал

Дебрецин — Добро́чын, -у (*місто в Угорщині*)

дебют — *фр.* поча́ток, -тку (*перший виступ*)

девіз — *с.* га́сло; *жс. фр.* деві́за, -ы

дев'яносто — *числ.* девятдє́сьят,

-тьох; *тжс.* дев'ятдеся́т

дев'яносто один — *числ.* девят-

дє́сьят є́ден; є́ден девятдє́сьят

дев'яносторіччя — дев'яно́столі́тя

дев'ятий — *мн.* дев'яти (дев'я́тых,

дев'я́тым, дев'я́тыма)

дев'ятнадцятий — дев'ятна́стий,

дев'ятна́дцєтий

дев'ятнадцатка — дев'ятна́стка, -ы

дев'ятнадцять — дев'ятна́дцет

дев'ятсот — дев'ятсє́т; дев'ят сто

дев'ять — дев'ят, -тьох; ~ на два не

ді́литься — дев'ят на два ся не

ді́лит (*без остачі*)

дегенерат — **выро́док**, -дка
 деградація — *ч.* **занепа́д**, -у; **деграда́ція**, -ні
 дегустація — **про́ба**, -ы; **густа́ція**, -ні; ~ страви — **про́ба да́ня**
 дегустувати — **пробува́ти**, -ую, -уєш; *ка́ждий на́пій ма́ме пробува́ти*
 дезертир — *війс.* **вті́кач**
 декада — *с.* **де́сьят**
 декаданс — *мист.* **занепа́д**, -у
 декілька, кілька — *числ.* **па́ру** (два або більше)
 декламувати — **деклямува́ти**, **рецитува́ти**, -ую, -уєш
 декларація — **проголо́шення**; **декляра́ція**, -ні
 деколи — *присл.* **да́зраз**, **дако́ли**, **де-не́-где**; **ко́ли-не-ко́ли**, **часа́ми**; *Ртр.* **даке́ды**, **дако́ды**; *тж.* **коли-небудь**, **подеколи**, **часом**; *да́зраз при́дте до нас!*
 декор — *мист.* **прикра́са**, -ы (*будівлі, виробу*)
 декоратор — *мист.* **ара́нжер**, -я
 декотрий — **дако́трый** (**дако́тра**, **дако́тре**); *Ртр.* **денеко́трый**
 декотрі — *присл.* **дако́тры**, **дая́кы**; **поє́дны**; *Врх.* **да-ко́трі**
 декрет — **ука́з**, -у; *тж.* **постанова**
 декуди — *присл.* **да(е)ка́ди**; *тж.* **подекуди**
 делегат — **делє́гат**; **посла́нець**, -нця
 делегація — **делєга́ція**, -ні; **прийма́ти** ~ **ію** — **прийма́ти деле́гацию**
 делікатний — *пол.* **субте́льний**
 демобілізація — *війс.* **демобіліза́ція**, -ні

демократія — *політ.* **демокра́ція**, -ні; *с.* **наро́довла́дя**
 демонстрація — **1.** **пара́да**, **демонстра́ція**, -ні; **дефіля́да**, -ы; *ч.* **похі́д**, -хо́ду (*політична*); **2.** **по́каз**, -у (*моделей*)
 демонструвати — **презентува́ти**, -ую, -уєш (*щось ко́мусь*)
 демонтувати — **розобрати́** (**розбе́рам**, **розбе́раш**, **розбе́ре**); ~ **пам'ятник** — **розобрати́ по́мник**
 Дем'ян — **Да́мян**, **Де́мко**; *книж.* **Да́міан**
 де небудь — *присл.* **бу́д-де**, **хо́ц-де**; *рідк.* **до парала́**
 де-не-де — *присл.* **да́де**, **да́где**; *на полях да́де ї́щы ле́жав сьні́г*
 день — **1.** *заг.* **ден**, *род.* **дня**; *мн.* **дны**; *ср./хр.* **дан**; **2.** **добрий** ~ ! **добри́ден!** (*вітання*); **3.** *мн.* **іме́нини** ~ **Ангела**; **4.** *мн.* **уро́дини** ~ **народження**; *засьпі́вай, ко́гутку, бо ю́ж ден* (*піс.*)
 день-у-день — *присл.* **ден-в-де́н**; **ден-за-дньо́м**; ~ **лє дощ** — **ден-в-де́н ліє до́йч**
 департамент — **вы́діл**, -у
 депортація — *с.* **выселе́ння**; **депорта́ція**, -ні
 депутат — **1.** **посо́(е)л**, -сла (*парламенту*); **2.** **ра́дний** (*міської ради*); *буд по́слом, а не о́слом!* (*прик.*)
 депутатський — **посо́льській**, -ка, -ке; ~ **кі фракції** — **посо́льски фракції**
 дерева кусок — **1.** *ж.* **коби́ця**, -і (*для рубання дров*); **2.** *с.* **дровно́**,

древко; кльоц, сяг; Ртр. шаховина, шайта; БГ. ковбан (обрізок довж. 1 м); в калиновим лесе вода дре́вко несе (піс.)
 деревини річний шар — ж. пасмо (міра)
 деревій — бот. кравник
 дерево — 1. древо; ж. головня, -і; 2. мн. Врх. опалы́нки; с. опалю́ша (обгоріле); 3. ж. дичка, -ы (дике, плодове); 4. ч. дупляк (дуплисте); 5. рідк. караку́ля, кумбук (криве); 6. ж. ко́кора, -ы (викорчуване з коренем); 7. ч. корч, корчык (сучкуватий обрубок); 8. ч. рідк. логин; Врх. выкрот, зорвиско (повалене бурею); 9. Врх. овоцове ~, ч. стром; слов. Ртр. стрім, трі(о)м (фруктове); вишыйкы стра́мы обыда́йте, лем тот а́ден не руша́йте (піс.); 10. Врх. підгали(у)сте ~ (високе, з тонким стовбуром); 11. порохня́ве ~ (гниле); 12. Врх. ж. суши́ця; су́шко; Ртр. посуш, су́хар, сушы́ся (засохле)
 деревце — дре́вко; ЛШМ. стро́мик; я до ле́са не пі́ду, дре́вко руба́ць не бу́ду (піс.)
 дерев'яний — деревля́ний; ~на хата — деревля́на хыжа
 дерен — дерн; с. дерно́, -ня (земля з травою)
 деренчати — дырча́ти, дзеленьча́ти; жеренча́ти, -чу, -чыш
 держава — с. пол. моца́рство, па́ньство
 державний — пол. па́ньство́вий;

~ на установа — па́ньство́вий уряд
 держак — 1. с. бы(и)чы́ско (для батога); 2. граб (для гонт); 3. с. кіся, -яги (для коси); 4. с. топориско (для сокири); 5. Прт. о́щеп (для граблів); 6. ж. ціпи́льня, -і (для ціпа); тж. ручка
 деркач — зоол. Врх. дерга́ч; ко́сак, ко́сец; скри́(і)пак, тритко
 дерматин — штучна ско́ра, -ной ...ры
 деруни — кул. мн. тертя́нікы, тертю́хы, деру́ны, галаго́ны, -ів; те́рты паля́та, -ых ...ят; рідк. кейзлі́кы, -ів; Врх. груля́ник; угор. Ртр. л(в)а́нгош, ба́ла, пага́ч; ч.одн. Прт. жы́галь, -ля (з тертої картоплі)
 десерт — ж. кул. ле́гомі́на, -ы (солодка страва)
 десять — числ. де́сят (де́сятъох, де́сятъом, де́сятъо́ма); одна ~ та прибу́тку — е́дна де́сятя прибу́тку
 десять грамів — с. де́ка(о) (одини́ця вимі́ру)
 десь — присл. да́де, да́где, де́си, де́сик, де́інде; дака́ди, ка́диінде, ка́диси; Врх. да-де-ко́й, да-де-ко́ли; ЗП. дись; коро́ва на вы́гоні де́си ся стра́тіла
 десь-колись — присл. де́си-ко́лиси; Врх. де-с-ко́лис
 деталь — частка, -ы
 детектив — див. нишпорка
 детектор — рад. открыва́ч
 дефект — див. недо́лік
 дефініція — визна́че(ы)ня
 дефіс — грам. злу́чок, -чка; кри́с-

ка, -ы

дефіцит — див. нестача

деформація — **выкривлі́ня**дехто — займ. ч. **да́хто** (дако́го, дако́му, да́ким); по́єден; *Врх.* да-ктодешевіти, дешевшати — ту(а)ні́ти;
продукты на ры́нку поча́ли туні́ти

дешевий — ту(а)ні́й, -ня, -не

дешево — присл. ту(а)ньо́; *доро́ге не мо́же бы́ти туне́* (прик.)

дешевший — ту́ньший

дещо — займ. **да́што** (дачо́го, дачо́му, да́чим); *Врх.* де-не́што, **штоси-к**; *Ртр.* да́шчо, **штоси**, **шчось**; *гнєскы мо́жеме си да́што пові́сти*деяка — **да́ка** (дако́й, да́кій, да́ку, да́ком); **дая́ка**деяке — **да́ке, дая́ке**деякий — **да́кій** (дако́го, дако́му, да́ким); **дая́кій**; *Прт.* да́сдендеякі — *мн.* **да́кы** (да́ких, да́ким, да́кыма); **дая́кы**; *ЗП.* **подако́т-рі**; ~ люди знають — **дая́кы** **люде** **знають**джем — с. кул. **варє́ня**; ж. нім.**конфі́тура, -ы** (консервовані **фрукти**)

джемпер — див. светр

джерело — 1. **жерéло, жéрло**; *рідк.***ч(ц)урка́ло**; ж. студенка, студенька, -ы; *пол.* **жрудло**; *Стб.***жрі(о)дло** (води); 2. *Врх.***криничы́ско, криничы́ще** (район джерел)джинси — розм. *англ.* **текса́сы, -ів**джміль — зоол. **ч(ж)мі́ль, -ме́ля**; *Врх.* **ч(ш)мель**дзвін, дзвінок — 1. *заг.* **дзво́нок**, *род.* **дзві́нка**; *Врх.* **спі́жак** (*мал.*); 2. ж. *Прт.* **сигна́рка, -ы** (*на дзвінниці*); 3. **теле́пкач**; *Ртр.* *Прт.* **теле́пак(ч)** (*саморобний, у корови, кози*)дзвінкий — **звучний** (*голос, сміх, звук*)дзвіночки — *мн. бот.* **ді́кы сьві́чкы, -кых ...чок**; *БГ.* **крагу́льці**; *Врх.* **пука́лки**дзвонар — *церк.* **зво́нар, -я**; *мн.* **звона́ре**дзвонити — **теле́фонува́ти, -у́ю, -у́єш** (*по теле́фону*)дзеленчати — **дзеленька́ти, -нчу, -нчеш**; **чеберча́ти, книж.** **зерца́ло черча́ти, -чу, -чыш**; *ЗП.* **цорконі́ти**; *як тала́ры черча́ли, то мня ра́до стрі́чали* (*ніс.*)

дзенькати — див. брязкати

дзеркало, дзеркальце — **лю́стро, люсте́рko**; **зеркало**; *книж.* **зерца́ло**; *пол.* **сьві́рчадо**; *Врх.* **прозира́ло**; *Прт.* **дзерка́йло, -а**; *ЗП.* **дзьи́рькало, зи́рькало**; *ой венге́рко, венге́рко, по́жыч же мі́ люсте́рко* (*ніс.*)дзига — ч. **бонк**; с. **фурка́ло**; **фурка́льце, -ця** (*дит. іграшка*)

дзижчати — див. гудіти

дзюркотати, дзюрчати — **цюрко́тіти, -чу, -чеш**; **цюрк(ч)а́ти, -ам, -аш** (*текти стру́икою*)

дзявкання — див. гавкання

дзьоб, дзьобик — **дзю́б, дзю́бик**; *вел.* **ко́са, -ы**; *Врх.* **дзю́бак, дзю́ба, дзю́бачок**; *Врх.* *Хри́ц.* **клю́вак**дзьобати — **дзюба́ти, зоба́ти**,

кля́вати, -ам, -аш; *Прт.* бат-
ка́ти, -кам, -каш; *жовна* кля́с
дзю́бом до дере́ва

дибом — *присл.* стерч, сторчкы
дивак — чу́дак; *мн.* чу́дак(ц)и;
розм. пол. бзы́к; *Прт.* чу́дар, -я
диван — ч. ба(о)мбе́тель, -тля; *ж.*
нім. кана́па, со́фа, шляба́нка,
-ы; *БГ.* шлюба́нк

дивина — дива́ція, -іі; *Прт.*
диво́та, -ы; це не ~ то не
дива́ція

дивися! — *нак.* смо́тр-ся! смо́т-ле!
позе́рай! *мн.* смо́тте; *рідк.* аді!
(*вигук*); *скор.* *Врх.* ба́-ле-ба,
смо́т-ле-ген! *Прт.* со́-ле-ся!

дивитися — 1. позе́рати, призе-
ра́ти, взе́рати, -ам, -аш; смо-
три́(і)ти, -рю, -риш *чес.*
патри́ти, патрува́ти, -ую, -уєш
(*на когось, на щось*); *ЗП.*
глипа́ти; 2. пильнува́ти, при-
пильнува́ти, -ую, -уєш (*за собою*); *тж.* спосте́рігати; ~
один на одного — смотри́ти-ся
сден на друго́го; *оже́нив-ем ся,*
не при́зрив-ем ся, же́на ми ся не
здає (*ніс.*)

дивний — чу́дний, дивакува́тий,
заскакую́чий; *пол.* бзы́кува́-
тий; *Врх.* чу́да(е)рний; *чудне*
єст тото — дома

дивно — *присл.* дивні(о), чу́дні(о)
диво — *Врх.* здиво, чу́да(е)ра; *то*
здиво, як ся удав яре́ц

дивуватися — чу́дувати-ся; подив-
ляти-ся; *Врх.* чудовати ся;
чудую́т-ся лю́де, де-м я ся

напи́ла (*ніс.*)

дизенте́рія — *див.* понос

дикий — ди́кій, -ка, -ке; ~ ка
тварина — ди́кій зьві́р

дикун — ди́кар, -я (*дика людина*)

дикунський — ди́кунський, -ка, -ке
дикці́я — вы́мова, -ы; *с.* вы́мов-
ли́ня

дилетант — *нім.* ама́тор, -я; *пол.*
нефахо́вец, -вця

дим — дым, -у; *дым ся ку́рит з*
коми́на хы́жы

димар — *нім.* ко́мин; ды́мник; *ж.*
Врх. вижні́ця; *ЛШМ.* цы́вка;
тж. димохі́д

диміти — ку́рити-ся; дымі́ти; *в*
пе́цу-м запа́ли́ла, ю́ж ся ды́рва
ку́рят (*ніс.*)

димно — ку́рно

димохі́д — *ж.* *рідк.* цы́вка, -ы;
нім. лю́фт, -у; *Прт.* озні́ця, -і (*в*
курній хаті)

динамі́зм — рухли́віст, -вості

диня — *бот.* ды́ня, -і

диплом — ди́плом, -у; ~ інжене́ра
— ди́плом індзы́нє́ря

дипломат — *спец.* ди́пломата, -ы

директор — дере́ктор, -я; ~ музею
— дере́ктор музе́ум

директорський — дере́кторський,
-ка, -ке

дискутувати — розпо́вля́ти, -ям,
-яш

дислока́ція — *с.* пре́мішчы́ня

диста́нція — *нім.* ди́станц(с), -у

дисци́пліна — *див.* порядок

дитина, дитя — 1. *заг. ж.* діти́на, *с.*
діти́ньча, -ы; ді́тя, дітя́тко;
пест. ля́ля, -і; *рідк.* пахо́ля,
-яти; *книж. с.* отроча, отро-

чатко; *груб.* голопуцьок, -цка;
 мн. діти, дітиска; *пол. с.* дзецько;
Стб. дітіна; *Прт.* дзецяк; дітя
 ти плаче, плаче ти дітя, дітя
 ти плаче – не чуєш! (*ніс.*); вона
 сама виховує ~ она сама ховат
 дітину; 2. *див.* байстрюк (*не-*
шлюбна); 3. *ч. іст.* бахур (*євр.*
походження); 4. *ч. груб.* гівняр,
 шкраб (*погана*); 5. *ч. Ргр.*
 дітвак (*чужа*); 6. *БГ.* катуля
 (*товста*); 7. *с.* лемчатко
 (*лемківського походження*); 8. *ч.*
 мицьо, -ця; *Прт.* бобас, -а
 (*товстощока*); 9. *ч.* опецьок, -
 цька (*вайлувата, незграбна*);
 10. *ч.* песьц(ю)ьох (*розпещена*);
 11. *Врх.* поте(и)рча (*що померла*
нехрещеною, викидень); 12. син
 – хованец, -нця; дочка –
 хованиця, -і (*прийомні*); 13. *ч.*
груб. Прт. шкраб, -а (*карапуз*)

дитинство – дітинство

дитячий – діточий, дітинячий;
 зышов на дітинячий розум
 (*прик.*)

диференціація – одмінність, -ності
 дитфтерія – *мед.* блонія, -і
 (*хвороба*); *тж.* круп

дихальний – оддыховий

дихання – *ч.* дых, -у; дыхання;
 оддых, -у; важке ~ тяжкій
 оддых

дихати – дыхати, -ам, -аш; *Врх.*
 дыхтыти (*важко*); *пес* вывалив
 язык і зачав дыхтыти

дичина – дич, -ы (*дикі тварини і*
птахи)

дишель, дишло – 1. *заг.* дышел,
 -шля; 2. *с.* вйя; *Ргр.* вйце (*до*

плуга); 3. *угор.* руд, руда(о) (*в*
саях для дров)

диявол – дябел, -бла; анціхрист;
 куситель, -я; луципе(і)р, люци-
 фер, -я; дідко; *ж.* мара; *Врх.*
 дябол, марник; *див.* чорт; *в*
тихім болоті дябли ся водят
(прик.); мара бы тя взяла!
(прик.)

диявольський – *прикм.* дябель-
 ский, -ка, -ке; холёрний

диякон – *церк.* дякон; *див.* дяк
 діабет цукровий – *ж. мед.* цук-
 риця, -і

діаграма – *ч.* выкрес, -у; *тж.*
 графік

діалект – *ж.* бесыда, гвара, мова,
 -ы; *нім.* діялект, -у; *тж.*
 наріччя, говірка

діалектологія – діялектольогія,
 -ні

діалог – діяльог, -у; *ж.* премова,
 -ы (*розмова двох або кількох*
осіб)

діаметр – поперечник (кола)

діаспора – *с.* розсывання

діафрагма – *спец.* прислонка, -ы

діброва – дуброва, -ы

дівочий – дівоцкій, -ка, -ке; ~ ча

доля – дівоцкій льос

дівочість зберегти – *Врх.* додів-
 чыти

дівчина, дівчинка – 1. *заг.* діво-
 ка, -ы; *с.* дівча, -ты; *с.* дівчат-
 ко, дівчатіско; дівчынка,
 панна, -ы; *зменш.* панночка,
 панянка, -ы; пануня, паннуся,
 -і; *поет.* діво́йка, -ы; *рідк.*
 дз(ю)ьоба, -ы; *книж.* діва, -ы;
слов. дзевче; *Врх.* дзьопа;

2. дівка, -ы; ЗП. відданиця (на виданні); 3. нім. парадни́ця, -і (гарно вдягнута); 4. прави́(і)чка, -ы (незаймана); 5. Врх. тлу́ка (вульгарна); 6. Врх. фли́нта (легковажна); 7. нім. фрас(і)рка, фрайі́рка, фрайі́рочка, -ы (незалежна, з гоно-ром); як-же́ было́ не люби́ти, кёды́ дывка́ гарда́ (ніс.); было́ мя втовды́ браць, кед-ем панны́м была́ (ніс.); не бер парадни́цю, най ся выстарі́е (ніс.); жебы́-с была́ не кумочка́, была́-с моя́ фрайі́рочка (ніс.)

дівувати – дівчы́ти, -чу, -чыш (не виходити заміж)

дігтяр – дехтя́р, ма́зяр

дід – дідо́, дзя́дзьо, -зя; мн. ді́дове; ста́рий, -ро́го; пол. дзя́д; груб. Прт. дзя́дига, -ы; тж. ді́дусь; дзя́д, але́ гоноро́ви (прик.)

ді́дусів – ді́довий; ~ сева́ внучка – ді́дова ону́ка

ді́жка дер. – 1. заг. ді́ж, -ы; ЗП. гелётка; 2. балі́я, -іі (низька і широка); 3. бербени́ця, -і (для молочних продуктів); 4. ді́жечка, -ы; хлі́бівча, -ати́ (мал. для тіста); 5. вел. каді(о)б, -у; ка́дов (для зерна); 6. нім. ша́фель, -фля́; ша́флик (з ручками, для води або січки); 7. Ргр. пу́ти́ра, пуці́ра, пу́ты́рка (для бриндзі); 8. Прт. фаска́, -ы (місткістю 25 л.)

дізна́ватися, дізна́тися – узнáти (узна́м, узна́ш, узнáт; узнáме,

узнáте, узнáют); познáти, -ам, -аш; тж. до́відатися
діепри́кметник – грам. часопри́-

давник
діепри́слівник – грам. часопри́-

ловник
ді́слово – грам. часосло́во

ді́йка – ді(о)́йка, ци́цка, -ы (сосок у корови, вівці, кози)

ді́йниця – ч. ді́ник, ді́йняк; БГ. Хри́ц. ді(и)́йник (відро для до́йння корів)

ді́йняти – дошкулі́ти, -лям, -ляш; тж. до́пекти

ді́йсний – правді́вий, чы́нний

ді́сно – присл. до́правды; Врх. і́сты, спра́вди

ді́лення – ді́ліня

ді́лити – кавальцюва́ти, -ю́ю, -ю́єш; Прт. талюва́ти, -ю́ю, -ю́єш; ді́ти поталюва́ли по́ле ме́дже со́бом

ді́лянка земельна – 1. заг. ч. на́діл, пля́ц, -у; за́гін, -го́ну; парце́ля, -і; пол. дзя́лка, -ы; 2. с. выпа́леніско (ви́палена у лісі); 3. ж. за́горі́дка, -ы; ч. о́город, -у (біля хати); 4. с. карчо́віско; Ргр. корчу́нок (викорчована від лісу); 5. Врх. ч. переру́б; Ргр. переру́ба, переру́бка (для випасу в лісі); 6. с. стерні́ско (після жит́а, пше́ниці)

ді́м – див. буди́нок

Діо́нісій – Діо́ні(і)зі́й, -ія; Врх.

Ді́ніс, До́нізі́й

ді́ра, ді́рка, ді́рочка – 1. заг. ді́(ю)ра, -ы; шпа́ра, шпа́рка, -ы; пол. дзі́юра, дзі́юрка, дзі́юрочка, -ы (отвір, заглиби-

на); 2. *Ртр.* остро́кы, стрóкы (у взутті); *перен.* глу́ха місце-
вість; *ли́шка сьди́ла в дзю́рі*
дірявий – дзю́равий; *мам ста́ры*
дзю́равы кёрпці

дірявити – дзю́равити, -влю, -виш
дістати, діставати – 1. *выдобы́ти,*
-бу́ду, -бу́деш; добыва́ти, -ам,
-аш (*корисні копалини*);

2. *ди(і)ста́ти, доста́ти, доста-*
вати, -аю, -аєш; доста́ла-бым
ся мла́дому (ніс.)

дітвора – *мн.* дітис́ка, -сок; діткы,
-ток (*малі*); *не́с спа́су од тых*
дітисо́к!

діючий – чы́нний
дія – *ч.* чы́н, -у; *нім.* акт, -у;
аќция, -и́; *тж.* *поступок*

діяльність – дія́льнист, чы́ннист,
-но́сти

діяти – *див.* робити
діятися – *Прт.* *води́ти ся; што ся*
те́раз води́т на сьві́ті?

діяч суспільний – *Прт.* дія́тель,
-ля

для – *спол.* за́для, для, про; *все*
моє ~ тебе – вшы́тко моє – про
тя

для краси – за́для пара́ды, на
пара́ду; *го́рі се́лом, доли се́лом,*
на пара́ду но́шу (ніс.)

для чого – *див.* наві́що
Дмитро – *Мі́тро, Мі́трик*
дмухати = *фукати, хухати, -ам,*
-аш

до – *прийм.* г, гу; к, ку; *до; Врх.*
ід; же́на взя́ла ді́тину гу со́бі;
дро́вно приста́ло к бере́гови

добре – *присл.* до́брі, файні(о);
пора́дні; гей! *Хри́щ. фай (дуже);*

до́брі то́му ко́са ко́сит, што му
ми́ла і́сти но́сит (ніс.)

добрий – *прикм.* гідний, до́брий,
пу́тний; *книж.* *бла́гий*

добрий вечір! – добри́вечер! (*ві-*
тання)

добрий день! – добри́ден! (*вітан-*
ня)

добрий дуже – барз до́брий, пре-
добрий

добробут – добро́быт, -у; *ЗП.*
го́разд, -у; до добро́быту нам
і́шчы дале́ко

доброволець – *охóтник; фр.*
волонтер, -я; Врх. вербу́ванец

добро – *ч.* ма́сток, -тку; *книж.*
бла́го, да́ня

добродій – *Врх.* *благо́дар; о, мій*
лю́бий господа́рю, слухай,
слухай, благода́рю (ніс.)

добродійний – *прикм.* добро-
чы́нний; ~ *ий внесок – добро-*
чы́нний вклад

добродушний – згі́дливий; *пол.*
поцти́вий; Врх. згодлі́вий

доброзичливий – *жычли́вий,*
прихы́льний, прия́зний; ~ ва

людина – жычли́вий члове́к
доброзичливість – *жычли́віст,*
-во́сти

доброзичливо – *присл.* *жычли́-*
во(і), прихы́льно(і)

доброї ночі! – *скор.* *добра́нич!*
надобра́нич!

доброчинець – *да́вця, -і*
доброякісний – *люксусо́вий; ~ на*
тканина – люксусо́ва ма́терія

добувати – *добыва́ти, -ам, -аш*
добутий – *добы́тий*

довбання – длуба́ня; *Прт.* доба́ня
 довбати – жоба́ти, длуба́ти, доба́-
 ти, -ам, -аш
 довбня – ч. та́ран, -у (*дер. для оліярні*); *БГ.* кьян
 довгий дуже – довж, довжа́стий, довжеле́зний; *предовгий*
 довго – *присл.* мі́цно, ста́ло, трва́ло
 довголіття – довголі́тя
 довгоніс – *зоол.* чу́пкар, -я; *тж.* дубо́ніс
 довгоносик коморний – *зоол.* вовчо́к, -чка; *рум.* га(є)ргели́ця -і
 довжина – довж, довжы́на, -ы; *Прт.* довжы́зна, -ы
 довести – допрова́дити, припрова́дити, -джу, -диш (*на місце*)
 довідатися, довідува́тися – по́знати, розозна́ти, узнати, -ам, -аш; *розозна́ли-зме, же ма́те дівку на вида́нню*
 довідка – 1. посьві́дка, спра́вка, -ы; 2. інфо́рмація, -ії
 довідник – *спец.* пора́дник, спра́вник
 довірливий – *пол.* підуфа́лий, -лого
 довір'я – *пол.* зауфа́ня; втратити ~ (*до когось*) – стра́тити зауфа́ня (*до когоси*)
 довічний – доживо́тний; *ста́тус учасни́ка во́йны єст дожыво́тний*
 довічно – *присл.* доживо́тні(о)
 довкола – *присл.* наоко́ло, око́ло
 доводити – доказува́ти, -ую, -уєш (*задачу*)
 доволі! – *нак.* бу́де! до́сталь! бу́де,

не лі́йте ве́ще!

до вподоби – *присл.* до дя́кы
 догадка – здога́дка, -ы
 догадливий – *БГ.* змы́сний
 догана – о́суд, -ы; *Прт.* нага́на, наго́нка, -ы
 догляд – *ж.* опі́ка, -ы; ~ за батька́ми – опі́ка за родича́ми
 доглядати, догляну́ти – ди(і)зри́ти, дозерати́, -рю, -риш; *обходити́, -джу, -диш; припи́льнувати́, -ую, -уєш (кого́сь); БГ.* пантрува́ти; ~ за шкіро́ю – дозерати́ за ско́ром
 доглянь! – *нак.* дізри́й!
 договір – *ж.* уго́да, умо́ва, -ы; *нім.* ко́нтракт, -у; *тимчасовий* ~ хви́льова уго́да
 домоворитися, домовору́ватися – догварити́-ся, догваря́ти-ся
 догори – го́рі (*проти течі́ї ріки*); *пішов єм го́рі се́лом*
 додавати, додати – доба́вляти, долуча́(ы)ти, дочы́няти, -ям, -яш (*щось до чо́гось*); *в знач.* збільшувати; *я хотів би ще ~ хтів бы-м і́щы доба́вити*
 додаток – с. доповні́ня; *ж.* доба́вка, -ы (*до чо́гось*); с. *БГ.* причанда́ля
 додолу – *присл.* до́лом; *тж.* низом
 додому – *невідм.* до́мів; *Хри́с.* до́мю; *коли́си ся верне́ме до́мів!*
 додуматися – домысли́ти-ся; *до то́го тре́ба бы́ло ся домысли́ти*
 доза – порці́я, -ії; *мал.* порці́йка, -ы
 до завтра! – до за́рани!

дозвіл — с. **позво́ліня**; отримати ~
получы́ти позво́ліня
 дозволений — **позво́лений**
 дозволити, дозволяти — **позво́-**
лити, позволя́ти, -лю, -лиш;
верта́ти-ся наза́д ле́мкам не
позво́ляли
 дозрівати, дозріти — **достига́ти,**
спі́ти, стигну́ти; *Врх. приста́-*
вати, приста́нути, приста́ти,
пристига́ти; яре́ц приста́в: час
го коси́ти
 доєднати, доєднувати — **долуча́ти,**
-ам, -аш; долучува́ти, -ую,
-уєш
 доїжджати — **доїзди́ти, -джу, -диш**
 доїння — **дої́ня; ~ корів — дої́ня**
ко́ров
 доїти — **доі́ти (до́ю, доі́ш, доі́т;**
доі́ме, доі́те, до́ят) (корову)
 доки — *присл. до́ка(ы)ль, дока́ле,
до́кля, доко́ли, док, пока́ль,
по́кля; Ргр. до́кы, пока́(є)ль,
по́кы; ЗП. до́кіт(д)ь; тж. до-
по́ки; не бу́деме і́сти, не бу́деме
пи́ти, по́каль нам не да́те (ніс.)
 докидати, докинути — **дошма́-**
рити, дошма́ряти, -рю, -риш
 докінчити — **докі́ньчыти, -чу,**
-чыш
 докопатися — **доходи́ти, -джу,**
-диш; Прт. догребати́ ся; в
знач. дійти правди
 докоряти, дорікати — **выпоми́-**
нати, выпомну́ти, -ну, -неш;
 ~ куском хліба — **выпомина́ти**
кавальце́м хліба
 до країв — *присл. доповна́*
 докторський — **докто́рскій, -ка,***

-ке

докупи — *присл. за́сдно, до́купы*
 докучати — **донима́ти, додіва́ти,**
-ам, -аш; до́яти; Врх. внува́ти,
кучы́ти; тж. набрида́ти; што́-
што, а блы́ха кучы́т чове́ку
 докучливий = **до́ятий, кучли́вий;**
Врх. скру́тний
 до ладу — *присл. до́ пуга́*
 долар — *англ. до́ляр; мн. до́ляры;*
іст. нім. та́ляр; ой, ма́мцю моя,
при́шли ми́ таля́ра (ніс.)
 долина — 1. заг. ч. **ді́л, до́лу; БГ.**
до́лом (долиною); 2. запла́ва,
запла́вина, -ы (річкова, що
затоплюється під час повені)
 до лица — *присл. до́ тва́ри*
 долілиць — *присл. Врх. до́льзі́нач;*
в знач. донизу животом
 долоня — *анат. до́лон, длон, -и;*
 лінія життя на ~ **ле́нія жы́тя на**
дло́ни
 долото — *стол. дло́то*
 доля — ч. **ні́м. льос, -у; ж.**
плане́та, пла(е)ни́да, -ы; Прт.
сарі́нча, -ы; Бо́же, Бо́же, з
та́ким льо́сом, взяв є́м же́ну з
кры́вим но́сом (ніс.)
 домагатися, домогтися — **доби́-**
вати-ся, доби́ти-ся; ~ визна́ння
— доби́ти-ся визна́ня
 до мене — **до́ мня; гу́ мі, го́ мні;**
гве́чер при́шов, ра́но-с пи́шов,
лі́гав є́с го́ мі (ніс.)
 домисел — **домы́сел, -слу**
 домовина — *див. труна*
 домовитися, домовлятися — **догва́-**
ря́ти-ся; мы́ ся так не
догва́ряли!
 домовлення — ч. **вару́нок, -нка;**

ж. умовина, -и

донесення — донесі́ня; ч. нім.

мельду́нок, -нка; пол.

справозда́ня

Донецьк — Доне́цк

донецький — доне́цький, -ка, -ке;

~ ке вугілля — доне́цькій у́гелъ

донині — присл. до гне́ска(и);

Прт. по гне́с ден; тж. понині

донощик — накле́пник; Прт.

скаржыпы́та, -и

до останку — присл. дошче́нту

допит — юр. допы́т, -у; с. преслу́хання

до побачення! — до спотка́ня!
дит. па-па́!

доповідати — нім. мельдува́ти, -ую, -уєш (робити доповідь); тж. доносити

доповідь — ч. о́тчыт, -у; нім. ре-фе́рат, -у

доповнення — доповні́ня

допомагати, допомогти — 1. пома́гати, -ам, -аш; помі́чы, -о́жу, -о́жеш (комусь); заратувати, поратувати, -ую, -уєш (когось); пол. плявдувати, плягувати (йти на користь); 2. Ртр. підбе́рати; ба́бы підбе́рали жы́то зо се́рпом

допоміжний — помі́чний

допомога — помі́ч, -мо́чы; помі́га, пособа́, -и; Прт. спо́міч, -мо́чы; швидка ~ на́гла помі́ч;

за ~ гою — при помі́чы

до пуття — присл. до пу́тя

до ранку — присл. до ра́на; з

вечора ~ од ве́чера до ра́на

доречний — слу́шний, путні́й

доріжка — 1. заг. пу́тик; 2. ч. пол. депта́к, -у (паркова, в центрі курорту); 3. лені́йка, -и (між полями); Ники́фор малюва́в в Кри́ниці на депта́ку

дорікання — жу́граня

дорікати — вигваря́ти, -ям, -яш; гані́ти, -ню, -ниш; БГ. жу́грати, цюка́ти; Прт. выгадува́ти, -ую, -уєш; врі́ти, -ію, -ієш; тж. корити; ді́ти не ма́ють жу́грати до роді́чів

доробити, доробляти — доконе́ти, доконува́ти, -ую, -уєш

доробитися — доробити-ся, дора́бляти-ся; доробив-ем ся наре́шті ста́тків

дорога — 1. заг. доро́га, дро́(а)га, -и; ч. гостинец, -нця; шляк, -у; Врх. Ртр. дрі́(а)га, дри́га, дра́жка; 2. БГ. верте́на, -и (гірська, лісова); 3. ч. вигі́н, -гону (для худоби); 4. пут, -и (польова, проїзна); 5. Прт. сани́ця, -і (на снігу); 6. тор, -у (залізнична); 7. «циса́рка», -и (державна); бути в ~ озі — бы́ти в дро́зї; іде́ме, іде́ме, дра́жки не зна́єме (піс.)

дорогий — прикм. ко́штовний; ~ ка́мінь — ко́штовний ка́мін доро́гоці́нності — мн. ко́штовності; кле́йно́ты; пол. біжу́терія, -и́

дорожнеча — дорожа́ва, -и; Прт. доро́жизна, -и

дорожний — доро́говий

дорожчати — дорожа́ти; в знач. зроста́ти в ці́ні

дорослий – доросну́тий
доросліти – дораста́ти, -ам, -аш
доручення – канц. доруче́ння; ж.
рекоме́ндация, -іі
досвід – досьві́д, -у; ж. нім.
практы́ка, -ы; життєвий ~
жытёва практы́ка
досвідчений – досьві́дчений,
обізнаний; Врх. пробантний
(людина)
до себе – до́ ся
досить – присл. выста́рчыт; нак.
дост! доста! ста́рчыт, хватит;
бі́льше, ніж ~ ве́ще, як дост
досі – присл. дота(и)́ль, до́тля,
по́тля, допо́тля; рідк. посе́ль;
Врх. допо́тиль; Прт. доте́раз;
тж. досі́ль, до цього часу
дослі́дження – бада́ня, досьлі́д-
жы́ня; ж. про́ба, -ы (чогось);
тж. вивче́ння
дослі́дити – бада́ти, збада́ти, -ам,
-аш (щось нове)
дослі́дник – бада́ч, досьлі́дник
доставка – доста́ва, -ы
достаток – ста́ток, -тка; мн.
ста́ткы; тж. доходи, майно
достатньо – присл. доста́, доповна
достига́ти – зрі́ти, приста́ти,
пристава́ти; Врх. запаліти ся
(зерно, фрукти); я́бка-папіру́в-
кы пристаю́т юж в лі́пцю
достові́рний – і́стний
досяга́ти, досягну́ти – досьі́гати,
сьі́гати, -ам, -аш; сягну́ти, -ну,
-неш; Хриц. заста́ти; Прт.
достичы, -игну, -гнеш; він
~ гну́в успіху – йо́му ся до́брі
поводи́т; яли́ці в Карпа́тах

сьі́гали 40 ме́трив високо́сти
досягнення – ч. доробок, -бка;
ося́гнення
до сьогодні – присл. до гне́ска(ы);
Врх. до гне́с дня
до тебе – до́ тя; я ~ прийду –
при́ду до́ тя
дотеп – до́вт(ц)і́п, -у
дотепний – Прт. до́вці́пний
доти – присл. по́ка(ы)́ль, за́кля,
за́к, за́ним; Прт. за́тля; ЗП.
до́тит(д)ь, до́ты; тж. доті́ль;
по́каль не обле́тит листо́чок
зо са́ду (ніс.)
дотичний – сти́чний
до того – присл. ку то́му
доторкнутися – дитхну́ти-ся;
ды́тхну́ти-ся; ЗП. доту́лити ся
доточити, доточува́ти – Прт.
доштукува́ти, надштуковува́-
ти, -ую, -уєш
дохлятина – здохли́на, падли́на,
-ы
дохнути – зды́хати
доці́льно = ва́ртат
до цього – присл. до то́го, пе́ред
тым; ~ ми не зустрі́чалися –
пе́ред тым мы ся не споты́-
кали
до цього часу – присл. доты́хчас
дочека́тися – ді(о)жда́ти-ся
дочка – 1. заг. дівка, до́чер, -ы;
пест. до́ця, -і; книж. дце́ра, -ы;
2. брата́ва дівка, -вой ...ы
(брата); 3. цьоте́чна се́стра,
-ной ...ы (мамино́го брата і
сестри)
дошка – 1. заг. до́шчка, -ы; мал.
дошче́чка; мн. до́шкы; нім.

плáнка, -ы; та́фля, -і; 2. го-
ло́вач (для притримування в
сті́льці); 3. нім. де́ліна, -ы;
ди(е)́ль, -і (для підлоги); 4. ч.
до́в(л)жык (для закриття
отвору у вулику); 5. ч. ли́жник
(з дірками, для ложок);
6. поде́нок, -нка (на дні воза);
7. сто́льниця, -і; Ртр. ба́йта,
та́бля (кухонна); 8. та́блиця, -і
(шкі́льна); 9. ца́лівка, -ы (товщ.
1 дюйм); 10. ч. ца́пок, -пка (яку
стругають на сті́льці); 11. БГ.
ша́лівка (для шалювання стін);
од со́ньця і до́йчу до́шчка ся
скри́вила

дошки у возі – 1. Врх. спі́днярка,
шпі́длярка (нижня); Ртр. спі́д-
ни́ця; Хрш. спі́длярка; 2. мн.
гні́йниці (бокові, для переве-
зення гною)

дошкі́льний – предшкі́льний;
~ базар – предшкі́льний ярмак
дошканди́бати – Прт. дошкын-
та́ти, -нчу, -нчеш; *яко́си дош-
кынта́ла-м до скле́пу*

дошкуля́ти – докуча́ти, -ам, -аш;
долі(я)га́ти, -ам, -аш; Прт.
дошкверя́ти, -ям, -яш; *га́ряч мі
дошкверя́ла коло пе́ца*

дош, дощик – 1. заг. до́йч, до́йдж,
-у; мал. до́йджык; Пвн. до́ждж;
2. ж. лі́я; Врх. про́льй (залив-
ний); 3. ж. мжі́ця, -і; мжі́чка,
-ы (дрібний); 4. ж. сика́виця, -і;
БГ. мо́ква (зі снігом); 5. Врх.
фа́ля (з вітром); до́йч лі́є, як з
ві́дра (прик.); не лі́й, до́йджык,
не лі́й, бо ти не ка́зали (піс.)
дошовик ї́стивний – бот.

порха́вка, курня́вка, -ы; Врх.
фо́шка́вка (гриб)

до якого часу – див. доки
дояр, доярка – до́яч; до́ячка, -ы
драбини – мн. 1. лі́торкы, -рок;
драби́нка, -ы (у возі, для
кормлення худоби); 2. я́сла, род.
я́сел (у хліві, для мал. тварин)
драговина – Ртр. Хрш. солотви́на
(з виступами солі або нафти);
тж. мочар

драже – мн. бонбо́ны, -ів; нім.
бон-бон

дражнити – дзюга́ти, -гну, -гнеш;
дразні́ти, -ню, -ниш; Прт.
дранчы́ти-ся (шпигати слова-
ми)

дражнитися – выдри́жніяти-ся,
дрочы́ти-ся
дракон – міф. нім. с(ц)мо́к; рідк.
ЛШМ. ша́ркан; в знач. змій-
велетень; груб. перен. ты,
цмо́ку!

дрантя – мн. шма́тя, -тів; пол.
рапу́тя, рупе́тя; ч. Врх. дра́нт,
ка́нд(ц)ур, ка́нур (ста́рі течі);
тж. лахмі́ття

дрань дер. – мн. 1. го́нты, -ів; Врх.
го́нот; Ртр. шы́нгель (для
покриття даху); 2. мн. дра́нky
(для плоту)

драпі́ровка – ж. нім. драпе́рі(і)я,
-ні

дратва – шевс. дра́тов, -тви (про-
молена або наво́щена нитка)

древесни́ця – зоол. Врх. кре́(я)ка,
кре́(я)коту́шка (жаба)

дреси́рувати – пол. тресува́ти,
-ую, -уєш; шко́лити, -лю, -лиш

дрижа́ти – дуде́ніти

дриль – техн. нім. дре́ль, -лі

(ручне свердло)
 дріб — мисл. нім. шрот, -у; ~ до рушниці — шрот для фізії
 дрібненький — зменш. дрібніць-
 кій, дрібнісьцькій; *Врх.* дрібіч-
 кий
 дрібний — прикм. дробний; міл-
 кій, сыпкій, -ка, -ке; *рідк.*
 пригрубий; *ніхто не хотів*
приставати на дрібни діти
 дрібниця — малісь; нім. багателя,
 -і; *Прт.* багателька, -ы
 дріб'язок — ж. дробно́стка, -ы;
 дробязг, -у; нім. дробязок, -зка;
Врх. дробелява; *Ртр.* дріб,
 дробі́зг; гади́на, гадзі́на
 дріжджі — *мн.* дрі(о)жді, дрі́жчы;
тж. закваска
 дрізд — *зоол.* 1. заг. дрозд;
 2. о́кі(о)с, -у; *Врх.* кі(о)с (*чор-*
ний); 3. *Врх.* квич, квічаль;
 та(и)ркач, трісқу́чий ~ ; трі-
 шюк, трішч; че(и)ркач, чирч
 (омелюх); 4. *Врх.* підядлівчак
 (поповзень); ядлівчак (горобин-
 ник)
 дрімати — дримати, -млю, -млеш;
 куяти, -ям, -яш; *Пвн.* кеме-
 рити, кимарити; *дрим, ба́бо,*
дрим, на пе́цу млин (ніс.)
 дрімлюга — *зоол.* *Врх.* ле́жак,
 ле́жух, нічно́вид, слі́пух; *див.*
кажан
 дрімота — дрі́ма, дрі́мка, -ы; на
 мене напала ~ яла-ся мя дрі́мка
 дрова — *мн.* 1. заг. ды́рва, дров;
Стб. дре(и)ва, дерва; *ЗП.*
 дры́ва; 2. округля́ки (неколо-
 ті); 3. с(ш)тосы, ся́гы (довж.
 1 м); 4. ж. розпалка, -ы (для

розпалу); 5. *Ртр.* шпля́хы
 (довж. 3 м); *як ды́рва в пе́цу*
трі́щат — бу́де мо́роз (прик.)
 дроворуб — рубай, -я; рубак(ч);
 ся́гар, -я
 дрові́тня — древі́тня, дро(и)ва́рня,
 -і; *Ртр.* древу́тня, дырвутня
 (приміщення для дров); *тж.*
 місце для рубання дров
 дросель — нім. техн. кла́пан, -у
 дротарський — дротя́рській, -ка,
 -ке
 друг, подруга — прия́тель, -ля,
 прия́телька, -ы
 другий — другі́й, -га, -ге; *мн.*
 дру́гы (дру́гих, дру́гим,
 дру́гими); *в знач.* інші
 дружина — 1. заг. жена, -ы; *розм.*
 ста́ра, -рой (шлюбна жі́нка);
 2. за́лога, -ы (група, команда);
 3. брата́ва, -вой (бра-
 та); 4. лемкі́ня, -і (лемка);
 5. сино́ва, -вой; неві́стка, -ы
 (сина); 6. стры́на, стрі́йна,
 стрія́нка, -ы (ба́тькового бра-
 та); 7. тест(ц)о́ва, -вой (чоло-
 вікового ба́тька); 8. вуйна,
 вуйчы́на, уйчы́на, -ы (мамино-
 го брата); *зробі́ли-зме з ді́вки*
жэ́ну (ніс.)
 дружний — добра́ний, прия́зний;
 ~ ня компанія — добра́не
 товари́ство
 друзі — *мн.* прия́телі, -ів; у мене
 немає ~ ів — не мам прия́телів
 друк — друк. друко(у)ва́ня
 друшляк — ж. одцы́джав(ч)ка,
 -ы; цы́ділко; нім. ду́ршля́г;
 пол. дзюра́вка; *Ртр.* оці́дзачка,

ціджа́чка, ці́дич, діря́вка (для молока)
 дрюк, дрючок — 1. заг. друк, дру́чок, -чка; *Ртр.* дранг; *Прт.* гнип; 2. *мн. Врх.* розпінкы (для розтягування шкіри); 3. БГ. ца́пина (із мет гаком, для перекочування колод)
 дряпати — дра́пати, -плю, -плеш; *Прт.* пажеріти, -рю, -риш
 драпатися — дра́пати-ся (кігтями)
 дубасити — гара́ти, -рачу, -ра́чеш; в знач. сильно бити
 дублікат — по́втор, -у; *Прт.* ду́плет, -а
 дублювати — дубельтува́ти, -ую, -уєш; подвоюва́ти, -юю, -юєш
 дубляж — с. подво́їня
 дубльований — дубельто́вий, под-ві́йний; ~ не дно — дубельто́ве де́нце
 дуга — ч. *Врх.* об́лук
 дуель — ч. двобі́й, -бо́ю
 дуже — заг. присл. барз; нім. фест; книж. вельми; карпелі на смак бы́ли барз до́бры
 дужки — *мн. грам.* ду́жки, ско́бки
 дужче — див. бі́льше
 дуло — ж. нім. лю́фа, -ы; ~ гвин-тівки — лю́фа гве́ра
 дуля — пол. фі́га, -ы; маш фі́гу з ма́ком! (прик.)
 думати — 1. дума́ти (ду́мам, ду́маш, ду́мат; дума́ме, дума́те, дума́ють); мы́сльіти, -лю, -лиш; мудрува́ти, -ую, -уєш; 2. БГ. рахува́ти; я мы́сльіла, я дума́ла, же-с ты жарту́вав (ніс.); ра́хую, же-м зробі́в до́брі

думка — га́дка, -ы; мы́сль, мы́с-ля, -сли; ч. помы́сел; помы́сл, -у; *рідк.* розту́лок, -лка; пол. опі́нія; тж. і́дея, намі́р; мы́сли мо́ї, мы́сли, по́што сте ми́ при́шли (ніс.); х́нав на по́мысл (прик.)
 дуплистий — дудли́стий; *Врх.* жо́л(в)обча́стий (дерево)
 дупло — ду́дло; ч. бор́т
 дурень — бор́так; і́дійо́та, бам-бу́ла, -ы; бе́взень, -зня; бе́йдак, бе́льба(е)с, бе́ць, -я; бла́зен, -зня; бо́вдур, бо́льван, глуп-так(с), га́вган, дуле́ба, йо́ло(у)п, ту́мак(н); рум. го́гоман; ср/хр. лу́пан; пол. мато́лок, -лка; *Врх.* бе́лей, ду́рна́с, шу́рпак; кырта́вец, кырта́вий; *Хри.* гу́птак, гын-да; *Прт.* ба́лван, ба́лвани́ско, -а; глупта́чок, -чка; сафа́ндула, -ы (розу́мово недорозвину́та людина); бор́тако́ви зако́ни не су́т писа́ни (прик.); ты, Я́нічку, не буд бла́зен (ніс.)
 дурисві́тський — дурисьві́тскій, -ка, -кє
 дурити — ци́ганіти, -ню, -ниш; махлюва́ти, -юю, -юєш; дури́ти, -рю, -риш; обманюва́ти, -юю, -юєш (кого́сь); же мня́ зду́рит ді́вка чо́рнобро́ва (ніс.)
 дуріти — див. психува́ти
 дурман зви́чайний — бот. *Врх.* ко́лю(я)к, ко́люка, ко́лю(я)ч-ник; тж. осот польовий
 дурний — присл. бор́такува́тий, глупі́й; *Прт.* глупа́вий; *Пвн.*

гу́ний; ску́ний – не глу́ний
(прик.)

дурниця – бзду́ра, глупо́та, -и;
глупство; *мн. Врх.* тел(р)е-
фенькы; *Прт.* телефе́нька, -и;
в знач. небилиця; не́ плет
бзду́ры! (прик.)

дурнішати – барані́ти, збарані́ти,
-ію, -ієш; *Прт.* глупі́ти, -ію,
-ієш (втрачати розум)

дути – 1. заг. дмухати, -ам, -аш,
фукати, хухати, -ам, -аш (на
щось); 2. поривисто ~ пурхати
(про вітер); 3. с(ш)маркати-ся
(носом)

дутися – пучы́ти-ся; до́вго-м ся
пучы́в, а нич з того не ви́шло

дутиш – зоол. га́рлач

дуття – дутя

дух – 1. нім. біс (злий); 2. ж. ма-
му́на, -и (в образі жінки);
3. чугайсте(и)р, -тря (веселий)

духи – *мн. фр.* парфу́ми, -ів

духівник – церк. духо́вник

духм'яний – пахня́чий; *тж.*
ароматний

духовка – нім. братру́ра, -и; *Ргр.*
бадру́ра, ру́ра, сушня (піч для
смаження); налисні́кы ся пе́че
в братру́рі

духота – заду́ха, -и

душ – на́триск, -у; приймати ~
бра́ти на́триск

душити – дуси́ти; барз мня ду́сит
кашель

душно – присл. па́рно, спа́рно;
тж. жарко

дюбель – шып, -у (для шурупів)

дюйм – нім. цаль, -ля (2,539 см,
міра довжини)

дядько – 1. стрійко, стрык;
стрий, -я (по батькові); 2. уйко,
вуй, вуйко (по матері) ~ кова
спадщина – стры́ків спа́док
дяк – церк. жак, дія́к; дячок,
-чка; *Ргр.* дзі́(и)як; *Стб.* дак,
зы́як; а я со́бі ды́вка жако́ва
(піс.)

дяківка – *госп.* жакі́вка, -и;
дякі́вня, -і

дякувати Богу! – хва́ла Бо́гу!
хвали́ти Бо́га!

дякуємо – дяку́єме (дяку́єте,
дяку́ють)

дятел – зоол. 1. заг. ж. жо́вна, -и;
до́вбак(р), до́вбаль; *рідк.*
жо́нва, -и; 2. *Врх.* дзьоба́к,
дзьо́гладок, дзьо́(є)глик; гльо́-
гач, ковтани́ця, к(т)о́втач,
коло́тач; підялі́вчак, чмовх
(строкатий)

дячиха – жако́ва, дяко́ва, -ой

дъоготь – нім. шмі́р, -у; *с. Прт.*
смарові́дло

Е

егої́зм – самолю́бство; *пол.* соб-
ко́вство

егої́ст, егої́стка – самолю́б; *нім.*
егої́ста, егої́стка, -и

едельвейс – *с. бот.* шаро́тка, -и

Едем – *рел.* зе́мний Рай, -ного
...ю

екві́валент – одпові́дник, рівно-
ва́жник

екер – *спец.* куто́мір

екзамен – 1. заг. іспит, ег(к)за́мін,
-у; 2. ж. австр. мату́ра, -и (на
атестат зрілості); 3. *рідк.*

австр. **рігороса**, -**ы** (на ступінь доктора)

екзаменувати — випробувати,

егзамінувати, -**ую**, -**уєш**

екзекуція — юр. **выконання**

екземпляр — примірник

екіпаж — ж. **обсада**, -**ы**; пол.

залога -**ы**; тж. команда;

~ корабля — **залога окренту**

економ — дворник; управитель,
-**ля** (маєтку, двору)

економити — **шчадити**, -**джу**,

-**диш**; ~ електроенергію — **шча-**

дити світло

економний — **ошчадливий**; живе-

мо доволі ~ но — **жыіме дост**

ошчадливо

екран — ж. **заслона**, -**ы**; тж. шир-
ма

екскурсія — пол. **выцёчка**, -**ы**

екслібрис — мист. **книжковий**

знак, -**вого ...ку**

експедиція — **выправа**, -**ы**; архео-

логічна ~ археологічна **вып-**

рава

експерт — спец. Врх. **пробант**
(досвідчена людина)

експлікація — **пояснѣня**; нім.

експлікация, -**іі**

експлуатація — с. **выкориста́ня**;

дим зда́ний для выкориста́ня

експонувати — **выставляти**, -**ям**,

-**яш**; **показувати**, -**ую**, -**уєш**

експорт — торг. англ. **вывіз**, -**возу**

експресія — **выразніст**, -**ності**

екстра — **ліпший** (сорт товару)

екстракт — мед. **вытяжка**, -**ы**

екстремальний — **крайній**, -**ня**,

-**не**; ~ випадок — **крайній при-**

падок

елегантний — елєгáнцкій, -**ка**, -**кє**;

пол. згáбний; нім. шыкóвний;

Прт. стрóйний, -**на**, -**не**; тж.

вишуканий; ~ на жінка —

елєгáнца жєна

електрика — елєктрíка, -**ы**

електоробритва — ел. машýнка до

голíня (машинка для гоління)

электролампочка — ел. жарíвка,

-**ы**

електростанція — елєктрóвня, -**і**;

тж. гідростанція

Еллада — іст. Геллáда, -**ы** (Греція)

еллінізм — іст. геллíнізм, -**у**

елліністичний — іст. геллíньскій,

-**ка**, -**кє**; ~ ка культура і

мистецтво — геллíньска культó-

ра а шту́ка

емаль — поліва, глєйта, -**ы**;

сли́ця, -**і**; пол. люкєр, -**у**; нім.

шмельц, -**у**; Врх. глейт; Хриц.

глет; Прт. глíта, глязúра, -**ы**

емальований — пол. люкро(у)ва́-

ний

ембарго — ж. заборóна, -**ы**

ембріон — анат. зарóдок, -**дка**

Емілія — Мелáні(и)я, -**іі**; Мелька,

-**ы**; Мíля, -**і**

еміграція — **выгнáня**; нім. емігра-

ция, -**іі**; **экзил**, -**у**; жити в ~ ції

— **жыти на выгнáню**

емігрувати — **выхáти**, -**ам**, -**аш**;

преселити-ся

емісар — послáнец, -**нця**

енергійний — енергíчний

ентузіазм — **запал**, -**у**; с. піднесє́ня,

піднесѣ́ня

енциклопедія — енциклѣопедíя,

-**іі**

епіграф – *літ.* на́пис, -у
 епідемія – *мор*, -у
 епізод – *літ.* вставка, -и
 епіле́сія – *мед.* пада́чка, -и; *чор-*
на хоро́ба, -ной ...би; *рідк.*
 наші́бка, -и (*падуча хвороба*)
 епо́ха – до́ба, епо́ка, -и
 еруди́т – вче́ний, -ного; зна́вець,
 -вця; *нім.* ерудита, -и
 еска́дрон – *війс.нім.* шва́дрон, -у
 ескі́з – 1. *літ.* на́рис, -у; 2. *мист.*
нім. шкі́ц, -у; *тж.* етюд
 ескі́зний – *мист.* шкі́цовий;
 ~ ва́ріант картини – шкі́цова
 про́ба обра́зу
 еста́фета – *спорт. нім.* штафе́та,
 -и
 естафетний – штафе́тний
 естра́дний – *муз.* естрадо́вий
 етажерка – по́лиця, -і (*для кни-*
жок)
 ета́п – *тур*, -у; *пе́рший тур*
проле́тів барз ско́ро
 етике́т – *ж. фр.* етике́та, -и (*пра-*
вила поведінки)
 етикетка – налі́пка, -и (*на*
товарах)
 етно́графія – *с.* людозна́вство
 ефе́с – дер́жак; *ж.* ру́чка, -и
 (*шаблі*)
 Ефіо́пія – Етіо́пія, -иі
 ефі́р – *ж. мед. хім.* е́тер, -у; *розм.*
 кро́пка, -и
 ехо – *ч.* го́лос, -у
 еша́фот – по́міст, -мо́сту (*для*
стра́ти засуджених)
 еше́лон – *зал.* еша́льон, *тран-*
шпорт; скор. ша́лон, -у

Є

є – 3-я особа одн. від дієсл. *бы́ти*
 (*він, она, оно*); *спол.* є, ест;
займ. єм, єс, єсь; *з(с)ме, сте,*
сут; ср/хр. су; *слов.* су́ть; *лучка*
не зеле́на, бо є выкоше́на (піс.);
наш Анто́нич єст зна́ным
по́стом; на свѣ́ті сун рі́знені
лю́де (прик.)
 Єва – *Є́ва, Є́вка, -и; Є́вця, -і*
 Євангелі́є – Євангелі́(і)я, -иі
 євангелі́ст – *рел.* євангелі́(і)ста,
 -и; *розм.* ангелі́(і)ст
 євангелі́ський – єванге́льській,
 -ка, -ке
 Євге́н – Євге́ній, -ия; *Гі́сньо, -ня*
 Євге́нія – Гі́снія, -иі; *Гі́сня, -і*
 євре́й, євре́йка – Жы́д; Жыді́вка,
 -и; *мал.* жыде́ня, жыді́вча;
тж. іуде́й; *стали Жыдо́ве*
радо́йку радзі́ти, што ма́ют
робі́ти (піс.)
 євре́йство – заг. жыді́(и)вство
 євре́йський – жыді́(и)вскі́й, -ка,
 -ке
 Євро́па – *Євро́па, -и*
 євро – *євро* (*грошова одиниця*)
 європе́єць, європе́йка – *Європе́й-*
чык; Європе́йка, -и
 європе́йський – *європе́йскі́й, -ка,*
 -ке
 Євста́хій – *Євста́хій, Ста́хій, -ия;*
Ста́хо
 Євфроси́нія – *Євфро́з(с)ка, Фро́-*
з(с)ка, -и; Врх. Фро́зіна, Про́зя
 єгер – *див.* мисливець
 Єгипет – *Єгі́пт, -у*
 єгипетський – *єгі́птскі́й, -ка, -ке*

єднатися — лучы́ти-ся; *тж.*
з'єднуватися; ~ разом — лу-
чы́ти-ся докупы

єдність — єднота, спі́льнота, -ы;
лучы́ня; уні(и)я, -ні; *ідеме до*
європе́йской спі́льноты

єзуїт, єзуїтка — *рел.* єзуї́та, єзуї́тка,
-ы

ємкість — *див.* вміст

єпархіальний — *церк.* єпархіа́ль-
ний

єпархія — *церк.* єпа́рхі(и)я, -ні

єпископ — *церк. нім.* бі(и)скуп;
влади́ка, -ы

єретик — *церк.* віроотсту́пник,
герети́к

Ж

жаба, жабка — *зоол.* 1. *Врх.* ска-
ківка, скаку́ля, скаку́нка (*зеле-*
на); 2. рапа́вка, -ы; *Врх.*
по(у)рхавка, поро́хнав(л)ка;
3П. коропа́та (*вел. ропуха*)

жабрій — *бот.* зю(я)брі́й, -ия

жабу́риння — *зоол. мн.* жабу́ркы;
Врх. жаберови́ны, жаби́рини,
жаби́ни, жабы́ коралі́, жабы́
лы́жки, жабы́ пацю́ркы, жабы́
о́чы; *цига́ньски* ры́би (*ікра*
жаби)

жаб'ячий — *прикм.* жабы́й, -бя, -бе
жага — *див.* пристрасть

жаді́бний — ла́комий, захла́нний,
хти́вий (*до чогось*); *тж.* ла-
сий; ~ до грошей — ла́комий до
пі́нязы́в

жаді́бність — захла́нність, -но́сти;
Прт. запопадли́віст, -во́сти (*до*
чогось)

жаді́бно — *присл.* ла́комо; ~ їсти —

ла́комо їсти

жадоба — *с.* жада́ня (*сильне ба-*
жання)

жайворонок польовий — *зоол. ч.*

1. ва(е)рхо́ляк; *пол.* сковро́нок,
-нка; *Врх.* джяворо́нок, джя-
во́рок; *трепетуха, трепещук;*
шкаворонек, шкавро́нок, шка-
рво́нок; Ргр. шкавра́нок, джа-
ворончо́к, шковра́нок; *Стб.*
жаворо́нок, жавро́нок; 2. бар-
бачі́я; *ж. Врх.* ко́впа́нька, ко-
чуба́рка, посмі́тюха, посмі́тю-
шок, смі́тюх (*чубатий*); 3. *Врх.*
корибі(о)г, набога́стій

жакет жі́н. — *фр.* жа́кет; *ж.* ба́ска,
-ы (*в талію*); *нім.* бру́шляк

жаліти, жалкувати — жалувати,
-ую, -уєш (*когось*); *БГ.*
банувати, -ую, -уєш; *каяти-ся;*
тж. шкодувати; *будеш мене,*
будеш, ма́мцю, жалувати
(ніс.); ба́нуй, дівча, ба́нуй, маи
чо́го бановац (ніс.)

жалі́тися — нарі́(и)ка́ти, -і́чу,
-і́чеш; 3П. бі́дкати́ся (*мати на*
когось жаль); *чом ты пла́чеш,*
чом нарі́чеш, чо́го то́бі жаль?
(ніс.)

жаль — *ж.* шко́да, -ы; жа́ліст,
-ло́сти; *Врх.* кая́нка; *тж.*
жалко; *шко́да тя, дівча́тко,*
шко́да тя для не́го (ніс.); з
велико́й любо́сти впа́ду до
жало́сти (ніс.)

жандарм — *війс. угор.* ша́ндар, -я;
Прт. ша́йдар, -я; *мам шты́ри*
таля́ры, што ми́ дали шанда́ры
(ніс.)

жандармерія — війс. шандарме-
рія, -ії

жандармський — шандарскій, -ка,
-кє

жанр — мист. рід, род. роду; тж.
вид

жар — пол. шквар, -у; тж. спека

жарений — печений

жарке — кул. печенія, -і; печене
м'ясо, ~ного ...са; смаження,
-и

жарти — мн. геци; Прт. кпіїны

жартівник — див. витівник

жартома — присл. на жарт; Врх.

з-іграчки

жартувати — рідк. Врх. люшти-
кувати; Прт. фіглювати, -юю,
-юєш

жасмін — бот. без, -у

жати — 1. госп. косити (кошу,
косош, косит; косиме, косите,
косят); 2. тиснути (про взуття)

жаття — жатя

жахливий — окропний, пол.
окрутний; дуже окрутєчний,
преокрутний; ~ випадок —
окрутний трафунок

жахливо — присл. окропні,
окруті

жбан — дзбанок, збанок, -нка; вел.
дзбан, збан; мал. збаночок; до
часу збанок воду носить (прик.);
а я за дзбан — коня дам (піс.)

жбурнути — див. кинути

жвавий — жівий, рухливий, ско-
рий

жваво — присл. живо, скоро

же — част. ле; под ле до мня!
тж. но

же ти — же-с; — повідають, же-с
купив байсигель?

жебрак — дід; пол. дзяд; перен.
лазар; торба(е)й, -я (з торбою)

желатин — кул. ж. фр. желатіна,
-и

желе — кул. нім.пол. галярета,
галяретка, -и (із фруктів)

женитися — побрати-ся; в знач.
вступити в шлюб; побрали-зме
ся по жнивах

жених — млодий, молодий, наре-
чений

женіння — жєніня

жердина — дер. 1. тычка, -и
(довга палка); 2. ч. Ртр. бант (в
курнику); 3. жорост, жорст, -у
(для одягу); 4. клюк(ч)а, -и (зі
сучком-гаком); 5. с. вориня, -і;
Прт. остырва, -и; ЗП. ворина
(для плоту); тж. жердка

жереб — див. доля

жереб кидати — льосувати, -ую,
-уєш

жеребкування — льосування; все
вирішило ~ вшытко рішыло
льосування

жеребець — гачур; огер, -я; Ртр.
гачатко, гачурик, гачурка;
кобылка; Стб. жереб, жеребя,
жеребля, жырибля (мол. кінь до
3 р.)

жерстяник — бляхар, -я

жерсть — нім. бляха, -и

жертва — даток, -тка; пол. офіра,
-и; тж. пожертва; ~ помилки —
офіра омылки

жертводавець — офіродавець, -вця

жертвувати — офірувати, -ую,
-уєш

жест — фр. гест, -у (рух рукою)

жестикулювати — махати (махам,

ма́хаш, ма́хат) рука́ми; *Прт.* гестикулювати, -юю, -юєш; в знач. показувати на мі́гах

жетон — значок, -чка

живе створіння — *жс.* живі́на, -ы

живець — жы́вец, -вця

живий — жы́вий; ~ свідок переселення — жы́вий сві́док пресе́ління

живиця — жы́виця, -і

живіт — *анат.* бри(і)х; *мал.* бри(і)-шок, -шка; *груб. вел.* бе́бех, бе́ндюг(х), бришы́ско, чере́во; *слухай у́хом, а не брі́хом!* (*прик.*)

живність — жы́вність, -ності

живо — *присл.* живо́; *тжс.* жваво

живокіст лікарський — *бот.* Врх.

кос(ш)ті́вал

живопис — *с. мист.* маля́рство

живописець — маля́р; *пол.* артис-та-маля́р; кімнатний ~ поко́йовий маля́р

живописний — ма́льовни́чий (*що милує око*)

живопліт — жы́вопліт, -лѳту

животіння — бідува́ня, жы́воты́ня

животіти — *див.* бідувати

живцем — *присл.* жы́вцьом; *розм.* за́жыво, на́жыво; зловити ~ зы́мати жы́вцьом

жила — *анат.* жы́ла, -ы

жилет — *жін.* ч. го́рсет, -у; *чол. жс.* камизе́лька, -ы; *Врх.* вестка; ла(е)йбик; *Ртр.* лайби́ча, лайбри́к; дужка; *Прт.* ци́бик, -а; *тжс.* безрукавка; хло́пы носи́ли камизе́льку під блю́зком, а під сы́раком — лейбик

жир — *кул.* 1. ли(і)й, ло́ю (*овечий*); 2. нім. тран, -у (*риб'ячий*); 3. *жс.* маст, ома́ста, -ы; тлушч, -у; сма́лец, -льцю (*тваринний*)

жирний — ма́сний, спасе́ний, тлу́стий; *тжс.* гладкий; *капу́ста — не тлу́ста, са́ма іде в уста* (*прик.*)

житель — 1. заг. мешка́нець, -нця; обыва́тель, -ля; *Прт.* жы́тец, -тця; 2. заміша́нець, -нця (*який живе не там, де народився*)

жити — 1. заг. жы́ти (жы́ю, жы́єш, жы́є; жы́єме, жы́єте, жы́ют); жы́вти; 2. БГ. згаджува́ти ся (*в згоді*); 3. мешка́ти, -ам, -аш; 4. розкошувати, -ую, -уєш (*в розкоші*); ~ без шлюбу — жы́ти на ві́ру; ка́ждий жы́є, як ся му уда́с (*прик.*); *жы́ют, як пєс з ко́том* (*прик.*); *повіда́ють лю́де, же я розкошу́ю* (*піс.*)

житло — *див.* квартира

житловий — мешка́льний; ~ будинок — мешка́льний дім

житній — жы́тняний, разо́вий; *те́раз ча́сто спомина́ме о разо́вым хлі́бі*

жито — *бот.* жы́то

Житомир — Жы́томир, -я

житомирський — жы́томирскі́й, -ка, -ке

життєвий — жы́тьовий

життя — жы́тя; *книж.* жы́вот; *Врх.* быва́ня, бы́тя; *за рідний край — жы́тя одда́й!* (*прик.*)

жінка — 1. заг. же́(о)на, ба́ба, -ы; па́ні; *мн.* же́ны, ба́бы; *пол.* кобі́та, -ы; *книж.* неві́ста, -ы;

2. матро́на, -и́ (мати ро́дини);
 3. бабру́ля, брудну́ля, брыду́ля, -і; нехлю́йка, -и́; ЗП. пелехана́, -і; гру́б. фльо́ндра, -и́; Хри́. шльо́мпа (неохайна); 3. бейду́ля, борту́ля, -і (дурна́); 4. пол. га́дра, -и́; БГ. па́плюга (сварлива́); 5. клуба́та (з широкими стегна-ми); 6. коме(о)ни́ця, -і (безплідна); 7. Ргр. лапотлива ба́ба (плітка́рка); 8. рідк. Врх. маля́га; Прт. масе́са, -и́ (безпомі́чна); 9. неві́ста, -и́; выда́на; Стб. же́(і)нка (замі́жня); 10. неодда́на, са́ма; Ргр. неодата́ (незамі́жня); 11. Ргр. відбера́чка, одбера́чка, збера́чка (помі́чниця на жнивах); 12. пия́чка, -и́ (яка п'є́); 13. Ргр. пу́тя; Прт. ду́ца, ку́фа, -и́ (товста, огрядна́); 14. розвідни́ця, -і (розведена́); 15. Врх. розварня́, роздво́ра, розво́ра (лінива́, нероба́); 16. Врх. роскішниця́ (хтива́); 17. гру́б. стару́ля, -і (дуже ста́ра); 18. Врх. су́ля, су́лька (наклепниця́, «сучка»); 19. Прт. утрима́нка, -и́ (яку утримує кохалець); 20. цига́нка, -и́ (яка обманює); 21. рідк. шу́дра, -и́ (незаконна́); з же́ны дівка́ юж не бу́де (піс.); жы́ли собі хлоп зо ба́бом і сыном

жіноцтво — ба́бство

жіночий — ба́бскій, же́ньскій, -ка, -ке́ (робота́, справа́)

жмені́ — мн. приго́ршчы; ж. го́ршча, -и́; Врх. пригы́рши

(повні); на́брав єм му́кы до при́горщ

жмут, жмуток — с. па́смо; Врх. ко́смик, ко́смина́ (волосся, вовни́)

жнець, жни́ця — жач; жа́чка, -и́; же́нник; жнец, род. же́нця; жни́вар, -я; жнива́рка, -и́; Врх. же́ньчар, же́ньчарка; же́нькы́ня

жни́ва — мн. Врх. Стб. зерня́ны робо́ты; Ргр. жни́во, у́жын; Хри́. жни́ва; ч. Прт. у́жен, -а

жнива́рка — госп. ко́сарка, -и́; Ргр. жа́рка, жы́вкы́ня

жовте́нь — жо́втен, -тня́; пол. пазде́рник, пазде́рник (місяць)

жовте́нький — жо́вт(ц)и́цькій; Врх. жо́втовтвя́ий; ~ колі́р — жо́вти́цькій ко́льор

жовте́ць ї́дкий — бот. Врх. і́ско́рник, ко́зелец; мн. кізлі́кы; тж. соки́рки польові́

жовтозі́лля — бот. Врх. ста́рец, ста́рник; тж. хресто́вниця

жовто́к я́сний — жо́вткови́на, -и́; Врх. жо́вчок

жовтопу́зик — зоол. пада́лец, -льця́
 жовту́ха — мед. жо́втля́чка, -и́
 жо́вчний — зло́сьтний

жо́ден — займ. жа́ден (жа́дна, жа́дне, жа́дно); мн. жа́дны; нижа́ден; жа́дным спосо́бом то́то не мож зроби́ти

жо́дний — займ. жа́дний; нижа́дний; це не має ~ ного значення́ — то не ма жа́дного значы́ня

жоло́б — 1. ж.мал. нім. па́ха, фу́га,

-ы; *Врх.* па́га (на тонтах);

2. буд. нім. ры́нва, -ы; 3. мн.

я́сла, род. я́сел (для худоби)

жолудь — бот. жо́луд, -и; мн.

жо́лудя; *Стб.* жо(а)лут

жонатий — женатий; *женатий*

хлоп *мысли* *по-іншому*

жонглер — мист. штука́р, -я
(артист цирку)

жоржина — бот. нім. георгі(и)на,

-ы; георгі́нія, герго́нія, -іі

жорна ручні — ч. млі́нец, -нця;

млі́нок, -нка; *Стб.* жо(е)рно,

жа(о)рна; *ЛШМ.* млі́нчі́вка

(для зерна); *я* *тот* *овес* *зобра́ла,*

на *млиночку* *го* *змоло́ла* (піс.)

жорсткий — рапа́вий

жорстокий — лю́тий; о́кру́тний;

Врх. жес́токий; ~ ка людина —

лю́тий чо́лвек

жості́р ламкий — бот. *Врх.*

ні́ми(і)на; *тж.* воро́няче око

жрець — рел. жре́ц, жерц, -я

жування — пол. жу́т(ц)я

жувати — 1. дзв́яка́ти, -ячу,

-ячеш; джва́кати, -вачу, -ва-

чеш (*жу́йку*); 2. румега́ти; *Врх.*

меріндза́ти; *Ртр.* мериндзати,

меридза́ти, баго́лити (про коро-

ву)

жужелиця — ч. зоол. шчы́пак;

шчы́павка, -ы

жук — зоол. 1. *Врх.* бли́ска́вец,

огня́ниця, сьвя́тоянчы́к (світ-

ляк); 2. ч. ба́брун; *ж.* жубе́лиця,

-і; рійка, -ы; *Врх.* гів(м)ня́к,

гівня́р, лайню́г (*гно́йовик*

звичайний); 3. *Врх.* кова́ль,

ковали́к; рога́й, рога́ль, рога́ч;

тур (*жук-олень*); 4. *Врх.* кра́вец,

кра́вчык (*чорний, головатий*)

журавель — бо́ця́н; бу́зьок, -зька;

рі́дк. бу́чак; жу́рав; *ж.* жу-

ра́вка, -ы; *Врх.* журавец; *Ртр.*

бу́зько, ча́пля; *Прт.* жабо́ід;

тж. леле́ка, бусол, чо́рногуз;

бу́зькы *прилі́тають* 19 ма́рця

журба — грызо́та, згрызо́та, -ы; ч.

сму́ток, -тка; с. пере́жы́тця,

стра́пі́ня; с. пол. зма́ртві́ня;

Хри. згры́за; фрасу́нок; *ЗП.*

жу́ра

журитися — гры́зти-ся; пол.

ма́ртві́ти-ся; ма́емо чо́го ~

ма́ме чо́го гры́зти-ся

журнал — літ. часо́пис, -у

журналі́ст — літ. денни́кар, -я;

журналі́ста, -ы; нові́нар, -я;

часо́писец, -сця

З

з, із, зі — прийм. з, зо, од; зі мною —

зо́ мно́м; з ранку до вечора — од

ра́на до ве́чєра; *полотно* *пере-*

ва́жні *ро́били* *з ле́ну*

за — прийм. за, про (кого́сь, що́сь);

за до́мом *се́рце* *ся* *крає* (*прик.*);

~ тебе — про тя

заарештований — за́га́рештува́ний

забава — ч. ба́ль, с. бавлі́ня; ко-

ма́шня, -і (*перед* *св. Андрі́єм* —

13 грудня); *Врх.* ба́лух, ба́луша;

мн. *ЗП.* в(ф)аша́нки

забави продовження — мн. попра-

вини

забавка — див. ігра́шка

забавлятися — бави́ти-ся, ба́лю-

ва́ти, гуля́ти, -ям, -яш; пол.

люштыкувати, -ую, -уєш;
 сину, не бав ся довго!

забаганка — ч. **выбаг**, -у; **выбаганка**, -ы; *пол.* **захцянка**, -ы

забажалось — **забагло-ся**

забезпечити — *див.* гарантувати

за безцінь — *присл.* **за безцін**; **за дармо**

забивати — **в(г)бивати**, -ам, -аш
(цвях у дошку)

забирайся геть! — **забери-ся** геть!

забілювати — *Прт.* **забіляти**, -ям,

-яш; *заправляти* молоком каву

забіяка — *див.* галабурда

заборгований — *Прт.* **довжний**; *в знач.* винен

заборгованість — *с.* **задовжнія**;

Прт. **заборгуваність**, -ності

заборгувати — **задовжти**, -жу, -жеш;
хоц я ся напию, хоц я ся задовжу (пс.)

заборона — ч. **заказ**, -у

заборонений — **заказаний**; палити
 ~ но! — **курити** **заказано!**

забороняти — **боронити**, -ню, -ниш;
заказувати, -ую, -уєш; **сперати**, -ам, -аш;
книж. **бранити**, -ню, -ниш; *я ти не сперам і не бороню!*

забризкати — **затрискати**, **отрискати**, -ам, -аш;
захляпати, **захлястати**, -ам, -аш;
(одяг боло-том); тж. **заляпати**

забруднений — 1. **забабраний**; **заваланий** (*одяг*); 2. **занечыщений** (*криниця, річка*); 3. **зателепаний** (*низ штанів*); 4. **мазуратий** (*лице*); **забабраний**, **як паця** (*прик.*); *студня была*

занечыщена боло-том

забруднити — **забрудити**, -джу,

-диш; **забабрати**, -ам, -аш;

завалати, -ям, -яш; *Врх.*

збабрати, **обмаруцкати**, **по-**

люштати, **польоптати**; *Прт.*

занечыстити, -ишу, -иштиш

забруднитися, забруднюватися —

брудити-ся; **забабрати-ся**, **за-**

ляпати-ся; **замастити-ся**; **выс-**

марувати-ся; *Врх.* **змазурити-**

ся

забрюхатися — **обквацяти-ся**; ~

як свиня — **обквацяти-ся**, **як**

паця

забуватися — **забывати-ся**; **вылі-**

тати з голо-вы; *Прт.* **выпадати**,

-дам, **-даш**

забудькуватий — *Врх.* **забы-**

тли(і)вий (*про людину*)

забути, забувати — **забыти** (**забыв**,

забыла, **забыло**; **забыли**);

забывати, -вам, -ваш; **запам-**

ятати, — **там**, **-таш**; *мало-м не*

забыв о тым

забутий — **забытий**

забуття — **забытя**

завагітніти — **приспати** (*без шлю-*

бу); *што ся стало, дівча ся*

приспало, тепер мі го давають

(пс.)

заважати — **заваджати**, **прешкад-**

жати, -жам, -жаш; **мішати**,

-ам, **-аш**; **шпетити**, -ечу, -етиш

(*комусь у чомусь*); *не заваджай*

мі в науці!

завалитися — *Ргр.* **завезти ся**,

звести ся, **позвозити ся**,

зомкнути ся (*про землю*)

завантажити — заладува́ти, -у́ю, -у́єш; ~ підводу — заладува́ти фу́ру

завеликий — завелькі́й, -ка, -ке
завернути, завертати — наведе́ти, -ну, -неш; *Ртр.* БГ. наведе́ти (плугом)

завершення — заверше́ння
завершити, завершувати — доко́нати, доконува́ти, -у́ю, -у́єш (щось); *наре́шті-м доконав то́ту спра́ву*

завести — запровади́ти, -джу, -диш (нові порядки)

завдання — заданя́

завдати — *Врх.* 1. запроти́вити (шкоди); 2. приложы́ти (удару); *но́вий лік запроти́вив хоро́му*

завдаток — *ім. фін.* за́даток, -тка; *фр.* а́ванс, -у; *ж. Прт.* кавця́, -ні

завжди — *присл.* все, за́всіди, ста́ло; *нім.* фу́рт; *пол.* за́вше; *Врх.* за́все

завзятий — *див.* впертий

завивати — *Врх.* ги(і)вкати́; *со́ва по но́чах гівка́т*

завивка — *пол.* ондуля́ція, -ні (волосся)

завидна — *присл.* за дня́

завихрення — завыхрі́(є)ня

завищення — завыше́ння

завірюха — заверу́(ю)ха, -ы; за́выхі́ль, -лі; за́вія, -ні; за́спа, ку́рява, ку́рнява, -ы; ме́тіль, -телі; сьнігови́ця, -і; ша́руга, -ы; *Врх.* віхте́лиця, ду́явка, ду́явиця; зады́мка; заме́(і)т, замі́тя; *Ртр.* ку́рявиця, метельни́ця, пові́теріця, замети́; БГ.

ша́рга; *Прт.* заду́ява, завіру́ха, зады́мка, -ы; *ЗП.* фу́рканиця (*ві́тер зі сні́гом*); *тж.* замети́ль

завіса — *театр.* за́по́на, за́сло́на, -ы; *театральна* ~ за́сло́на в театрі́

завіяти — заду́ти; ~ сні́гом — заду́ти сьні́гом

завод — *ж.* 1. заг. фаб́рика, -ы; 2. бето́на́рня, -і (бетонний); 3. брова́рня, -і (пивоварний); 4. ва́льцьовня́, -і (прокатний); 5. ва́пня́рня, -і; ва́пня́рка, -ы (ва́пняний); 6. ви́ноку́рня, ви́нни́ця, -і (виноробний); 7. гу(о)ра́льня, -і; *Врх.* па́ля́рня (горі́лчаний); 8. гу́та, -ы; ру́дник (скля́ний, металу́ргійний); 9. га́зовня́, -і (газовий); 10. *нім.* рафіне́рія, -ні (нафто́переробний); 11. ру́ровня́, -і (трубопрокатний); 12. ста́льовня́, -і (ливарний); 13. сто́чня, -і (судно́ремонтний); 14. це́ге(о)́льня, -і (цегельний); 15. ци́ментовня́, -і (цементний); 16. цукро́вня, -і (цукровий)

заводі́й — заводник; *тж.* призві́дник

заволоді́ти — завлади́ти, -і́ю, -і́єш (чимсь); ~ територі́єю — завлади́ти те́реном

заворожити — замаму́нити, -ню, -ниш; поро́бити, -блю, -биш; *Врх.* заба́їти (кого́сь); мене ~ жили́ — мі́ штоси́ поро́били
заворот — *мед.* скрут, -у; *Ртр.* че́мі(є)р, че́мірка; кишок — скрут кы́шок

завтра — за́ран, -и; *Стб.* за́рань;
БГ. вз́аран; за́ран заду́рно,
 гне́ски — за гро́ши (*прик.*)

завчасно — *присл.* завча́су

завузити — заузи́ти, -у́жу, -у́зиш

завузлений — *Прт.* за́гудзлений

зав'язати, зав'язувати — забун-
 дзи́ти, -джу, -дзиш; засилити,
 -лю, -лиш (*вузол*); *Врх.* за́гуд-
 зли́ти, за́гудзовати

зав'язка — *Ртр.* зв'язка, гу́жов,
 ре́мін, ре́мі(е)нец, цво́рка;
 зв'язка є́днат бы́як з держа́ком
 цы́на

зав'язок — *бот.* бо́бок, -бка (*на
 плодових деревах*)

загалом — *присл.* наза́гал

загальмувати — *Врх.* за́гамува́ти,
 по́гамува́ти; різко ~ на́глі за-
 гамувати

загар — с. опалі́ння

загартований — за́гартува́ний

загасити — заду́ти, -ую, -у́єш
 (*свічку*)

загибель — гы́бель, згы́бель, -ли;
тж. погибель; несподі́вана ~
 тварин — неочекува́на гы́бель
 бы́длят

загиблій — полегли́й; ~ за Бать-
 ківщину — полегли́й за Отчѣв-
 ну

загинути — згы́гну́ти, згину́ти,
 -ну, -неш; згы́нув, як сьні́г на
 сонці́ (*прик.*)

загіпнотизувати — *див.* заворожити

заглибина — за́глуби́на, -и; *тж.*
 заглиблення

заглиблений — за́глубле́ний; *Врх.*
 жо́лобча́стий

заглиблюватися — в́глубя́ти-ся

заглушити, заглушувати — *Прт.*
 стлуми́(я)ти, -мю, -миш

заглядати, заглядувати — зазри́ти,
 зазе́рати, -рю, -риш; кука́ти,
 -ам, -аш; засмотрюва́ти-ся;
Врх. зазри́ти; *БГ.* заздрі́ти; *гей,*
не зазе́рай до нас, бо ты в
на́шим дво́ри (піс.)

загноїти — 1. загно́їти, -о́ю, -о́їш;
 2. ска́праві́ти (*про очі*)

загнуздати — зазубели́(я)ти, -лю,
 -лиш; *Прт.* зауздати, -дам,
 -даш

загнути — *див.* задерти

заговорити — забесы́дува́ти, -у́ю,
 -у́єш; за́гварі́ти, -рю, -риш

загойдати — за́гусьта́ти, -там,
 -таш

загоїння — за́жывлі́ння

заголовний — *друк. театр.* титу-
 лóвий; ~ на роль — титу́лова
 ро́ля

заголовок — *ж. друк.* на́зва, -и;
 титу́л, -у; наго́ловок (*книжки*)

загорода — 1. за́гін, -го́ну; *поет.*
 за́горідо́йка, -и (*для худо́би*);
 2. обо́ра, -и; *рум.* ку́ча, -и;
 ца́рок, -рка; *Ртр.* за́горі́дка,
 за́города, пле́гар (*для свине́й*)

загорілий — засма́глий, опале́ний

загорожа — *госп.* 1. плі́(и)т, род.
 плóту; 2. ко́шар, коша́ра, -и
 (*для овець*)

загортати — окруча́ти, -ам, -аш; ~
 малу дитину — окруча́ти ма́ле
 ді́тя

загоряти — опалюва́ти-ся, опаля́-
 ти-ся (*на сонці*)

загорятися — 1. зайня́ти-ся, заня́-
 ти-ся (*запалати*); 2. *Врх.* роз-

жёрти ся (викликати гнів у когось)

загострений — кінча́стий

загоюватися — **заживля́ти-ся**;

Прт. **заблизня́ти ся**; рана ~

юється — **рана ся заживля́т**;
тж. гої́тися

заграва — **за́ря, -і; лю́на, -ы**

загроза — **загроже́(ы)ня**

загубитися — **затрати́ти-ся**; *ку́на*
ле́мків затрати́ли-ся ме́дже
і́нших наро́дів

загублений — *див.* втрачений

загуркотіти — **загурча́ти** (*про мо-
тор*)

зад — *ж.* *анат.* **ду́па, -ы; змени.**

ду́ця, -і; гузи́ця, задни́ця, -і;

риц, -и; Хри́. **пы́рдель; Прт.**

дяри́ця, -і; тж. **сі́дниця;**

**музы́ка, як з ко́зью ду́пы кля́р-
нет** (*прик.*)

задаватися — **гоноро́во носи́ти-ся**;

Пвн. **кокошы́ти ся**

задарма — *див.* безоплатно

задерти = *Врх.* **закачу́рити** (*хвіст*
у собаки); *пес закачу́рив хвіст,*
як обаря́нец

задивлятися — **1. засмотрі́ти-ся;**

2. гапи́ти-ся (*ловити гав*)

задиханий — *Прт.* **ззя́ний; тж.**

засапаний; ся-м ззя́в, за́кля-м

выдра́нав на го́ру

задихатися — **дуси́ти-ся** (*від нес-
тачі пові́тря*); на *вершині*

~аюся — **на ве́рсі ся ду́шу**

задіяти — **урухоми́ти, -млю, -миш**

задкувати — **цофа́ти-ся** (*назад*)

задники — *мн.* **зап'я́ткы, -ток;**

лу́бы, -і́в (*у взутті*); *тж.* **закаб-
луки**

задній — **ти́льний**

задня част. — **тил, -у** (*тупе ребро*
ножа, взуття, спини); *потилиця*

— **тил гл'овы**

задовільно — *невідм. пол.* «доста-
точно» (*оці́нка «3» у школі*)

задовільняти = *Врх.* **тякну́ти; як**
жолу́док здоровий, то ви́шитко
му тя́кне

задоволений — *розм. пол.* **контен-
тний** (*собою*)

задоволення — **задово́ліня; ж.**

любо́та, -и; на дя́ку; поті́ха, -ы;

при́сміст, -ності; пол. **сатис-**

фа́кція, -и́; ~ вимоги — задо-

волі́ня вимо́ги

задом наперед — *присл.* **за́дгуз,**
вза́дгуз

за допомогою — *присл.* **при по-
мочы**

задум — **замы́сел, помы́сел, -слу;**

ж. **надума́, -ы; тж.** **намі́р**

задуматися — **застанови́ти-ся, зас-**

тановля́ти-ся, замысли́ти-ся;

взя́ти си до голо́вы

задушити — **заду́сити** (*заду́шу,*

заду́сиш, задуси́ме); *тж.* **зада-**

вити

заєць — **за́яц, зайц, -я; пол.** **зайк;**

ЛШМ. **за́ц; злапа́ла-м за́яця під**

сосеночко́м (*піс.*)

зажарка — *кул.* **запра́жка, -ы** (*для*
стра́в)

зажмурений — **задзьму́рений**

зажмурити — **задзьму́рити, -рю,**

-риш; ~ очі — задзьму́рити очы

зажурений — **страплéний, зоста-**

рани́й; пол. **змартве́ний**

зажуритися — **засмути́ти-ся; стра-**

пити́-ся; Прт. **змаркотні́ти,**

-ію, -ієш

зазделегідь — присл. наперед

заздрити — заздросити, -сшчу,

-стиш; завидіти, -джу, -диш;

завистити, -счу, -стиш;

завистувати, -ую, -уєш

заздрісний — заздрісний, заз-

дрісний, заздрісний; не-

прия́зний; Хриц. завистливий,

заві́стний

заздрісник — заві́стник, заздріс-

ник, заздрісник; Врх. непри-

язник

заздрість — за́здрі(и)ст, -ро́сти;

неприя́зн, -и; тж. заздрі́

заземлення — ел. заземлі́ня

зазі́ватися — за́гапіти, -ся; Пвн.

загу́тати ся

зазі́хати — за́рити-ся; в знач. бути
пожадли́вимзазна́ватися — за́давати-ся; тж.
чванити́сязазор — техн. нім. лю́фт, -у (між
части́нами); тж. отвір для
вентиля́ціїзазубре́ний = Врх. ра́мка́стий,
рамува́тийзаіржавити — за́ржаві́ти (про
за́лізо)заіржавле́ний — за́ржаві́лий, за-
ржавле́ний

заї́дання — заї́да́ня

заї́ка — ч. гы́кливий; за́тина́ка,
-ы; Врх. за́га(и)кли́вий, за́гак-
ливе́ц; Ртр. за́гыкли́вий,
кокта́вий; Прт. йонка́ч
(за́йкува́та лю́дина)

заї́катися — за́гыкува́ти-ся; Врх.

за́гакува́ти ся; Пвн. за́тинати
ся

зай́вий — збы́то́чний, ли́шний;

пол. лю́зьний; Прт. збы́тний,
-ня, -незайме́нник — грам. місце́назы́в-
никзайня́ти, займа́ти — за́няти, за́яти
(за́йму, за́ймеш, за́йме; за́й-
ме́ме, за́йма́те, за́йма́т); то́та
спра́ва за́йме ку́пу ча́су а
выда́тківзайня́тий — за́нятий; дуже ~ робо-
то́ю — ба́рз за́нятий пра́цьом
зайня́тися, займа́тися — за́нима́ти-
ся; ~ спортом — за́нима́ти-ся
руха́нком

зайня́ття — за́ня́тя, за́я́тя

зайшли́й — за́йда, -ы; Врх. пере-
влі́канец; ЗП. при́йшляк (лю-
ди́на без роду)

зака́блуки — див. за́дники

зака́м'яніти — за́камені́ти

зака́пати — за́цяпка́ти, -ам, -аш

закарпа́тський — закарпа́тський,
-ка, -ке (від Закарпа́ття)за́квасити сир — за́кляга́ти (за до-
помо́гою кля́гу); див. сирова́тказа́кваска — ч. ро́зчын, -у; за́па́ра,
-ы; Ртр. за́кваска, за́квасок;
квас, ква́сок; Прт. за́кы́ска, -ы
(для хлі́ба)за́квашува́ти — ро́зчыні́ти, під-
чы́нити, -ню, -ниш (ті́сто)за́квітча́ний — за́має́сний; ~ на хата
— за́має́сна хы́жаза́квітча́ти — за́маї́ти, -а́ю, -а́ш;
ЗП. за́косичи́ти; хы́жу на
Зеле́ни Св́я́та ма́ме за́маї́ти
кона́рямиза́кида́ний — за́метаний, за́шма-
ре́ний

за́кидати, за́кидува́ти — 1. крав.

замітувати, -ую, -уєш; 2. зашмарити, зашмарювати, -рю, -риш (комусь провину); 3. вычитати, -ам, -аш; попередити, цукати, -ам, -аш (когось журити); тж. докоряти закінчення — закінчення; тж. епілог; після ~ школи — по закінченню школи закінчити — викінчити, кінчати, скінчити, -чу, -чыш; рідк. покутати, -ам, -аш; Рр. докончувати; весьля ся кінчат, біда ся зачинат (пс.); мам викінчити тому справу заклад — див. установа закладення — закладіння закладка — загінка, -и (для книжки) закласти — заложити, -жу, -жыш; як на палець мі заложыш золоту обручку (пс.); закластися — заложитися, заставитися; в знач. битися об заклад; заложыли зме ся з кумом заклепати, заклепувати — ню(і)тувати, -ую, -уєш; склепати, -плю, -плеш заклепка — техн. клепка, -и; ч. нім. ню(і)т, нюта, -и; він не має клепки в голові (прик.) заклеювати — закляти, -ію, -іш; Врх. обляпяти, оляпяти заклик — зов, призыв, -у; вzywання; пол. апель, -лю; тж. відозва закликати — вzywати, приzywати, -ам, -аш (до чогось) заклинити — заглобити, -блю, -биш заклинювати — заглобити, -блю,

-биш; запліштити, -шу, -шыш заклопотаний — див. зажурений закласти — закласти (закляти, закляти, закляти, закляти) закльований — задзьобаний закований — закутий заколисати — влюяти, -ям, яш; тж. присипляти заковка — нім. ге(а)рнадель, -для (для волосся) заколоситися — ЗП. забриніти; жито ~ сілося — жыто забриніло закон — с. юр. право; ж. устава, ухвала, -и; законопроект — проєкт уставы законний — уставовий законодавець — юр. праводавець; Прт. уставодавця, -і законодавство — юр. праводавство законодавчий — праводавчий заковтисися — закуритися закордон — ж. заграниця, -і; чужина, -и закордонний — заграничний, чужоземний заковтисений — заковтисений заковтисити, заковтисити — заковтисити, -чам, -чаш; засукати, -кам, -каш; ~ти рукави — заковтисити рукави закований — залюблений; Врх. премилений; сидит на нім (явори) пташок премилений (пс.) заковавлений — заковавлений закрити, закривати — 1. заковати, -ам, -аш; замкнути, -ну, -неш; заперати, заперти, -рам, -раш;

затвори(я)ти, -рю, -риш (*двері*); 2. заткати, затыкати, -ам, -аш (*пляшку*); 3. затули(я)ти, стулити, стулювати, -лю, -лиш (*очі, рота*); 4. запечатати, -там, -таш (*могилу*); *не заперай за собою, бо я їду за тобою* (ніс.); *люляй же мі, люляй, сивы очка стуляй* (ніс.); *стуль гамбу, бо ворон влітатим!* (прик.)

закритий – замкнений, запертий, затворений, стулений; магазин був ~ склеп був замкнений

закрито – замкнено, заперто, затворено

закриття – закрьгтя

закричати – зтеремтетати, -ечу, -ечеш; скричати, -чу, -чыш

закрійник – краяч

закріпити – замоцувати, -ую, -уєш (*нитку*)

закріплення – замоцування

закрутити, закручувати – 1. завинути, завити, -ину, -неш; 2. завернути, -ну, -неш; завертати, -ам, -аш; *Врх. заковертати; не завертай мі голови!*

закручений – *Врх. зоключений; дзюбак в орла гаковито зоклучений*

закувати – закукати; ~вала зозуля – закукала кукавка

закувати – заквичати (*про свиню*)

закупівля – закупка, -ы; с. купно

закусити – перекусити, -ушу, -уєш; заїсти, -ім, -іш

закуска – кул. перекуска, прекуска, -ы; *мн. холодні ~ кы*

– студены перекускы
закусочна – *див. буфет*

закуток – закут; *закамарок, -рка; закапелок, -лка; ж. закутина, -ы*

закушувати – заїдати, -дам, -даш

зал – 1. *ж. нім. з(с)аля, галя, -і; (актовий)*; 2. *ж. почекальня, -і (на вокзалі)*

залагодити, залагоджувати – залатвити, -влю, -виш; полагодити, -джу, -диш; *рідк. приподрювати, -юю, -юєш; БГ. вкоськати*

залежаний – *Врх. залеглий (груші)*

залити, заливати – 1. гасити, загасити (*гашу, гасиш, гасиме*); *заляти, -лію, -лієш (вапно, вогонь водою)*; 2. *повеніти, -ію, -ієш (землю)*

залитий – залятий

залицяльник – *пол. зальотник; нім. фраєр, -а; фрайр (вільний парубок); фрайру мій любий, ты ружо польова* (ніс.)

залицяння – *мн. пол. зальоты, -ів*

залишати, залишити – лышати, лышыти, -ам, -аш; дати спокій; *зоставити, оставити, -влю, -виш; Врх. охабити, охабляти; ~ у спокої – дати си покій; зостане ти лыжка і в поли робота* (ніс.)

залишатися, залишитися – лышати-ся, лышыти-ся; *остати-ся, зостати-ся; оставати-ся, зоставати-ся; розм. востати-ся, воставати-ся; Пвн. позостати ся; ЗП. в(у)стати ся (десь, кимсь,*

якимсь); він ~ ився моїм другом
 – він зостав-ся моїм коле́гом
 залишений – зоставле́ний
 залиши! – *нак. лыш! лыш ся то́го
 ро́ве́ра! (прик.)*

залишки – *ж. ме́рва, -ы; мн. Прт.
 згра́бки, -ів (зерна, сіна в полі)*

залишок – *остаток, -тку; позос-
 та́ле; БГ. зарва́ток (част.)*

заліско – *же́лізко; ч. нім. прас,
 -у; ж. пра́ска, -ы; коли́си прас
 розогрі́вали углями*

залізний – *же́лізний*

залізни́ця – *коле́я, ко́лій, -леі;
 же́лізна доро́га, -ной ...ы;
 же́лізниця, -і; трек, -у; Ртр.
 ко́лай, ко́лая*

залізни́чна лі́нія – *мн. то́ры; нім.
 штре́ка, -ы*

залізни́чна ста́нція – *див. вокзал*

залізни́чний – *же́лізничий; ко-
 ле́ярскій, -ка, -ке; ~ на форма –
 коле́ярскій єднострі́й*

залізни́чник – *коле́йовец, -вця;
 коле́яр*

залізо – *хім. ж(з)е́лізо*

залікувати – *заго́їти-ся*

заліпити замазкою – *закі́тува́ти,
 -ую, -уєш; на зи́му мусо́во
 закі́тува́ти вигля́ди*

залісся – *залі́ся*

заложитися – *див. закла́стися*

залози – *анат. фр. гла́нды (ший-
 ні)*

залп – *ж. війс. нім. са́льва, -ы*

залюбки – *див. охоче*

залигло – *закла́ло; ~ в носі –
 закла́ло в носі́*

залигти – *зали́чы; ~ в окопі – за-*

ли́чы в деку́нку

заликаний – *застраше́ний*

замазатися – *замасти́ти-ся; зате-
 лепати́-ся*

замазура – *бабру́ля, -і; не́хлюй,
 -я; рідк. кы́дик*

замазати, замазувати – *1. заму-
 цы(к)ати, -ам, -аш (розведеною
 глиною); 2. кітува́ти, -ую, -уєш
 (щілини у вікні)*

замазка – *1. ч. нім. кіт, -у (для
 вікон); 2. рідк. липа́нда, -ы (для
 дерев)*

замах – *нім. атэ́нтат, -у (з політ.
 мотивів)*

замерзлий – *замерзне́ний (вода)*

замерзнути – *змерзну́ти, -ну,
 -неш; зако́цябні́ти, зако́цяб-
 ну́ти, зако́це(и)ні́ти, зако́че(а)-
 ні́ти, -ію, -ієш*

замести, замітати – *зьміта́ти, -ам,
 -аш; задува́ти (снігом)*

заметати, заметувати – *крав.*

фастригува́ти, -ую, -уєш

замикання – *ел. спя́тя*

замикати – *запе́рати (за́пру, за́-
 реш, запре; запре́ме, запре́те,
 за́прут); тж. за́чиняти*

замислитися, замислюватися –
*розду́мати, роздумува́ти, -ую,
 -уєш; я си о тым ча́сто розду-
 мува́в*

заміж – *присл. за́-муж*

заміжня – *выда́на; ~ жі́нка – вы-
 да́на ба́ба*

заміна – *ж. вымі́на; в Захі́дній
 Лемкі́вщині вы́міну
 соломя́ных да́хів на го́нтови
 зробле́но ско́рше*

замінник – *техн. нім. е́рзац,*

ёрзати, -у (*груба підробка*)
замісити, замішувати — мішати
(мішу, місиш, місит; місіме,
місите, місят); причинити,
розчинити, -ню, -ниш; *Врх.*
загнєсти (*тісто*)
замість — *присл.* за, замі(е)ст,
замісто, натоміст; *рідк.*
намі(е)ст; *ЗП.* вмісто; ~ мене —
за мня
замітка — *літ.* 1. нотатка, -ы (*мал.*
стаття); 2. допис, -у (*в газету*)
заміщення — замішчєня; ~ поса-
ди — замішчєня становіска
замовити, замовляти — заказати,
-зую, -зусш; заповідати, -дам,
-аш; *заказав-єм білет на потяг*
замовкати, замовкнути — втихати,
втихнути, -хну, -хнеш; затка-
ти-ся, заткнути-ся
замовлення — замовліня; товари
на ~ виробы на замовліня
замовник — заказник; *Прт.* замо-
вєц, -вця
заможний — забезпечений, обес-
печений; *Врх.* закичний, затіч-
ний
замок дверний — 1. ж. зал. колод-
ка, клодка, -ы (*висячий*); 2. дер.
завій, -вою; засув; *Врх.* заве-
рйяка; слыпий замок; *Хриц.*
заверянка; *Прт.* завора,
засувка, -ы
замолоду — *присл.* змолоду
заморожений = *Врх.* спорщений;
мороз воду доцяп спорщыв
заморозок — приморозок, -зка
замочити — зателепати, обтелеп-
ати (*низ штанів*)

замурзаний — мазуратий, марузатий
замурований — замуруваний
замучитися — змордувати-ся,
страпити-ся
замша — скоро сёрны
занавіска — фіранка, -ы; ~ на вікні
— фіранка на вигляді
занадто — *присл.* збыт, надмір,
надто (*надлишок*)
занедбанний — занеханий, запу-
щений; *Ртр.* недбанливий
занедужати — *див.* захворіти
занепад — упадок, -дку; *маме*
упадок моральний і матери-
яльний
занепасти здоров'ям — схаліти,
-ію, -ієш
занехаяти — занехати, -ам, -аш;
Врх. занайкати, заняхувати
занечистити — *груб.* запаскудити,
засвинити
заніміти — стерпнути, -ну, -неш;
Хриц. здеревяніти; *в знач.*
втратити чуття
за ніщо — занич, нанич, нич; *Врх.*
з добра дива; з добра дива він
мня хце біти
заново — *присл.* наново, однова
заноси снігові — *мн.* замєты; *Ртр.*
заміт, заспа (*кучугура снігу*)
зануда — *Прт.* нудяр, -а (*прикра*
людина)
занурений — занюрений (*у воду*)
занурюватися — *Врх.* нурцювати;
в знач. пірнати у воду
заняття — занятя
заодно — *присл.* заєдно
заохочення — ж. заохота, -ы

заочі – присл. **за́очы**; **пíду сьвіт за́очы** (прик.)

заочник – **заочняк** (слухач, студент)

заощадження – *мн.* **заоща́джыня**; *Прт.* **заоща́дні́ня**; **заспропа́ли на́шы заоща́джы́ня**

заощаджувати – **заоща́джувати, ошча́джати, -жую, -жуєш** (гроші); *БГ.* **шпарува́ти**

западати – **запа́дну́ти**

западина – *Врх.* **варю́га, заве́зиско** (глибока яма)

запалення – *мед.* **запа́лі́ня**; ~ *легенів* – **запа́лі́ня** *плюц*; **просту́див ся і до́став запа́лі́ня плюц**

запали щоки – *Врх.* **охля́пло лі́це**

запальний – **нарва́ний, шале́ний**; *пол.* **ра́птус**; *Врх.* **поперхли́вий**; *Прт.* **бзы́к**; *в знач.* *гаряча голова*; ~ *на людина* – **нарва́ний члове́к**

запаморочення – *див.* *головокру́жіння*

запаморочливий – **заворо́тний, карко́ломний**; ~ *стрибок* – **карко́ломний ско́к**

запаморочуватися – *БГ.* **заверта́ти ся; заверну́ла мі ся голо́ва**

запам'ятати, запам'ятовувати – *Врх.* **бра́ти со́й на па́мят**; *БГ.* **запомина́ти; одчу́вам, же мі запомина́ти тя́жко**

запас – *ж. війс.* **резе́рва, -ы**

запаска – **запинка, -ы** (*деталь жін. одягу*)

запасу солдат – *війс.* **резервіста, -ы**

запах – **пах, -у**

запашний – *див.* *ароматний*

запаяти – **заню́тува́ти, -у́ю, -у́єш**

запевнення – **запевні́ня**; *Прт.* **за́вірі́ня**

заперечити, заперечувати – **сто́порчы́ти-ся, проти́вити-ся; перече́йти -чу, -чыш**; *Врх.* **за́піперече́йти ся** (*стати упо́перек*);

за́піперече́yla ся кобы́ла

запис – **впис, -у** (*до школи*)

записати, записувати – **нотува́ти, занотува́ти, -у́ю, -у́єш**; ~ *в зошиті* – **занотува́ти в зошы́ті**

записка – *угор.* **ци(е)ду́ла, циду́лка, -ы**

запитання – **звѣда́ня, пы́та́ня**

запитатися – **звѣда́ти-ся; звѣдува́ти-ся; спы́тати-ся; не знаш – звѣда́й-ся!** (прик.)

запізнення – **запізньі́ня, спізьні́ня**

запізнитися, запізнюватися – **спі́знити-ся, спі́зньюва́ти-ся**; *поїзд*

~ *нився* – **по́тяг ся спі́знив спі́знив-ся**

запічок – **запе́чок, -цка**; *ЗП.* **за́піч**

запланований – **заплянува́ний**; ~ *результат* – **заплянува́ний висьлі́д**

запліснявити – **заплісьні́ти**; *БГ.* **стухну́ти**

заплітання – **запліта́ня**

запліття – **заплі́тця**; *в знач.* *місце за плотом для сміття*

запліччя – **заплі́чя**

заплішити – **заплі́шчы́ти, -чу, -чыш**; *Врх.* **загло́бити; ко́су тре́ба мі́цно загло́бити**

запломбований – **запльо́мбува́ний**; **на́глі забо́лів мня за́пльо́мбува́ний зуб**

заплутаний – *замотаний* *зап'янутий*

та́ний (про нитки)

заплутано — присл. **заплянта́но**;

Прт. **загматва́ні**

заплутати — **заплянта́ти-ся**; *Прт.* **загматва́тися**

заплюваний — **заплюва́ний**

запобігливий — **запобігу́чий**

заповідач — **спадкодавець, -вця**

заповідник — *ж. геогр.* **резерва́ція, -ії**

заповідь — 1. **запо́від, -и** (наказ, розпорядження); 2. **опо́від, -и** (про наступне весілля)

заповіт — *юр. нім.* **теста́мент, -у**

заповнити — **выповні́ти, заполо́нити, -ню, -ниш**; в знач. поширитися; ~ бланк — **выповні́ти форму́ляр**

заподіювати, заподіяти — **причы́няти, -ям, -яш**; в знач. завдати лиха

запозичання, запозичення — **запо́жыче́(ы)ня**

запозичити — **запо́жыча́ти, -ам, -аш** (щось)

запонка — **запи́нка, запи́начка, зпи́нка, -и**; *рідк.* **ко́пча** (для сорочки)

запопадливість — *див.* жадібність

запор — *ж. рідк.* **заво́ра, -и**

заправити — **омастити, -счу, -стиш** (кашу жиром)

заправка — *кул.* **запра́жка, -и** (до страви); *тж.* **засма́жка**; **запра́жка** — *то мука, праже́на з цибу́льом на тлу́шчу*

запровадження — **запроваджы́ня**
запросити, запрошувати — 1. **запра́шати, -шую, -шуєш** (в гос-ті); 2. **заклика́ти, -личу, -личеш**; **клика́ти, -чу, -чеш** (за

стіл)

запротопорити — **спека́ти-ся**

запрошення — **запрошы́ня** (на робо-ту)

запрягти повторно — **препря́чы**;

Прт. **перепря́чы, -чу, -чеш** (коней)

запхати, запихати — **вшту́рити,**

-рям, -ряш; **запха́ти, -ам, -аш**

(куди́сь); *БГ.* **в(ф)пха́ти**; *Прт.*

врази́ти, -а́жам, -а́жаш; **вразив**

ру́ку до кы́шені

зап'ясток — *анат.* *Врх.* **плесна, плю́сня**

заради — *присл.* **за́для, про**; *тж.*

ради; ~ дітей — **за́для ді́ти**

зараження — **зака́ження**; ~ крові — **зака́ження кы́рви**

зараз — *присл.* **одра́зу, в(г)нет, наты́хміст**; *пол.* **тера́з**

заразний — **зака́жний**; *тж.* *інфекційний*

зарано — *див.* завчасно

заректисся, зарікатися — **зарече́-ся, заріка́ти-ся**; **ішчы ся зарече́ дівча́та любити** (ніс.)

зарізати — 1. *заг.* **зариза́ти, -ижу,**

-ижеш; *Врх.* 2. **заби́ти** (вола,

корову); 3. **зако́лоти** (свиню);

4. **заріза́ти** (вівцю, козу); 5. **затя́ти**

(куру, качку, гуску)

заробітня, плата — **запла́та, -и**;

Ртр. **пла́ца, пла́тня**

заробіток — **зарі(о)бок, -бку**

заробляти — **зараба́ти, -блю, -биш**; **колі́си-м ве́ще зараба́в, як тера́з**

зародження — **зароджы́ня**

за розміром — *Хри́щ.* *на зве́кш*; *на́ше а́вто на зве́кш та́ке, як і*

ва́ше
зарозумілий – мудрагель, -ля (людина)
заразумі́ість – пы́ха, -ы, пыха-ти́(і)ст, -то́сти
зарослий – заросне́ний; *Врх.* оброслий
заростати – зараста́ти, -ам, -аш
зарості – *ж.* гушч, гушча́віна; *хара́шча, -ы; с.* поросля, -і
зарубати – заты́ти, -тну, -тнеш
зарубка – *ч.* карб, -у; *рамик; рідк.* івер, -я (на дереві)
зарубцюватися – *Врх.* прирубі́ти ся; *БГ.* зарубі́тися; *моя ра́на ся зарубіла*
заручений – *Врх.* заруко́ваний, зруко(у)ва́ний (з дівчиною, до війська)
заручини – *мн.* зальо́ты, -ів
заручник – 1. закла́дник (у часі війни); 2. заста́вник; *Врх.* таль, тальник (весільний); *го́сьті зо Щавні́ка, при́шли мы ту по тальни́ка (піс.)*
заряд – війс. набі́й, -бо́ю; ладу́нок, -нку
зарядка – *спорт.* гімнасти́ка, -ы
засвідчити – засьві́дчыти, осьві́дчыти, -чу, -чыш
засвітла – *присл. розм.* заві́дна, завідо́ка, за́дня, засьві́гла
засвоєння – засвоє́(і)ня
заселений – залюдне́ний
заселення – залюдні́ня, заселі́ня
заселити, заселяти – залюдни́ти, залюднюва́ти (заповнити людьми)
засиді́тися, засиджува́тися – засы́-

ди́ти-ся, засы́джува́ти-ся
засилити, засило́вати – *Прт.* зади́ти, зади́вати, -ію, -івам (нитку в голку)
засипати – 1. зага́ртати, зга́ртати, -ам, -аш; *ма́ме зга́ртати сьні́г во дво́ри; 2.* занести; *в зи́мі зане́сло сьні́гом по вигля́ди; 3.* нім. шутрува́ти (дорогу щебенем)
засів – засы́в, -у; засы́вання
засідання – засы́да́ня; *мн.* обра́ды; *ж.* розпра́ва, -ы; відкрити ~ одкрьі́ти обра́ды
засідати – засы́дати, -ам, -аш
засік – сусы́к; *част.* перя́йка, -ы; шпиклі́р, -я (для зерна); *мн.* пребі́йцы, – бо́єц
засклений – зашкле́ний; ~ не ві́кно – зашкле́ний вы́гляд
засклити – зашкле́ити, ошкле́ити, -лю, -лиш (ві́кна)
заскакувати, заскочити – заста́ти, -а́ну, -а́неш; *заста́ла ня чо́рна кура на дро́зѣ (піс.)*
засліплений – засьлі́плений; я був ~ бы́в-єм засьлі́плений
заслонити – зату́лити, -лю, -лиш
заслонка – *ч.* нім. ка́гла(о), -ы; шу́бер, -бра (в печі); *тж.* зату́лка
заслуговувати – варта́ти, -ам, -аш (на ува́гу)
засмаглий – засмагне́ний
засмажити – запра́жыти, -жу, -жыш
засмиканий – засы́паний, заторга́ний
засмічений – засьмі́чений
засмутитися = з(с)тра́пити-ся;

Врх. закві(и)лити; оквіліти
 засмучений = з(с)траплений
 засніжений – засьніжений (*вкритий снігом*)
 засновник – заложитель, -ля;
заснувач; пол. фундатор, -я
 заснувати – заложити, -жу, -жыш; ~ бібліотеку – заложити книгозбірню
 засопіти – зафучати, -чу, -чыш
 засоромитися – заганьбити-ся, застыдати-ся
 засохлий – *Хриц.* засхнений
 засохнути – схаліти
 заспаний – невыспаний, розоспаний; *тж.* сонний
 заспівати – засьпівати, -ам, -аш; запіти, -ію, -ієш; *як я си засьпівам трьома голосами (піс.)*
 заспокоєння – заспокоїня
 заспокоїтися – спам'ятати-ся, прийти до розуму
 застава – 1. *фін.* займа, -ы; кавця, -иі (*грошова*); 2. рогат(ч)ка, -ы (*міська, для збору мита*); 3. *війс.* стражниця, -і (*прикордонна*); 4. *ч. пол.* фант
 застереження – 1. *с.* застережіння; *Прт.* варунок, -ику; 2. *ж. юр. нім.* кляузеля, -і (*у договорі*)
 застерігати, застерегти – варувати, заварувати, -ую, -уєш; застеречи, остеречи, -ежу, -ежеш; *варуй-ся го, як огня (прик.)*
 застібати, застібнути – запнути, -ну, -неш; засьт(ц)ігати, -ам, -аш; *Врх.* застегнути; *Прт.* капчати; *Пвн.* запинати

застібка – 1. *заг.* запинка, -ы; *пол.* гафтка, -ы; *нім.* графка, -ы; 2. *ч.* замок, -мка (*«блискавка»*)
 застібнутий – застегнутий, запнятий
 застосувати – вжыти (*вжыю, вжыш, вжыє; вжыєме, вжыєте, вжыют*)
 застрявати, застрягти – застрягати, -ам, -аш; застрягнути; -ну, -неш; *застряг см возом в баюрі*
 застуджений – закатарений
 застудитися – закатарити-ся; *БГ.* заохолідити ся; *каждо осын мушу ся закатарити*
 заступник – 1. *заг.* заступця, -і; замісник; 2. віце-голова, -ы (*голови*)
 засув, засувка – *нім. спец.* рыгель, -гль (*в замку*); *тж.* перекладаина між кроквами
 засумувати – *див.* зажуритися
 засунути – запхати, -ам, -аш
 засуха – посуха, суш, суша, -ы; *Врх.* сухота
 зась! – *нак. Прт.* засе! засе, діти, од електричних дротів!
 затаїтися – затаїти-ся
 затвердження – затверджіння
 затвердіти – *див.* захолонути
 зате – *спол.* зато, прото
 затемнення – затемніня, затміння
 затерпнути – стерпнути (*нога*)
 затикати, заткнути – 1. заткати, -ам, -аш (*пляшку*); 2. *Врх.* замшыти, омшыти (*мохом*); *мохом замшывають шпáры ме́дже белька́ми в хы́жи*
 затирка – *кул.* сте(и)ранка, -ы; *пол.* зацёрка; *Врх.* зацюрка,

старанка; *Прт.* затёрка, -ы
 затискач — *техн.* 1. заг. стискач;
 стяжка, -ы; 2. ел. клёма, -ы;
 3. *англ.* ніпель, -ля (для кріплення труб і стиць)
 затичка дер. — ч. чо(і)п; чопок,
 -пка; *Ртр.* дугов, шпунт, штомп-
 пух, штоперик
 затінок — затін, -у; *жс.* *Врх.*
 хы(а)морода (тінисте місце)
 затісувати — затесувати, -ую,
 -уєш
 затока — *геогр.* залив, -у
 затор — *Врх.* спір; *мн.* спори
 (криги)
 затримка — *рідк.* забара, -ы
 затримати, затримувати — барити-
 ся; забавити-ся; стримати-ся
 затрубити — затрубіти, -блю,
 -биш (на трубі)
 затуманення — *Прт.* замгліня
 затуманитися — *Прт.* замглитися
 затхлий — стухлий (яйце)
 затиати, затиувати — завлечы,
 завлікати, -лечу, -лечеш; *Прт.*
 вовлечы, вовлікати
 затиатий — упорчывий; ~ характер
 — упорчыва натура
 затиати — зацьмити; хмара
 ~ ила сонце — хмура зацьмила
 сонце
 зауваження — с. зауважыня; *Прт.*
 упомніня; *тжс.* заувага
 зауважити — заобсервувати, -ую,
 -уєш (щось)
 заупокійний — *рел.* задушний (дні)
 захворіти — заслабнути, -ну,
 -неш; зле(я)чы, злягти (зляжу,
 зляжеш, зляже; зляжеме, зля-

жут, зляжете); *Врх.* поке(и)ла-
 вти (стати кволим); *Прт.* здутися
 (про худобу, на здуття)
 захисник — обронец, -нця; *тжс.*
 оборонець; правозахисник —
 обронец прав човека
 захист — *жс.* оброна, ослона, -ы;
тжс. прикриття
 захистити — вступити-ся; обста-
 ти, -аю, -аєш; ~ товариша —
 обстати за колегу
 захитатися — захвіяти-ся
 захищати — бороніти, оброніти,
 -ню, -ниш; ~ землю — бороніти
 край
 захищений — забезпечений
 захід — *жс.* мист. імпреза, -ы;
 мистецький ~ мыстецка імпреза
 захлинутися — *БГ.* захывснути ся
 (водою)
 захмаритися — захмарити-ся;
рідк. забандурити-ся; *Врх.*
 похмурити ся; зрана похму-
 рало-ся на дворі
 заховати — *див.* всунути
 заходи — *мн.* стараня
 захолонути — остудити; *Врх.* стуг-
 нути
 захожий — *див.* зайшлий
 захопити — *див.* заволодіти
 захоплення — ч. захвит, подив,
 -у; *тжс.* захват
 захотіти — 1. захтіти, -хцу, -хцеш;
 забagnути, -ну, -неш; забagn-
 нуло-ся мі піти на ярмак;
 2. кортіти, скортіти (дуже);
 барз мня кортит піти на рибу
 зацвісти, зацвітати — зацвісти,
 зацвітати; зацвіло квітя на
 стромах

зацікавлений – заінтересований
 зацікавлення – інтерес, -у; заінтересування; *мам інтерес до науки і штуки*
 зацукрований – зцукрений
 зачарований – пороблений, заклятий; *Прт. зачаруваний, очаруваний, -на, -не*
 зачарувати – закласти, -яну, -янеш; *поробити; мусьїла-с мі, мїла, штоси поробити (ніс.)*
 зачаття – мед. зачатя
 зачекай! – *нак. зажди! пі(о)жди! почкай! стримай-ся!*
 зачекати – почекати, почкати, -ам, -аш
 зачепити – 1. завадити, -джу, диш; загачьги, -чу, чыш; задіти, -їну, -їнеш (щось); *в знач. закріпити; 2. тручнути, -ну, -неш (випадково когось)*
 зачервоніти – зачервеніти, -їю, -їєш
 зачіпатися – зачепляти-ся; *БГ. зарывати ся; бабо, гамбу тримай, мене не зарывай (ніс.)*
 зачіпка – заче(ы)пка, -ы; *Прт. причыпка, -ы; почалося із ~ ки – зачало-ся от зачепкы*
 зачіска – 1. заг. нім. фризюра, -ы; 2. «на проділ» (з поділом волосся); 3. рідк. хімля, -ї; *ЛШМ. гирка (у заміжніх жінок)*
 зачісувати – зачесувати, -ую, -уєш
 зашарпаний – *див. засмиканий*
 зашкарублий – закорублий, зако-рузлий, заскарублений, заско-рузлий; *Прт. заскорупений,*

-на, -не; *в знач. твердий*
 зашкодити – *Прт. запротивити; тот лік тобі не запротивит*
 заштовханий – *Прт. заштурканий, -на, -не*
 заштопати – *крав. зацирувати, -ую, -уєш*
 зашіпка – засівка, скіп(б)ка, -ы; *БГ. клямпка (для вікон, дверей)*
 за що – *спол. за што, з якого поводу; за што ся возме – то зробит (прик.)*
 заява – *с. канц. засьвідчы(е)ня, осьвідчы(е)ня, подання; в уряді склав-єм подання*
 заявити, заявляти – засьвідчы(а)-ти, осьвідчы(а)ти, -чу, -чыш; ~ про себе – засьвідчыти о ся
 збентеження – помішання
 збентежитися – *пол. спешыти-ся; тж. засоромитися*
 збрати, зібрати – зобрати (зберам, збераш, зберат; збераме, зберате, зберают)
 зберегти, зберігати – 1. заг. заховати, -вую, -вуєш (щось); ~ на пам'ять – заховати на пам'ятку; *лёмкы заховали давны обычаї а традиції; 2. додівчыти, -чу, -чыш (цнотливість)*
 збереження – збережыня, схороніння
 збивати, збити – стівкти, стівчы, -вчу, -вчеш; *стівчы на квасне ябко (прик.)*
 збивачка дер. – колотов, -тви; копістка, колоті(о)вка, -ы; *рідк. баталев; Врх. колотовця;*

коло́тви тре́ба для товчы́ня
компе́рів і розмішува́ня квас-
ного мо́лока

збирання — збе́раня (підписів,
податків, зернових культур)

збирати — 1. збе́рати, -ам, -аш
(урожай у полі); 2. зганя́ти,
-ям, -яш (овець на пасовище);

3. пакува́ти, -ую, -уєш (валізу)
збиратися — збе́ратися (в дорогу)

збиральник — збе́рач (сіна); Прт.

ч. гра́бар, -я; гра́бач; ж. гра-
ба́р(ч)ка, -ы

збитково — присл. збы́тково,
накладно

збиток — див. видаток

збиточник — збы́точник; га́вган;
у́рвісь, -ся; урви́тель, -ля; фі́г-
ляр; Врх. збы́тний

збіговисько — ройови́ско; тж.
збіговище

збіднілий — підупа́лий

збідніти — зыйти на́ нич; підупа́-
ласти, -аду, -адеш; євр. скапця-
ніти, -ію, -ієш; в знач. розо-
ритися

збіжжя — рідк. поміть, -ме́ті; в
знач. покошене, але не зв'язане

збільшення — збі́льшы́ня, побі́ль-
шы́ня; Прт. звекшы́ня,
повекшаня

збільшити, збільшувати — побі́ль-
шы́ти, побі́льшувати, -ую,
-уєш; Прт. повекшы́ти, повек-
шувати, -шую, -щуєш; Хриц.
звекшы́ти; того́ року садовини
ма́ся звекшы́ти

збільшувач — техн. побі́льшувач,
повекша́льник

збірник колядок — ж. пол.

канти́чка, -ы

збожеволіти — зварюва́ти, -іюю,
-юєш; зглупі́ти, -плю, -пиш;
ошалі́ти, -ію, -ієш

збоку — присл. на убо́чы(у),
о́бі(о)ч; узабо́ч; Прт. во́біч

збори — с. політ. зі(о)бра́ня; ч.
схід, род. сходу; ж. пол.

згромаджы́ня; тж. зібра́ння

зборка — змо́ршчка, -ы (в одязі)

збочення — збо́чы́ня, одхылі́ня

збродити — столочы́ти, -чу, -чыш
(траву)

зброя — війс. пол. бронь, -ні;
взятися за ~ ою — я́ти-ся за
бронь

збувати, збути — дієс. 1. збыва́ти,
-ам, -аш; збы́ти (якусь річ);
2. згая́ти, -ям, -єш (час)

збудити — зганя́ти, -ям, -яш;
зогна́ти (зоже́ну, зоже́неш,
зоже́не)

збут — ім. збы́т, -у; збу́ток, -тку;
~ продукції — збы́т виробів

збутися — збы́тися; 1. позбу́тися
чого́сь; 2. стати дійсністю

звабник, звабниця — ва́бник;
вабителька, -ы; Прт. мамі-
тель, -я; мамителька, -ы

звалище — мн. грузы, -ів; звало-
ви́ско

звання — ч. сту́пін, -пе́ня; титу́л,
-у; нім. ж. ранга, -ы; вчене ~
науковий титу́л

зварений — зобаря́ний, -на, -не
(картопля у лущинні); зобаря́-
ны компе́ри су́т пожыточ-
ны́шы, як скрепта́ны

зварити — зготува́ти, -ую, -уєш;

зваріти, -рю, -риш; *ма́ма*
зго́товили на о́бід помі́дорову
зу́пу

звернення – одо́зва, -и (дія)

звертання – грам. зве́ртання

звертатися на «ви» – дво́їти
(дво́ю, дво́їш, дво́їт; дво́їме,
дво́їте, дво́ят)

звертати увагу – позо́рувати, -у́ю,
-у́єш

зверх – присл. на́д, на́дто, по́верх;
пол. пови́ж; тж. ви́ще

з верхом – присл. око́писто; Прт.
чу́бато

зверху – присл. зго́ры, пове́рха;
Врх. зве́рхы; Прт. звонка;
~ вниз – зго́ры до до́лу; *на́ше*
ма бы́ти зго́ры (прик.)

звечора – присл. зве́чера, зно́чы;
Врх. с(ш)че́ра

звиватися – Пвн. клюба́чыти ся
(про черв'яка)

з виду – див. на ви́гляд

звикнути – при́звича́йти-ся

звинуватити, звинува́чувати –
оскаржи́ти, оскаржува́ти, -у́ю,
-у́єш

звинувачення – юр. о́скарже́(и)ня

звироднілий – по́ган, пога́нин
(про людину)

звисока – присл. звысо́ка, зго́ры;
дивитися ~ смо́трити-ся зго́ры

звити – закачу́рити; в знач. со-
бака – кильцем хвоста

звихнути – вы́тхнути, -ну, -неш

звичай – обы́чай, -аю; *мн.*
обы́чаї; ка́ждий край ма свій
обы́чай (прик.)

звичайний – пресе́чний; Врх.

звы́клий, звы́чний (до робо-
ти); тж. звичний

звичайнісьи́нький – звыча́йни́ць-
кій, -ка, -ке

звичайно – присл. звы́кло(і), заз-
вы́чай, очеви́сні

звичка – звы́чка, -и; ч. на́вык,
-у; слов. ч. звык; с. при́звы-
ча́їня; ЗП. придо́башка, со́хта
(до́бра, ста́ра)

звично – присл. зда́тні(о)

звідки – присл. о́дкаль, одка́ле;
Врх. одкельська, одні́каль; Прт.
ска́ді; ЗП. ві́дки; *о́дкаль сте*
при́шли до нас?

звідкілясь – присл. ода́каль,
отда́каль, одкалі́си; Прт.
одка́льси

звідси, звідсіля – присл. одса́ле,
о́дсаль; Врх. ге́(а)нде; скор.
зс(ц)і́ль; ЗП. ві́дці

звідти – присл. одта́ле, одн(т)а́ль,
одтама́ль; пол. ску́д; Врх. ві́дти,
зті́ль; од(т)тама́ле, одтамта́(и)-
ле, оттамту́ль; ста́ди, студ; Прт.
ви́дти, зви́дти; ви́дтам, зви́д-
там; ста́ді, стамта́ді; отта́маль,
одтамта́ль; Прт. отта́ль, ста-
маль; *як пі́ду одта́ле, як бы́м*
ту не бы́ла (піс.); *дале́ко:*
одса́ле до та́ле (прик.)

звідусіль – присл. одовся́ди, зов-
ся́ди; скор. зу́сіль

звільнення – звільні́ня

звільнитися – див. позбу́тися

звір – зьві́р, -я; ж. зьві́рі́на, зьві-
ро́та, -и

звіринець – зьві́ринец, -нця;
зьві́рівник, зьві́рятник; Прт.

зві́рник, -а

зві́рити, зві́ряти — справді́ти,

справджа́ти, -джу, -диш

зві́робі́й звича́йний — бот.

жура́вець, -вця; зено́від, -во́да;

здоро́вник, кирва́вник, крва́в-

ник, кри(о)ва́вник, крова́вець;

тисячо́листник; ж. кри́(о)вця,

-і; Врх. стокрі́вця; Ртр. рі́пник

зві́рячий — зьві́рскі́й, бести-

ян(л)ьскі́й, -ка, -ке

зві́т — бух. невідм. пол. справоз-

да́ня; Прт. вы́каз, -у

зві́тний — справозда́вчий

зводи́ти — 1. валькува́ти, -ую,

-уєш (стіну з вальків глини);

2. Врх. огваря́ти (наклеп)

звози́ти — звозжува́ти, -ую, -уєш;

~ бага́ж — звозжува́ти ладу́нок

зволі́кати = розм. мудохати́-ся

зворотни́й — 1. грам. Хри́ц. верта́-

ний; ~ займенник — верта́ний

місцена́зйвник; 2. зворо́тний,

-ня, -не; по́врто́тний,

проти́вний, тільни́й; ~ бі́к —

проти́вна сторо́на

зворот о́дягу — с. ру́бы, на́рубы;

о́дів єм коше́лю на́рубы

звужи́ти — жу́зити (жу́жу, жу́зиш,

жу́зит; жу́зимо, жу́зите, жу́зят)

(щось); тре́ба ми́ жу́зити спо́дні

звук — див. гул

звукоза́пис — с. на́гря́ня

зв'язати́, зв'язува́ти — 1. угор.

скапчати́; ЗП. змере́жыти́;

2. спута́ти, -ам, -аш (ноги ко́неві)

згада́ти, згадува́ти — припоми-

на́ти, спо́мина́ти, -ам, -аш;

припомну́ти, спомну́ти, -ну,

-неш; Врх. здогада́ти; спо́мнеш
моє́ сло́во! (прик.); не го́ден єм
здогада́ти-ся прудко́

зга́дка — ч. спо́мин, -у; па́мят, -ы;

на ~ ку — на па́мят

згадува́ння — припо́мина́ня

зганьби́ти — поту́пити, -плю,

-пиш; Пев. г(к)абзува́ти; ЗП.

га́ньбу на́йти

згинати́ — за́гынати́, -ам, -аш

згину́ти — згыну́ти, скапну́ти,

-ну, -неш (померти); скапну́ла

нам на́глі коро́ва

зга́га — фізіол. жа́га, -ы; тж.
печі́я

згари́ще — пале́нсько; Прт. по-

горе́лиско, -а; тж. попе́лище

згаса́ти, згасну́ти — за́гасну́ти,

змерка́ти-ся, меркну́ти; во́гонь

~ ув — о́ген за́гас

згідно́ — при́йм. по; вико́нано ~

про́екту — зро́бле́но по про́єкті

згідли́вий — згодли́вий

зговори́тися — збесы́дувати́-ся

зго́да — поро́зумі́ня; Врх. пого́да;

ді́йти до ~ ди — при́ти до поро́-

зумі́ня

зго́ри — присл. зго́ры; ~ вниз —

зго́ры на́доли́ну

згорта́ти — згартати́, -там, -таш;

Врх. возга́ртати́ (гні́й з-під

коро́ви)

згорта́тися — клубачы́ти-ся; Врх.

зві́ти ся; клубе́нити, клубету́-

вати́ (в клубо́к); ба́бин пес ся

склубету́вав

згорто́к — звито́к, -тка

згото́вити, зготува́ти — зладі́ти,

-джу, -диш; зрыхтува́ти, при-

рыхтува́ти, -у́ю, -у́єш

зграя — **стая**, -аі (ряд кіп, полу-
кіпків на полі); тж. стадо,
стійло

згріба́ти — див. згортати

згромадженн́я — згромадж́ня

згуби́ти — страти́ти, трати́ти,
-а́чу, -а́тиш; Врх. зрони́ти,
потрати́ти, рони́ти; як єс
стра́тив ко́ня, то не плач за
бичом (прик.); ой, лі́се, лісо́нку,
зро́нив єс красо́нку (піс.)

згубни́й — нім. **фатальний**;
~ кінець — **фатальний кінець**

здавна́ — присл. **оддавна́**; книж.
одві́чно(і); тж. здавен, спокон-
віку

здає́ться — **выда́є-ся, ся ви́дит, ся
зда́є**; ~ мені — **мі ся выда́є**

зда́лека — присл. **зда́ле́кы, одда-
ле́ка(ы), опода́лік**; Прт.
одда́ля; тж. **зда́ля**

зда́ти, здава́ти — 1. Прт. **выдер-
жави́(я)ти, -вям, -вяш** (в
оренду); 2. скла́дати, -ам, -аш
(іспити)

зда́тися, здава́тися — **підда́ти-ся,
піддава́ти-ся (кому́сь)**

зда́тний — **ва́ртий, го́ден, зда́лий,
спосі́бний**; ЗП. **вда́тний, трі́б-
ний**; див. **зді́бний**

зда́тність — **зда́тност, спосі́бніст,
-ності**

зда́ча — бухг. Прт. **выда́ча, -ы**

зде́більшого — присл. **найве́ще**;
Врх. **понайбі́льше, понайве́ще,
понайве́кше**

зде́рти, зди́рати — **одде́рти (одо́д-
рю, одо́дреш, одо́дреме)**; Ргр.
лупи́ти, олупи́ти, одлупи́ти,

злупи́ти; чысти́ти

зде́шевіти, зде́шевлюва́ти — **зту-
ні́ти, туні́ти**

зде́шевленн́я — **зтуні́ня**

зди́уватися — груб. **збара́ніти,
-і́ю, -і́єш**

здича́віти — **здичі́ти, -і́ю, -і́єш**;
одо́пятий пєс чы́сто зді́чів

зді́бний — **спосі́(о)бний**; пол. **здо-
льни́й**; ЗП. **валовш(ч)ни́й**;
~ **уче́нь — здо́льний уче́ник**

зді́няти триво́гу — **аля́рмува́ти,
зааля́рмува́ти, -у́ю, -у́єш**

зді́йсненн́я — **сповні́ня**; Прт.
справдж́ня

зді́йснитися — див. **справдитися**
здо́бування, здо́буття — **выдо-
бы́тя, здо́бы́тя, набы́тя, зыс-
ка́ня**

здо́бути, здо́бува́ти — **выдо́бы́ти,
до́бы́ти, здо́бы́ти (здо́буду, здо-
будеш, здо́буде́ме)**; ді(о)ста́ти
(доста́ну, доста́неш, доста́не-
ме); **зыска́ти, зыскува́ти, -у́ю,
-у́єш**; ~ **осві́ту — здо́быти осьві́ту**
здо́буток — **до́бы́ток, здо́бы́ток,
набы́ток, -тка**; ж. **до́бич, здо́ба,
-ы**; тж. **здо́бич**

здоро́вий — **здра́вий**; ЗП. **го́дний**;
**бувайте здоро́ві! — бу́дте здра-
вы!**

здоро́вило — **цмок** (про вел. люди-
ну)

здоро́в'я — Ргр. Хри́. **здоро́вля,
здравя́, здравля́**; зменш. Прт.
**здраві́чко, -а; дай, Бо́же, здра́в-
ля!** (приві́тання)

здру́житися — **ско́легува́ти-ся**;
Врх. **сприя́телюва́ти ся**

здурі́ти — **зборта́чы́ти-ся**; БГ.

ошаліти; *Прт.* зглупіти, зцапіти, -ію, -ієш; *Пєн.* оцапіти (від чогось)

здуття – здуття

зелений – 1. заг. зелений, дзелений; *рідк.* желений; 2. зеленкуватий; *Врх.* мало ~ призелений; 3. дуже ~ зелін, дзелін; *за горами, за лісами лучка зелена (піс.)*

зелень – *бот.* зеленіна, дзеленіна, -ы; *што робиш, Катерина? Наша то є зеленіна (піс.)*

зельц – *кул.* ковбаль, ковбик; *нім.* сальцесон, -у (вид ковбаси; начинений свинячий шлунок)

землекоп – копач

землемір – межівник, мірник

землерийка – *зоол.* піскі(о)р, рецок, -цка; *Врх.* дзюрдз, дзідик, жджок, зджьок, рджок; мідик, мідка, мідлиця, мідяниця, мышурко; *тжс.* бурозубка

землероб – рі(о)льник

землеробство – рільництво

землетрус – с. трус землі; *трясіння землі*

земля – 1. *астр.* зємска куля, -кой ...лі; 2. *Врх.* кретівка (вирита, кротом); 3. *Врх.* леповатиця (липка); 4. *Врх.* мокрина, мокравіна (мокра); 5. *оранина, -ы* (зорана); 6. *Врх.* спудзянка (пухка); 7. ч. *геогр.* терен, -у (територія)

земляк – крайнин, родак; *ми з ним ~ ки – мы зме родакы*

земний – зємській, -ка, -ке; *світовий*

зернистий – *Врх.* крупнистий

зерно – 1. *мн.* заг. збіжя; *рідк. ж.* *Врх.* чыстіна; *Прт.* звізды; 2. оркіс(ш), -у (*гібрид жита і пшениці*); 3. сьніте (без зародків); 4. *ж.* пашниця, -ці (на стеблі)

зерня, зернятко – *бот.* 1. зеренце, -я; зернівце (злаків); 2. *ж.* зернятко; пестка, -ы; ядро; ядере, -рця; *Врх.* зерничка (фруктів); *тобі дам лупочку, сама зым ядере (піс.)*

з'єднаний – зважений, злучений, сполучений, стыкуваний

з'єднання – єднаня; злучыня; *ж.* злучка, -ы; ч. стык, -у; *Хриц.* лучыня

з'єднати, з'єднувати – єдинити, єднати, -ню, -ниш; зважувати, -ую, -уєш; звадити, -джу, -диш; злучати, злучыти, лучыти, -чу, -чыш; споїти, -ою, -оїш; сполучати, сполучыти, -чам, -чаш; штукувати, -ую, -уєш; *Врх.* звадити (ланцюх); *зматлашити* (збити докупи); *сьіни лучыли ізбу зо стайньом і боїском*

з-за – *прийм.* із-за, зо-за, з-над, з-понад, з-поза; *газда вьшиов зо-за хьжи*

ззаду – *присл.* зозаду, з-тілу, назаді, позад; *зозаду нич см не видів*

зигзаг – *нім.* зіг(к)зак

зигзагоподібний – зигзакуватий

зимівля – с. зимовисько (приміщення)

зичливий – жычливий

зі – прийм. зо; зі мною (собою) – зо мною (собом)

зібраний – зобраний; ~ урожай – зобраний урожай

зібрати – зобрати (зберу, збереш, збере); *Врх.* опорядити (біб)

зів'ялий – зы(о)вялий; ~ ла квітка – зывялий цвіток

зігнати – БГ. зогнати; в знач. злість на комусь

зігнити – зогнити; ЗП. ізогнити

зігнутий – коцюбатий (як коцюба)

зігнутися – зогнути-ся, зкулити-ся

зіграти – оде(о)грати, -ам, -аш (роль)

зі задоволенням – *Врх.* вдячні

зі звороту – присл. на рубі; ~ одягу – на рубі одягу

зізнаватися – зознавати-ся, признавати-ся

зізнання – зознання

зійти – 1. зварювати, -юю, -юєш (з розуму); 2. зыйти (зыйду, зыйдеш, зыйде); сходити, -джу, -диш; в знач. рости; 3. зыйти (вниз); *зелене-м посьйав, зелене мі зышло (піс.);* ми спустилися з гір – зышли зме з верхів

зійти на ніщо – скапцяніти, -ію, -ієш

зійтися – зыйти-ся; сходити-ся (разом); *два потоки зышли-ся в ріку*

зілля – 1. заг. мн. зыля (лікарська трава); 2. ч. шувар, -у (татарське); *ой, зелене зыля, коло*

зеленого (піс.)

зімліти – зомліти, -ію, -ієш

зім'яти – зужвати, -ам, -аш; згурбити, -блю, -биш; *Прт.* згармасити, -ашу, -асиш; *стламсати, -ам, -аш; Пвн.* згужвати

зім'ятий – зужваний; ~ одяг – зужвана одяга

зіниця – ж. анат. зениця, -і; зынка, -ы; *Врх.* зрілко, зрінка(о); *здрінка (в оці)*

зіпсований – зопсугий, попсугий; засьнітий, сьнітий (*горіх, колос*); *Врх.* покыртавілий, спарканьїлий; *Прт.* надпсугий; *кашу маслом не зопсуєш (прик.); капуста на городі зачала кыртавіти*

зіпсувати, зіпсути – 1. заг. скапарити, -рю, -риш; зопсути, попсути, -ую, -уєш; ЗП. іспоганити; 2. *Врх.* спарканьїти, спаршывіти; *Прт.* збаршніти (продукти)

зіпсутися, зіпсуватися – попсути-ся, попсувати-ся; *Пвн.* заслоти-тися (погода)

зір – рідк. пол. зрок, -у

зірвати, зривати – зорвати, -ву, -веш; зривати, -ам, -аш; ~ яблуко – зорвати ябко

зірка, зірочка – заг. зьвізда, зьвіздка, зьвіздочка, -ы; зоря, -і; *поет.* зьвіздойка, -ы; *над Вертепом зьвізда ясна свїту засьїяла (колядка)*

зірка вечірня – *Врх.* вечерниця, згірниця, зірниця; *Ргр.* зорниця, зорничка

зірковий – зьвіздовий
 Зіслання Св. Духа – див. Трійця
 зісподу – присл. зоспо́ду, одспо́ду
 зістарітися – **выстарити-ся**; юж.
ем ся выста́рив, а тако́го-м не
видів (прик.)
 зістругати – Прт. згоблюва́ти,
 -юю, -юєш (рубанком дошку)
 зіткнення – спец. угор. кара́м-
 боль, -лі
 зітхати, зітхнути – зб(д)ыхну́ти,
 -ам, -аш; Врх. здыха́ти; Прт.
 вздыха́ти, вздыхну́ти, – ну, –
 неш; *взды́хнув си небо́рак і*
пішов гет
 зішкрябати – одшкряба́ти, -ам,
 -аш
 зіщулитися – кули́ти-ся, скули́-
 ти-ся (від холоду, страху)
 з'їжитися, наїжитися – зіжы́ти-ся;
 Врх. постави́ти на собі серст
 (про тварин)
 з'їсти – зы́сти (зы́м, зы́ш, зы́ст;
 зы́ме, зы́сте, зы́дят), поі́сти;
 груб. Пєн. зожер́ти; він зубы
 зы́в на то́му (прик.)
 з'їхати з глузду – див. збожеволіти
 злагода – зго́да, -ы; Врх. полагóда
 зламати – ЗП. в(з)ломити, -млю,
 -миш
 зле – присл. зы́лі, жлі; тж. погано
 злегенька – присл. злегі́цька;
 Прт. полегóйки
 злива – лі(є)я, -і; плóва, -ы; Врх.
 залива; Ртр. злива, про́лій;
 Прт. лит, -ы; *іде вель́ка лія;*
ішчы повіда́ли: «урва́ла-ся
хма́ра»!
 злидні – ж. бі́да, -ы; пол. нє́ндза,
 нє́нза, -ы; *нє́нза бы тя зы́ла!*

(прик.)

злий дух – ж. міф. маму́на, -ы
 злити – зля́ти (зо́лю, зо́льєш,
 зо́льє) (воду)
 злитися – злості́ти-ся; ча́сом
 зло́щу-ся сам на себе
 з лишком – присл. рідк. з чо́хом
 злісний – злостний, напастли́вий
 (про людину)
 злісно – присл. злі́сно
 злість – злі́(и)ст, род. зло́сти; тж.
 лють
 зліт – злет, -у
 зловживання – надужы́тя
 зловити – зыма́ти, поіма́ти, -ам,
 -аш (кого́сь); Врх. глапи́ти,
 прицабани́ти, прицапну́ти;
 зы́мав бы́ка за ро́гы (прик.)
 злодій – рідк. угор. то́вгай
 злочин – с. престу́пство; австр.
 кримі́нал
 злочинець – 1. заг. престу́пник;
 престу́пця, -і; 2. австр. кримі-
 на́льник (карний)
 злочинний – престу́пний; ~ світ –
 престу́пний сьвіт
 зляканий – преста́шений
 злягти – злечы́ (про вагітну
 жінку)
 злякати – преста́шы́ти, -шу,
 -шыш; ~ собаки – преста́-
 шы́ти-ся пса
 змагання – ч. змаг, -у; змага́ня;
 спортивні ~ спорто́вы зма́гы
 змагатися – пол. моцува́ти -ся;
 Прт. гарнаси́тися, -а́шуся,
 -а́сишся; хлопчы́ска гарнаси́ли-
 ся на пасові́ску
 змазка – ч. техн. сма́р, -у;
 с(ш)марові́ло; с(ш)марові́дло;

нім. шмір, -у
змазувати, змашувати — нім. сма-
рува́ти, -у́ю, -е́ш; *запригай*
коні, смаруй віз (ніс.)
змалку — присл. од мала, од
малого, од малости; *тж.*
змальства
змарнілий — з(с)халі́лий, мізе́р-
ний, пла́нний
змарніти — з(с)халі́ти, -і́ю, -і́єш;
змізе́рніти, -ні́ю, -ні́єш; *пода́ти-*
ся (занепасти здоро́в'ям); за
зі́му він чы́сто зха́лів
змарнований — здармува́ний,
змарнува́ний
змарнувати — здармува́ти, -у́ю,
-уе́ш; *Врх.* змитря́жыти; *в знач.*
згаяти час
змастити йодом — *Прт.* йоди-
нува́ти, -у́ю, -уе́ш
змах — *спорт.* *вымах*, -у
зменшення — змалі́ня, зменшы́ня
зменшити, зменшувати — збави́ти,
-влю́, -ви́ш; змалі́ти, -лю́,
-ли́ш; *меньша́ти*, -ам, -аш;
сплясну́ти, -ну, -неш; *восе́ни*
дни ся ме́ньшат
змерзнути — задубі́ти, -і́ю, -і́єш;
розм. *замю́рз*, *змю́рз*; *Врх.*
стугну́ти; *Прт.* зкоче́ніти, -і́ю,
-і́єш; *на гне́шнім моро́зі барз*
замю́рз-см
змилений — змыдле́ний
змити, змивати — сполока́ти, спо-
ліскува́ти, -у́ю, -уе́ш
зміна — *розрывка*, *прерывка*, -ы
змінити, змінювати — *премі-*
ни́(я)ти, -ню́, -ни́ш (*щось*);
Прт. *інакшы́ти*, -шу́, -шы́ш;
~ кольори — *премініти барвы*

змінитися, змінюватися — *міні́(я)-*
ти-ся (*про обличчя*)
зміст — *змисл*, -у (*слова*)
змітати — *зьміта́ти*, -ту́ю, -і́таш;
кыры́шні зо сто́ла зьміта́ют
помы́тком
зміцнення — *зміцні́ня*; ~ відносин
— *зміцні́ня стосу́нків*
зміцнювати — *крі́пити*, -плю́,
-пи́ш; *ма́ме крі́піти на́шы*
стосу́нки зо сусы́дами
змішувати = *борика́ти*, -ам, -аш
зміщати, зміщувати — *зруша́ти*,
зрушува́ти, -у́ю, -уе́ш; *двоє*
хло́нів зрушы́ли ка́мін з місьця
змій — *зоол.* *змый*, -я
змовитися — *Врх.* *наве́сти ся*; *хло́-*
пы ся наве́ли ме́дже со́бом
змогти — *змочы*, *потрафі́ти*,
-флю́, -фи́ш; *тж.* *зуміти*
змогтися — *спромо́гти-ся* (*на*
щось)
змокнути — *премокну́ти*, -ну,
-неш
змолоду — *присл.* *замоло́ду*, од
мо́лодых лі́т
зморшка — *зморш́чка*, *мо́ршчка*,
-ы; *тж.* *складка*
зморшок справжній — *бот.* *сморґ*,
сморж(ч), *сморж(ч)ок*, *смор-*
шчок; *Врх.* *с(ш)ушерепка*
(гриб)
зморщитися — 1. *збабчы́ти-ся* (*про*
лице); 2. *зморшчы́ти-ся*; *Прт.*
згурби́тися (*про одяг*)
змотлошити — *груб.* *згара́тати*,
-рачу́, -рачеш
змочити — *схляста́ти*, -ам, -аш;
схля́став-см спо́дні бло́том
змучений — *страплéний*; *бо́дай бы*
бы́ли страплéни, як то те́пер я
(ніс.)

змучитися — замучы́ти-ся, зду-
шы́ти-ся; *Врх.* страпи́ти ся
змушувати — силува́ти, приси-
лува́ти, -ую, -уєш
знавець — знавець, -вця
знадобитися — здати́-ся, прида́ти-
ся; *в знач.* стати у пригоді
знайомий, знайома — знако́мий,
знако́ма; ~ мелодія — знако́ма
мельодія
знайоме мені — знако́ме мі; *БГ.*
зна́не мі
знайомитися — запозна́ти-ся;
запознава́ти, -вам, -ваш
знайомство — запозна́ня, знако́м-
ство
знайти — най́ти (найду, найдеш,
найде; найде́ме, найде́те, най-
дуть); добы́ти, -буду, -будеш; *не
найду другої такої землі!*
знаменитий — сла́вний; *пол.*
знакомі́тий; ~ співак — сла́в-
ний сьпівак
знання — зна́ня
знаряддя — на́рядя; ~ праці —
на́рядя до робо́ты
знати — зна́ти (знам, знаш, зна;
зна́ме, зна́те, зна́ють); віда́ти,
позна́ти; *як не знам гри́ба, то
го не беру (прик.); знаш — по-
відай, не знаш — по́мовч (прик.)*
знаття — знатя́
значення — значы́(і)ня; це не має
~ то не ма значі́ня
значок — *ж.* одзна́ка, -ы
знахар — *Ртр.* білі́нкар (*який лікує
травами*)
знахідка — *невідм.* найдéне; на-
ходка, -ы

знахідний — *грам.* видя́чий (*відмі-
нок*)
знаходження — находжы́ня
знаходити недоліки — ганчува́ти,
-ую, -уєш
зневажати — помітува́ти, -ую,
-уєш
зненацька — *див.* раптово
знеособлений — одособле́ний
знеохочувати — *див.* відговорю-
вати
знепритомніти — зомлі́ти, -ію,
-ієш; бы́ти без пам'яті; стра-
тити пам'ят
знервований — зденервува́ний
(*про людину*)
знервувати — зденервува́ти, -ую,
-уєш; *непроше́ны го́сті мня
барз зденервува́ли*
знесення — знесе́(ь)ня
знесилити — званто́лити, -лю,
-лиш (*когось*)
знесилитися, знесилюватися — *вы-*
силити-ся, высылювати-ся
знецінений — знецы́нений
знецінення — знецы́ніня
знижка — обни́жка, -ы; *фін. пол.*
опуст, -у; *тж.* зниження
знизу — *присл.* зоспо́ду, спо́дом,
здо́лу; *Прт.* одсподу
зникати, зникнути — шчеза́ти,
шчезну́ти, -ну, -неш; пропа́сти,
пропада́ти, -аду, -адеш; *рідк.*
потава́ти, -ам, -аш; *ЗП.* зныді́-
ти; *тж.* щезати
знищений — *Врх.* розтрепа́ний
знищення — знишчы́ня
знищити — зрунтува́ти, -ую, -уєш;
розтрепа́ти, -плю, -плеш; *Врх.*

выплініти; *Прт.* здевастува-
ти, -ую, -уєш

знівечити – *Врх.* нйіверити

зніжений – *див.* облесний

знімати, зняти – 1. знімати, -ам,

-аш; зді(и)йняти; зьдіти (здой-
му, здоймеш, здойме); *БГ.*

здоймити; *Прт.* здоймати, -ам,

-аш; 2. скорувати, -ую, -уєш

(*кору з дерева*); 3. білувати,

-ую, -уєш (*шкіру із забитої*

тварини); 4. фільмувати, -ую,

-уєш (*кінокамерою*); 5. шуму-

вати, -ую, -уєш (*пінку*); ~

трубку – здоймити слухавку;

здойми-ле тот горнец з пєца!

зняковіти – *див.* збентежитися

знову – *присл.* зас, наново,

однова, повтórно(і); *пол.* ср/хр.

поновно(і); *Врх.* зновусь, пак;

рідк. Прт. зийс; *ЗП.* зась; подай

мі ручку, подай зас (*піс.*)

зносити, зношувати – *Врх.* зно-

шати; *водь зношають каміня*

здалека

знущання – збыткуваня

знущатися – збыткувати-ся; *БГ.*

зьдзівати ся

зняти – зді(о)ймити, -млю, -миш;

~ рибу з гачка – здоймити рибу

з кручка

зоб – *с. мед.* воле(о), -ля

зобов'язання – зобовязаня, ч.

обов'язок

зовні – *присл.* знадвору; *Хриц.*

Прт. вонка

зовсім – *присл.* гет, доцяп, нич,

сповна, цылковито, цылком,

чысто; *пол.* до шценту; *нім.*

ганц; *Врх.* до шпєнту, до
шпенєту; *Прт.* доцна, крєтєс;
тж. цілком; *дойдж доцяп мня*
змочыв; худоба зыла пашу до
шпєнту

зозулин цвіт – *бот.* огник; *тж.*
татарське мило

зозуля – *зоол.* за(у)зуля, -і; зозу-

лиця, -і; зозулька, -ы; *поет.*

зозулейка, зозулинька, куку-

лєчка, -ы; *рідк.* кавуля, -і; *слов.*

кука(о)чка, -ы; *Врх.* ко(у)кав-

ка, кокулка, ко(у)кучка; *повіч*

же мі, кукулєчко, де мій милий

ночує? (піс.)

зойк – йойк, -у; *с.* йойканя

зойкати – йойкати, -ам, -аш

зокрема – *присл.* з осібна; *Врх.*

окрем

золотар – злótник, золótник;

Прт. брюмер, -а (*майстер із*

позолоти)

золотий ринський – *іст.* фін.

злótий ринскій, -того ...кого

(*грошова одиниця*)

золотити – злотити, -óчу, -óтиш

золото – злó(а)то, зол(в)óто; *Врх.*

позлитка, позлотец (*імітація*)

золототисячник звичайний – *бот.*

золótник, сердєчник, сердуш-

ник; центá(у)рія, -іі; *земляна*

трава, -ной ... ы; Врх. дзендзе-

льія, міцне зыля

золотошукач – злотоглядач

золотуха – *мед. Ргр.* шкρόфлі

золочення – злочы(і)ня

зомліти – зомліти, -ію, -ієш

зоолог – зoolьог

зоологія – зoolьогія, -іі

зотліти – стлі́ти; *Хриц. Прт.*

збу́тв(н)і́ти

з-перед – прийм. з-пред (кого, чого)

з полудня – ім. од полудня

з-поміж – прийм. з-поме́же,

з-посе́ред; *Врх.* зме́дже; *Прт.*

з-поме́дже; з-поме́же ве́рхів
выті́кат по́тік

зошит – канц. зо́шит; зшы́ток,
-тка; само́зшы́ток (саморо́бний)

зрада – здра́да, -ы; зраде́цтво

зраджувати – здра́жати, -жам,
-жаш

зрадник – здра́дник; зра́дця, -і;

Прт. запрода́нець, -нця

зрази – мн. кул. зра́зы, -ів

зразковий – взоро́вий; ~ оркестр –
взоро́ва оркестра

зразок – взоре́ц, -рця; с. ле́кало;
нім. ша́блон, -у

зразу – присл. одра́зу, враз

зранку – див. вдосві́та

зректися, зрікатися – зре́чы-ся;
зрика́ти-ся, выре́кти-ся, выре́-
чы-ся; ді́до зрюк-ся сво́го
ма́стку

зречення – зре́чіння

зрештою – присл. зре́штом;
~ роби, як хочеш – зре́штом
ро́б, як хце́ш; тж. накі́нець

зрівняти – вирі́вняти, -ям, -яш;
~ рахунок – вирі́вняти лі́чбу

зрізати, зрізувати – стина́ти, стя́-
ти (стну, стнеш, стне́) (дере́во);
стя́ли бучка, стя́ли, іно́ пня́чок
зо́став (ніс.)

зрізна – присл. одрі́жна

зрілий – приста́лий, ді́йшлий;

Ртр. приста́тий; пі́ду я до га́ю
зеле́ного, назбе́рам си хме́лю
приста́лого (ніс.)

зривати – торго́вати, -ам, -аш; те́р-
ки торго́ють разо́м з ко́нарями
зроби! – нак. зроби́!

зробити – 1. вы́шкуліти, -лю,
-лиш (збитки); 2. *Ртр.* она́чы́ти,
выона́чы́ти, заона́чы́ти, при-
она́чы́ти (щось за́думати);
3. *Ртр.* выпасі́чы́ти, спасі́чы́ти
(зруб); 4. БГ. стохма́ти (як-
небу́дь)

зрозумілий – ви́разний, пойня́-
тий

зрозуміння – розумі́ння

зрозуміти – пойня́ти, поня́ти,
по́яти (пойму, поймеш, пойме);
тж. збагну́ти

зростатися – *Хриц.* зра́стати ся

зрошення – зроше́(ы)ня

зруб – *Ртр.* ви́руб, зруба́нсько,
зруба́нь, рубані́сько, руба́нь;
пасі́ка, стру́б, шлог (у лісі)

зруйнований – збу́рений, зрунту́-
ваний, порунта́ний

зруйнувати – збу́рити, побу́рити,
-рю, -риш; зрунту́вати, -ую,
-уєш; на́шу хы́жу в 1947 ро́ці
збу́рили

зручний – див. вигі́дний

зручно – див. вигі́дно

зрушення – ч. здвиг, -у; зру-
ше́(ы)ня; вели́ке ~ велькі́й
здвиг

зрушити, зрушувати – зруша́ти,
зрушы́ти, порунта́ти, -ам, -аш
(з місця)

зсідатися, зсістися – зсы́дати-ся,
зсы́сти-ся

зсув — с. геол. осувіско; Ргр. завезлиско, завезлови́ско, завезля, звезли́ско; осу́ва; БГ. завали́ско (місце, де осунулася земля); тж. оповзень

зсувати — згартати, -ам, -аш

зуб — 1. Врх. клак, кле́вак (ікло);

2. ку́тняк (кутний); 3. теля́чий

зуб, -чо́го ...а (молочний);

4. черенний зуб, -но́го ...а (корінний, задній)

зубець — зу́бец, -бця; ~ часнику — зу́бец че́стку; тж. зубок

зуби — мн. анат. зу́бы, -ів; груб. зуби́ска, -сок

зубило — ч. австр. ма́йзель, -зля

зубний лікар — фр. да(е)нтиста, -ы

зубожіти — Врх. схудобні́ти

зубочистка — пол. выкала́чка, -ы

зубр — зоол. з(ж)у́бер, -бра

зубрівка — бот. турі́вка, -ы; тж. напйток

зубці — мн. техн. 1. заг. зу́бці, зу́бя, -ів; 2. зе́бры, -ів; зя́бра, -бер (на багрі)

зубчатий — техн. трибо́вий

зуміти — потрафі́ти, -флю, -фиш; тж. спромогтися

зупинити, зупиняти — 1. заг. стри́мати, -ую, -уєш; 2. тамувати,

затамувати, -ую, -уєш (подих);

3. БГ. вгати́ти (кров); 4. Прт.

заставати, -ам, -аш; не заста́вай, не заставай по до́рози́ ніко́му (ніс.)

зупинка — ч. приста́нок, -нка; ЗП. приста́новка (авто, поїзда); ~ за вимо́гою — приста́нок на ви́мо́гу

зустріти, зустрічати — зійти-ся; спі(о)ткати, спотыкати, -ам, -аш; стрі́ти, стріну́ти, -ну, -неш; стріча́ти; Врх. надыба́ти; Ргр. здыба́ти; Пвн. напотка́ти; спотка́в я там мо́лоду дівчи́ну; нады́бав єм шва́рне дівча, што по́лоло лен (ніс.)

зустріч — с. спо(і)тка́ня; стрі́ча, сходка, -ы; ~ на вокзалі — спотка́ня на ста́ціі

зухвалець — зуфа́лец, -льця; о́жгар, -я; пол. зух; Врх. ло́боз, ло́бур

зухвалий — зуфа́лий; пол. бесче́льний (про людину)

зухвалість — с. зуфа́льство

зцідити, зціджувати — зціди́ти, -джу, -диш; зці́джувати, -жу, -жуєш (сві́же мо́локо)

зціпити — сту́лити, -лю, -лиш (рот); груб. сту́ль ныск!

зчесати, зчісувати — щчеса́ти, -єшу, -єш; щчесува́ти, -ую, -уєш

зчищений — зчышче́ний

зчіпатися — щчепи́ти-ся; БГ. зваджува́ти (в бійці)

зшивач — зшы́вач (для паперу)

зшити, зшивати — крав. зошы́ти, -ью, -ыєш; зоштукува́ти, штукувати, -кую, -куєш (з части́н)

зяблик — зоол. коно́пляник; зя́мба, -ы; Врх. дзя́бка, пенка, пі́нька, шпі́нкало

зябра — мн. жа́бры, -ів; Врх. заушні́ці (у риби)

з'явитися — поя́вити-ся; я́вити-ся; Врх. обя́вити ся

з'явлення — явлі́ня

І

і – а, і, та, тай (спол.); *єднаково: і в нас, і в вас; ішчы на верхах лёжав сьніг, а воды юж шуміли*

Іван – Ва́ньо, -ня; Ва́нцьо, -ця; мал. Іва́нко; рідк. Їван

Івана-Купала свято – міф. собі́т-кы, -ток; ішли дівкы на собі́тку (піс.)

Іванна – Іва́нка, Юга́ска, Я́нка, -ы

івасі – мн. Прт. «москалі́кы», -ів (мал. оселедці)

Ігнатій – Гнат, Гнатко

іго – я́рмо; був бы карк, я́рмо ся найде (прик.)

іграшка – дит.заг. 1. забавка, ця́цька, -ы; с. ча́чко, ча́чо; 2. с. Прт. черка́вко, -а (брызкальце); дывча́тко, дывча́тко, зро́блю я ти ча́чко (піс.)

ігри – мн. спорт. ігри́ска, -сок

іде – дієс. пада́т, паде́; сьогодні ~ дощ – гнеска пада́т дойч

ідеалізований – ідеалізува́ний

ідеаліст, ідеалістка – ідеалі́ста, ідеалі́стка, -ы

ідейний – ідейо́вий

ідейність – ідейні́ст, -но́сти

ідеологічний – ідео́льоґі́чний

ідеологія – політ. ідео́льоґія, -ні

ідея – іде́а, -еі

іди! – нак. 1. ід! і́дий! іди геть! – ід гет! 2. ід до мня! і́д-ле гев! гы́бай гев! по́д гев! хо́д гев! по́д! по́д – ле! хо́д – ле! (стара форма); скор. Врх. ге-ле-ге! ге-по́-ле! по́-ле-гев! по́д ко́ мні!

хо́-ле-хо! (до мене! сюди!); Прт. га́(о)-ле! ЗП. по́дь, по́й; іди зі мною! – по́д зо́ мною!

ідіот, ідіотка – і́дийо́та, і́дийо́тка, -ы; тж. дурень

ідіотський – і́дийо́тскі́й, -ка, -кє

ідол – іст. бо́жок, -жка; пол. ба́льван; чес. угор. бо́льван; в знач. вел. ка́мінь, поганська статуя

ієрогліф – гієро́ґліф

із, з – прийм. зо; ви́шли зме зо се́ла

із задоволенням – присл. Прт. з охото́м, охотні́

ізоляція – ел. ізоля́ція, -ні

ізолюваний – ізолюва́ний

Ізраїль – Ізра́ель

ізраїльський – ізра́ельскі́й, -ка, -кє

із себе – Хри́щ. зо́ ся, зо се́бе

ізом – мн. пол. родзи́нкы, -нок (сушений виногра́д)

ікавка – чка́вка, -ы

ікати – чка́ти (чка́м, чка́ш, чка́т); чка́є ся мі, чка́є, хтоси́ мя спо́мина́т (піс.)

ікло – ч. анат. Врх. кел, кельца́; кланці́; клі́(е)вак, кло, кло́-ва(о)к (вел. зуби тварин)

ікона, іконка – ч. о́браз, во́браз -у; мал. о́бразок, -зка; та́кі́й шу́вний – га́рдий, як в ко́стелі о́браз (піс.)

іконописець – мист. ма́ляр-іко́н-ник

ікота – гыка́вка, -ы; с. шчыка́ня

ікра – 1. анат. лі́тка, -ы; Врх. лы́ста, лы́стка; 2. мн. кру́пы; нім. кавт (осетрових риб);

3. *Врх.* не́рес, не́рест (*жаб'яча*)
 Ілля — І́лько, І́ляш; Гіля́рий, -ия;
книж. І́лія, -іі
 ілюзіоніст — ілюзйоніста, -ы
 іменник — *грам.* назывник; *рідк.*
 су́щник
 імітація — наслідува́ня, підро-
 блі́ня
 імла — *ж.* гмла, мгла, мря́ка, -ы;
Врх. гмли́ско (*вел.*)
 імператор — ці́сар, -я
 імперія — імпе́ри(і)я, -иі; *с.* ца́р-
 тво, циса́рство
 імперський — імпе́рській, -ка, -ке
 імпозантний — *див.* поважний
 імпорт — ввиз, *род.* вво́зу
 імпотент — безси́лий; *тж.* слаб-
 кий
 імпульс — по́штовх, -у
 імунітет — *мед.юр.* одпо́рност,
 -но́сти
 ім'я — іме́но, -и; і́мня, ме́ня, -і;
 назви́ско; *БГ. Прт.* ме́но, -а;
жа́дна річ не може бы́ти без
іме́на
 інакше — по-іншо́му; *Врх.* і́нак,
 іна́ко, іна́чай, іна́че; *ЗП.* і́ншак;
 все трапилося ~ вшы́тко ся
 ста́ло по-іншо́му
 інвазія — *с.* вторгне́ня
 інвалід — *ч.* інвалі́да, -ы; ~ війни —
 інвалі́да во́йны
 інвентар — реме́анент, -у
 інверсія — преста́новка, -ы
 індекс — пока́жчык; *тж.* перелі́к,
 список
 індик — *зоол.* гіндик; гинди́чка,
 -ы; *ж.* пу́лька, -ы; *слов.* пу́ляк;
рідк. галган, трухан; *Врх. Ртр.*

і́ндо(ю)р, і́ндюк; пу́ляш,
 пу́льош; *ж. Прт.* панта́рка,
 -ы; *надув-ся, як пу́лька на*
база́ри (прик.)
 індикатор — *спец.* пока́жчык,
 показник
 індічата — *мн.* гиндя́та; *одн. с.*
 гинди́ча, -ти; *Врх.* пуля́та,
 пульча́та
 індічий — гинди́чий; *Врх.* пуля-
 ко́вий
 індієць — Гіндус, Гіндия́нин
 інді́йський — гінди́йській, -ка, -ке
 Індія — Гінди(і)я, -иі
 інженер — *фр.* і́ндзь(ж)і́нер, інже-
 ні́р, -я
 інженерний — і́ндзь(ж)і́нерській,
 -ка, -ке; ~ на посада — і́ндзи-
 не́рське стано́ви́ско
 інжир — *ж. бот. пол.* фі́га, -ы;
тж. смоковниця
 ін'єкція — *мед.* за́стрик; *БГ.*
 за́щчык; *в знач.* укол
 інертний — мля́вий, генгля́вий
 іній — і́ни(е)й, -ию; моро́зец, -зця;
 на́мерз, ожеле́д, -ы; *нім.* райфа,
 рихва; *Врх.* морозок, окид(т)ь,
 оша́да, ошади(і)на, оше́дина;
 шаде́лина, ше́ди(і)на; *Ртр.* йі́нь,
 йі́ний, і́н, о́кіст, о́шад, о́паст;
Стб. срі́сь, стрі́сь (*на деревах*)
 ініціали — *мн.* іні́цыялы, -ів
 ініціатива — почи́н, -у
 ініціатор — про́мотор, -я; *тж.*
 натхненник
 інколи — *присл.* ча́сом, дако́ли,
 дадеко́ли, ко́ли-неко́ли, неко́-
 ли; *тж.* іноді, зрідка; ко́ли-
 неко́ли зме ся спотика́ли

іноземець – **чужы́нец**, -нця
інспектор – дозе́рач, нагле́дач;
візита́тор, -я; *нім.* іншпéктор, -я
інспекція – ч. о́гляд, -у; візита́ція, -ії; *бі́скуп провóдив візита́цію пара́фій*
інстинкт – потяг, -у; тваринний ~ **живо́тний потяг**
інструкція – *ж.* настано́ва, устано́вка, -и
інструмент – *с. мн.* знаря́дя; *скор.* **стру́мент**, -у
інтеграція – *с.* одновле́(і)ня
інтелігент – *нім.* інтелі́гент
інтелігенція – *нім.* інтелі́генція, -ії
інтервенція – *с.* втруча́ня
інтернат – гуртожы́ток, -тка; *ж.* *іст.* **бу́рса**, -и
інтернаціональний – **ме́дженаро́довий**
інтерпретація – **тлумаче́(ы)ня**
інтимний – **блізкі́й**, -ка, -ке
інтонація – **вы́мова**, -и; *вы́мова лемкі́вска одмі́нна од украї́нско́й*
інтрига – **підюджува́ня**
інтуїція – *с.* чу́тя; *тж.* здогад
інфаркт – *мед.* а́так се́рця, -ку ...я; *пол.* за́вал; *нім.* шляг(к) (*серцевий удар*); *бо́дай тя шляк я́сний тра́фив!* (*лайка*)
інфекційний – *мед.* **зака́жний**
інфекція – *с.* зараже́(ы)ня
інформація – *с.* повідомле́(і)ня
інцидент – **выпа́док**, -дку
інша – **і́нча**, **іна́кша**; *дру́га; ком-пе́ри, капу́ста, карпе́лі а і́нча*

яри́на
інше – **іна́кше**, **і́нче**; *дру́ге; розм.* **гіна́кше**, **гі́нче**
інший – **іна́кший**, **іна́кій**, **і́ний**, **і́нчий**; *дру́гій; розм.* **гіна́кший**, **гі́нчий**; *Врх.* **інша́кий**; **она́кий**
іншим разом – **дру́гим разо́м**;
Стб. **другі́раз**
інші – **і́нчы**, **іна́кшы**; **дру́гы**
іподром – **высьцы́говий пляц**, -вого ...цу; *нім.* гіппо́дром, -у
іпотека – **заста́ва**, -и
іпотечний – *фін.* **закла́дний**, **гіпо-те́чний**
ір, іра – *рі́дк.* *назва букви «Ь»*
іржа – 1. **рджа**, **ржа**, **ржаві́на**, -и; *Ртр.* **а́рджа** (*зал.*); 2. *Врх.* **ру́да** (*злаків*)
іржавий – **ржа́вий**; ~ *ве залізо* – **ржаве́ желе́зо**
іржати – **ржа́ти**; *Пвн.* **гіготати** (*про коней*)
іригація – *с.* **зрошы́ня**, **обводні́ня**, -нє
ірис – *мн. бот.* **когути́кы**, -ів
Ірландія – **Ірля́нди(і)я**, -ії
іслам – *рел.* **ісля́м**
ісламський – *рел.* **ісля́мскій**, -ка, -ке
існування – **істні́ня**
існувати – **істні́ти**, -ію, -ієш; *рі́дк.* *ЗП.* **екзистовати**; *в го́рах істні́ють вели́кы простóры лі́сів*
існуючий – **істнію́чий**
іспанець, іспанка – **Гішпа́нец**, **Еспа́нец**, -нця; **Гішпа́нка**, **Еспа́нка**, -и;
Іспанія – **Гішпа́нія**, **Еспа́нія**, -нії
іспанський – **гішпа́ньскій**, -ка, -ке

істинний – правді́вий
істерія – гістері́(і)я, -ії
історик – гісто́рик
історичний – гісто́ричний
історія – гісто́ри(і)я, -ії; ~ мис-
тецтва – гісто́рія шту́ки
істотний – книж. су́щий; тж.
суттєвий
істукан – див. ідол
італієць, італі́йка – Іта́льянин,
Та́льян; Та́льянка, -и; іст.
Влох; Вло́шка, -и
італійський – вло́скій, талья́нь-
скій, -ка, -ке
Італія – Гіта́ли(і)я, -ії; іст.
Вло́хы, -ів
іти кроком – 1. Врх. дрі́ндом (про
ко́ня); 2. пе́рти (пру, преш, пре;
пре́ме, прете́, прут) (швидко
бі́гати); 3. поставкува́ти, -ую,
-уєш (часто зупиняю́чись);
4. Пвн. рукува́ти (до війська)
Іуда – рел. Ю́да, -и; Ю́даш
іудейський – юде́йскій, -ка, -ке
(від Іуде́я)

І

ї – і, йі
їда, їжа – 1. заг. і́да, -и; с. і́дло;
і́джы́ня; ч. ві́хт, -у, на́йдок,
-дка; дит. па́па, -и; 2. рум.
мері́ндя, -ді; Врх. марі́ндя,
мере́ндя (настухі́в, подорожні́х;
торба́ з харча́ми); 3. па́ша,
паре́нина, -и; же́ртя; Ргр.
о́бри(о)к (для худо́би); тж.
харчі́; до робо́ты йой, а до і́дла
– гой; ни ка́шы, ни па́шы
(прик.)

їдальня – іда́йня, -і
їдкий – і́дкій, -ка, -ке; пі́рнячий
їжак, їжачиха – зоол. і́ж, і́жак;
і́жачы́ха, -и; мал. і́жачок
їждження – і́джє́(ы)ня; в знач.
ї́здити
їжитися – і́жы́ти-ся
їзда – і́зда, с. і́жджы́ня, возы́ня;
пол. я́зда, -и
їздець – і́здец, -дця; мн. і́здцы́;
тж. і́здовий
їздецький – і́здецкі́й, -ка, -ке
їздити – і́зды́ти, -джу, -диш; вози́-
ти-ся
її – займ. ей, і́й, не́й, ні́й, ню,
ньо́м, ньо́й; слов. ю́; ты до не́й
не́ ход!

їй Богу! – Бі́гме! ве́ра Бо́же!
прися́сто Бо́же! (клятва)
їсти – 1. заг. і́сти (і́м, і́ш, і́ст; і́ме,
і́сте, і́дят); 2. рідк. гателі́ти,
-лю, -лиш; Пвн. вантолі́ти (ба-
гато і жа́дібно); 3. дит.
гама́ти, папа́ти; ням-ням,
па́пу-па́пу; 4. мамля́ти, -ям,
-яш (без апетиту); до́брі то́му
ко́са ко́сит, ко́му ми́ла і́сти
но́сит (ніс.); я ва́ше не і́м: вы
мі не да́сте (ніс.)

їх, їхній – займ. і́х, і́хній; див.
вони

їхати – 1. заг. і́хати (і́хам, і́хаш,
і́хат; і́хаме, і́хате, і́хають); ве́зти-
ся (возо́м, машино́ю); 2. Врх.
не́сти ся; ~ верхи на ко́ні – не́с-
ти-ся на ко́ни

Й

й – див. і
ймення – див. ім'я

його — займ. го, єго, його, него, нього (йому, му, ним); ми ~ не знаємо! — мы го не знаме!

йод — ж. мед. нім. йодина, -ы

йолоп — див. бовдур

Йордан — рел. рідк. А(О)рдан; див. Богоявлення Господне

йорж — зоол. головоач; Врх. слинавець (риба)

Йосафат — А(О)сафат, Сафат; книж. Йосафат

Йосип — Йосиф, Осиф

йти — їти (їду, їдеш, їде; їдеме, їдете, їдуть); їдеме, їдеме, дороги не знаєме (ніс.); нак. іди до мене! — їд до мня! (їд гу мі!)

йти повільно — чалапати, -пам, -паш

К

кабан — дик; вепр, -я; мал. веприк; Врх. вепер; кєрніз, кнора(є)з, кнороз(с), кєндій; мал. кєндюк, кєрна(о)з; Ртр. кєрноз, кнур; розпарієць (доглянутий кабанчик); перен. хлопець, який ганяє за дівчатами

кабаре — див. шинок

кабіна — бєдка, -ы (телефонна)

кабінет — габінет, -у

каблук — шевс. зап'яток, -тка; нім. обц(ч)ас, -у; тж. підбор; високий ~ високій обцас

каблучка — обручка, -ы; ч. перстень, -ня

кавалер — парібок, -бка; італ.

кавалє(і)р; нім. фрас(і)р, -я (неодружений молодик); див.

чатко — лелія, де-с подїла

фраїря? (ніс.)

кавалерист — війс. іст. кінник; нім. рейтар, -я; пол. улан; угор. гузар, -я

кавалерія — війс. кінниця, -і; нім. кавалєрі(і)я, -ні

кавалерський — кавалєрскій, -ка, -кє; ~ жест — кавалєрскій гєст

кавкати — Врх. кїявкати, ки(і)явчати (звуконаслідувальна форма)

каганець — лямпаш, -а; ж. лямпка, -ы; с. сьвітєлко

кагат — див. бург

кадастр — опис, -у; іст. фр. кадастер, реєстр, -тру (опис осіб і майна для оподаткування)

кадіб — див. діжка

кайло — ч. австр. кра(о)мпач; Прт. че(і)кан, -а; тж. кирка

кажан — зоол. пєргач, лілик; гацок, -цка; Врх. гацик, коржен, леліяк, леляк, літопир, мыш-пиргач, недопирок, недохпир, нетопир, ничвид; перогач, пиргаль; Ртр. гацок, мышпєргач; Стб. пиргач, че(и)пиргач, чопиргач; уважа-но, же мыш-пєргач єст надїлєни чарами

кажи! — нак. гвар! Врх. рци!

кажуть — повідаяють; Врх. гудкають; люди ~ люде повідаяють

казан, казанок — 1. баняк, жєлізьняк (чавунний); 2. війс. Врх. кышлик; 3. рідк. саган (вел. горицук); тж. котел

казання — церк. казаня

казарма — війс. кошара, -ы; ч. нім.

ба́рак; каса́рня, -і; чо́го ж мі,
моя ми́ла, до каса́рні при́шла?
(піс.)

казати — 1. заг. гва́рити (гва́рю,
гва́риш, гва́рит; гварі́ме,
гварі́те, гва́рят); ре́чы (ре́чу,
рюк, ре́кла, ре́кло; ре́кли,
ре́чут); пові́дати (пові́дам,
пові́даш, пові́дат; пові́даме,
пові́дають, пові́да́те); рідк. гу-
та́рити, -рю, -риш; 2. вы́кати,
-ам, -аш (на «ви»); 3. БГ.
лябзда́ти (недоречно); пові́дав
сс, же мня возме́ш (піс.); моя
ми́ла ни́ч не ре́че (піс.); гва́рят
лю́де, гва́рят, же єм побі́ліла
(піс.); не дво́й, дівча, не дво́й,
пари́бкові не дво́й (піс.); чесно
кажучи — по пра́вді пові́сти

кази́но — нім. каси́(і)но (офіце́рсь-
кий клуб); тж. клуб

казка — ба́йка, буйда, -ы; ~ для
дітей — ба́йка про діти

казковий — ба́счний

казус — выпáдок, -дку

кайдани — мн. рідк. веры́ги

каламутний — му́тний

калач — кул. ба́лец, -льця (весіль-
ний); ко́лач; коро́вай, -ю;
сті́льник; Врх. куке́лка; БГ.
куті́вка (плетена бу́лка з біло́ї
муки); прине́сли-зме з весы́ла
фа́латок ко́лача

календар — калéндар, -я

калим — рідк. вы́куп, -у (наре-
ченої)

калина звичайна — бот. Врх. сві́ба

калі́ка — калі́ка, -ы

келих — по́гар, -я; ~ шампанського

— по́гар шампа́на

калі́бр — війс. нім. калі́бер, -бру

калі́йний — хім. калі́йовий (доб-
рива)

калі́цтво — калі́чыня; окалі́чыня;
тж. калі́чення

кало́рія — кальо́ри(і)я, -ні (оди-
ни́ця те́пла)

кало́ші — мн. г(к)альо́шы, -ів (вид
взу́ття)

калю́жа — баю́ра, баню́ра, жо́мба,
мла́ка, -ы; рідк. баденя, -і (на
доро́зі); се́ред се́ла мла́чка,
сы́дит на ні ка́чка (піс.); ти-
ся́чы Ле́мків-еми́грантів і́хали
през Вели́ку Мла́ку

калю́жни́ця боло́тна — бот. ба́бік;
Врх. ло́тай(ш); Ртр. жо́вти
кві́тки, -тих ...ток

каль́ка — спец. ко́пія, -ні

кальсо́ни — мн. га́чы; га́цы; фр.

калісо́ны; ЛШМ. га́ші

кальці́й — хім. ва́пно

камбу́з — ж. ку́хня, -і (на судні)

камво́льний — текст. чесанко́вий

камедь — ч. глей, -ю (з кори дере́в)

камено́ломня — ска́льня, -і; фр.

карі́єр; тж. кар'є́р; пра́ця в
ска́льнях бы́ла барз тя́жка

каме́ра — 1. де́нтка, -ы (велоси-
педна); 2. бага́жня, -і; комо́ра,
-ы (примі́щення)

каме́рний — пол. камера́льний;
~ оркестр — камера́льна оркест-
ра

камі́нь, камі́нець — 1. заг. ка́мін,
-ме́ня; каме́нець, род. ка́міньця;
мал. каме́ник; вел. камені́ско;
Врх. ка́мінець, ка́мінник; 2. ж.
бры́ла, -ы (плоский); 3. оселка

(для гостріння коси); 4. Врх. **лобак** (круглий); 5. **межак** (на межі); 6. Врх. **солотрук** (для товчення солі); **вода камін точить** (прик.)

кам'яний — **камінний**; ~ на стіна — **камінний мур**

кам'янистий — **каменістий**
кам'янка звичайна — зоол. Врх.

купей, купни(я)к

канава — нім. **фоса**, -ы; придорожня ~ **фоса** при дорозі

канадієць, канадійка — **Канадійчик; Канадійка**, -ы

канадський — **канадійскій**, -ка, -ке (від Канада)

канал — **канава**, -ы; **ярок**, род. **ярку**

каналізація — **каналізація**, -ії

канапа — ч. нім. 1. **бомбегель**, -тля (розкладна); 2. **шлю(я)банк** (дер. зі спинкою і ручками)

канарка — ч. зоол. нім. **канар**, -у; **канарок**, -рка

канат — техн. **лінва**, -ы; трос, -у;

Ртр. **лінва**, **штранг**

канвас — техн. **канафас**, -у

канделябр — **світільник**

канитель — ж. **морока**, -ы

канительник — розм. **маруда**, -ы

канібал — **людожер**

канікули — мн. австр. **вакації**, -ий (шкільні); ч. рідк. **векешын**

канон — ж. нім. **норма**, -ы; тж. **правило**

канонізація — церк. **канонізація**, -ії

канцелярія — рідк. **справниця**, -і; с. нім. **бюро**, **бюрко**; тж. **контора**

канцелярський — **бюрковий**
канцер — мед. **рак**, -у

канюк — зоол. **мышак**; Врх. **мышвак**

канючити — розм. Прт. **гнувати**, -ую, -уєш

капати, капнути — **цяпати**, **цяпати**, -ам, -аш; **цяпнути**, **кыднути**, -ну, -неш; **цві(е)р-кати**; **цяпнийте** мі кус до **келішка! коро́ва ледво цві́ркат** **моло́ко**

капелла — муз. **капеля**, -і

капелюх — 1. **капелюш** (фетровий); 2. **крисаня**, -і; ж. **ми́чка**, -ы; Хриц. **крисак**; 3. угор. **калап**, -у; мал. **калапик**; **клебан** (з низьким верхом і широкими полями); 4. Прт. **мельоник**, -а (чорний); **тобі квітне за кала́ном з ру́жы квіт** (піс.); **капелюша не мам, ани при нім перка** (піс.)

капітальний — **головний**, **міцний**; тж. **кардинальний**

капкан — **хап**, -у; ж. **ла́пка**, -ы; БГ. **паст**

капля — **кропля**, -і; мал. **кропелька**, -ы; ~ води — **кропля** **води**

капосний — **пакосний**

капость — **пакост** (злі витівки)

капрал — війс. фр. **капраль**, -ля; в знач. унтер-офіцер

каприз — пол. **захцянка**, -ы; тж. **примха**

капсуль — нім. **кабзель**, -зля

капусняк — кул. **капусьняк**; Ртр.

Хриц. **варянка**

капуста — бот. 1. ч. кул. пол.

біго(у)с, -у (смажена з ковбасою); 2. ч. вар, -у (варений квас); 3. австр. каляфйора, ка-
рафйола, -и (цвітна); 4. ж. крижалка, крижівка, -и (ква-
шена головка); 5. Врх. оливник, тучне зыля (заяча); 6. Прт. розкваса, -и (свіжо-квашена);
7. ч. Прт. шемут, -а (листя)
капустяний — капустський;
~ квас — капустський вар,
капці шкіряні — мн. пол. кєрпці,
-пец; шляпы, род. шляп
капшук — див. кисет
капюшон — фр. каптур; кап-
туро(и)к, -рка; БГ. кондя
кара — покута, -и; тж. покаєння;
за гріхы мусіме покутувати
карабін — війс. карабін, гвер, кріс
(коротка гвинтівка)
карамель — кармель, -лі
карапуз — опецьок, -цька (мал.
дитина)
карбований — битий (про моне-
ти)
карбункул — мед. Врх. пырш
моровий (гнійний нарів)
каре — війс. квадрат, -у
каре́та — ч. повіз, -возу; австр.
фіякер, -кра; молоды іхали до
шлюбу на фіякрі
каретка — мн. техн. гнаткы
кар'єр — ж. ко́ння, -і
каркати — кривчати; Врх. крум-
к(ч)ати (звуконаслідувальна
форма); вороны кривчат на
слоту
карлик — краснолюдок, -дка;
курдик, ліліпут; Врх. ко́втюх;

Прт. карел, -рла; тж. пігмей
карніз — буд. нім. варцаб, гзимс, -у
Карпати — Карпаты
карпатський — карпатс(и)кій, -ка,
-ке
карта — нім. геогр. мапа, -и
картатий — див. строкатий
картина, картинка — мист. ч.
образ, -у; образок, -зка; видок,
-у; с. мальовидло
картон — нім. папендекель, -кля
картоплечистка — шкрябачка, -и
картоплиння — бадія; ж. гыка,
нати́на, комперя́нка, груля́н-
ка, мандибу́ринка, -и; Врх.
бандурча́нка, банду́рянка; Ргг.
банду́рско, банду́рчя́ня, бан-
дурчы́на, быля́нка, грулі́ско,
компері́ско, кромпеля́нка; на-
тиня́нка, нать; Прт. бы́ля,
быля́нка, -и (стебло картоп-
лі); тж. гичка, листя коре-
неплодів
картопля — 1. мн. балабу́рки, ба-
рабо́(у)лі, банду́ры, бан(й)ду́р-
кы; бу́льбы, бу́лі, бу́ре(и)-
шкы, бу́рки, гамерика́нкы,
гурдзо́лы, компе́ри, кром-
пел(р)і, ма́гдебу́рки, манде(и)-
бу́рки; пол. гру́лі, зыма́ки,
зымня́ки; слов. зе́мяки, тром-
па́ки; нім. карто́фель; угор.
кро́(у)мплі; пол. Врх. дзе(и)-
мя́кы, зе́млякы, зи(і)мя́кы,
мандибу́ренка, ме́риканка;
Стб. зье́мякы, зымо́кі; ЛШМ.
тромпа́ки; 2. обаря́на ~ (варена
з лушпинням); 3. ч. окравок,
-вка (відрізок для садіння)
картопляники — див. дереуни

картуз — ж. ша́пка, -и
 карусель — нім. карузе́ля, -і;
 дитяча ~ діто́ча карузе́ля
 касир, касирка — нім. касі́єр;
 касі́єрка, -и
 каска — війс. нім. х(г)елм, -у
 кастратор — мі(и)шка́р, -я
 кастрований — очы́щений, вала-
 шаний; Врх. спорядже́ний
 каструвати — мі(и)шкува́ти, -у́ю,
 -у́єш; Врх. мишковати, скопи-
 ти; Ртр. виріза́ти
 кастрюля — ч. нім. ронде́ль, -для
 каталог — спис, катальог, -у; спис
 ста́рых лемкі́вських це́рков
 кататися — вози́ти-ся (на ковзанах,
 санках)
 категорично — присл. ру́ба; він, як
 гва́рив, то ру́ба
 категорія — категори́(і)я, -ні
 Катерина — Ка́ся, -і; Ка́ська, Кат-
 рена, -и
 катеринка — див. шарманка
 каток — с. ледови́ско (на льоду);
 тж. ковзанка
 католицький — рел. като́лицькій,
 -ка, -ке
 каторга — Прт. мордо́вня, -і; не
 робо́та, а мордо́вня (прик.)
 катушка — техн. шпу́лька, -и
 каучук — хім. кавчу́к; нім. кавт-
 шук
 кафе — ж. кавя́рня, -і; кавя́рні
 бы́ли зна́ны поме́жмолоде́жы
 кафедра — нім. кате́дра, -и
 кафетерій — ж. нім. кафете́ри(і)я,
 -ні
 кахель — нім. кафе́ль, -фля
 кахельний — кафльо́вий; ~ на піч
 — кафльо́вий пец

качалка — 1. ка(о)ту́лька, -и; Ртр.
 качальни́ця, розва́лька, ва́лок
 (для тіста); 2. ч. ра́мач; нім.
 ма́гель, -ля; магельни́ця, -і (для
 білизни); 3. ч. ле́жак (складане
 крісло)
 качан — ко́чан; пол. Врх. гламб
 (капусти, кукурудзи)
 качати — 1. помпува́ти, -у́ю, -у́єш
 (воду насосом); 2. Врх. тача́ти
 (білизну, тісто)
 качка, качур — зоол. кача́, -и;
 кача́тко; каче(о)р, -я; дит.
 ка́ця, -і; рідк. мн. кака́ше
 каша — кул. 1. замі́шка, -и
 (життя, ячмінна); 2. Врх. тен-
 дери́ця (кукурудзяна); 3. ч. пол.
 пенца́к (ячмінна); 4. пол. Врх.
 Хри́ц. я́глы (просяна)
 каше́мір — текст. нім. кашмі́р, -у
 кашкет — див. картуз
 кашне — ж. нім. шаль, -ля; ч.
 ша́лик
 каяння, каяття — кая́ння, кая́ття (за
 заподія́не)
 квадратний — квадрато́вий
 квакати — кру́мк(ч)а́ти (звуконас-
 лідува́льна форма); Врх. ра́п-
 к(ч)а́ти, ра́потати, ро́хкати;
 Ртр. рехотати, рі́вкати, ри́гати
 (про жа́б); тж. кректати
 кваліфіка́ція — див. професія
 кваліфікований — див. навчений
 кварта — чве́ртка, -и
 квартал — ж. буд. ді́льнийця, -і
 квартира — 1. заг. квати́ра, -и; с.
 мешка́ня, помешка́ня; ч. пол.
 льока́ль, -лю; Врх. і́зба; ЗП.
 кварта́ль; 2. кавале́рка, -и
 (холостя́цька); ~ з двох кі́мнат —
 мешка́ня на два по́кої

квартирант — **комі́рник**; **льока́тор, -я**; *Прт.* **кватерант, -а**
квартирний — **кватерунко́вий, комі́рний**

квасолевий — **фасоля́ний, фасольовий**; ~ суп — **фасоля́на зу́па**
квасоля — *бот. австр.* **фасо́ля, фізо́ла(я), -і**; *угор.* **пасо́(у)ля, -і**;
Врх. **піхота (піхотна); висо́кий як топо́ля, а ду́рний як фасо́ля (прик.)**

кватирка — *ч. нім.* **о́берліхт, -у; лю́фтик (у вікні)**

квашення — **квашы́ня (капусти)**

квитанція — *ч.* **кві́т, -у; посьві́дка, -ы**

квитковий — **бі́лето́вий (каса)**

квиток — 1. *заг. австр.* **бі́лет; бльо́чок, -чка; ж. нім. ка́ртка, -ы (вхідний, проїзний)**; 2. *ж. нім.* **шыф-ка́рта, -ы (карта-ві́за на паропла́ві)**

квікати, квікнути — **квичати, рохкати**; *Врх.* **сквичати (про свиней)**

квітень — **к(ц)ві́тен, -тня (місяць)**

квітка — *ч.* **к(цъ)ві́т, -у; к(цъ)ві́ток, -тка; мн. кві́тя, кві́тки; пол. квя́тек; ЗП. чі́чка; кві́ток, дівча, кві́ток, за́кля не маи́ш ді́ток (піс.)**

Квітна неділя — *церк.* **Цвѣ́тна Недѣ́ля, -ой ...і**; *Врх.* **Квітні́ця (за тиждень до Великодня)**

квітник — **кві́тник, цвѣ́тник,**

квітнути — **цвѣ́(и)сти, зацвѣ́істи**;
Ртр. **квітну́ти, за́квітну́ти; я́блін цвѣ́іте в ма́ю**

квітучий — **квіту́чий, цвѣту́чий**

квітчастий — **квітка́стий, цвѣ́т-**

ка́стий

квоктати — **квока́ти**; квочка ~ кче — **кво́ка кво́кат**

кволий — *розм.* **хырля́вий**; *Ртр. БГ.* **генгля́вий**; *Прт.* **здо́хляк, ху-де́рляк, -а (про людину)**

квота — *фін. нім. ч.* **контингѐнт, -у; ра́та, ча́стка, -ы**

квочка — *зоол.* **кво́ка, -ы; рідк. кло́ка, кло́чка, -ы**

келих, келишок — *пол.* **ке́лі(ю)х; ке́лі(и)шок, -шка; по́гар, -я; пога́рик; пога́ричок, -чка; *Врх.* **порці́я, порці́йка**; *Ртр.* **келю́шок; да́йте нам выпі́ти хо́ч по два ке́лішкы (піс.)****

кепкування — *див.* **глум**

кепський — **ке́пскій, -ка, -ке; ~ ка справа — ке́пске ді́ло**

кепсько — *присл.* **ке́пско**

керівник, керівничка — **ке́ровник; ке́ровни́чка, -ы; зве́рхник; англ. ше́ф; ше́фова, -вой; тж. дру́жина ке́рівника**

керівництво — **ке́ровни́цтво; ору́да, -ы; управни́цтво; розумне ~ му́дре ке́ровни́цтво; оркѣ́стра вы́ступала під ору́дом дири́гента**

кермо — *ж. техн.* **ке́ровни́ця, -і**

керосин — *див.* **гас**

керувати — 1. **управля́ти, -ям, -яш (кимсь, чимсь)**; 2. **урядува́ти, -ую, -уєш; ряди́ти, -джу, -диш (державо́ю)**

кетяг — *бот.* **гро́зно, гро́но (винограду)**

кефір — *ж.* **квасне мо́локо, -но́го ...ка**

кивати — **кыва́ти, маха́ти, -ам,**

а́ш; ~ ГОЛОВОЮ — кыва́ти го-
ло́вом

кидай! — *нак. меч!*

кидати, кинути — метати (мечу,
мечеш, мече; мечеме, мечут,
мечете); ~ жребій — метати
льо́с; шма́рити, шпу́рити, -рю,
-риш; шма́ряти, шпу́ряти, -ям,
-яш; *груб.* шурну́ти, -ну, -неш;
Врх. цы́снути, шми́гнути; *ЗП.*
верч(т)ы; *волося че́ше, до*
дунаю́ мече (піс.); в білий па́пір
пови́ла, до дунаю́ шма́рила
(піс.)

кидатися, кинутися — метати-ся;
шма́рити-ся; ша́стати, -там,
-таш (*у різні боки*); *Врх.*
мы́кати ся; ~ на м'яч — шма-
ри́ти-ся на ба́льон; *так ся*
мы́кат, як веретьи́льник

кизил справжній — *бот. дерень,*
-ня; мн. кы́щкы, -цок; Врх. свиб

Ки́їв — Кы́їв, *род. Кы́єва*

ки́ївський — кы́ївскій, -ка, -ке;

~ *ке метро* — кы́ївска підзе́мка

килим — диван, -у

килимок — *ж. макатка, -ы (на*
стіну)

ким — *присл. кым; не зна́тя кым*
бы́ло пові́дже́но

кимсь, кимось — *займ. кымси,*
дакымси

кинджал — с(ш)ти́лет

кинений, кинутий — шма́реній;

~ ка́мінь — шма́реній ка́мін

кинь! — *нак. шар!*

кипі́ти — кыпі́ти; *Врх. бульк(ч)а́-*
ти (про воду)

кип'ятити — *выварюва́ти, -юю,*

-юєш (*білизну*)

кип'яток — крі(и)п, *род. кро́пу;*

ж. кыпля́ча вода, -чой ...ды;

Ртр. кы́пяк; тж. окрі́п

Кирило — Ки́(і)рей

кисет — дуга́ньчак; *Врх. дуга́н-*
чак; Ртр. моше́нька, ка́пчук(х),
ка́пшуг, міхе́рина, міхир,
міхирик, міхирча (мішечок для
тютюну)

кисі́ль — *кул. кы́се(ы)ль, -лю*
(страва і компот)

кислий — *заг. квасний, кы́слий;*
збрес́хле (молоко); зби́тий на
квасне я́бло (прик.)

кислота — *ч. квас, -у; лимонна ~*
цитрино́вий квас

кислува́тий — ви́нний, кваску-
ва́тий, квасня́вий (*малокис-*
лий); *лю́блю ви́нни я́бло ве́це, як*
соло́дки

кисля́тина — квасьо́та, -ы; *с.*
квась; ч. кы́сляк; Хри́ц. квасо́-
та, квасю́г(р)а, (дуже кислий)

киснути — 1. кысну́ти (*тісто*);

2. брезкну́ти, збресхну́ти (*моло-*

ко); *Ртр. гурди́ти-ся, згурди́ти*

ся, зурди́ти ся, загурда́ти ся;

згурдже́не мо́локо єст ве́це

квасне, як збрес́хле

ки́сть — *анат. п'яст, -ы (руки)*

китаєць, кита́йка — Хи́ньчык;
Хи́нка, -ы

Кита́й — Хи́ны, *род. Хін*

кита́йський — хи́ньскій, -ка, -ке

кити́ця — 1. ба́вда, -ы (*кілька*
стручків квасо́лі); 2. *Врх. кы́та,*
кы́тай, кы́тайка; ЗП. бовти́ця;

3. трепа́чка, -ы (*на кінці бато-*

га); 4. ч. кута́с; мал. кута́сик
(прикраса в одязі)

киця, кицька — с. ко́тя, ко́тятко

кишеня — кы́шін, кыше́ня, -ни;

ЗП. жеб, же(и)бня

кишка — анат. 1. Врх. доро́та, -ы
(свиняча товста); 2. кобас-
ни́ця, -і (для ковбас); 3. сы́спа

кы́шка, -пой ...кы (сліпа);

4. мн. Врх. стру́ниці (свинячі
тонкі); 5. фля́кы, -і́в (нутроці
тварин)

киянка = ч. пра́йник, пра́льник
(для прання)

кібчик — 1. зоол. кі(о)бе́ц, -бця;

Врх. ко́бчык, яку́бец (яструб-
гороб'ятник); 2. буд. око́линок,
-нка; пол. кро́гулець, -льця

кіл, кілок — 1. паль, па́лик; БГ.
ко́пач; 2. Прт. глоба́(о)к (для
коси)

кілки дер. — мн. тиблі́

кілограм — с. фр. кі́льо, -ля (1 000
грамів)

кілометр — кі́льоме́тер, -тра
(1 000 метрів)

кілька — числ. кі́лько, па́ру; Врх.
ке́льо, ке́льоро, ке́ля; кі́льки,
кі́ль-кись

кільканадцять — числ. парка́над-
цет, -тьох; Прт. кі́льканадцет,
-тьох

кількасот — числ. пару́сот

кілкі́сний — кі́лкі(о)стний

кілкі́сть — кі́лкі́ст, -ко́сти

кі́льце — 1. заг. ко́лі(е)чко; Ргр.
ка́тулко, ка́чалко, ка́чало,
ка́чілко; 2. ка́ріка, -ы (зал., для
ланцюга в стайні); 3. Ргр.
збу́шча, кату́лька, качі́лко,

наве́ршник, навешні́чок, під-
ве́ршок, пра́вда (кі́льце для
маслоробки)

кімната — 1. заг. сьві́тлиця,
сиклі́ця, -і; вел. по́кій, -ко́ю;
мал. по́коїк; Врх. гарга́ра,
куна́та; Прт. мал. ізде́бка,
станці́йка, -ы; 2. одпочыва́ль-
ня, -і (для відпочинку); 3. с.
помешка́ня (житлова); в мо́їм
дво́рі шты́ри по́кої, а пята́я
сьві́тличе́нька для нас обо́їх
(піс.)

кімнатний — поко́йовий, сьві́т-
лі́чний

Кіндрат — Ко́ндрат, Кондра́тик

кі́нець — 1. ко́нець, род. кі́ньця;
край, -аю (чогось); рідк. фр.
конт; 2. ж. ме́та, -ы (далека);
3. євр. ша́баш! італ. ба́ста!
(роботі); до ~ нця світу — до
кі́ньця сьві́ту

кі́нець товсті́ший — Врх. гу́зыр
(колоди, снопа)

кінно́та — див. кавале́рія

кіно́вар — мін. цино́бар (фарба)

кінський — кі́ньскі́й, -ка, -ке; ~ ке
сі́дло — кі́ньске́ сы́дало

кінський часник — бот. ду́рна
копрі́ва, -ной ...вы

кінце́вий — ко́нечний, ко́нцевий;
~ зупинка — ко́нечний прис-
та́нок

кінці́вка — кі́ньці́вка, -ы

кінча́ти, кінчи́ти — кі́ньча́ти, -ам,
-аш; кі́ньчы́ти, -чу, -чыш

кі́нь — 1. заг. кі́н, род. ко́ня; груб.
ко́нина, -ы; 2. Ргр. вала́х
(кастрований); 3. ню́тер, -тра;
Ргр. вню́тер, ну́тер (кастро-

ваний наполовину); 4. *о́гер*, род. *о́гра*; *Ртр.* *вайчак*, *вір* (некастрований, огир); 5. *Врх.* *гй(і)ба* (худий, шкапа); 6. розм. *румак* (скакун)
 кіоск — нім. *кйоск*, -у; тж. *павільйон*
 кіоскер — нім. *кйоскер*
 кіот — мист. *скринька*, -ы (для ікон)
 кіптява — *кі(о)поть*, -ти
 кір — ж. мед. *осыпка*, -ы
 кістка — анат. 1. заг. *кі(о)ст*, род. *кóсти*; 2. *пушка*, -ы (на нозі); 3. *остка*, -ы (риб'яча)
 кісточка фруктова — с. *ядро*, *ядерко*; *кі(о)стка*, -ы; пол. *пéстка*
 кістяк — анат. *кі(о)стяк*; тж. скелет
 кіт — *кіт*, род. *кóта*; *ко́цур*, *котиско* (самець); *кітка*, *кыцька*, -ы; *котиця*, -і (самка); мал. *котя*, *котятко*; *Ртр.* *Прт.* *мáча*, *мáчак*, *мачатко*, *мачка*; *ЗП.* *ма́цур*; тж. *кішка*; *жыю́т*, як *пес з ко́том* (прик.)
 кітель — див. мундир
 кладка — *лава*, *лавка*, -ы (через потік)
 кладова — див. приміщення
 кладовище — див. цвинтар
 клапан — 1. техн. *заслонка*, -ы; нім. *венти́ль*, -тля; 2. ж. *крав.* *кляпа*, *кляпка*, *патка*, -ы (кишені)
 клаптик = ж. *стрімба*, -ы (тканини)
 кларнет — муз. *клярнет*, *клярнет*, -у
 клас — ж. нім. *кля́са*, -ы; 1. *шкільна кімната*; 2. *група людей за соціальним станом*;

шкільний ~ *шкільна кля́са*
 класифікація — *клясифіка́ци(і)я*, -ні
 класичний — іст. *кляси́чний*; ~ на філологія — *кляси́чна фільо́льо́гія*
 класово — присл. *клясо́во*
 клацати, клацнути — *пстикати*, *пстикну́ти*, -ну, -неш; *Врх.* *клапкати*; тж. *давати щигля*; *бо́цяи кла́пкат дзьо́бом*
 клеїти — *кли́ти* (*клию*, *кли́ш*, *кли́т*); *ліпити*, -плю, -пиш
 клей — 1. заг. *кли́й*, -ю; 2. *глей*, -ю (*вишневого дерева*); 3. нім. *гумеля́йз*, -у (*гумовий*); 4. нім. *кле́йстер*, -тру (*із муки*); 5. *ка́рук* (*столярний, рибний*)
 клейка — с. *кли́ння*
 клейкий — *ле(и)пкі́й*
 клейонка — італ. *цера́та*, -ы
 клейонковий — *цера́товий*; ~ плащ — *цера́товий дойджі́вник*
 клейстер — нім. *кля́йстер*; *кля́йстер з кі́ста* *ужыва́ли до кли́ння*
 клекотати, клекотіти — *клокота́(і)ти* (*звуконаслідува́льна форма*)
 клен польовий — бот. *яві́р*, род. *яво́ру*; *Врх.* *су́кліть*
 клепання — *клепа́ня*
 кликати тварин — 1. заг. *гукати*, -ам, аш; 2. *вівцю базь-базь!* *Врх.* *ба́зю-бе! десь -на!* 3. *вола би́цю*, *гей!* 4. *козу кедз-кедз!* 5. *курку тю-тю!* 6. *свиню гудзю-на! ку́т(ц)ю-ку́т(ц)ю!* *Врх.* *гакс! цю́ку-цю́ку-на!* 7. *гуску гусю-гусю!* *Врх.* *сав-сав!* 8. *кота кі(и)ць-кі(и)ць!* 9. *свиню ку́цю-*

к'юцю! 10. голуба лю-лю! дусь-дусь! 11. козу, корову, маню-маню! 12. індика пуль-пуль! Врх. пульч! 13. качку тась-тась! 14. коня тось-тось; 15. курчатко цып-цып! 16. корову ц(т)ы́зю-ц(т)ы́зю! (ви́гук)

Климент – Клим, Клімко

клин дер. – клин; мал. клі́нец, -нця; клин клі́ном выбива́ють (прик.)

клинці – мн. крав. 1. кля́пы, кля́паны, кля́пцы, -ів (півкруглі, в торсеті); 2. ільти́цы, ласткы, ластови́цы, -ів; Ргр. па́ха, підпа́шка (у сорочці, під пахвами)

клишоногий = Врх. шанта́вий, шанта́лавий

клізма – с. промыва́ня; пол. лева́тыва, -ы; зробити ~ му – поста́вити левативу

кліпати – мру́гати, -ам, -аш; Пвн. ми́гати; ~ очима – мру́гати очами

клітка – ч. 1. кля́пец, -пця (для ловіння птахів); 2. ко́с(і)ц; ца́рок, -рка (для курей)

клітчастий – гратчастий, карта́тий

кліше – друк. одбі́ток, -тка

кліщ овечий – зоол. клі́шч; Врх. ка(е)пу́ша, капу́ш

кліщі – мн. кльи́шчы; нім. обце́ньгы, цангы, -ів

клоп – ж. зоол. блошчы́ця, -і; плю́шча, -ы; Врх. плос́ка, площі́ця (постільний)

клопіт – ж. заго́лоба, заморо́ка,

пато́роч, -ы; Врх. су́ста; БГ. стару́нок; тж. моро́ка

клопотання – старáня

клопотатися = старáти-ся; моро́чыти, -чу, -чыш (го́лову)

клоун – див. блазе́нь

клоччя – мн. кла́кы, -ів; ~ льону – кла́кы ле́ну

клуб – нім. клю́б, -у; мн. клю́бы

клубок – клю́бик (вовни, льону)

клумба – ч. кві́тник

клунок – тлу́мак, клу́ма(о)к; мал. тлумачо́к, -чка; в знач. торба, мішо́к

клу́ня – сто́дола; шо́па, шо́пка, -ы; не пі́ду я, Га́нцю, на шо́печку ва́шу (піс.)

клюв – дзьо́б; БГ. дзю́бак

клювати – 1. дзьо́бати (про пта́хив); 2. клюка́ти, ключы́ти-ся (пуска́ти паго́ни)

клюквa – бот. жура́віна, -ы

ключик – клю́чык; мн. клю́чыкы

ключи́ця – анат. ж. клю́чыця, -і; ч. Прт. обойчы́к, -а

ключка – клю́ка, -ы (дер. або зал.)

клясти – кля́ти (кы́льну, кы́льнеш, кы́льне; кы́льнеме, кы́льне́те, кы́льнут); шельмува́ти, -ую, -уєш; тж. проклина́ти; а ты, ста́ра ма́ти, перес́тан нас кля́ти (піс.)

клятва – с. кля́тя; тж. прися́га кмин звичайний – бот. тмин,

кме(і)н, -у; кме(і)но́к, -нку; ж.

Прт. черну́шка, -ы

кмітливий – кметливий

книгарський – книга́рскій, -ка, -ке

кнопка — 1. *затріск*, -у (на одязі);

2. *канц. пінестка, припиначка, -и*

князівський — *князьівскій, -ка, -ке*

коаліція — *коаліція, -иі; спілка, -и; с. об'єднання*

кобзарський — *кобзарскій, -ка, -ке*

кобила — 1. *заг. кобыла, -и; Стб. кобула*; 2. *сівко; Врх. сімерастий (сивий)*; 3. *Врх. хандра (худа)*

коваделко — *ж. бабка, -и (для клепання коси)*

ковалик — *зоол. Врх. сва, євка, єви(о)ла; тж. іволга*

кований — *кутий (залізо)*

ковбаса — *кул. 1. заг. кобаса, -и; ср./хр. кобасиця*; 2. *паштетівка, -и (ліверна); вєце днів, як кобас (прик.)*

ковбасний цех — *ж. масарня, -і*

ковбасник — *див. мясник*

ковдра — *ч. коц; мал. коцик; рідк. колдра, -и; ЗП. верєга, -и (вовняне покривало для ліжка); накритися ~ рою — накрігти-ся коцом*

ковила волосиста — *бот. кустриця, -і; осьтянка, -и; рідк. Врх. тирса*

ковзани — *мн. спорт. льжвы; ЛШМ. брусли, корчули; тж. коньки; ковзатися на ~ нах — слизгати-ся на льжвах*

ковзанка — *ковзалка, слизгавка, -и; дитяча ~ діточа слизгавка*

ковзаняр — *спорт. льжвяр*

ковзанярський — *льжвярскій,*

-ка, -ке

ковзатися — *слизгати-ся, ховзати-ся; Врх. слизкати ся, ховзкати ся (по льоду)*

ковзько — *присл. слизко, ховзко*

ковпачок — *техн. накрутка, -и (від тубика)*

ковтати, ковтнути — *гывтати, гывтнути, -ну, -неш; лыг(к)ати, лыг(к)нути, -ну, -неш; Врх. ковкати, ковкнути; ЗП. промыкати; гывтат, як гус бобалькы (прик.)*

ковток — *Врх. гывт; лем на єден гывт*

кодекс — *ж. кніга, -и*

кожна, кожне — *доєдна; кажда (каждой, каждый, каждую, каждым); кажде*

кожний — *досден, каждый (каждого, каждому, каждым); кажен, кажний; каждый человек свое зна (прик.); берегти ~ ну хвилину — берєчы каждую минуту*

кожні — *мн. доєдны; кажды (каждых, каждым, каждыма)*

кожух, кожушок — 1. *ж. БГ. бараниця, -і (довгий)*; 2. *ж. угор. бунда, -и (суконна або хутряна куртка)*; 3. *кептар, -я; кептарик; ж. кожушанка, кожушына, -и; кожушок, -шка; Врх. брушляк (короткий, без рукавів); кожушына — по коліна, по заду телєнче (піс.)*

коза — *зоол. Врх. 1. санкора, санкорога (криворога); 2. сивєта (сива)*

козацький — коза́цькій, -ка, -ке
козельці лугові — бот. *мн.* ба-
ранчы́ки; *Врх.* пра́жец,
праживник

козирна карта — ко́зир, -я; кози́р-
ка, -ы (*масть гральних карт*)

козирьок — да́шок, -шка
козли для різання дров — *мн.* нім.
шра́гы; *Ртр.* кросе́нка, шара́гы;
Прт. шара́глі

козлятник лікарський — *ж.* бот.
ди́ка вы́ка, -кой ...ы; ру́та,
рута́вка, -ы

козуля — зоол. се́рна, -ы; ди́ка
ко́за, -кой ...ы

козячий — кі(о)зы́й, ко́зья, ко́зьє;
~ ча вовна — ко́зья серст

кокарда — кыта́йка, -ы (*для шап-
ки*)

коклюш — *ж.* мед. *Врх.* дыхави́ця

кокон — зоол. с. клубя́ (*шовкопря-
да*)

колгосп — *іст.* скор. ко́лг(х)оз, -у
(*колективне господарство*)

колгоспник, колгоспниця — *іст.*
колго́зник; колго́зниця, -і

колектив — колеќтив, -у

колективний — громадський, -ка,
-ке; спі́льний

колекціонер — збе́рач, -а

колекція — с. зі(о)бра́ня; колес́-
ція, -ні

коленкор — перка́ль, -лю (*ткани-
на*)

колесник — коло́дій, -дия; *Врх.* ко́-
ляр; *Ртр.* колесар, -я; штель-
мах (*дер. колес*)

колесо, коліщатко — 1. заг. мал.
колі́чко, колі́сча; *дит.* ко́ть-
ко; 2. *ЛШМ.* ба́гро (*овальна
част.*); 3. *техн.* зубчак, зубчат-

ка, -ы (*зубчасте*); 4. *Ртр.*
колесо́, коло́ (*у возі*); 5. обві́д,
обі(о)д (*зовнішня част.*)

коли — ке́д, як; *пол.* ке́ди; *Врх.*
Ртр. код, ко́ди(і), кой; *див.*
якщо; ке́д бу́ду мав час, то
за́йду до вас

коливатися — хви́яти-ся (*хви́ю-ся,
хви́єш-ся, хви́є-ся*)

коли-небудь — *присл.* хо́цко́ли;
при́дте до нас хо́цко́ли!

колисати дитину — лю́ляти, -ям,
-яш; гу́сьта́ти, гу́ця́ти, хы́бо-
та́ти, -ам, -аш; *Врх.* гы́цкати-
ся; го́пкати; *Ртр.* гуйча́ти; *Хриц.*
бавця́ти; *Пвн.* виха́ти; лю́ляй
мі, лю́ляй, сы́ну мій мо́лодий
(*піс.*)

коліска — 1. ко́лыска, -ы (*дер., у
хаті*); 2. *Ртр.* ко́лысанка, по́лів-
ка (*з полотна, у полі*)

колись — *присл.* да́коли, ко́лиси,
пе́рше, да́вніше; *Хриц.* да́зраз;
да́зраз при́ха́ме до вас

колишній — бу́вший, да́вній, ста́-
рий; мої ~ ні учні — мо́ї бу́вшы
уче́ники

коліандр — *ж.* бот. ко́лендра, -ы
(*приправа*)

колінна чашечка — *анат.* *Врх.*
ка́гнец

колір — 1. заг. *ж.* ба́рва, -ы;
ко́льор, -у; *нім.* фа́рба, -ы;
2. це́ра, -ы (*шкіри обличчя*); ма
це́ру, як кров з мо́локом (*прик.*)

коліщатко — ко́лі(е)чко; ко́лиш-
ча́тко; *ж.* колешня́, -і; *Ртр.*
кача́ло, качі́лко, кату́лько (*у
плузі*); збе́рай, ми́ла, ко́лічечка,

будеш моя фраїречка (піс.)

колія — див. залізниця

коловодник — зоол. *Врх.* боло-
теник, коловодиця, повідник;
тж. улїт

колода — 1. заг. ч. нім. кльоц,
кльоцок, -цка; *Врх.* клец;
2. рідк. бабчар, -я (під ковадло);
3. катулька, -и (для прасування
білизни); 4. кобиця, ковбиця,
-і; *Ртр.* клат, клат(ц)ік (для
рубання дров); 5. ч. ковбан;
протіс (половина); 6. ч. округ-
ляк (нетесана); 7. охаба, -бы
(гнила); 8. розсоха, -и (з вилопо-
дібним кінцем, розвилка); 9. с.
бервено; *Врх.* трі(о)м (без
гілля); 10. нім. шваля, -і (розрі-
зана вздовж); 11. нім. штабель,
-я (дощок, ящиків)

колодка дер. — с. копыто (для
взуття)

колодязь — див. криниця

колона — арх. колюмна, -и

колонізація — кольтонізація, -иі

колоніст — осадник; поселенец,
-нця

колонія — кольтонія, -иі

колонка — друк. нім. шпальта, -и

колорит — мист. кольторит, -у;
холодний ~ зимний кольторит

колосіння — колосіня

колоти — 1. жогати, -ам, -аш
(гострим предметом); 2. с(ш)три-
кати (у вусі)

колотий — лупаний; ~ камінь —
лупаний камін

колотити — кул. калапуцяти, -ям,
-яш (невміло готувати страву)

колотівка — див. збивачка

колотнеча — броварі(і)я, -иі; бу-

ча, -и; *фр.* карамболь, -лі; *Врх.*

бреверия; *Прт.* биятика, -и

колотушка — трепачка, -и

колупати — шпортати, длубати,
добати, -ам, -аш; *тж.* копир-
сати

колючий — кольтчастий; ~ ча про-
волока — кольтчастий дріт

колючка = ч. бодак; колька, -и;
Врх. лога, логыня (про куц)

колядник — коля(а)дник, полаз-
ник, шчедрак; *Ртр.* коладнича;
БГ. зьвіздар

коляска — ч. возок, род. візка
(дит., мотоцикла)

кольнути — дзюгнути, дюгнути,
-ну, -неш; в знач. дорікати;
жсена дзюгала хлопа, жсе
приходить домів пияний

кольоровий — барвний

кольрабі — *жс.* бот. калярєпа, -и
(вид капусти)

кома — ч. грам. протінок, -нка

команда — 1. спорт. дружына, -и;
2. війс. наказ, -у; футбольна ~
копанкова дружына

командир — війс. нім. команде(і)р;
пол. доводця, -і

комар звичайний — зоол. *Врх.*
комарик, кумар, кумарка (ко-
маха)

комаха «сонечко» — зоол. «божа
коровка», -жой ...кы; *БГ.*
бобрунка

комбінація — с. поєднання

комедіант — комедиянт; *Хриц.*

комендіант

комедія — літ. комедія, -иі; *Хриц.*

комендия

комендант — війс. нім. командант

комендатура — *пол.* постерунок,
-нка; військова ~ військовий
постерунок

комерсант — торговець, -вця
комір, комірець — *крав.* 1. заг.
ков(м)нір; *мал.* ковнірець, -рця;
Врх. конір; *Ртр.* обшывка,
обшывочка, обшывчата;
2. гальон, -у (*високий*); 3.
кримка, -ы (*кримської вівці*); 4.
фр. горжетка, -ы (*окремий
хутрянний*)

комірник — *нім.* магазинер
комісаріат — *війс.* комисаріят, -у
комісія — *торг.* комісі(і)я, -ні; ~
ійне доручення — комісійне
поручення

комод — *ж.* *нім.* комода, -ы
(*різновид меблів*)

комора — 1. заг.ч. закамарок,
закомарок, -рка; 2. с. боіско,
боіще (*для знарядь*); 3. ч. *Ртр.*
причолок (*для сноів зерна або
сіна*); 4. ч. сыпанец, -нця; кліт,
-ы; *нім.* шпих(к)лір, -а (*для
зерна*); 5. *пол.* с(ш)піжарка, -ы;
спіжарня, -і (*для продуктів*)

компанія — с. товариство

комплект — набір, -бору; *нім.* *пол.*
комплет, -у

компот — *ж.* 1. заг. юха, -ы (*зі
сухофруктів*); 2. *Врх.* грушчан-
ка (*із груш*); 3. ябчанка, -ы (*із
яблук*)

компроментация — с. знеславління

компроміс — *ж.* згода, -ы; знайти
~ дійти до згоди

комусь — *займ.* кому́си, дакому;
ке́бы сам про себе, ке́бы не

дакому (*ніс.*)

комутатор — *ж.* централька, -ы
комфорт — *ж.* вигода, -ы; люк-
сус, -у; *купіли-зме вілю з
выго́дом для родичів*

конверт — *ж.* копёрта, -ы; *на
копёрті не было докладной
адресы*

конвульсія — *мн. мед.* корчы, -ів

кондитор — цукерник

кондиторська — цукерня, -і

кондуктор — *австр.* білётер, -я

коник — *зоол.* цввіркун, фірчак;
Ртр. сашка

конкурс — *ж.* змагання

коновка — ч. черпак

конопля — ч. бот. плоскін, -кони;
мн. Стб. кроплі; *ЗП.* колопні

коноплянка — ч. *зоол.* конопляник,
-нky; конопка, маковій, мако-
пійка, -ы; *пол.* макольонгва,
макольондра (*птах*)

консерви — *мн. кул.* конзервы, -ів

консолідація — с. зміцніння

констатувати — твердити, -джу,
-диш; *да́хто твёрдит, же
Лёмкы — не Руси́ни*

конструкція — побудова, -ы

консул — *нім.* конзул, -я

консульство — ч. *нім.* конзуля́т, -у

консультація — 1. порада, -ы; лі-
карська ~ докторська порада;
2. пора́дня, -і (*заклад*)

контракт — *ж.* сты́чніст, -но́сти

контактувати — стыкува́ти-ся,
тж. з'єднувати

контора — канцеля́рі(і)я, -ні;
у́ряд, -у; *нім.* бюро́; *тж.* офіс

контрабанда — с. пачка́рство; ч.
нім. шму́гель, -гль
контрабандист — пачка́р, -я; нім.
шму́глер, -я
контрабас — *мн.* муз. ба́сы, -сів;
басо́ль, -ля
контраст — *ж.* проти́вага, -ы; с.
проти́ставлі́ня
контролер — контро́лер, прові́р-
ник
контроль — *ж.* контро́ля, -і; про-
ві́рка, -ы; громадський ~ гро-
мадска контро́ля
контур — о́брис, -у; *тж.* силует
конфедератка — *іст.* пол. рога-
ті́вка, -ы (*війс.* шапка з 4-кут-
ним верхом)
конфесія — *див.* віросповідання
конфіскація — конфі́ската, -ы
конфлікт — *ж.* кло́тня, -і; зва́да, -
ы
конфорка — с. кача́ло; *Ртр.* колéч-
ко (*у печі*)
конюх — ко́няр; нім. фо́рналь, -я
конюшина гірська — *бот.* 1. ч. ко́-
нич, -у; *ж.* коничы́на, коман-
ка, -ы; *рідк.* нім. кле́вер; дят-
лина, дятлови́на; *Врх.* ди́кий
ко́нич; комані́на, комани́чы-
на, комані́чка, комони́ця,
кумани́ця, кумани́ч; *Ртр.* ко-
ма(и)ни́ця; 2. *Ртр.* тре́бич (*із*
червоними квітами); 3. живо́-
кіст, -ко́сти (*блідо-жовта*); *она*
(*ко́са*) ко́сит, бо му́сит кони-
чы́ну дробну (*ніс.*)
конюшня — ко́нярня, машта́льня,
-ні; ста́йня, -і; *вышла мила до*
машта́льні, ой, Бо́же, мій

Бо́же (*ніс.*)

ко́нятина — ко́нина, -ы (*кінське*
м'ясо)
ко́н'як — ко́няк, -у
копальня соляна — *рідк.* жу́па, -ы
копа́ння — *госп. ж.* копанка, -кы;
копа́ня; ~ городу — копа́нка
огоро́ду
копати — бра́ти (*бе́ру, бе́реш,*
бе́ре; бере́ме, бере́те, бе́рут);
выбра́ти, -ам, -аш; *Ртр.* копати,
выкопа́ти, рылюва́ти, ры́ти
(*яму*); *до Покро́вы маме выб-*
рати компе́ри
копатися — бабра́ти-ся, длуба́ти-
ся, ры́ти-ся; ~ в смі́тті — ры́ти-
ся в сьмі́ті
копитняк європейський — *бот.*
копы́тник; *мн.* копы́ткы, -ів
копито — 1. копы́то (*у коня*); 2. *ж.*
рати́ця, -ці (*у корови*)
копи́ця — 1. ко́па, -ы; ко́пняк;
Врх. Ртр. кі(о)пка (*сіна або*
соломи); 2. *рідк.* ч. рака́ж (*з 22*
сно́пів жита або пшениці)
копійка — ч. фі́н. грі(о)ш; пі́нязь,
-зя; *слов. Врх.* ту́рак
копі́я — ч. о́дпис, -у; зняти ~ ію —
здойми́ти о́дпис
копти́льня — вуджа́рня, -і
копті́ти — *див.* вудити
копче́ння — *див.* вуджени́на
ко́ра — лу́б(п)а, -ы; *Врх. Ртр.* ко-
ри́на; луб, лу́бок, лу́бя; ско́ра
(*деревна*)
кора́бель — *пол.* о́крент, -у; ста́тек,
-тка; *ж. нім.* шы́фа, -ы
корена́стий — присади́стий; *тж.*
кремезни́й
кордон — *ж. нім.* гра́ни́ця, -і;

границя *была замкнена для Лемків*

кореспонденція – с. листування

корж, коржик – кул. 1. заг. *пляцок, -цка; мн. пляцкы;*

2. *жыляник (житний прісний);*

3. *капусцяник (печений, з капустою);* 4. *медівник (медовий);* 5. *Врх. ріпенник (з ріпи і кукурудзяного борошна)*

корзина – ч. *кош, кошык (плетена з лози)*

коридор – *коритар, колідор, -я*

корисний – *корыстний, пожиточний, помічний, хосенний; Врх. ужитний (продукти, предмети)*

корисно – присл. *корысно(і), пожиточно(і)*

користати – *хіснувати, -ую, -уєш; Прт. зыскувати, -ую, -уєш*

користування – *корыстування; правила ~ преписы корыстування*

користуватися – *послугувати-ся*

користь – ж. *корыст, -и; ужиток, -тку; хосен, род. хісна; пол. зиск, -у; дуже бесыди, а мало хісна (прик.)*

корито, коритце – 1. ж. *вальбія; корыто; рум. Врх. альбія, вальбійка, лайбія; Ртр. гальбія, жлаб, жолоб; корыгя, корыгча, корыгце (дер. для свиней);* 2. *Врх. Ртр. ч. вел. ваган; корыгятко, корыгечко; мал. хлібівча (для тіста);* 3. *мн. нецкы (для купання дітей)*

кориця – ч. бот. *цинамон, -у*
коричневий – *бронзовий; брунатний, брунявий, бурий, барна(я)стий, гнідий; угор. барна, -ы (колір); ~ вої масті вил – барна*

коріандр – ж. бот. кул. *колє(я)ндра, -ы*

корівник – ж. госп. *стайня, -і; пол. оборо, -ы*

коріння – мн. *корі(і)ня, корєні; камін росне без коріня (піс.)*

корінь – *корі(і)н, -реня; мн. кори(і)ня*

корм для худоби – 1. заг. с. *груб. жертя; книж. оброк, -у; фр. фураж, -у;* 2. ж. *паша, -ы (свіжа трава);* 3. ж. *паренина, -ы (запарена січка);* 4. ж. *сычка, -ы (посічена трава); ани кашы, ани пашы (прик.)*

кормити груддю – *плекати, -ам, -аш; цыцяти, -ям, -яш; Ртр. одплекати, підплекати, плекати ся, ссати, цицати, цицкати; матір плєкат дітину*

кормитися – *жывити-ся; ~ рибою – жывити-ся рыбом*

кормлення – *кормліня*

кормовий – *пашовий*

коробка – 1. заг. *пачка, -ы; с. пуделко, пудло; ~ сірників – пуделко, патычків;* 2. *Врх. карабой(ль)ка (з лубу, для тютюну);* 3. *Ртр. яшчык, точанка, творильча (дер., для масла)*

корова – 1. заг. *коров, коро́ва, крова, -ы; мал. коровка, -ы;*

дит. *міння*, -і; 2. *барна(и)ста*, *барно́ля*; *Врх.* *Ртр.* *барну́ля*, *барньо́ха* (*темно-брунатної масті*); 3. *Врх.* *ревта́ня*; *рідк.* *Ртр.* *бреза́ва*, *бреза́йка* (*світло-червоної масті*); 4. *брику́ля*, -і (*бриклива*); 5. *Врх.* *кавка*, *мургу́ца* (*чорна; тж. вівця*); 6. *Врх.* *кля́па* (*стара*); 7. *Врх.* *кози́ниця* (*із загнутими назад рогами*); 8. *Врх.* *перво́ха*, *перво́шка* (*первістка*); 9. *Врх.* *пері́ня* (*строката*); 10. *пол.* *поло́ва*, -вой; *Врх.* *пли(о)ва́я* (*світло-жовтої масті; тж. віл*); 11. *Врх.* *рожа́на*, *рожку́ля* (*з вел. рогами; тж. віл*); 12. *Врх.* *смо́лій*, *смо́лійка* (*смаглява; тж. віл*); *на зе́леній лу́ці па́сла Га́ньця кро́вы* (*ніс.*)

коровай — *кул.* *ба́лец*, -льця; *сті́льник*; *тж.* *весі́льна хусти́на*
 короїд — *зоол.* *черва́к*
 корок — *чоп*; ~ від пляшки — *чоп од фля́шки*

королівський — *кролі́вскій*, -ка, -ке; ~ подарунок — *кролі́вскій дар*

король, королева — *іст.* *кро́ль*, -ля; *кро́льова*, -ы; *пол.* *кру́ль*, *кру́льова*, -вой; *тж.* *ца́р*, *ціса́р*

корона — *іст.* *кро(у)на*, -ы (*грошовий знак*)

короп звичайний — *зоол.* *ка́рп*; *Врх.* *ма(е)ресни́ця*, *мере́нька*, *блища́ча*, *мере́сник*, *мере́ст*; *нересни́ца(я)*, *череванька*, *че́реву́га*, *че́реву́шка* (*риба*); *тж.* *го́льян*

короста — *мед.* *БГ.* *свербля́чка*;

Ртр. *свербля́чка*

коротенький — *короті́цкій*, -ка, -ке

короткий — *ку́ций*, *сті́слий*; *угор.* *ку́ртий*; *Врх.* *краткий*; *kozy маю́т курты́ ого́ны*

коротко — *присл.* *по́кус*, *сті́сло*; *сказати ~ пові́сти сті́сло*

корсет — *нім.* *го́рсет*, -у; *мал.* *горсе́тик*, *бру́слик*, *ла(е)йбик* (*жін. безрукавка*); *на тій дівчи́ні — кра́сний горсе́тик...* (*ніс.*)

кортеж — *рідк.* *о́ршак*; *тж.* *поче́т*

кортик — *італ.* *ни(і)ж*, *род.* *но́жа* (*офіце́рський*)

корчити, корчувати — *корчы́ти*, -чу́ю, -чу́єш; ~ *кущі — корчы́ти кря́кы*

корчма — *див.* *шино́к*

коса дівоча — *ч.* *Врх.* *во(а)ркоч*; *Ртр.* *кі(о)ска*; *БГ.* *ва́ркач*; *пол.* *варко́ш* (*волосся*); *ой, вла́сы мої, вла́сы — варко́шы* (*ніс.*)

косар — *жніва́р*, -я; *Врх.* *ко́сец*, *ко́сяр*; *ча́пак* (*старший*); *Ртр.* *кіся́р*, *ко́сач*; *ко́сит ко́сец на лу́ці* (*ніс.*)

косарка — *кося́рка*, -ы

косий — *ві́рий*, *ско́сий*, *с(у)ко́сьний*; *Хри́ст.* *склеси́стий*

косинець — *техн.* *ку́тник*; *нім.* *ві́нкель*, -кля

косіння — *ко́сьня*, *ко́сьня*

косо — *присл.* *уко́сьно*; *тж.* *похи́ло*

косовиця — *кі(о)шня*, -і

костилі — *мн.* *куля́гы*

костистий — *остистий* (*про рибу*)

костогриз звичайний — *зоол.* *Врх.*

тра(о)скотій, чункар
 костриця — 1. бот. кустриця, кустериця, -і; 2. с. пазьдзіря, термітя (з льону, конопель)
 костюм — с. убр'яня (одяг)
 костяний — косяцяний
 Костянтин — Константин;
 Кост(ц)ьо, Кость, -т(ц)я;
 Костик
 костьол — костел, -у (римо-католицька церква)
 костьольний — рел. костельний, косьтільний; пол. косьцельний
 косуля — зоол. серна, -ы; Ргр. серня(ю)к, сюрень
 косяк — 1. багор, -гра (част. колеса); 2. мн. Хриц. футрини (дверей, вікон)
 котедж — див. вілла
 котики — мн. Врх. багнітки, бази, базьки, баранчыки, бірky, бичкы; гурманча, гусята, гусятка; Ргр. багнята, бобалькы; рідк. брос (верба з розпуцценими «сережками»)
 котити — 1. катуляти, -ям, -яш; в знач. перекочувати; 2. техн. нім. вальцювати, -юю, -юєш; хлопчыска катуляли колічка по стéжцы
 котлета — кул. 1. мн. австр. карб(м)онадлі; ч. нім. котлет, -ы; шнітцель, -ця (відбивна)
 котлован — выкоп, -у
 котрийсь — присл. котрисы, -са, -се; даякій, -ка, -ке
 катушка — ч. ролик; нім. шпулька, -ы; текст. цыв
 кофемолка — ел. машынка до кавы (машинка для кави)

кофта — жін. нім. блюза, блюзка, -ы
 кохана дівчина — вылюблене дівча, -ного ...чати; любця, -і
 коханець, коханка — ч. любас, любасок, -ска; любко; любцьо, -я; ж. любка, любаска, -ы; любця, -і; нім. фрає(і)р, фрає(і)рка, -ы; Врх. кохан; бо я добрі знам, же фраіра не мам (ніс.); тот кохан ся звідував о тя
 кохання — невідм. кох'яня; ж. пасія, -ії; кох'яня, кох'яня, з вечери до раня (ніс.)
 кохати — милувати, -ую, -уєш; Врх. любовувати (когось)
 кохля — кофля, -і (вел. ложка); Стб. че(и)рпак
 кочегар — опалювач; пол. паляч
 кочерга зал. — ч. погри(і)бач; порывач; мал. ко(у)цюба, -ы; Ргр. кутач; ЗП. ожіг; тж. рогац
 кошення — кошыня, косьіня; ~ сіна — кошыня сына
 кошик — ж. кошіль, коша; кош'алка, кошівка, -ы; вел. кош; рідк. вентіж; чес. ж. опалка, опалачка, -ы; обрішниця, -і (для очистки зерна); Врх. ЛШМ. кобеля, кобрик (плетений з лози)
 кошлатий — кос(ш)матий; кострубач (про людину)
 кошлатитися — клачыти-ся; тж. куйовдитися
 кошмар — жах, -у
 коштовний — вартий, вартісний; пол. вальорний
 коштовність — див. скарб

коштувати – вартати; *рідк. сто-
яти; ніхто не зна, не буде знав,
кілько ви в нас вартате (ніс.)*

кравець, кравчиня – кравець, -вця;
кравчынця, -і; *зменш. кравчык;
Ртр. крайчір, крайчірка, швач-
ка, ш(е)ывкыня; тж. кравчиха*

кравецький – кравецкій, -ка, -ке

крадіжка – краде(і)ж, -и

крадькома – *присл. по-крыйому,
вкрадці, скрьпо, тайно; тж.
потай*

краєвид – видок, -у; гарний ~ гар-
дий видок

край – 1. заг. нім. кант, -у; кут,
кутик; пруг; 2. нім. борт, -у;
Ртр. кляпок (в одязі); 3. нім.
рант(д) (у взутті); 4. кінець,
род. кінця; край, -ю
(територія); тж. бік, кант,
ребро

крайній – конечний, скрайній,
-ня, -не; ~ ня потреба – конечна
знадоба

крайовий – краєвий; ~ ве прав-
ління – краєва управа

краї відігнуті – *мн. крисы (капе-
люха); тж. поля*

країна – *геогр. держава, сторо-
на, -и; край, -аю; земля, -і*

крамар – склепар, -я; тж. про-
давець

крамниця, крамничка – 1. ч. заг.
склеп, -у; склепик; коопера-
тива, -и; ЗП. бовт; 2. м'я-
сарня, -і (м'ясна); 3. Прт.
трафіка, -и (тютюнова); ятка,
-и; тж. магазин; *гнеска в
склепі вишитко мож купити*

кран – ж. 1. сикавка, -и (по-

жежний); 2. техн. підойма, -и;
3. Прт. піпа, -и (бочковий)

крапати – кропити (*про дощ*);
цяпкати; *з раны почала цяп-
кати кров*

крапка – 1. грам. кропка, дзьоп-
ка, -и, (графічний знак);

2. кроплина, -и (мал. пляма)

крапка з комою – грам. кропка з
протинком

крапля, крапелька – кропля, -і;
кропелька, -и; Ртр. капка,
капля; *в маю не впало ани
кроплі дойджу*

краса – одн. 1. врода, -и (людини);
2. красота, -и (природи); Врх.
поцят

красень, красуня – красавец; ж.
красавиця, -і; жінка ~ уня –
жена-красавиця

краще – гаршче, ліпше, лучче,
лучше; *лучче було, лучче було
не любити (ніс.)*

кращий – красший, ліпший; *за
найліпших гудаків уважали
Цыганів*

краянин – краян, родак

кредит – фін. позыка, пожычка,
-и

крейда – мін. нім. креда, крйда,
-и; ЛШМ. грейда

крейдяний – кредовий; ~ шар –
кредова верства

крейцер – іст. нім. гра(е)йцар,
крейцар (*розмінна монета в
Німеччині та Австро-Угорщині
до 1918 р.*)

кректати – Врх. кромкати (*про
корів*)

крем — 1. *ж.* маст, -и (для лица, рук); 2. *гльобін, -у; ж.* па́ста, -и; ~ для взуття — *гльобін про обутя*

кремезний — крижа́стий; *Врх.* крижни́стий (людина міцної статури)

Кременець — *Кремя́нец, -нця* (Тернопільська обл.)

кремінь — *мін.* кре́мін, -ме́ня; *тж.* силікат

крендель — *кул.* обаря́нец, оплі́танец, -нця

кресало — *техн.* огні́в(л)о (в замку кременної рушниці)

кресати — *черкати, -ам, -аш* (каміння)

кресляр — *рисовник*

кретин — *див.* ідіот

кречет — *зоол.* кренч

кривавий — *кы(е)рва́вий; все керва́вий меч принесе (піс.)*

кривавити — *кырва́вити*

крива лінія — *криву́ля, -і; криву́лька, -и*

кривати — *куляти, -ям, -яш; шкуньга́ти, -ам, -аш; Врх.* нахрамува́ти; штильга́ти, штильготати, штигулька́ти (*припадатти на ногу*)

кривда — *ч. рідк.* о́скорб, -у

кривий — *вірий, -ра, -ре; мн.* віри; *звіре́ний; розм.* крі́вий; *Врх.* ве́рий, уверий (*дошка*); *перен.* людина

кривлятися — *выдрізь(ж)ня́ти-ся; драз(ж)ни́ти-ся*

криво — *присл.* накрі́во; *Врх.* спо́лохом (*покласти каміння*); *тж.* косо

крига — *див.* лід

криза — *фін. нім.* кри́зис, -у; переживаемо ~ *прежыва́ме кризис*
кризовий — *кризисо́вий*

крик — 1. *заг.* вря́вк, -у; *гука́ня, гуляка́ня; Врх.* вря́ва; 2. *квик(ч)а́ня* (*поросяти*); *тж.* галас

крикливий — *пыскатий, пы́скач* (людина); *тж.* крикун

криниця, криничка — *ж.* ке́рниця, -і; *студня, -і; студенка, -и; Врх.* кирниця, кирни́чка, студник; *Ртр.* студе́нько; *жрі(а)дло; в грудні ме́рзне вода в студні (прик.)*

криничний — *ке(и)рні́чний*

крислатий — *росоха́тий* (*дерево*)

кристал — *мін. пол.* кришта́ль, -лю

кристале́вий — *кришта́льовий*

критиканський — *критика́нський, -ка, -ке*

критикувати — *гانی́ти* (*га́ню, га́ниш, га́нит; гани́ме, га́нят, гани́ме*); *ганчува́ти, -ую, -уєш; гани́ти — не цигани́ти (прик.); Га́ню, Га́ню, ви́шитки люде га́нят, я ж тебе не га́ню (піс.)*

крихкий — *кру́хий, -ха, -хе; ~* ке печиво — *крухе́ цястко*

крихко — *присл.* кру́хо

крихта — *кыршы́на, окыршы́на, -и* (*хліба*); *Прт.* ка́пка, *окрушы́на, -и; ч.* *о́крух, -у; повіда́ють, же гри́бы ви́росли з о́кыршы́нок хлі́ба*

кричати — 1. *в(г)рявча́ти, -чу, -чыш; гуляка́ти, в(г)і́вкати, вола́ти, рявка́ти, -ам, -аш;*

теремтати, -тэчу, -тэчеш; дер-
ти-ся (голосно); дзявкати, -вчу,
-вчеш (пнскливо); Врх. врявка-
ти, футкати; Пвн. гаврати; ЗП.
гойкати; кой я маршерував,
отец на мя волав (пнс.)

кришити — кыршыти, -шу,
-шыш; дробити, -блю, -биш
(хліб)

кришка — 1. с. віко (скрині, діж-
ки); 2. с. денце, -я; нм. денко,
денце, -ця; зменш. денечко (для
посуди); Ргр. парак, парачок,
покрыва, покрывка, приккры-
вало, прикрывочка, (для посу-
ди); 3. ч. вершок, -шка (масло-
робки); Ргр. вершник, наверх-
ник, вежбушок, збушок; тж.
накривка

крій — крав. покрій, -рою; нм.
фасон, -у

крізь — див. через

кріль, кролиця — зоол. криль, род.
кроля; дит. трусь, -ся; Врх. мн.
трусенята; ж. трусиця; мал.
труска

крім того — присл. опрі(о)ч, поза
тым, надто, понадто, попри,
преч; пол. опруч

кріпити — 1. крав. моцувати, -ую,
-уєш; 2. павузити (сіно на возі)

кріплення — кри(і)плія, моцу-
вання

кріп пахучий — бот. кул. копер,
-прю; кріпец, -пцю; кроп,
укрі(о)п, -у; Врх. кропец, окро-
пец; там на горі росне копер,
ой, чья-ж я буду тепер? (пнс.)

крісло — 1. заг. кресло; 2. ч. лежак

(фр. шезлонг) (розсувне); 3. ч.
угор. фотель, -ля (м'яке)

кріт — ж. зоол. кы(е)ртиця, -і;
пол. крет; Врх. Ргр. кыртіна,
підтічка; Стб. ка(е)ртиця
кров — крев, род. кровы; крива,
-ы; мн. кырви; він попив мі
кырви (прик.)

кровний — крєвний

кровососка кінська — зоол. Врх.
повчик

кровянка — кул. кышка, -ы; угор.
гурка, -ы

крокувати — крачати, -ам, -аш;
простувати, -ую, -уєш; Врх.
крочнути

крокуй! — нак. крачай!

крона — див. верхів'я

кропива — бот. коприва, -ы; Врх.

Ргр. кропивник, покрива; ЗП.
жаліва; як старий іде до мли-
на, то росне за ним коприва
(пнс.)

кропивник — зоол. блудик, блуд-
ник; зеличок, -чка; Врх. вітік;
дурець, дурибаба, дурильце, ду-
ри(о)світ, дурич; зводителік,
зводі(і)тель, зводителічк,
зводій; копрівни(я)к, ло-
ма(и)к, ломачок; оришок,
підкропивник; ріжджак, різ-
жак; стрижок, тре(і)скопліт;
тж. волове очко; зводителік —
то найменший пташок в лісі

кропивниця — мед. огниця, -і

кроплення — кроплія; ~ свяче-
ною водою — кроплія сьвяче-
ном водою

кратовина — кретівка, -ы; Врх.

кырти́на; *Ртр.* кєрти(о)чови́на, кєртичы́на, кырти́вка, кырти́ча купа, купинка, купа; *Стб.* картина (земляний насип)
 круг — ка(о)чало; *мал.* кружалъце, -я; *нім.* цїркель, -кля; *тжс.* диск
 круглий — окру́глий; ~ ле вікно — окру́глий вигляд
 кругляк — окру́гляк; *рідк.* *Врх.* офли(і)с (малоцінний лісоматеріал); *ліпш.* офлісы ідут до плота
 кружалъця — качі́льця, -лец
 кружити — кру́жыти (кру́жлям, кру́жляш, кру́жлят; кру́жляме, кру́жляють, кру́жляме)
 кружка — с. горня, -яти; ~ чаю — горня гербаты
 крук — *зоол. слов.* гавро(а)н; *Врх.* кра(я)кун, кра́мко, кро(у)мкач
 крупа — ч. 1. *нім.* грис, -у (грубо змелене зерно); 2. *угор.* грис, грисы́к, -у (манна); 3. *нім.* пенцак, -у; *Врх.* панцак (ячмінна); *пенцакы робили з яриу, якій товкли в ступі*
 крутиголовка — *зоол.* *Врх.* гівгач, гівгор; круті́й, сича(н)к
 крутий — *див.* стрімкий
 крутити — 1. *перен.* завертати, -ам, -аш; *Пвн.* баламутити (голову); 2. *мырдати* (хвостом); *тжс.* виляти
 крутитися — плянта́ти-ся; *не плянтай-ся мі під ногами!* (*прик.*)
 круті́й — кру́так(р); бала́мут; ошуст; *нім.* каналія, -іі; *слов.*

гу́нцмут, гу́нцут; *БГ.* звыйак (пуста людина); *тжс.* брехун, вітрогон
 круті́йство — баламу́тство; *Прт.* крута́цтво, -а
 круто зварене — *присл.* на тве́рдо (яйце)
 круча — шка́рпа, -ы; *Прт.* ту́рня, -і
 крученик — *кул.* завива́нец, -нця; стру́цель, -ця
 крушина ломка — *бот.* кру́шник; кро(у)х, скору́х, скрух; вóвчы (псячы) ягоди, -чих ягід; *Врх.* воронівка, нымі́на, німі́на; собачы́на
 крячок річковий — *зоол.* *Врх.* риба́вчык, ри́бак(р), рибарі́вка, рибарка, рибец, рибн(ч)ик, рибові́й, рибові́йка
 кубанський — куба́ньскі́й, -ка, -ке (від Куба́нь)
 кубло — гні́здо, -а
 кубок — по́гар, -я; пога́ріско (вел.); ку́бай, -ая (дер.); *див.* келих
 кування — 1. кува́ня (дія); 2. *одн.* оку́тя
 кувати — 1. кова́ти, ку́ти (ку́ю, ку́єш, ку́є) (залізо); 2. ку́кати (про зозулю); ку́кала зазу́ля, в лісі на орі́сі (піс.)
 кувікати — *див.* вищати
 куди — *присл.* ка́ди, ка́дий, дака́ди; *Врх.* кадивай, кади-вал(н)ь; *під.* же я, *під.* кады я ходила (піс.)
 кудись, куди-небудь — *присл.* ка́диси, бу́д-де, де́си; *Прт.* абыка́ди

кудкудакати — кодкодака́ти; ЗП.
коко́тати (про ку́рей)

кудлатий — патла́тий; Рґр. ку́чма,
пелеха́тий; Прт. ку́длай, -ая;
розчу́хранец, -нця (люди́на з
довгим, ску́йовженим волос-
сям); а за на́шом хы́жсом бу́чок
пелеха́тий (піс.)

кужіль мех. — куде́ля, -і; ку-
діл(в)ка, -ы; куді́ль, -де́ли;
рідк. Врх. фу́рка

кузен — брата́нец, -нця; стри́сч-
ний, цьо́тєчний брат, -но́го
...та; пол. ку́зен (син маминого
брата і сестри)

кузина — стры́єчна (цьо́тєчна)
се́стра, -ной ...ры; пол. кузи́н-
ка, -ы; Рґр. се́стра(е)ни́ця
(двоюрі́дна сестра)

кузня — кова́льня, ку́зня, -і; Пвн.
кова́льни́ця

Кузьма — Ку́зма, -ы; Кузь

кукає — ку́кат; зозу́ля кука́ла,
пра́вду повіда́ла (піс.)

кукурікати — пія́ти (про пі́вня)

кукурудза — бот. слов. куку-
ри́(і)ця, -і; кокуруд́за, коку-
ру́за, -ы; тенг(д)ери́ця, -і; нім.
кукуруз; рідк. папу́ша, -ы; Врх.
кукури́дзя, кукуруд́з, коко-
руд́з, кокоруд́зка; Рґр. куку-
рудзо́к, кокоруді́; Прт. ке(и)н-
дери́ця, -і; тендери́цю до́жне-
ме, жєни́ти-ся будє́ме (піс.)

кукурудзи стебло — кукури́чанка,
-ы; Рґр. тендери́чанка

кукурудзя́ний — кукури́чані́й, ку-
кури́дзя́ний, т(к)ендери́чані́й

кулак — п'я́стук; Рґр. п'я́ст, жме́ня;

вдарити ~ ком по столу — впа-
ли́ти п'я́стуком по сто́лі

кулемет — війс. кара́бин машы-
но́вий, -на ...во́го

кулик — ж. зоол. Врх. кулі́(і)га;
тж. вальдшне́п, бекас

куліна́рія — куха́рство

куліси — мн. театр. лашту́нки, -ів

куліш — ж. кул. 1. ку(о)ле́ша, -ы
(з кукурудзяно́ї муки); 2. за-
мі́шка, -ы (з житньо́ї, ячмінно́ї
муки)

куля — ч. фр. ба́льон (повіт-
ря́ний); тж. аеростат, балон,
м'яч

кульбаба ліка́рська — бот. ба́бка,
ма́йка, купа́л(в)а, -ы; ч. май,
моло́ча(і)й, -аю; молоча́йник,
моло́чник; Врх. ба́ба-куль, ку́-
льба-ба́ба, кульба́б(в)ка, куль-
ба́бок, ма́і(й)к, помпа́ва, пупа́-
ва, пупа́вка

кульгавий — куля́вий, хро́мий; не
дай же́ мі, Бо́же, куляво́го
му́жа (піс.)

кульгавість — Врх. храма́чка,
хрі́(о)мка

кульгати — див. кривати

кулька надувна — бу́лька, бамбу́-
лька, -ы

кульчик — ку́льчык (ву́шна
прикра́са)

кум, кума — Врх. про́сатар, про-
сатарка; о́ни прося́т кумі́в на
ксти́ны, го́сєтї́в — на весьї́ля,
знако́мых — на по́гріб

кумедний — поті́шний, сьмі́шний;
~ випадок — поті́шний трафу́-
нок

кумедно — присл. поті́шно(і),
сьмі́шно(і)

куниця — зоол. **ку́на**, -и; шуба з ~
ці — **футро** з куны
купа — ч. **сцюз**; *нім.* **стос**, -у (*дерева, книг*); *ЗП.* **ворох**; *тж.* **груда**
купальний — **купальовий**; ~ ні
трусі — **купальови споденки**
купець — **купец**, -пця; **торговец**,
-вця; *рідк.* **димкар**, -я (*мінйяло*)
купецький — **купецкій**, -ка, -кє
купи! — *нак.* **куп!**; **ма́мцю, мо́я**
ма́мцю, куп же мі румя́нцю
(*піс.*)
купина лікарська — *бот.* **когúтик**,
когúтник; **кокорі́чка**, -и
купити — **скупі́ти-ся** (*все необ-
хідне*)
купівля — *мн.* **заку́пы**, -пів; *с.* **куп-
но**; *ч.* **скуп**, -у
купка — **горстка**, -и; ~ **горі́хів** —
горстка ори́хів
куплений — **купений**; ~ на ринку —
купений на ры́нку
куплет — *літ.* **БГ.** **звротка**
купол — *арх.* **ба́ня**, -і; *ЗП.* **ту́рня**
(*на будівлі*); **ви́шитки лемкі́вски**
це́ркви ма́ли по три ба́ні
курвій — *груб.* **ку́рві-сын**, **ску́р-
вій-сын**; *Ртр.* **курвяр**, **курвяш**;
льо́мпяр
курець — 1. *заг.* **ку́рец**, -рця; *Прт.*
паляч, -а; 2. *Хриц.* **ку́ряч**
(*сигарет*); 3. *БГ.* **файчак**; *Прт.*
файча́р, -я (*люльки*)
кур'єр — **посла́нець**, -нця; *фр.*
кури(і)єр; *тж.* **розсильний**
курінь пастухів — **коли́ба**, -и; *Врх.*
колі́ба (*дер. хатина на пасови-
щі*)
куріпка сіра — зоол. *Врх.* **кара-**

па́тка, **курі(о)па́тра**, **куропа́т-
ла**, **куро́пка**
курка — **ку́ра**, -и; *Прт.* **коко́шка**,
-и (*молода*); *піше*, як **ку́ра**
ла́бом (*прик.*); *перешла́ мі чо́р-
на ку́ра доро́гу* (*піс.*)
курок — *війс. нім.* **цингель**, -гль
курорт — **здо(і)й**, -ю; **здรอยо-
виско**; **відпочивати на -ті** —
одпочывати в здо́рю
куросліп — *бот Врх.* **дрі́нка**; *тж.*
дерен кров'яний
курочка водяна — зоол. *Врх.* **пе-
ку́лька**, **пе́кур**; *тж.* **бекас**
курсант — *нім.* **ку́рсак** (*слухач*
курсів)
курсор — *спец.* **пока́зник** (*в*
комп'ютері)
куртка чол. — 1. **ві́трі(у)в́ка**, -и
(*легка*); 2. **гу́ня**, -і; **гу́нька**,
гу́ньча, **губа́нька**, -и; *ч.* **сердак**,
сы́ра(я)к; *євр.* **лапсердак**; *фр.*
капо́та, -и; *угор.* **ку́брак**,
ку́ртак; **ку́ртаня**, -і (*коротка*);
Врх. **оберак**, **осердак** (*на*
кожусі); *Ртр.* **бу́нда**, **гу́ба**,
гу́баня; *БГ.* **ковт**; *Прт.* **гу-
ня́нка**, -и (*з овечої вовни*); 3. *ч.*
дру́шляк; *Врх.* **бру́шляк**; *Хриц.*
бру́слик; *ЛШМ.* **бу́нш(ч)а** (*без*
рукавів); *гу́нька была коротка*,
бі́ла або чо́рна, зо су́кна;
(ми́лий) ма бі́лу коше́лю і
друшлячо́к носит (*піс.*)
курча — **ку́ря**, -ти, **ку́рятко**, -ка;
ж. дит. **тютя**, -і, **цы́пка**, -и
курчата — *мн.* **ку́рята**; *Врх.* **кво́ча**,
кво́чата
курява — *рідк. Прт.* **сто́хмаль**, -я

(від муки)

курятина — кул. кури́на, -и

курятник — ж. клі́тка, -и; ку́р-
ник; ца́рок, -ркакусок — 1. заг. кавале́ц, -льця;
кавалок, -лка; вел. кавал; мал.
кава́льчик, ку́сень, ку́сник;
скы́бка, скыбочка, -и; угор.
фа́лат, фа́латок (част. ці́лого);
2. Врх. окра́єц; Ртр. ку́сок,
кы́бка, шайтка; Прт. пайда,
-и (хлі́ба, си́ру); 3. плат
(тканини); за черве́не я́бло, за
фа́латок гру́шки (піс.)куська — зоол. Врх. татарчу́х; тж.
хлі́бний жуккут — мат. у́гол; ріг, род. ро́га;
нім. ві́нкель, -кля; на ~ ті — на
у́глі; ~ вулиці — ріг у́лиці;
гострий ~ о́стрый ві́нкелькутовий — 1. ку́тній (зуб); 2. на-
рі́жний (камінь)

кухарка — Ртр. сока́чка (на весі́ллі)

куховарити — ку́харити, -рю,
-риш; Врх. гото́вити, готува́тикухоль, кухлик — ку́фель, -фля;
ку́флик; нім. га́льба, -и (для
пи́ва, 1/2 л.)

куча — буд. шо́па, -и

кучері — мн. куче́ры, -ив (воло́сся)

кучерявий — качу́рявий; Врх.
куде́рявий; Ртр. качу́ристий,
кандра́тий, ка(у)ндзе́растий,
круче́нийкучерявитися — Врх. качу́рити-ся
(про воло́сся)кучугури — мн. за́спы, заме́ты;
~ сні́гу — заме́ты сьні́гу

кушетка спальна — пол. козе́тка,

-и

кушка — козы́вка, -и (дер. для
бру́ска)кушнір — кожу́хар, -я; ку́сьнір,
-я; пол. га́рбар, -я; Ртр. ку́зьміркуштувати — коштува́ти, пробу-
ва́ти, посмакува́ти, -ую, -уєш;
Врх. трібува́ти (яку́сь стра́ву)кущ, кущик — кряк, корч;
крячок, -чка; книж. купина,
-и; Врх. кря́ча, крячи́(і)на;
ха́бник; ж. Ртр. кря́чына,
халащы́на; Хри́. кы́рнак; мн.
кря́чивя; недале́ко кря́чок
кря́чка, не пі́ду я за гі́рня́чка
(піс.)кущистий — кряча́(и)стий (покри-
тий ку́щами)

Л

лаборант, лаборантка — лябо́рант;
лябо́рантка, -и

лабораторія — лябора́торія, -ні

лава дер. — ч. 1. запе́чок, -чка; по-
ку́тник (при пе́чі); 2. ла́вка, -и;
сто́лец, сти́(і)льця (переносна);
сів на ~ ву — сыв на сто́лец;
тж. ослін

лавр — бот. бобо́к, -бка

лавровий — бот. бобко́вий; ~ лист
— бобко́ве лі́сьтялага — буд. пол. ле́(і)га́р, -я (під
дер. підлого́ю); тж. підклад під
дрова

лагідний — поту́льний

лагодити — рыхтува́ти, -ую, -уєш

лад — 1. уклад, -у; в знач. ряд,
склад; 2. політ. устрій, -рою

ладоня — анат. до́лоня, -і

лайка – **вызыва́ня**; *Врх.* **вызы́вка**
 лайно – *груб.* **гів(м)но**
 лаз – **влаз, -у** (*отвір*)
 лазити рачки – **рачкува́ти, -ую, -уєш; діти́на до ро́ку рачкує**
 лазня – **лазьня, купальня, парильня, -ні; купіль, -пели; рідк. баня, -і; тж. сауна (фінська)**
 лак – **ляк, -у; ж. нім. політу́ра, -и** (*для покриття поверхні*)
 лакей – **прислу́жник; пол. льокай, -я**
 лакейський – **льока́йскій, -ка, -ке**
 лакований – **лякува́ний; ~ ні туплі – лякува́ны мешты**
 лакомий – *Врх.* **лако́мец** (*людина*)
 лама – *зоол. Врх.* **ягни́ця, ягни́чка**
 ламкий – *див.* **крихкий**
 лампа, лампочка – *ел. 1. нім. ля́мпа, ля́мпка, -и; чес. жарі́вка, -и; 2. нім. ампель, -пля (висяча); електрична ~ ка – жарі́вка*
 лампас – *війс. фр.* **ля́мпас, -у** (*колорова нашивка вздовж штанів*)
 лантух – *ж.* **пла́хта, -и**
 ланцюга ланка – *БГ.* **огни́во**
 ланцюг, ланцюжок – **1. заг. угор. ланц, ла́нчик, ла́нцуг(х); ланцу́шок, -шка; с. пря́сло (ланка); ретяз, ретязка, -и; ретязок, -зка; рідк. вери́га, -и; 2. ж. гужва, ч. гу́зов (короткий, зв'язує плуг із колесами); 3. сьті́гач (з'єднує хомут із дишлом); 4. ч. при́пи(і)н (довгий); припи́ном прив'язую́т жы́вину на пасви́ску; на тій ли́пці ретязо́чка, на ретязці – колы́ска (ніс.)**

лапа – *анат.* **ла́ба, ла́бка, -и** (*у тварин*)
 лапки – *грам.* **цитува́льнікы**
 лапу-цапу – *ірон.* **сяк-так**
 лапша – *кул.* **риза́нка, -и; дома́шня риза́нка бы́ла ли́пша за купчу «лапу»**
 ласий – *див.* **жаді́бний**
 ласка – *зоол.* **ласи́ця, -ці**
 ласкавець золотистий – *бот.* **ласка́вець, -вця**
 ласкавий – **приту́льний; слов. шва́рний; тж. приві́тний; то́то дівча шва́рне, што ма́ очка ча́рне (ніс.)**
 ласо – *присл.* **лако́мо; ~ їсти – лако́мо їсти**
 ласолюбний – **обле́сний**
 ласощі – *ж.* **лего(у)мі́на, -и; тж. солодо́щі**
 ластівка – *зоол.* **ласті́вка, яскі́вка, -и; Врх. гласті́вка, пе(є)цух (берегова)**
 ластовиння – *див.* **веснянки**
 ласувати – **лакоми́ти-ся; Ргр. шкварова́ти**
 ласун, ласунчик – *Ргр.* **к(ш)ва́рник, шкварнік**
 латаття біле – *ж. бот.* **водя́на лелі́я, -ной ...ліі; ба́бряк; лотана, -и; мн. збано́чки, зба́нята; купа́ва, купа́в(л)ка, -и**
 Латвія – **Лотва, -и**
 латинська мова – *філол.* **лати́на, -и**
 латка – *ч.* **пришчы́пок, -пка; БГ. задло́га (у взутті)**
 латунний – **мося́жний**
 латунь – *ч. мет. Врх. Хри́щ.* **мося́ж; пол. мо́сьонж**

лауреат — лярв'еат; Нобелівський
 ~ лярв'еат премії Нобля
 лахміття — рубя; ж. тандита, -ы
 (старий одяг)
 лацкан — крав. выло́га, кля́па, -ы;
 мн. выло́гы
 лащитися — ла(е)сти́ти-ся (про ко-
 та)
 лаяти — бешта́ти, -ам, -аш; басу-
 ва́ти, -у́ю, -у́єш (сильно)
 лебідь — зоол. ле́бід, -бе́дя; поет.
 Врх. лебю́дка
 Лев — Ле́вко, Ле́вон
 легально — присл. легáльно; тж.
 законно
 легенда — лег'єнда, буйда, -ы
 легені — анат. мн. легкы; плю́ца,
 плю́ц; Врх. бі́лы печі́нky; лег-
 кой, легу́шка; Ргр. легкє, плю-
 ча, бі́ле плю́ца
 легенький — легі́цькій, -ка, -кє;
 поет. легойкі́й; Хриц. легі́сє;
 ~ вітер — легі́цькій воздух
 легенько — присл. легі́цько; поет.
 легойко
 легіон — іст. лєгійо́н, -у; лєгійо́н
 Украї́нських Сьчових Стрі́ль-
 ців
 легіонер — іст. лєгійоні́ста, -ы
 легкий — латвий; тж. доступний;
 легко — присл. латво, ла́цно;
 латві́ше брати, чым верта́ти
 (прик.)
 легковажний — БГ. легкомы́сний;
 Хриц. бла́зен; Прт. псотли́вий,
 -ва, -ве (про мол. людину)
 легковажність — легковажні́я
 легковажно — присл. легкомы́сні
 легше — присл. лекше

легший — лекший
 ледар — ба́(е)йдак, ба́лбєс, бе́лбєс,
 бе́йбєс; гавган, ла́(е)хман; лє́н-
 юх, ма́рник; пол. ба́йда, -ы;
 бі́мбєс, ла́йдак; лег'єйда, ле́йба,
 лы́нда, ля́да; неро́ба, -ы; слов.
 дарэ́бак, дє́рбак; Врх. ле́дач,
 ледачы́на; Прт. гуздра́ла, -ы;
 ле́(і)нюх, -а; тж. ледацю́га, ле-
 да́що
 ледарство — леда́цтво
 ледачий — леда́щчо; Врх. пре-
 лы́ні́вий (дуже); тж. леда́що
 ледве — присл. ле́дво, до́брі; тж.
 мало не; мы ся ле́дво дочека́ли
 ве́чєра; до́брі мя пси не поку-
 са́ли
 лежанка — див. шезлонг
 лежати — лі́гати, -ам, -аш; лі́гам
 спа́ти на пра́вий бік
 лежачи — на лежа́чы; чыта́ня на
 лежа́чы шко́дит о́чам
 лежебока = пе́цух (який лежить
 на печі); тж. мерзляк
 лежень — буд. Ргр. лі́гар, підва-
 лі́на, підо́шва, проті́сь, спо́(і)-
 док
 лежи! — нак. леж!
 лезо — ж. жыл'єтка, -ы (для голі-
 ння)
 лейтенант — війс. підпору́чник;
 нім. лья́танант; поручник
 (старший)
 лектор, лекторка — лектор; лек-
 то́рка, -ы
 лекційний — викладовий, лек-
 ційний; ~ зал — виклада́ва
 са́ля
 лекція — ч. вы́клад; ч. о́дчит, -у;
 леќция, -ні (публічна); тж.

урок; записати ~ ію — занотувати **выклад**
 лелека — *див.* журавель
 лелія — *бот.* лелія, -ії
 лемент — лямент, -у
 лементування — ляментува́ня
 лементувати — ляментувати, -ую, -уєш; *не плач, мила, не плач, ани не ляментуй (піс.)*
 лемеш — леміж, -межа; *Стб.* по́лоз (*плуга*)
 лемішка — *кул.* замішка, куле́ша, -ы; *кукурудзяна ~ кукуричана замішка*
 лемківський — лемківській, русинській, -ка, -ке; ~ характер — лемківська натура
 Лемківщина — Лемківшчы́на, -ы
 лемко, лемкиня — 1. *заг.* Лемко; *зменш.* Лемцо́, -я; Лемкы́ня, -і; *мн.* Лемкы; *с.* лемча́тко (*жителі Північної Лемківщини*); 2. Лемак, Лемчак (*житель Закарпаття*); 3. Лишак (*житель Мармарощини*); 4. крайнянин (*прикордонний*); Лемко я си, Лемко, з-під самого горба (*піс.*)
 Леонтій — Леон, Леонт
 лепеха звичайна — *бот. ч.* плюшчай, -аю; *с.* татарське зы́ля, -кого ...ля; *ч.* шувар; *пол.* сы́вар; *угор.* шівар; *Врх.* татарак, татарина; *тжс.* айр летище — *див.* аеродром
 лещата слюсарські — *ч.* техн. затискач; *нім.* шру́бстак
 лижі — *мн.* спорт. нарты, лыжвы, -ів
 лижний — нартярській, лыжвярській, -ка, -ке; ~ спорт — нар-

тярська руханка
 лижник, лижни́ця — *спорт.* на́ртяр; на́ртярка, -ы; лыжвяр; лешча́тар, -я
 лилик — *див.* кажан
 лимар — за́мшник; *австр.* рима́р, -я (*який вичиняє замшу*)
 лимарство — рима́рство
 лимон — *жс.* нім. цитри́на, -ы
 лимонад — *жс.* ле́мо(у)на́да, -ы; пляшка ~ ду — фля́шка ле́мона́ды
 линва — *див.* канат
 линяти — *пол.* блякну́ти, блякува́ти; *Врх.* лі́нити ся
 липень — ли́пец, -пця (*місяць*)
 липкий, липучий — липка́чий; кли́стий
 липневий — липцо́вий; ~ мед — липцо́вий мюд
 лисий — ім. лы́сий, -со́го; лисак (*без волосся*)
 лисичка їстивна — ліс(ш)і́вка, -ы; *мн.* Врх. ли(я)ші́вки; БГ. ле-сьі́вки (*гриби*)
 лисіти — лысы́ти, -ію, -ієш; *юж* мі поча́ла лысы́ти голо́ва
 лис, лисиця — *зоол.* ли́шка, -ы; Пвн. жлі́чка
 лист — *с.* пи́сьмо; Пвн. пи́смо
 листва — ли́штва, -ы (*обшивка, планка одягу*)
 листівка — 1. почті́вка; *нім.* пост-ка́ртка, -ы; *Прт.* видокі́вка, -ы (*пошто́ва*); 2. *пол.* ульо́тка, -ы (*агітаційна*)
 листоноша — по́чтар, -я; почта́рка, -ы
 листопад — падо́лист; *пол.* пазде́рник (*місяць*)

лист скла — ж. пол. та́фля, -лі

листя — 1. заг. лісьт(ц)я (дерева, трави); розм. лісте; 2. ж. морков'янка, -и; Ртр. морков'яниця, нати́на моркова (моркви); 3. пол. папі́жына, -и; рум. Врх. па́нуш, па́нуша, -и (кукурудзяного качана); 4. рум. па́пуша, -и (тютюну); 5. крижа́лки, -лок; крижі́вки, -вок; Врх. ше́мут (капусти)

лисячий — Врх. лиша́чий

летаргія — с. мед. забу́гтя (хворобливий стан людини)

литка — анат. лы́ста, -и; мн. лы́сты

лити — 1. ля́ти (лію, лі́ш, лі́с; лі́ме, лі́те, лі́ют) (сльози); 2. пере́щы́ти (безперервно, дощ); 3. шу́рну́ти, -ну, -неш (воду); 4. шу́снути, шу́стати (раптово, дощ); лі́є до́йджык, лі́є, до листо́чка пада́т (ніс.)

литий — ля́тий, ля́ний

литовець, литовка — Лі́твин; Литви́нка, -и

литовський — лито́вскій, -ка, -ке (від Литва)

лихач = ризикант

лихоманка — мед. австр. фе́бра, -и

лихослів'я — кля́мство

личаки — мн. кє́рпці; Ртр. Стб. хо́дакы, бо́чкору (народне взуття зі шкіри); кє́рпці ся поде́рли, аж вила́зят па́льці (ніс.)

личинка — зоол. 1. бе́лей, -я; пендрак; Врх. бе́драк, бі́лий хробак, дюк, сале(я)ник (хру-

ща); 2. гни́да, -и (воші); 3. пе́ринка, -и (мурашки); 4. ч. Врх. перна́де(і)ль, пирна́дель, перна́к, пє́страк (тедзя); пендра́кы в зе́млі підйі́дають ко́мпері

личити — личы́ти, -чу, -чыш; пасува́ти, -ую, -уєш; в знач. бути до лиця

лицар — іст. ри́цар, -я; рідк. ры́щыр

лице — ж. тва́р, -и; лице́, -я; поет. личе́йко; книж. лик; груб. леп, пы́ск, -у; зменш. Ртр. тва́рка, тва́рця; ЗП. подо́ба; він ся зми́нив на тва́ри (прик.)

лице́мір — облудни́к; угор. фале́чник; Прт. фальшы́вець, -вця (нещира, фальшива людина); не звод ты́ мня, фалечни́ку, бо я не глу́па (ніс.)

лице́мірний — 1. облє́сний, облудни́й, обоя́кій, фальшы́вий; угор. фале́чний, фалечни́к (про людину); 2. підробле́ний, фальшува́ний; чом зо мно́м не танцу́єш, фалечни́й Іва́ню? (ніс.);

лице́мірство — ж. облуда́, -и; фальш́, -у; тж. обман

лицьовий — 1. па́радний; 2. текст. пра́ва сторо́на, -вой ...ны (бік тканини)

лишай — мед. лы́шай, -аю

лише — лем, лиш; є́дині; рідк. леж; слов. лен; ~ одного немає — лем є́дного не́є; ви́шиткы ма́ють фрайро́чки, лем я ні, лем я ні (ніс.)

лишт́ва — крав. лист́ва, -и (обшив-ка низу одягу)

ліве крило — ж. політ. ліви́ця, -ці

ліворуч – присл. наліво

лівша – лівак, -а; *Врх.* коргель,
майкут; *Ртр.* корчняк, майка;
Прт. манькут

ліга – ліга, -ы; футбольна ~
фотбальова ліга

лігво – *пол.* леговиско; в знач.
місце гніздування звірів

лідер – *див.* керівник

лід – 1. заг. ч. ле(ю)д, льод, -у;
БГ. люд; 2. *ж.* леді(о)вка, -ы
(намерзлий); 3. *Врх.* стри(о)жо-
га, стріг(ж) (*тонкий, на річці*);
бе-ся, як рыба об лед (*прик.*)

Лідія – Ліда, -ы; Ліля, -і

ліжко – *ж.* посьтіть, постеля, -і

лізти вгору – дерти-ся (дру-ся,
дреш-ся, дреме-ся); *кіт дре-ся*
на строма

лікар, лікарка – док(х)тор, -я;
док(х)торка, -ы; *ЗП.* дохтурь;
давно докторів на селі не было

лікарня – *австр.* шпыталь, -ю;
шпыталик (*дит.*); лічниця, -і;
тж. лазарет

лікарство – ч. лік, -у; ~ від грипу –
лік од грипы

лікарський – докторській, -ка, -кє,
шпитальний; ~ ка допомога –
докторска поміч

ліквідація – ліквідація, -ні;
~ наслідків – ліквідація выс-
лідів

лікоть – *анат.* локот, -ктя; *Врх.*
ряф (*ліктьова кістка*)

лікування – лічення

лікувати – лічыти, -чу, -чыш; *як*
єс хорий, то ліч-ся! (*прик.*)

лілія – *бот.* лелі(и)я, -ні; *дыв-*
чатко – лелія, лігай там, де і я
(*піс.*)

лінивий – бездільний, ледачий;
дзюндзя, -зі, драб; *Врх.* дуже ~
прелінивий; *ЗП.* бідка, леда-
біда; *тж.* нероба

ліниво – присл. ледачо

лінійка – *канц.* ленійка, -ы

лінійний – ленійний

лінія – ленія, -ні; *през село прохо-*
дила фронтова ленія

лінуватися – лінити-ся

лінь – лін, -ы

ліміт – *див.* межа

ліпити – кітувати, -ую, -уєш;
каждую осын кітуєме выгляди в
домі

ліплення – ліпління

ліпник – *нім.* с(ш)тукатур

ліс – заг. лі(е)с, род. леса; *я до*
леса не піду, дрівко рубає не
буду (*піс.*) ліс (*за породами*
дерев) – 1. *ж.* березина, брези-
на, -ы; *Ртр.* берестина
(березовий); 2. *ж.* бучина, -ы;
Ртр. буковиця; *ЗП.* буковина
(буковий); 3. *ж.* вер-
біна, -ы; *Хриц.* рокытіна
(вербовий); 4. грабіна, -ы (*гра-*
бовий); 5. дубина, -ы; дубо-
виця, -і (*дубовий*); 6. ліщина,
-ы; *Врх.* ліщаник, ліщанка
(горіховий); 7. самбір, -бору
(листяний); 8. смеречина, -ы
(смерековий); 9. *ж.* сосніна,
-ы; сосняк (*сосновий*); 10. *ж.*
яличина, -ы; *БГ.* яличняк
(ялиновий); *а я ліс-брезіну*
здалека обійду; пониже млина
– густа вербіна, треба бы єй
выкопає; не рубай, не стинай

моло́ду ліщы́ну; ты ня бі́ла
брези́ном — мене б'ю́т тер-
ни́ном (піс.)

ліс (за якісними ознаками) —

1. бі́р, род. бору́ (великий);
2. гу́щавина, -ы (густий);
3. лис'я́стий (листяний);
4. моло́дни(і)к, підлі́сок (мо-
лодий); 5. с. рі́дколі́ся (рідкий);
6. Врх. рубані́ско (вирубаний);
7. су́холіс, -у (висохлий); 8. ЗП.
хамник (непрохідний ялиновий);
9. рідк. че́ртіж; Стб. че́ртіш,
чіркі́ш (викорчований); 10.
шпилько́вий ~ (голковий)

лісничий — гайо́вий, гайто́вий;
лі́сник; рідк. по́бере́жник;
ЛШМ. бо́рар

лісозаготівля = Врх. пору́ба

лісопилка — ч. та́ртак, трач, -у;
Врх. пи́ла, тра́чник; Прт. тра́ч-
ка, -ы; наші та́ртак сто́яв під
ро́зто́ком

лісоруб — с'я́гар, -я; рідк. ва́ль-
ник; Ргр. деревору́бач, ру́бач

літак — див. аероплан

літати — літа́ти, -ам, -аш; зменш.
пірха́ти; лі́тат пта́шок по́від
да́шок

літератор — літе́рат

літературний — лі́тера́цкій, писа-
тельській, -ка, -ке

літературознавець — лі́тера́туро-
зна́вець, -вця

літній — 1. лі́тній, -ня, -не; під-
старкува́тий (людина); 2. лі-
ту́шній, -ня, -не (одяг)

літопис — ж. нім. хро́ні́ка, -ы

літописець — лі́тописе́ць, -сця; нім.

хро́ніст

літочислення — лі́точыслі́ня; ма́-
ме лі́точыслі́ня юлія́нське і
грего́рія́нське

літр — ж. австр. лі́тер; ж. лі́тра,
-ы

ліфт — вы́тяг, -у; пол. ві́нда, -ы;
~ не працює — вы́тяг є́ст не-
чы́нний

ліфчик — ста́ник; зменш. стани́-
чок; тж. бю́стгалтер

ліхтар, ліхтари́к — 1. ж. літа́рня,
-і; ч. нім. ля́мпаш; Врх. сві́тич
(з ручкою); 2. ж. ля́мпка, -ы
(кишеньковий)

ліцеїст — лі́цеїста, -ы

ліцей — лі́цеум, -у

лічильник — лі́чыльник (прилад)

лічити — лі́чыти, -чу, -чыш; ра-
хува́ти, -ую, -уєш; чысли́ти,
-лю, -лиш; му́сíme рахува́ти
грош до гро́ша

ліщина — бот. лі́шчы́на, -ы; ч.
лі́сковий орі́(и)х, -во́го ...а; Ргр.
лі́ска; ЗП. лі́щанка (один куц)

лліе — лі́с; ~ дощ — лі́с до́йч

лляний — лє́няний; Стб. Прт.
і́льняний; тж. льняний

лобода біла — бот. лебе́да ді́ка,
-ды ...кой

лобуряка — Пвн. о́жгар

ловець собак — гы́цель, -ця

ловецький — лове́цкій, -ка, -ке

лови! — нак. і́май! і́май коро́ву, бо
ся гзы́т!

ловити — і́мати, зы́мати, -ам, -аш;
вхо́пити, -плю, -пиш; ха́пати,
-ам, -аш; гру́б. ла́пати, -ам,
-аш; кі́т і́мат мыш; як тя

зы́мам, то ся не на́тішу (прик.)

ловіння – іма́нка, -ы

ловити гав – га́пити-ся

логіка – льо́гіка, -ы

логічний – льо́гічний

ложка, ложечка – 1. заг. лы́жка, лы́жечка, -ы; в(л)жы́ця, -і; Врх. жы́ця, у́жыця; Стб. ли(у)́жка; 2. вари(е)́ха, -ы (дер. вел. розливна); дорога лы́жка до обі́ду (прик.)

лоза, лозина – бот. ве́рба, ве́рбина, рі́зг(к)а, -ы

лозовий – лози́новий

лозунг – га́сло; за́клик, -у

локальний – місце́вий, льока́льний

локомотив – зал. паро́тяг, -у

локони – мн. куче́ри, -ів; нім.

льо́кы, -ів (завитки волосся)

ломака – ч. па́тык; Врх. ле(у)́піж (з обдертою корою)

ломаччя – па́тыча, -ы

ломтик – ж. кул. плясте́рка, -ы;

~ сиру – плясте́рка сы́ру

Лондон – Льо́ндин, -у

лондонський – льонди́нській, -ка, -ке; ~ ка імла – льонди́нська гмла

лопата – 1. дер. Ргр. Хриц. ватра́лька, -ы (для розгортання вугілля в печі); 2. дер. вія́чка, -ы; нім. шу́фля, -і (совкова, для зерна); 3. зал. Прт. дерні́вка, -ы (для дерну); 4. ч. лопар, -я (для глини); 5. дер. лопата, -ы; рідк. опата (для саджання хліба у піч); 6. ч. зал. риска́ль, -ля; рідк. риде́ль, – для; Ргр. шти-

хі́вка, рыль (для землі)

лопатка – 1. копы́стка, -ы (дер. для тіста); 2. ч. техн. нім. шпа́тель, -ля; шуфе́лька, -ы (мет.)

лопотати, лапотіти – 1. трепати́ти (крилами); 2. розм. шварго́тати, -чу, -еш (на незнайомій мові)

лопух справжній – бот. ле́(и)пух, ре́(и)пьяк, рі́пьяк, рі́пях; рум. бру́стур; Врх. опу́х, гі́ркий вопух

лорнет – ж. фр. льорне́та, льорне́тка, -ы

лоскіт – мн. ласко́тки, -ів (відчуття); боя́тися ~ коту – боя́ти-ся ласко́тків

лоскотати – ласко́тати, -о́чу, -о́чеш; Врх. леско́тати, лис(ш)-ко́тати, гедка́ти; Прт. гы́тка́ти, -ам, -аш; Пвн. китка́ти; в знач. бути чутливим до лоскоту

лотерея – нім. льоте́рія, -ні

лоша, лошатко – га́ча, гача́тко; Врх. стри́жак (до 1 р.); мо́лоде га́ча – до́брі ска́че (прик.)

лояльність – льо́яльни́ст, -но́сти

Луганськ – Луга́ньск

луганський – луга́нській, -ка, -ке

лужок – 1. заг. лу́чка, -ы; 2. ж. Прт. покоше́нка, -ы; хто тя, лу́чко, бу́де ко́сив? (ніс.)

лудити – цинува́ти, -у́ю, -у́єш

лука – 1. заг. лу́чка, -ы; рінь, -ны; мн. заво́ї; пол. блоня, -і; 2. мла́ка, -ы (мокра); 3. Прт. покоше́нка, ука, -ы (скошена); тж. луг; лу́чка моя, лу́чка, са́ма комани́чка (ніс.)

лукавий – див. лицемірний

Лук'ян – Лу́ка, -и; Лукіян, Лу́кач(ш); Лу́цьо, -ця (чол. ім'я)

луна – с. нім. *éхо* (відгук, відголос)

лунатик – планетник; сновіда, -и; тж. сомнамбула

лупа – 1. спец. лю́па, -и; 2. мн. пырна́длі; порплиці́, порплі́; Врх. пе(и)рна́дель; БГ. тіме́ниці; Хриц. порплі́т (у волоссі)

луска – слов. о́стка, -и; Врх. ві́стка, лу́па, -и; (риби)

Луцьк – Луцк (Волинь)

луцький – лу́цкій, -ка, -кє

лучче – присл. лі́пше

лушпиння – 1. заг. лушпи́на, -и; лу́шпак; мн. 2. лу́пы, лушпай́кы (картонлі); 3. Хриц. пазьдзі́ря (льону); *облєтит з вас тіло, як з лєну пазьді́ря!* (ніс.)

лушення – лушчы́ня, трушчы́ня

лушити – трушчы́ги, -чу, -чыш; *коліси трушчы́ли орі́хы, кукури́цю, фі́золю*

любий – мільий; дуже ~ премі́лений

любимий – любє́ний; дуже ~ премі́лений

любисток – бот. любчы́к; Врх. любчы́к; БГ. любчы́к; тж. дудник лісовий

любитель – нім. ама́тор, -я; фото ~ фотоама́тор

любительський – ама́торскій, -ка, -кє

любити – див. кохати

любов – ла́ска, -и; любі(о)ст, -бости́; любов, -и; *ішчы мо́і о́чы любости не зна́ют* (ніс.);

тж. любі́сть

Любомир, Любомира – Лю́бко; Лю́бка, -и; *пєст. Лю́цьо, -я; Лю́бця, -і*

люб'язний – любля́зний, любос́ний, любос́тний; тж. приє́мний

люди – мн. лю́де; *груб. люді́ска; поєт. людой́кы; вишы́тки лю́де – вишы́тко зна́ют* (прик.)

людина – заг. ч. *члове́к, чоло́вік, -а; о́соба, -и; ср/хр. чове́к; Стб. чало́вік; бідний члове́к, што зна лєм є́ден я́зык* (прик.)

людина (з вадами) – 1. бала́нда, -и; Хриц. ока́ра; Прт. покра́ка, -и (незграбна); 2. Врх. ба́двак, патлак (замість «л» вимовляє «в»); 3. БГ. байта́вий (закидає ногами вбік); 4. безклубий (з пошкодженими стегнами); 5. бе́(а)мбух; брі(и)ха́тий, брі(и)хач; кнюхатий; Врх. трембухатий, трембу́хач, трембач; Прт. бамбухатий, черева́тий; Хриц. черева́ч (з вел. животом); 6. безпáлий (без одного або кількох пальців); 7. ва(о)ргáтий, ва(о)ргáч (з товстими губами); 8. га́мбаль, -я (з вел. ротом); 9. голо́вач; Прт. пацалува́тий (з вел. головою); 10. гру́бас, в ті́лі (товстун); 11. Врх. Прт. гу(ы)гна́вий (говорить через ніс); 12. БГ. дры́нда (не може бігати і танцювати); 13. дундук (вперта, тупа); 14. зы́зий, зызоокій, зы́кратий (косоокий);

15. з^убан; з^убар, -я; Хриц. з^убаль, -я; з^убач (з вел. зубами); 16. Врх. здрячкова^тий (короткозорий); 17. капловухий, кляпоухий (з вел. відстовбурченими вухами); 18. карака^тий (з вигнутими назовні ногами); 19. клиша, -ы; Врх. сьвідрова^тий; Прт. косьяв^иий (клишоногий); 20. кривас (кривий); 21. культаш (безногий); 22. курдупель, -пля; Прт. шкут, -а (малого зросту); 23. корнелапий, курлапий (з пошкодженими пальцями); 24. лаб^атий (з великими стопами); 25. мацько (нерішучий); 26. мимра, німра, -ы (говорить невиразно); 27. носаль, -ля; носач (з вел. носом); 28. нюня, нюньо, -і (безхарактерна людина); 29. пердун, пердзьох (випускає газу зі шлунку); 30. пласконіс, -носа (з плоским носом); 31. подуфалий (пихатий); 32. сьліпец, -пця (сліпий); 33. слутий (без руки або не володіє рукою); 34. циба^тий (з довгими ногами); 35. розкрач^ений; розчер^епа, -ы; чепер^атий; Врх. Прт. рацяк, -а; раця^тий (з кривими ногами); 36. БГ. шанта^вий (яка хитається); 37. шепеля^вий (яка не вимовляє звук «с»); 38. шкор^тний (яка погано їсть)

людство — людніст, -ности

людський — людз(с)кій, -ка, -ке; людяний; він був чоловіком

барз людяним

людяність — людскіст, -кості

люлі-люлі — невідм. дит. бай-бай

люлька — піпа, пі(и)пка, -ы; нім.

файка, файчна, -ы; вел. фая, -і; я си ф^айку закурив, пішов на зальоты (піс.)

люпин — бот. любін, -ну; Прт.

лубинь, -ню (з родини бобових)

люстра — с. люстро; церк. панікадило; ч. сьвіт^ич (підвісний світильник)

лютеранин — рел. люте(о)р, лютр

лютий — скаж^ений; ~ собака —

скаж^ений пес

лютувати — див. шаленіти

лють — люти(і)ст, -тості; взяла

мене ~ обяла мя лютист

лягти, лягати — ле(я)чы; лігати,

лягнути (ляжу, ляжеш, ляже;

ляжеме, ляжете, ляжут); поло-

жыг^и-ся (спати); встає з кур-

ми, а лігат зо свінми (прик.)

лякатися — обавяг^и-ся; пужыг^и-ся

лялька — с. дит. ляля, -і; ляльоч-

ка, -ы; Врх. кукл(в)а, мамунка;

мал. Прт. лялюся, -і

лямка — крав. шлейка, -ы

ляпати язиком — див. базікати

ляпнути — Прт. пацну^ти, пра-

снути, -ну, -неш; в знач. вдари-

ти; як тя прасну кыйом!

ляскати, ляснути — сьв(м)ігати,

-ам, -аш; сьвігнути, к(х)ляс-

нути, -ну, -неш; Врх. лупкати,

пукати; пошвирияти, швигати,

швигнути (батогом); лупкают

бічом, кед жеңут худобу з поля

лящ — зоол. дубовик, плішч; *Врх.* плескач, плесконька, пляскан(ч)ка, пляскання (риба); *тж.* гірчак

львівський — львівській, -ка, -ке
льодохід — *Врх.* стриждога (на річці)

льоду склад — *ж.* ледовня, -і

льодяний — ледовий

льон — бот. 1. заг. лен, -у; 2. *мн.* кло(а)кы, -ів (коччя); 3. *ч.* *Прт.* клубик, -а (пасмо); 4. *Врх.* скакун, скок(ц)ель, скочель (стрибунець); беру лен, беру лен, зима роса на ним (піс.)

льонарство — ленарство

льотчик — *ав.* летун, льотник

льох — *див.* погріб

М

мабудь — *присл.* певно(і), хыбаль; *тж.* напевно

мавка — *міф.* м'явка, русалка, -ы

магазин — 1. *ж.* крамниця, -і; склеп, -у; 2. *війс.* магазин (пристрій для патронів); продуктовый ~ споживчий склеп

магістерський — магістерській, -ка, -ке

магістр — магістер, -тра (академічний ступінь)

магніт — *нім.* магнес(т), -у

магнітний — магнетичний, магнесовий

магнітофон — *ел.* награвач

мазанина — *груб.* базигранина, пацьканина, -ы

мазати — 1. мастити (мащу, мастиш, мастит; мастиме, масти-

те, мастьят); (*хату глиною*); 2. смарувати, -ую, -уєш (*хліб маслом*)

мазун, мазунка — песьцох; песцьошка, -ы (*про дитину*)

мазюкати — бабрати, пацькати, -ам, -аш; *Прт.* базграти, -ам, -аш

мазь — *ч.* маз, коломаз, -ы; *с.* мазило (для коліс); *ч.* смар, *нім.* шмір, -у; *тж.* дьоготь; лижна ~ смар до нарт; *промыслом мазы для возив* *занимали-ся в Лосью коло Горлиц*

маестро — *мист.* научитель, -ля

маєтність — маєтніст, -ності

маєш! — *нак.* маш! *што-с хтів, то маш!* (*прик.*)

майбутнє — *ж.* будучина, -ы; будучніст, -ності; *пришле; пол.* пришліст, -лості; *будучніст* *нич доброго не світит*

майбутній — *будучий, будучний; пол.* *пришлий; ~ письменник — будучний літерат*

майдан — *див.* площа

майже — *присл.* праві же; *неповна; Врх.* не омаль, не о мале, *праве; тж.* мало не; *добрий газда знав праві же вишиткы ремесла*

майно — *ч.* добыток, масток, -тка; *ж.* маєтніст, -ності; *груб. мн.* манаткы

маинути, промаинути — *летіти, пролетіти; Врх.* мыкати, мыкнути; *шулькнути*

майоран — бот. *Врх.* магера, *маг(д)еран, мадяран*

майстер-виробник – 1. гребеняр (гребенів); 2. Прт. гарбар, кусьнір, -я (шкір); 3. гонтар, -я (гонтів); 4. дротяр; Ртр. дрі(о)тар, -я (з ремонту горшків); *ходив дротар од хыжы до хыжы* (піс.); 5. золотник (золотих виробів); 6. кафельник (кахлів); 7. кобасник (ковбас); 8. кожухар, -я (кожухів); 9. коритар, -я (корит); 10. кошыкар, -я (кошиків); 11. лыжкар, -я (ложок); 12. л(р)имар, -я (ремінної збруї); 13. лямпар, -я (ламп); 14. маляр (дбогтю); 15. миловар, -я; мыдляр (мила); 16. мискар, -я (мисок); 17. оліяр (олії); 18. оцетник, оцтяр (оцту); 19. ріпник (нафти); 20. ситяр (сит); 21. студняр (колодязів); 22. нім. сягар, -я (пиляр); 23. нім. тапіцер, -я (з ремонту меблів); 24. БГ. ришар, -я (хомутів); 25. колоди(і)й, -ія (колісник, стельмах); 26. пол. фолюшник (сукна)

майстерня – 1. заг. ч. варс(ш)тат, -у; робітня, -і; ср./хр. офіціна, -ы; 2. білільня; пол. бліховня, -і (з відбілювання полотна); 3. бляхарня, -і (бляхарська); 4. пол. гамарня, -і (металоплавильна); 5. пол. гарбарня, -і (з вичинки шкіри); 6. гончарня, -і (горщикова); 7. лякєрня, -і (з виробництва лаку); 8. малярня, -і (дбогтю); 9. малярня, -і; с. ательє (живописця); 10. р(л)и-

марня, -і (замші); 11. столярка, -ы; гоблярня, -і; (столярна); 12. ткальня, -і (ткацька); 13. фарбарня, -і (фарбувальня); 14. пол. фолюш (сукновальня)
мак дикий – Врх. маковіна, маковінец
макарони – ж. кул. рі(і)занка, -ы; Ртр. локша (довгі, ручні)
макет – фр. макєта; модель, -я
маківка – арх. баня, -і (купол церкви)
маківник – кул. маковник; Ртр. маковяник
макітра – ч. горнец, -рця; Прт. дониця, -і
макогін – ж. кыянка, -ы; товчок, -чка; *кыянком товкли варєны компєри*
маленький – маціцькій, мізерний; щчуплий; поет. малейкій, -ка, -кє; ~ хлопчик – маціцькій хлопец
малесенький – маціюнькій, мацію(ьо)пкій, маціюпєнькій, маціюпєн(с)ькій, маціюпусьінькій, маціюнькій, -ка, -кє; маціюпа, -ы; Врх. малюц(ч)кій, маць, пре(и)малий
малий – дрібний; дрібнєнькій, дрі(и)бніцькій, -ка, -кє; рідк. недовєрший
малина – бот. розм. маліна, -ы; Врх. драч
малинник – бот. малиняк; Ртр. малиннича
мало – присл. кус; бєзмаль, што-наймєнше (дуже)
маловажний – неістотний

мало не — присл. **нема́ль**, **неома́ль**; *тж.* майже
 маловідомий — **малозна́ний**
 маломовний — **немо́вний**; ~ люди-
 на — **немо́вний** члове́к
 малювання — *невідм.* **малюва́ня**
 малюк — **голо́пуп** (мала дитина)
 малюнок — мист. 1. заг. **мально-
 видло**; 2. *ж.* **мака́тка**, -и (на
 полотні)
 мальований — **малюва́ний**, рису-
 ва́ний; *хы́жи бы́ли малюва́ны
 гли́ном і ва́пном*
 мама — 1. заг. **ма́ма**, **мамі́(і)чка**,
ма́мка, **мамо́нька**, -и; **ма́тір**,
-те́ри; **не́ня**, -і; **не́нька**, **нене́ч-
 ка**, -и; *ср./хр.* **ма́йка**; *слов.*
мамо́йка, **ма́тка**, **маце́ра**, -и;
Врх. **маму́сь**, **ма́мця**, **маму́-
 н(с)я**, **ма́мцюсь**; 2. на(о)на́шка,
 -и; **хресе́на** ма́ти, -ой ...ма́тери
 (*хресе́на*); 3. **тесе́цьова**, -вой
 (*дружину*); *волі́ла ты мене́,
 ма́мцю, до кля́што́ру да́ц (ніс.);
 де ся, Ма́рись, збе́раш од сво́йой
 ма́тери (ніс.); отв́еряй, ма́міч-
 ко, отв́еряй пека́рню (ніс.)*
 мамалига — *див.* куліш
 мамонт — *зоол.* *Прт.* **ма́мут**
 мандолина — *муз.* **мандо́ліна**, -и
 мандрівка — *ж.* *нім.* **вандрі́вка**,
 -и; *мн.* **ва́ндры**, -ів; **подоро́ж**,
 -и
 мандрівний — **вандрі́(и)вний**; *бо я
 хло́пец вандрі́вний, я вандро́ую
 ту і там (ніс.)*
 мандрівник — **вандрі́(и)вник**; по-
 доро́жній, -ньо́го; *Врх.* **ван-
 дровкаш**; *Ртр.* **ва́ндрак**, **туляк**

мандрувати — *нім.* **вандрува́ти**,
райзува́ти, -ую, -уєш; *ЛШМ.*
путова́ти; *тж.* **подоро́жувати**
 маневри — *мн.* *війс.* *нім.* **мане́бры**,
 -ів
 маневрувати — *війс.* *нім.* **мане́бру-
 ва́ти**, -ую, -уєш
 манера — **звы́чка**, **пове́ді́нка**, -и
 манжет — *крав.* **зап'я́стник**
 манекенщиця — **моде́лька**, -и
 манити — **вабі́ти**, -блю, -биш
 маргарин — *ж.* *нім.* **марга́рина**,
 -и; **сливочний** ~ **зли́вочна** мар-
га́рина
 маргаритка — *див.* **стокротка**
 марена звичайна — *зоол.* *Врх.*
бра́(я)нка, **ко́стар**, **мере́сник**,
ме́рест, **мересни́ця** (*риба*)
 Маринований — **маринува́ний**
 Марія — **Ма́рина**, -и; **Ма́рья**, -и;
змени. **Ма́рися**, -і; *поет.* **Ма́ри-
 се́нька**, -и; *Ма́рись* *мя*, *Ма́рись*,
што до мя не гва́риш (ніс.)
 марка — *ч.* **зна́чок**, -чка; **пошто́ва**
 ~ **почто́вий** **зна́чок**
 маркер — *спец.* **зна́чник**
 мармелад — *ж.* *нім.* *фр.* *кул.*
марме(у)ля́да, -и
 мармур — *мін.* **ма́рмор**, **ма́рмун**,
 -у; *слов.* **ма́рван**
 мармуровий — *Врх.* **мармуно́вий**
 марніти — **схалі́ти**, **халі́ти**, -ію,
 -ієш; *Врх.* **тирха́віти**; *тж.*
худнути; *за мі́сьяц па́ця чы́сто
 схалі́ло*
 марнотратний — **розтра́тний**; *Врх.*
розгова́дний; *БГ.* **розговя́зний**;
Прт. **марнотра́вний**, -на, -не
 марнотратник — *Прт.* **загла́дця**,

марнотравця, -і

марнувати — гайнува́ти, дармува́ти, -ую, -уєш; трати́ти, -чу, -тиш; *Прт.* збав'я́ти, -ям, -яш (час)

марочний — марко́вий; ~ не вино — марко́ве вино

марш — війс. похі́д, -ходу
марширувати, маршувати — війс.

машерува́ти, -ую, -уєш; *во́яци машерую́т, зе́лений мунду́р ма́ють* (піс.)

маса — *Врх.* ма́ранча, мно́ство; в знач. вел. кі́лькість

маска — мас(ш)ка́ра, -и; *Врх.* ма́муна, ма́мунка; *тж.* ля́лька, приви́д

маскарад — *ж.нім.* машкара́да, -и

маслина — *бот.* оли́ва, оли́вка, -и

маслоробка — 1. боденка́, -и; масни́ця, -і; масни́чка, -и; *Врх.* боденьча́; *Стб.* буденка́ (для виробництва масла); 2. олі́йня, -і (для олії)

маслоробки част. — *Врх.* пра́вда, на́вершник (верх); збу́ток, ко́лотушка (ручка)

масло рослинне — *див.* олі́я

масло тваринне — *див.* жи́р

маслюк — *бот.* ма́сьляк, ко́зьляк, со́сьняк, -ів; *мн. Ртр.* підсо́сьнякы, підно́сьнякы (гриби)

масляний — ма́сний, олі́йний

Масляниця — *мн. рел.* Ма(я)сни́ці; *по Масни́цях надхо́дит Ве́лькій Піст*

маслянка — 1. маш(сь)ля́нка, -и; *Ртр.* праве́не (ко́лочене) мо́локо, цьмі́р (сироватка після збиття масла); 2. олі́ярка, -и

(для змазування)

мастика — смо́ла, -и (суміш для нати́рання)

мастило — *див.* зма́зка

мастити — сма́рува́ти, -ую, -уєш; **маска́ти, -ам, -аш** (мазь)

масть — ма́ст, -и (мазь, ко́лір)

масштаб — с. міри́ло; *ж. пол.* ска́ля, -і; *тж.* шка́ла

Матвій — Ма́те(і)й, -ея; Ма́тяш, Ма́цко; *книж.* Ма́тфей

материнка звичайна — *бот.* ду́ш-ця, ду́шниця, -і

материнський — ма́теринськiй, -ка, -ке; ~ ка турбо́та — ма́теринська о́піка

мати — *дієс.* 1. заг. ма́м (маш, ма, ма́т; ма́ме, ма́те, ма́ють); ма́ти; 2. ма́ти жа́ль; на́рі(и)ка́ти, -ам, -аш (на ко́гось); 3. ма́ти за́нич (ко́гось ні за що́); 4. ма́ти до́чынíня (ма́ти спра́ву з кимсь); 5. ма́ти на па́м'яті (що́сь на ува́зі); 6. приспа́ти (позашлю́бну дитину); ма́м — да́м, не́ ма́м — не́ да́м (прик.); *як ся ма́те, ци́ сте здо́равы?*

мати-одиначка — *Врх.* приспа́нка

матрац — 1. заг. нім. ма́те́рац, ма́трас, -у; 2. соло́мяник (зі соломо́ю); 3. сьи́нник; *Ртр.* стру́жляк (зі сіно́м); в знач. підсти́лка, мішо́к для спа́ння

матриган — *див.* беладо́нна

матрос — *пол.* ма́ри́нар, -я

матч — *спорт. англ.* ме́ч, -у; зма́га́ня, -нь; футбо́льний ~ пилка́рській ме́ч

матюкатися — кля́сти (кы́льну, кы́льнеш, кы́льне); *Врх.* прок-

лина́ти

махати — 1. маха́ти; *Врх.* матлю́кати (*хвостом*); *Врх.* майда́ти (*собака, худоба*); 2. кыва́ти (*головою*); *БГ.* мырда́ти; *пес* вті́шно майда́в ого́ном

махорка — *бот.* марко́тка, ма́чка, -и; *Врх.* ка́пак; ка́пак — *то барз* мі́цний ма́дярскі́й ду́ган

мацати — маця́ти, -ям, -яш (*курей*); *Врх.* мацка́ти

мачанка — *кул.* масті́ло

мачуха — ма́че(о)ха, -и (*нерідна мати*)

машина — 1. *заг. фр.* машы́на, -и; 2. машы́нка до пи́сання (*друкарська ~*); 3. машы́на до шы́ття (*швейна ~*); 4. машы́нка до мня́са (~ *для м'яса, м'ясорубка*); 5. пра́лька, -и (*пральна ~*); 6. тяга́рівка, -и (*вантажна ~*)

машиніст — *нім.* машыні́ста, -и
машинний — машыно́вий; ~ зал — машыно́ва са́ля

машений — машче́ний

маячіти — маячы́ти, -чу, -чыш

меблевий — мебля́рскі́й, -ка, -ке (*фабрика*)

мед — мі(ю)д, *род.* ме́ду; мнюд, -ду; бджолиний ~ пчолиний мюд

медаль — *нім. пол.* меда́ля, ч. менд(т)а́ль, -лі

медальйон — менда́лик

медальярський — менда́льєрскі́й, -ка, -ке

медицина — с. лі́чни́цтво

медунка ліка́рська — *бот.* медо-ви́чок, -чка; медуні́ця, -і; ч. кро́кі(о)с, -косу; ч. шафра́н, -у;

тж. первоцві́т весня́ний

межа — ме́джа, -и; грани́ця, ле-ні́я, -і; *на ме́джах полі́в зоб-ра́ла-ся ку́па ка́міня*

межувати — граничы́ти, -чу, -чыш; *граничы́ли-зме зо Сло-вака́ми а Украї́ном*

мезга — *ліс.* мязгра, -и (*під корою дерева*)

мекати — бля́яти (*про козу*)

Мексіка — Ме́хіко

мексіканець — мехіка́нець, -нця

Меланія — Мелана́, Ме́(і)лька, -и; Ме́(і)ля, -і; *Врх.* Мелі́ська, Мелі́янка, Мелі́янна

меланхолія — мелянхо́лія, -ії

мелодійний — мельоді́йний

мелодійність — мельоді́йніст, -ности;

мелодія — *муз.* мельоди́(і)я, -ії; ч. на́сьпів, -у; ~ майбу́тнього — мельодія́ при́шлости

мелодрама — ч. літ. мельодра́мат, -у

мельник — млі́нар, -я; млина́рю, млина́рю, зро́блю я ти шко́ду (*піс.*)

мельника син — млина́рчык

мембрана — *див.* перетинка

меморіальний — памя́ткóвий; ~ на до́шка — памя́ткóва та́бліця
мемуари — *мн.* зга́дки, спо́мыны, -ів; *ма́ме лышы́ти спо́мыны о рідни́м кра́ю*

мемуарний — памя́ткóвий

мене — мня, мя, ня (мі, мно́м, на́мі); *ср./хр.* ме; *аж мня ру́кы свербля́т (прик.); то́го ві́нка зеле́ного, што-єс мі го взяв*

(*nis.*); *бо́лит* *ня* *голо́ва*, *бо́літ*
ня *доко́ла* (*nis.*)

менструація – *фізіол.* місья́чка,
-и; місья́чне, -но́го; *Ртр.* свій
час

ментол – *хім.* ме́нтоль, -лю

менш-більш – *присл.* ме́нше-ве́ще

менший – ме́нчий, ме́нч(ш)кий,
ме́нший

меншість – *присл.* ме́ншист, -шо́с-
ти

мереживо – *ж.* кра́йка, шля́рка,
-и; *Ртр.* чи́(и)пка; *БГ.* выні́тка
(на манжетах жі́н. блузок)

мерехтіти – *Врх.* мі́готати; *БГ.*
ми́гати; *тж.* блимати, ми́готіти;
лем *ся* *ми́гнув* *по́від* *вы́гляд*

мерзенність – *пол.* лайда́цтво,
плю́гавство

мерзнути – зозяба́ти, зя́бнути,
коця́бнути, -ну, -неш

мерзотник – *пол.* лайда́к; лаху́д-
ра, -и; *Врх.* брида́ль, брида́к,
брида́с, бриду́ля; *БГ.* ме́рза;
Прт. *ж.* шкаворо́га, шкара́да,
-и; шкара́дник

мертвий – в(г)ме́рлий

мерщій! – *нак.* прудко!

мета – *нім.* ці́ль, -лі; одна ~ є́дна
ці́ль

металевий – металю́вий; посуд –
металю́ве гра́тя

металіст – металі́ста, -и

металолом – *нім.* шмельц, -у

метальник – *спорт.* ме́тач (я́дра,
молота)

метастаз – *с. мед.* переми́щення

метелик – *зоол.* 1. заг. мо́тыль, -я;
Врх. лы́тав(й)ка; мо́тылец,

мо́тыля, мо́товіля́к, му́таль-
ця, о́парі́ця, о́пер, пи(і)рі́ця,
пири́чка; 2. зазимча́к; *пол.*
цьма, -и; *Врх.* масля́ни́ця, нет-
лени́ця, не́гтя, но́ра, о́па(е)р,
о́па(е)ри́ця, сме́ртка (*нічний*);
3. *Врх.* за́хит (*молочайний*);
4. *Врх.* крі́лик (*косатець*)

метикувати – *Прт.* мы́кыти́ти,
-ы́чу, -ы́тиш

меткий – *див.* спритний

метод – *ж.* метода́, -и; спо́сі(и)б,
-со́бу

метр – *нім.* ме́тер, -тра; деци-
ме́тер (1/10 метра)

метр кубічний – *нім.* фестме́тер,
-тра

метро – *ж.* підзе́мка, -и

метушитися – кру́тити-ся (*без-
ладно рухатися*)

метушня – *с.* заміша́ння; бу́ча, -и;
ч. євр. ре́йвах, -у; *тж.* гармидер

Мефодій – Ме́тодий, -ия

механі́зм – *ж. техн. фр.* машы-
не́ри(і)я, -иі; заво́дські ~ми
фабри́чна машыне́рия

меценат – покрови́тель, -ля (*наук
і мистецтв*)

мешкане́ць – мешка́нець, -нця

ми – *мн. займ. особовий* *мы* (*нас,
нам, нас, нами*); *мы* *ся* *трима-
ме* *ку́ны*

мигалка – ми́гачка, -и (*для подан-
ня сигналів*)

мигдалевий – ми́гдальо́вий

мигдаль карликовий – *бот.* ба́б-
чук; ми́гдаль, -лю

мигцем – *присл.* вочи(е)млі́ню;

Прт. ми́гцьом
ми є – з(с)ме; *мы* *зме* *ту!*

мийка – мьі́тка, -ы; ч. помы́ток, -тка (*ганчірка для посуду*)

Микита – М(Н)ы́кита, -ы; Мьі́кит

Микола – М(Н)икола́й, -лая;

М(Н)ико́льцо, -ця

милий – миле́нькій, -ка, -ке; пре-
миле́ний, ростомиле́ний (*ду-
же*); поет. миле́йкій; слов.
швар́ний; *сьні́ват на нім*
(*явори*) *пта́шок премиле́ний*
(*піс.*); *аж до мойо́й мило́й,*
ростомиле́ной мате́ри (*піс.*)

милити – мы́длити, -лю, -лиш;

~ воло́сся – мы́длити во́лосы

мили́ці – *мн.* ко́стуры, ку́лі, -і́в

мили́сть – ла́ска, -ы; мили́ст,
-ло́сти; удо́стої́тися ~ лос́ті –
заслу́жыти ла́скы

мили́ше – *присл.* мили́шче

мило – мы́дло, мы́ло; *мал.* мы-
де́лко; мити ру́ки ~ лом – мы́ти
мы́длом ру́кы

миловидний – *слов.* шув́ний

милостивий – *книж.* бла́гий

мильни́ця – *ж.* мильни́ця, мый-
ни́ця, -і́; мыйни́чка, -ы; *Прт.*
мы́дниця, -і́; мы́дничка, мы́де-
льни́чка, -ы; *в кути́ку стояли*
мильни́ця і ві́дро

мильня́нка ліка́рська – *бот.* мы́д-
ля́нка, -ы; ди́ке мы́дло, -ко́го
...ла; на́тяг, -у; само́киша, -ы;
тж. в'язі́ль барвистий

мимово́лі – *присл.* нехтя́чы; поне-
винні́; *Прт.* мимохтя́чы; *тж.*
мимохі́ть, нена́роком

мимри́ти – па́пляти, -лю, -ляш;
Прт. мы́мрати, -рю, -реш (*го-
ворити тихо*)

минати, мину́ти – миня́ти, -ям,
-яш; омина́ти, -ам, -аш; *Врх.*
угыба́ти; *тж.* промина́ти;
мла́ды льі́т ма́рно угыба́ют

мину́шина – мину́вшчы́на, -ы

мину́лий – бы́лий, зы́шлий;
пре́шлий; *Врх.* прі́шлий

мину́лого ро́ку – тамто́го ро́ку,
тамто́трі́к

мину́лорі́чний – лі́ньській, -ка,
-ке; літу́шній, -ня, -не; того-
ри́(і)чний; *пла́че дівча, пла́че за*
лі́нском роско́шом (*піс.*)

ми́нь, ми́ньок – *пол.* менту́з(с);
Врх. ме́нь, ме́ньок (*риба*)

ми́р – *ім.* по́кій, спо́кій, -ко́ю;
зго́да, -ы; *наре́шиті хце́ ся нам*
споко́ю

ми́ритися – годі́ти-ся; ~ між
собо́ю – годі́ги-ся ме́дже со́бом
ми́ровий – моро́вий; ~ хлопець –
моро́вий кавале́р

Ми́рослав – Ми́рон; Ми́ро́сько;
Ми́ро́сьо, -ся; Сла́вко

ми́ска, ми́сочка – 1. *мал. с.* ми́сья,
ми́сьятко; *вел.* ми́са, -ы; 2. ч.
нім. ро́ндель, -для

ми́слення – мы́сьлі́ня

ми́сливець – ло́вець, -вця

ми́сливство – ло́вецтво

ми́сливський – ло́вецькій, мы́с-
ливсь́кій, -ка, -ке

ми́стецтво – *ж. пол.* шту́ка, -ы;
нау́ка – то шту́ка (*прик.*)

ми́стецький – мы́стецькі́й, -ка, -ке

мити – мы́ти (мы́ю, мы́єш, мы́є;
мы́єме, мы́єте, мы́ють); *рідк.*
мия́ти; ~ лице – мы́ти твар

митка — див. мийка

митник — **мытник**; **фінанц**; *рідк.*

бірчий; *пол. цельник*

митниця — **мытниця**, -і; *пол.*

цельниця, -і; *ЗП. порта*

мито — 1. заг. **мыто**; *пол. цло*;

2. **копыткове** ~ (*зі свійських тварин*)

миттю — див. мигцем

миття — **мыгтя** (*підлоги, посуду*)

мить, миттевість — *присл. вочым-*

лыню; **хвиля**, -і; **хвилька**, -ы;

нім. момент, -у; *Прт. миг*, -у; в

цю ~ в тот момент

Михайло — **Міхал**, **Міхалко**,

Місько; *ЗП. Мігаль*; **Сьвятий**

Міхал на білим кони приїхал
(*21 листопада; прик.*)

мичка — *бот. Врх. сивиця*, **си-**

вущка

миша — *зоол. мыш*, -ы; *змениш.*

мышатко; **мышечка**, -ы;

миша летюча — див. кажан

мишиний — **мышій**, **мысый**

мишоловка — **паст**, **пастка**, -ы

міграція — *с. перемішчыня*; **мігра-**
ція, -ні

між — **мѣже**, **меже**, з **мѣже**; *рідк.*

промѣже; *Ртр. помѣже(и)*;

біда не ходит лісом, а **мѣже**
людми (*прик.*)

міжвоєнний — **меджевоєнний** (*час*
між Першою і Другою світо-
вими війнами)

міжнародний — **медженародовий**;

~ *єдність* — **медженародова**

спільнота

мізинець — **малій палец**, -лого

...льця; **мізинец**, -нця

мій — *займ. ч. мій*, **моє**, **моя**

(**мого/мойого**, **мому/мойому**,

моє, **моім**, на **мому**); **возмут** **мі**
сй люде, **мойом** не **буде** (*піс.*)

мікстура — *кул. кляг*, -у (*для*
закваски молока)

міліграм — **міліграм**

міліціонер — **міліціянт**, **полі-**
ціянт

міліція — **поліці(і)я**, -ні

мілкий — **плыткій**, -ка, -ке (*про*
воду); *тж. неглибокий*, **мілко-**

водний; в **гірській ріці вода**
місьцями єст плытка

міль — *зоол. Врх. кушпіль*

мільйон — *числ. милийон* (*ми-*
лийона, *милыйонови*, *мили-*
йоном)

мільйонний — **милыйоновий**

мільярд — *числ. милиярд* (*мили-*
ярда, *милиярдови*, *милияр-*
дом)

мільярдний — **милиярдовий**

мініатюра — **мініятура**, -ы

міністр — *нім. міністер*, -тра

мінога струмкова — *зоол. Врх.*

ма(у)скозоб, **мискозуб** (*риба*)

мінятися — **чыряти-ся**; **чырайме-**
ся, **чырайме-ся** за **жэны!** (*піс.*)

міра ваги — 1. *с. віко* (25 кг); 2. *ч.*
корец, -рця (100 кг)

міраж — *ж. омана*, -ы

міра земельна — *ч. нім. морг* (0,575
га)

мірило — *ж. міра*, -ы

міркувати — див. метикувати

мірошник — див. мельник

місиво — *ж. Хриц. брайда*

місто — *рідк. угор. варош*, **бáриш**

місток — *ж. лава*, **лавка**, -ы;

~ через струмочок — **през**

потічок

місцевий — *нім. льокальний*, **ту-**

тєйший; *Врх.* тутєньший
місцевість — ч. край, -аю; міс-
цевіст, -вості; тєрен, -у; *тж.*
територія

місце в річці, — 1. духовіна, -ы;
теплиня, -і (де не замерзає
вода); 2. топе(і)ль; *Врх.* струя;
Ртр. бад(у)ня, банюр, ка-
дубаня, колобаня (глибоке);
3. обаранкы, -нок (де бурлить
вода)

місце на полі — *Ртр.* 1. кіпніна,
кітліна, копінь, плязіна, про-
галина, теплиця, шпляха (де
розтанув сніг навесні); 2. *Ртр.*
недосів, недосівок (незасіяне);
3. ч. перекоп, -у (перекопане);
4. *Ртр.* прокінча, ребро, закос
(непокошене); 5. ч. мокляк,
мочар (мокре, болотисте)

місце у лісі — 1. же(и)жель, -я
(відкрите для сонця, вітру);
2. паленина, -ы; погориско,
попелище, спалениско, спале-
нище (випалене); 3. зруб, -у;
чєрте(і)ж; *Врх.* стерлиця (виру-
бане, рідке); пішов мій ми-
ленькій горі чертежыком (піс.)

місяць — 1. *астр.* місяц, -ця;
Врх.Ртр. місячок; 2. ні(и)в мі-
сяця, новик, понов (молодий,
новий); 3. повня, сповна (пов-
ний); через ~ за місяц

Міська рада — *нім.* Магістрат, -у
міський — містецький, -ка, -кє; міс-
тецькій спосіб жытя одріж-
нят-ся од сєльського

мітинг — *книж.* віче

мітити — значыти, -чу, -чыш

мітка — позначка, -ы; пам'ятна ~
памяткова позначка

мітла, — *розм.* драпак (стара);

мітовка, -ы (мал.); *Ртр.*
1. драпачка, мітчыско (стара,
березова); 2. помело (для вимі-
тання з печі)

мітлиця звичайна — *бот.* мєтлюг;
Врх. мєтлюк(х)

міф — ч. міт, -у

міфічний — мітичний

міфологія — мітольо́гія, -іі; *гнєш-*
ны люде забыли словяньску
мітольо́гію

міх ковальський — дмухало, ду-
хало

міцний — витривалий, гартува-
ний, мі(о)цний, твєрдий; *книж.*
кріпкий; дуже міц; *нім.* фест;
Врх. тырвал(ч)ий; *БГ.* тугий

міцність — міц, *род.* моци;
міцніст, -ності; міцнота, -ы;
тж. могутність

міцно — *присл.* тісно, туго

мічений — позначений; *Прт.* тав-
руваний, -на, -не

мішати, вимішувати — 1. колоти-
ти, -очу, -отиш (тісто); 2. *Врх.*
гружати (картоплю); *будєме*
гружа́ти банду́рки в го́рци

мішок — 1. *заг. вел.* міх; *мн.* міхы;
пол. вантух; 2. *Прт.* коприв-
няк (із грубого полотна);
3. опалка, -ы; рептюх; *Ртр.*
оброчнийя (для годівлі коней);
4. *нім.* сак, -у (для риби)

мішура — підробка, -ы; *Врх.* те-
л(р)ефєнькы

міщанин, міщанка — міш(с)чанин;

міш(с)ча́нка, -и; *Ртр.* мішчан, місті́чан

млин водяний — нім. пы́тель, -я (для дрібного помолу)

млинарський — млинарьовий, млиновий

млинок — мн. 1. жо́рна; одн. млі́нец, -ця (для мелення зерна); 2. ро(у)шта (для чищення зерна)

мли́нці — мн. кул. налисники́, -ків; пала́чінты, -тів

млосно — присл. мло́стно(і); *Прт.* мдло; ~ в роті — мло́стно в га́мбі

млявий — охля́лий; *Прт.* слямаза́рний

мляво — присл. охля́ло; *Прт.* слямаза́рні

множення — мно́жіння

множина — грам. мно́жінна, -и; мно́жне чы́сло, -ного ...ла

мобільний — рухли́вий

мова — грам. бесы́да, гвар, -и; го́вір, род. говору́; пол. язы́к; чужа ~ ві́пча бесы́да; до во́йны лемкі́вскій язы́к вчы́ли в шко́лах

мов би — спол. як бы, ні(і)бы, ні(і)бы́го

мова викладання — *Врх.* выкла́дний язы́к

мовити — дієс. ре́кти, ре́чы (ре́чу, ре́чеш, рю́к, ре́кла, рекло́; ре́чеме, ре́чете, ре́чут); він не да́ст слова́ ре́чы!

мовний — бесы́дливий

мовознавець — філол. мо́вник

мовчазний — маломо́вний (про людину)

могила — ч. грі́б, род. грóбу

могорич — по́чест, -и; по́чест-ту́нок, -нка; угор. *Врх.* галда́маш, одо́маш; *ЛШМ.* прис-ту́пне

могти — мо́чы (мо́жу, мо́жеш, мі́г, мо́же; мо́жеме, мо́жете, мо́жут); невідм. ста́ти; ти мі́г сказати — мі́г є́с по́вісти; я не мо́жу — мня́ не ста́ти

могутність — ми́ц, род. мо́ци; поту́га, си́ла, -и

моделіст — спец. моде́ляр

модель — ч. фа́сон, -у (одягу)

модистка — модня́рка, -и; тж. модни́ця

модрина — ч. бот. *Врх.* мо(у)дре́нец, мо(у)дрень, мо́дриш, му́д-ряк, червений сме́рек; чві́рк, шкви(і)рк, шкви(і)р, шкви́рок; *Ртр.* модрина́, му́дер, шкви́рк(т); *Стб.* мо́дрен, мо́нджын, му́дрик(н)

модриновий — модре́ньовий

можливість — змо́га, -и; мож-ли́віст, -во́сти; мо́жніст, -но́сти; не маю́ ~ во́сті — не ма́м змо́гы

можливо — част. а́че(ы)й, че́й, чень; тж. мо́же

можна — присл. ві́льно; мо́ж; пса і ко́та забива́ти бы́ло не ві́льно

мозок — нім. шпи́г(к), -у (кістковий)

мозоль — на́гніток, -тка; *Врх.* вы́трут, мо́зуль; *Ртр.* на́гніт, о́тлак; *БГ.* натовка́нец (на

підшові ноги)

мої – мої (моїх, моїм, моїх, моїма, на моїх)

молебень – рел. молебень, -бня

молитовник – церк. молитвєник

молода – Ртр. млода, млодѹха,

молодиця; пані молода; поет.

молода(е)йка, -ы; рідк. бравта;

на весілля просили дружба з

млодом і дружка з млодым

молодий – Ртр. млодий, пан

млодий, млодець; рідк. брав-

тиян, віноша, іноша

молоді – мн. ім. млода пара,

-дой ...ы; молодята, новоже-

ньці; в знач. молодожони

молодший – млодчий, -ча, -че;

мн. млодчы

молодь – млодіж, -дежи; моло-

жава, -ы; челяд, -и; Ртр. челя-

диня; по вигнаню лемківска

млодіж пішла до шкіл; бо та

челяд пышна, за нами не

вышла (піс.)

молозиво – ж. рум. курастра,

куляйстра, кула(я)стра, -ы

(молоко після теління корови)

молоко – 1. сьвіже ~; 2. збрєсхле,

ссьїле, сядєне, квасне ~, -ного

...ка; Врх. фыркєне; Ртр. над-

брєзглий, набрєсхнутый, наб-

ризгнутый; ч. Прт. фирляк

(малокисле); ЗП. молько;

3. дит. моня, -ні; моцьо, -ці;

4. невсьядєне ~ (перекисле);

5. перєгін, -гону (пропущене

через сепаратор)

молот, молоток – 1. быяк; ж.

кыянка, -ы (стол. дер.); 2. нім.

Врх. гамра, -ы (ковальський);

3. кыян (вел. зал. вагою 5-8 кг);

4. клівець, -вця; Прт. клєпач,

-а (у сукновальні); 5. нім. крын-

глем (для обробки жорен);

6. Врх. побивач, побивачка (для

набивання обручів на бочку);

тж. довбешка, товчок

молотарка – ч. нім. кє(и)рат, -у;

молотарня, -і; трибівка, -ы

(кінна механічна)

молоти грубо – зу(ю)брувати,

-ую, -уєш (на крупу)

молотьба – молотб(в)а, -ы; мо-

лоть, молочыня; Врх. моліть-

ба; тж. молочення

молочний цех – ж. молочарня, -і

молочниця – молочарка, -ы

момент – скор. мент, -у; ж.

минутка, -ы; хвиля, -і; хвиль-

ка, -ы (часу)

моментально – присл. вочым-

ліню; Врх. вочеміню; Прт.

вокамгніню

монархія – с. моцарство

монастир – манастир, -я; пол.

кляштор, -я; ой ци в дворі, ци в

кляшторі, ци поїхав з панами

(піс.)

монах – див. чернець

монета – ч. нім. пінязь, -зя (вар-

тістю в пів крейцера)

моноліт – Врх. цылец (камінь)

монолог – монолог, -у

монополія – с. право; нім. моно-

поль, -лю

мопед – техн. моторовер

мораль – с. поучання

моральність – моральнист, -ності

моргати – кліпати, -ам, -аш; Ртр.

кліпкати, мругати; ~ очима –

кліпа́ти оча́ми

морда — *груб.* паще́ка, -ы; *ч.* пыск, -у; *мал.* пышчок, -чка; (*у тварин*)

морда́тий — пыска́тий

морква — *бот.* 1. морко́в, -квы (*городня*); 2. моркви́ця, -і; *ч.* морко́вец, -вця (*дика*)

морозиво — *мн. пол.* льо́ды, -ів; шоколадне ~ чеколя́довы льо́ды

морока — морде́нга, му́ка, -ы

морський — морскі́й, -ка, -ке; *Врх.*

ни́(і)рський

морочити — заверта́ти, -ам, -аш;

не завертай мі голо́вы (прик.)

морфій — *ж. хім.* морфі́на, -ы

моряк — *див.* матрос

мотати — сукати, -ам, -аш

мотика — *див.* сапа

мотиль — *зоол.* мото́ль; *рідк.*

мо́(у)та́ль, -ля

мотлох — *див.* дрантя

мотовило — мотови́дло

моток — *текст.* ло́кот (*із 8 ниток*); *Ргр.* мото́к; *прядено,*

пряде́нко, пряди́вко; ЗП. мото́ця

моторний — прудкий; *Врх.* ве́рткий

моторошний — *слов.* оту́пний

моторошно — *слов.* оту́пно(і); *самому барз оту́пно в лі́сі*

мотоцикл — мотоци́к, мотоци́кель, -кля; *БГ.* байсигель

мотузка — *див.* вірьовка

мох — *бот.* *Врх.* патро́хы (*для підсти́лання*)

мочарі — *див.* драговина

мочати — мачати, -ам, -аш

мочитися — фізіол. сыця́ти (сы́цю, сциш, сциме); цюркати; *дит.*

піся́ти, сюся́ти, -ям, -яш; *Ргр.*

сика́ти, шча́ти, высыка́ти ся

моя — *займ. ж.* моя (мо́йой, мо́й, мо́ю, мо́йом, на мо́й)

мрець — гме́ртвец, -вця; *гмерц,*

ме́рлец, -рця; ме́рляк

мружити — шчу́лити, -лю, -лиш;

~ очі — шчу́лити очы

мрячити — ситі́ти (*про дощ*)

мудрець — мудраге́ль, -ля; *Ргр.*

муде́рец, мудрі́яш (*мудра людина*)

мудрий дуже — барз му́дрий, пре́мудрий

мудрість — му́дрист, -ро́сти

мужність — мужни́ст, -но́сти

музеезнавство — *ж.* музеоло́гія, -ні

музей — *нім.* музе́ум, -у; *художній* ~ музе́ум шту́кы

музейний — *нім.* музеа́льний

музика — *с.* гра́ня; гу́дба, му́зыка, -ы; *ЗП.* гуда; *подме гнеска на гра́ня!*

музикант — 1. заг. гу́дак; му́зыка, -ы; *слов.* гу́дец; 2. бренькач (*поганий*); *гра́йте, гуда́кы, гуда́кы — весело (піс.); за найліпших гуда́ків уважа́но Цига́нів*

мука — *с.* траплі́ня; *розм. пол.* морде́нга, -ы; *Врх.* трапе́за

мукати — мыча́ти (*про корову*)

мул — 1. *ж.* наму́ла, -лы; *Врх.* гльон; 2. *Врх.* паму́ла, паму́лка (*лікува́льна грязь*); 3. *див.* осел

муліне — *текст.* круче́ний е́дваб, -но́го ...у

мундир — *війс.* єднострі́й, -ро́ю; *фр. пол.* му́нд(т)ур

мундштук — губник; дз(ц)игар-
ничка, люфка, -ы (для цигарок)
мурашиний — *прикм.* мурянчий;
~ на кислота — мурянчий квас

мурашка — 1. заг. мурянка, -ы;
Врх. мурава, мурав(й)ка, му-
раль; 2. *Врх.* пікун, пікунец,
радзи(і)к, різик, редзи(і)к
(жовта); аж мі мурянкы по
скорі пішли (*прик.*); коніку
свіавий, вынес ня з муравы
(*піс.*)

мурашник — *ж.* *Врх.* мораль,
мрачка, мурагель, муранділь,
мурах, мурманька, мурявка,
муравяр; *Ргр.* копінька, купа,
купка; мурянча, муряча, му-
рянча купа, мурянкова гро-
мадка; *Прт.* кочка, -ы

муркотіти — мурчати (*про кота*)

мурмотіти — *Врх.* мамрати (*гово-
рити нерозбірливо*)

мурований — муруваний (з каме-
ню); мали зме муруваний дім
під бляхом

муха — *зоол.* 1. *Врх.* бандурка
(одноденка); 2. *Врх.* заплувиця
(м'ясна); 3. плюгавиця, -і (гно-
йова)

мухоловка — мухолопка, -ы (кле-
йка стрічка)

мухомор — *бот.* моремуха, -ы;
Врх. мори(і)муха, маримуха;
Ргр. бахамора, мара(і)муха, му-
холопка, мухотравка; червена
(шалена) губа (*гриб*)

мчатися — нести-ся (на коні)

мучити — долігати; *тж.* дошку-
лювати; барз мня долігат

хворота

мучитися — мордувати-ся, стра-
пити-ся, трапити-ся; струдити-
ся (*важкою працею*)

мучіння — мучення

муштра — *нім.* зицьїрка, зыцьїрка,
-ы; лем я ся в Сяночку зицьїркы
научу (*піс.*)

муштрувати — *нім.* зицьїрувати,
-ую, -уєш

Мюнхен — Монахіюм, -у

м'явкати — мнявкати, -ам, -аш
(*про кота*)

м'ягелький — мягіцькій, мняго-
нькій, -ка, -кє м'ягелько —
присл. мягісьо, мягіцько

м'який — мнягкій, мягкій, -ка,
-кє; *Стб.* мяхкий; *тж.* пухкий

м'яко — *присл.* мнягко, мягко

м'ясистий — мнясистий

м'ясник — масар, мнясар, -я

м'ясо — *ж.* 1. заг. мнясо, мясо;
2. воловіна, -ы (волове); 3. ду-
шеніна, -ы (тушковане); 4. ко-
ніна, -ы (кінське); 5. *Ргр.*
печень, печеня, печене мясо
(тушене); 6. похребтіна, -ы (із
хребта); 7. свіжына, -ы (сві-
же)

мята перцева — *бот.* мнята, мнят-
ка, мнятва, -ы; *Врх.* галуш-
чанка, мята, мнятва

м'яти — 1. дзямити, -млю, -млеш;
дусити (душу, дусиш, дусіме);
мняти (мну, мнеш, мнєме);
мняцкати, -ам, -аш; *Врх.*
гружати (масло, картоплю);
2. гужвати, згужвати, -ам, -аш;
Прт. зужвати, -ам, -аш (*одяг*);

3. лама́ти, -млю, -маш; трепа́ти, -плю, -плеш (льон)

м'ятися — *Пвн.* гарна́сити ся

м'ятний — мня́тний; *пол.* ме́н-товий; ~ на конфета — мня́тний цукро́к

м'яч, м'ячик — *ж.* спорт. *пол.* пи́лка, -ы; *фр.* ба́льон, ба́льоник; *округлий, як ба́льон (прик.)*

Н

набаки́р — *присл. пол.* наба́кер (ша́пка на́бік)

набешкетува́ти — набро́їти, -о́ю, -о́їш

набира́ти — набе́рати, -ам, -аш; *па́ця за лі́то набра́ло в ва́зі*

набити — *груб.* наклепа́ти, -плю, -плеш; *Врх.* на́клюпа́ти; *на́клюпа́ли ду́рне в голо́ву*

набі́г — наско́к, -у

набіга́тися — *Прт.* зліта́тися; *зліта́в єм ся за том коро́вом*

набі́р — *нім.* асенте́рунок, -нку (*військо́вий*)

набли́ження — набли́жє́ння

набо́жний — на́бі(о)́жний; ~ на дитина — набо́жна діти́на

набре́хати — наплéсти, наплі́тати, -ле́гу, -ле́геш

набри́дати, набри́днути — вку́ча(ы)́ти, докуча́ти, -ам, -аш; *обри́днути, -ну, -иш (кому́сь чимсь); слов.* зуно́вати, -у́ю, -у́єш; *Врх.* на́дойда́ти; *Пвн.* оме́рзти ся, сприкрити ся; *тж.* на́доїдати, спротиві́ти

набри́дливий — *Врх.* ога́вний

набри́д — *див.* голо́та

набря́кати, набря́нути — на́піч-ніти, пі́чніти, пі́чняви́(і)ти; *Прт. Пвн.* набы́рміти, пучні́ти; *от довго́го ходжє́ння набы́рміли ми но́гы*

набундю́читися — запу́льчы́ти-ся; *Прт.* за́індичы́ти-ся

набу́ти, набува́ти — набы́ги (набу́ду, набу́деш, набу́де; набу́деме, набу́дете, набу́дут); *Врх.* за́жыти

набуття — набы́ток, набы́гя

набу́хати, набу́хнути — бря́кати, на́брякати, на́брякну́ти; набу́бня́вити; *горо́х в во́ды набу́бня́вів*

нава́льний — на́ре́мний

наванта́жити — на́ладува́ти, -у́ю, -у́єш; на́кла́сти, -а́ду, -а́деш; на́те(и)́рхати, -ам, -аш

на вас — *займ.* на ви́

наве́рх — *присл.* дого́ры, наго́ру
на ве́сь час — *див.* на́завжди

на ви́д — на ви́доку (на ви́дному місці́)

навза́н — *див.* го́рілиць

нави́воріт — *присл.* на́рубы́; *Прт.* на́спак; *ЗП.* зна́віворотку́; *вді́в кошелю́ на́рубы́ (прик.)*

нави́вати, нави́нути — *Пвн.* на́вити

на ви́гляд — *присл.* на о́ко; *Врх.* на ви́док, на о́каз; *пова́жний ~ розва́жний на о́ко*

нави́літ — *прис.* на ви́льот

наві́жений = на́рва́ний, попы́р-таний; ша́ле́нец, -нця́; ша́лений; *як я спа́ла на сы́ні, при́шов до мня ша́ле́нец —*

шалений! (ніс.)

навіженість — шалєньство

на віки вічні — присл. на ві́кы ві́ч-
ны

навіс — ж. дрові́тня, -і (для дров)

навіть — навет; Хри́. адже і; ~ не
хочу говори́ти! — навет не хцу
бесы́дува́ти!

навіщо, — присл. на́што, по́што;
Врх. за́ч; тж. на́що, по́що; за́ч
то́бі до то́го?

навіяти смуток — завда́ти жа́лю

навколо — присл. вко́ло, дооко́ла,
довко́ла (з усі́х бо́ків); Врх.
наоко́ло; бо́лит ня го́лова,
бо́лит ня доко́ла (ніс.)

навмання — присл. безві́(о)ч,
нао́сьлеп, насьле́по, не знати
де; рідк. Прт. на-хы́б-траф;
тж. навздога́д

навмисне — присл. зне́наро́ку,
нао́мисні, не́наро́ком; Врх.
наро́ком; Прт. на́збы́ткы; тж.
зумисне; є́м ся на́ро́ком зьві́-
дува́в о́ тым

наволочка — оболо́чы́на, оболо-
чы́нка, всы́па, по́шва, по-
шы́(е)вка, -ы

навпаки — присл. взі́пы, взадгу́з,
за́дом напе́ред; нао́пак, на́п-
ро́тив; про́тивно(і), рідк. ві́гля,
ві́нгля (налива́ти); навиво́ріт,
нару́бы (одяга́ти); Врх. на
спа́к; БГ. одво́ротні; Прт.
вдзю́пак (в і́ншу сто́рону)

навперебій — присл. очы́млі́ню;
тж. навперейми

навпіл — прис. на пів

навпомацки — присл. на́помацкы;

Прт. нао́мацкы

навпочіпки — присл. Врх. на куч-
кы

навприсядки — присл. Прт. на́п-
рися́дки

напростоць — присл. на́впрост,
на́просто, про́сціцько; Врх.
про́стічко; йти ~ і́ти на́просто

навпроти — присл. про́ти

наврочити — вре́кти, вре́чы, на́в-
ре́кти, -чу, -чеш

навскіс — присл. на́вско́сы, на-
ко́со, ско́сом

навстіж — присл. на́встеж, на́стеж;
наро́сьт(ц)і́ж; БГ. розте́жа, роз-
ті́ж; Прт. нао́стіж, не лы́шай
две́ри на́встеж!

навстоячки — присл. на́стоя́ка; ~
погано ї́сти — на́стоя́ка зы́лі ї́сти

навтікача, навтіки — присл. вты́-
кы, на́вты́(о)кы

навушники — рад. слуха́вки, -вок

навхрест — присл. на́крест; Ртр.
на́вкриж

навчання — вчы́ня; поуча́ня; ж.
на́ука, -ы; мн. студи́

навчати — на́учати, по́учати, -ам,
-аш (чо́мусь ко́гось); студію-
ва́ти, -юю, -ю́ш; шко́лити,
-лю, -лиш; ні́м. цвѣ́чы́ти, -чу,
-чы́ш (що́сь)

навчений — вы́школе́ний (праці́в-
ник)

нав'язливий — Прт. на́пастлі́вий
нагада́ти, нагадува́ти — на́поми-
на́ти, на́по́мну́ти, -ну, -неш;
Врх. на́помяну́ти; Прт. припо́-
мина́ти, -ам, -аш; припо́мну́ти,
-ну, -неш (ко́мусь про́ що́сь)

нагайка — ч. бич; тж. баті́г

нагально – див. терміново

наганяти = *Врх.* **накача́ти; ві́тер
нака́чат сьні́г**

нагідки лікарські – *с. бот.* **кале́н-
дула, -и; Врх.** **пазу́рник, па-
зю́рки**

наглий – див. нахабний

нагло – *присл.* **наза́різ**

наглухо – *прис.* **шче́льно(і)**

нагляд – **надзі́р, -зору**

наглядати – **пильнува́ти, -ую,
-уєш; дозерати, позерати, -ам,
-аш; Прт.** **надзоро́вати, -ую,
-уєш**

наглядач – **дозе́рач; дозо́рец,
-рця; надзе́рач; музейний ~
музеа́льний дозе́рач**

наговорювати – див. пискувати

нагода – **ока́зія, -иі; зачы́пка, -и;
выпа́док, -дку**

наголо – *присл.* **до го́ла**

наголос – *грам.* **прі́тиск, -у; нім.
а́кцент, -у (у вимові); тж.** **інто-
на́ція**

наголошувати – **наголоша́ти, -ам,
-аш**

нагонич – *мисл.* **нага́няч**

нагорода – **одзна́ка, -и; с. одзна-
че́(и)ня; війська́ва ~ воє́нна
одзна́ка**

нагородити, нагороджувати – **од-
значы́(а)ти, -чу, -чыш (дати
нагоро́ду)**

нагострити – **наостри́ти, -рю,
-риш**

наготовити, наготувати – **нарых-
тува́ти, -ую, -уєш**

награбати – **нагорта́ти, нагри-
ба́ти, -ам, -аш; рідк. Врх.** **на-
ві́ля, награ́бча; наві́ля – што
набе́ре грабля́ми або ви́лами**

сьи́на на ві́з

награбувати – *Прт.* **нага́рба́ти,
-ам, -аш**

нагримати – *Врх.* **высы́пати ся
(на когось); за нич коле́га высы́-
нав-ся на́ мня**

нагромаджувати – **копи́ти, -плю,
-пиш; скла́дати, -дам, -даш
(щось)**

надалі – *присл.* **нада́ль, да́ле**

надання – **наданя́**

надаремно – *присл.* **нада́рмо, за-
да́рмо, за́даром**

надати – *Врх.* **нагали́ти; тж.** **нап-
равити**

надбавка – *с.* **підвы́щчя́; Прт.
підвы́жка, -и (у гро́шах)**

надбання – *ч.* **набы́ток, -тка;
нау́ка – то ве́лькій набы́ток в
жы́ттю**

надбати, придбати – **набы́ти (на-
бу́ду, набудеш, набуде); тж.
нажити**

надвечір – *присл.* **надвече́р**

надгробок – див. гробниця

надзвичайний – **вы́нятко́вий
(стан)**

надзвичайно – *присл.* **окру́тно(і);
преокру́тно(і) (дуже)**

надійний – **выпро́бува́ний, пе́в-
ний**

надірватися – **надорва́ти-ся; Прт.
подвига́тися, -амся, -ашся**

надіслати – **надосла́ти, посла́ти,
-о́шлю, -о́шлеш (листа, телег-
раму)**

Надія – **На́дя, На́ця, -і**

надіятися – **покла́сти-ся; споді-
ва́ти-ся; Врх.** **споды́вати ся,
споды́яти ся; тж.** **очікувати**

(на щось, на когось) ~ на краще
 – *сподівати-ся на ліпше*
 надмірний – преса́дний
 надміру – присл. надмі́рно(і)
 надоїдати – докуча́ти, кучы́ти,
 -чу, -чыш; надокуча́ти, -ам,
 -аш
 надокучливий = при́крий
 надріз – за́різ, надтин, -у (надрі-
 зане місце)
 надто – част. за; ти ~ поспі-
 шаєш! – за дуже ся сьпішыш!
 надуживання – надужыва́ня, на-
 дужы́тя
 надуматися – помысли́ти си; Врх.
 здума́ти ся (іна́кше)
 надутися – напучы́ти-ся
 надушений – напаха́ний; ~ духа-
 ми – напаханий парфума́ми
 на забій – на за́ри(і)з (годувати
 худобу)
 назавжди – присл. на́все, наста́ло
 назад – присл. вза́д, доза́ду; нім.
 цу́рік; Хриц. вза́дгуз; ани вза́д,
 ани впе́ред (прик.)
 назва – с. назвиско; Хриц. зва́ня
 назвати, називати – іменува́ти,
 менува́ти, -ую, -уєш; клика́ти,
 -ичу, -ичеш; Прт. наре́кти,
 -е́чу, -е́чеш; ср/хв. вола́ти, -ам,
 -аш; то́ту тре́тю не меную́, бо
 єй сам люблю́ (піс.)
 на згадку – присл. на па́мятку
 наздоганяти – здыга́нати, -ям,
 -яш; маю його ~ ма́м го зды-
 ганяти
 називний – грам. называ́ючий
 (відмінок)
 назустріч – присл. на́встрічу, нап-

ро́тив; Врх. на́встріч, на́стріт
 наїстися – наі́сти-ся (насититися
 їжею)
 найбільше – присл. на́йве́ще, на́й-
 ба́рже; Лемкы на́йве́ще налі́ли
 буковы́ма дырва́ми
 найбільший – на́йве́кший
 найвищий – на́йвы́щий
 найгірший – на́йбри́дший, на́й-
 ке́пший; Врх. на́йпла́нший
 найглибший – на́йглу́бший
 найдалше – присл. на́йда́ле; ~ від
 кордону – на́йда́ле од гра́ниці
 найкраще – присл. на́йлі́пше
 найкращий – фр. люксусо́вий;
 на́йлі́пший
 наймання – ч. вербу́нок, -нка;
 тж. найом
 найменший – на́йме́нший
 найми – ж. найма́нка, -ы; мн.
 на́ймы
 наймиліший – миле́йший, найми-
 ле́йший
 наймит – слуга, -ы
 найняти – зы́днати, і́днати, на́йд-
 на́ти, -ам, -аш; наняти (на́йму,
 на́ймеш, на́йме); Врх. на́ед-
 нати; Прт. вы́еднати, -ам, -аш;
 ЛШМ. і́ннати (запросити на
 роботу); зы́днали мня сусы́де
 до кошы́ня сы́на
 найтонший – на́йто́ньший
 найшвидше – присл. на́йско́рше;
 Прт. на́йско́ре
 наказ – ро́зказ, -у; віддати ~ от-
 да́ти ро́зказ
 наказати, наказувати – ро́зка́зати,
 ро́зказува́ти, -ую, -уєш (дати
 наказ)

наказовий — *грам. розказовий*
 накачати — *напомпувати, -ую, -уєш (колесо повітрям)*
 накидати — *намітувати, -ую, -уєш (солому, сіно)*
 накидка — *наметка, -и (на голову у жінок)*
 накип — *див. піна*
 накладати — *класти, накласти, -аду, -адеши; наложити, -жу, -жеш; накласти сніго до копок*
 накладна — *див. звіт*
 наклейка — *наліпка, -и (на пляшці)*
 наклеп — *наговір, -вору; ж. обмова, огвάρка, клевета, -и*
 наклепник — *БГ. ляпа (про людину)*
 наковальня мал. — *бабка, -и; клепало (для клепання коси)*
 на колінах — *присл. навколінки*
 наколоті, наколювати — *Врх. набадкати*
 накопичувати — *наскладати, -ам, -аши*
 на корачках — *присл. раком, рачки; дітина перше ходить рачки*
 накрапати, накрапувати — *1. Верх. выцюркати, выцюркати (про дощ); 2. нацяпкати, -ам, -аши (рідина)*
 накраплений — *накрапляний (в крапочках)*
 накрити, накривати — *накрыти, -ью, -иєши; накривати, -ам, -аши (стіл)*
 накричати — *стеремтетати, -ам, -аши (різко)*
 накрутити — *наруг(к)увати, -ую, -уєши (волосся); в знач. зробити штучні кучері*
 налагодження — *Прт. налагоджіння*

належним чином — *прис. суцо; в знач. якісно віз був зроблений суцо*
 налив білий — *ж. бот. папірівка, -и (яблуко)*
 налигач — *нім. кабель, -ля; тж. трос*
 налити — *наляти, -ію, -ієши; ~ бокал пива — наляти гальбу пива*
 на лихо — *присл. Прт. до ліха; до ліха, што ся стало?*
 налягти, налягати — *розм. наперти, наперати, -ам, -аши*
 наляканий — *престрашений; Прт. настрашений*
 намагатися — *старати-ся; ЗП. напинати ся*
 намастити — *насмарувати, -ую, -уєши; тж. намазати; насмаруй ліжко лойом, най стоїт спокойом! (піс.)*
 намет — *с. шатро; фр. барак*
 наметаний — *крав. нім. фастригуваний*
 наметування — *крав. нім. фастрига, -и*
 наметувати — *крав. фастригувати, -ую, -уєши; перед шиттям матерію треба фастригувати руками*
 намилити — *Прт. намыдлиги, -лю, -лиши*
 намісто — *мн. коралі, -ів; рум. га(е)рдан; пол. пацю(ьо)рки; Врх. гормуз (штучний корал); Стб. пацеріки; ЗП. монисто; дивуют-ся люде, же не мам коралів (піс.); кади-с (Марись) вішала свої пацюрочки (піс.)*

намір — **за́мір, -у; помы́сел, -слу;**

хпав на помысел (прик.)

намісник — *іст. посадник*

намовити, намовляти — **нагваря́ти, -ям, -яш; підюджувати, -ую, -уєш**

намотувати — *текст. БГ. снувати (пряжу)*

намочити — **змачати, -ам, -аш;**
~ ноги — **змачати но́ги**

намучитися — **натра́пити-ся**

нанести — 1. *Врх. нагорну́ти;*

2. **навле́чы, -чу, -чеш; Пвн.**

понавлікати (багато); вода на-

горну́ла ду́же ка́м'іня і па́ты́ча

нанизу — *присл. на́спід, на́споді*

нанизувати, низати — **силити, си-**
ляти, -ям, -яш (про намисто)

на них — **на ни, на ны́**

нанівець — *присл. на́нич; він доп-*
рова́див сво́ю газди́вку на́нич

на ногах — *Врх. ходя́чы; на хо-*
дя́чы на́гло гмер (не хворіючи)

на нього — *займ. на него́; ~ не*
можна надіятися — на него не
мож ся покла́сти

наодинці — *присл. на самоті, са́м-*
на-са́м

наосліп — *присл. нао́сьлеп, на-*
сьле́по; тж. всліпу

напад — **ата́к, -у; Прт. на́льот, -у**
(раптовий)

напасть — **напа́ст, -ы; рідк. на́габ,**
-у; тж. агресія

напевно — *присл. пе́вні(о)*

напекти — *кул. напечы́, -чу, -чеш*

наперед — *присл. допереду́, на́пред*

напередодні — *присл. впе́редден;*

~ свята — **впе́редден свята**

наперстянка великоцвітна — *бот.*

жовты дзвіно́чки, -тых ...ків

напилок — *техн. пи́льник; нім.*

ра́шпіль, -пеля (з грубою насіч-
кою)

написання — *ж. грам. писо́вня, -і*

напитися — *Врх. замочы́ти ся,*

упи́ти ся; Пвн. втри́нкати ся
(горілки, вина)

напиток — *с. пи́тя, тру́нок, -нку*
(алкогольний)

напівголосно — *присл. ти́хо, поти́-*
хы

напівживий — **півжы́вий**

навівжирний — **півтлу́стий**

напій — 1. *груб. пол. лю́ра, -ы*
(поганий: вино, кава); 2. лимо-

на́да, -ы (лимонний); 3. фр.

оранжа́да, -ы (апельсиновий)

напір — **тисьні́ня (води)**

напічнявити — **напі́ннити**

наповнення — **наповні́ня**

напоказ — *присл. на пара́ду; Прт.*
одпара́ды

наполегливий — **завзя́тий, напо-**
ри́стий

наполовину — *присл. на́впів(л),*
на́пів, вдво́є ме́нше

наполягати — **доказува́ти, -ую,**
-уєш (щось)

наприкінці — *присл. накі́нець; Прт.*

накі́нци, наостато́к, наса́м-
ко́нець

наперекір — *присл. напре́кор; ЗП.*
навкі́рки

наперстянка — *ч. бот. напе́рсник,*
напе́рстник

наполягати — **силува́ти, -ую, -уєш**

направити, направляти – скеру-
вати, -ую, -уєш

наприклад – присл. наприклад,
приміром

на продаж – присл. на продай;
*гніски маме на продай молоко,
масло, сыр і яйця*

напроти – див. навпроти

напруга – напружіння, напняття;
острота, -и

напружений – напнятий, напя-
тий

напруження – напняття, нап'яття

напрямок – керунок, -нка; в
іншому ~ ку – в другому керу-
нку

напувати – поїти (пою, поїш,
поїт; поїме, поїте, поїят); Пвн.
напавати (худобу)

напхати – наладувати; напаку-
вати, -ую, -уєш

нарвати – наторгати, -ам, -аш; ід,
наторгай си вишеш!

наречена – невіста, -и; дівка на
выдані; тж. молода; *наша
млада невіста шувни скірни
принесла* (піс.)

наречений – див. молодий

нарешті – присл. нарешті, напос-
лід, напоследок

нари – див. тапчан

налив – мед. 1. боляк, желізак,
чыряк; Врх. вред; Ртр. отік, -у
(гнійна виразка); 2. БГ. вытрут
(на стопі ноги); 3. Врх.
загне(і)тиця, загніт (на пальці
під нігтем)

наливати – розм. оберати -ся;
Пвн. зберати ся, ятриги ся;
оберат ся мі на нозы

нарис – мист. студи(і)я, -ні; ~ си з
історії – студії з гісторії

нарівні – присл. однако

наріжний – угольний, роговий; ~
камінь будівлі – угольний ка-
мін будови

нарізати – 1. накраяти, -раю, -
раєш (хліб); 2. техн. гвінту-
вати, -ую, -уєш

нарікання – наріканя

нарікати – нарікати, -ічу,
-ічеш; бідакати, -ам, -аш; Врх.
вайк(ч)ати, ж(дзь)вяндати, жу-
грати; маручати, мырчати;
*чом ты плачеш, чом нарічеш,
чого тобі жаль?* (піс.)

народ – нарід, -роду; нація, -ні;
тж. населення; український ~
українській нарід

народний – людівий

народжений – роджений; книж.
рожденний

народження – народжіння, родже-
ня

народити, народжувати – 1. заг.
Врх. при(и)нести; ЗП. нащаді-
ти; 2. котити-ся (про кішок,
овець); 3. скопылити-ся (бай-
стрюка); *кобыла ожеребила-ся
і принесла гача*

народитися – вродити-ся; *вродив
єм ся на зеленій Лемківщині*

нарощення – нарошчіння

наручники – спец. Прт. кай-
данкы, -ів

нарядитися – вистроїти-ся; тж.
причепуритися

насамкінець – присл. насамкінець

насамперед – присл. наперед, пре-

довшы́ткым; *Врх.* на са́мий пе́ред, предв́ся, прив́ся; *тре́ба* предовшы́ткым ма́ти на па́мя-ти

на світанку — *БГ.* ді́дня; *Хриц.* до дня́, діння́; *гнєскы* встав см ді́дня

наси́льно — *присл.* гвалто́вно(і); *мусово*, під приму́сом, си́лом; на Схід і Захі́д Лє́мків выселя́ли під приму́сом

наси́льство — *гвалт*, -у; *тжс.* сва-вілля

наси́п — 1. *насы́п*, -у; *жс.* нім. *бур-та*, *штрека*, *шкарпа*, -ы; *ч.* вал, -у (*землі*); 2. *жс.* *заспа*, -ы (*піскові дюни, снігові замети*)

насі́ння — *насы́ня*; *Врх.* *сыме́нец*; *ЗП.* *сі́мня* (*з конопель, льону*); *высуше́не насы́ня бу́ка ма до́б-рий смак*

насі́чка — *ч.* нім. *карб*, -у; ~ ки на деревах — *карбы* на стро́мах

наскрі́зь — *присл.* *навы́льот*; *куля* *пре́шла навы́льот през карк*

наслі́док — *выслі́д*, -у (*нега-тивний*); *пол.* *ску́ток*, -тку; *мн.* *ску́тки*, -ток; ~ дки роботи — *скутки пра́цы*

наслі́дувати — *груб.* *мавпува́ти*, -ую, -уєш; *Врх.* *подрі́жняти ся* (*кого́сь*)

насморк — *мед. жс.* *просту́да*, -ы; нім. *ка́тар*, -у; *Врх.* *рі́ма*; *Ртр.* *не́жыт*, *падха*; *Хриц.* *кыхавка*; *тжс.* *нежить*; я маю ~ *мам ка́тар*

насо́с — *жс. техн. фр.* 1. *по́мпа*, *сика́вка*, -ы (*пожежний*); 2. *по́мпка*, -ы (*велосипедний*);

велосипедний ~ *по́мпка* для *рове́ра*

наспра́вді — *присл.* *допра́вды*, *зіпра́вди*, *зопра́вду*, *попра́вді* *насталити*, *насталюва́ти* — *спец.*

Врх. *нанади́ти*; *зда́ло бы ся* *нанади́ти со́кыру*

настелити — *оде(ы).* *люва́ти*, -ую, -юєш (*підлогу*)

насти́л — *мн.* нім. *ді(е)лі*; *Врх.* *дылі́на* (*дошки для підлоги*)

настирливий — *вйі́дливий*; *Врх.* *вйі́лий*; він був дуже ~ він був *барз вйі́дливий*

настирливо — *вйі́дливо*

насти́ж — *присл.* *на́сте(і)ж*

насти́й — *напар*, -у

настовбучився — *наі́жыв-ся*

насти́льки — *присл.* *наті́лько*; *Врх.* *наті́вко*

насти́льний — *насто́льний*

насто́янка — 1. *вы́шняк*, -у (*на ви́шні*); 2. нім. *ве́рмут* -у (*на по-лині*); 3. *тере́нівка*, -ы (*на тере-ні*); 4. *травни(я)к* (*на травах*)

насту́п — 1. *жс. війс.* нім. *о́фензива*, -ы; 2. *спорт.* *ата́к*, -у

насту́пний — *пересту́пний*; на *дру́гий* (*день, тиждень, рік*)

насу́питися — *Врх.* *заві́ряти*

натира́ти — *натера́ти*, *натерти*, *начуха́ти*, -ам, -аш

натиска́ти — *напера́ти*, *напе́рти*, -ам, -аш

натовп — *жс.* *гу́рма*, *галя́йстра*, *то́впа*, -ы; *тлум*, -у (*дітей*);

Врх. *таба́ла*; *тжс.* *ю́рба*

натомі́сть — *присл.* *затомі́ст*

натрапити — **натрафіти**, -флю,
-фиш

натрусити — **натрясти**, -су, -сеш;
~ груш — **натрясти** грушок

натще — *присл.* **нашче, нашче-сер-**
це; *в знач. не ївши; до сповіди*
ходило-ся **нашче**

натура — **природа**, -ы

натураліст — **природник**

натуральний — **правдивий**; **при-**
родній, -ня, -не

натурник, натурниця — *мист.*
модель, -лі; **моделька**, -ы

натхнення — **натхне(і)ня** (*творче*
піднесення)

натюрморт — *ж. мист.* **мертва**
натура, -вой ...ры

натягувати — **наті(я)гати**, -ую,
-уєш

нафталін — *хім.* **нафталіна**, -ы

нафта-сирець — **ропа**, **кам(н)фіна**,
кыпячка, -ы; *див. солі розчин;*
жовтом глином з ропом малю-
вали зрубы хыж

нафтовий — **нафтяний**

нафтовик — **нафтяр**

нахабний — **зух**, **хам**; **зуфалій**;
пол. безчельний (про людину)

нахил — **наклі(о)н**, -у; *дівча ма*
наклін до малювання

нахилений — **скосистий**

нахилити, нахиляти — **нахыліти**,
нахыляти, -ям, -яш

нахмурений — **запохмурений**

нація — **нация**, -ії

начальник — **зверхник**

начерк — 1. *літ.* **зарис**, -у; 2. *мист.*
нім. **шкіц**

начинка — *кул.* **начынка**, -ы; *Врх.*

направа

начиняти — **направляти**, -ям,
-яш; *кышкы направляють с кру-*
пами і кырвѡм

начистити — **выпуцувати**, -цую,
-цуєш (*до блиску*)

начорно — *присл.* **набрўдно**

наш — *займ.* **наш, наше** (**нашого,**
нашому, наше, нашим); **наша**
(**нашой, наші, нашу, нашим**);
наше ма быти зверха! (прик.)

нашатир — *хім.* **амоняк**, -у; *пол.*
сальмяк, -у

нашвидку — *присл.* **на скору руку**

нашивка — *війс. фр.* **лямпас**, -у
(*вздовж штанів*)

нашийник — **наше(и)льник**, **сьті-**
гач; *Прт.* **спірач** (*в упряжі*)

наші — *мн.* **нашы** (**наших, на-**
шым, нашыма)

нашкірний — *мед.* **наскорний**

нашкодити — **зашкодити**, **пошко-**
дити, -джу, -диш; *Прт.* **наб-**
роїти, поброїти, -ою, -оїш; *як*
не поможе, то не зашкодит
(*прик.*)

нащадок — **наслідник**, **наш-**
чадок; *мн.* **наслідники, наш-**
чадки

нащо — *присл.* **нашто, пошто**;
~ **мені велосипед? пошто мі**
ровер?

нащупувати — *див.* **намацувати**

неабияк — *присл.* **небыяк**; *Прт.* **не**
быле-як

небагато — *присл.* **мало хто** (**што**);
пол. **невельо**; ~ **людей знають**
про це — мало хто зна о тым

небажаний — **непожаданий**

не бери! — *нак.* не́ бер!

небилиці — *мн.* телефе́нькы, -ів

небіж, небога — *див.* племінник, племінниця

небіжчик — *мрец, ме́рця; Ргр.* **вмерец**

небо — *рідк. Ргр.* обло́га

небокрай — **не́бо-схыл**, -у (*видимий простір*)

небуття — **небы́тя**

неважко — *присл.* нетру́дно(і)

невгамовний — *пол.* безгаму́льний

невдалий — **неуда́ний**

невдача — **неповоджы́ня**; *нім. чес.* **пех**; *тж.* неvezіння

невдовзі — *див.* незабаром

невеликий — **невелькі́й, -ка, -ке**; *мн.* **невелькы**; це є ~ кі гроші — **то сут невелькы пінязы́**

невже — **направду, де́жбы, хы-баль, ід же**

невігідно — *присл.* некорі́стно(і)

невидимий — **невидо́чний**; ~ ма допомога — **невидо́чна поміч**

невизначений — **невыра́зний, сы́рий; ниякі́й, -ка, -ке**; *тж.* блідий, нечіткий

невимушений — **ві́льний, про́с-тий**; *тж.* розку́тий

невинний — **непоро́чний**

невистачати — **бракува́ти; бра́кує му пташо́го молока (прик.)**

невихований — **непоцти́вий**; ~ хлопець — **непоцти́вий па-рибок**

невичерпний — **невычерпа́ний**

невідмінюваний — *грам.* нескло́н-ний

невідомий — **незна́ний**; у ~ мому напрямку — **в незна́ному керу-**

нку

невідомо — *присл.* не зна́тя; **не зна́тя, што бу́де да́ле**

невільник — **невольник**

невірний — **неправди́вий, непра-видло́вий**; *тж.* неправи́льний; ~ на нота — **неправди́ва ню́та**

невістка — **1. брата́ва; 2. сина́ва, -вой** (*жінка брата, сина*)

невмитий — **мазура́тий; Ргр. мур-ца́тий, шпіна́вий (*про людину*)**

невмілий — **безда́рний, непотрі́б-ний**

невміло — *присл.* бездарно(і); *Прт.* **нетра́фні**

невпевнено — *присл.* ния́ко, не по со́бі; почуватися ~ чу́ти-ся ния́ко

невпинний — **неуста́нний**

неврівноважений — *див.* запальний

невтомний — **незмордува́ний, ре́в-ний**; *Врх.* **началистий; нача-ли́стий** — **тот, што аж го́рит до робо́ты**

невтримний — **неповстрима́ний**

невчасно — *присл.* **ненача́сы**; *Врх.* **не́час; ви́штво бы-м знав по неча́сы**

невчений — **неу́к**; в знач. невчена людина

негайно — *присл.* **пильно**; *Прт.* **до́раз, доразі́цько**; *ЗП.* **ле́гом**; мені потрібно ~ ! **мі тре́ба пиль-но!**

негарний — **бри́дкий**; *Прт.* **непо-зі́рний, -на, -не**

негарно — *присл.* **нела́дно(і), не-файно(і); у́сно(і)**; *тж.* погано

негатив — *ж.* **клі́ша, -ы (фото)**

негідник — *груб.* **гавган; нікчем-**

ник; *пол.* лайдак, лобус; люмпак, льотер, -тра; *нім. угор.* гунцвот; шельма, -ы; *Врх.* планник; *Ртр.* гунцитиско, гунцут; *БГ.* мерза; *планник* — *чловек до ничого не суций*

негода — *псота, слота, блюхавина, хляпа, -ы; пол.* шаруга, -ы; *Врх.* лептавиця, папля, сліт, сліть; *Ртр.* нехвиля, плюта, плютавина (*затяжна дощова погода*); *на тому паплю не хчу їти*

негр — Му́рин; Ни(е)гер, -гра; американський ~ гамери́цькій Ні́гер; Му́рин ні́гда не бу́де бі́лым, а бо́ртак — му́дрым (*прик.*)

недавній — донеда́вний, неда́вний
недавно — *присл.* недода́вна, донеда́вна; *рідк. Врх.* да́ві; *Ртр.* гынто, аде; *любця моя старода́вня, любив-єм тя донеда́вна (піс.)*

недаремно — *присл.* неда́рмо; *в знач.* не без підстав

недбало — *присл.* бу́д-як, як-не́буд (*недобросовісно*)

недбальство — нехлю́йство; *чловек те́рпит през власне нехлю́йство*

недешево — *присл.* нету́ньо; *квартира коштувала ~ помешканя вартувало нету́ньо*

Неділя Квітна — *рел.* Цві́тна Не́діля, -ной ...лі; *Врх.* Кві́тніця, -і
недобре — *див.* негарно

недоброзичливець — злозы́чник;
Врх. непри́язник

недоброзичливий — злозы́чний, неприхы́льний, непри́язний
недоброякісний — *Врх.* приплосы́стий; *жыто приплосы́те, ксд ду́же ма на́мелю*

недогляд — недозі́р, -зо́ру

недогризок — огры́зок, -зка;
~ олівця — огры́зок олу́вка

недоїдання — недоїда́ня, недожы́влі́ня

недокурок — ога́рок, -рка; *нім.* стюк, сы́цюк, -у; *Прт.* цюк, -а; *ЛШМ.* ба́гов; *поїхали на лу́кы, розторга́ли на сы́цюкы (піс.)*

недоладний — коструба́тий

недолік — *ж.* вада, -ы; *ганч.* гандж, -у; *недостаток, -тка; сказ, -у; ж.* хыба, -ы; *рідк.*

Прт. фелер, -а; *тж.* огріх

недолугий — *пол.* о(у)ферма, -ы (*людина*); *тж.* тюхті́й

недолюд — *ж.* гру́б. *нім.* бе́сти(і)я, -иі; *пол.* бестия́льській; *Прт.* оку́ртник, -а; оку́ртни́ця, -і

недопитки — *мн.* зливки, -ів (*пивні*)

недоречно — *див.* невчасно

недоросток — *груб.* корду́пель, -пля; *Прт.* шку́т, -а; *Пвн.* шпунт (*низькоросла людина*)

недосвідчений — невя́правний, неску́шений; ~ ні руки — невя́правны́ ру́кы

недоста́вати — *див.* невя́стачати

недоста́ча — 1. бра́к, -у (*зіпсута проду́кція; відсу́тність чо́гось*);

2. *фін. пол.* ма́нка, -ы (*в касі*)

недоста́пний — невя́проста́пний

недотепа — *див.* незда́ра

недоуздок — *ж.* *Врх.* гузджени́ця,

о́глав (з *пряжі* або *шкіри*)
 недуга — див. хвороба
 нежданий — див. несподіваний
 нежилий — **незамешканий**; ~ бу-
 динок — **незамешканий** дим
 нежить — мед. нім. **ка́тар**, -у; схо-
 пити ~ **закатарити-ся**
 незабаром — присл. **в(г)нет**, **ско́ро**,
незадо́вго, **неодо́вго**, **неодо́взы**,
не так далеко; *внет перенесли*
нас в інше місце
 не задумуючись — присл. *Прт.* **без**
намислу
 незаконно — **протипра́вно**; висе-
 лення було ~ не — **выселі́ня**
бы́ло протипра́вне
 незалежний — **непідле́глий**; ~ на
 держава — **непідле́гле па́нство**
 незаплямований — *Врх.* **незмаза́-**
ний
 незбагненний — **незбада́ний**; *тж.*
 незрозгаданий; ~ на таємниця —
незбада́на та́йна
 незважаючи на — присл. **по́при**,
про́то, **ми́мо же**; **ты́м то**; *тж.*
всупереч; хо́ч бы-с не хті́в, про́
то ма́ш терпі́ти (ніс.)
 незвичайний — **надосо́бний**, **нез-**
вы́клий, **необыча́йний**
 незвичайно — присл. **над-звы́чай**,
незвы́кло (і)
 незгасимий — **невыга́слий**, **непо-**
га́слий; *тж.* **непогасний**;
 ~ вогонь — **невыга́слий о́ген**
 незгідний — **незго́дний** (з ким —
 чим)
 незгода — **зва́да**, -ы
 незграбний — **незда́рний**; *Врх.*
ога́вний; *тж.* **невправний**,
недоладний

нездара = *груб.* **байта́ла**, **бете́га**
 -ы; **бе́тюг**, **ну́гвак** *чес.* **бамбу́ла**,
 -ы; **шту́рп(м)ак**; *БГ.* **буц**; *Прт.*
байту́ля, -і; **бенцвал**, **бо́вван**,
 -а; **дра́гон**, -а; **ока́ра**, **покра́ка**,
 -ы; (*незграбна, непо-*
воротка людина); *тж.* **незграба**
 нездатний — **него́дний**, **несу́ций**;
він несу́ций до чо́го
 нездібний — **нездо́льний** (*до чо-*
гось)
 нездоланний — **непоко́наний**
 нездоровий — **незdráвий**; *в знач.*
хворий; ~ *ва* **ціка́вість** — **нез-**
дра́ва ца́кавіст
 незнання — **незнайо́міст** (*в чо́мусь*)
 незручний — **невыгі́дний**
 незручно — див. **ніяково**
 незчислений — **незлі́чений**, **не-**
прелі́чений
 неї — *займ.* **не́й**, **ны́**, **ню**
 нейлон — *текст.* **ни́льон**, -у
 нейлоновий — **ни́льоно́вий**; ~ *ва*
блузка — **ни́льоно́ва блю́зка**
 нейтральний — **нев(у)тра́льний**
 не кращим чином — присл. **ненай-**
лі́пше
 нелегальний — **нелега́льний**
 нелегально — **нелега́льно(і)**; *в*
знач. **незаконно**; *на́шы лю́де*
жыю́т за гра́нцью́м нелега́-
но
 нелегкий — **нела́твий**
 нелюдяний — *Врх.* **незлю́дний**,
невлю́дний
 не маємо — **не ма́ме**, **не ма́ме**;
рідк. **не ма́мы**; ~ *причини* — **не**
ма́ме приво́ду
 нема, немає — присл. **не́с**, **не́ ест**,
ні́т; *Врх.* **не́(і)ма**, **ны́ма**, **ны́т**;

без хліба, неє обіда (прик.); нім юж моїх родичів

неміцний – **розлізлий** (шнурок)

намовля – **рідк. пахоля**

ненавидіти – *Прт. мерзїти, -зію, -зієш (викликати огиду)*

ненависть – **ненави(і)ст**

ненавмисне – *присл. нехтячы; тж. ненароком; це сталося ~ то*
ся стало нехтячы

не найгірший – *Прт. неостатній, -ня, -не; в знач. чогось вартій*

ненажера – **ненасітец, -тця; обжерник; Врх. пажерач(к); Ргр. жрак, жрафа, жырак; Прт. ненажертий, -та, -те; пажера, -ы (про людину); тж. обжера**

ненаситний – **лакомий; Врх. обжерливий; Прт. ненаядлий, -ла, -ле**

ненаситно – *див. ласо*

необачний – *пол. похопний (до чогось); тж. схильний*

необачно – *присл. Прт. небачно(і); тж. необережно; небачні став-єм му на ногу*

необмежений – **неограничений**

необмежено – *присл. неограничено(і)*

необтесаний – *Прт. неокресаний, -на, -не (необроблене дерево); перен. про людину*

необхідний – **конечний**

необхідність – *нім. мус (сувора); маме мусово тото справдити!*

неоглядний – **недозримий, необзорний**

не один – *числ. неєден (багато хто)*

неодмінно – *присл. конечно(і); тж. обов'язково*

неодружений – **неженатий**; ~ хлопець – **неженатий парібок**

неохоче – *присл. нерадо*

неочікуваний – **неочекуваний**

непередбачений – **непредвиджений**; ~ на ситуація – **непредвиджена окая**

непереконливий – **непереконливий**

непереможний – **непокоаний, непоборний**; *тж. незламний*

непідходящий – **невластивий**; *тж. невідповідний; ~ ша*

компанія – **невластиве товариство**

неповний – **неповний**

не повністю – *присл. несповна; він несповна розуму (прик.)*

неповороткий – **незграбний**

непоганий – *розм. незгірший, незлий*; ~ учень у класі – **незгірший ученик в клясы**

непогано – *присл. незь(ж)лі, незгірше, ненайгірше*

не погоджуватися – **противітись**; *в знач. чинити опір*

непогрішний – *див. безпомилковий*

непогрішно – *див. безпомилково*

неподалік – *присл. неподалеки(о), неоподаль, оподаль; тж. поблизу; ~ вокзалу – неоподаль дворця*

непоказний – **неповідний (собою)**

непокірний – **прекорний**; *тж. впертий*

непокоїти – **муляти, -ям, -яш**

непомітний – **невидочний**

непохитний – **непохытній, -на,**

-не

неправда — *нім.* фальш, -ы
 неправильний — непоправний
 неприбутковий — *Прт.* непоплатний, -на, -не
 непривітний — *див.* похмурий
 непридатний — нездатний; *Прт.* негодний, -на, -не
 неприємний — прикрый; *пол.* отупний; *тжс.* гидкий
 неприємність — пригода, -ы
 неприємно — прикро; *пол.* отупно;
 ~ на розмова — прикра бесіда
 неприручений — *Прт.* неосвоєний, -на, -не
 непристосований — непристосований
 неприступний — нездобутий; *тжс.* недоступний
 непритомний — безпритомний
 неprobачний — невыбачальний; *тжс.* неproщенний
 неproглядний — кромешний, неproзрінний (*темрява*)
 неproханий — незваний; *тжс.* неproшений
 неproщенний — невыбачальний, неproбачальний; *тжс.* неproбачний
 нервовий — нервус (*дратівлива людина*)
 нервуватися — денервувати-ся; не хвилюйся, не ~ уйся! не **принимай-ся, не денервуй-ся!**
 нерест — с. терло; *БГ.* мерест (*місце*)
 нерівний — *див.* шорсткий
 нерівня — не рівен; **достала-м ся старому, не рівен він личка мому (ніс.)**
 нерішучий — *див.* несміливий
 нероба — *див.* лінивий

нерозбериха — *див.* балаган
 нерозвинений — недорозвинений
 нерозмірний — непомірний (*з чим, до чого*); *тжс.* непропорційний
 нерозривно — *присл.* нерозорвано
 нерозуміння — *невідм.* не до понятя (*понятя*)
 нерозумний — малоумний; ~ на людина — малоумний человек
 не рухай! — *нак.* не руш!
 несамовитий — *див.* навіжений
 несвідомий — несвідомий (*чого*)
 несвоєчасно — *присл.* не на час
 несерйозний — неповажний
 неси! — *нак.* нес!
 несказаний — невымовний, невыповіджений, невысловлений
 нескінченний — *оконечний*
 нескладний — незграбний
 не слід — *присл.* не варто
 несмачний — без смаку, не ма смаку; *суп* — ~ зупа не ма смаку
 несміливий — несмілий
 не співчувати — не мати серця
 несподіваний — *наремний, неочекуваний, раптовний*; ~ на буря — раптовний гурган
 несподівано — *присл.* враз, нагло(і), нараз, неочекувано(і), наремно(і); *Прт.* гвалтовні; **нараз хтоси запукав в двері; осын того року пришла барз неочекувані; тжс. див. раптово**
 неспокій — занепокоєння; *Прт.* **непокій, -кою**
 несприйнятливий — одпірний
 нестерпний — докучливий, незносний; ~ на дитина — незносна дітя

нести — нести (нюс; несе́ме, несе́те, не́суть); ніс і недоніс — нюс і недонюс

Нестор — Не́стер, -то́ря

нестриманий — невы́трима́ний

нетверезий — нетере́збий, нетре́звий

нетля — зоол. цьма, -ы; *Врх.* масля́ниця, уші́ця, цма (ні́чний метелик); *цьма лі́тат по но́чах*

неточний — недокла́дний

нетривкий — див. немі́цний

нетрі — *ж.* парі́я, -ні́ (лісо́ві хаці́)

нетутешній — нетуте́йший (чу́жий)

неф — *ж. арх.* на́ва, -ы

нехай — *част.* бо́дай, на́(я)й; див.

хай; ~ прийде — най при́де;

~ буде — менше з тым

нехотячи — див. ненавми́сне

нехтувати — зневажа́ти, -ам, -аш

нецьки — *ж.* ба́лія, -ліі

нечепура — бру́дас; не́хлюй, -ю́я (неоха́йна людина)

нечесний — непоцті́вий, неучті́вий

нечистоплотний — *Прт.* сме́рдзюх, -а (люди́на)

нечуваний — незна́ний

нешасний — нешча́сний; *Врх.*

пренесча́сний; *до чо́го ня до́вела лю́бост пренесча́сна* (ніс.)

нешастя — нешча́сьт(ц)я; *ж.* бі́да, на́паст, -ы

неякісний — скапа́раний

нива — 1. заг. рі́ля, -і; 2. *Прт.* орани́на, -ы (зора́на)

нижній — до́лішний, спі́дний, -ня, -не; ~ ня щеле́па — до́лішня

шче́ка

нижче — *книж.* ни́жей; *Врх.* пони́же; *пони́же млі́на — гу́ста вербі́на* (ніс.)

низ — спі́д, *род.* спо́ду (вну́трішня сторо́на)

низенько — *присл.* низы́цько

низина — по́діл, подо́лу

низом — *присл.* до́лом, спо́дом

низ сорочки — дрі́(и)к, -у

низький — низ(с)кі́й, *поет.* низо́йкі́й, -ка, -ке; *тж.* невисо́кий;

~ на зрі́ст — низкі́й ро́стом

низько — *присл.* низ(с)ко

нинішній рік — *Ртр.* нате́перік,

тепе́рік; нате́разрі́к, те́разрі́к

ними — займ. нима

нині — див. сьо́годні

нирки — *мн. анат.* по́чки, -чок; *пол.* не́ркы; *слов.* покру́ткы

нирнути, ниряти — ско́чыти

ну́рк(ц)а, ны́(у)рце́м, ны́рчака;

~ у во́ду — ско́чыти ну́рка (в во́ду)

нирок — зоол. *Врх.* но́(у)ре́ц

нити — див. на́рікати

нитки — *ж.* 1. дра́тва, -ы (*шевські*); 2. *крав.* фа́стри́га, -ы (*для наметува́ння*)

нишпорка — *спец.* та́йняк

нищити — ни́щити, -щу, -щи́ш;

ру́нтува́ти, -ую, у́єш; га́ратати,

-ачу, -аче́ш; плю́ндрувати,

-ую, -у́єш

ні — *спол. част.* а́ни, ни, не́, ня,

ні́т; *те́раз не засьві́тит а́ни під*

обла́чок (ніс.); *ні́т того́, што́-*

м гляда́в

ніби — *присл.* ні́бы, ні́быто, ге́й-

бы, **яко, яко́бы**; ЗП. **ги́бы**; *тж.* **нена́че**

нівечити – **поневи́ряги, -ям, -яш**;
Врх. **зни́веріти, ніве́рити**

нівідкіля – *присл.* **одника́ль, нио́д-ка́ль**; *тж.* **нізві́дки**

ніготь – **ніхот, ніхтя**; *груб.* **па-зу(ю)р, -а** (*у тварин*); *мн. пол.* **пазног(х)ті**; *Врх.* **но́гот**

ніде – *присл.* **ни́где**; *Врх.* **ни́где-раз**; ~ нікого не було – **ни́где нікого́ не бы́ло**

ні до чо́го – *присл.* **до ни́чо́го, без потре́бы**

ніж – 1. *заг.* **ниж, ны́ж**, *род. но́жа*;
2. *пол.* **г(к)нип, -у** (*короткий шевський*); 3. **ко́сак, сы́кач, те́сак** (*широкий, для капусти, м'яса*); 4. *ж.* *Врх.* **Ртр. ко́стура, ко́сту(ы)рка** (*для різання худо-би*); 5. **ві́сник; обіру́чний, обру́чний** ~ ; **струг**; *Прт.* **о́сник, -а** (*з двома ручками, для тесання*); 6. *ж.* **скрепта́чка, -и** (*для чищення картоплі*); 7. **че-піль, -пе́ля** (*з дер. ручкою*)

ніжний – **деліка́тний; субте́ль-ний**; *тж.* **тенді́тний**

ніжно – *присл.* **деліка́тно(і)**; ЗП. **уми́льно**

нізащо – *присл.* **за́нич, низа́што** (*мати когось*)

ніздрі – *мн. анат.* **ні(о)згі́**; *Врх.* **ноздри, носав́кы, носа(у)лькы**

ні з того, ні з сього – *Хриц.* **здо́бра дива**; *в знач.* **несподівано**;
здо́бра дива́ мня хті́в би́ти

нікого – *присл.* **ніко́го**

ніколи – *присл.* **ни́гда(и), ніко́ли**,

о́дроду

нікому – *присл.* **ніко́му**

нікуди – *присл.* **ника́ди**; **не йди ~ ! не ід ника́ди!**

нікче́ма – **ми́мра, -и**; *Врх.* **бете́га, бетегота́**; **даре́бак, дра́нт, о́хаб, пла́нник, шку́т**; *перен.* **ни́чгид**;
Прт. **ба(е)йда́к, ла́йдак, -а**;
дра́нь, -ня; **бете́га не зда́тний до ни́чо́го**

нікчемний – **ли́хий**; *пол.* **ні́клий**; *тж.* **нева́жний, незна́чний**

німець, німкеня – **Німа́к; Німе́ц, -мця́; Ні́мка, -и**; **Німкы́ня, -і**;
груб. **ге́рман, шва́б**

німецький – **німе́цкій, -ка, -ке** (*від Німе́ччина*)

німіти – **дере́вяніти** (*втрачати чутли́вість*)

нінащо – *присл.* **на́-ни́ч**; *Врх.* **ни́-нач**

ні про що – *займ.* **ни про́што**

ніс – *анат.* **ни(і)с**, *род. но́са*; *груб.* **но́халь, -ля**; *нім.* **шно́бель, -бля** (*вел.*)

ні се, ні те – БГ. **ни се́, ни то́**

нітрішки – *присл.* **ани кус/ку́с-цьок**; *Прт.* **ни́кус**

ніхто – *займ.* **ни́кто** (**ніко́го, ні-ко́му, ні́кым, ні́кыма**); **ни́хто**;
рідк. *Врх.* **ник**

нічи́є – *присл.* **с. ни́чы́є**

нічи́ї – *мн.* **ни́чыї** (**ни́чыїх, ни́чыїм, ни́чыїма**)

нічи́й – *присл.ч.* **ни́чий** (**ни́чы-його, ни́чийом, ни́чыє, ни́чыїм**)

ні́чия – *присл. ж.* **ни́чы́я** (**ни́чы-йой, ни́чыїй, ни́чыю, ни́чыї-йом**)

нічліг — н^очліг, -у
 нічний — н^очний; ~ поїзд — н^оч-
 ний потяг
 нічого — присл. нич (ничо́го,
 ничо́му, ни́чим); пол. ніц; мі
 ни́ч од не́й не тре́ба!
 нічого собі — присл. я́ко-та́ко,
 ся́ко-та́ко
 ніша — пол. фрам^уга, -ы
 ніщо — присл. ни́што
 ніяка — ния́ка (ни́якой, ни́якій,
 ни́яку, ни́яком)
 ніяке — присл. ния́ке
 ніякий — присл. ни́якій (ни́яко́го,
 ни́яко́му, ни́яким)
 ніяк, ніяко — присл. ни́як, ни́яко;
 мн. ния́кы (немає як)
 ніяковіти — Прт. пе́шыгтися, -шу́-
 ся, -шы́шся
 ніяково — присл. ни́яко; Прт.
 несво́йо
 но! — вй^о! (крик на коней); тж.
 же
 новатор — онові́тель, -ля
 новела — літ. італ. нове́ля, -і;
 тж. опові́дання
 новеліст — літ. новелі́ста, -ы
 новина — нові́зна, -ы; Врх.
 ново́та; погана ~ кепска новиз-
 на
 новобранець — війс. вербува́нець,
 -нця; нім. рекрут
 нововведення — ж. нові́на, -ы;
 новаци́(і)я, -іі
 новосілля — новосі́лля
 нога — анат. но́га (но́гы, но́гом,
 на но́зѣ); мн. мал. ноженъкы, -
 ньок; вел. ножы́ска, -сок; груб.
 лаба, -ы; дит. но́зѣ; мн. но́гы

ножик складаний — 1. кляп,
 кля́пач, кля́пачык; Врх. кла-
 па́чик, клаптош (без пружини);
 2. цизо́рик (кишеньковий);
 а за то́т пітора́чыско, купи́-
 ла-м си кля́пачы́ско (ніс.);
 зло́жыв-ся, як цизо́рик (прик.)
 ножниці — 1. мн. заг. но́жыці,
 -ыці; мал. но́жычкы; 2. ч. фр.
 сы́катор, -я (садові)
 номер — 1. ну́мер, -я (квартири);
 2. с. чы́сло (газети)
 номерувати — нумерува́ти, -у́ю,
 -у́єш
 номінація — призна́че(ы)ня (на
 посаду)
 норвежець — Норве́г (від Норвегія)
 норвезький — норве́скій, -ка, -кє
 норма — с. правило
 носилки — мн. но́шы, -ів
 носильник — пол. трага́р
 носити — но́сити (но́шу, но́сиш,
 но́сит; но́сíme, но́сите, но́сят)
 носій — но́сец, -сця; книж. носи́-
 тель, -ля
 носіння — носы́ння, ношы́ння
 носки — мн. шкарпе́ткы, -ів; шер-
 стяні ~ вовня́ны шкарпе́ткы
 носовик — ж. ху́стка до но́са
 носок — нім. шпі́ц (черевики);
 груб. як ти дам шпі́цом, то
 полéтиш!
 нота — муз. ню́(у)та, -ы; перен.
 голос; ну́та моя, ну́та, хпала-с
 мі до бу́та (ніс.); сы́пвала бы-м
 со́бі, але не мам ню́ты (ніс.)
 нотаріус — юр. но́тар, -я; нота́-
 ріюш; секретар, -я; Врх. но́-
 та́руш

нотація – с. повчання

ночви – ж. ба́лія, -иі; пол.
не́цькы, -ів; ЛШМ. купі́лька

ну – част. но, ле; Врх. но-ле-но;
но, барз файні! поче́кай ле на
мня!

нудитися – Прт. зуновати́ся,
-амся, -ашся; ЗП. вновати́

нудний – зану́дний, кучли́вий,
нудли́вий; Прт. зуно́вний, -на,
-не

нудьга – ну́дьба, -ы; пол. ну́да,
-ы; Врх. нудь;

нужда – ч. нестáток, -тка; пол.
не́ндза, -ы; Врх. ну́жда, неядза

нуль – ноль, -ля; с. зéро

номер – но́мер, -я

нумерація – но́мерація, -иі;
~ сторінок – но́мерація сто́рон

номерувати – но́мерувати, -у́ю,
-у́єш

нутро́щі тварин – кы́шкы, -шок;
груб. бебехы, бельба́хы; пол.
фля́кы, -ів; за фля́кы не спо-
ді́вай-ся дя́кы (прик.)

нюх – Ргр. вонх, нюх; він ма
добрий вонх

нюхати – паха́ти, пахні́ти, -ам,
-аш

нявкати – мнявкати́, мнявча́ти;
Врх. ма(я)вкати́ (про ко́та);
кіт мнявчыт, бо хце мня́са

няня, нянька – опі́кунка (для
ді́тей); Врх. песту́нка, -ы; пест-
ту́нка – ста́ра ба́ба, што
песту́нчыт ді́ти

няньчити – бави́ти, -влю, -виш;
ховати́, -ам, -аш; ~ дитину –
бави́ти ді́тину

нього – не́го, ни

Нью-Йорк – Нев Йо́рк, -у

О

об – прийм. о, по, в; вдаритися об
камінь – втя́ги-ся о ка́мін

оба́полок – Врх. о́швар, о́шварен
(відходи́ від розпи́лювання
дощок)

обачний – розва́жний; тж.
обере́жний

оббивати – обива́ти, -ам, -аш;
~ яблука з яблуні – обива́ти
я́бка з яблони́

оббивка – с. обі́тя (по́криття);
шкіряна ~ скоря́не обі́тя

оббирати – стере́бити, тере́бити,
-блю, -биш (кукурудзу, квасо-
лю); тж. очи́щати, корчу́вати

оббити стіну – 1. обва́лити, -лю,
-лиш; обры́пати, -ам, -аш
(пошко́дити); 2. шалю́вати,
-юю, -ю́єш (дошками); 3. бляху-
вати́ (жестю)

оббі́лювати – Пвн. олу́пити (шкі-
ру)

оббре́хати – див. обмови́ти

оббри́зкати – Прт. охля́пати,
охля́стати, -ам, -аш (гря́зюкою)

обва́жити – обва́жыти, -жу,
-жыш (кого́сь)

обвал – зосу́в, зсу́в, -у

обвалити – зсу́нути, -у́ну, -у́неш;
Врх. зава́лити (що́сь)

обведе́ний – ото́чений

обвинува́чений – о́скарже́ний

обгово́рення – обгово́рі́ня; ж.
розпра́ва, -ы; ~ ню не підлягає
– до обгово́рі́ня не нале́жыт

обговорю́вати – ра́дити-ся (про

щось)
обгорнути, обгортати – обгартати, -ам, -аш; овинути, -ну, -неш; *Прт.* отули(я)ти, -лю, -лиш; *тжс.* оповити

обгортковий – пакувальний (*папір*)

обгризти, обгризати – огрызти, огрызати, -зу, -зеш

обгрунтований – обгрунтуваний
обдарований – даровитий, обдарований; ~ природою – обдарований природою

обдерти – облупити, -плю, -пиш;
Врх. обчерсти, обчеркнути, скорувати (*кору дерева*)

обдертий – *Врх.* отерпаний
обдумати – помисльїти, -лю, -лиш (*щось*); потрібно ~ треба помисльїти

обдурений – *нім.* махлюваний; *в знач.* придбаний обманом

обдурити – *див.* обманювати

обережний – обачний, осторожний, розважний

обережність – обачнист, осторожність, -ности; *Врх.* поміркованя
обережно! – *див.* увага!

оберемок – *с.* наруча, -ы; *прїнюс ем на кухню наруча дров*

оберігати – боронити, -ню, -ниш; стеречы, -ежу, -ежеш

обертатися швидко – *БГ.* фурчати; *веретено аж зафурчало*

об'єднання – обєднаня; союз, -у

об'єднаний – зєднаний; *Прт.* згуртуваний, -на, -не

обжинки – *мн.* довжынкы, -ів

обзивати – *БГ.* паплюжити (*незаслужено*)

обидва – *числ.* оба, обай, обоє

(*обох, обом, обома*); *скор.* *ЗП.* *вбоє*; *тжс.* обидвое; ~ крісла – оба кресла

обидві – *обі*; ~ дівчата – *обі паньны*

обирати – оберати, -ам, -аш (*депутатів*)

обиття – *жс.* обївка, -ы (*м'яких меблів*)

обіг – *фін.* *оборот, -у*

обіговий – *фін.* *обротовий*; ~ вікошти – *оброковы кошти*

обід – полуденок, -нка; ~ у полі – полуденок в полі

обідати – полуденкувати, полуднувати, -ую, -уєш

обіймати, обійняти – обнимати, притискати, стискати, тискати, -ам, -аш; *ЗП.* обімати, пообімати

обійми – *мн.* *обьятя*

обійти – 1. обыйти, -йду, -йдеш;

2. оминути, -ну, -неш; *Врх.* обкročыти; *без мня мож ся обыйти! дурного омишу третьом дорогом (прик.)*

обійтися – обыйти-ся; *наразы можеме обыйти-ся без дохтора*

обірванець – обірвус (*про людину*)

обірвати – обторгати, -ам, -аш

обіцянка – обітниця, -і; *розм.* цяцянка, -ы (*пусті слова*);

обіцянка – цяцянка, а дурному – радист (*прик.*)

обкачувати – шукати, -ам, -аш (*тісто*)

обкидувати – *крав.* обшмарювати, -ую, -уєш

обкладинка — друк. обкла́дка, **окладка**, **-ы** (книжки); *тж.* палітурка

обклеїти — окли́гти, **-ію**, **-ііш**; ~ кімнату — окли́гти по́кій

обкутати, обкутувати — обту́лити, **обтулювати**, **-лям**, **-ляш**; *тж.* обгортати

обкути — оку́ти, **-ую**, **-уєш**

обкуття — *одн.* оку́тя

обласний — крайо́вий; ~ не правління — крайо́ва упра́ва

область — *геогр.* област, окру́га, **-ы**; *с.* воєводство

облатка — *церк.* проску́рка, **просфо́ра**, **-ы**

облегшити — обле́гчы́ти, **-чу**, **-чыш**

облесливий, облесний — 1. обле́стний; 2. *песьцьох* (дитина)

облетілий — облітува́ний (листя на деревах)

облити — обля́ти (облію, облієш, облієме); 3П. обілля́ти

облицювання — буд. обліцо́вка, **-ы**

обличчя — *див.* лице

облога — війс. обса́да, оса́да, **-ы**

облямівка — *крав.* крайка, обля́тка, **тасьма**, **тасемка**, **-ы**; *рідк.* **баса(о)н**; *Врх.* обля́мка, **обрамка**

облямувати — *крав.* обрубі́ти, **-блю**, **-биш**; *в знач.* обшити, окантувати

обмазувати — **омаза́ти**, **-ам**, **аш**; *Врх.* **омазкати** (глиною)

обман — *с.* ошуканьство, *циганьство*; *ж.* **омана**, **-ы**; *рідк.* **ошук**, **-у**

обманливий — *прикм.* баламу́т-

ний, **нешы́рий**, **облу́дний**; **ошуканьський**, **-ка**, **-ке**

обманути, обманювати — **вырыхтувати**, **обдуріти**, **обдурювати**, **одурити**, **-рю**, **-риш**; **махлювати**, **-юю**, **-юєш**; **обрыхтувати**, **-ую**, **-уєш**; **оциганити**, **-ню**, **-ниш**; **ошукати**, **-ам**, **-аш**; **ошукувати**, **-ую**, **-уєш** (*когось*); *Врх.* **окламати**, **хараманити**; *Прт.* **злудити**, **-джу**, **-диш**; **окламувати**, **-ую**, **-уєш**; 3П. **з(в)чалювати**; *хто хце ошукати когоси* — *сам буде ошукани* (*прик.*)

обманщик — **бала́мут**; **ошукáнец**, **-нця**; **ошуст**; *рідк.* **хара́ман**; *Врх.* **окла́мник**

обмацати, обмацувати — *розм.* *груб.* **облапа́ти**, **-ам**, **-аш**; **обмаця́ти**, **обмацюва́ти**, **-цям**, **-цяш**

обмежений — **ограниче́ний**; ~ на людина — **ограниче́ний** **чло́век**

обмеження — **ограниче́ння**; *для жы́вання неє жадно́го ограниче́ння*

обмежувати — **ограничува́ти**, **-ам**, **-аш** (*чимсь, у чомусь*)

обминути — **омину́ти**, **-нам**, **-наш**; ~ болото — **омину́ти** **мо́чар**

обмити, обмивати — **омы́ти**, **-ыю**, **-ыєш**; **омыва́ти**, **-ам**, **-аш**; ~ лице — **омы́ти** **твар**

обмін — *ж.* **вымі́на**, **-ы**; *угор.* **чыньч**, **-у**; *ж.* **чыря́нка**, **-ы**; *тж.* **за́міна**; **товаро** ~ **товаро́ва** **вымі́на**; *оже́нив єм ся на чыря́нку*

обмінний — **вимінний**; ~ на торгівля — **вимінний гандель**
 обміркувати — *див.* обдумати
 обмірювати, обміряти — **вимірювати, виміряти, -ям, -яш** (*витрати, доходи*)
 обмова — **огварка, -ы** (*наклеп*)
 обмовити, обмовляти — **огварити, огваряти, -ям, -ряш; Прт. ошкалити, ошкалювати, -юю, -юєш; за нич мня огварили перед людми**
 обнімати, обняти — **обыйти** (*обыйму, обыймеш, обыйме; обыймеме, обыймете, обыймут*); ~ керівництво — **обыйти управництво**
 оновлення — *ж.* об(д)нова, -ы; *тж.* оновлення
 обов'язково — *присл.* **конче, конечно(і); тж.** незмінно; ~ маємо вчитися — **конче маме ся вчыти**
 обов'язок — **повинніст, -ності; військовий ~ військова повинніст**
 ободок — *ж.* **обручка, -ы**
 обойма — *війс. нім.* магазин, -у (*до автомата*)
 обої — *див.* шпалери
 оболонка — *див.* перетинка
 обопільний — **обусторонній, -ня, -не; тж.** взаємний
 оборка — *пол.* **фальбанка, -ы** (*на платті*)
 обороноздатність — *війс.* **обронніст, -ності**
 обороняти — **броніти, -ню, -ниш**
 обпалений — **опалений; ~ вогнем — опалений огньом**

обпалювати — **опалювати, -юю, -юєш**
 обпарений — **опарений**
 обперти, обперати — **оперти, операти, -ам, -аш**
 обпікатися — **попечы-ся, попали-ти-ся**
 обплести, обплітати — **оплести, оплітати** (*оплєту, оплєтеш, оплєте*)
 обпоїти — **опоїти, -ою, -оїш**
 обрамлення — **обрамління** (*дія*)
 оприскати, обприскувати — **обрыскати, -ам, -аш; обрыскувати, -ую, -уєш**
 ображати — **кривдити, -джу, -диш; Врх. потупляти**
 ображений — **розжалений; Врх. зажалений**
 образа — **крівда, -ы; Прт. ураза, -ы**
 образний — *книж.* **образовий; ~ мова — образівий язык**
 обрамлення — **обрамління; ~ картини — обрамління образу**
 обранець — **обранец, -нця; народний ~ обранец од народу**
 обрахувати — **ошукати, -ам, -аш; ошукувати, -ую, -уєш; обмахлювати, -юю, -юєш**
 обрив гірський — *див.* урвище
 обрізати, обрізувати — **обтинати, обтяти** (*обітну, обітнеш, обітне; обітнеме, обітнете, обітнут*)
 обрізки — *мн.* **обтинкы; крав. пол. скравкы; нім. цвйкльі**
 обробляти — **обрабляти, -ям, -яш; бороніти, -ню, -ниш** (*ріллю боронами*)

обрубати, обрубувати – **кромса́ти**,
-ам, -аш; **окреса́ти**, -ешу,
-ешеш; **окресува́ти**, -ую, -уєш
(гілки від стовбура)

обуритися – **офукну́ти-ся**

обруч зал. – *ж.* **ра́фа**, -и; *Ртр.*
ря(а)ф, **обклад** (на колесі воза,
бочці); *мн.* **БГ. буштри́нки**

обручка – *с.* **коле́чко**; *ч.* **пе́р-
ст(ц)ін**, -те́ня; **коле́чко злама́не**,
ручка спа́дла (піс.)

обсипатися – **ЗП. тря́сти ся**

обслуговування – *ж.* **обслу́га**, -и
(обслуговуючий персонал)

обсмажити, обсмажувати – *кул.*
фр. **пасерува́ти**, -ую, -уєш; *тж.*
пропускати

обсохнути – **обісхну́ти**, -ну, -неш

обстеження – *с.* **мед. бадан́я**,
обстежы́ня; *ж.* **обсерваці(і)я**,
-ні

обстукати – *мед.* **опука́ти**, -ам,
-аш

обтесаний – **окреса́ний**; *в знач.*
необроблений; *перен. про лю-*
дину

обтесати – *див.* обрубати

обтріпаний – **потрепа́ний**, **роз-
трепа́ний**

обтріпувати – *див.* струшувати

обтяжений – **обтя́жний**

обтяжка – **обті́сло** (про одяг)

обцвяхований – **оцьвакува́ний**

обцілований – **обцы́люва́ний**,
обцюпа́ний

обчислення – *мат.* **обчы́слі́ня**

обчорнити – **очорни́ти**, -ню, -ниш

обшарпаний – **поде́ртий**; ~ як

жебрак – **поде́ртий** *яко* **дзяд**

обшивати, обшити – 1. *крав.*
заруби́ти, -блю, -биш; **обляму-**

ва́ти, -ую, -уєш (*навколо*);

2. *буд.* **шалюва́ти**, -уюю, -юєш
(*опалубити дошками*)

обшивка – 1. *крав.* **ліства**, **лис-
то́вка**, **лямі́вка**, **обшы́вка**, -и;
Врх. **обра́мка** (*в одязі*); 2. *буд.*
Прт. **підшибі́тка**, -и (*даху*);
тж. **обшиття**

обшпарювати – **опари́ти**, -рю,
-риш; **опарюва́ти**, -уюю, -юєш;
салату́ треба опари́ти кро́пом

обшук – *ж.* **ревізи́(і)я**, -иі; **ордер**
на ~ **право на реві́зію**

обшукати, обшукувати – **ревізу-
ва́ти**, -ую, -уєш; *Прт.* **ревіду-
ва́ти**, **зревідува́ти**, -ую, -уєш;
полі́ція зревідува́ла на́ше
помешка́ня

общипати – **оскуба́ти**, -ам, -аш;
Врх. **общубра́ти** (*птицю*); *тж.*
обскувати

овація – **ова́ція**, -иі

овес – *бот.* 1. *Врх.* **га́лак**, **га́люс**;
2. **го́лец**, -льця (*голозерний*);
3. **оброк** (*зі січкою, для коней*)

овечий – **учий**, **увчий**; *з учой*
вовны пряли і тка́ли поло́тню

овечка – **ягни́ця**, -і

оволодіти – **опанува́ти**, -ую, -уєш
(*щось*); *тж.* **підкорити**

овочевий – **ярино́вий**; ~ салат –
ярино́ва шала́та

овочі – *мн.* **городи́на**, **зелени́на**,
садови́на, -и

огидний – *див.* **гидкий**

огірковий – **огурко́вий**

огірок – *бот.* **огу́рок**, -рка; **огу́-
рец**, -рця; *мал.* **огурочок**, -чка;
Врх. **огірок**

огляд — 1. заг. **обзі(о)р**, -у; **обзорины**, -ів; 2. **прегляд**, -у (*преси, війська*)

оглядати, оглянути — 1. мед. **збадати**, -ам, -аш (*хворого*); лікар ~ ає *хворого* — **доктор бадат** *хорого*; 2. **обзерати**, -ам, -аш; **обсервувати**, -ую, -уєш (*місцевість*); 3. юр. **освідчати**, -чу, -чыш (*закликати в свідки*)

оглядатися, оглянутися — **візритися**, **озерати-ся**, **озернути-ся**, **пообзеряти-ся** (*назад*)

оглядач — **обзорец**, -рця; **обзі(о)рник**

оглядини — *мн.* **обзорины**, **смотрины**; *рідк.* **вуглины**; *перед* **весьільом**, *в* **четвер**, *отец і матір* **парібка ішли до хыж** *молодой на* **смотрины**

оглядовий — **обзоровий**

оголошення — 1. **объявління**; **оголошіння**; **оповіщіння** (*в газеті*); 2. *ж.* **оповід**, -ы (*в церкві*); *святичєник давав шлюб по* **оповіди**

огорожа — 1. заг. **загорода**, -ы; *ч.* **заме(і)т**, **плі(и)т**, *род.* **плота**; *нім.* **штахєта**, -ів (*доцана*); 2. *мн.* **г(к)раты**, -ів (*мет. на вікнах*); 3. *Врх.* **дінниця** (*з поламаних дерев*); 4. **кошара**; *Рір.* **окільник**; *Прт.* **остріг**, -рога (*для худоби і овець*); 5. *ч.* **мур**, -у (*кам.*); *недалєко піду, ой, лем без* **загороду** (*ніс.*)

огрядний — *анат.* **грубий**, **тугий** (*людина*)

одвіку — *присл.* **спокон віку**

одвірок — *буд.* **одверок**, -рка; **одвірец**, -рця; *пол.* **варцаб**; *мн.БГ.* **футрини**; 3П. **вдвірок**

одеколон — *ж. фр.* **кольоньска вода**, -кой... -ды (*від назви м. Кьольн*)

одержати, одержувати — **получати**, **получыти**, -чу, -чыш (*щось*); ~ *пенсію* — **получыти** **ренту**

одержувач — **одборец**, -рця (*листа*)

один — *числ.* **єден**, **єдного**; *єден веде за ручєньку, другий — за рукав* (*ніс.*)

одинадцятро — *числ.* **єденадцетєро**, **єденастєро**, -рьох

одинадцятий — **єденастий**; *між десятою і ~ тою годиною — ме́дже* **десятом а єденастом** **годином**

одинадцятка — **єденастка**, -ы

одинадцять — **єденадцет**, -тьох; **єден дєсьят**; *Стб.* **єденайцят**, **єденассет**, **єденац**

одинак, одиначка — **єдінак**, **єдиначка**, -ы; *маємо сина ~ ка — маме сы́на єдина́ка*

одинарний — **поєдинчий**; *тж.* **одиначний**

один за одним — *числ.* **єден за другим**; *Врх.* **запоряд**, **запорядком**

одиниця — *числ.* **єдинка**, -ы; **єде(и)ниця**, -і

одиничка — **єдностка**, -ы (*цифра*)

одинокий — **самотній**, -ня, -не; *Врх.* **поєден**

одіозний — **ненавісний**

одіяло — *див.* **ковдра**

одна — числ. *єдна, єдно́й*

однак — спол. *єдна́к*

однаковий — *єдна́кий, єднако́вий; воя́кы, воя́кы, ви́шиткы сте єдна́кы* (піс.)

однаково — присл. *єдна́ко, єднако́во; Прт. ви́шитко єдно́; тж. все одно́; пе́ред Бо́гом ви́шиткы єднако́вы* (прик.)

однина — грам. *єдні́на, -и; єдно́гне чы́сло, -но́го ...ла*
одні — мн. *єдны́ (єдних, єдным, єдны́ма)*

однією рукою — присл. *єднору́чно; Прт. єднору́ч*

одно — числ. *єдно́, -о́го*

однобортний — *єдноря́дний; ~ піджак — єдноря́дна блу́зка*
одноденний — *о(а)бы́ден* (за день);

Прт. єднодньо́вий, -ва, -ве
однозначний — *єднозначний*
однокімнатний — *єднопокойо́вий; ~ на квартира — єднопокойове мешканя*

одноліток — див. ровесник

одномісний — *єдномі́стний*

одноповерховий — *єднопове́рхий; ~ ва хата — єднопове́рха хы́жа*

одноразовий — *єдноразо́вий*

однорідний — *єднородний*

однотайно — присл. *єднотайно́(і); Прт. єднотай*

одночасний — *єдноча́сний*

одночасно — див. водночас

одружений — див. жонатий

одруження — ж. *женя́чка, -и; чес. жени́тб(в)а; Прт. ожені́ня; оже́нок, -нку*

одружитися — 1. заг. *побра́ти-ся,*

ожені́ти-ся; 2. Врх. взяти гу собі́ (молодий — богатий), при-ста́ти (молодий — бідний), спута́ти ся (обоє бідні)

одуд — зоол. *гы́пко, доді́к, дудок, чубко́; Врх. вуд(т)ко́, вудод(к), ву́ток; годко́, гудик; дудко́, дуди́ло, дудли́к, дунда́ло; луб(п)ко́, лубо́к; фу́ти(о)к, футко́, худок, хут(д)ко́*

одужати — *выздорові́ти, -влю, -вієш; Врх. окрі́яти; ЗП. поздо-рові́ти; кус см окрі́яв по хоро́бі*
одурманити, одурманювати — *оту-мані́ти, отуманюва́ти, -ню, -ниш; тж. запаморочити*

одяг — 1. заг.ж. *оді(е)ж, оде́жа, одеджа́, -и; зоді́ж, -де́жы; но́ша, -и; убі́р, род. убо́ру; с. уба́рня, -нь; мн. ша́ты, шат; дит. уба́ранко; ж. Врх. приоды́ва; Стб. заго́ртка; с. Прт. облечы́ня; 2. заг. мн. ла́хы, -хі́в; змени. ла́шкы, -кі́в; рідк. гу́рман; фа́нта, -и (старий, поношений); 3. війс. однострі́й, -рою́; ж. нім. уніфо́рма, -и (форменний); 4. стрі́й, -ро́ю (народний); дівка повіда́ла, же не ма красно́го стро́ю; оді́ж в позна́нню народно́го жы́ття за́німат ва́жне місце; ша́ты (дівча) полока́ло, ручки́ умыва́ло (піс.);*

одягати, одягнути — *вді́ти, -і́ну, -і́неш; вдяга́ти, -ам, -аш; заго́ртати, заго́рнути, -рну, -неш; збери́ти-ся, облача́ти, облечы́, обліка́ти, -єчу, -єчеш;*

одіти, -іну, -інеш; позберати, -ам, -аш; приодіти, -іну, -інеш; убрати (уберу, убереш, убереме); ЛШМ. вболікати ся; облечу си жу́пан, ша́блю припа́шу (ніс.)

одягнений – в(о)ді́тий, обле́чений, загорне́ний, позбе́раний, уба́раний; пристро́єний (гарно)

ожеледи́ця – ожеле́д, ожеле́да, -ы; поледни́ця, слизгави́ця, -і; Врх. леді́вка, оже́лест, оже́лец, поледивка, поледі́ця; ховзка-ви́ця; Хрщ. ожеле́дець

оживати, ожити – ожива́ти, -ам, -аш; ожи́ти, -ью, -єш

оживлення – оживлі́ня

ожина сиза – бот. во́жы́на, -ы; ожи́на; чо́рна яго́да, -ной ...ы; чорни́ця, -і; Врх. острожи́на; Ргр. ча(е)рни́чак, чернича́нка, черничы́н(в)я

ожинник – во́жынник

озброєння – війс. збро́їня

озватися, озиватися – БГ. ві́звати ся

оздоровлення – оздоровлі́ня

озеро – розм. гозе́ро

озиратися – див. огляда́тися

озлоблений – заже́ртий; тж. за-пеклий, розлю́чений

окалина – Врх. підпа́ля

окатий – груб. банька́тий, банька́ч; блюща́тий, блю́шак; о́каль, -ля (люди́на з випуклими очима)

окіт – о́кот, -у (роди в овець, кіз)

окличний – грам. 1. выкри́чник (знак); 2. кличу́чий (відмінок);

кличу́чий одмі́нок служы́т до зверні́ня ува́ги особово́го назыв-ника

око – див. мн. очі

околіт – Врх. прико́лото́к

окоп – війс. нім. деку́нок, -нка; нім. ша́нец, -нця; БГ. фесту́нок

окописько – окописко

окраєць – див. скибка

окре́мий – о́сі(и)бний; окре́міш-ний; Ргр. особі́тний; Прт. одді́льний, -на, -не; ~ номер журналу – о́сібний ну́мер часо-пису

окре́мо – присл. одді́льно(і), о́сіб-но(і)

окрі́м – див. крі́м того

округ – ж. окру́га, -ы; австр. цирку́л, -у

окулі́ст – мед. окулі́ста, -ы; о́ч-ник

окуляри – 1. ч. фр. льо́рнет, -у (з ручкою); 2. мн. наоча́ры, наоч-ни́кы, -ів; 3. нім. цвѝ́кер, -ів

оку́нь – зоол. о́ко(у)н, -я; Врх. о́стри(і)ж, о́стряк (риба)

окупант – зага́рбник

окупа́ція – війс. окупа́ція, -ії; ми пережили ~ ію – пере́жили-зме окупа́цію

окутува́ти – ога́ртати, -ам, -аш;

Прт. отуля́ти, -ям, -яш

оладки – див. корж

Олекса – Ле́шко; тж. Олексі́й

Олександр – Алекса́ндер, Кса́н-дер, Са́ндер, -дра; Лесь, О́лесь, -я; О́лько

оленя́тко – слéнець, -нця; серня́т-ко

оленя́чий – слéньий, -ня, -нс; ~ чи

роги – елень ро́гы
 олень – зоол. еле(и)н, еле(и)нь,
 -ня; *Врх.* ро́гач (самець); *Ртр.*
 елениця, елени́ха, ла́ня (сам-
 ка); *Прт.* во́лінь, -ле́ня; олен,
 -я; не був то елень, була то
 серна (ніс.)

олівець – олу́вко; пол. олу́вок,
 -вка; нім. блейсти́рт; рідк.
ЛШМ. бла́йваз; начерк ~ вцем –
 шкіц олу́вком

олівці кольорові – див. пастель
 олійний – олія́рській, -ка, -кє; ~ не
 виробництво – олія́рській про-
 мысел

олійниця – олі́йня, олія́рня, -і
 олімпіада – мист. спорт. олім-
 піада, -ы

олімпійський – олімпі́йській, -ка,
 -кє

оліфа – ч. пол. по́кост, -у; по́ко́с-
 том розбавля́ють фарбкы

олія – 1. заг. ч. о́лій, -ію; олі́ва,
 -ы; ЗП. влі́й, о́лай; 2. рици́на,
 -ы (касторова); о́лій вироб-
 ляли з ле́ну і коно́пель

олово – хім. олі́во; ж. нім. ці́на,
 -ы

олов'яний – оливо́вний, цино́вий

Ольга – Оле́на, Оле́нка, О́льга,
 О́лька, -ы; О́ля, -і

омела біла – бот. аме́ла, воме́ла,
 іме́ла, -ы; с.заме́ло, оме́(і)ло,
 -ы; *Врх.* гамело, гемела, помело

Омелян – Ме(и)лі́ян, Мі́лько;
 Емі́лій, -ия; Емі́ль, -ля

омолодження – омолоджы́ня

Онуфрій – Ону́фер, -фря

онучі – мн. онучы, -ів; *Стб.*

опу́тя, о(у)ну́чки

онучка – БГ. гу́нянка

опалення, опалювання – огріва́ня,
 опалі́ня; тж. обі́грів, обі́грі-
 вання

опам'ятатися – *Врх.* обато(у)ри́ти
 ся; пробату́рити ся (прийти до
 пам'яті)

опара – див. закваска

опеньок осінній – бот. підпе́ньок,
 -нька (гриб)

операція – 1. війс.опера́ція, -іі;
 2. мед. пол. за́біг, -у; опера́ція
 «Вісла» ви́шитко завершы́ла
 (ніс.)

оперезатися, оперезуватися – опа-
 сати-ся, опасува́ти-ся; ЗП.
 впа́сяти ся

оперний театр – мист. опе́ра, -ы
 оперований – оперува́ний (люди-
 на); ~ виздоровлює – оперува́-
 ний ся поправля́т

опиратися – спёрти-ся; БГ. сто-
 порчы́ти ся; послу́хай, до́каль
 ся бу́деш стопо́рчыв?

опівночі – присл. опівно́чы; *Врх.*
 полу́ніч, полу́нічок

опір – див. відсіч

оплакувати – ЗП. заводи́ти, -джу,
 -диш (голосно)

оплата – одпла́та, пла́та, -ы

оплески – с. к(п)ляска́ня; тривалі
 ~ трва́ле пляска́ня

оповідання – ж. літ. опові́д, опо-
 ві́дка, оповіда́нка, -ы; нове́ля,
 -і; розм. гісторі́йка, -ы

оповіщати – заповіда́ти, -дам,
 -даш; оглоси́ти, -о́шу, -о́сиш

оповіщення – церк. запові́д -ы;
 опові́шчы́ня

ополонка – проруб'ня, -і; розруб, -у; *Врх.* прольб, проруб; *Ртр.* пролуб, преруба

ополчення – війс. рушення

ополячення – спольонізування

опора – 1. заг. с. опертя, підпорка, -ы; *пол.* опока; *Ртр.* 2. кобыліна (над кладкою через потік); 3. люсьня, лючыка, люшенька, підкулок, підставка (у возі)

опорядження – опоряджіння

опритомніти – опам'ятати-ся; очутити-ся; прийти (приходити) до пам'яті, прийти до ся; *Врх.* обато(у)рити ся; *Прт.* охряяти, -ям, -яш; *покус єм пришов до пам'яті*

оптимальний – найліпший

оптиміст – оптиміста, -ы

опришок – *іст.* збійник

оптова база – *торг.* гуртовня, -і

опускай! – *італ.* майна! *див.* піднімай!

опустити – внури́ти, -рю, -риш (голову)

опухати, опухнути – набырміти, напі́чнити

оранжевий – помаранчовий, жовто-горячий (колір)

оранжерея – *див.* теплиця

оранка – с. невідм. ора́ня; *Врх.* ора́чка, о́рка (землі)

орати навесні – ярува́ти (яру́ю, яру́єш, яру́є; яру́єме, яру́єте, яру́ють); *ЛШМ.* вора́ти

оратор – мовец, *род.* мовця, -вці; промовец, -вця; *книж.* речник; барз спосібний мовец

орач – ора́тель, -ля; *ЛШМ.* плуготар

організація – організа́ция, -иі; сою́з, -у; *тжс.* спілка

організаторський – організа́торський, -ка, -кє; ~ талант – організа́торський талант

організувати – заряди́ти, -джу, -диш; справи́ти, -лю, -виш (якийсь захід)

органіст – муз. орга́ніста, -ы

орден – *жс.* одзна́ка, -ы; *нім.* о́рдер, -у

орденський – о́рдеро́вий; ~ ка стрічка – о́рдерова лента

ординарець – війс. *нім.* орди́нанц; *тжс.* посильний

ординарний – звичайний

орел – зоол. *мн.* ві́рлы, -ів

оренда – га́ренда, -ы; квартирна ~ га́ренда помешка́ня

орендар – га́рендар, -я; найма́ч

орендувати – ви́наймати, -му, -маш; га́рендува́ти, -ую, -уєш

ореол – с. ся́йво

Орест – О́рко; О́рцьо, -ця

оригінал – *літ.* первопис, -у

оригінальний – самобы́тній, -ня, -не; ~ мистецтво Крі́ту – самобы́тня штука Крі́ту

оркестр – *жс.* оркестра, -ы; капеля, -і; *угор.* ба́нда, -ы (циганський); *буде ка́пелья гра́ла на мо́ім весы́лю (піс.)*

орнамент – візеру́нок, -нка; *жс.* оздо́ба, -ы; ~ на сорочці – візеру́нок на коше́лі

орний – *розм.* го́рний; ~ не поле – го́рний ґрунт

ортодоксальний – правові́рний
 ортопед – мед. костоправ
 орудний – грам. творя́чий (відмі-
 нок)
 орфографія – право́пис, -у
 оса – зоол. Рґр. вoса
 осадок – 1. мн. пол. фу́сы, -ів (від
 кави, чаю); 2. ж. Рґр. осу́га (в
 квашеній капусті)
 освідчення – осьвѣдчы́ня
 освідчитися – осьвѣдчы́ти-ся; ~ в
 коханні – осьвѣдчы́ти-ся в лю-
 бо́ви
 освіжити – оживі́ти, осьві́жyти,
 -влю, -виш (пам'ять)
 осві́та – осьві́та, -ы; ЗП. образо-
 ва́ня
 освітлення – осьві́тлі́ня; ~ не
 дуже добре – осьві́тлі́ня не єст
 гідне
 осві́тний – осьві́тній, -ня, -не
 осві́ченість – осьві́тче́нист, -но́с-
 ти; осьві́та і́щы не да́є осьві́т-
 че́ности
 освячення – осьвя́чы́ня
 осел, ослиця – італ. угор. со́мар,
 -я; сомари́ця, -і; Хри́щ. она́гер;
 робит, як со́мар (прик.)
 оселедець – 1. заг. оселе́дець, -дця;
 следзь, -зя; 2. крупн(и)як
 (самка, з ікрою); 3. млі́чак,
 млі́чняк (самець, з молочком);
 4. моска́лик (дрібний)
 оселитися, оселятися – замеш-
 ка́ти, -ам, -аш; ~ в місті –
 замешка́ти в мі́сті
 осика – бот. трепети́на, -ы; Врх.
 ЗП. трепе́(о)та
 осілість – осі́ліст, -лoсти

осінь – о́сyн, род. о́сeні; Рґр.
 е́сі(е)нь; Стб. о́сынь; о́сын в
 горах при́ходить барз
 несподіва́ні
 оскарження – оскаржы́ня
 оскаржити – оскаржы́ти, -жу,
 -жыш; ~ судовий вирок – ос-
 каржы́ти присуд сyду
 осколок – одламок, -мка
 оскoлочний – одламко́вий
 оскома – оскоми́на, -ы; Прт.
 скуми́на, -ы; оскоми́ну ма́ме од
 квасных я́блок
 ослаблення – ослаблі́ня
 ослабнути – заслабну́ти, -ну,
 -неш; піднепа́сти, підупа́сти,
 -ав, -адеш (на здоров'я); Прт.
 облюзува́ти, -ую, -уєш; Пвн.
 охлямну́ти
 осліпнути – осьле́пну́ти, -ну,
 -неш
 основа – пол. заса́да, ре́гула, -ы;
 ~ и життя – заса́ды жы́тя
 основний – засадни́чий; тж.
 принциповий
 особа – ч. пол. розм. фа́цет (про
 людину)
 особистий – прива́тний; ~ життя
 – прива́тне жы́тя
 особливий – див. незвичайний
 особняк – див. дача
 осока гостра – ч. бот. угор. са́ша,
 -ы; слов. швар, -ы; Врх. рі́зак,
 різовати́ця, різо́ха, різу́ля
 осот – бот. 1. заг. осет; 2. Врх.
 зні́т, зні́тий(ль)ник (городній);
 3. Врх. ма́гоч, сви́нак (польо-
 вий); 4. Врх. осе́ти(і)й (сірий);
 тж. осокі́р
 оспівати – осьпи́яти. -ам. -аш. ~

рідні гори — осьпівати рідні гори
 останній — остатній, послідній, -ня, -не; ~ ні копійки — остатні гроши
 остерігати — варувати, -ую, -уєш; *варуй-ся облесного чоловіка (прик.)*
 остерігатися — варувати-ся
 остигати, остигнути — выстынути (про гарячу страву)
 остов ялини — Врх. роґарь; роґарь — чеперата ялиця, на яку кладут сьїно або конич
 осторога — ч. острах, -у; пол. обава, -ы
 осторонь — присл. на боцї, на сторонї; ~ від політики — на боцї од політики
 острів — ж. геогр. остров; пол. выспа, -ы
 ость, остюк — бот. ост, -ы; слов. остка, -ы; Врх. вістка; вістка може стати попере́к ґарла
 осудження — осуд, -у; Прт. ганїня
 осуджувати — засуджувати, -ую, -уєш
 осунутися — див. завалитися
 осягнення — осягнїня
 осягнути — объаги (обыйму, обыймеш, обыйме) (взяти в свої руки)
 ось — част. от, ото, озде; тж. оце; ~ що маємо зробити! — от што маме робити!
 ось що — от што; ~ я сказав — от што повів-єм
 отакісінький — отакїцькій, -ка, -ке
 отам — присл. он де; он де мій

льос!
 отара — див. стадо
 отвір — ж. 1. Прт. вокоронка, -ы (на горщиці); 2. воронка, -ы (у бочці); 3. вижниця, возниця, -ї; Врх. озниця (у стелі курної хати); 4. ямка, -ы; Ргр. дапка, долинка, дуджайка (у жорнах, для зерна)
 отже — част. аже, за тым, ото́ж, отжень; Врх. отже(и)к
 отелення — отелїня (у корів)
 отеплення — отеплїня
 отець — рел. отец, род. вітця; пол. ксьондз
 оточення — оточїня; для вихо-
 вання діти ва́жне єст оточїня
 оточити, оточувати — обскочыти, -чу, -чыш; обставити, -влю, -виш; тж. обступити
 отримати, отримувати — 1. заг. по-
 лучати, получа́ти, -чу, -чыш;
 2. ді(о)стати, -ну, -неш (листа);
 3. зафасувати, фасувати, -ую, -уєш (за рознарядкою); 4. Пвн.
 одідичыти (в спадщину)
 отримувач — одбєрач; тж. адре-
 сат; ~ листа — одбєрач пи́сьма
 отрок — с. книж. пахо́ля, -ти (хлопчик-підліток)
 отруєний — затру́тий, стру́тий
 отруєння — затру́тя, о(с)тру́тя;
 Прт. отроїня
 отруїти, отруювати — затру́ти, стру́ти, тру́ти
 отруйний — і(я)дові́тий; Врх.
 йідові́тий, отро́вний, утрі́йний
 отрута — тру́й(т)ка, трута, тру-
 тизна, -ы; Врх. Ргр. йід, отрова;

БГ. отра́ва
офіс — конто́ра, -и; в конто́ри-м
не за́став дере́ктора
офіце́р — війс. старшы́на, -и
офіце́рський — старшы́ньський,
-ка, -кє; ~ клуб — старшы́нь-
ський клуб
офіціант, офіціантка — послуга́ч;
послуга́чка, -и; нім. кельне́р;
кельне́рка, -и
офіці́йно — присл. урядо́во (в
службовому порядку)
оформле́ння — оформлі́ня; деко-
ра́ція, -иі; ~ фестива́лю —
оформлі́ня фе́стин
оформля́ти — аранжува́ти, деко-
рува́ти, -ую, -уєш
офтальмоло́г — мед. окулі́ста, -и
охляну́ти — охляб(п)ну́ти, охря-
ну́ти, -ну, -неш (ослабну́ти,
стомити́ся)
охолоди́ти, охолоджува́ти — осту-
ди́ти, остуджа́ти, -джам, -жаш
охолону́ти — осты́ти, -ы́ну,
-ы́неш; *зу́па ю́ж не сма́кує, ке́д
осты́не*
охопи́ти, охоплюва́ти — обнима́ти,
обня́ти (обы́йму, обы́ймеш,
обы́йме; обы́ймеме, обы́ймете,
обы́ймут)
охоро́на — нім. ва́рта, -и; стра́жа,
-и; ~ повинна бути — ва́рта ма
бы́ти
охоро́на пожежна — страж по-
жа́рна, -и ...ной
охоро́нець — ва́ртовий
охоро́нити, охоро́няти — ва́ртува́-
ти, пильнува́ти, -ую, -уєш;
тж. стере́гти

охота — ч. за́пал, -у; БГ. дя́ка;
тж. бажання; *мам на тя дя́ку*
охоче́ — присл. охото́но(і), з охото́м,
радо́; Прт. похото́ннi; ~ зустрі-
ну́ся з тобою — радо́ спото́кам-ся
з то́бом
охре́щений — оксче́ний; ~ на
дитина — оксче́на діти́на
оце́т — о́цет, род. ві́цту
оціне́ний — оша́цуваний; земля
була ~ гру́нт був оша́цуваний
оціни́ти, оцінюва́ти — 1. тракту-
ва́ти, -ую, -уєш (люди́ну);
2. таксува́ти, ша́цува́ти, -ую,
-уєш (това́р)
оці́нка — юр. нім. такса́ці(і)я, -иі;
ч. ша́цунок, -нка (лісі́в і земе́ль)
оче́видно — присл. видо́чно(і);
ЛШМ. очыві́сьні; ~ він забу́в —
видо́чні він запам'я́тав
оче́рет зви́чайний — бот. ко́миш;
с(ш)а́ш, са́ша, са́шына, са-
шови́на, -и; Врх. га́нка, ка́мка,
па́лочник; *тж.* осо́ка
очисна споруда — очышча́льня, -і
очи́стити, очи́щати — 1. обчыс-
тити, обчышча́ти, -ам, -аш;
Врх. одско́рува́ти, оско́рува́ти
(обди́рати ко́ру з дере́в);
2. Прт. шля́мува́ти, -ую, -уєш
(від жи́ру і бру́ду ки́шки для
ковба́с); 3. опала́ти, -ам, -аш;
шчы́няти, -ям, -яш (зерно на
реше́ті)
очи́щений — очышче́ний
очи́щення — очышче́(ы)ня
о́чі, о́чки — мн. анат. 1. заг. о́чы;
во́чка, -чок; одн. ві́чко (мал.);
поет. йо́чка; Врх. оча́та; одн.

во́ко; 2. груб. блю́щы, ба́нькы;
очы́ска, -сок; очы́щы, сьле-
па́кы, -ів; (ви́пуклі, злі); голубі ~
небе́скы очы

очікувати — очекува́ти, -ую, -уєш
(кого́сь, що́сь); тж. споді́ватися

очіпок — че́пец, -пця (жін. голов-
ний убі́р)

очко — одн. оче́ня, -ня́ти

очма́нити — збара́ніти, -ію, -ієш;
оца́ніти, -ію, -ієш (завме́рти з
переля́ку); тж. осто́впіти;
Ва́ньо гет збара́нів на улі́ци
велько́го мі́ста

ошатний — пара́дний, сьвято́ч-
ний; ~ одяг — пара́дна оде́жа

ошийок — с. анат. підга́рля

оща́дження — ошча́джыня

оща́дний — шча́дли́вий; БГ. шпа-
рі́вний

оща́дність — ошча́дни́ст, -но́сти

П

па́ва, па́вич — зоол. ч. па́вун;
паво́нька, -ы (зменш.); Врх. па-
ви́ха, па́виця, па́вичка, па́ввур,
па́вурка, па́вури́ця, па́ун (пта́х
родини фа́занових)

па́виний — па́вій

па́вільйо́н — ж. пол. пия́льня, -і;
~ міне́ральних вод — пия́льня
шча́вы

Па́вло — Па́вел, Па́вльо, -вля;
Па́влик; Па́влю́ньо, -я; Врх.
Па́велько, Па́вко

па́вук — зоол. па́ук; рідк. дра́п

па́вучина — па́учы́на, -ы; розм.
пау́чіна; Врх. пау́чы́ня

па́гін — ж. бот. 1. кля́юка, кля́юч-

ка, -ы; Врх. бро́ст, лі́торі́дя,
ку́ля; Прт. паго́нец, -ня́ (у
росли́ни); 2. кля́чык (у насін-
ні); тж. паросто́к

пагорбо́к — пагі́(о)рок, -рка

па́дати — 1. ва́лити-ся (з рук, з
ні́г); 2. ку́рити (про сні́г);
ва́лити (сильно́); 3. ля́ти (про
до́щ); 4. си́тити (дрі́бний до́щ);
БГ. дзя́бре; 5. спада́ти (ли́стя з
дере́в); 6. хля́пати (сні́г із
до́щем); 7. цупка́ти (гру́ші з
дере́ва); гне́ска од ра́на хля́пат;
як гмла приля́же, то до́йч
си́тит

па́длина — Хри́. здохли́на; тж.
па́дло

па́житниця п'я́нка — бот. ду́рец,
-рця; Врх. ду́рійка, ду́ри́ця

па́з — ч. спе́ц. рідк. у́тора, -ы

па́йок — приді́л, -у

па́кувальник, па́кувальни́ця — па-
ку́вач; паку́вачка, -ы

па́кунок — ж. па́чка, -ы

па́ламар — церк. поно́мар, -я; Врх.
па́лямар (помі́чник свяще́ника);
див. дя́к

па́латка — ч. на́мет, -у; с. ша́тро

па́лахкоти́ти — па́вхати; са́рах-
коти́ти, са́рахті́ти (про вогонь)
о́ген в пе́цу барз па́вхав

па́лац — дво́рец, род. дві́рця; ж.
Хри́. па́лата

па́лення — па́лі́ня

па́леолі́т — іст. па́леолі́т, -у

па́леоло́г — па́леольо́г

па́лець — анат. 1. па́лец, -льця;
мал. па́льчы́к; кни́ж. перст;

мн. рідк. Пвн. батаньці; 2. вел. палюх; Ргр. шчук; Прт. кцюк, -а (на руці, на нозі); палец об палец не вдарит (прик.)

паливний — опаловий; ~ склад — опаловий магазин

паливо — ч. опал, -у (дрова, вугілля); маме заготовити опал на зиму

палиця пастуха — 1. заг. палиця, кривуля, -і; басалига, -ы; вел. палига, -гы; Ргр. бакуля, кульмага; ЗП. бигарь, -я; копач; 2. ч. Прт. бучак, -а (букова); 3. ге(ы)рлига, -ы; БГ. кульбака (вел. загнута); 4. Врх. рапак (кострубата)

палій — підпалюч

палісадник — городец, -дця; тж. палісада

палка — 1. заг.ч. кый, род. кыя; бук, патык; мал. патычок, -чка; ліска, -ы (з ліщини); 2. ч. Врх. кырм(н)ак, кирначчя, паровина; Прт. гнип; кыйом того, хто не шанує свого (прик.)

палкий — Врх. началистий (до роботи)

паломник — церк. книж. прочанин

паляниця — 1. заг. с. паля, -яти, палятко; ч. пляцок, -цка; ошчіпок, -пка (тонка); 2. адзімка, -ы (Різдв'яна, опріснок); 3. ч. БГ. книш (зі сиром зверху); 4. ч. малей, -ю (печена); 5. Врх. палянка (вівсяна)

пальто зимове — ж. угор. чуга, -ы;

чуганя, -ні; рідк. чапів(й), чуйка, -ы; чуя; ч. нім. мантиль; Врх. опінка; чугу шыли зо сукна, довгу, з пелерином і френдзлями на раменах
пальців фаланги — мн. анат. челенкы, -ів

пампушок — кул. пампух; фучка, -ы (пухке печиво)

пам'ятати — памнятати, -ам, -аш; Ргр. тямити; я добре ~ таю — добрі памнятам

пам'ятка — ч. забыток, -тка

пам'ятник — мист. помник; тж. монумент

пам'ять — памят, памнят, -ы; Врх. тямка; Хриц. тяма; за мойой памяти такой спекоты не было

панахида — ч. церк. парастас, -у; відправа, одправа, -ы; с. набоженьство; Врх. подушеньство (Богослужіння за померлих)

панель — див. тротуар

пандус — ж. нім. рампа, -ы (похилий в'їзд, спуск)

панотець — церк. єгомосць, -ця

панський — панський, -ка, -ке

панталони жін. — мн. майткы, -ток; рідк. цыжемкы

панти = Врх. сьвата оліва (з оленячих рогів)

панування — пановання; то было за часив пановання цисаря Франца Йозефа

панувати — ЛШМ. владнути

панщина — іст. панщызна, -ы; панищызна была скасувана за Австрії в 1848 роцы

панькатися – вози́ти-ся; БГ. коро-
води́ти ся

паперова фабрика – папі́рня, -і

паперовий – папі́рний

папір, папірець – 1. папе́(і)р, -я;
мал. папери(о)к; папі́рец, -рця;

2. ж. бібула, бібу́лка, -ы (ци-
гарковий); 3. нім. глянц-папі́р,

-пе́ря; БГ. шмі́ргель; Прт.
наждак, -у; шкляк, -а (наждач-
ний); 4. ж. макатка, -ы (промо-
кальний)

папіроси – мн. дз(ц)ига́ры; палити
~ кури́ти дзи́гары

папка – канц. те́чка, -ы

паплюжити – она́чыги, -чу, -чыш

папороть – бот. папорти́на,
папо́рот, папоро́га, папорот-
и́на, папора, -ы; папоротни́ця,
-і; папорти́няк; Врх. тищи́ця;
Ртр. гаджипи́рка; Хриц. солоди-
ця лі́сова; тж. щитник

пар – госп. перелі́г, -ло́гу; Ртр.
перело́г, верни́ця, перни́ця;
Хриц. тлі(о)к, толо́ка (незоране
поле)

парад – ж. дефіля́да; фр. пара́да,
-ы; тж. огля́д; військовий ~
військо́ва пара́да

паралелепі́д – мат. шести́о-
гранник

паралелограм – мат. штырику́т-
ник

паралельний – рівноле́глий; ~ на
лі́нія – рівноле́гла ле́нія

паралізований – безвлади́ний,
слу́тий, спаралі́жуваний (лю-
дина)

паралізувати – обезвлади́нити, па-

ралі́жувати, спаралі́жувати

паралі́ч – мед. паралі́(ю)ж, -у;

слу́та, -ы; БГ. го́стец

парапет – див. підвіконня

Парасковія – Пара́ска, -ы; Па-
ра́ся, -і

парасолька – розчепі́рка, -ы; ч.

фр. парасо́ль, -лі

парафіа́льний – церк. парафі-
я́льний; пол. фа́рний

парафі́н – ж. парафі́на, -ы

парашут – ав. спадо́хрон, -у;

розкрити ~ отвори́ти спадо́хрон

парашути́ст – ав. спадо́хроня́р

парикмахер – див. перука́р

парламент – англ. парла́мент, -у

паровоз – зал. парові́з, -возу;

паро́тяг, -у; ж. нім. льоко-
моти́ва, -ы

пароль – с. війс. га́сло

пароплав – див. корабель

парохія – церк. пара́фія

парта шкільна – ла́ва, ла́вка, -ы

партизан – фр. партиза́нт; бути

~ ном – бы́ти партиза́нтом

партизанщина – партиза́нка, -ы

парті́йний – політ. парті́йний

парті́йність – парті́йни́ст, -но́сти

партія – політ. нім. парти́я, -іі

парубкува́ння – невідм. парі́бко-
ва́ня, парі́бчы́ня; ж. кавале́р-
ка, фра́єрка, -ы; Врх. парі́б-
щи́ня

парубкувати – парі́бчы́ти, -чу,

-чы́ш; парі́бкува́ти, кавале́-

рува́ти, -у́ю, -у́єш

парубок – парі́(о)бок, -бка; па-

рі́бчак; мн. парі́(о)бкы, па-

рі́(и)бцы; парубя́; слов. шу́гай,

-я; *Врх.* лєгін; парі́бци ся жєнят, бо ся війни боят (ніс.); татарка – не овес, паробок – не вдовец (ніс.); *выбрала-м до краю, воз мене, шугаю!* (ніс.); *тж.* хлопець

парубоцький – парі́бскій, -ка, -кє;
~ кє життя – парі́бскє жы́тя

паруватися – гукати-ся, гуртити-ся, марцювати-ся (*у часі злучки тварин*)

парцеляція – *пол.* парцеля́ция, -іі (*поділ земельних угідь*)

паршивий – пархатий; *Врх.* рынявий

паршивіти – спаршыві́ти; *Врх.* спаркані́ти

пасажир – подоро́жній (людина)

пасинок – пасерб, приведник

пасіка – пчельня, пчолярня, -і

пасічник – пчоляр; *Ртр.* пчольник, пшчеляр; *Хриц.* бортник, пщоляр

паска – *рел.* сьвячени́на, -ы (*освячена в кошику*)

паскуда – *Врх.* *Прт.* гове́да, шкаворога, -ы

паскудний – *Врх.* пацку́дний, шка́редний; *Стб.* паску́нний

паскудство – свиньство; *Врх.* паскуди́ще, паску́дь

пасмо – 1. *Ртр.* пові́смо (льону, вовни); 2. ч. БГ. ко́смик (волосся)

пасовище – 1. заг. ч. вы́гін, -го́ну; пасві́ско, пасові́ско (*поблизу села*); ж. толо́ка; *Ртр.* пасе́нька, пастві́ско; *Стб.ч.* тлок, толок; 2. *Прт.* га́ла, -ы (*гір-*

ське); ч. *Пвн.* па́шняк; 3. ж. попла́ва, -ы (*болотисте*); *на пасві́ску было чу́ти сьнів пастухів*

паспорт – *фр.* па́шпорт, -у; лєгітима́ция, -іі; нім. пас; *пол.* до́від особі́стий, -во́ду ...то́го; *тж.* посвідчення

пастель – *мн.* мист. кре́дкы, -ів

пастка – *див.* капкан

пастух, пастушка – 1. *мн.* пастухо́ве, пастушко́ве; *Ртр.* бара́няр (*баранів*); 2. во́ляр; *Ртр.* во́лар, во́ловар (*волів*); 3. *Прт.* гу́сяр, гу́сяч (*гусей*); 4. ко́зяр (*кіз*); 5. ко́няр (*коней*); 6. коро́вар; *рідк.* вакар, -я (*корів*); 7. *рел.* па́стир, -я; пасты́рка, -ы; *воля́ре, воля́ре, де сте во́лы пасли? ко́зяре, ко́зяре, де сте ко́зы пасли? ко́няре, ко́няре, де сте ко́ні пасли* (ніс.)

пастуший – *книж.* пасте́рскій, -ка, -кє

патока – *спец.* меля́са, -ы

патолог – *мед.* пато́лог

патрати – 1. де́рти (*дру, дреш, дре; дреме, дре́те, друг*) (*пір'я*); 2. *пол.* патроха́ти, -ам, -аш; *патрошы́ти, -шу, -шыш* (*нутро́ці тварин, птиці*)

патріарх – *церк.* патріа́рх

патріархальність – патріа́рхаль-нист, -но́сти

патріот, патріотка – *фр.* патріо́та, патріо́тка, -ы

патрон – *мн.* війс. набо́і, -ів; ч. сьлі́пак (*холостий*); ч. *Прт.* ладу́нок, -нка; підносити ~ ни – подавати набо́і

патронтаж — *ж. війс. ладовни́ця, -і*
патрубок — *техн. нім. шту́цер, -я*
(для з'єднання труб)

патрулювати — патрулюва́ти,
-ую, -уєш

патруль — *війс. нім. па́троль; ж.*
па́троля, -і

патрульний — *війс. патрульовий*
патьок — за́тьок, -у (підмочене місце)

пауза — па́вза, -и

пахва — 1. *анат. пазу́ха, -и; ч.*
пах; па́ха, пахви́на, -и (крайня част. черева); 2. *крав. про́йма, -и*

пахта — *див. сколотини*

пахучий — пахня́чий

пацюк — *зоол. щур; Врх. па́ц-*
ка(у)н; *Ртр. па́ткань*

паша — па́шча, -и; *груб. па́шче́ка*
(у звірів)

пашекувати — *груб. пыскува́ти,*
-ую, -уєш; *фафра́ти, -рю, -реш*
(на когось); *до родичів не вільно пыскува́ти*

паяти — *цинува́ти, лютува́ти,*
-ую, -уєш; *Прт. швайсува́ти,*
-ую, -уєш

педаль — *ч. рідк. сту́пир, -я*

пейзаж — *мист. вид, ви́док,*
кра́свид, -у

пекти — *печы, спечы, -чу, -чеш*
(картоплю, м'ясо); *на ва́трі*
буде́ме печы компе́рі

пекучий — *кул. пірнячий*

Пелагея — Пелагі́(ї)я, -иі; Па́йзя,
Па́зя, -зі; *Врх. Па́за, Па́зья,*
Па́йза

пелюстка — *бот. лепі́сток, пе-*

лю́сти(о)к (з квітки)

пелюшки — *мн. пеле́ны, пеле́нки,*
-нок; *со́нце буде́ грі́ти, пеле́нки*
суши́ти (піс.)

пензель — *мист. 1. заг. нім. пі́н-*
зель, -зля; 2. *ма́зак (малярний)*

пенсіонер, пенсіонерка — *пол. еме-*
ри́т; *емери́тка, -и; нім. рен-*
ти́ста, ренти́стка, -и;

пенсія — *пол. емеритура, -и; нім.*
ре́нта, -и; *ЛШМ. дохо́док*

пенсне — *мн. біно́клі, -ів (окуляри)*

пень, пенюк — 1. *заг. пня́к; пня-*
чок, -чка; 2. *Врх. ко́рна(я)к,*
ко́рна(я)га, коверня́т(к)а (*суку-*
ватий); *палу́ба, палу́бки (дуп-*
листий); *на горі — кряк, під*
горо́м — пня́к (піс.)

пера півня — *мн. БГ. кошы́ці (на*
хвості)

первісток — *ж. Ртр. перві́стка,*
перю́шча, первю́ска (*вівця або*
корова, яка родила вперше)

первоцвіт весняний — *бот. ряст,*
-у; *мн. бара́нці, баранчы́кы;*
медя́ник; *ж. приму́ла, -и*

пергамент — *спец. нім. перга́мін, -у*

перебіг — *хід, род. ходу; ~ хвороби*
— *хід хвороти*

перебіжки — *присл. пребі́гом*

перебільшення — *преса́да, -и;*
пребі́льшя́ня

перебрати — *пребра́ти, -бе́ру,*
-бе́реш

перебування — *ч. по́быт, -у; Врх.*
быва́ня (*місце прожива́ння*)

перебувати — *пребыва́ти, -ам,*
-аш; *хті́в бы-м пребы́ти до́ма*
якнайдо́вше

перебудова – **пребудова**, -и
 переважити – **преважати**, -ажу, -ажыш
 переважно – *присл. переважно(і); в горах переважно коротке літо*
 перевал – *рідк. просмык (гірський)*
 перевантажити – **преладувати**, -ую, -уєш
 переварити, переварювати – *фізіол. претравляти, претравлювати*, -ую, -юєш
 перевдягнутися – **преоблечы-ся, преодіти-ся**
 перевезення – **превожыня**
 перевезти, перевозити – **превезти, перевозити**, -вожу, -озиш; *сьіно і снопы превозили на драбняку*
 перевернути, перевертати – 1. **превернути, превертати**; *прекарбуляти*, -ям, -аш; ~ сіно – **превернути** *сьіно*; 2. **прекыцнути**, -ну, -неш; ~ через голову – **прекыцнути-ся през голову**
 перевесло – **повересло**, *порове(і)сло; Ртр. поревесло; повереслами вязали снопы зерна на поли*
 перевидання – *друк. прёдрук*, -у
 перевидати – **предрукувати**, -ую, -уєш; ~ довідник – **предрукувати** *порадник*
 перевізник – **перевозец**, -зця
 перевірити, перевіряти – **превірити**, -рю, -риш; *проконтролювати*, -ую, -юєш; *справдити*, -джу, -диш; *справджати*, -ам, -аш; *спрактикувати*, -ую,

-уєш *(на практиці)*
 перевірка – **контроля**, -і; **пре(о)вірка**, -и; *церк. візитаці(і)я, -ні; нім. проба*, -и
 переворот – **преврот**, -у; ~ у науці – **преврот в науці**
 перевтілення – **превтіліня**
 превтома – **премучы(е)ня**
 превтомитися – **премучыти-ся**
 превтомлений – **премучений**
 перев'язаний – *Врх. пресливуватий; в знач. зав'язувати вузол*
 перев'язувати – *див. бинтувати*
 перегинати, перегнути – **прегынати, прегнути**, -гну, -гнеш; *розм. ~ палку – прегынати кыя*
 перегляд – **прегляд**
 перегони – *спорт. заводи, пол. высцыгы*, -ів; *тж. змагання, гонки; вело ~ колярски высцыгы*
 перегородити – 1. **заставити, -влю, -виш (поле)**; 2. **прегородити, -джу, -диш (воду)**
 перегородка – **перяйка, прегродка, пребірка, пребоіна**, -и *(в скрині); Врх. прегорода; наробили зме дост тых перяйок*
 перегрітися – **прегріти-ся**; *Врх. здушыти ся (зопріти); коні ся мі здушыли*
 переглядати, переглянути – **презерати**, -ам, -аш; **пресмотри(я)ти**, -рю, -риш
 переглянутися – **презирнути-ся**; ~ між собою – **презирнути-ся межде собом**
 перед – *грам. прийм. пред; Врх. оперед; пред ночом приіхали зме домів*

передавач — *рад.* на^да^йни^к
 передати — пре^ка^зати (пре^ка^жу,
 пре^ка^жеш, пре^ка^же; пре^ка^же-
 ме, пре^ка^же^{те}, пре^ка^жут)
 передача — *ч.* спо^рт. пас, -у; ~
 м'яча — пас пи^лком
 передбачений — пред^вид^жений
 передбачення — пред^вид^же(ы)ня;
 це можна було ~ ч^ити — то^то
 бу^ло до пред^вид^жен^я
 передбачити — пред^вид^іти, -джу,
 -диш; ~ розвиток події — пред^в-
 ид^іти роз^ві^ття спра^вы
 передбачуваний — припуш^чаль-
 ний
 передвиборний — пред^выбо^рчий
 передихнути — *див.* відди^хнути
 передновок — *Врх.* до^нови^нкы
 передня част. — *ч.* пе^ред, -у
 передостанній — пред^оста^тній,
 -ня, -не
 передплата — пред^пла^та, -ы; ~ на
 газети і журна^ли — пред^пла^та
 на га^зе^ты а часо^пи^сы
 передплатник — *пол.* прену^м-
 ра^тор, -я (*періодичних видань*)
 передплачувати — пред^плати^{ти},
 -ачу, -атиш; прену^меру^вати,
 -ую, -уєш (*газети, журна^ли*);
тж. підписатися
 передпокій — пред^по^кій, -кою; в
 перед^по^кою зобліка^ли ве^рхню
 одіж^у
 передразнюватися — *див.* кривля-
 тися
 передусім — *див.* насамперед
 передчасний — пред^часний, недо-
 носний; ~ смерть — пред^часна
 смер^т
 передчасно — *див.* завчасно
 передчуття — пред^чу^тя; *тж.* пі-
 доз^р; маю погане ~ мам

недо^бре пред^чу^тя
 пережити, переживати — грыз^т-
 ся, тра^пити-ся; пре^жыва^ти,
 -ам, -аш; *рідк.* па^циги, -цам,
 -цаш; *пол.* мар^тви^ти-ся
 пережиток — пре^жы^ток, -тка
 пережиття — згрыз^ота, -ы; пре-
 жы^тя; *тж.* переживання
 перезвук — през^вук, -у
 перезрілий — присталий; ~ ле-
 жито — приста^ле жы^то
 переймання — пере^йма, пре^йма,
 -ы
 переймати, перейняти — пре^йму-
 вати, -ую, -уєш; пере^яти (*щось*
у когось)
 перейти — пре^йти (пре^йду, пре^й-
 деш, пре^йде; пре^йдеме, пре^йде-
 те, пре^йдут); *прейдеме на другу*
сторону ули^ци
 переказати, переказувати — пре^по-
 ві^сти, -ім, -іш; пре^повіда^ти,
 -ам, -аш (*почу^те, прочитане*)
 переказитися — пре^кази^ти-ся;
Прт. выш^алі^тися, -іюся, -ієся
 перекидатися, перекотитися —
 пре^вер^тати-ся; пре^кыц^ну^ти-
 ся; *Врх.* пере^бздык^ну^ти; кыш-
 кати-ся; *Прт.* бзды^кати^ся,
 -амся, -ашся; *лем ся кыц^нув, як*
єм му в(г)лі^пив; зя^яц на^раз
пере^бздык^нув-ся
 перекинути — преш^марі^ти, -рю,
 -риш
 переклад — *с.* прет^лума^чы^ня,
 т^лума^чы^ня; вільний ~ свобі^дне
 т^лума^чы^ня
 перекладаний — пре^кла^даний,
 пре^ло^жений
 перекладати, перекласти — т^лума-

чы́ти, претлума́чыти, -чу,
-чыш

перекладач — *літ.* тлума́ч; *рідк.*
тов(л)ма́ч

перекладина дер. — 1. *нім.* ба́нта,
-ы (*що скріплює крокви в даху*);

2. перебо́їна, пребо́їна, -ы (*поперечна, в хрестовині*); 3. трé-
пак (*для вибивання тилу*); *тж.*
поперечка

перекличка — *див.* заклик

переконання — преко́нання, пре-
свѣдчы́ня; політичні ~ полі-
ти́чні преко́нання

переконатися, переконуватися —
пресвѣдчы́ти-ся, пресвѣдчу-
вати-ся

переконливо — *присл.* тве́рдо

переконувати — преко́нувати,
-ую, -уєш (*когось*)

перекоситися — *БГ.* зві́рити ся;
двері гет ся зві́рили

перекотиполе — *бот.* покоті́ло

перекосений — зві́рений; *БГ.* зве-
рі́стий

перекрутити — *див.* переробити

перекручений — попы́ртаний

перелаз, проліт — *Річ.* лі́са, лі́ска;
остро́га, пра́смо, пля́йстер (*у*
паркані)

перележати — прележа́ти, -жу,
-жыш; *Врх.* облежа́ти

перелетіти, перелітати — преліта́-
ти, -лечу, -лєтиш; препорхну́-
ти, -ну, -неш

переливатися, перелитися —

1. зьбі́гти (*молоко, через край*);

2. претече́ (з одного місця до
іншого)

перелити — преля́ти, -лью, -льєш

перелицьовувати — *крав.* ніцува́-

ти, -ую, -уєш

переліг — облі́г, -ло́гу; у́гор, -у,
угори́ско; *рідк.* дерни́на, -ы
(*поле необроблене*)

перелік — спис, -у; списо́к, -ска

переліт — прелі́т, -льо́ту; ~ пта-
хів — прелі́т пта́ства

переловити — прелапа́ти, -ам, -аш

перелом — с. зламáня; ~ руки —
зламáня ру́кы

перелюб — прелю́б, прелю́бец,
-бця; прелю́бник; *тж.* перелю-
бець

переляк — зля́к, прѣстра́х, -у;
с. прѣстра́шєня

переляканий — прѣстра́шений;
~ як заєць — прѣстра́шений я́ко
за́яц

перелякатися — прѣстра́шы́ти-ся

перемагати, перемогти — звы́-
тяжы́ти, -жу, -жыш; поконáти,
премогáти, -ам, -аш; премóчы,
-о́жу, -о́жєш; ~ страх — по́ко-
нати ля́к

перманент — *див.* завивка

перемичка — *ч.нім.* шу́бер, -бра (*в*
димоході)

переміна — змі́на, одмі́на, -ы;
споді́ваємося на ~ ни —

споді́ваме-ся на змі́ны

перемішувати — *див.* мішати

переміщення — премі́шчы́ня

перемога — звы́тяга, -ы; військова
~ войско́ва звы́тяга

перемогти — поконáти, -ам, -аш

переможений — поконáний

переможець — звы́тяжець, -жця

перенесення — преносы́ня; ~ з
хати до хати — преносы́ня зо
хы́жы до хы́ж

переночувати – преночувати,
-ую, -уєш; *на верху преночу-
вали-зме в колибі*

переодягнути – преоблєчы, -чу,
-чыш; предіти, -ію, -ієш (*не-
ремінити білизну*)

перепекти – препєчы, -чу, -чєш

перепиляний – преризаний

перепиляти, перепилювати – пре-
ризати, преризувати, -іжу,
-іжєш (*дерево*)

перепис – прєпис, -у; ~ населення
– прєпис люди

переписування – прєписування;
~ завдання – прєписування
заданя

перепитати, перепитувати – пре-
пытати, препытувати, -ую,
-уєш

перепитування – препытування

перепідготовка – прєшколіня

перепілка – *зоол. Врх. каспер,
куцкурудз, перепєла, перпели-
ця, підколоть, підпалайка, під-
палак, підполотя, підсколоцка,
подполоть; рапак, скріпак,
трепі(ю)лка; Ртр. прєпілка,
прєпелиця; Стб. перепелиця;
тж. деркач; як підпалок сьпі-
ват – буде новий хлїб (прик.)*

перепічка = *с. кул. паля, -ти;
палятко; Ртр. 1. підпалок, під-
пальча (зі сиром, капустаю),
палачынка; 2. осуг (з картоплі)*

переполох – поплох, -у; *тж.
паніка*

переплисти, перепливти – пре-
плыісти, прєплыіти, -ву, -вєш
переплутаний – поплянтаний, по-

пыртаний

переплутати – поплянтати, -ам,
-аш; *поплянтав-єм годи́ну спо-
тканя*

переполошити – преполошыти,
-шу, -шыш; ~ *звірів у лісі –
преполошыти зьвірину в лісі*

перепона – прєпона, -и

перепочити – препочыти, -ыну,
-ынєш; *Прт. вытхнути, одотх-
нути, -ну, -нєш; мусіме кус
вытхнути по роботі*

переправа – прєправа, -и (*пере-
хід*)

перепробувати – прєпрібувати,
-ую, -уєш (*щось*)

перепродаж – одпродаж, -у; пре-
купка, -и

перепродати – одпродати, пре-
продати, -ам, -аш; *одпродав єм
убраня сусьдів*

перепросити, перепрошувати –
прєпросити, -ошу, -оєш; *прє-
прос мя, милєнька, бо-с мя
розгнівила (піс.)*

перепрошення – прєпрошыня

перепустка – прєпустка -и

перепуття – прєпутя; стоїмо на ~
ті – стоїме на прєпуті

перерва – нїм. павза, прєрва, -и;
*тж. зупинка, пауза; ~ на пере-
кур – дзигарьова прєрва; нїм.
розм. фасрант*

перервати, переривати – прє-
вати, -ву, -вєш; прєривати,
-ам, -аш; ~ доповід – прєрвати
отчит

перереєстрація – прєрегїстрація,
-ні

перереєструвати — пререгіструва-
ти, -ую, -уєш

переріз — преріз, -у; в знач.
перерізування

переробити, переробляти — прео-
начыти, преоначувати, -ую,
-уєш; Врх. переоначыти; аду-
кат преоначыв справу по свому

переробка — преробка, -ы

перероблення — преробліня

переростати — преростати, -ам,
-аш

пересаджування — пресаджыня

пересадити, пересаджувати — пре-
шчыпыти, прешчепляти, -плю,
-пиш

пересадка — пресядка, ы (дія)

пересвідчення — пресьвідчыня

пересвідчитися — пресьвідчыти-
ся

переселенець — 1. заг. преселенец,
-нця; 2. іст. західняк; западе-
нец, -нця (із Заходу); Лёмків до
гнєска называють «західняка-
ми»

переселення — переселіня; пере-
селіня Лёмків на Схід і Захід не
было добровільним

пересидіти — пресыдіти, -джу,
-диш

пересипати — пресыпати, -ам,
-аш

пересідати, пересісти — пресы-
дати -ам, -аш; пресыісти, -сяду,
-сядеш; ~ з поїзда на поїзд —
пресыісти з потягу на потяг

перескочити — прескочыти, -чу,
-чыш; ~ через канаву — преско-
чыти през фосу

пересолений — пресолений; ~ на
страва — пресолене ідло

пересохлий — прєсхлий (білизна)

переспати — прєспати, -плю,
-пиш

переспів — прєспів, -у (вільний
переклад)

перестанова — прєстанова, -ы

перестань! — нак. прєстан! проішу,
прєстан блянда́ти глу́пства!

перестібати — препинати, -ам,
-аш

пересторога — с. остережыня;
прєстро́га, -ы

переступати, переступити — пре-
крачати, прекрочыти, -ам,
-аш; ~ правила — прекрочыти
преписы

пересувати — прєсувати, човгати,
шурати, шургати, -ам, -аш

перетворення — преображыня

перетекти, перетікати — претєчы,
претікати (про воду)

перетинка — анат. слов.чес. блóна,
-ы; Врх. оболóна; тж. плівка

перетрушувати — пре(о)трясти,
-су, -сеш (сіно)

перехилений — прєхылений;
~ тин — прєхылений пліт

перехитрити — прєхытри́ти, -рю,
-риш

перехід — 1. с. прєйсьтя; прєхід,
-ходу; 2. війс. прємарш, -у

переховання — прєхованя

переходити — прєходити, -джу,
-диш; ~ вулицю — прєходити
улицю

перехресний — розстайний

перехреститися — прєксті́ти-ся;
і́деш ко́ло це́ркви — прєксті́-ся!
(прик.)

перехресток — ж. розто́ка, -ы;

невідм. **розстань** (двох доріг); с. **пол. скрижування**; ж. **Прт. крижівка, -и**; тж. роздоріжжя

перехрестя – ж. **пребоїна, -и**

перехрещуватися – **прекрешчувати-ся** (перетинатися навхрест)

перецінити – **прецініти, -ню, -ниш**

перець – 1. ж. бот. угор. **паприка, -и**; **Врх. поприга** (червоний, стручковий); 2. **попер, -прю**; **Врх. поперь** (чорний)

перечитати – **пречитати, -ам, -аш**; ~ листа – **пречитати письмо**

перечниця – **попернічка, -и**; **Врх. поперник, поперниця** (для перцю)

перешити, перешивати – **крав. лицювати, прелицювати, -юю, -юєш**

перешкода – **завада, препінка, препона, прешкода, -и**; ч. **пребой, -ю**

перешкодити, перешкоджати – **помішати, -ам, -аш; прешкаджати, -ам, -аш; стати на заваді; Прт. зошпетити, -єчу, -єчеш**

перешукати – **преглядати, -ам, -аш; Прт. прешперати, -ам, -аш**

перила – **див. поручні**

периметр – **мат. обвід, -воду** (довжина кола)

перина – **ЗП. паперіна**

період – **заг. вік, час, -у**; **пол. окрес, -у**

період правління – ж. **каденція, -иі**; ~ закінчується – **каденція**

ся кінчат

періодично – **присл. час од часу; час од часу колєта давав-ся чути**

періщити – **плюшчыти; рум. репігати, репіжыти** (про дощ)

перламутр – **нім. перлямүтер, -тру**

перлина – **мін. Хриц. перелка**

перо павине – **пі(ю)рко** (для капелюха)

персидський – **перскій, -ка, -ке**; ~ килим – **перскій диван**

персик – ж. **брє(о)сква, пол. бросквіна, брослива, -и**; ж. **Прт. смоквіна, -и**

персона – **особа, -и**

персональний – **особовий**; ~ справа – **особове діло**

перстень – 1. **заг. персьті(е)н, -тєня; мал. перстєник; Стб. перстєнец, персьтін, пє(и)рсьцін, пырсьцін**; 2. ж. **обручка, -и** (шлюбна); 3. **сигнет** (з печаткою)

перукар – **голяр; нім. фризїєр, -я; БГ. стрїжїй**

перукарня – **голярня, фризїєрня, -ї**

перукарський – **фризїєрскій, -ка, -ке**

перчений – **попрений**

перчити – **поприти, -рю, -риш**

перше – **присл. скорше; ~ було краще – скорше было ліпше** (прик.)

перший – **рідк. первий**

перші – **мн. першы (першых, першым, першыма)**

першість – с. першенство
 перш за все – БГ. передовшыгко,
 передовшыгкым
 перш ніж – присл. за́нім, ним;
 за́нім што́си пові́сти – маи
 помисьлі́ти! (прик.)
 першокласник – розм. першак
 пестити – гласкати, -кам, -каш;
 не гла́скай пса про́тив се́рсти!
 (прик.)
 петля, петелька – 1. заг. клю́ка,
 клю́чка, заві́са, -ы; 2. Врх.
 вро́за, -ы; (прив'я́зує бич до
 держа́ка); 3. Ргр. пантлі́чка,
 пантлі́ка; тж. зашморґ
 печатка – печат, -ы
 печера – книж. ч. ве́ртеп, -у;
 яски́ня, -і
 печериця – бот. печа́рка, пся́рка,
 -ы; Врх. стерні́вка (гриб); тж.
 шампіньйон
 печиво – кул. ця́стко, цясте́чко;
 мн. ця́стка, -ток; Прт. бу́хта,
 -ы (біле)
 печінка – печі́(і)нка, -ы; пол.
 вонтро́ба; Врх. пече́ня, пече́нь,
 -і; Ргр. тяжке́ плю́ца
 печія – фізіол. жа́га, ы
 пивзавод – нім. бро́вар, -у; ж.
 browáря, -і
 пивна – пивя́рня, -і (пивний
 заклад)
 пивовар – browáрник
 пижмо звичайне – бот. ч. ка-
 ну́пер, криво́рот, -у; ж. ма-
 ри́(у)нька, -ы; Врх. калу́пір,
 кориво́рот, марі́м'ята; пеле-
 вонь (бальзамі́чне)
 пил – поро́х, -у; ж. ку́рява, -ы

Пилип – Фи́лип; Фи́ль, Фи́льо, -ля
 Пилипівка – рел. Федорови́ця, -і;
 Фили́півка, -і (ніст 28.11. –
 6.01.)
 пилок квітковий – бот. ж. пер́га,
 -ы (для бджі́л)
 пилорама – див. лісопилка
 пилосос – техн. пилотя́г, -у
 пиляр – трач
 пиляти – 1. пилува́ти, -у́ю, -у́сш
 (мет.); 2. ри́(і)за́ти (ри́жу, ри́-
 жеш, ри́же; ри́жеме, ри́жете,
 ри́жуг) (дер.)
 пиріг – кул. 1. заг. ко́лач; пері́г,
 -ро́га; мн. пе(и)ро́гы, -і́в; рідк.
 бульва́нок, -нка; 2. сы́рник (зі
 сиром); 3. завива́нец, -нця; пол.
 струде́ль, -для (з ма́ком і яблу-
 ками)
 пирій повзучий – бот. пы́р, -у;
 пері́й, пы́рей, -рі́ю; ж. пери́й-
 ка, -ы; БГ. перни́ця (бур'ян)
 пирхати – див. фиркати
 писати погано – як ку́ра ла́бом;
 БГ. база́грати
 писулька – ірон. циду́лка, -ы
 письменник, письменниця – пи́-
 сар, -я; писа́рка, -ы; писа́тель,
 -ля; писа́телька, -ы; нім. літе́-
 рат; літера́тка, -ы
 письменність – філол. писе́мніст,
 -но́сти; писе́мство, писме́нс-
 тво
 письмо – грам. пи́смо; лемкі́вське
 пи́смо не́с барз тя́жкє
 письмовий – писе́мний; ~ ва
 відпові́дь – писе́мна одпо́від
 письмово – присл. писе́мно(і)
 питальний – грам. зьвіда́льний
 (знак)

питання – з'я́дана, пита́ня; це ~ життя – то пита́ня жы́тя

пити – 1. пия́ти (пия́м/пью́, пия́ш/пьє́ш, пие́(я)ме) (часто); 2. гру́б. льонда́ти, -джу́, -даш; хлє́птата́, -чу́, -чє́ш (воду)

пити жаді́бно – хлє́птата́, -пчу́, -пчє́ш; хлє́пче, як ко́рова во́ду

питльований – петлю́ваний (хлі́б)

пиха́тий – гоно́ристий

пиша́тися собою́ = Пвн. кє́пє-шы́ти ся

пи́шний – бу́чний, пы́шний; Ртр. па́радний

пи́щати – 1. ви́шчати́, ви́ска́ти, -щу́, -щы́ш (про лю́дину); 2. пи́(і)ска́ти, -счу́, -счы́ш (на со́пілці); 3. пі́кати, -ам, -аш; Врх. пия́вчати́, піво́рити, піко́тити (про пта́хів); 4. цы́пчати́ (курча́та); писка́й же́ мі, писка́вко дубо́ва (піс.)

пи́щу́ха зви́чайна – зоол. Врх. ко́валик, кова́льчы́к

пия́тика – пия́ва, -ы; пия́цтво

піа́ніно – муз. італ. піа́но (неві́дм.)

піа́ніст, піа́ністка – піа́ніста́, піа́ністка́, -ы

півда́рма – присл. Прт. на́півда́рмо

півде́нний – геогр. полу́дньо́вий; ~ на Аме́рика – Полу́дньо́ва Га́ме́рика

півде́нь – ж. геогр. полу́дне, -я; тж. час. дня

півє́нь, півни́к – зоол. ко́гут, ко́гутик; с. ко́гутя́; пол. кур; Врх. пі́тель, сьпі́вак; се́ред но́чы,

опі́вно́чы ко́гуты за́пи́ли (піс.); без ко́гута – хы́жа шу́та (прик.)

півни́ки садо́ві – бот. Врх. ко́са-ри́ки; тж. соки́рки по́льові

півня́чий – ко́гутій, ко́гутя́чий

півоні́я ліка́рська – бот. піво́ня, -і; Врх. поло́нія (кві́тка)

півто́ра – числ. пі́тора, -ы; Ртр. півд́руга; півтрє́тя (два з поло́виною), півче́тверта́ (три з полови́ною)

півтора́к – пі́тора́к

під – по(і)́д; ~ ка́менем – под ка́меню́м

підбе́резник – бот. ко́зак; ко́зар, -я; ба́бка те́мна; гри́бик; пол. ко́зля́к; тж. підоси́чник (гри́б)

підби́рати – Прт. до́бера́ти, -ам, -аш; до́бера́в є́м до́вго сво́ю же́ну

підбі́л зви́чайний – бот. бі́локопы́тник; с. кін́ске ко́пы́то, -ко́го ... а; підбі́ль, -лю́; Врх. бі́л(в)пу́х, бі́впу́шок, опу́ша; тж. дере́вій, мати́-й-мачу́ха

підбо́р – див. ка́блук

підбу́рювати – підю́джувати́, -жа́м, -жа́ш

підбу́рювач – БГ. звади́тель (який підмо́вляє до сва́рки, бійки)

підва́жити – підва́жы́ти, -жу́, -жы́ш

підва́л – буд. ж. пи́(е)вни́ця, -і; мн. фр. сутє́рини (під ха́тою); тж. підзе́мелля, по́грі́б

підва́лини – мн.буд. спі́дки, -і́в; спі́дки кла́ли на ка́мє́нях без у́жы́тя ци́ме́нту

підвє́чірок – підвє́чы́рок, -рка;

рідк. *Ргр.* оловрант; *Стб.* оловранок; підвечырок ся іло в полю

підвищення – підвыщыня

підвіконня – ч. буд. нім. варцаб, -у (віконна поличка)

підганяти – 1. понагляти, -ам, -аш; в знач. поспішати; 2. понукати, -ам, -аш (коней)

підглянути – підзе(и)рнути, -ну, -неш; *Прт.* підсмотрити, -рю, -риш

підгорля – анат. волю; *Врх.* підга(о)рлина; *Ргр.* підга(о)рля, підгорлиця (передня част. шиї у коров)

підгортати – огартати, -ам, -аш; ~ картоплю – огартати компери

підготовка – ч. вышкіл, -колу; с. вышкоління, школіння

підготовлений – пол.чес. школений (про фахівця)

підготовлювати – див. готувати

піддашся – ч. під, род. поду

піджак чол. – ж. блюза, блюзка, -ы; нім. гёрок, -рка; обёра(о)к; пол. ж. маринарка, -ы; *Хриц.* загортка; *Пвн.* візітка; *ЗП.* рёк(х)лик

піджарка – кул. засмажка, -ы; засмажка – то мука, підсмажена на смальці; тж. присмажка

підзаголовок – літ. підтігул, -у

підзорна труба – спец. льорнета, льорнетка, -ы

піді! – нак. ід! пі(о)д!

підігнати – доробити (дораблям, дорабляш, дорабляме); припа-

сувати, -ую, -уєш (щось)

підігнути – підкотити, -очу, -отиш; *Врх.* підкасати; дівча підкасало фартушок руком

підігнутий – підогнутий

підігрівати, підігріти – вігріти, вігривати, -ам, -аш; молоко вігривають, жебы зробити з нього сыр

підійди! – скор. нак. под-ле!

підійти – підийти, -йду, -йдеш

підірваний – підорваний

підісланий – підосланий

під'їзд – доїзд, -у (шлях); *Врх.* подворец (до будинку)

під'їхати – підыхати, -ам, -аш

підказати, підказувати – нараїти, -аю, -аїш

підкладка – крав. підшы́вка, -ы (тканина)

під конвоєм – присл. нім. цюпа́сом, чупа́сом

підкреслення – підкресління

підкувати – підкути, -ую, -уєш (коня)

підкупити – підплатити, -ачу, -атиш (дати хабаря)

підлабузний – облесний; тж. запобігливий

підлеглий – підвладний, підданий

підлесник – *Врх.* підхльі́бни(і)к

підлещуватися – підхлі́бн(л)ятися; догоджати, -ам, -аш

підлива – кул. ж. підлі́вка, ма́чанка, ма́чка, -ы (із муки і молока)

підлий – пол. лайда́цькій, -ка, -ке
підлісник європейський – бот.

куря́чы ла́пки, -чих ...пок
 підлісся – підлі́ся
 підлість – *пол.* ла́йдацтво; най-
 більша ~ найве́кше ла́йдацтво
 підліток – *груб. нім.* бе́нкарт
 підлога дер. – *мн.* де́ліны; *Рґр.*
 ді(ы)ли́на, по́мі(о)ст; *нім.* дылі
 (в ста́йні)
 підмайстер – че́лядник
 підмаренник чіпкий – *бот.* ле́п-
 чык, ли́пец, ли́пняк, ли́пчак;
ж. липчы́ця, -і; *Врх.* липник
 підметки – *мн. шевс.* зо́лі, -і́в;
 зо́лівкы, -вок; поставити ~
 приби́ти зо́лівкы
 підмивати – *Прт.* підбе́рати; *быс-*
тра во́да по́підбе́рала бе́ре́гы
 підмовляти – на́мавляти, на́ма-
 вя́ти, -ям, -яш; підби́вати, -ам,
 -аш; підю́джувати, -ую, -у́єш
 підмога – по́міч, -мочы; че́каємо
 на ~ гу – че́каме на по́міч
 підморгнути, підморгувати – мру-
 га́ти, -ам, -аш; мру́гнути, -ну,
 -неш; *ЗП.* джмуркнути, мурга-
 ти
 підморожений – *Прт.* надморо-
 жений, -на, -не
 підмостки дер. – *ч.* *Рґр.* блі́х (для
 білі́ння по́лотна)
 піднебіння – *анат.* піднебі́ня;
Врх. по́ні́бля; *Рґр.* підні́бля, пі-
 димня
 піднести – *див.* подати
 піднімай! – *нак. італ.* ві́ра!
 піднімати, підіймати – 1. дви́гати,
 дви́гнути, -ну, -неш; пучы́ти-
 ся (~ ва́жке); 2. здо́ймати, -му,
 -меш (*руки вгору*); ~ вантаж –
 дви́гати тяга́ры; ко́ло це́ркви

нале́жало-ся здо́йма́ти капе́-
 люш
 підні́матися – спи́нати-ся (*тяги-
 тися до чо́гось*)
 піднос – підні́с, -но́са; *ж. пол.*
 та́ца(я), -ці
 підоді́яльник – на́пі(е)рник; *ж.*
 копе́рта, пі(о)шва, -ы; *Рґр.*
 всып, заго́ловчы́на, периня́н-
 ка, пы́рниця, пересы́па,
 пресы́па, повло́ка (для ко́вдри,
 пери́ни)
 підозрі́лий – підзі́(о)рний, підо-
 зре́ний, підозрю́ваний
 підосичник – *бот.* ко́зак, під-
 осы́нник, черве́няк; *Прт.* тре-
 পে́тяк, -а (*гриб*)
 підперезатися – опа́сати-ся
 підпи́лий – *розм.* підпи́тий; *тж.*
 на́підпитку
 підписа́тися – пренуме́рувати,
 -ую, -у́єш; ~ на жу́рнал – пре-
 нуме́рувати ча́сопис
 підписа́ – предпла́та, -ы
 підпі́льний – підзе́мний; в ча́сы
 окупа́ції ді́яли підзе́мны ви́зво-
 льны ру́хы
 підпі́чок – *Прт.* підпе́чок, -цка
 (ні́ша під пі́ччю)
 підпорки – *мн. Прт.* клані́ці; *одн.*
Рґр. підку́лок, люше́нька, лу-
 чы́ка, підпі́рка, підста́вка,
 ручы́ця; *пол.* лю́сьня (*драбин у*
во́зі)
 під ранок – *присл.* над ра́ном
 підрахува́ти – облі́чати, -ам,
 -аш; облі́чы́ти, -чу, -чы́ш;
 порахува́ти, -ую, -у́єш; немож-
 ливо ~ не мож облі́чы́ти

підрахунок — *ж.* обліч^{ен}ня, по-
рахунок (дія)

підривник — *війс.* запальник (де-
тонатор)

підрізати — підт^ягти (підот^ну, пі-
дот^неш, підот^не; підот^не^{ме},
підот^нете, підот^нут); ~ гілку —
підт^ягти галуз

підробка — *нім.* фальсифікат, -у

підроблений — *див.* штучний

підроблювання — підробл^{ен}ня

підряд — *присл.* гет-чисто; за-
рядом; *Ртр.* за поряд; *ЗП.* за
шором

підсадити — *ЗП.* высади^{ти}

підсвинок — *с.* паця^тко; *Врх.*
підр^ост^як

підскакувати — гопка^{ти}, -ам, -аш;
Прт. гыцка^{ти}, -ам, -аш; *заяц*
гыцка^т-ся по поли

підсмажити, підсмажувати — при-
печ^и, -чу, -чеш; припіка^{ти},
-ам, -аш

підсніжник звичайний — *бот.* кло-
к(п)о^цей, -я; *ж.* проліска, -ы;
Врх. просеред, -у; скорозріст,
-росту; *Врх.* козодриск(т); *ж.*
Прт. кунупевка, -ы

підстерігати — чатува^{ти}, -ую,
-уєш; чыгати, -ам, -аш (на
когось)

підстилка — *Врх.* *мн.* тара^хы, -ів
(сухе листя, соснові гілки)

підстібка — підпінка, -ы (*прис-
тібна* утеплююча підкладка)

підступний — злохыт^{рий}

підсувати — підкача^{ти}, -чам,
-чаш (рукави)

підтримати, підтримувати — поне-
рати, обстава^{ти}, -ам, -аш

підтримка — опора, пі(о)до^пра,

-ы; поміч, -мочы; *с.* пол. по-
пертя

підтяжки — *мн.* шл^ейкы (для
штанив)

підуст звичайний — *зоол.* *Врх.*
свинка, свинька (риба)

підфарбований — підфарбува^{ний}

підходити — 1. пасувати (одяг по
фігу^{рі}); 2. илявдува^{ти}, -ую,
-уєш (страва, нап^иток); *тото*
убра^ня мі барз пасує

підшити — *крав.* заруби^{ти}, підру-
би^{ти}, -блю, -биш; ~ штани —
підруби^{ти} сподні

підшкірний — *мед.* підскор^{ний};
~ укол — підскор^{ний} зашчык

підштанці — *мн.* пол. га^цы; га^чы
(нижні штани); кошуле^нку,
тонкы га^цы, фалат др^езка
ялового (піс.)

пізнавати, пізнати — позна^{ти},
познава^{ти}, спозна^{ти}, -ам, -аш
(когось); *познам* *тя*, *миленькій*,
як підем *верхами (піс.); *спознав*
тя, *мила*, *спознав* *єм* *по* *ході*
(піс.)*

пізнання — позна^ня

пізніше — *присл.* пізн^{ій}ше, пізн^іш-
че; пак; *пізн^{ій}ше* *приїхав* *до*
нас *стрико* *з* *родино*м

пізньоцвіт осінній — *бот.* шаф^ран,
-у; зимовник

піймати — зыма^{ти}, -ам, аш; хва-
ти^{ти}, -там, -аш; в(г)лапи^{ти},
-плю, -пиш; злапа^{ти}, -плю,
-плеш; *Ртр.* іма^{ти}, поіма^{ти};
слово, як *пташ*ок — *выл^етит*,
*не зыма*ш (прик.)

пiк — ч. геогр. чiм. шпiц

піка — спец. **віно** (в картах)
 піклуватися — див. турбуватися
 пілот — ав. фр. **пільт**; тж. льотчик
 пілюля — мед. **пігулка**, фр. **таблётка, -ы**
 піна — **пінка**, **скірка**, **шума**, **шумовина, -ы**; Ртр. **кожух**, **кожушок**; **скора**, **скорка** (в борщі, капусті, молоці); перен. покидьки суспільства
 пінцет — мед. **стіскач**, **шчипчик**
 піонер, піонерка — іст. **піонер**; **піонерка, -ы**
 піонерський — **піонерській, -ка, -ке**
 піпетка — мед. **краплячка, -ы**; тж. крапельниця
 пір — ж. бот. нім. Врх. **пора**; **порей**
 піраміда — ч. **остростоп**
 пірат — іст. **корсар, -я**
 пірнати, пірнути — **ныряти, -ям, -яш**; Прт. **нуркувати, -ую, -уєш**; **нурцювати, -уюю, -юєш** (плавати під водою)
 пірце — **пе(ю)рко**; Врх. **перечко**; тж. **пірко**, **пір'ячко**; **што то за паробок, што не ма перечка** (піс.)
 пісенний — **пісньярській, -ка, -ке**
 пісенник — **сьпіваник**; лемківський ~ **лемківській співаник** (збірник пісень)
 піскур — зоол. Врх. **пес(ц)кар**, **пискір**, **пс(ш)кар**; **піскозоба**, **піскозуб**, **цїпкор** (риба); тж. **пичкур**, **щипівка** звичайна
 після — присл. **дале**, **затим**, **згодя**, **напоти(і)м**, **перегодом**, **по, поти(і)м**, **по тому**; Врх. **погодившы**; Ртр. **пак**; Прт. **по**

нечасі; тж. згодом; ~ цього ми попрощалися — **по тому зме ся пожегнали**; **по кстинах кум деси пронав**
 післявчора — присл. **позавчєра**
 післязавтра — присл. **позарани**; Врх. **дозарани**; Ртр. **назаран**, **напозаран**, **напозарани**, **напозавтрю**, **позавтрім**, **позавтрю**
 після неділі — БГ. з неділі
 післяобідний — **пообідній, -ня, -не**; **пополудньовий**; ~ відпочинок — **пообідній одпочинок**
 пісня, пісенька — **пісьня, -і**; **сьпіванка**, **сьпіваночка, -ы**; **сьпіваночки мої любы, де я вас подьію?** (піс.)
 пісня модна — ч. нім. **шлягер**
 пістолет — війс. фр. **пістолет**; **пістоль, -і**; **пістоль, -ля**
 пістон — див. капсуль
 піст перед Успінням Пресв. Богородиці — **Матко-Біжаний піст, -ного ...посту**
 пісуар — ж. **раковина, -ы** (для сечі)
 піти в прийми — **пристати, -аю, -аєш**
 пїтьма — с. **тємно**; ч. Врх. **невідок**
 піхва — анат. розм. **пича**, **пичка, -ы**; **потя, -і**; **пот(ць)ка, -ы**; **мізерниця, -і** (жін. статевий орган)
 піхви — мн. війс. **пoxвы** (для шаблі)
 піч — 1. **вапнярка, -ы** (для випалювання вапна); 2. ч. Врх. **пєковий пєц** (хлібопекарська); 3. ч. **пє(є)ц**, мал. **пєчик** (кухонна); в

пéчу пáлю, тiсто мiшу, дiтя
плаче – я колы́шу (ніс.)

пічкур – зоол. ко́блик; Врх. го́вб-
ник, пé(і)скар, піско́зуб (риба)

пічник – му́ляр

пішки – присл. напiшо, пiше(о),
пiшы, пiшки; Прт. напiхóту;
на́зад верта́ли зме напiшо

пішохід – піхóтник, пішохо́дець,
-дя

піщина – пішчы́на, -ы

плавальний – пльва́цькій, -ка, -ке

плавати – пльва́ти, -ам, -аш;
пльвiсти, пльiсти, -ву, -веш;
пльва́ло дiвча́тко по тiхiм
дуна́ю (ніс.)

плавання – спорт. пльва́ння,
пльва́цтво; ж. плавба́, -ы

плавець, плавчиха – пльва́к(ч);
пльвець, -вця; пльва́чка, -ы

павлений – топлéний; ~ сир –
топлéний сыр

павлення рештки – ч. тех. нім.
шмельц, -у; в знач. металобрухт

павний – пльiнний

павник – зоол. Врх. венѓріна, -ы
(у риби)

плагіат – плягі́ят, -у

плазувати – Врх. рыпи́гати

плакати – сн́кати, сн́чати, -чу,
-чыш; дит. пла(я)́цати; груб.
ревíти (голосно); Врх. йой-
к(ч)́ати, фыка́ти, финка́ти; БГ.
заводи́ти; Прт. вайча́ти, -чу,
-чыш; чом так дiти́на йой-
чыт?

плаксивий – пляксі́вий; Врх.
мазгли́вий; в знач. плаксі́й; ~ ва
дiвчина – мазгли́ве дiвча

плаксі́й – дит. бéкса, пля́кса, -ы
план – нім. плян, -у; ~ забудови –

плян забудовы

планер – ав. пля́нер

планета – астр. пляне́та, -ы

плановий – пляно́вий; ~ розвиток
– пляно́вий розвiй

планово – присл. пляно́во

планування – плянува́ння

планувати – плянува́ти, -ую,
-уєш (щось); вло́ни пляну́єме
поiха́ти на «Ва́тру»

планшет – ма́пник; ж. фр. плян-
ше́та, -ы

пласт – ж. ве́рства, -ы

пластика – мист. плясти́ка, -ы

пластилін – ж. плястелі́на, -ы

пластина мет. – ч. бля́т, -у

пластир – мед. нім. пляй́стер,
пля́стер, -тра

пластичний – плясти́чний

пластмаса – ч. нім. плясти́к

пластмасовий – плясти́ковий;
~ ва чашка – плясти́кове
горня́тко

плата – фін. 1. запла́та, -ы; пла́т-
ня, -і; пенсия́, -иі; Стб. пла́ца
(заробітня); 2. мі́рка, -ы (мі-
рошнику, за мелення муки);
3. пол. налі́зне (за знахідку);
4. пляцо́ве, -во́го (за місце на
базарі); 5. нім. ра́та, -ы (части-
нами); 6. Ргр. сы́пка (вівчареві,
вівсом або ячменю); 7. Прт.
спа́шне, -но́го (за пасовисько);
8. стипенді́я, -иі (студентам і
аспірантам); 9. австр. чынш,
-у (орендна, квартирна); тж.
винагорода; подвійна ~ дубель-
това пла́тня

платина — мет. **п'лятіна**, -и
 платівка патефонна — **пльгта**, -и
 плаття — ж. **сукня**, -ні; вихідне ~
святкова сукня
 плато — геогр. **п'лято**
 платформа — фр. **п'лятформа**, -и
 (1. виборча; 2. залізнична)
 плаун булавовидний — бот. **ба-**
ранец, -нця; *Врх.* **колотник**;
пелех, **пелешатник**, **пелешник**
 плахта — 1. заг. ч. **плат**; 2. *Врх.*
тороканя (з 4-ма **тороками**);
 3. **трав'янка**; нім. **граса**, -и
 (для **трави**)
 плачевний — **оплаканий**; *тж.*
жалісний
 плащ — 1. *пол. ж.* **пелєріна**, -и;
 нім. **мантиль**; *тж.* **шинель**; *Врх.*
дожджівник, **дойджівник** (від
дощу); 2. *рідк. Ртр.* **сукман** (з
чорного сукна); 3. *жін. Ртр.*
мента, -и (зі **синього сукна**, з
фалдами); 4. **порохівник** (лег-
кий); 5. *пол.* **сак** (*жін.*); 6. *англ.*
макінтош, **реглян**, -у (*окреми*
фасон); на ньому був ~ **мав на**
собі порошоківник
 племінник, племінниця — **ку-**
зе(и)н; **кузе(и)нка**, -и; **братан-**
ник(ч), **братанок**, -нка; **братанец**,
 -нця; **братів сын** (*син*
брата); **братаниця**, -і; **сестрин-**
ец, **сестры сын** (*син сестри*);
Прт. **сестрінок**, -нка; **сестрин-**
ниця, -і
 плентатися — **п'лянтати-ся**; **шкын-**
тати, -нчу, -нчеш; *пол.* **беле-**
мбати-ся; *в знач. іти повільно*; з
весьля ледво-м ся прип'лянтав
домів

плескати — 1. **ляпкати**, -пчу,
 -пчеш; **пляскати**, -ам, -аш (*в*
долоні); 2. *Врх.* **кляскати** (*язи-*
ком)
 плескатися — **пляскати-ся**; теле-
пати-ся; *Врх.* **плясати** (*у воді*)
 плескіт — *Прт.* **пляск**, -у; **пляскіт**,
 -коту (*води*)
 плести — *див.* **прясти**
 плетінка — *кул.* **кукелка**, -и (*хліб*)
 плетіння — *ж.* **оплєта**, **оплє(і)тка**,
 -и
 плечистий — **плечатий** (*людина*)
 плечі — *мн. анат.* **рамена**, **плєчы**,
гиргы; *с.* **рамя**; *пол.* **баркы**
(верхня част. хребта); **дзяд**
завісив торбу на рамено
 плиска біла — *зоол.* **пліс(ш)ка**,
 -и; *Врх.* **лискавка**, **масленка**,
перебігулька; *тж.* **трясогузка**
 плита — 1. **бляха**, -и; *австр.*
шпартет, -у (*кухонна*); 2. *ч. нім.*
блят, -у (*плоска част.*); 3. *Врх.*
пола, -и (*вел. кам.*); **палята**
пєкли на блясы; **на шпартєты**
варіли їдло
 плівка поверхнева — *БГ.* **осу́га** (*у*
бочці з капустию, огірками)
 плід — **овоч**; **кісточковий** ~ **пест-**
ковий овоч
 плісирований = *Врх.* **зап(б)оріс-**
тий (*спідниця*)
 пліснява — **плісен**, -и; **цвви(і)ль**,
 -лі
 пліт — **плит**, *род.* **плота**; *Врх.*
острі(о)г (*з дер. дранок*)
 плітка — 1. *філол.* **ля(ьо)па**, **обгва-**
ра, **пльотка**, -и; *мн. Врх.* **ляп-**
кы; *Ртр.* **байі**, **плєткы**; 2. *зоол.*
облиця, -і; *пол.* **плотка**, -и; *Врх.*

дунка (риба); тж. плотиця, червоноперка
 пліткар — плёткар, -я; Врх. байчар; сільський ~ сільській плёткар
 пліткувати — ляпати, -ам, -аш; плести, -ту, -теш; телепати, -пчу, -пчеш (языком); байчарка плете бздурь
 плішка — заглибка, -ы; БГ. загбівка
 плоди фруктові — ж. садовина, овочына, -ы; мн. овочы, -ів
 плодовый — овочовий; ~ сік — овочовий сок
 плодовитий — плодистий
 плодоніжка — Врх. шпёник, шпінка
 плomba — нім. пльомба, -ы; поставити ~ бу — накласти пльомбу
 плomboваний — пльомбуваний (зуб)
 плomboвати — пльомбувати, -ую, -уєш (зуби)
 плоскогубці — техн. мн. клішчы, -ів; мал. клішчыкы; Прт. щыпчыкы, -ів
 плоский — плаский, пляскавий, пле(я)скакий; Врх. пологий, положыистий; тж. плесканий
 плоскінь — ж. бот. замашка, -ы; мн. пол. плоскункы; Врх. розклінки; са́мец, самиця (з конопель)
 площа — 1. заг. ч. нім. пляц, -у; 2. с. бо́isko (спортивна); 3. ч. рынок, -нку; торговиця, -і (торгова); 4. ЛШМ. цвіччак (навчальна); на рыно́вим

пля́цу сто́яв ра́туш

плуга деталі — 1. ч. Хриц. гужов (зал. ланцюг для коліс); 2. ж. заноза, -ы (паличка-зв'язка); 3. мн. колісниця́, ко́лічка (дер. колішня); 4. ле́миш, род. лемеша (зал. лемеш); 5. ч. по́лоз; 6. ре́діль, -я (гряділь); 7. мн. нім. ря́фкы (зал. обручі); 8. ч. Стб. стопок (поперечка); 9. мн. че́пігы (ручки); 10. че́ресло (передній ніж); 11. с. ца́пок, -пка
 плугатар — о́рач; плуга́тар, -я
 плутаний — поплёнтаний
 плутанина — мішани́на, плянта́нина, -ы; Прт. гматва́нина, -ы
 плутати — плянта́ти, плёнтати, -нчу, -нчеш; не плянта́й-ся мі́ під но́гами!
 плюскіт — плеск, -у; Прт. хлюст, -у
 плюш — окса́мит, -у; БГ. ба́ршан, -у (тканина з м'яким ворсом)
 плющ — бот. п(б)люшч
 пляж — ж. пля́жа, -ы; піщаний ~ пішча́на пля́жа
 пляма — фізіол. 1. нім. клякса, -ы (на папері); 2. осту́да, -ы (на тілі); 3. Врх. шплях, шпляха; на ли́цы лиша́ють-ся шпля́хы од ві́сны
 плямистий — Врх. платочистий, преклада́ний; Прт. бре(ы)зя́стий, -та, -те
 плямкати — ця́мкати, -ам, -мчеш; Врх. пля́цати, пля́цкати; ~ ротом — ця́мкати га́мбом
 пляшка, пляшечка — 1. заг. бу́те(и)лька; вел. бу́те(и)ль, -тля; нім. фля́га, фля́шка,

фляше́чка, -и; *тж.* плящина;
2. *пол.* балця́нка, -и; *Ртр.*
плетя́нка (обплетена); *на за-*
льо́ты приноси́ли зо со́бом
фля́шку палю́нки

пляшковий – буте(и)лько́вий

побажа́ння – жыче́(ы)ня, -нь;
найкра́щі ~ найлі́пшы жыче́ня
побажа́ти здоро́в'я – поздоров-
ка́ти-ся; *рідк.* рачы́ги, -чу,
-чыш

по-батько́ві – іме́но ві́тця; Ігор
Микитович – Ігор Дуда, сын
Мы́кити (*запис у документах*)

побаче́ння – зоба́че(ы)ня, спот-
ка́ня; *ж. пол.* ранд(т)ка, -и
(*зустріч закоханих*)

побачи́ти – вздрі́ти, -ію, -ієш;
призри́ти, узри́ти, -рю, -риш;
звиді́ти, навиді́ти, одвиді́ти,
-джу, -диш; зоба́чыги, -чу,
-чыш; узри́ти, -рю, -риш; *Врх.*
повиды́ти; *оженив см ся, не*
призрив см ся (ніс.); пришли
зме ей (ляльку) навиді́ти (ніс.)

побережжя – побре́жя

побитий – збитий (*про людину*)

побитися – 1. заставля́ти-ся (*об*
заклад); 2. пото́вчы-ся; *я́бка*
при перевозы́ню пото́вкли-ся

побіга́йло – *розм.* попы́хадло
(*людина, якою попи́хають*); *тж.*
попи́хач

побі́гти – полети́ти (полече́, по-
лети́ш, полети́т; полети́ме, по-
лети́те, полети́ят); пі́гнати;
Прт. поды́рдати, -ам, -аш
(*підтюпцем*); *полети́в, аж заку-*
ри́ло-ся за ним (прик.)

побілений – вибі́лений; ~ сті́на –

вибі́лена сьці́на
побі́льшення – *див.* збі́льшення
поблизу – *присл.* ко́ло, обі(о)к;
тж. бі́ля, поряд

побожний – набо́(і)жний

побо́їще – побойови́ско, побойо-
ви́ще

поборо́ти – преборо́ти, -рю, -реш;

Прт. покони́ти, -ам, -аш

побоюва́ння – *чес.* оба́ва, -и

по-братерсько́му – по-бра́терски,
по-бра́тски; шануймо́ся ~ !
– шануйме́-ся по-бра́тски!

побри́зкати – поця́пати, похля-
пати, -плю, -плеш

побут – бы́т, -у; спо́сиб жы́тя,
-со́бу ...тя; домашні́й ~ домо́-
вий бы́т

побу́ти – побы́ти (побу́ду, побу́-
деш, побу́де; побуде́ме, побуде́-
те, побуду́т)

пова́га – поважа́ння; пошани́вка,
-и; пошанува́ння; *нім.* автори́-
та(е)т, -у; *пол.* ша́цунок, -нка;
див. пошана; не маєш ~ ги! – не
маш автори́те́ту!

пова́дка – вда́ча, -и

пова́жний – гоноро́вий, розва́ж-
ний, статі́чний; *любля́т мене́*
хлопці – са́мы гоноро́вы (ніс.)

пова́жно – *присл.* гоноро́во, роз-
ва́жно(і), статі́чно(і)

поведі́нка – *с.* захо́вання, повед-
жы́ня, справува́ння; погана ~
кє́пске захо́вання

поверне́ння – верта́ня, воро́тя;
Хри́. верні́ня

поверну́ти, поверта́ти – верта́ти,
наверта́ти, -ам, -аш; верну́ти,

оберну́ти, обертати, на́верну, -ну, -неш

повернутися – цофну́ти-ся (пода-ти назад); в 1936 році зо шкiл вицофа́но нау́ку лемківско́го язы́ка

поверх – 1. с. пол. плéнтро, плёнтр, -а; Врх. пля́нтро; Стб. плё́нтро; ЗП. ви́рх (у будин-ку); 2. нім. па́ртер, -у (перший, цокольний)

повеселитися – выгуля́ти-ся (до краю); тж. натанцюватися

повз – присл. ко́ло, ми́мо, по́при

повзати – човга́ти, -ам, -аш

повздовж – присл. на́пiдовж (чо-гось)

повзик європейський – зоол. Врх. підядлі́вчак, прилі́пка

повинність – повинні́ст, -но́сти; ч. нім. фо́ршпан, -у; БГ. шар-ва́рок (примусова, трудова)

повинно – присл. до́в(л)жно

повидло – див. мармелад

повитиця – бот. 1. Врх. казі́ло (льонова); 2. пра(и)вити́ця, шчыри́ця, череви́ця, -і; Врх. бура́чка, сплы́гачка, червена нитка (європейська)

повід – ж. у́зда, -ы; мн. Врх. по-ві́дки (для коня)

повідомити, повідомляти – да́ти зна́ти; зголо́сити-ся, зголо́шу-вати-ся; нім. мельдува́ти, -ую, -уєш; коли повернешся – повідом! кед ся ве́рнеш – дай зна́ти!

повідомлення – опові́шчы́ня; ч. фр. кому́нікат (урядовий); нім.

мельду́нок, -нка; реля́ция, -іі пові́й звичайний – бот. Врх.

плóтник, поплоти́на

повік – присл. до кі́ньця жы́тя; ~ буду пам'ятати! запам'ятам до кі́ньця жы́тя!

повіки – мн. анат. ві́кы, кліпа́в-кы; Врх. ві́скы; пао(у)ча́йкы, по(а)ві́кы; Ргр. павуча́йкы

пові́льно – присл. пово́ли, по-ма́лы, помасы́сі(я); ві́льно; тж. пово́лі

пові́нь – по́він, род. пове́ни; с. пово́дя; ве́лька во́да, -кой ...ды; с. Прт. наводні́ня; по́від, -води

повір'я – вірува́ня; ка́ждий на́рід ма свої́ вірува́ня

пові́сити, повисну́ти – дзы́ргну́ти; обві́сити-ся; Прт. звисну́ти, -ну, -неш

пові́стка – юр. заві́домлі́ня, по-зов (до суду)

пові́сть – літ. по́віст, -и; ілюстро-вана ~ по́віст з обра́зками

пові́тка – шо́па, -ы

пові́тря – ч. 1. заг. во́здух, -у; 2. нім. лю́фт, -у (вільний дос-туп)

пові́я – груб. ку́рва, не́шта, шльо́ндра, шма́та, -ы; рідк. фре́йда, -ы; Врх. ля́рва (роз-пусна жі́нка)

повни́й – окопи́стий; по́вен (з верхом); Врх. зупо́вний

повнісі́нький – повнісьи́цькій, повні́цькій, -ка, -ке

повні́стю – до́цяп; ва́тра без мня до́цяп зга́сла

повно – присл. окопи́сто(і), пов-

ніцько

повноважний — уповажнёний

повнолиций — папуля́тий, папу́ляч; *Прт.* пуцува́тий, -та, -те (людина з вел. щоками)

повноліття — повнолі́ття

повнота — повня́ва, -ы; *Стб.* пов́ня

поводження — див. поведінка

поводитися — 1. заг. заховува́тися; обходи́ти-ся, справува́тися; *Врх.* води́ти ся; справити ся; справова́ти ся (пристойно); 2. здичаві́ти, -ію, -ієш (непристойно); як ся ти води́т? на забаві́ треба́ ся заховува́ти гідні

поволокти — повле́чы, -чу, -чеш; він ся повлю́к за ньом

поворот крутий — заво́рі(о)т, -роту; закру́т, -у; *ж.* кє́ра, -ы; скру́т, -у (дороги, річки); *тж.* вигин

поворухити — поруша́ти; ~ головою — поруша́ти голово́м

повстанець — повста́нець, -нця

повстанський — повста́нській, -ка, -кє; повста́нчий; ~ ка армія —

Повста́нче во́йско

повсть — *нім.* фі́льц, -у; *тж.* фетрповсякденний — *книж.* насу́шний; хлі́б наш насу́шний... (молитва)повторення — повторі́(і)ня; *ж.* *Прт.* репе́га, -ыповторити — повта́ряти, -ям, -аш
повторно — див. знову

повчання — поуча́ня

пов'язання рушниками — *Врх.* повязи́ныпов'язка — 1. ч. мед. ба́ндаж, -у (з бинта і вати); 2. опа́ска, -ы; ч. *Врх.* галу́нок (на голову);

пов'язувати — 1. мед. бандажува́ти, -ую, -уєш (бинтом); 2. завива́ти, -ам, -аш; завити, -ви́ю, -ви́єш (хустку, рану)

поганий — бры́дкий, кє́пскій, -ка, -кє; ли́хий, ма́рний, підлий, планний, худий; *чес.* шпе́тний; *Врх.* шка́редний; *Прт.* ні́клий; *ЛШМ.* пудлий; ~ ні справи — кє́пскы спра́вы; підлий кі́н до нічо́го не су́ций (прик.)поганин — *іст.* по́ганпогано — зьлі́, бры́дко, кє́пско, паску́дно(і), пла́нно, сла́бо, худо́; *Хриц.* зле, жлі́; ой зьлі́, недо́брі — *жени́ти-ся* треба́ (*ніс.*); *гне́ска* ма́ме кє́пску пого́ду; *коро́ва* до́йла-ся пла́ннопоганяти — *Врх.* згацька́ти, здіга́няти (коней)погань — бры́ть, дрань; *с.* паску́дство; *Врх.* бры́д, бры́дь; *Хриц.* бры́дота, бры́нь (дуже поганий)

погибель — про́паст, -ы

погіршитися — *рідк.* пониячы́тися

погладити — погласка́ти, -ам, -аш (себе, когось)

погляд — по́зір, -зо́ру; *с.* пол. зда́ня; *Прт.* зырк, -у; *Хриц.* взгля́д; бути уважним — дава́ти по́зір; не ма́м позо́ру, лем на то́ту го́ру (*ніс.*)

поглядати, поглянути — зазри́ти, візри́ти, піздрити, пізрити,

-рю, -риш; *слов.* позорувати, -ую, -уєш; попатрити, попатривати, -уюю, -юєш; *підрий, дівко, в густий ліс (ніс.); як на ню попатрю, так мі серце бо́лит (ніс.)*

поговір — *ж.* пльо́тка, -и; пуска́ти ~ розпу́шча́ти пльо́тки (слухи)

погода — 1. *рідк. Прт.* плане́га, -и; 2. па́пля, -і (*мокра*); 3. хви́ля, -і; *Ртр.* хви́льо́нька, по́года, по́час (*сонячна*); *за́ран ма́ бы́ти фа́йна хви́ля*

погодитися, погоджуватися — 1. зго́дити-ся, зга́джати -ся (*з кимсь*); 2. при́стати, при́ставати, -аю, -аєш (*з іншою думкою*); *Врх.* пога́джати ся; на тому ми ~ на тым зме́ся зго́дили

поголос — розго́лос, -у

погонич — пога́няч; *угор.* бо́йтар, -я (*помічник вівчара*); во́ловец, -вця (*волів*)

погорілець — погорі́лець, -льця; *Врх.* погорі́нец

погри́б — 1. *ж.* ле́до́вня, -і (*для льо́ду*); 2. *ж.* пи(е)вни́ця, -і; *слов.* гри́ба, грóбка, -и (*для картоплі*)

подавець — продавець, -вця; да́тель, -ля

подання — пода́ня, представлі́ня; ~ до нагоро́ди — представлі́ня для одзнача́ня

подарованний — подарува́ний

подарувати — дарува́ти, презентува́ти, -ую, -уєш (*комусь щось*)

подарунок — дар, дару́нок, -у;

пода́рок, -рка; *мн.* да́ры, -ів; *фр.* прэ́зент, -у; *Врх.* на ро́дове (*на хрестинах куми дарують дитині*); ~ до дня наро́дження — прэ́зент на уро́дины

податківець — *фін.* фі́нанц

податок — *іст. рум.* бі́р, *род.* бо́ру; бі́(і)рче (*подушний*); *нім.* конти́нгент, -у

подавати, подати — 1. завда́ти, -ам, -аш (*вантаж на плечі*); 2. позва́ти, -ву, -веш (*до суду*); 3. представі́ти, представля́ти, -ям, -яш (*до нагоро́ди*)

подавець — да́вач; да́вець, -вця

податися назад — цо́фну́ти-ся

подвиг — чы́н, -у

подвійний — дво́якій, дво́їстий; задво́який; *нім.* дубельто́вий; *астра́бы су́т задво́якы: ма́ты і вели́кы*

подвійно — дво́яко, два́крат; *нім.* дубельто́во; *га́ньба мі дво́яка, же́ люблю́ воя́ка! (ніс.)*

подві́р'я — ч. дві́р, -у; во́ (на) дво́ри(і); *Ртр.* подві́ря, обо́ра, ры́нок; ч. *Прт.* подворе́ць, -рия

подвоєння — здво́їня

подекуди — *присл.* де-ка́ды, інде; *Прт.* інде-ка́ди, подека́ди; в знач. в іншому місці

подешевіти — сту́няти; *паця́та на ярма́ку дост сту́няли*

подивися! — *нак.* за́зри! зі́ркни! по́смот! по́смотр! по́смот, Га́ньцю, по́смот на то́ты доли́ны (ніс.)

подивитися — зазри́ти, -рю, -риш; *рідк.* патри́ти, -рю, -риш; по́смотри́ти-ся; при́зри́ти-ся;

ЗП. позрі́ти, поника́ти; як на
ню попа́тру, так мі се́рце
бо́лит (ніс.)

подих — подых, -у

подихати — похуха́ти, -ам, -аш
(гріти диханням); ~ на замерзлі
руки — похуха́ти на замерзнені
ру́ки

подібний — поди́бний; ~ ні між
собою — поди́бны ме́дже со́бом
поди́бність — див. схожість
поди́бно — присл. рідк. нім. на
кшта́лт

поділ — с. ділі́ня

подільський — поди́льскій, -ка, -ке
(від Поді́лля)

подобатися — люби́ти-ся, подаба́-
ти-ся; Врх. злюби́ти; мені це не
~ ається — мі ся то́го не
пода́бат; як хто злюби́т гвари́-
ти: «два сто» або «дві́ста»

подовгувастий — довгавий, по-
довга́стий

подовжити — подовжы́ти, -жу,
-жыш (щось)

подолати — див. побороти

подорож — див. мандри

подорожник ланцетолистий —
бот. ж. ба́бка, -ы; го́йник, до-
ро́жник, напу́тник, попу́тник,
припу́тник, ра́нник; трипу́тен;
Врх. го́йове лі́стя, ра́йник

подорожчати — здорожі́ти, подо-
рожі́ти

подрібнений — подрі(о)бле́ний;
Прт. подро́бений, -на, -не
подрі́бнити, подро́бнювати — под-
ро́бити, -блю, -биш; Врх. под-
ру́цкати

подруга — колежа́нка, приятель-
ка, -ы

подружжя молоде — див. молоді
подружитися — 1. поколе́гувати
(стати товаришами); 2. побра́-
ти-ся (одружитися)

по-дружньому — присл. по-коле-
жаньски; радити ~ раі́ти по-
колежаньски

подряпати — подрапа́ти, -ам, -аш;
Врх. подрашпати

подряпина — с. Прт. заде́ртя

подумати — застанови́ти-ся; по-
мысли́ти; Врх. намысли́ти ся

подуріти — зглу́піти; Врх. оглу-
пи́(и)ти; Прт. поглу́піти, -ію,
-ієш (пошитися в дурні)

по-дурному — присл. по-борта́чки
подушка, подушечка — 1. ч. за-
голо́вок, наголо́вок, -вка; пол.
ясьок, род. яська; Врх. за-
гла́вок, заголо́вчок; 2. опу́шка,
-ы; ч. пу́шок, -шка (пальця);
тж. подушина; ка́ждий ся
вы́спит на заголо́вку, а я
небора́чок — під ла́вком (ніс.)

подяка — дяка, -ы; с. подякува́ня;
скла́дам серде́чне подякува́ня
роди́ны

поезія — літ. пое́(є)зия, -иі

поет, поетка — ч. літ. пое́(є)та,
пое́(є)тка, -ы

поетичний — поети́цкій, -ка, -ке

пожарище — спалени́ско; тж.
згари́ще

пожежа — ч. по́жар, -у; ~ у лісі —
по́жар в лісі

пожежний — пожарний; пол.
стража́цкій, -ка, -ке ~ на
команда — пожа́рна стража

пожежник — пожа́рник; пол.

стражак

пожертва — *церк.* офіра, -ы
пожертвувати — офірувати, -ую,
-уєш

поживний — пожиточний, по-
житний; уживальний, ужи-
точний; *тжс.* корисний

пожитки — *мн. груб.* манатки,
-ок; збирати ~ пакувати манат-
ки

поза — 1. *ім.* постава, -ы; *в знач.*
вигляд; 2. позауш, -ы; *в знач.*
поза вуха

позавчора — *присл.* предвчєра,
позавчєра; третього дня; *Врх.*
гєн-то; оногдивай; *Ргр.* позав-
шчєра, позавчєром, перед-
вчєром, предвчєром, завчєром
позавчорашній — предвчєрашній,
-ня, -нє; *Врх.* позаснічний

позаду — *присл.* зозаду, з тілу,
позад

позаочі — *присл.* позаочы; обмови-
ти ~ огварити позаочы

позбавити, позбавляти — збавити,
знебавити, -влю, -виш; *Прт.*
обезвладни(я)ти, -ню, -ниш
(влади, сили)

позбираний — позбераний

позбутися — збыти-ся, позбыти-
ся, спекти-ся (когось, чогось)

поздоровлення — поздравління,
жычє(ы)ня

поздоровляти — *див.* вітати

позивати — позывати, -ам, -аш

позика — *фін.* pożyczка, -ы; *тжс.*
позичка

позиковий — pożyczковий

позичати, позичити — заняти (зай-

му, займеш, займе); выпожы-
чати, выпожычыти, пожыча-
ти, пожычыти, -чу, -чыш
(щось комусь); добрий звичай —
не пожычай (*прик.*)

позичений, позичаний — пожы-
чє(а)ний

позіхання — зыва́ня; *Прт.* зя́ня

позіхати — зыва́ти, -ам, -аш; *Врх.*

зя́ти; *Прт.* зя́яти, -ям, -яш

позмінно — *присл.* *Прт.* напере-
міну

познайомитися — запознати-ся,
пзнати-ся, розі(о)знати-ся;
Врх. розпзнати ся

позначати, позначувати — 1. паль-
кувати, -ую, -уєш; *Прт.* выты-
ча(ы)ти, -чу, -чыш (*кілками*
поле); 2. *Врх.* штаховати (*кар-*
бами дерево)

позначка — ч. знак, -у; значка,
ознака, -ы; с. означє(ы)ня;
Прт. зазначка, -ы

позолота — позлота, -ы; *Стб.*
позлі(о)тка

позолотити — озлотіти, -о́чу,
-о́тиш (*когось, щось*)

позумент — гальон, галюнок, -нка

поїзд — 1. зал. потяг, -у; 2. пан-
цєрний ~ (*бронепоїзд*); 3. осо-
бовий ~ (*пасажирський*); 4. то-
варняк; тягаровий ~ (*товар-*
ний); ~ вже прибув — юж маме
потяг

поїздка — подорож, -ы; *пол.* вы-
цєчка, -ы

поїхати — поіхати, -ам, -аш

покажи! — *нак.* вка́ж-но! покаж!
скор. *Врх.* вка́-ле

показати – вказати (вкajú, вка́жеш, вкаже́ме); *вказав єм ван-ровни́ку доро́гу през го́ры*
показатися, показуватися – вказати-ся, вказувати-ся; БГ. обявити ся; заказувати ся; Пвн. зноровити ся

показник – мірник, пока́жчык

показовий – взоро́вий

показувати – див. проектувати

покалічений – скалі́чений; скалі́чавлений ~ на війні – скалі́чений на війні

покалічити – скалі́чити, -чу, -чыш; Прт. запажерити, -рю, -риш; *запажерив єм барз ногу*

покарай! – нак. ска́рай! скор. ска́р! ска́рай мня, Бо́же! (клятва)

покараний – кара́ний

покарання – ж. кара, -ы

покарати – ска́рати, -ам, -аш; ~ на смерть – ска́рати на сме́рт

покаяння – ж. поку́та, -ы

покидьки – мн. одпа́дки, -ів

покинути – лишы́ти, -шу, -шыш; понеха́ти, -ам, -аш; Врх. зоха́бити; Ргр. охабити, пооха́бити; *а юж мене, моя мша, зоха́бля, зоха́бля (ніс.)*

поки, поки що – присл. аж, до́кля, за́к, зака́ль, за́кы, за́кыль, за́кым, за́кля, за́ни(і)м; на́разі, ни(і)м; д(п)о́кля; Врх. за́таль, за́тля, ны́ж; Ргр. до́каль, до́кы, до́по́кы, по́ка(є)ль, по́кы; тж. тимчасом; *за́кля жы́ти буду, то́го не забуду (прик.); по́кля на персте́ник пальчы́ки не зло-*

жы́в (ніс.)

покійник, покійниця – не́бі(о)ж-чык; не́бі(о)жка, -ы; гме́рлец, -рця; мрец, род. ме́рця

покірний – поту́льний; ~ за характером – поту́льний по на-ту́рі

покірно – присл. поту́льно(і)

поклажа – рідк. Врх. терки́ла; в знач. домашні речі, мішок з одягом

покласти – Ргр. чу́лити ся, зчу-ли́ти уха; в знач. ~ вуха на себе (про коня, kota, собаку)

поклик – див. заклик

покликати – позва́ти, -ву, -веш; спрова́дити, -джу, -диш; тж. викликати, привести; ~ ліка́ря до́дому – спрова́дити дохто́ря до́мів

по-козацькому – присл. по-коза́ц-кы

покоління – поколі́ня; молоде ~ мло́де поколі́ня

поколювати – стрика́ти; *стри́кат мня в бо́ці*

покороблений – зві́рений; БГ. ві́рий

покоси – мн. ва́лки, -ів; ч. по́ліг, -у; (скошена трава); одн. Врх. ва́лок, по́сті́вка

покотитися – покату́ляти-ся

покохати – зами́лювати, -ую, -уєш; Врх. вы́любити (кого́сь)

покращати – полі́пшати, -шу, -шыш

покращення – полі́пшы́ня; ж. попра́ва, попра́вка, -ы

накидати – намі́тувати, -ую, -уєш; *намі́туєме сы́но на віз*

покривало – ж. вере́та, -ы; пол.

капа, -и (на ліжко); див. попона

покритка — при(е)спа́нка, переспа́нка, -и; Ртр. копы́лка, копиля́шниця, копырда́я, пре(и)спани́ця (дівчина, яка має нешлюбну дитину)

покриття — покрýття; ~ витрат — покрýття ви́датків

покришка — с. де́нце, -нця; покρύ́вка, -и; Стб. наве́ршник; Прт. одкрывка, -и (для посуду)

покрівельник — го́нтар, да́хар, -я; Прт. де́кар, -я (покриття дахів)

покрівля — див. дах

покрій — крав. крй́й, род. кро́ю; фасон, -у

покривительство — ж. протекци́(і)я, -иі; в знач. сприяння

покупець — поку́пец, -пця; поку́пач, поку́пник; нім. кліє́нт

покропити — див. побризгати

покупка — мн. заку́пи, -ів; с. купно́; ч. Прт. набы́ток, -тка; ходив-ем на ри́нок робі́ти заку́пи

покуштувати — див. спробувати

пола — пі́лка, -и (край поли одягу)

поламати — Прт. згармаси́ти, -а́шу, -а́сиш

полатати — зацирува́ти, -у́ю, -у́єш; Врх. заплата́ти

поле — 1. бе́зна, -и (запущене);

2. пол. спорт. бо́isko (футбольне); 3. Ртр. бурачы́ско, румп-ли́ско, рункли́ско (бурякове);

4. Хриц. ві́вси́ско; Ртр. ві́вся-ни́ско, ві́всяни́ця (вівсяне);

5. ж. го́лиця; Врх. голоби́ря, -і

(очищене від дерев); 6. ч. Прт. ді́л, род. до́лу (межа між селами на вершині гір); 7. ч. за́гін, род. за́гону (смуга); 8. ж. загоро́да, -и (засадибою); 9. ж. Хриц. заку́тина (в закутку); 10. ж. зорани́на, -и; Ртр. у́гі(о)р; ЗП. орани́ця (зоране); 11. Ртр. капусти́ско (капустяне); 12. карпели́ско (після ріпи); 13. бараболи́ско, грули́ско, компериско́ (картопляне); 14. Ртр. конопли́ско (конопляне); 15. Врх. крячы́сте ~ (заросле кущами); 16. ж. Врх. палени́ця (палене); 17. піско-ви́ско (піщане); 18. полечко́ (поет); 19. Врх. планни́ця (неродюче, необроблене); 20. ж. Ртр. попівшчы́на (священика); 21. Ртр. пшеничы́ско, пшенич-ни́ско (пшеничне); 22. ж. стер-ня́нка, -и (після збору злаків); 23. ж. Врх. цари́на (заго-роджене); на́сла-м ко́ні на ви́гоні і на капусти́ску (піс.); по́сьі́є мій ми́лий два заго́ны ле́ну (піс.)

полегкість — полегкі́ст, -ко́сти; відчувати ~ одчувати полегкі́ст
полегшати, полегшити — одлег-ну́ти, одлігну́ти; Врх. зільжы́ти; тж. полегшувати; юж мі одле́гло в гру́дях

полегшення — полегшы́ня; ж. по-легота́, -и; ~ після лікарства — полегота́ по лі́ку

полива — е́маль, -лі; ч. нім. глейт, -у

поливальниця — полива́чка, лі́й-

ка, -ы

полин гіркий — бот. **по́лон**, -у;
Врх. **по́лонь**; *выпив бы-м с
по́лином згорілки*

полисіти — **по́лысьти**, -ію, -ієш
полиця, поличка дер. — 1. ч. **бант**
(для курей); 2. мн. рідк. **гряды**,
грядкы, **кривулі** (для дров, біля
печі); 3. ч. **мисник**; рідк. **по-
дішір**; БГ. **вжычник**; Прт.
льжжик, -а (для тарілок)

поліно — 1. заг. **дровно**; ч. **кльоц**;
кльоцок, -цка; Ргр. **кляцік**,
клятик; 2. мн. **смолівкы**, -вок
(соснові)

поліпшення — ж. **попра́ва**, -ы;
здоров'я пішло на ~ **здравля** іде
на **поправу**

політ — лет, **льот**, -у; випробу-
вальний ~ **пробний** **льот**
політехнічний інститут — **Політех-
ніка**, -ы; Львівський ~ **Львів-
ска Політехніка**

політика — **політы́ка**, -ы; ней-
тральна ~ **невтральна** **політы́ка**
політиканство — **політиканьство**
політиканський — **політикань-
скій**, -ка, -ке

полицай — іст. **поліціант**; **гайдаук**
(за Австро-Угорщини); Врх. **по-
лиці(i)ян**

полова — Стб. **плава́йка**, **пла(о)-
вая**, **пловий**

половина — пів; нім. **гальба**, -ы
(1/2 літра пива); *мам спотканя
о пів на шість*

пологий — **положы́стий**, **спадіс-
тий**; Врх. **походистий**, **спустис-
тий**, **схыльни́стий** (гора); тж.
спадистий

пологовий — **породо́вий**; тж.
родильний; ~ будинок — **поро-
дова лічниця**

положення — 1. ч. **пре́пис**, -у; тж.
правило; 2. ч. **ста́н**, -у

полон — ж. **нево́ля**, -і; потрапити
в ~ **попа́сти** до **нево́лі**

полонений, полонена — **бра́нец**,
-нця; **бранка**, -ы; **зая́тий**

полонити — **зневолити**, -лю, лиш;
Врх. **плы́нити** (людину)

полоскати — **выполокати**, **поло-
ка́ти**, -ам, -аш (водою); *леп ся
полока́ло в пото́ць*

полотна сувій — Врх. **порт**; Ргр.
круг, **кружок**, **кату́ля**; **гу́ля**,
гулька

полотно — 1. заг. **плот́но**, **полот́-
но**; **скру́шка**, -ы; 2. Стб. ж.
верхі́вка; с. **верхі́вне**, **вирхі́в-
ничне** ~ (різновид); 3. с. Хриц.
вето́хне ~ (м'яке, делікатне);
4. ж. Ргр. **грудза́нка** (для
овечого сира); 5. ч. пол. **дрелих**
(льняне, смугасте, тік);
6. **зрі́бне** ~ (грубе, з конопель);
7. слов. **кана́фас**, -у (для перин);
8. ж. **кри́жма(о)**, -ы (для обряду
хрещення дитини); 9. ж. **купча**
матерія, -чой ...**риі** (фабричне);
10. Врх. **плоскі́нь**, **плоскі́нка**,
плоску́ри (з конопель); 11. **по-
ві́смо** (тонке, якісне); 12. **поло-
те́нко**; **полоте́нце**, -нця (для
сита); 13. Ргр. **ситко**, **ситце**;
ці́джка (для ці́дження молока);
14. **пачі́сняне** ~ ; Стб. **пачі́сне**;
паче́(у)сне (льняне, домоткан-
не); 15. ж. **фарба́нка**, -ы (фар-

боване); з *начісного* *полотна*
швили мішки і плахты

полотняний — *пол.* парцяний;
тж. рядняний

полохати — *полошыти*, -шу,
-шыш; *тж.* лякати

полуденний, полудневий — *полуд-*
ньовий

полуденок — *підвечірок* (*іда під*
вечір)

полудень — *полудне*

полудрабок — *с.* *біло*; *мн.* *Врх.*
літорки, -рок; *в знач.* *верхня*
бокова перекладина воза; *лі-*
торки — *то малы драбінки на*
возы

полукіпок — *сті(и)жок*, -жка; *Врх.*
колупів(т)ок; *мн.* *БГ.* *менді* (*із*
12 сноів)

полумисок — *Прт.* *півмисок*, *по-*
ломисок, -ска

полум'я — *ч.* *плімін*, *полімін*,
-мени; *скор.* *поліом*

полуниці — *мн.* *бот.* *трускавки*
полуничний — *трускавковий*;
~ сік — *трускавковий сок*

полустанок — *зал.* *стаційка*, -и
(*мал. станція*)

полювання — *полюваня*; *мн.*
ловы, -ів; *ж.* *охота*, -и; ~ на
лисиць — *ловы лишок*

по-людському — *присл.* *по-люд-*
скы

поляк, полька — *Поляк*, *Полячка*,
-и; *іст.* *Лях*, *Ляшка*, -и; *Врх.*
Ляшота

поляна у лісі — *ч.* *чертіж*, -тежа;
Ртр. *л(в)аз*; *іде дойджык*, *іде*,
юж є на чертежы (*ніс.*);

польовий — *польний*; ~ *ва дорога*
— *польна пут*

польський — *польскій*, *лядскій*,
ляцкій, -ка, -кє

Польша — *Польска*, -кой

помада губна — *воргівка* -и; *нім.*
шмінка, -и

помазок — *мазак*; *пінзель*, -зля
(*для гоління*)

помалесеньку — *присл.* *помалют-*
кы, *помалюцькы*, *помаціць-*
кы; *розвивай-ся*, *бучку*, *з долу*
помалюцьку (*ніс.*)

помалу — *присл.* *поволи*; *помалы*;
Врх. *помаленькы*, *помальше*
помастити — *посмарувати*, -ую,
-уєш; *прііюс він ій дубового*
сала, *як посмарував*, *то скоро*
одстала (*ніс.*)

поменшати — *поменьшати*, -ам,
-аш

померлий — *в(г)мерлий*; *книж.*
усопший

померти — *в(г)мерти* (*вмру*,
вмреш, *вмре*); *оддати духа*;
сконати, -нам, -наш; *Врх.* *ска-*
пати, *скапнути* (*хворіючи*); *Пєн.*
згіннути; *оддати Богу духа*
(*прик.*)

помешкання — *невідм.* *мешканя*
поміи — *мн.* *зливкы*, -вок; *помыі*,
-ый

помилитися, помилятися — *зблу-*
дити, -джу, -диш; *змыліти-ся*,
мыліти-ся; *Врх.* *примыліти*
ся; *неочекувані змылів єм ся в*
дорозі

помилка — *ч.* *блуд*, -у; *омылка*,
помылка, *хыба*, -и; *велика* ~
велькій блуд

помилковий — *мыльний*, *невда-*

ний; омыльний

поминки — річниця, -ці (через рік)

помідор — див. томат

поміж — присл. ме́дже, поме́дже, поме́жы (кого, що); поме́дже дере́в ро́сли кря́кы

поміняти — почи́рати, -ям, яш; Врх. пере́чырати

поміст — помост, -у (дер.)

помітити, помічати — заува́жыти, -жу, -жыш; підзи(о)ря́ти, підзи(о)ри́ти, -рям, -ряш; покмі́чувати, -ую, -уєш

поміщик, помыщиця — іст. ді́дич, ді́дичка, -ы; пан, пані

по-моєму — займ. по-мо́му, як на мене

поможи, Боже! — скор. по́м(н)ай-Бі!

помолодіти — одмолоді́ти, -ію, -ієш (стати молодшим)

поморщений — зморшче́ний; Врх. зба́бче́ний (горох); перен. люди́на

помпон — ж. кыта́йка, -ы

помста — пі́мста, розпла́та, -ы (відплата за зло)

помститися — пі́мстити-ся

помчати — погна́ти (поже́ну, поже́неш, поже́не; поже́неме, поже́нете, поже́нут); полети́ти, -ечу, -єтиш (кудись); полети́в-бым на край сві́та (ніс.)

пом'якшити, пом'якшувати — змякшы́ти, -шу, -шыш; Прт. змякчы́ти, змякчува́ти, -чу, -чыш

пом'ятий — зужва́ний; Прт. зга́мжля́ний, -на, -не

понад — див. зверх

понева́ряться — тура́ти-ся; Врх.

Прт. тыра́ти ся, туля́ти ся

понеділок — понеді́лок, -лка; ой, мину́в-ся понеді́лок, мину́в-ся ві́торок (ніс.)

поновлення — поновлі́ня

понос — с. мед. розві́льні́ня; ж. черві́(ю)нка, біга́чка, біга́(у)нка, дриск(т)а́чка, дрисля́вка, -ы; ж. Врх. рі́завка; ж. Прт. гна́чка, ляксівка, сра́чка; ж.

Прт. зелю́нка, черю́нка, -ы

поносити — ляксува́ти; зы́в єм зеле́не я́бло і за́чав ляксува́ти

поночі — присл. на те́мно

поодинокий — єдно́стко́вий, поє́диньчий; ~ випадок — поє́диньчий трафу́нок

пооди́нці — присл. поє́диньчо, по є́дному; поверта́тися ~ верта́ти по є́дному

попадатися — трафля́ти-ся

попелиця — зоол. Врх. муша́рка

попелище — попели́ско (після вогню)

попелюшка — Врх. киди́к (мал. людина)

попервах — див. спочатку

попередження — престо́рга, -ы
попередити, попереджати — осте́речы, -єжу, -єжеш; осте́рігати, -ам, -аш (когось)

попередник — книж. предте́ча, -ы

попередній — при́йде́шній, -ня, -не; пол. прові́зоричний; Врх. пре(и)де́шній

попередньо — присл. нагру́бо, прові́зорично

попереду — присл. **напопéред**, **пéредом**, **попере(і)д**; *Врх.* **наперед**; *Прт.* **наперéді**; *він стояв напопéред ко́ня*

поперек — 1. *мн. анат.* **кри́жы**; 2. *присл.* **на́вкір**, **напівпéрек**, **напівпéрек**, **півпéрек**

поперечка — **півперéчка**, **попéрчка**, **-ы**

поперечний — **півперéчний**, **півпéрчний**

попіл — **попел**, **-у**; *ж.* *рідк.* **спу́за**, **-ы**

попілиця капусти́яна — *зоол.* *Врх.* **попели́ця**, **попіля́нка**, **попільни́ця**, **попільню́ха**, **поплю́ха**; *тж.* *тля*

попільничка — **попельни́чка**, **-ы**

поплавок — **пла́ви(о)к**, **плы́вок**, **-вқа** (*вудки*)

поплін — *ж.* *текст.* *нім.* **попелі́на**, **-ы**

попона — **де́рка**, *нім.* **ка́па**, **-ы**; *Прт.* **де́ка**, **покро́вец** (*на лі́жко, на ко́ней*)

поправити, поправляти — **напра́вити**, **-влю**, **-виш**; *Прт.* **репе́рувати**, **зрере́рувати**, **-ую**, **-уєш**

попробувати — **посмакува́ти**, **потре́бува́ти**, **-ую**, **-уєш**; *Врх.* **по́бабрати**, **поба́бляти**, **пома́мляти** (*яку́сь стра́ву і зали́шити*)

по правді — *присл.* **напра́вду**

поправлятися — *Врх.* **підобрати́ ся**; *кєд ся бы́цьок підобéре, то го прода́ме*

попродати — **спрода́ти**, **-ам**, **-аш**; ~ *майно* — **спрода́ти ма́сток**

попросту — *присл.* **просто́**

попрощатися — **пожегна́ти-ся**,

одкланя́ти-ся, **розста́ти-ся** (*з кимсь*)

популяризувати — **пошы́рюва́ти**, **-ую**, **-уєш**; **шы́рити**, **-рю**, **-риш**; *тж.* *пропагува́ти*

попускати — **попушча́ти**, **-ам**, **-аш**; *Прт.* **злю́зьнити**, **-ню**, **-ниш**

по-п'яному — *присл.* **по-пияно́му**

пора — *ч.* *час*; **час додо́му час, не тре́ба ту нас** (*ніс.*)

порада — **ра́да**, **-ы**; *книж.* **со́віт**; *Прт.* **поту́ха**, **-ы**

порадити — **пора́їти**, **-аю**, **-аїш**; **зара́дити**, **-джу**, **-диш**

порадник, поради́ця — **дора́дец**, **-дці**; **дора́дця**, **поради́ця**, **-і**

поражати — *див.* *вражати*

поранений — **ранений**

поранити — **рани́ти**

поранитися — **покалічы́ти-ся**

порвати — **подéрти**, **розде́рти**, **-дру**, **-дреш**; **поторга́ти**, **урва́ти**, **-ам**, **-аш**

порівняти, порівнювати — **зоста́вити**, **зоставля́ти**, **-влю**, **-виш**; **прирівня́ти**, **-ям**, **-яш**; **прирівнюва́ти**, **-ую**, **-уєш**; ~ *одне з другим* — **зостави́ти** *є́дно з дру́гим*

поріг — **по́ри(о)г**; *скор.* **праг**; *мн.* **поро́гы**

порізати — **потя́ти**, **-тну**, **-тнеш** (*тканину, папі́р*)

порізатися — **пориза́ти-ся**

по-різному — *присл.* **рі́жно**, **розма́їто**, **по-всяко́му**; *тж.* *всі́яко*

поріст — **зарі́ст**, *род.* **зарос́ти** (*рослинні́сть на ті́лі*)

порічки — *бот. мн.* **пожы́чки**, **-ів**

порода — **ра́са**, -и; ч. гатунок, -нку

породистий — **расо́вий**; в знач. чистокровний

порожній — **пу́стий**

поросся — *див.* свиня

поросятко — **паця́тко**; ч. **ци́цак** (*який ще ссе*)

порох — **пил**, -у; *ж.* пилю(я)ка, -и

порпатися = **бабра́ти-ся**

портрет — *мист.* **по́трет**, -у; чоло-
вічий ~ **мужескі́й по́трет**

портретний — **потрето́вий**

портсигар — *ж.* **ц(дз)игарни́чка**, -и

портфель — *ж.* **те́чка**, *вел.* **те́ка**, -и; *тж.* сумка

поручні — *мн.* **по́руча**, **поруча́та**;
пол. **баля́са**, **баляси́на**, -и;

поренча; *тж.* парапет, перила
порушити, порушувати — **нару-
ша́ти**, -ам, -аш

порхавка — *бот.* **курня́вка**, **ку-
ря́вка**, -и; *Врх.* **курп(ч)а́вка**,
порохав(л)ка (*гриб*)

порція — *нім.* **порция́**, -иі; *мал.*
порцийка́, -и; ~ горілки — **пор-
ция палю́нки**

поряд — *присл.* **о́бок**; один ~ з
другим — **єден о́бок друго́го**

порядний — **поцти́вий**, **присто́й-
ний** (*про людину*)

порядність — **поцти́віст'**, -во́сти;
*де уро́да ла́дна, там поцти́віст
мала* (*ніс.*)

порядно — *присл.* **слу́шно(і)**, **поц-
тиво(і)**

порядок — **лад**, -у; **чысто́та**, -и;
нім. **мо́рес**, -у; *БГ.* **ряд**; в *на́шій*

хы́жы неє ря́ду

порятунок — **рату́нок**, **порату́нок**,
-нку; **спас**, -у; *неє спа́су од тых
кома́рих*

посаг — *с.* **віно**; *рідк.* *Врх.* **дзя́й-
стра**

посада — *с.* **стано́віско**; ч. *фр.*
пост, -у

посадити — **сади́ти**, **саджа́ти**, -жу,
-жаш

посадка — *с.* **насаджы́ня**

посадовець — *рідк.* **достой́ник**
(*особа, яка займає високу
посаду*)

посваритися — **повади́ти-ся**; *жін-
ки* ~ *илися* — **жэны повади́ли-ся**

посвідка, посвідчення — **пось-
ві́дка**, -и; *с.* **посьві́дчы́ня**, **сьві-
до́цтво**; *юрид.* **легі́тимация**, -иі
(*особи*)

посвідчити — **посьві́дчы́ти**, -чу,
-чыш

по-своєму — *присл.* **по-сво́му**; *ма́-
ме робі́ти по-сво́му*

посвячення — **посьвя́чы́ня**

поселенець — *див.* колоніст

поселення — **поселі́ня**; *пол.* *чес.*
оса́да, -и (*колонія*)

посивіти — *Прт.* **ошади́ти**, -ію,
-ієш

посилання — **посыла́ня** (*на когось,
на щось*)

посилати — **сла́ти** (*шлю, шлеш,
шле; шле́ме, шле́те, шлю́т*)

посилка — **пресы́лка**, -и

посильний — **посла́нец**, -нця

посипати — 1. **порошы́ги**, -шу,
-шыш (*землю піско́м*); 2. *Прт.*
жвірува́ти, -ую, -уєш (*дорогу
гравіє́м*)

посібник — **запомо́га**, -и; *тж.*

підручник

посів — засів, -у; сів, -у; весняний ~ весняний засів

посідати, посісти — посидати, -ам, -аш; посісти, -сяду, -сядеш

посіяти — посіяти (посію, посієш, посієме; посієте, посієме, посіють); на грядці посієме цвільових буряків; посіяла руту-мяту ме́жме бере́гами (піс.)

посковзнутися — послизнутися, сховзнутися; помалюськи, моя мила, же́бы-с ся не сховзла (піс.)

послабити — попустити, -ушчу, -устиш (контроль)

послаблення — Прт. ослабління

посланник — vysлaнник

послід — мн. 1. бі́бки, -бок; бі́бьчкы, -чок; Прт. бубе́чкы (овечий); 2. гуся́чкы, -чок (гусячий); 3. кобы́лінці, -нец (козячий); 4. козя́чкы, -чок (козячий); 5. коров'я́чкы, быдля́чкы, -ів; с. лайно; рум. бале́га, -ы; (коров'ячий); 6. ку́рячкы, -чок (курячий); 7. пся́чкы, -чок (собачий)

послуга — услу́га, -ы

послужливий — Врх. vysлужний

послушний — Врх. слухняний; на́шы ді́ти сут неслухня́ны

послушниця — церк. нови́ця, -і (молода монашка)

послухати — рідк. Врх. услухну́ти

помагай, Боже! — скор. по́найбі! (привітання)

посмажити — спéкти (спéчу, спéчеш, спéче; спечéме, спечéте, спéчут)

посміховисько — посми́хови́ско; бути ~ ом — бы́ти посми́хови́ском

посмішка — ч. усьмі́х, -у; усьмі́шка, -ы

посол — спец. амбаса́дор, -я; по́сел

посольство — ж. амбаса́да, -ы

посольський — посольськiй, -ка, -ке

поспіхом — присл. поспи́шно, на гва́лт (дуже швидко)

поспішати — пона́гляти-ся; Врх. спона́гляти ся, шатува́ти; тж. ква́питися; пона́гляй-ся, а́ле пома́ли (прик.)

пост — війс. пол. постеру́нок, -нка

поставити — покла́сти, -ду, -деш; позначы́ти, -чу, -чыш (позначку)

поставка — доста́вка, -ы; ~ товарів — доста́вка кра́му

постанова — ухва́ла, -ы; розпо́ряджы́ня

постаратися — прикла́сти-ся (до чо́гось)

постаріти — зостари́ти-ся; Врх. вы́старі(и)ти ся, спреходи́ти ся; Прт. здзя́діти, -джу, -диш (стати старим); ю́ж єм ся зоста́рив, а тако́го-м не ви́дів; ю́ж ся спреходи́ли пара́дны дівочкы (піс.)

постать — 1. заг. фігу́ра, -ы; 2. міф. Хри́щ. біхреса́ (лісова); така ма́муна, што по лі́сьї

ві́скат, лу́ккат, пу́кат

постачати – достарчы́ти, старчы́ти, постарча́ти, -ам, -аш; доставля́ти, поставля́ти, -ям, -яш
постійний – ста́лий, ві́чний; *Врх.* ві́чы́стий; ~ йне проживання – ста́ле замешка́ня

постійно – *присл.* ста́ло, ві́чно; *нім.* фу́рт; *по́кус, але фу́рт!* (*прик.*)

постілка – *ч.* хі́дник

пості́ль – по́сьт(ц)і́ль, по́стель, -е́лі(и); змінити ~ преміні́ти
по́сціль

постовий – *війс.* по́стерунко́вий

посто́ли шкіряні – *мн.* кє́рпці, хо́дакы, -ів; *мал.* хо́дача́та; *ЗП.* змі́ткы; *рідк.* ЛШМ. бо́чкору́; *хода́чкы ся потопи́ли, онучкы́ ся потрати́ли* (*ніс.*)

постри́гти – о́стричы, по́стричы (*волосся*)

пострі́л – стрі́л, -у; пролу́нав ~ по́чув-ся стрі́л

посту́кати – 1. за́пукати (*в двері*); 2. по́черкати, -ам, -аш (*по голо́ві*); *а в Крако́ві-Мазуро́ві за́дурка́ють дзеци моє́* (*ніс.*)

посу́да кухонна – *с.* гра́тя (*од. грат*); на́чы́ня, -нь; *Ріг.* са́ган, са́ганек; *рідк.* суди́на (*мет. або керамі́чна*); *мій миле́нький при́шов пня́не́нький, по́бив на́чы́ня* (*ніс.*)

посу́дина – 1. гуся́тниця, -и (*для гусей*); 2. *ч.* БГ. ка́діб (*дер., для збері́гання зерна*); 3. *Ріг.* ма́ківниця, ма́кушниця, ма́кор-тет, те́рло (*для тертя ма́ку*);

4. БГ. ма́зярка (*для дьогтю*); 5. плюва́чка, -и (*для спльовування*); 6. ра́фка, -и (*для мас-ла*); 7. *Врх.* товпу́га (*для солі*)

по сухому – *присл.* насу́хо

поталанити = *Врх.* здари́ти ся

по-твоє́му – *присл.* по-тво́му; *най бу́де по-тво́му!*

потво́рний – облу́дний; *чес.* шка-ре́дний (*бри́дкий*)

поте́пліти – степлі́ти; сьо́годні

~ло – гне́ска степлі́ло

поти́лиця – *ч.* а́нат. карк, -у

поти́личний – ти́льний

потихе́ньку, потихесе́ньку – *присл.*

по́тихіцькы; *тжс.* сти́ха

потиху – *присл.* по́тихы

по́тік гірський – *Врх.* ди́кий по́-тік; *ЗП.* зві́р, зворі́на; *мал.*

по́точи́на; *вел.* пото́чище

по́тім – *див.* пі́сля

по́тишати – *див.* розра́джувати

пото́вкти – пото́вчы, прето́вчы, -чу, -чеш; ~ карто́плю – пото́в-чы ко́мпери

по́тонути – вто́пити-ся, пі́ти на дно́; *він пі́шов на дно́, як ка́мін*

по́топтати – здо́тати, -ам, -аш (*нога́ми*)

пото́ргувати́ся – по́купчы́ти-ся

по́трапити, по́трапляти – по́пасти, -а́ду, -а́деш; тра́фити, по́тра-фі́ти, -флю́, -фи́ш; тра́фляти, -лю́, -и́ш; *Врх.* по́шлякува́ти (*на слі́д*)

потре́ба – знадо́ба, -и; *Прт.* по́трі́б, -ре́бы

потре́бно – *присл.* тре́ба, ва́ртат; *скор.* тра́; на́лежы́т-ся; *тжс.* необхі́дно; ~ допо́могти – на-

лежыт-ся помічы
 потрійний — троякій, троїстий;
 ~ вузол — троякій у́зел
 потрісканий — поры́тий; *Врх.* паз-
 деристий, спаздерений; *мам*
спаздерены ру́кы
 потріскати — попу́кати; порыпа́-
 ти; *од те́пла пец ся поры́нав*
 потроху — *присл.* по́кус, да́кус;
мал. покусі́цька, покусці́цька,
 поку́сцьок (*у певній мірі*); всьо-
 го ~ *вшыткого* по́кус
 потрухи — *мн. анат. розм.* ба(е)-
 бехы, -ів
 потрясі́ння нерво́ве — струс, -у;
нім. шок, -у
 потрясти — поте(ы)рмоси́ти, -о́шу,
 -осиш; *Врх.* поды́рбати, по-
 те(ы)рпа́ти
 по-украї́нському — *присл.* по-
 украї́нськи
 пофлі́ртувати — порома́нсува́ти,
 -ую, -уєш
 поха́пцем — *див.* нашвидку
 похва́льний — хва́льний (*грамо-
 та, лист*)
 похи́лий — 1. заг. похы́лий,
 похы́лений, похы́льний (*дере-
 во*); 2. *Врх.* ско́систи́й, спади́с-
 тий; *Прт.* схы́льни́стий, -та, -те
 (*берег*); 3. *склонений* (*паркан*)
 похмі́лля — похмі́ля
 похму́рий — пону́рий; *змениш.* по-
 ну́рува́тий (*стан людини*); *Врх.*
 хню́ра, -ы; *Ртр.* мозу́р, пону́-
 ра(я)к, хму́раве́ц (*людина*); *чом*
ходиш та́кій пону́рий?
 походже́ння — походже(ы)́ня, ро́-
 дом (*зі села*); *молоды юж за-*

бы́ли сво́е походжы́ня
 походу́ початок — *війс.* *Прт.*
 вы́марш, -у
 похоро́н — погреб(і)б, -у
 похоро́нити — поховати́, -ам, -аш;
Прт. погребати́, -ам, -аш; *лем*
при во́йску похова́ют цыса́рскы
во́якы (ніс.)
 похоро́нний — погребови́й
 похресник, похресни́ця — хресня́к,
 хресня́чка, -ы
 похрестити — поксти́ти, -кшчу,
 -кстиш; *Врх.* о́молитва́ти (*ди-
 тину*)
 поці́лювати — поці́люва́ти, -ю́ю,
 -юєш; поцюпа́ти, -ам, -аш; *раз*
мня поці́лював — полéтів до
дя́бла (ніс.)
 поці́лунок — поці́люнок, -нка;
дит. цю́м! ~ на проща́ння —
 поці́люнок на пожегна́ння
 поцупи́ти, цупи́ти — *груб.* сти-
 рити, тирити, -рю, -риш; *тж.*
 тя́гти, тринька́ти
 почати́, почина́ти — зача́ти, -чну,
 -чнеш; зачы́нати, -ам, -аш;
 я́ти-ся (*щось, з чогось*); *в шчес-
 ли́ву годи́ну весы́ля зача́ти*
(ніс.)
 початкова́ — пі(о)дста́вова (*школа*)
 почека́й! — *нак.* по́(і)жди! по́чкай!
 хви́лька! по́чкай на мня і я

при́ду!
 почека́ти — діжда́ти-ся; підож-
 да́ти, -ду, -деш; по́чка́ти, -ам,
 -аш; пого́діти, -ію, -ієш; *Врх.*
 подіжда́ти
 почервоні́ти — розчерве́ніти-ся;
 ЗП. зачерлені́ти

по черзі — по-ко́лєйці; *Врх.* за́рядом, за́поряд; *Прт.* напере́міну; *ден по дню* — *маме за́рядом*

почесний — гоно́ровий; досто́йний; ~ караул — гоно́рова ва́рта
почина́ння — за́чина́ння, почи́на́ння; добре ~ фа́йне за́чина́ння
почистити — ви́чисти́ти, -и́шчу, -и́стиш; ви́пуцува́ти, -у́ю, -у́єш (*до блиску*); *ви́пуцував скі́рні, аж ся сві́тят* (*прик.*)

почищений — почи́щений

почути нюхом — за́чути, -у́ю, -у́єш; *Прт.* за́нюхати, -ам, -аш; *ЗП.* в(у)чу́ти; *перен.* виві́дати таємни́цю

почуття — одчу́тя, почу́тя, чу́тя; ~ відпові́дальності — почу́тя одпові́дальності

пошана — с. ви́знання; го́нор, -у; чест, ша́на, ы; ч. пол. ша́цунок, -нка; ~ від ді́тей — ша́на од ді́ти
поше́сть — епіде́мія, -и́; за́раза, -ы; па́діж, -де́жы

поширений — ужи́ваний

поширення — шы́рення, ужи́вання

пошиття — пошы́ття (*одягу*)

пошкодження — пошко́дження

пошкодити — *Врх.* поте́рмани́ти ся, поте́рпати́ ся; *БГ.* в(г)рази́тися; *коле́са ся поте́рмани́ли: треба́ їх одмі́нити*

пошкодувати — пожа́літи, -і́ю, -і́єш

пошматувати — *рідк.* обчі́мхати, -ам, -аш

пошта — нім. по́чта, -ы

пошто́вий — почто́вий; ~ конверт — почто́ва копе́рта

поштар, поштарка — по́чтар, -я; почта́рка, -ы

пошук — с. гляда́ння

пошукати — погляда́ти, -ам, -аш; *тако́го борта́ка і́щы тре́ба погляда́ти* (*прик.*)

пощастити — пошча́стити

по щиро́сті — *присл.* по шчыро́сті; скажу ~ по́вім по шчыро́сті

пощупати — пома́цяти, -ям, -яш

поява, появлення — с. появлі́ння

пояс, поясок — 1. заг. па́сок, -ска;

2. ж. кра́йка, -ы (*тканий, кольоровий*); *Врх.* па́ртиця; *Ртр.* опа́сок; 3. па́с (*приві́дний ре́мінь*); 4. че́рес; *угор.* ю́гас (*широ́кий, шкі́рянний*); *тж.* ре́мінь; рятува́льний ~ рату́нко́вий па́с

пояснення — поясні́ння

поясни́ця — *мн. анат.* кри́жы, -ів

праба́тько — прао́тец, -тця; пра́родите́ль, -ля

пра́вда — *Прт.* я́в; *ви́шло на я́в, же він був неві́нний*

пра́вдивий — вла́стивий

пра́вдивість — пра́вдиві́ст, -во́сти

пра́ве крило — ж. полі́т. пра́ви́ця, -і

пра́вило — ж. за́са́да, -ы; пра́видло; ч. пре́пис, -у; ж. нім. ре́гула, -ы; ~ ла доро́жного ру́ху

пра́вильний — слу́шний; *форемний* (*га́рний за фо́рмою*)

пра́вити — фу́рманити, -ню, -ниш (*кіньми*)

правління – правліня; *жс.* управа, -ы

правовірний – *книж.* благовірний

правопис – *грам.* писовня, -і

праворуч – *див.* вправо

право́та – *юр.* ра́ци(і)я, -ні; *рідк.* нім. *рехт*, -у; *знач.* правда, істина; ти був ~ вий – мав-сс ра́цію

прагнення – жа́дана; по́тяг, -у

прагну́ти – жа́дати, -ам, -аш; *рвати-ся* (*до когось, чогось*)

праник – пра́йник, пра́льник; *нім.* магельніця, -і (*дощечка з ручкою для прання білизни*)

прання – пра́ня

прапор – 1. *заг. с.* знаме́но; *нім.* *жс.* фа́на, -ы; *ч.* шта́ндарт, -у; *жс. рел.* хору́гва, ко́ругов, -гвы; 2. *трико́льор, -у* (*триколі́рний*); *підняти ~ ! двигнути фа́ну!*

прапорщик – *війс.* хорунжий, -жо́го; *тжс.* молодший лейте́нант

праска – *див.* залізко

прати – 1. *жмыка́ти, -ам, -аш* (*руками*); 2. *райба́ти, -ам, -еш* (*на пральній дошці*); *а я ша́ты райба́ла, о то́бі-м дума́ла* (*ніс.*)

прачка – ра(е)ба́чка, -ы (*пральна дошка*)

працювати – 1. *заг.* ро́бити (ро́блю, ро́биш, робит; робіме, робіте, ро́блят); 2. *байдикувати, -ую, -уєш* (*погано*); *в знач.* бити байдики; 3. *пол.* гарува́ти, -ую, -руєш; *Врх.* стру́дити ся (*тяжко*); 4. *мамрати, -ам, -аш* (*мляво*); 5. *фурманити, -ню, -ниш* (*візником*); ~ *вчителем* –

ро́бити нау́чте́льом; *на́шы лю́де тяжко гарува́ли в Га́ме-ри́цы*

пра́ця – 1. *заг.* заня́тя, -ть; пра́ця, -цы́ (*вільна*); *чес.* робо́та, -ы (*підневільна*); 2. *ч.* нім. *форш-пан, -у* (*примусова з кіньми*); 3. *Прт.* майстерка, -ы (*ремісника*); *мені близько до ~ ці – мам близько до пра́ці*

працьовитий – працьо́(і)вний, ро́бітний, робо́тящчий, трудо́чий; *на́ша Ма́рися ро́бітна бы́ла* (*ніс.*)

пребагато – *присл.* барз дуже

предісторія – предгі́сторія, -ні

предметний – предмето́вий; *тжс.* діловий, практичний

презерватив – *нім.* го́ндон, ко́н-дом, -у

президія – *ч.* прези́ди(і)ум, -у

прекрасний – барз гардий, крас, першо́рядний, премиле́ний, розкі́шний; *чес.* шва́рний; *то-то дівча шва́рне, што ма о́чка гарде* (*ніс.*)

прем'єр-міністр – пре́мєр-мініс-тер, -єр - ...тра

прем'єрський – пре́мєрській, -ка, -ке

пре́мія – *вынагоро́да, -ы*

прему́дрість – премудри́(і)ст, -рости

преподобний – *рел.* велеле́бний

престиж – *жс.* пова́га, -ы

престол – трон, -у

претензі́я – претен́сія, -ні; *я не маю до тебе ~ зії – не мам до тя претен́сі*

прецінь – *присл.* прина́ймі

при — *прийм.* за; ~ денному світлі
— за дня

прибивачка — с. *бёрдо* (у ткацькому верстаті)

прибиральниця — *прятáчка*, *порядничка*, -и

прибирання — *приберáня*, *прятáня*; *Прт.* *прятанина*, -и

прибирати, прибрати — 1. *приберáти*, *прятáти*, -ам, -аш; *порядити*, *порядкувати*, -ую, -уєш; в знач. наводити порядок; 2. *замаїти*, -аю, -аїш (зеленими гілками ворота)

приблизно — *присл.* на *о́ко*, *ме́нше-вече́*

приборкати — *прикрутіти*, *приручы́ти*, -учу, -утиш; *Прт.* *оховста́ти*, -ам, -аш; *оховстав-см на́коне́ц сво́його ко́ня*

прибувати, прибути — 1. *Врх.* *горну́ти* (про воду); 2. *прибыва́ти*, -ам, -аш; *прибы́ти* (*прибу́ду*, *прибу́деш*, *прибу́де*; *прибуде́ме*, *прибуде́те*, *прибу́дут*) (*приходитьи*, *приїздити*); *по́тяг при́быва́т на ста́цію о шéстій годи́ні*

прибудова — *куча*, -и (до стайні)

прибулець — *прибы́лец*, -льця

прибутковий — *оплача́льний*, *попла́тний*; в знач. рентабельний

прибуток — *ж.* *зиск*, -у; *до́хід*, *род.* *дохóду*; *прибы́ток*, -тка; *тж.* *користь*; *чистий* ~ *чы́стий зиск*

прибуття — *прибы́ття*; *книж.* *пришесь́тя*; *тж.* *прихі́д*

привабливий — *зва́бний*, *пова́б-*

ний; *Врх.* *надо́бний*

приваблювати — *зваби́ти*, *зваблюва́ти*, -блю, -биш

привести — 1. *опам'я́тати*, -ам, -аш; *БГ.* *очути́ти* (до пам'яті); 2. *припровади́ти*, -джу, -диш (*наречену додому*)

прививка — с. *шчыпи́ня*, *шчы(е)п-лі́ня*, *шкипи́ня*

привид — *ж.* *ма́р(н)а*, *ж.* *зья́ва*; с. *видмо́*, -и; *Прт.* *змо́ра*, -и; *тж.* *примара*

привід — *пóвод*, -у; *я не да́вав жадно́го повод́у*

привіт! — *як ся ма́ш?* *угор.* *се́рвус!* *чес.* *чест!* (*вітання*)

привітати — *привита́ти*, -ам, -аш; ~ з *днем наро́дження* — *привита́ти з уро́динами*

приволокти — *привле́чы*, -чу, -чеш

приворотень — *бот.* *Врх.* *навра́т-л(н)ик*

прив'язати, прив'язувати — *привади́ти*, -джу, -диш; *припинáти*, *припня́ти*, *прип'яти*, -пну, -пнеш; *присили́ти*, -лю, -лиш; *в выго́ні, на припо́ні припина́ла Те́клюсь ко́ні (ніс.)*

прив'язь — ч. *при́пі(о)н*, *припо́на*; в знач. ланцюг, вірьовка

пригадати, пригадувати — *нагада́ти*, *припомина́ти*, *спомина́ти*, -ам, -аш; *припомну́ти*, *спомну́ти*, -ну, -неш; *Врх.* *припомяну́ти*; *Прт.* *здогада́ти*, -ам, -аш

пригладити — *пригласка́ти*, -ам, -аш

приглушати, приглушити — *з(с)тиша́ти*, *з(с)тишы́ти*, -шу, -шыш

(голос, звук)

приглядатися — призерати-ся;
присмотрити-ся; присмотрю-
вати-ся; *Врх.* припатряти ся;
тжс. придивлятися

пригнічений — прибітий, при-
гноблений (*стан людини*)

пригода — ч. припадок, -дка;
причка, -ы (*погана*); *оказия,*
-ні; гістория, -ні; тжс. подія

пригодитися — придати-ся, здати-
ся; *як ся на осын выдаст, то*
ся кожушок придаст (піс.)

пригорілий — припалений; ~ лі
оладки — припалены пляцкы

пригород — предмістя

пригорща — жменя, -і; горстка,
-ы; *Прт.* горща, -і; *Хриц.* жмінка

пригостити — зафундувати, -ую,
-уєш

приготовити, приготувати — на-
рыхтува-ти, пришыкувати,
-ую, -уєш; *Врх.* пристроїти

приготовлення — приготовління;
приготування; *приготовління до*
весілья тривало місяц часу

пригощати — ча(е)стувати, трак-
тувати, *пол.* фундувати, -ую,
-уєш; *куплю ти згорілки, буду*
тя частовац (піс.)

придане — віно; ч. посаг, -у; *Врх.*
дзяйстра; Ргт. залога, невіс-
тина; *выбава (крім землі); ксд*
паробок брав дівку до себе, то
ся пытав о ей віно

придатний — здатний, придайний,
сущий (*для чогось*); *Врх.* ва-
лушний; ~ до вживання —
придайний для зужыття

придбання — набыток, -тка
придбати — здобути; набути (*на-*
буду, набудеш, набудеме); *зис-*
кати, -ам, -аш; Врх. надобути,
приобріти; *БГ.* справити

придворний — надворний
придержати, придержувати —
притримати, -ам, -аш; притри-
мувати, -ую, -уєш

придорожний — придрожний, -ня,
-не; ~ ня статуя — придрожня
фігура

придуманий — вымыс(ш)лений

придумати — выдумати, -ам, -аш;
маємо щось ~ маме штось
выдумати

придуркуватий — бортакуватий,
тумануватий

приєднання — приєднання (*до ко-*
гось, до чогось)

приєднатися, приєднуватися — до-
лучати-ся, прилучити-ся; *Врх.*
обсербувати ся, присербити ся;
тжс. пристати

приємний — милий; *слов.* швар-
ний; ~ ні спогади — миль спо-
мины

приємно — *присл.* любо, мило,
приємні(о); *слов.* шварно

приз — *жс.* нагорода, -ы
призбирати — призберати, -ам,
-аш

призвичаїти — призвычаїти, -аю,
-аїш

приземкуватий — приземистий;
Врх. засаднистий

призначення — ч. приділ, -у; *приз-*
начыня, вымінування (на поса-
ду)

призначити — **вымінувати, -ую, -уєш** (когось)

призов — **с. покликання** (на війс. службу)

призовний — **війс. наборовий**

призовник — **див. новобранець**

призьба — **Рпр. загата, заспа, засыпа, засыпок; насыпок, підстіна, призна**

приїхати — **приїхати; Врх. привезти ся** (конем, поїздом); **сама привезлася своїм повозом**

прийди! — **нак. прид! прид, брате, до нас в неділю!**

приймак — **годованец, -нця; БГ. присташ** (приймона дитина)

приймакувати — **пристати, приставати, -аю, -аєш** (іти в прийми)

приймальня — **почекальня, -і** (в установі, на вокзалі)

приймати, прийняти — **1. приймати, -ам, -аш** (когось); **приняти, прийти** (прийму, приймеш, прийме) (на квартиру); **2. заживати, зажыти, -ыю, -ыєш** (ліки)

прийматися — **приживати-ся** (про рослини)

прийменник — **грам. приназівник**

прийом — **с. прийняття, прийняття; тж. прийняття**

прийти — **прити** (пріду, прідеши, пріде; прідеме, прідете, прідут); **пришили-зме ту шчедрувати, шчесьтьом хыжу посипати** (щедрівка)

приказка — **примівка, приповідка, -ы; Врх. пригвар, при-**

гварка; приповіданка; ЛШМ. утішки; тж. прислів'я

приказувати — **пригваряти, -рюю, -рюєш; приповідати, -ам, -аш; тато любили си пригварювати**

прикарпатський — **підкарпатскій, -ка, -ке** (від Прикарпаття)

прикидатися — **удавати, -вам, -ваш** (зі себе)

приклад — **1. мат. примір, -у; 2. ж. війс. нім. кольба, -ы** (гвинтівки, рушниці)

приклеєний — **приклиєний**
приклеїти, приклеювати — **приклиїти, приклиювати, -ію, -ієш**
прикмета — **ознака, -ы; рідк. покіт**

прикметник — **грам. придавник; в речиню придавник виступат як придаток**

приколоти, приколювати — **пришпилити, пришпилювати, -лю, -лиш**

прикордонний — **пограничний; Прт. приграничний**

прикордонник — **війс. пограничник; граничар, -я**

прикраса — **1. заг. окраса, оздоба, -ы; 2. рідк. угор. дзюндзя, -і** (висяча); **ялинкова ~ яличкова оздоба**

прикрасити, прикрашати — **маїти** (маю, маїш, маїт; маїме, маїте, маїят); **приоздобити, -блю, -биш; рідк. клечати, -ам, -аш; Врх. приздобити; Прт. гаїти, гаю, гаїш** (хату, ворота зеленими гілками)

прикріпити, прикріплювати — **1. примоцувати, припасувати,**

-ую, -уєш (щось до чогось);

2. припинати, -ам, -аш; припняти, -ну, -неш; на вигоні, на припони, припинала Марин коні (пс.)

прилавок — ж. ляда, -ы; ~ у магазині — ляда в склепі

приладнати, приладнувати — припасувати, припасовувати, -ую, -уєш; тж. прилаштовувати

прилив — геогр. приплив, -у;

~ крові — приплив кърви
прилігати, прилягати — облі(я)гати; кабат барз облыгат дівку

прилучення — прилучыня
приманити, приманювати — примантити, -нчу, -тиш

примара — с. видмо; ~ смерті — видмо смерти

примирення — поєднання; тж. згода

примітка — див. позначка

приміщення — 1. боіско; ЗП. бойіще (для молотби); 2. ж. возівня, -і; Ргр. возарня, колешня (для возів); 3. ж. індічня, -і (для індиків); 4. ж. куча, -ы; ч. царок, -рка (для ягнят, телят, кур); 5. ж. БГ. лищарня (для листя); 6. ч. половник; Хриц. пелёвен, пелёвник; ж. БГ. пелёвня (для полови); 7. ч. сыпанец, -нця; сусык; шпиклір, -я (для зерна, засік)

примус — мус, -у; тж. примушення

примусити, примушувати — заставити, -влю, -виш; змусити, -ушу, -ушиш; присилувати, -ую, -уєш

примусово — див. насильно

примха — див. забаганка

примхливо — присл. гримасно(і)

принада — 1. зваба, приваба, -ы; 2. нажывка, -ы (для ловлі риб, птахів)

принадити, принаджувати — звабити, -лю, -биш; прилуча(и)ти, -чу, -чыш; = Врх. прицабанити (звернути на себе увагу)

принизити — див. зганьбити

принишкнути — затаїти-ся (не рухатися)

принциповий — засаднийчий; ~ питання — засадниче пытання

приодягнутися — приоблечы-ся, приоблікати-ся; приодіти-ся (придбати одяг)

припекти, припикати — припалити, -лю, -лиш; припечы, -чу, -чеш; Врх. присмагнути ся; прихмелити ся

припечений — припалений, призмагнений (хліб)

припічок — пре(и)піч (перед отвором печі); Ргр. припецок; газда сыдид на припецку, ногы обуват (пс.)

приплід — прирі(о)ст, -росту; приросток, -тка

припой — ж. пол. ціна, -ы

припущення — припушчыня; тж. здогадка

приробити — приштукувати, -ую, -уєш

природжений — вроджений, рождений; ~ музикант — вроджений гудак

природно — присл. природньо

присадкуватий — присади́стий; ~ та людина — присади́стий

ч^ол^ов^ек

присвоєння – присвоє́ння

присвята – присьва́(я)та, -и

присвятити, присвячува́ти – при-

сьва(я)ти́ти, присьва(я)чува́-

ти, -ую, -уєш

присипка – присы́пка, -и (дія)

присідати, присісти – куча́ти, -ам,

-аш; прику́чнути, -ну, -неш;

БГ. кучка́ти

присікти, присікати – присы́чы,

присыка́ти, -ічу, -ічеш; *тото**паску́дство му́шу присы́чы*

прискакати, прискакува́ти – при-

гальопува́ти, -ую, -уєш (*примча-*
тися галопом)

прискати – див. бризгати

прискіпатися, прискіпуватися =

ЗП. доганя́ти

прислівник – грам. присло́вник

прислуга – челя́д, -и

присмак – рідк. росма́к, -у

присмерк, присмерком – зме́рк,

зме́рком

присоромити – зганьби́ти, -блю,

-биш

приспів – присы́пів, -у; при-

сьпи́вок, -вку (*у пісні*)

приставити, приста́вляти – приты-

ка́ти, приткну́ти, -ткну,

-ткнеш; *тж.* приту́лити; ~ па-

алець до губ – приткну́ти па́лец

до́ уст

присосований – приспособле́ний,

присосова́ний

присосовувати, присосовува́ти –

приспосо́бити, приспособлю-

вати, -блю, -бит; *тж.* прилаш-

тувати

пристрасний – запале́ний; ~ гра-

вець – запале́ний грач

пристрасть – запал, -у; *пол.* па́сия,-и́ (*пристрасне захоплення*)

пристрій – 1. брус (для гострі́ння

ножі́в, соки́р); 2. *мн.* гра́бки,

-бок (дер. для косі́ння зерна);

3. ду́рбак (зал. для клепа́ння коси);

4. *ж.* кату́лька, -и; гладже́ни-ця, -і; *угор.* рама́к(ч) (дер. дляпрасува́ння бі́лизни); 5. *ж.* ко-

ло́тов, -твы; ко́лотовця, -і (для

розмішува́ння і товче́ння кар-

топлі); 6. *ж.* ламани́ця, тер-

лиця, -і (для лама́ння льону);

7. ч. мли́нок, -нка (для мелення

кави, перу́ю); 8. *ж.* пралька, -и

(дер. або зал. для пра́ння

бі́лизни); 9. *ж.* снува́льниця, -і

(для на́тягува́ння ниток осно-

ви); 10. *ж.* сту́па, -и; фо́люш

(для виготовле́ння сукна); 11. ч.

шпу́ляр (для намотува́ння ни-

ток); *тупий, як ду́рбак* (*прик.*)пристрі́т – *мн.* вро́кы, -ів (уроки)

присягати, присягнути – бо́жити-

ся, за́присяга́ти-ся, кля́сти-ся;

присы́гати, -ам, -аш; *Врх.*

верабо́жкати ся;

присягаю! – *скор.* Бі́г-ме! в знач.

Бог знає (йме)! прися́й-Богу! –

скор. ве́ра – Бо́же! присья́сто –Бо́же! (*клятва*)

притвор – див. ба́бинець

притворю́тися – марке́рува́ти,

-ую, -уєш; *тж.* хитрува́ти; з

поводже́ння ві́дно бы́ло, же

чло́век марке́рує

притиснути – придуси́ти, -у́шу,

-у́сиш; *рідк.* прицаба́нити, -ню,-ниш (*кого́сь, що́сь*)притиснутися – доту́лити-ся; *тж.*

притулитися
 притримувати — трима́ти, -ам,
 -аш; стримува́ти, -ую, -уєш
 притягнути, притягувати — при-
 влече́чи, -чу, -чеш; *мусі́ме
 привлече́чи го до одповіда́льнос-
 ти*
 прихилитися — горну́ти-ся, при-
 горну́ти-ся; ~ люся до тебе —
 пригорну́-ся до тя
 прихильний — жычли́вий, поту́-
 льний; *він був члове́ком барз
 поту́льним*
 прихильність — жычли́віст, поту́-
 льніст, -ності; *ч. Прт. згляд, -у*
 причепити — *Врх. привади́ти*
 причина — *ч. приві́д, -воду; при-
 чы́на, -ы; ра́ція, -ціі*
 причинити, причиняти — причи́-
 нити, -ню, -ниш; причи́няти,
 -ям, -яш
 причеплений — прива́дже́ний
 пришити — пришы́ти, -ью, -уєш;
 ~ гудзика — *пришы́ти гу́зик*
 пришпилити — *див. прикрі́пити*
 прищ, прищик — *мед. пы́ршч,
 пы́ршчык; на ли́цьі вы́дув-ся
 мі пы́ршч*
 прищатий — пы́ршча́тий ~ те
 обличчя — пы́ршча́те ли́це
 прищепити, прищеплювати — при-
 шчыпи́ти, -плю, -пиш; при-
 шчыпля́ти, -ям, -яш
 прізвисько — назви́ско, прозви́с-
 ко; *ж. Врх. прозы́вка*
 прізвище — *ж. фамі́(е)лія, -ні;*
рідк. поре́кло
 прірва — *див. безодня*
 причіп — *ж. техн. приче́па, -ы;*
авто ~ самоходова приче́па

про — *спол. о, про; про це я не
 знав — о́ тым не́ знав-см*
 пробачати, пробачити — преба-
 ча́ти, пребачы́ги, -чу, -чыш;
 прощати́, -ам, -аш; *ЗП. мило-
 вати*
 пробачення — прощче́(ы)ня
 пробачте! — *див. вибачте!*
 пробій, — *техн. ско́бель, -бля*
 пробійник — *техн. пробо́єц, про-
 бойця*
 пробка — *ч. ко́рок, -рка; чіп, род.
 чо́па*
 проблема — *ч. нім. про́блем, -у*
 проблемний — про́блемовий
 пробоїна — пребо́їна, -ы
 пробувати — 1. коштува́ти, по-
 коштува́ти, -ую, -уєш; *Прт.
 гу́стувати, прібува́ти, -ую,
 -уєш (їжу на смак); 2. ма́цяти,
 -ям, -яш; обзе(ы)ря́ти, -ям, -яш
 (товар на якість); Є́ва я́бка
 скоштува́ла, Ада́мови в рай
 пода́ла (ніс.)*
 пробудження — *ж. пробудка, -ы*
 пробути — пробы́ти; *ЗП. вы́быти*
 провалля — *див. безодня*
 провідати, провідувати — звиді́ти,
 звиджува́ти, -джу, -диш; одви-
 ді́ти, одвиджа́ти, -ам, -аш;
 ~ батьків — звиді́ти родичів
 провізія — жы́вни(і)ст, -ності
 провізор — *нім. куратор, -я*
 провістити, провіщати — звісти́ти;
 спові́щати, -ішчу, -істиш
 провіяти — *Прт. премлинкува́ти,
 -ую, -уєш (на віяльці)*
 проводи — *ж. одпроваджы́ня; ~ в*

армію — одпроваджы́ня до войска

прово́лока — ч. дри́(і)т, дро́ту; *Ргр.* дрі́цік

прову́лок — *ж.* бі́чна ули́чка, -ной ...кы; зау́лок, -лка

прогави́ти — *нім.* про́шляпіти, -ив, -иш; *в знач. розм.* дати маху

прогляда́ти — прозе(и)ра́ти, прозріва́ти, прозрі́ти, -ам, -аш

прогно́з — с. предви́дження (*погоди*)

прогнозува́ти — предви́ждати, -ам, -аш

програ́ма — ч. про́грам, -у; *тж.* пере́дача; широ́ка ~ шыро́кій програ́м

програ́мний — приписо́вий, програ́мовий

програти́ — прегра́ти, -ам, -аш; ~ матч — прегра́ти ме́ч

про́грес — по́ступ, -у; посту́пування; ма́ємо ~ у нау́ці — ма́ме по́ступ в нау́ці

прогулюва́тися — с(ш)па́церува́ти, -ую, -уєш; *стары воя́цы лем си спа́церую́т (ніс.)*

прогуля́нка — ч. *нім.* с(ш)па́цер, -у; ви́йти на ~ ку — пі́ти на спа́цер

прогуля́нковий — спа́церо́вий; ~ ва хода — спа́церо́вий кро́к

прогуля́ти — зга́йнува́ти, прога́йнува́ти, -ую, -уєш; *Прт.* про́шаста́ти, -ам, -аш; *тж.* розтра́тити

продава́ти, прода́ти — гандлюва́ти, -ую, -уєш; *Врх.* купчы́ти (*бути купце́м*)

продавець прода́вщиця — 1. за́г. кра́мар, скле́пар, -я; крама́рка, склепа́рка, -ы; спрода́вець, -вця; 2. дуга́няр (*тютюну*); 3. ма́зяр, колома́зяр (*мазі*); 4. ма́сьляр (*масла*); 5. мы́дляр (*мила*)

прода́ж — с. прода́ня; ро́зкуп, -у; *Врх.* про́дай; *тж.* збу́т; *што ма́те на про́дай?*

продимле́ний — осмудже́ний

продовже́ння — продо́вжы́ня; ~ розмови — продо́вжы́ня бесы́ды

продовжува́ти — *розм. пол.* континува́ти, -ую, -уєш

продовжува́тися — тягну́ти-ся; = *Врх.* за́нести; *шты́ри дни за́несе нас весьо́ля*

продовольство́ — *ж.* жы́вніст, -но́сти; ч. прові́янт, -у

продукт — *див.* ви́ріб

продукти́вний — *ек.* продукці́йний

продукти́ посвя́чені — *ж.* сьвя́чення́на, -ы; *сьвя́чене в Велико́днім кошы́ку, зва́ли «сьвя́чени́ном»*

продукто́вий — спо́жывчы́й; ~ коши́к — спо́жывчы́й коші́ль

прое́кт — *нім.* про́єкт, -у; *тж.* план

прое́кувати — высьві́тляти, -ям, -яш (*кіно*)

прої́дати — пре́істи, -ім, -іш (*витра́чати на ї́ду*)

прої́жджати — проі́хати, -ам, -аш

проже́ктор — *техн.* рефле́ктор, -я

прожива́ння — замешка́ня

прожива́ти — мешка́ти, -ам, -аш; ми ~ а́ємо на друго́му поверсі —

мешка́ме на дру́гім плі́нтри
прожити лі́то – літува́ти, -ую,
-уєш; *літува́ти було́ легше, як
зимувати́*

прожиття́ – ч. прожы́ток, -тка;
прожы́тця; заробляти на ~ зароб-
ляти на прожы́тця

прозивати – розм. вызыва́ти,
обзыва́ти, прозыва́ти, -ам, -аш
прозорий – чы́стий, я́сний;
прозі(о)рли́вий, прозі(о)рний,
прозі(о)рча́стий; *чес. прозра́ч-
ний; Врх. прозрачы́стий,
прозри́стий; Прт. презро-
чы́стий, -та, -те; ~ ре скло –
чы́сте шкло*

пройдисві́т – *ср/хр. бара́ба, -ы;
пол. цваня́к; тж. пройдо́ха;
цваня́к – то барз хы́трий чло-
век*

прокат – *ж. выпо́жычальня, -і
(пункт прокату)*
прокида́тися, прокину́тися – обу-
ди́ти-ся, обуджува́ти-ся, очну-
ти-ся; *примітува́ти-ся; БГ. оба-
тури́ти ся; в знач. прийти до
пам'яті*

прокисати – *скы́сну́ти, сквась-
ні́ти*

прокислий – *скы́слий; Прт. збрé-
склий, збрескне́ний, -на, -не*

Прокі́п – Проко́п; Про́ць, -ця
прокладати – *торува́ти, -ую, -уєш*

прокладки – *мн. шевс. бранзо́лі*
проклинати – *див. клясти*

прокляття́ – *закля́тця, прокля́тця,
прокльо́ны; Врх. за́пір, клень-
ба, кля́тба, кля́ння, на́кля́тця;
доста́в єм кля́ння од ня́ня (прик.)*

прокурор – *юр. прокура́тор, -я*
пролетарський – *іст. пролета-
рія́цкій, -ка, -ке*

пролог – *літ. предмо́ва, -ы; ~ до
книжки – предмо́ва до кни́жки*

пролом – *вы́лом, -у*

прома́йнути – *пролеті́ти; Прт.
преми́гнути; ~ уло багато років*

– *пролеті́ли купа літ*
прома́рнувати – *Врх. прога́йну-
ва́ти, прогыба́ти; він про́пив і
прога́йнував ма́сток*

прома́х – *блуд, -у; ж. помы́лка,
-ы*

промину́ти – *діяти-ся; = Врх. сты-
рва́ти; то́то сты́рвало́ зо три
ты́жні*

промисловець – *промы́словец, -ця*
промислові́сть – *ч. промы́сел,
про́мысл, -сла; тж. вироб-
ництво*

промі́жок – *див. відста́нь*

промі́яти – *Врх. про́чі(ы)ря́ти*

промі́нь – *промі́н, -ме́ня; мал.*

промі́ньчык; Ртр. промі́чок;

Прт. пра́мено, -а

промо́ва – *вы́ступ, -у*

промо́вець – *див. оратор*

пропа́дати, пропа́сти – *гину́ти,
згы́бнути, -ну, -неш; запропа-
да́ти, запропа́сти, марнува́ти,
неста́ти, поді́ти-ся; скапарі́ти,
щезну́ти; де́ ся попо́діли рых-
ва́льдски ді́вчата? (ніс.)*

пропа́жа – *згу́ба, стра́та, -ы*

пропасни́ця – *мед. нім. фе́бра, -ы;
фе́бер; тж. гаря́чка*

пропаший – *згыну́лий*

пропелер – *ж. ав. нім. шмі́га, -ы;
~ у літаку – шмі́га в європля́ні*

прописати — замельдувати, -ую, -уєш (когось)

пропихати — препыхати, -ам, -аш (щось)

проповідь — с. церк. казаня; на горбо́чку в церкві, ксьондз казаня ка́же (ніс.)

пропозиція — нім. о́фєрта, -ы

прополоскати — прополокати, -ам, -аш; ~ горло — прополокати гарло

пропорція — пропóрция, -ні

пропуск — 1. ж. текст. блі(і)зна, -ы (пропущена нитка основи при тканні); 2. препу́стка, -ы (документ)

пропускати, пропустити — опу́стити (опу́шчам, опу́шчаш, опу́шчат); пропу́шчати (когось, щось)

прорив — вы́лам, -у; ж. вы́рва, -ы

проріз — 1. буд. пол. фрамуга, -ы (віконний отвір); 2. крав. нім. шлі́тц, -у (в одязі)

пророк — ві́шчун; рел. прáрок

проростати, прорости — зыйти; зуби́ти-ся (злаки, овочі); зе́ле-м пось́яв, зе́ле мі зы́шло (ніс.)

пророцький — проро́цькій, -ка, -кє; книж. ві́шчий

просапувати — окопувати, -ую, -уєш (картоплю)

просвіт — пресьві́т, -у

просвітити, просвічувати — просьві́тити, -ічу, -ітиш; просьві́тляти, -ям, -яш (рентгеном)

проси! — нак. прос!

просити — мо́лити, -лю, -лиш (дуже); ~ шматок хліба — мо́лити о

скы́бку хлі́ба

проскурка — церк. до́ра, -ы; ч.

опла́ток, -тка (у римо-католи-ків); проску́бок, -бка; тж. оплатка

прославлений — выславлéний
прослуховування — юр. Прт. пре-слуха́ня (в суді)

просо — бот. Врх. а́глы

просочуватися — Врх. сячы́ти ся

проспати — заспати, -плю, -пиш; в знач. вчасно не встати

простак — неокресаний; Хри́. ч. бе́йдак, бейду́ля; Прт. гбу́р (не-культурна, невихована людина)

простацький — проста́цькій, -ка, -кє

простелити, простеляти — прі(о)-сте́рти, розпрі(о)сте́рти, -рам, -раш (простинь)

простиня — пла́хта, -ы; мал. пла-хі́тка, -ы; с. простира́ло; с. пол. простира́дло ЗП. ве(и)лах; тж. рядно; двигни на мня пла́хту тра́вы!

простит — мн. мед. в(у)ро́кы, -ів; коро́ва од вро́ків могла стра-тити мо́локо

простісінько — присл. прости́цько, прости́сьцько

просто — присл. по-про́сту, по-про́стому; говорити ~ бесы́ду-вати по-про́сту

просторий — прости́(о)рний, роз-ле́глий; шыро́кій, -ка, -кє

простудитися — захо́лодити-ся; восе́ни мож ле́гко захо́лодити-ся

простьобати, простьобувати — крав. пікувати, -ую, -уєш

проте — *спол.* **про́то, пре́цынь**;
Врх. **пре́ці, предсі**; *Прт.* **пре́то**
 протез — 1. *заг. ж. мед.* **протéза, -и**; 2. *мн. Врх.* **ку́лі, куля́гы**
(дер., що замінюють ногу)
 протекція — **протéкция, -ні**
 проти — *присл.* **проти(і)в**; *проти́в ві́ку неє́ лі́ку* (*прик.*)
 противний = **грижавий**; *лагі́дне те́ля дві корови́ ссе, а грыжа́ве — ани́ є́дну*
 противник — *див.* ворог
 противно — *присл.* **шпéтно(і)**; *БГ.* **шкаре́дно**
 протигаз — *війс. нім.* **газ-ма́ска, -и**
 протидія — *ч.* **отпо́р, -у**
 протизаконно — *див.* незаконно
 протикати — **пропы́хати, пропха́ти, шты́хати, -ам, -аш**; *~ дірку шилом — пропы́хати дзю́рку шы́лом*
 протилежний — **проти́вний, проти́леглий**; *пол.* **одврто́тний**;
~ бік — проти́вна стро́на
 протиотрута — *мед.* **одтру́тка, -и**
 протокол — *канц.* **протоку́л, -кола**
 протоколіст — **протоколі́ста, -и**
 протрава — *хім. нім.* **бе́(а)йц, -у**
(розчин, «мі́цна горі́лка»)
 протравлювати — *хім.* **бе(а)йцу́вати, -ую, -уєш**
 протратити — *БГ.* **розга́йдати**
 протяг — *нім.* **цуг(к), -у** (*тяга пові́тря*); *тж.* *тяга*
 протягом — *присл.* **за, на протя́ззі, упо́довж**; *о́на за жы́ття не прочы́тала жса́дної кни́жки*
 професійний — **фахо́вий, заводо́вий**; *~ художник — фахо́вий ма́ляр*

професіонал — **фахо́вець, заводо́вець, -вця**; **ма́йстер, -тра**; *тж.* *фахівець*
 професія — *ч.* **фах, -у**; *пол.* **за́вод, -у**; *вона не має ~ сії — о́на не ма́ фаху*
 профільний — **профі́льовий**
 проходження — **проходжы́ня**
 прохолодний — **зимний**; *рідк. Врх.* **пристуде́ний**
 прохолодно — *присл.* **зі́мно, зим-ня́во**
 про це — *спол.* **о́ тым**
 процедурний — **маніпуля́ційний**;
~ кабінет — маніпуля́ційний га́бінет
 процент — **одсо́ток, -тка**; *тж.* *відсоток*; *великий ~ молоді — ве́лькій одсо́ток младе́жы*
 процесія — **проце́сія, -ні**
 прочитати — **одчы́тати, -ам, -аш**;
~ на лиці — одчы́тати на тва́ри
 почищати, почищувати — **пре-чы́шчати, пречы́шчувати, -ую, -уєш**
 прошити тканину — *крав. Прт.* **фа́стригува́ти, -ую, -уєш** (*вел. сті́бками*)
 прощальний — **пожегна́льний**
 прощання — **жегна́ня, прощча́ня, розста́ня**
 прощатися — **жегна́ти-ся**; *там я́ ся́ жегна́ла з брата́ми, сес-тра́ми* (*ніс.*)
 прощення — *див.* пробачення
 про що — *спол.* **о́ чым, о́ што, про́ што; о́ што вам хо́дить?**
 прояснитися, прояснятися — **вы-погоди́ти-ся, выпого́джувати-ся** (*про пого́ду*)

пружина — *техн.* **спружы́на**, -ы;
пружинний — **спружыно́вий**
пруський — *іст.* **пру́скій**, -ка, -ке
(від Прусія)
прут — 1. **патык**, прут (*різка*);
2. *ж.* **нім.** **шта́ба**, -ы (*зал.*)
прутень — *ж.* *анат.* *розм.* **пу́ца**,
пу́чка, **пі(у)цюри́на**, -ы; *дит.*
піся, -і; **піська**, -ы; **потак**; *с.*
пу́го (*вел.*); *Врх.* **гу́цьок**, **гу́чок**;
мудо, **мудька** (*чол.* *статевий*
орган); *тж.* **пеніс**
прядильниця — **круже́(і)ль**, -лі;
кужі́л(в)ка, -ы; *Ргр.* **ві́зок**,
коловратка, **пря́дка**, **шпу́ляк**
пря́діння — **пря́джы́ня**
пряжа — *текст.* 1. *заг.* *с.* **пряди́ло**;
пря́джа, -ы; *Ргр.* **пря́дено**, **пря́-**
денко, **пря́дивко**; 2. *іст.* **жыч-**
ка, -ы (*червона вовняна*);
3. *ч.* **кло́чок**, -чка (*з клоччя*);
4. *ч.* **ло́кот** (*моток*)
пряжка — **бры́чка**, -ы; *Прт.* **агра́ф-**
ка, -ы
пряма — *грам.* **безпосре́дня**;
~ мова — **безпосре́дня бесы́да**
прямий — **про́стий**, **рі́вний**; ~ ма
лінія — **проста** **ленія**
прямісінький — **прости́цькій**
прямо — *присл.* **про́сто**, **прос-**
тіс(ц)ько, **на́прост**, **рі́вно**; *Прт.*
впрост; ~ *кажучи* — **повісти**
на́прост
прямокутний — **простоку́тний**
прямолінійний — **простоли́нійний**
прямування — **простува́ня**
прямувати — **простува́ти**, -у́ю,
-у́єш
прямий — *Врх.* **пы́рний**, **пыр-**

ня́чий; **цебу́ля ест барз пыр-**
ня́ча

прянощі — *мн.* *кул.* *нім.* **спе́ціі**,
-ий; *тж.* **приправа**

прясти — *Врх.* **снути**, **снова́ти**

псалом — *церк.* **пса́льм**, -у

псалтир — *розм.* *церк.* **савтир**, -я

псарня — **пся́рня**, -ні; *тж.* **собача**
будка

псевдонім — *с.* **псе́вдо**; *ж.* **клі́чка**,
-ы; **псе́вда ма́ют лі́тера́ты**,
арти́сты, **маля́ре**, **полі́тики**

психіатрія — **психіятрі́(і)я**, -ні

психічно хворий — **бзы́к**; *Ргр.*

бейдак; *тж.* **дивак**

психологія — **психольо́гія**, -ні

психувати — **бзы́кува́ти**, -у́ю,
-у́єш; *для чого ~ ? по́што бзы́-*
кува́ти?

псування — **псу́тя**

псувати — **псу́ти** (**псу́ю**, **псу́єш**,
псу́є; **псу́єме**, **псу́єте**, **псу́ють**)

псячий — **псы́(о)й**, **пся**, **псе**;
песы́й; *не слуха́ш ві́тця-ма-*
те́ри, послу́ха́ш псы́ой ско́ры
(прик.)

птах — *мн.* **пта́с(ц)тво**; *Врх.* **пта-**
ші́вя

пташиний — **пта́скій**, -ка, -ке;
птахо́вий

пташка, пташеня — *ч.* **пта́шок**,
-шка; *с.* **пта́ша**, **-шати**; *рідк.*
ка́ня, -і; *мн.* **потя́га**, -ы *слов.*
фташы́на, -ы, **фта́шок**, -шка;
Врх. **пті́чко**; *Ргр.* **втах**,
в(п)та́шок, **птах(к)**; *мал.* *ЗП.*
потя́тко; *ЛШМ.* **по́тя**, -і;
слуха́й, ді́вча, як то́т пта́шок
сьпі́ват (піс.)

птиця — *Врх.* дріб, дрібля (*свійська*)

публіка — публі(і)ка, -и (*люди*)

публіцист — публіциста, -и

пугач лісовий — *зоол.* пугачало, страшак; *Врх.* гук, пугарец, пугур, пугуряза

пуголовок — *зоол.* головоач; гловачок, -чка; *рідк.* ментул; *Врх.* плюгавка, пугалатиця, пугалка, пуголовач, пуголовиця, пуголовка, пуголок (*жаби*)

пудинг — *ж.кул.* запіканка, -и

пудра — *ч. нім.* пудер, -дры

пузир — *анат.* міхы(у)р, піхур, -я (*сечовий*); *тж.* пухир

пульверизатор — *техн.* розпыляч; *тж.* розпилювач

пункт прокату — *ж.* випожичальня, -і (*для тимчасового користування*)

пунктуально — *присл.* акуратно(і)

пуп — *анат.* пупец, -пця; *Врх.* пупок

пуповина — *анат.* пупковина, -и

пурпуровий — багрий, *розм.* бурачковий, буро-червений (*колір*)

пурхати, пурхнути — пе(і)рхати, пе(і)рхнути, порхати; *Врх.* выфы(у)ркнути, фуркнути; *в знач. птах* — у повітря

пускати — відпушчати, пушчати, -ам, -аш; ~ коріння — пушчати коріння; *ты єс добрий учар, не пушчай на мочар (піс.)*

пусти! — *нак.* пуст! ~ мене — пустмня!

пустиня — пустеля, -і; *слов.* пустатина(я), -і

пустопорожній — *БГ.* сьнітий (*зерно, горіх*)

пустота — пуста, -и; *тж.* порожнеча (*пустинне місце*)

пустувати — броїти (брою, броїш, броїт; броїме, броїте, броят)

пустунчик — збыточник (*про дитину*)

путь — 1. *ж. заг.* пут, -и; *мал.* пугик; 2. *ч.* гостинец, -нця; *угор.* оршак (*шосейна*); 3. *ж.* колєя, -і (*зал.*); *тж.* шлях; *мы пішли іншом пугьом*

пухівка — *мн. бот.* *Врх.* котики, кітки

пухлий — пухнастий

пухлина — 1. *заг. мед.* гырча, -и; *Ргр.* спухленийна, спухниина; *Прт.* спухліина, -и; 2. *мн. Врх.* оглаблі, оглони (*на яснах у коней*)

пучка, пучок = пущка, -и; *рідк.* жма(и)к, -у (*волосся, сіна, трави*)

пуца — пуща, -и (*дрімучий ліс*)

Пущення — *мн. рел.* Пуцання, Запусты (*неділя перед Вел. Постом*); *тж.* Заговини, Заговіння

пхати — перти (пру, преш, пре; премє, прєте, прут); *пре, як ні мий до суду (прик.)*

пчихати — *див.* чхати

пшениця — 1. *заг. пол.* самопша, -и; *Стб.* пшиниця; 2. *гол.* голька, -и (*безоста*); 3. *ч. Прт.* оркіш, -у (*двозерна*)

пшоно — *див.* просо

пюпітр — *муз. ж.* підставка, -и; *нім.* пульт, -у (*для нот*)

пюре — *ж. рідк.* мяківка, -и

п'явка — *зоол.* пиявка, -и; *Врх.*

п'ялка
 п'ядак, бузковий — зоол. Врх.
віщиця, іщиця (нічний мете-
 лик)
 п'ядич, звичайний — бот. Врх.
опоясник, поясник
 п'яний — пияний, веселий; спий-
 тий (дуже)
 п'яниця, п'яничка — пияк, пия-
 чок; рідк. лотер, лотрош; пияк
 — страчений чоловік (прик.)
 п'янюжка — Ргр. пиячи́ско,
 пиячы́на
 п'ятдесят — числ. п'ятдеся́т, -тьох
 50 кілограм — ж. мірка; Ргр.
 півкі́рця, півфа́ски (міра ваги)
 п'ятдесятиріччя — п'ятдеся́тлі́тя
 п'ятдесят один — п'ятдеся́т е́ден;
 е́ден п'ятдеся́т
 п'яти — мн. п'я́ты (п'я́тых, п'я́тым,
 п'я́тыма)
 п'ятидесятий — п'ятдеся́тий
 п'тирічний — п'ятилі́тній, -ня,
 -нє; ~ коньяк — п'ятилі́тній
 коньяк
 п'ятірка — числ. п'я́тка, -ы; тж.
 банкнот
 15 хвилин — пол. ква́дранс; ~ по
 першій — ква́дранс друго́й
 п'ятсот — п'ятсот; п'ятсто
 п'ятнадцятий — п'ятна́стий, п'ят-
 надце́тий
 п'ятнадцятка — п'ятна́стка, -ы
 п'ятнадцять — п'ятна́дцет, -тьох;
 п'ятна́стка, -ы
 п'ятсот — п'ятсто (п'ятсто́х, п'ят-
 стом, п'ятсто́ма)
 п'ять — числ. п'ят (п'я́тьох, п'я́тьом,
 п'я́тьома); рідк. пент; до кі́нця
 мечу лишы́ло-ся п'ят мину́т

Р

рабський — невольни́чий; ра́б-
 ский, -ка, -кє; ~ ка праця —
 невольни́ча робота
 равлик виноградний — зоол. вин-
 ни́чык
 рада — поет. радонька, -ы
 радий — рад, рад бы; рад бы в
 лыжцї́ води вто́пити (прик.)
 радити — ра́ти (ра́ю, ра́ш, ра́т;
 ра́ме, ра́ят, ра́те); нара́ти,
 -аю, -а́ш; Врх. райцува́ти
 радіо — ради́(і)йо, -ия; ч.
 голо́сник, радийо́вий апа́рат,
 -вого ...у
 радіостанція — радийо́ва ста́-
 ци́(і)я, -вой ...ні; пол. розгльо́сь-
 ня, -і
 радісний — вті́шний, радостний
 радість — раді́(и)ст, -дості; тж.
 приємні́сть; нова́ раді́ст ста́ла,
 яка не быва́ла (колядка)
 радіти — радува́ти-ся, тішы́ти-ся
 радник — нім. пол. радний, -ного;
 радця, -і
 радянський — іст. совє́ц(тс)кій,
 -ка, -кє
 райдуга — ду́га, -ы; Врх. сму́га;
 Ргр. радуга, корко́биц, кор-
 ковец; повіда́ють, же ду́га воду
 п'є
 райдужна оболонка — с. анат. Ргр.
 зрі́нко, ля́лько
 район — ре́йон, пові́т, -у; ж. гмі́-
 на, -ы
 районний — рейно́вий
 райський — рел. райс́кий, -ка, -кє;
 ~ ке яблуко — райске́ я́бло
 разом — присл. враз, воє́дно, зає́д-

но, вкúпí, докúпí; *рідк.* поспóлом; *тж.* гуртом, спільно

раз-у-раз – *присл.* раз-по-разу

рак – *ж. зоол.* рачыця, -і (самка);

мн. раки

ракета – *війс.* ракéта, -ы

раковина – мушля, -і

рама, рамка – 1. *заг.* ра́мця, -ів;

мн. ра́мці; 2. *пол.* футрина, -

ы; *Врх.* ру́мы (для вікон, дверей)

рана, ранка – *мед.* 1. *заг. с.* окалі-

чыня; 2. *дит.* буба, ва́ва, ва́в-

ка, -ы (боляче); 3. *ч.* струп

(пригоєна)

ранг – *див.* звання

раненько – *зменш. присл.* ра́ні-цько

ранець – плéчняк; *пол.* плéцак;

нім. ру́кзак; *Прт.* наплéчник,

-а (заплічний мішок)

ранісінько – *присл.* ра́нісьи́цько

раніше – *присл.* ко́лиси, пе́рше,

попередньо, пре́дтым, ско́рше;

ю́ж ми́ так не бу́де, як ми́ бу́ло

пе́рше (*піс.*)

ранній – вча́сний; ~ ні яблука –

вча́сны я́бка

ранок – *с.* ра́но; *хто ра́но встас,*

то́му Бог да́є

рапорт – *війс.* звіт, -у; *нім.* мель-

дунок, -нка

рапортувати – звітува́ти, -у́ю,

-у́єш; *нім.* мельдувати, -ую,

-у́єш

раптовий – на́глий, на́ремний,

неочекуваний; ~ ва смерть –

на́гла смерт

раптом – *присл.* враз, на́раз,

нагло(і), на́ремно(і), рапто́в-

но(і); *тж.* зненацька, неспо-

дівано; ~ випав сніг – рапто́вні хпав сьні́г

раса – ря́са, -ы; чистокровна ~

чы́ста ря́са

ратуша – *нім.* ра́туш, -ы (будинок

Міської ради)

рахований – рахува́ний

рахунок – лі́чба, -ы; *с. фін. нім.*

ко́нто; *Врх.* пораху́нок; *БГ.*

раху́ба; відкрити ~ одкры́ти

ко́нто

раціон – *ж.* пор́ци(і)я, -і; *мал.*

порці́йка, -ы; щоденний ~

штоде́нна пор́ция

рація – ра́ция, -і; 1. обгрунту-

вання чо́гось; 2. радіостанці́я;

ти ма́єш ~ ію – ма́єш ра́цію

рачки – *присл. мн.* ра́чки

рвати – 1. то(а)ргáти, -ам, -аш;

Врх. те(ы)рпáти (*фрукти*);

2. де́рти (дру, дреш, дру; дре́ме,

дре́те, дру́т) (*пір'я, одяг*);

буде́ме торго́ати, буде́ме

лама́ти з ко́нарями, з

ко́нарями (*піс.*); ту́нь ла́хы

ско́ро ся дру́т

реалізація – *с.* вико́нання; реалі-

за́ция, -і

реальний – правди́вий, існую́чий

ребро – *анат. пол. Врх.* зьо́бро

ребус – *ж.* зага́дка, -ы

рев – ры́к, -у

реванш – *ж.* одпла́та, -ы

ревізія – *фін.* переви́рка, -ы; реві-

зія, -і

ревізор – ві́зитáтор, -я; *пол.* реві-

де́нт

ревізувати – *див.* обшукати

ревінь – *бот. нім.* ро(у)мба́рбар,

раба́рба(е)р, реба́рбор, -у

ревіти — 1. бечати (вівця); 2. мычати (корова); 3. рычати (собака)

ревматизм — мед. ломота, ламанка, -и; пол. гостец, -тця; нім. роматизм, -у

ревнивий — чес. жерли́вий

революція — револю́ция, -іі

револьвер — війс. нім. лсворвер, -я (зброя)

регент — правитель, -ля

регіт — хехіт, род. хехоту; сьміх, -у

регламент — нім. реглямент, -у;

Прт. регуля́мін, -у

реглан — англ. регля́н, -у (фасон одягу)

реготати — Пвн. хіхотати

регрес — с. назадні́цтво; ре́грес, -у

редакція — редаќция, -іі

редька — бот. редь́ква, -и; Ргр.

редков, редков́ка

режим — лад, ре́жым, -у; радян-

ський ~ совсц(тс)кій лад

резервуар — фр. бак; ж.

місти́лище; ~ для бензину — бак для на́фты

резонанс — ж. лу́на, -и; одзвук, -у

результативний — плідний; ~ не

набуття — плідний на́быток

реєстр — канц. о́пис, -у; о́пис по-

нище́них церков на Лемків-шчы́ні

реєстратура — нім. регі́стратура, -и

рейд — війс. на́пад, -у

рейки — мн. 1. шы́ны (на заліз-

ниці); 2. Ргр. наса́ды (в санях)

реклама — рекля́ма, -и; торгова ~

гандльова рекля́ма

рекламувати — рекля́мувати, -ую,

-у́ш

рекомендувати — див. радити

реконструктивний — пребудов-ний, реконструкційний

реконструкція — див. відновлення

релігійність — релі́гійні́ст, -ності
рельєф — ж. мист. пласкорі́зба, -и (на дереві)

ременя шкіряне кільце — ж. нім.

шлю́вка, -и; Прт. шльо́фка

ремесло — рідк. рукоме́сло

ремигати — рум. румега́ти; Врх.

меріндзати (про худобу); в знач. пережовувати жу́йку

ремізки — мн. текст. ничельні́ці

ремінь, ре́мінець — 1. заг. па́сок,

-ска; ре́мін, -меня; ре́мінец,

-нця; 2. базок, -зка (для муз.

інструмента); 3. Врх. ре́меник

(для штанів); 4. Врх. строка́-

нец; мн. строча́нки, наволо́кы

(для взуття)

ремісник-надомник — пол. халу́п-ник

ремонт — ж. напра́ва, -и; Прт.

репера́ция, -іі (чогось); віддати

в ~ одда́ти до напра́вы

ремонтувати — направі́ти, нап-

равля́ти, -влю, -виш; зладі́ти,

-джу, -диш; пол. реперува́ти,

-ую, -у́ш; чым по́псу́єш, тым

на́правиш (прик.)

ремствувати = пол. га́бзува́ти,

-ую, -у́ш; Врх. кавзува́ти; тж.

сваритися

рентген — с. мед. пресьві́тлі́ня;

хо́див-єм на пресьві́тлі́ня плю́ц

репатріація — див. повернення

репетиція — про́ба, -и; генеральна

~ генеральна про́ба

репетувати — *крявча́ти, рапча́ти, -чу, -чыш; крявчы́т, як жа́ба*
 презентабельний — *пока́зний, ставний*; ~ на людина — *ста́вний чо́ловек*

репресії — *мн. ути́ски, -ів; сталінські ~ сталіновски ути́ски*

репродуктор — *рад. голо́сник*

республіка — *републі́ка, республіка, -и*

республіканський — *республіканський, -ка, -ке*

реставрація — *див. відновлення*

ресторан — *ж. пол. рестора́ція, -иі; нім. льока́ль, -лю*

ретельний — *див. старанний*

реферат — *див. доповідь*

референт — *допові́дач*

рефлекс — *пол. одру́х, -у*

рефлектор — *техн. отби́вач; тж. відбивач*

рефрен — *муз. при́спів, -у*

рецепт — *мед. нім. реце́пис, -у; ж. реце́пта, -и*

речення — *грам. рече́(и)ня, -чень*

речі дрібні — *ч. дробя́зок, -зка; Врх. дробеля́ва*

решето — *1. ч. прета́к (для зерна, муки); 2. ж. Прт. ря́фа, -и (у вія́лці); тж. сито*

решітка — *мн. 1. пол. г(к)ра́ты, -ів (на ві́кнах); Ртр. мре́жы; 2. нім. ру(о)шт, ру́шта (колосникова, в пі́чці)*

рештки — *мн. оста́т(н)кы; ч. нім. шмельц, -у*

ржа — *див. іржа*

риба — *1. заг. ры́ба, -и; мн. рыбы́; 2. будже́на ~ (холодного чи гарячого копчення); 3. Врх. скра́чка, икренка (з ікро́ю)*

рибалка — *ры́ба(я)р; мн. рыба́ци; пол. вентка́р, -я; ішли рыба́ре на ры́бы аж до глибо́кої доли́ны (піс.)*

рибальство — *рыба́рство*

рибальський — *рыба́цкій, рыба́рський, -ка, -ке; ~ човен — рыба́цка лодка*

рибний — *ры́бій, -бя, -бе; ~ суп (юшка) — рыба́ зупа*

ригати — *груб. розм. бекати́ (бечу́, бечы́ш, бече); рыга́ти, -ам, -аш*

ридати — *йойчати, -чу, -чыш; Врх. хыка́ти (дитина)*

рижий — *рудас, рудий, рижий; Врх. руживий (людина з рижим волоссям)*

рижик — *бот. ры́джык; Стб. ры́жікы, рызы́кы; тж. хрящ-молочник; як не́є лі́пшых гри́бів, то і ры́джы́ки до́бры (прик.)*

рило — *анат. ры́ло; рый, -я; ч. Врх. ры́як, рыя́чок; Ртр. ры́ляк; кұса, пыск; свиняче ~ паця́че ры́ло*

римський — *римський, -ка, -ке*

ринка — *див. сковорода*

ринок — *1. ры́нок, -нку (міська площа); 2. ба́зар, -у (критий); 3. ж. торгови́ця, -і; торгови́ско (худоби)*

ринь — *Врх. рін*

рис — *бот. нім. ры́ж, -у*

риса — *пол. це́ха, -и; тж. властиві́сть; характерна ~ характе́ристы́чна це́ха*

риск — *нім. ры́зык, -у*

риска — *криска, -и; мал. крисо́чка*

рискований — *ризикований, ризи-*

ковий

рискувати — ризыкувати, -ую, -уєш; ~ життям — ризыкувати жытьом

рисовий — рыжовий; ~ суп — рыжова зупа

риссю — присл. цвалом, дры(и)н-дом

рисувальник — мист. рисо́вник
рити — ры́ти (рыю, рыєш, рыє; рыєме, рыєте, рыют); Врх. выторочы́ти; порпа́ти (в землі); кырты́ця выторочы́ла зёмлю на городы́

рів — ж. нім. ф́оса, -ы; ~ біля дороги — ф́оса при пу́ти

рівень — пол. по́зьом, -у; життєвий ~ по́зьом жы́тя

рівнесенький — рівні́цькій, рівні-сьи́цькій, -ка, -ке; тж. рівні-сінський

рівнесенько — присл. рівні́цько

рівний — ри(і)вний; рідк. Стб. рі́мний

рівнина — геогр. ри(о)вни́на, -ы; полонина, -ы; ч. пла́й, -ю (гірська, без лісу); Врх. ровень; Ргр. ровина

рівнобедрений — мат. рівнора-мє́нний

рівновеликий — мат. рівнова́жний

рівносторонній — мат. рівнобі́чний; ~ паралелограм — рівнобі́чний штырику́тник

рівня — ч. Врх. ровен; тж. пара; я не тво́я ровен, ани́-с мя не го́ден (піс.)

рівняти — простува́ти, -ую, -уєш;

рівняти, -ам, -аш

рівчак — яр́ок, род. яр́ка; Ргр.

шанц, шанец (водовідвідний)

рідина — 1. ч. заг. пол. плин, -у;

2. мн. зливкы, -вок (зли́та з кількох посудин); 3. ч. БГ.

о́ті(и)к (гнійна, на рані)

рідкий — 1. плинний; ридкiй, -ка,

-ке (рідина); 2. обрідлий; Врх.

обрі́дний (волосся, ліс); тж. плавний

рідколісся — ридколі́ся

ріднесенький — змениш. рідні́цькій, -ка, -ке

рідшати — рі(и)дну́ти, рідча́ти

рідше — присл. рі(и)дче

рі́ж! — нак. край! ри(і)ж! сы́ч! тни! край, старо́сто, ба́лец, лем си не врі́ж па́лец (піс.)

ріжки маточні — бот. ч. ма́ток,

-тка; му́чар, -я; му́чник; ж.

сьні́га, -ы; Врх. ма́мка, ма́тиця,

ма́тичка, ма́тка житня; на́ме-

лец, на́мель, на́мелюх; при́с-

пір, спір, спо́рій, спо́рок (на житі)

різати — 1. кра́яти (краю́, кра́єш,

кра́є; кра́єме, кра́єте, кра́ют)

(хлі́б); 2. кавальцу(ю)ва́ти, -ую,

-уєш (на куски); 3. стина́ти,

-ам, -аш (дерева́); 4. сы́чы, -чу,

-чеш; шаткува́ти, -ую, -уєш

(капусту); 5. тну́ти, тя́ти (тну,

тнеш, тне; тне́ме, тне́те, тнут)

(ноже́м); 6. цвика́ти, -ам, -аш

(ножни́цями)

Різдво Пресв. Богородиці — рел. Дру́га Ма́тка Бі(о)жа (21 верес-ня)

Різдво Христове — рел. Ри́(і)ство, Рождє́ство (25 грудня; 7 січня)

різець — *техн.* рі́зак; рі́зец, -зця;

нім. штíхель, -хля

різко — *присл.* о́стро; ~ відповісти
— о́стро одказа́ти

різний — рі́(у)жний; всьля́кій,
вшелі́якій, -ка, -ке; *мн.* рі́(у)ж-
ны; *плоты* були рі́зної фо́р-
мы, але дере́вяны; *посы́ла* моя
ми́ла вшелі́якы цвѣ́ты (*пис.*); в
са́ді ро́сли рі́зны ово́чы

різник — *див.* м'ясник

різнитися — ру́жнити-ся; *лемків-*
ска бесы́да ру́жнит-ся од і́н-
шых словя́нських мо́в

різниця — рі́(у)жни́ця, -і; *у* знач.
відмінні́сть; велика ~ велька
рі́жни́ця

різно — *присл.* рі́жно(і), ру́жни;
~ ні випадки — ру́жни трафу́н-
кы

різнобарвний — кольори́тний; ~ ні
квіти — кольори́тне кьві́тя

різноманітний — розма́їтий, рі́ж-
норо́дний; *пол.* рі́жноракі́й;
Врх. одмі́нний сьпі́ват собі́
(пта́шок) розма́їтий (*пис.*)

різноманітно — *присл.* розма́їто(і)

різня — бо́йня, -і; маса́кра, -ы
(масова)

різь — *фізіол.* рі́з, різа́вка, -ы
(різа́чка у шлу́нку)

різьба — 1. *техн.* ч. гві́нт; 2. *мист.*
рі́зба, -ы

різьбар — рі́збяр; *нім.* цні́тцер,
сни́це(а)р, -я; *Ртр.* бла́нар (*по*
дере́ву)

різьбарство — рі́зба́рство, сніце́р-
ство

різько — *присл.* о́стро, на́гло(і)

рік — ри́(і)к, *род.* ро́ку; *мн.* ро́кы;

рідк. год, -у; 3П. гі́(у)д

ріка, річка — ри́(і)ка, -ы; ч. *перен.*
дунай, -ю; в знач. вода, повінь,
розлив; ч. *мал.* *Врх.* му́тник; *ой*
па́сла-м я при дунаю гу́си (*пис.*)

рілля — ро́(і)ля, -і; в *Маласло́ві*
чо́рна ро́ля, я є́й бра́в не буду́
(*пис.*)

рінник — *зоол.* *Врх.* ну́рец, но́(у)р-
ко, пнору́нок, про́н(р)у́рок;
тж. нирок

ріпа, ріпка — ч. ка́рпіль, -пе́ля;
тж. бруква; *а пони́же се́ла*
там карпелі сьі́от (*пис.*)

річниця — ч. ро́чник; *Пен.* рече́-
нец

рішення — *канц.* постано́вління,
рі́шіння

робити — 1. *заг.* пра́цу(ю)ва́ти,
-ую, -уєш; *она́чѣти* (*она́чу*,
она́чѣши, *она́чѣме*); *ро́бі(і)ти*,
-блю, -биш; *чы́нити*, -ню,
-ниш; 2. *бабра́ти*, *баброшы́ти*,
капарі́ти, -рю, -риш (*абия́к*);
3. *выраба́ти*, *вырабля́ти*, -ям,
-яш (*яку́сь проду́кцію*); 4. *зби́-*
вати, -ам, -аш; *ко́лотити* (*ко́-*
ло́чу, *ко́лотиш*, *ко́лотит*; *ко́ло-*
ти́ме, *ко́лоті́те*, *ко́лотя́т*); *пра́-*
вити, -влю, -виш; *Хри́.* гру́-
жа́ти (*ма́сло*); 5. *зубк(ц)увати*,
-ую, -уєш (*зубці́ по кра́ях*);
6. *Ртр.* спу́шча́ти; 3П. *би́ти*
(*о́лію*); 7. *груб.* фу́яри́ти (*дурни́-*
ці); *до́ма ма́сло пра́вили в*
боде́нці

роби як вважаєш! — *Хри́.* ро́б як
зна́ш!

робітник, робітниця — 1. *заг.* пра́-
цьви́ник, пра́цьви́ниця, -і;

2. **чес. бараб, бараба, -ы** (шляховий); 3. **винокур, винник** (гуральні); 4. **Ртр. млочко, млочок** (найнятий для молотби); 5. **ріпник** (на видобутку нафти); 6. **смоляк** (працює зі смолою)

ровесник — **єдноліток, -тка; Врх. верствак**

рову похилий бік — **ж. шкарпа, -ы**
 рогатка — **проца, шпроца, -ы** (для кидання камінців)
 рогіз — **бот. Врх. 1. княх(к), кобелина, лапушінє** (широколистий); 2. **логожина** (вузьколистий)

родимка — **ч. пол. пеприк; Прт. пупирь, -ря** (родима пляма)

родинний — **крєвний**

родити — 1. **котіти, окотіти-ся** (про овець, кіз); 2. **приспати, скопиліти-ся** (позашлюбну дитину); **ста́ло ся, ста́ло, дівча ся приспа́ло, те́раз мі го да́вають** (піс.)

родич, родичка — **крєвний, -ного; крєвна, -ной; крєвняк; крєвнячка, -ы**

родовий — **грам. рождаючий** (відмінок)

рожа тюрінгська — **бот. Врх. сле(и)з, слезін; тж. калачики лісові**

рожевий — 1. **ружовий** (фарба); 2. **рум'яний** (колір лиця); **пониже Тыльови — квіточок ружовий** (піс.)

рожево — **присл. ружово**

розбавляти — **розводити, -джу, -диш; ~ водою — розводити**

водом

розбагатілий — **Прт. збогачений, -на, -не**

розбещений — **зопсугий; груб. скурвлений; Врх. розвилый, розвлечений**

розбещуватися — **груб. скурвитися**

розбивати, розбити — **розваліти, розвалювати, -лю, -лиш; розтрепати, -плю, -плеш; тж. розтовкти, розтрощити**

розбирати — **розберати, -ам, -аш; Врх. чесати, чухрати** (вовну овець)

розбиратися — **див. розумітися**

розбитися — **забити-ся; ~ на смерть — забити-ся на смерт**

розбишака = **бе(а)тяр, -я; нім. гав(л)ган; жыван; урвісь, -я; Врх. гусовец, ожгар; ЗП. би(і)-танга, лынгарь; ЛШМ. бітангош; який я си гусовец на цы́лий Липовец** (піс.); **ты, ожга́рю!** (лайка)

розбігатися, розбігтися — **розлетіти-ся, розлітати-ся; розлеті́ли зме ся по цы́лим свѣті**

розбіжність — **розходжыня**

розбійник — **збійник, рабівник; бандіта, бараба, -ы; опришок, -шка; пол. збуй, -уя**

розбрат — **ж. распра(я), -і; смуга, -ы; тж. чвари, сварки**

розбудити — **збудити; Врх. зогнати, обудити; за́ран ра́но же́бы-сте мя на́час збуді́ли**

розвага — **розривка, забава, -ы; Врх. люштик** (розважальний захід)

розважальний — розривко́вий;
~ на му́зика — розривко́ва
гу́дба

розважатися — див. забавлятися

розважливо — присл. розсу́дно(і);

*Прт. натрезво; розсу́дме то́ту
спра́ву натре́зво*

розважний — розсудли́вий

розвалити — див. зруйнувати

розвантажений — выладува́ний,
розладува́ний

розвантаження — выладува́ня,
розладува́ня; ч. выладу́нок,
-нка (ваго́нів)

розвантажити, розвантажувати —
выладува́ти, выладовува́ти,
-ую, -уєш; розладува́ти, розла-
довува́ти, -ую, -уєш; *найпе́рше
бу́ли выладува́ни з потя́гу ко́ні
і худо́ба*

розварений — розкыплéний; ~ ні
макарони — розкыплéна риза́н-
ка

розварити — *Врх. розготови́ти
(карто́плю)*

розведення — розплоджы́ня (*тва-
рин, птиці*)

розвиднятися — шарі́ти-ся (*світа-
ти*)

розвинений — розвину́тий

розвиток — розви́тя; розви́й, -вою

розвідка — війс. сте́жа, -ы

розводити — госп. хова́ти, -ам,
-аш; ~ свиней — хова́ти па́цята

розворушити, розворушувати —
ро́зруша́(и)ти, -ам, -аш; *в знач.
привести в рух*

розв'язний — бесче́льний, зухва́-
лий, зуфа́лий

розгалужений — чепера́тий; *Врх.
кона́ристий, росохати́й (про*

дерево)

розганяти, розігнати — *Врх. роз-
полошы́ти; бе́тяр розпо́лошыв
па́ры голу́бів*

розглядати, розглянутися — роз-
зе́рати, -ам, -аш; *Пвн. розоз-
рити́ся; ~ себе у дзеркалі —*

роззе́рати-ся в люсте́рку

розгнузданий — розпаса́ний

розгнуздатися — розпаса́ти-ся

розголосити — выляпа́ти, -ам,
-аш; ~ таємницю — выляпа́ти
се́крет

розгорнений — отворе́ний (*книж-
ка*)

розгорнути, розгортати — розгра-
ба́ти, -блю, -блеш (*сіно*); = *Врх.
розточи́ти; Ргр. підгартати́;
підгартáme у́гел в пе́цу*

розгром — по́гром, -у

розгубитися = не дава́ти си́ ра́ды

роздвоєння — роздво́їня

роздивитися, роздивлятися — роз-
зе́рати-ся, розозри́ти-ся; ~ на
всі бо́ки — розозри́ти-ся на
вшы́ткы сторо́ны

роздільний — осі́бний, одді́льний

роздоріжжя — невідм. розпу́тя; ч.
розті́к; ж. розто́ка, -ы (*місце
поділу дороги*); *на розто́ці, на
пото́ці два голу́бы во́ду пю́т
(піс.)*

роздратований — див. знервований

роздум — ж. задума́, -ы; замысь-
лі́ня

роздумати, роздумувати — роз-
мысльи́ти, -лю, -лиш; роз-
мысльюва́ти, -юю, -юєш

роздуття — взду́тя

роздушити — роздуси́ти, -у́шу,
-у́сиш; розмня́цька́ти, -ам,

-аш; *Врх.* БГ. розпучьги, -чу, -чыш

роздягатися, роздягнутися – зоблечы-ся, зоблікати-ся; розберати-ся, розоблікати-ся, розобрати-ся, розгорнути-ся

роздягнений – зоблечений, роззобраний

роз'єднати, роз'єднувати – розоначыти, -чу, -чыш; *Прт.* розвадити, -джу, -диш; розваджувати, -ую, -уєш; *треба розвадити ланицух*

роззброєння – роззброєння

роззв'язати – *Врх.* роз(с)паузіти
роззуватися, роззутися – *Пвн.* розбути ся (*взуття*)

роззява – *розм.* гапа, гава, -ы; *австр.* о(у)ферма, -ы

розібрати – БГ. розбури́ти

розігнути – вирівняти, -ям, -яш; розогнути, -ну, -неш

розізлитися – роззлостити-ся; *тж.* розсердитися

розійтися – розыйти-ся

розіп'ятий – розопнятий; *Христос був розопнятий на хресті*

розірваний – подертый, розорваний

розірвати – подерти, -дру, -дреш; порвати, розорвати, -ву, -веш; поторгати, розторгати, -ам, -аш; БГ. гурвати, урвати; *казав (він) розстриляти, кінми розторгати (піс.)*

розпитувати – зьвідувати-ся

розповідати – оповідати, -ам, -аш

розквітати – розквітати, розквітнути, -ам, -аш; розцвісти

розкиданий – *пол.* розтрепаний; *тж.* легковажний

розкидати, розкинути – розметати, розмітувати, -ую, -уєш; порозшмаряти, розшмарити, розшмаряти, -ям, -аш; *рідк.* розфуряти, -рю, -риш; *Прт.* шастати, шастнути, -там, -теш; *Лемки* *сут розметаны по цылім сьвіті; шастав пінязми на вишыткы стороны*

розкіш – *ч. фр.* люксус, -у; роскіш, -кошу

розкішний – люксусовий, роскішний; *пол.* сьлічний; *тж.* пишний

розкладний – розкладаний; ~ не ліжко – розкладана посьтіль

розклеїти – розклиїти, -ію, -ієш

розкол – розлам, розчах, -у (*на стволі дерева*)

розколотися – розчахнути-ся (*про дерево*)

розкопки – *мн.* выкопалиска (*археологічні*)

розкотити, розкочувати – 1. качати, розкачати, -ам, -аш (*колоди*); 2. валькувати, -ую, -уєш; розваляти, -ям, -аш; розвалькати, -кам, -каш (*землю, тісто*)

розкрити, розкривати – 1. отворити, отверяти, розтверяти, -ям, -аш (*конверт*); 2. розтулити, -лю, -лиш; розтворити, -рю, -риш (*рот*)

розкритий – розтулений; ~ рот – розтулена гамба

розкрійник – *крав.* краяльник

розкласти – розпри(і)стерти, -рам, -раш; *тж.* розпростерти

розладнати — підорва́ти, -ву, -веш; ~ здоров'я — підорва́ти здра́вля

розливати — розліва́ти, -ам, -аш; ~ в пляшки — розліва́ти до фла́шок

розлітатися — *Врх.* пы́рскати (на всі боки); *град пы́рскат на ви́шиткы сторо́ны*

розлогий — розкла́дний, розкла́дистий

розлука — с. роз(с)тава́ня, розста́ня

розлучатися — розводи́ти-ся, роз(с)тава́ти-ся, розтрява́ти-ся

розлучення — ч. розві́д, -воду

розлючений — *Прт.* розже́ртний, -та, -те

розмазати, розмазувати — розква́цяти, -ям, -яш; *Прт.* розпа́л(р)а́ти, -ам, -аш

розмаїтий — розмаї́тий; *ЗП.* розма́йний; *кві́ткы в го́рах сут розма́йты*

розмаїття — розмаї́ст, -то́сти

розмарин — *ж. бот.* розма́рія, -ні; *ЗП.* розма́рівка

розмастити — розма́цькати, -ам, -аш; *Прт.* розпа́пляти, -ям, -яш
розмежувати, розмежовувати — розграницы́ти, розграницува́ти, -чам, -чаш (*сфери впливу*)

розмір — ви́мір, -у; ~ у санти-метрах — ви́мір в центиме́трах

розмішувати — ко́лотити, -о́чу, -о́тиш; розрабля́ти, -ям, -яш

розміщення — розмі́шчє́ня

розмова — 1. заг. бесы́да, -ы; *Врх.* гуто́рка; 2. *Врх.* ля́пка (невиму-

шена); 3. *мн.* ля́сы, -і́в; *Врх.* теле́пка (*пуста, теревені*)

розмовляти — бесы́дува́ти, -у́ю, -у́єш; *рідк. Врх.* гутори́ти, тара́кати; *мы ішли селом, бесы́дуючы*

рознімати — розборони́ти, -ню, -ни́ш

рознощик — розноси́тель, -ля; *розно́шчык*

розпалити, розпалювати — кла́сти (кла́ду, кла́деш, кла́деме); *Ртр.* запали́ти; накла́сти, напали́ти, пали́ти, розпали́ти (*вогонь*)

розпекти, розпікати — розпе́чы, -чу, -чеш; *Прт.* розкалюва́ти, -ю́ю, -ю́єш (*залізо до білого*)

розперезати, розперізувати — розпа́сати, -у́ю, -у́єш

розпещений — розпеще́ний; ~ на дитина — розпеще́на діти́на

розпізнавальний — розпозна́вчий (*знак, гасло*)

розпізнавання — розпозна́ня

розплавлений — стопле́ний; ~ жир — стопле́ний сма́лец

розплата — 1. поку́га, -ы (*кара*); 2. *фін.* пораху́нок, -нка; *тж.* розрахунок

розплескати, розплескувати — розля́пкати, розля́пкува́ти, -ам, -аш; *Пвн.* розва́лькати (*місто*); *ма́ма розля́пкува́ли тьі́сто рука́ми*

розплід — ро́зрод, -у

розплітати — розплета́ти, -ам, -аш (*косу*)

розплутати, розплутувати — розпу́тати, розпья́тати, -ам, -аш; розпу́тувати, розпья́тувати,

-аш; *Врх. БГ.* розпучы́ти, -чу, -чыш
 роздягатися, роздягнутися – зоблечы-ся, зобліка́ти-ся; розбе́рати-ся, розобліка́ти-ся, розобра́ти-ся, розгорну́ти-ся
 роздягнений – зоблечений, розобра́ний
 роз'єднати, роз'єднувати – розоначы́ти, -чу, чыш; *Прт.* розва́дити, -джу, -диш; розваджува́ти, -ую, -уєш; *треба розвади́ти ланицх*
 роззброєння – роззбро́їня
 роззв'язати – *Врх.* роз(с)паузи́ти
 роззуватися, роззутися – *Пвн.* розбу́ти ся (*взуття*)
 роззява – *розм.* га́па, га́ва, -ы; *австр.* о(у)фе́рма, -ы
 розібрати – *БГ.* розбу́рити
 розігнути – *вырівняти, -ям, -яш; розогну́ти, -ну, -неш*
 розізнатися – роззлоси́ти-ся; *тж.* розсердитися
 розійтися – розый́ти-ся
 розіп'ятий – розопня́тий; *Хрис-тос був розопня́тий на хресь-ті*
 розірваний – подер́тий, розорва́ний
 розірвати – подер́ти, -дру, -дреш; порва́ти, розорва́ти, -ву, -веш; поторгати, розторгати, -ам, -аш; *БГ.* гурвати, урвати; *казав (він) розстриля́ти, кінми розторгати (ніс.)*
 розпитувати – зьвідува́ти-ся
 розповідати – оповіда́ти, -ам, -аш
 розквітати – розквітати, розквітну́ти, -ам, -аш; розцвісти

розкиданий – *пол.* розтрепа́ний; *тж.* легковажний
 розкидати, розкинути – розме́тати, розмітува́ти, -ую, -уєш; порозшмаря́ти, розшмарити, розшмаря́ти, -ям, -аш; *рідк.* розфуря́ти, -рю, -риш; *Прт.* шастати, шастнути, -там, -теш; *Лемкы* *суть розметаны по цы́лим сьвіті; шастав пінязми на вишы́ткы стороны*
 розкіш – *ч. фр.* лю́ксус, -у; *рос-кіш, -кошу*
 розкішний – лю́ксусовий, *рос-кішний; пол.* сьлі́чний; *тж.* пишний
 розкладний – розклада́ний; ~ не ліжко – розклада́на по́сьтіль
 розклеїти – розкли́ти, -ію, -ієш
 розкол – розлам, розчах, -у (*на стволі дерева*)
 розколотися – розчахну́ти-ся (*про дерево*)
 розкопки – *мн.* *выкопали́ска (археологічні)*
 розкотити, розкочувати – 1. *качати, розкачати, -ам, -аш (колоди); 2. валькува́ти, -ую, -уєш; розваля́ти, -ям, -аш; розвалькати, -кам, -каш (землю, тісто)*
 розкрити, розкривати – 1. *отворити, отверя́ти, розтверя́ти, -ям, -аш (конверт); 2. розту́лити, -лю, -лиш; розтвори́ти, -рю, -риш (рот)*
 розкритий – розту́лений; ~ рот – розту́лена га́мба
 розкрійник – *крав.* *края́льник*
 розкласти – *розпри(і)сте́рти, -рам, -раш; тж.* *розпростерти*

розладнати – підорва́ти, -ву, -веш; ~ здоров'я – підорва́ти здра́вля

розливати – розліва́ти, -ам, -аш; ~ в пляшки – розліва́ти до фла́шок

розлітатися – *Врх.* пы́рска́ти (на всі бо́ки); *град пы́рска́т на ви́шиткы сторо́ны*

розлогий – розкла́дний, розкла́дистий

розлука – с. роз(с)тава́ня, розста́ня

розлучатися – розводи́ти-ся, роз(с)тава́ти-ся, розтря́вати-ся

розлучення – ч. розві́д, -воду

розлючений – *Прт.* розже́ртний, -та, -те

розмазати, розмазувати – розква́цяти, -ям, -яш; *Прт.* розпа́л(р)а́ти, -ам, -аш

розмаїтий – розмаї́тий; *ЗП.* розма́йний; *кві́тки в го́рах су́т розма́йты*

розмаїття – розмаї́гист, -то́сти

розмарин – *ж. бот.* розма́рія, -ні; *ЗП.* розма́рівка

розмастити – розма́цька́ти, -ам, -аш; *Прт.* розпа́пля́ти, -ям, -яш
розмежувати, розмежовувати – розграницы́ти, розграницува́ти, -чам, -чаш (*сфери впливу*)

розмір – ви́мір, -у; ~ у санти́метрах – ви́мір в центи́метрах

розмішувати – ко́лотити, -о́чу, -о́тиш; розрабля́ти, -ям, -яш

розміщення – розмі́шчу́ня

розмова – 1. заг. бесы́да, -ы; *Врх.* гуто́рка; 2. *Врх.* ля́пка (*невиму-*

шена); 3. *мн.* ля́сы, -і́в; *Врх.* теле́пка (*пуста, теревені*)

розмовляти – бесы́дува́ти, -у́ю, -у́єш; *рідк.* *Врх.* гутори́ти, тара́кати; *мы ішли селом, бесы́дуючы*

рознімати – розборони́ти, -ню, -ни́ш

рознощик – розноси́тель, -ля; *розно́шчык*

розпалити, розпалювати – кла́сти (кла́ду, кла́деш, кла́деме); *Ртр.* запали́ти; накла́сти, напали́ти, пали́ти, розпали́ти (*вогонь*)

розпекти, розпікати – розпе́чы, -чу, -чеш; *Прт.* розкалюва́ти, -ю́ю, -ю́єш (*залізо до білого*)

розперезати, розперізувати – розпа́сати, -у́ю, -у́єш

розпещений – розпеще́ний; ~ на дитина – розпеще́на діти́на

розпізнавальний – розпозна́вчий (*знак, гасло*)

розпізнавання – розпозна́ня

розплавлений – стопле́ний; ~ жир – стопле́ний сма́лец

розплата – 1. поку́га, -ы (*кара*); 2. *фін.* пораху́нок, -нка; *тж.* *розрахунок*

розплескати, розплескувати – розля́пка́ти, розля́пкува́ти, -ам, -аш; *Пвн.* розва́лька́ти (*місто*); *ма́ма розля́кува́ли ты́сто ру́ка́ми*

розплід – ро́зрод, -у

розплітати – розплета́ти, -ам, -аш (*косу*)

розплутати, розплутувати – розпу́тати, розпля́нтати, -ам, -аш; *розпутувати, розпля́нтувати,*

-ую, -уєш; *Прт.* розгматва́ти, -ам, -аш
розплющити, розплющувати –
1. **открыти**, -ью, -уєш; **открывати**, -ам, -аш; ~ **очі** – **откры́ти о́чы**; 2. **розпляска́ти**, -ам, -аш; **розпляскува́ти**, -ую, -уєш (*глину*)
розповідальний – *грам.* **розпо́відний**; ~ не речення – **розпо́відне рече́(ы)ня**
розповідач – **опові́дач**; цікавий ~ **цека́вий опові́дач**
розповідь – **опові́д, опові́даня, опові́данка, -ы**
розповісти, розповідати – **опові́дати, -ам, -аш; пові́сти (пові́дам, пові́даш, пові́дат; пові́даме, пові́да́те, пові́дають); а́нгели сьпіва́ли, нам опові́дали (ніс.)**
розподіл – *іст.* **при́діл, на́діл, -у;** *фр.* **парцеля́ци(і)я, -ні** (*землі, кварти*)
розпорошення – **розпороше́ння**
розпорошитися – **розпы́рсну́ти-ся**
розпорядження – **розпорядже́ння**
розпорядитися – **розказа́ти, -ажу, -ажеш; в знач.** дати доручення
розпорядок – *мн.* **розкла́ды, -ив**
розприскувач – *техн.* **пры́скач**
розпродаж – *торг.* **розпро́дай; гне́ска був я́рмак-розпро́дай**
розпрягати – **выпря́чы; вывади́ти, вываджа́ти, -жам, -жаш** (*коней*)
розпукуватися – *Врх.* **пукати** (*про бруньки*)
розпускатися – **розпушча́ти-ся** (*квіти*); *тж.* **плавитися**

розпусник, розпусниця – *ч.* **ку́р-вій, -ія; ж. **ку́рва, -ы; ха́баль, -я; рум. **га́йта, -ы**
розпуста – *с. розм.* **куре́вство; книж.** **со́дом-і-гомо́ра**
розпушувати – **розпушы́ти, -ам, -аш; Врх. **пушы́ти**
розпущений – *рідк.* **прокура́тний**
розрада – *див.* **вті́ха**
розрадити, розраджувати – **вті́шати, вті́шити, -шу, -шиш; Прт. **розгварі́ти, -рю, -риш; розгваря́ти, -ям, -яш**
розрадник – **утішы́тель, -ля**
розрахунковий – **обрахуно́вий**
розрив-трава звичайна – *бот.* **не до́тык, не до́туль мя; Врх. **не руш, ч. слабі́вник, сла́бник**
розріз – 1. *заг.* **пре́крі(о)й, -о́ю; 2. ж. крав. **пазушы́на, -ни** (*у сорочки*); 3. *ж. крав.* **розпо́рка, -ы; нім. **шлі́ца, -ы** (*у пальто, плаці*); *тж.* **розти́н**
розрізняти – **рі́жнити, -ню, -ниш; розлі́чати, -ам, -аш**
розробка – **опрацюва́ння**
розростатися – *Врх.* **хопи́ти ся** (*пишно буюти*)
розруха – *див.* **безладдя**
розряд – *нім.* **гату́нок, -нку; ж.** **катери́(і)я, -ні; ж.** **кля́са, -ы**
розсада – *госп.* **роса́да, -ы; Ртр.** **саджени́ця**
розсильний – **посла́нець, -нця; Врх.** **ві́щук, ві́стник**
розсипати – **розсы́пати, -ам, -аш**
розсікати – **розсы́кати, -ам, -аш** (*щось*)
розсіл капустяний – *кул.* **вар, -у; квася́вка, -ы; Врх.** **варя́нка;****************

Прт. капусцянка, -ы (з квашеної капусти); компери з варом – то было добре хлопське їдло

розсольник – кул. огуркова зупа, -вой ...ы

розсортувати – посортувати, -ую, -уєш; ~ фрукти – посортувати овочы

розставання – роставання, ростання
розставити – розчепе(і)рити-ся, розкарячыти-ся (розвести ноги широко)

розстеляти, розстелювати – про(і)-стерти, про(і)стерати, -ам, -аш; простерли зме обрус на столі

розстібати – розсьтібати, розшчи(і)пати, -ам, -аш (одяг)

розстріляти – розстріляти, -ам, -аш

розсудливий – розважний, розторопний

розтельбушений – Врх. розтрепіханий; тж. розкуйовджений

розтертий – душений; душены і омащены бандуркы сут барз добры

розтинати = Врх. прітяти; жовна прітне дзюбаком дерево

розтирати – дусити (душу, дусиш, дусит; дусиме, дусите, дусят) (картоплю)

розтирач – спец. розтерач
розтринькати – див. прогуляти

розтріпати – розоначыти, -чу, -чыш

розтріснутися – розпукну́ти-ся

розтрощити – розтовчы, -чу, -чыш; розмяскати, -ам, -аш

розуміння – понятя, поятя, ро-

зуміня; БГ. зданя; ма́м на то зданя

розуміти – тяміти, -млю, -миш; Пвн. знатися (у чомусь)

розумний – цваний; ~ хлопець – цваний хлопчы́ско

розхитаний – розхвіяний, розхыботаний

розхитати, розхитувати – розхыботати, -очу, -очеш; розхолітати, -ічу, -ічеш; в знач. зрушити з місця

розхристаний – рідк. розшынканий; свр. лейба, -ы (людина)

розхристати – рідк. Врх. розбахати

розцвітати – див. розквітати
розчепити, розчіплювати – Врх.

роз(с)шкєпиги

розчервонітися – розчервеніти-ся

розчин – 1. хім. бе(а)йц, -у (для травлення шкіри, тканини, дерева); 2. ж. буд.нім. ма́льта, -ы (вапняковий); 3. ж. ро́па, -ы; розсіл, -солу (солі: для м'яса, солонини, сиру)

розчинний – хім. розпушчальний; ~ не кофе – розпушчальна кава

розчинник – хім. розпушчальник
розчиняти, розчинити – 1. розпушчати, -ам, -аш; розрабяти, -ям, -яш; розробити, -блю, -биш (фарбу); 2. розчыняти, -ям, -яш (глину, тісто)

розчищати – розчышчати, -ам, -аш

розшивати – крав. розшывати, -ам, -аш; ~ край – розшывати кант

розширення – 1. заг. розшыри(і)-

ня; 2. *мн. мед. жыля́кы, -ів* (вен); ~ професійної діяльності — розшыриня фахової чинності
розщедритися — розшчедрити-ся
роз'яснення — розясні́ня
роїння бджіл — *Ртр. рийка*
роїтися — *Врх. шемты́ти, шемра́ти; муря́кы шемра́ют в купі*
рокита — *бот. Врх. багниця, смо́лоза*
роль — *фр. нім. ро́ля, -лі; кара́бин-пісто́ля, то єст моя ро́ля (піс.)*
ром — *англ. рум, -му (напій)*
Роман — *Ромко; Ромцо́, -ця (ім'я)*
роман — *ж. літ. повіст, -ы*
роман польовий — *бот. пол. руме́р; тж. деревій*
романс — *муз. нім. ро́манц, -у*
романський — *романьскі́й, -ка, -кє; ~ кі мови — романьски язы́кы*
ромашка лікарська — *бот. рома́нція, -і; ч. ро́мен, -у; с. руме́но; ч. румя́нец, -нця; румя́нок, -нка; Врх. Ртр. руме́нок, руме́нец; рідк. ЗП. коро́лька*
ромашковий — *румянко́вий*
ропуха звичайна — *зоол. Врх. рапа́в(н)ка, рапу́ля, рапу́ха, раца́вка, ре(я)пу́ха*
російський — *моска́льскі́й, російскі́й, -ка, -кє*
Росія — *іст. Моско́вія, Ро́сія, -ні*
росіянин, росіянка — *іст. Моска́ль, -ля; Москви́н; Моска́лька, Москви́нка, -ы; Рускі́й, -кого; ЗП. ма́цкаль*
рости — *росну́ти (росну, роснеш,*

росне; росне́ме, росне́те, роснут)
росток — 1. *ж. клю́ка, клю́чка, -ы; Ртр. кло, ку́лька (у картоплі); 2. Врх. степі́ря (в цибулі)*
росянка — *бот. росі́чка, -ы*
рот — *ж. анат. га́(е)мба, -ы; груб. леп; пыск, пы́сок, -ска; ры́ло; Пвн. патера́к; тж. обличчя, уста; сту́ль га́мбу, бо воро́на вле́тит! (прик.); ходив до нас цы́ле лі́то, да́ла єм му ге́мбы за то (піс.)*
рота — *ч. війс. рій, род. ро́ю (підрозділ)*
ротация — *с. оберта́ня*
ротик — *ж. дит. бу́зья, га́мця, папу́ля, -і; Врх. гамбу́ся; Ртр. гамбі́чка; маленький ~ ма́цыцька бу́зя*
рохкати — *Врх. круча́ти, рьохка́ти (про свиню)*
рояль — *див. фортепіано*
ртуть — *с. мет. «жы́ве срі(и)бло»*
рубанок — *стол. стру́г; вел. бара́нок, -нка; нім. гембе́ль, ге(о)-бель, -бля; розм. гы́бе(і)ль; БГ. спуст (довгий)*
рубати — 1. *стина́ти, тя́ти (тну, тнеш, тне; тне́ме, тне́те, тнут); слов. ру́бац (ліс); 2. Врх. кльонца́ти, кресати, цю́пка́ти (гілки на кусочки); 3. шчыпа́ти, -ам, -аш (дрова на тріски); ~ ку́щі — стина́ти кря́кы; не ру́бай, не сти́най мо́лоду ліщы́ну (піс.);*
рубель дер. — *ж. завоі́на, -ы; па́вуз; нім. ма́гель; Врх. па́лус, па́уз, рога́ль; па́вуз втриму́є*

сьїно на вóзї

рубероїд – ж. буд. нім. па́па, -ы;
англ. рубероїд, -у (покрівельний
та ізоляційний матеріал)

рубець – руб, -рубець, -бця; нім.
шрам, -у; ж. Ргр. блізна; тж.

шов; мам шрам на цы́ле жы́ття
рубіж – див. кордон

рубрика – ч. друк. заголо́вок, -вка

рубці – мн. кул. пол. фля́чки, -ів
рудбекія роздільнолиста – бот.

Врх. світли́ця

рудник – ж. копа́льня, -і

руїна – ч. груз; мн. грузы, ів; нім.
угор. румовіско, румовіще;
тж. звалище, сміття

руйнівник – бури́тель, нишчы́-
тель, -я

руйнувати – бури́ти, -рю, -риш;
нишчы́ти, -чу, -чыш; нім.
плюндро(у)ва́ти, рунтува́ти,
-ую, -уєш; тж. валити, скидати,
спустошувати; рунтува́ти – не
будува́ти! (прик.)

рука – анат. ру́ка (ру́кы, ру́ком,
на ру́цы); поет. ручейка, -ы;
мн. руки

рукоятка – с. Врх. рукови́ще; див.
ручка

рулет – кул. 1. ру́лет, -у (страва з
тіста і м'яса); 2. нім струцель,
-ця (пиріг із маку і повидла)

рулон – зго́рток, -тка; фр. ру́-
льон, -у

руль – див. кермо

рульовий – ім. стёрник

румун, румунка – Во́лох, Во́ло-
шын; Во́лошка, -ы; Ром; Ро-
мунка, -ы

Румунія – Во́лошчы́на, -ы

(від Румунія)

рум'яна – ч. румя́нец, -нця; румя́-
нок, -нка (косметична фарба)

рум'яний – Врх. руме́нний

русалка лісова – міф. ма́вка, -ы

русизм – філ. руси́цизм, -у

русин, русинка – іст. Русин; Ру-
си́нка, -ы (само́назва лемків);

мн.слов. Русна́кы; ср/хр. Рус-

на́ци; нім. Руте́ни; ка́ди гля́ну,
Бо́же мій, вся́ди Ру́син, вся́ди
свій (піс.)

русинський – руси́ньскій, -ка, -ке

русифікувати – змоска́лити, змо-
скалюва́ти

русофі́льський – русофі́льскій,
-ка, -ке

русло – жо́рло (річки)

руський – ру́скій, -ка, -ке

рух – дриг; пол. пенд, -у (стри́м-
кий)

рухайся! – нак. ру́шай-ся! ру́шай
со́бом! звивай-ся! тж. вору-
шись! дівча, дівча, ру́шай
со́бом! (піс.)

рухати – руша́ти (ру́шам, ру́-
шаш, рушат; руша́ме, руша́те,
руша́ють); Врх. двигты́ти; не
твоє – не ру́шай! (прик.)

рухливий – літа́вий; Врх. ру́чий,
ру́шний; Прт. зара́дний, -на,
-не; на́ше теля́тко барз літа́ве

ручатися – гварантува́ти, -ую,
-уєш; ~ аюся за нього – гва-
рантую за него

ручка – 1. мн. граблі́ска, -сок
(для граблів); 2. ч. держак; с.
древко (для інструментів);
3. кля́мка, кля́мбка, -ы; Ргр.

клі́нка (дверна); 4. техн. нім. ко́рба, ко́рбка, -и́ (пускова, коловорот); 5. млинча́рка, -и́; Врх. млинчи́вка; Ртр. же(о)р-ні́вка, млича́рка; пали́ця, пали́чка, млинцо́ва пали́чка (у жорнах); 6. Врх. оса́да (у пили); 7. ч. Прт. о́щеп, -а (у граблів); 8. с. Врх. робі́в(л)ко; Ртр. ко́лоті(о)вча, ко́лотов, ко́лочай; збу́шник, збу́шок; топа́(в)ка (для маслоробки); 9. с. Ртр. топорі́ско, соқы́ріско (для сокири); 10. цыпи́льня, -і (держак ці́па)

ручки — мн. 1. бы́льця, -ці́в (для меблів)

рушник — ру́чник; рідк. Врх. в(у)тира́ло; БГ. в(ф)тера́ло; весі́льний ~ весы́льний ру́чник

рушниця — мисл. фу́зія, -и́; дубельти́вка, стрі́льба, -и́; ЗП. ЛШМ. пу́шка

рюкзак — див. ранець

рюмка — ч. келі́(ю)шок, пога́рик, пога́ричок, -чка; Ртр. пога́рок; порці́я, порці́йка; ~ горі́лки — келі́шок палю́нки

рюмсати — пхика́ти, -ам, -аш (про дитину); тж. схли́пувати

рябий — кра́сий, тарка́стий; мн. кра́сы, тарка́сты; ~ ба коро́ва — кра́са кро́ва

ряд, рядок — нім. ше́рег, -у; шор, -у; шори́к; ~ буди́нків — ше́рег до́мів; на ули́ці ро́сли два шори́ дерев

рядно — ж. пла́хта, вере́та, -и́; Ртр. плат

ряжанка — кул. ко́лоту́ха, -и́
ряса — церк. ревере́нда, -и́
рясний — нава́льний (дощ, сніго-пад); тж. си́льний; ~ дощ — нава́льний до́йч
рятівник — рато́(і)вник
рятува́льний — рату́нко́вий; ~ на станці́я — рату́нкова ста́ция
рятува́ти — ратува́ти, -ую, -уєш; спаса́ти, -ам, -аш; ра́туй мя, коза́че, ра́туй мя моло́ду (ніс.)

С

Сава — Са́вко(а)

Саваоф — євр. Савао́т (одна із назв біблійно-християнського Бога); в знач. Св(ятий) От(ець)

саджанка — сажанка, -и́; сажени́ця, -і́ (посаджена рослина)

сади́ба — 1. заг. ч. дві́р, род. двору́; с. обі́йсь(т)я; обо́ра, -и́; ч. пол. фі(о)льва́рок; і́де ми́ робо́та, як єм на фольва́рку (ніс.); 2. церк. п(к)леба́нія; Ртр. по́півство, фа́ра

сади́вник — овоча́р, -я; садо́вник

сади́вництво — овоча́рство

сади́вничий — овоча́рський, -ка, -ке; ~ коопера́тив — овоча́рска коопера́тива

сади́ння — саджы́ня

садо́чок — ж. заго́рі(и)дка, -и́

сажа — саджа́, -и́; рідк. Ртр. спуд-за, шквара́ (осад від диму)

саже́нь — сяг; род. сяга́; мн. ся́гы (2,13 м; мі́ра довжи́ни дров)

сажка — ч. бот. сьні́т, -у (грибко-вий паразит, хвороба злаків)

сажотрус — ко́миня́р; ко́миня́р-чы́к (помі́чник)

сазан — зоол. ме(и)нтус, митус, -ы (риба); тж. дикий короп

саквож — ж. дорожня валізка, -ньюй ...ы

сакральний — сьва(я)шчєнний

саламандра — зоол. ч. сьлєпий яшчур, -пого ...а; Врх. Хриц. слыпа яшурка

саламаха — ч. кул. чыр, -у (рідка страва з кукурудзяної або вівсяної муки)

салат — 1. ж. заг. кул. ш(с)алата, -ы; 2. пол. мізерія, -ні (із огірків); мізерію заправляли оцтом або зметанком

салатниця — пол. саятєрка, -ы (миска для салату)

сало — 1. ч. лій, род. лою (бараняче); 2. ж. солонина, -ы (свинне); 3. ж. Прт. шпырка, -ы (підсмажений шматок); не буде коніна солоніном (прик.)

салон — див. вітальня

салют — ж. сальва, -ы

сальтисон — див. зельц

сам, сама, саме — займ. ч. сам, с. саме (самого, самому, самым); сама (самою, самій, саму, самом); сам си ви́нен (прик.)

саме — присл. праві, праві же; власні, акурат; тж. власне

самець, самка — самец, -мця; саміця, -і

самі — мн.займ. самы (самых, самым, самыма); залишилися ~ слова — zostалися самы слова

самісінький — саміцькій, -ка, -ке; мн. саміцькы

самітно — присл. самотньо(і)

самовизначення — самовизначєня

самовіддано = присл. ревно(і); будеме ревно ся мо́лити (колядка)

самогон — пол. бімбер, -у

самодопомога — самопоміч, -мочы

самозабуття — самозабьгя

самокат — ж. гуляй-нога, -ы

самолюб — див. егоїст

самолюбство — ч. го́нор, -у; ж. амбіція, -ні; го́нор доро́жчий, як пі́нязы́ (прик.)

самообман — с. самоошуканя; Прт. самоодуріня

самоочищення — самоочышчєня

самопочуття — почу́тя, самочу́тя; в знач. стан здоров'я; як ваше ~ ? як ся почу́вате (чу́сте)?

самородний — Врх. самородливий

самосвідомість — с. самоусвідомліня

сани, санки — мн. 1. заг. сани́, -нь; 2. санкы, -нок; мн. санчата (для дітей); 3. ЛШМ. вла́кы (короткі); 4. залуби́цы, залубни́цы, залубны́ ~ (з кузовом); 5. Врх. сани́цы; Прт. смы́кы, копани́ці (для перевезення дров); 6. Пвн. плаша́нкы (дер. саморобні)

санітар — послугач; послугачка, -ы; нім. саніта(е)т, санітетка (у лікарні)

санками їхати — вози́ти-ся на санках; Прт. санка́ти ся

санкція — юр. постано́ва, -ы; ~ на арешт — постано́ва на га́решт

саночник — розм. Стб. саночнік

сантиметр — нім. центиме́тер, -тра (1/100 част. метра)

сапа — моты́ка, пол. гра́са, -ы

(овальної форми); вел. Ртр. лапішка; найліпшы моты́ки робі́ли кова́ле-цига́не

сапати – копати, -ам, -аш; ога́р-та́ти, -ам, -аш; окопува́ти, -ую, -уєш; Врх. одзюбува́ти; ~ картоплю – окопува́ти банду́рки
сарай – ж. 1. воза́рня, возі́вня, -і (для возів); 2. госп. ж. ку́ча, -и; нім. шо́па, шо́пка, -и; тж. пові́тка, хлі́в

сарана – зоол. с(ш)ара́ньча, -и
саркома – мед. пухли́на, -и
сатана – див. дияво́л
сатин – угор. кльо́т, -у; ж. нім. са́тина, -и (ткани́на)

сахарин – ж. сахара́на, -и
сваволя – самово́ля, -і
сваритися – ва́дити-ся; зва́дити-ся; ви́зыва́ти, -ам, -аш; же́рти-ся, правда́тися; слов. спріча́ти-ся; Врх. жгрынджа́ти-ся, кло́пити-ся; надера́ти-ся; ЗП. сважа́ти-ся; га́зда пова́див-ся зо сусы́дом о ме́джу

сварка – бревері́я, броварі́я, -иі; бу́ча, предирка, свар, -и; БГ. зва́да; тж. суперечка; шукати ~ гляда́ти зва́ди

сварливий – пы́скатий; Хри́ц. жу́гра-вий; Прт. ч. секу́тник, -а; ж. секу́тниця, -і

сватання – мн. зальо́ты, огля́ды, сватани́ны; с. старошчы́ня; рідк. іно́ше, рукови́ны; бо я пі́ду на зальо́ты, шу́каю дзе́вче до робо́ты (ніс.)

свати – мн. зальотни́ки, сва́тове; рідк. юно́шы; Ртр. боя́ры;

при́шли зальотни́ки, ста́ли на горбо́чку (ніс.)

свашкувати – свашчы́ги, -чу, -чыш (бути свахо́ю)
свеко́р, свекру́ха – тесць, -я; тес-цьова, -ой (ба́тько і ма́ти чоло-ві́ка)

свербі́ти – сьва́літи, свербі́ти; до́лон сьва́лит – на гро́шы (прик.)

свердлі́ння – борува́ня, сверд(б)-лі́ня

сверлити – 1. борува́ти, -ую, -уєш; ~ зуби – борува́ти зуби; 2. верті́ти, -чу, тиш; ~ дірку – верті́ти дзю́рку

сверло – техн. swéрд(б)ло; ч. swéрд(б)ель, -для; сьвіде́р, -я; бу́рав; нім. бор, -у; пол. дри́ль; мал. swéрблик, сьвіде́рок

светр – нім. свед(т)е́р, -тра (в'яза-на блузка); тж. пуло́вер
свидина червона – бот. Врх. сви́б(д), сви́ба; тж. дєрен чер-воний

свина́рник – ж. ку́ча, мал. кучка, -и; Врх. ку́т, ку́тець; Ртр. ку́чык, хлі́вок; га́зда ко́рмив дві сви́ны в ку́тці

свинце́ць – с. мет. оло́во; рідк. сви́нец, -нця

свинина – паця́тіна, -и

свинка морська – зоол. Врх. ні́р-ський крі́ль (па́ця)

свиноматка – див. свиня

свинопас – рідк. Врх. ко́ндаш

свинство – сви́ньство

свинський – сви́ньскій, -ка, -кє;

мн. сви́ньски; паця́чий

свинцевий – оловя́ний; ~ солда-

тик — олов'яний воячок
 свиня — 1. заг. с. па́ця, -я́ти; дит. ку́ця, -і; ч. груб. хрунь, -я; пол. сьві́ня, -і; Врх. герля, саму́ра; Ртр. прася; 2. ч. кнур (самець); 3. льо́ха, ро́ха, -ы (самка); га́зда про́дав па́ця, я́ке не хті́ло їсти
 свист — пол., чес. гві́зд, -у
 свистати, свистіти — гві́зда́ти, -ам, -иш; фі́рча́ти, -чу, -чыш; Врх. фы́рка́ти; ЗП. фі́тька́ти; ЛШМ. пі́ска́ти
 свисток — пі́шчок, -чка; ж. пі́ш-чавка, -ы; свистіти у ~ гві́зда́ти пі́шчком
 свідок — юр. сьві́док, -дка; мн. сьві́дки; сьві́дка бю́т, як ді́дка (прик.)
 свідомий — сьвідо́мий
 свідомість — сьвідо́міст, -мо́сти
 свідомо — присл. сьвідо́мо
 свідоцтво про народження — ж. пол. метри́ка; рідк. ментри́ка, -ы
 свідчення — юр. сьві́дчы́ня
 свідчити — див. давати (показання)
 свіженький, свіжесенький — сьві́жицькій, -ка, -ке
 свіжий — сьві́жий; нім. фрі́(и)ш-ний
 свій, своє — займ. сві́й, сво́є (сво́го, сво́його, сво́му, сво́йому; сво́ім, сво́іма); сві́й сво́го тя́гне (прик.)
 світ — сьві́т; сторони ~ стрóны сьві́ту; же не бу́ду ви́дів за ньо́м сьві́та (піс.)
 світанок — світ, -у; ро́зсвіт, -у; ви́дно-ся; с. Врх. розвидня́ня; Прт. бреск, -у; тж. ранок;

зра́на юж ся бы́ло ви́дно
 світати — розвидні́(я)ти-ся; Прт. бреска́ти, -ат
 світильник — 1. кага́нец, -нця (ручний); 2. фр. то́ршер, -я (на підлозі)
 світити — сьві́тити (сьві́чу, сьві́тиш, сьві́тит; сьві́тíme, сьві́ти-те, сьві́тят); гне́ски сонéчко га́рді сьві́тит
 світі́ння — сьві́ті́ня
 сві́тлий — я́сний; там на го́рі хма́рно, на доли́ні — я́сно (піс.)
 сві́тло — сьві́тло; погасити ~ за́га-сити сьві́тло
 сві́тлогасник — Врх. га́сник (сві́чок у церкві)
 сві́тло-коричневий — невідм. беж; беже́вий (колір)
 сві́тляк звичайний — зоол. Врх. попе́нька, святоя́нський хроба́чок; тж. жук-сві́тлячок
 сві́тський — сьві́тскі́й, -ка, -ке
 сві́чка — сьві́чка, сьві́ча, мал. сьві́чечка, -ы
 сві́чник — підсьві́чник
 своєчасно — на́час, в́час, в́чесьні; ка́жде за́да́ня тре́ба ро́бити на́час
 волок — буд. нім. тра́гар, -я; Ртр. гряда, міштге́реда; ЛШМ. гра́да (поперечна балка на сте-лі)
 своя — займ. сво́я (сво́йой, сво́ій, сво́йом, на сво́ім)
 свя́тий — рел. сьва́(я)ти́й
 Свя́тий Вечі́р — рел. Ве́лія, -ні; Сьва́(а)ти́й Ве́чер, -то́го ...а (24 грудня, 6 січня); на Сьвя́тий

Вéчер вари́ли 12 страв

святилище — *ж. рел.* сьва(я)ти́ня, -і
святити — сьва(я)ти́ти (сьва́чу,
сьва́тиш, сьва́тит; сьва́тíme,
сьва́тите, сьва́тят)

святковий — празникóвий, сьва(я)-
то́чний; ~ вечір — сьва́то́чна за-
ба́ва

святкувати — празни́кувати,
сьва(я)ткува́ти, -ую, -у́єш

свято — 1. *ч. заг.* празник, прázд-
ник; сьва(я)то; *Стб.* сьято;
2. *ч. нім.* Кéрмеш, -у (*парафі-
альне*); 3. *ч. Отпуст*, -у (*прес-
тольне*); *гнєска маме прázник в
сєлі; в Га́пчові Кéрмеш обхо-
ди́ли 14 жов́тня, на Покро́вы*

святотатство — *рел.* сьва(я)токра́д-
ство

священик — *церк.* є́гомосьць, -ця;
па́рох, про́бошч, сьва(я)шче́-
ник; отец, *род.* отця; *рідк.* ба-
тюшка, -и, (*православний*);
книж. душпасти́р, -я; *пол.*
ксьондз; *Ртр.* пан, пі(о)п,
попо́нько, фарар; є́гомосьць —
грі́шний, як і ми ви́шитки
(*прик.*)

священикова дружина — і́мосьць,
-і; *рідк. Ртр.* попада́

себе — *займ.* се́бе, ся; со́бі, си; со́й,
со́бом(в)

секретар — пи́сар, -я

селезінка — *анат.* селе́зїнка, -и;
Врх. селе́джін, селе́зін; *Ртр.*
селе́зїнка, селе́зїнь, слези́на,
слези́нка

селекція — *ч. бот.* ви́бір, -бо́ру
селище міського типу — містечко;

скор. смт

село, сільце — селе́чко; *пол.* весь,
род. всьї; *угор.* го́тар, -я; *рідк.*
Ртр. ЛШМ. валал; як я си
засьпи́вам на валаві́ вночы́ (*піс.*)

селянин — хлоп, рі(о)льник; *Ртр.*
бірош, вала́вчан

селянський — сє́льській, хло́пській,
-ка, -кє; *на хло́пській розум*
(*прик.*)

сельдерей — *ж. бот.* се́(а)лєра, -и
Семен — Сє́ман, Сє́мко; *книж.*

Симе́он, Сї́мон; *там на го́рі
Сє́ман во́лы па́се* (*піс.*)

семинарист — жак

семирічка — семилі́тка, -и (*шко-
ла*)

семинарія — семи(і)на́рія, -ні;
вчительська ~ на́учительська
семина́рія

семинарський — семи(і)на́рській,
-ка, -кє

сенсация — 1. *с.* сї́льне одчу́тя;
2. *с.* повідо́млі́ня (*що справляє
сї́льне вра́ження*)

сепаратизм — *див.* відокремлення

сепсис — *с. мед.* зара́ження кы́рви

сербський — сє́рбській, -ка, -кє (*від
Сєрбія*)

сервант кухонний — *нім.* кре-
де́нц(с), -у

сервіс — *ж.* служба, -и (*надання
послуг*)

сердега — бідачы́ско

серденько — *поет.* серду́шко

сердечний — милосе́рдний, чу́-
лий; ~ людина — чу́лий члове́к

сердечно — *присл.* милосе́рдно(і),
серде́чні

сердитися — злості́ти-ся; всте́чы-
ся

серед – присл. *пόμεж, сред; тж. посеред; шугай ко́ня по́йт сред ду́ная* (пс.)

среда – среда, -ы (третій день тижня)

середовище – *средовіско*; виходити зі ~ ща – *походити зо средовіска*

середуший – *середу́сший, середу́шчий*; ~ син – *середу́шчий син*

сережки – 1. *мн. когуткы, -ів; ч. Врх. кокотик, кокоцы, кокоцьки; кучмарики, мицки* (у верби, берези); *тж. котики*; 2. *мн. пол. кульчыкы, -ів; Ргр. заушнічкы* (жін. прикраса)

сержант – *війс. фр. капраль, -я; підофіцер*

серйозний – *пова́жний*; ~ вираз обличчя – *пова́жна міна тва́ри*

серб – *рідк. коса́чок, -чка* (мал.)

сербень – *сэрпен, -ння* (місяць)

серце – *анат. сер́дце, -я*; ~ щемить – *сер́дце болит*

сесія – *с. засьі́дання*

сестра – 1. *швагёрка, -ы; ЗП. зо́виця* (чоловіка); 2. *посестра, -ы* (подруга, названа ~); 3. *швагрі́на, -ы* (дружини)

сестри чоловік – *нім. швагёр, -гра*
сеча, сеч – *хім. мі́ч, род. мочі; мн. сі́кы, -ів; Ргр. мочо́вка, сиклі́ны*

сечовий – *мочо́вий*

сечовід – *анат. мочо́від, -вода*

Сибір – *Сибє́ри(і)я, -ні*

сивий – *сивак* (людина); *а ты, ста́рий сиваку́, вы́зжен ко́ня на млаку́* (пс.)

сиворакша – *зоол. Врх. мандельник*

сивуватий – *сива́вий; Врх. сива́вистий, сива́стий*

сигарета – *ч. 1. дз(ц)и́гар, -я* (фабрична); 2. *рідк. круче́няк* (зі скручених листків тютюну)

сигарниця – *дз(ц)игарни́чка, -ы*
сигнал – *знак, -у; ~ тривоги – знак аля́рму*

сиди! – *нак. сьі́д! сяд! сьі́д ка́менюм і мовч!* (прик.)

сидіння – *сьі́джыня, сьі́длиско; Ргр. сіді́ско, сідлі́ско*

Сидір – *Сі́дор, -я; Сидо́рко*

сидіти – 1. *заг. сьі́дити, -джу, -диш; 2. дієс. куча́ти, -ам, -аш* (навпочіпки); 3. *присл. на сьі́дячы* (сидячи); 4. *дит. сюпа́ти, -ам, -аш; сьі́дит мі в печі́нках* (прик.)

сила – *мі(о)ц, -ы; сна́га, -ы; ~ силенна – тьма-тьму́ща; ~ характеру – мі́ц на́туры*

силач – *Ргр. сі́(і)лак*

силоміць – *див. насильно*

силует – *о́брис, -у; ж. фр. си́луєта, -ы*

Сильвестр – *Сиве́стер, -тра; Сі́вер*

сильний – *мі́цний, дуже мі́ц; мн. сі́льны; Врх. ту́гий*

сильно – *присл. барз ду́же, мі́чно, ту́го; нім. фест; БГ. окру́тні, окропні; преокру́тні* (дуже); *преокру́тні бою́-ся злых язы́ків*

сильце – *ж. Ргр. сі́лка, засі́вка; Прт. засів(л)ка, -ы* (на птахів, звірів)

симбіоз – *с. сьпівжы́тя*

симпатія — прихýльнiст, -нóсти;
тж. приязнь

симптом — ж. ознака, -и

симулювати — нiм. маркє(i)рува́ти, -у́ю, -у́єш; тж. придурюва́тися

симулянт — нiм. маркє(i)рант

симуляція — с. удава́ня; нiм. маркє(i)рува́ня

син — 1. заг. сы́н; поет. си́но́йко;
2. брата́нец, -нця; брата́няк;
брати́в сын; си́новец, -вця
(батькового брата); 3. войто́вич (війта); 4. кова́лин, кова́льчик (ковалю); 5. кра́вчик(и) (кравця); 6. сестри́(i)нец, -нця (сестри); 7. ску́рвiй ~ (розпнутої жінки); сын — потiха для вiт, дiвка — для матeри (прик.)

синагога — бо(у)жни́ця, -i; Ргр. бу́жня (свр. будинок молитви)

синенький — синiцькiй, -ка, -кє (колір)

синець — мед. си́няк; Ргр. баса́муга

синиця — зоол. сы́кoра, -и; розм. сени́ця, -i; Врх. си́(i)кор, синик, синича

синiвський — сы́нiвскiй, -ка, -кє

синiй темний — гранато́вий; темно- ~ колiр — гранато́вий ко́льор

синонiм — грам. єдноiме́нний

синька — син, си́нка, -и; ч. си́нец, -нця; пол. фа́рбка, -и

сипати — всипати, сы́пати, -плю, -плеш; зeрно ся сы́пало в сы́панец

сипкий — сы́пкiй, -ка, -кє; ~ снiг — сы́пкiй сьнiг

сир — 1. заг. сы́р, -у; 2. ж. рум. бры́ндзя, бры́нза, -i; будз; Ргр. бундз, гiркий сы́р, грудка (овечий солоний); 3. ж. го́мiл(в)ка, -и (грудка, з картоплею i м'ятою); 4. ж. мача́нка, -и (зi сметаною); 5. к(г)ляга́ний сы́р, -но́го ...у (плавлений); 6. ж. кляга́нец, -нця (свіжий, овечий); 7. пле(я)ска́нка, -и (пресований, плоский, коров'ячий); 8. Ргр. подо́й (свіжий, коров'ячий); сы́р i бры́ндзю вы́рабля́ли з учoго мо́лока; одкла́даний лем сы́р до́брый (прик.)

сирець — сы́рец, -рця

сирий — 1. суровий; Врх. со́ро́вий; ~ ре м'ясо — сурове м'ясо; 2. вiльгiтний (вологий)

сирiсть — вiльгiт, -го́ти

сирiтський — сирiтскiй, -ка, -кє

сирник — кул. сы́ряник

сироватка — 1. бу́рда, -и; рум. женти́ця, -i; ЗП. сре́лязiвка (з мо́лока вiвци); 2. пол. лю́ра, -и; Ргр. серва́тка (з мо́лока ко́рови); 3. ч. рум. к(г)ля́г, кля́к, -у (сичуговий фермент для закваски мо́лока); же́бы-м не ходи́ла до тя по же́нтицю́ (пiс.)

сировина — ч. сирíвец, сурове́ц, -вця

сироїжка — бот. голу́бiнка, -и; си́няк (гриб)

система — ч. нiм. си́стем, -у; пол. у́клад, -у (полiтичний)

ситець — текст. перка́ль, -лю (тканина)

ситцевий — перкальовий
 ситий — **сы́тий**; *сы́тий голодно́му не ві́рит* (прик.)
 ситний — **сы́тний**; *тж.* поживний
 ситник — *бот.* **лі́джа**, -і
 сито — *ч.* **друшляк**; *ж.* **оди́д-жавка**, -**ы** (для проціджування)
 ситро — *ж. пол., чес.* **оранжа́да**, -**ы** (апельсиновий напитек)
 сівалка — **сы́ячка**, -**ы**
 сімба — *див.* посів
 сідай! — *нак. дит.* **сю́пай!**
 сідати — **сы́дати**, -**ам**, -**аш** (*про туман, тил*)
 сідач конопляний — *бот.* **Врх.** **оша́дець**
 сідло — **сы́дло**, **сы́дало**; *рідк.* **тар-ни́ця**, -**і**; *Стб.* **сьо(ю)дло**
 сік — 1. *заг.* **сок**, -**у**; 2. *ж.* **березови́ця**, -**і** (*березовий*); 3. *вар.* -**у** (*кислої капусти*); 4. *Прт.* **капусьця́нка**, -**ы** (*капустяний*); *лимонний* ~ *цитриновий сок*
 сікти — **сы́чы** (**сы́чу**, **сы́чеш**, **сы́че**; **сы́чэме**, **сы́чут**, **сы́чэте**) (*капусту*)
 сіль — 1. **си(і)ль**, *род.* **со́ли**; 2. *Врх.* **крухова сіль** (*грубого помолу, кам'яна*)
 сільничка — **си(о)льни́чка**, -**ы**; *Врх.* **сі́лви́ця**, **соля́нка**; *Хриц.* **соля́ничка**
 сільський — **се́льскій**, -**ка**, -**кє**; *мн.* **се́льски**
 сільце — *поет.* **селё́чко**
 сім — *числ.* **сы́м** (**се́мох**, **се́мом**, **се́мерим**, **се́мыма**)
 сімдесят — **сы́мдє́сьят**, -**тьох**; *йо-му* *незабаром* ~ (*років*) — *йо́му*

внет сы́мдє́сьят (*літ*)
 сімдесят один — **сы́мдє́сьят єден**;
єден сы́мдє́сьят
 сімейний — **ро́динний**; ~ не вог-нище — **ро́динне огніско**
 сімка — **сы́мка**, -**ы**
 сімнадцятий — **сы́мна́стий**, **сы́м-надце́тий**
 сімнадцятка — **сы́мна́стка**, -**ы**
 сімнадцять — **сы́мна́дцет**, -**тьох**
 сімсот — **сы́мсто**
 сім'я — **ро́дина**, -**ы**; *нім.* **фа-мі(е)лія**, -**іі**
 сіна і соломи суміш — *БГ.* **стря́ска**
 сіно — 1. *заг.* **сы́но**; 2. *Врх.* **згра́б-кы**; *БГ.* **награ́бкы** (*зграблене*); 3. *Ртр.* **ота́ва** (*з другого покосу*); *а я сы́но граба́ла, граба́ла* (*піс.*)
 сінокіс — **покіс**, *род.* **поко́су**; *Врх.* **ла́зы** (*в гірських лісах*)
 сіпати — **сы́рпа́ти**, **ша́рпа́ти**, -**ам**, -**аш**
 сірий — **попеля́стий**, **сы́рий**, **сі-вий**; *пол.* **ша́рий**; *Врх.* **сірка-ни́стий**; *я гусочку ша́ру, до пе́ца саджа́ла* (*піс.*)
 сірники — *мн.* **паты́чкы**, -**чок**; *нім.* **шваб́лики**, -**ів**
 сіро — *присл.* **сы́ро**; *пол.* **ша́ро**
 сіромаха — **сара́ка**, -**ы** (*нещаслива людина*)
 сісти навпочіпки — *пол.* **прику́ч-ну́ти**, -**ну**, -**неш**; *Врх.* **причу-пкувати**
 сітка — 1. **сы́тка**, *рідк.* **пере-ста́вка**, -**ы** (*для перепелів*); 2. *ч.* **ры́бник**, **черпак**; *нім.* **сак**, -**у**; *ж.* **фа́тка**, -**ы**; *Стб.* **во́лок** (*для риби*)

Січ — *іст.* Сьіч, -ы; Карпатська ~

Карпатська Сьіч

січень — с^ітичен, -чня (*місяць*)

січка — с^ічка, р^ізка, -ы (*рублена солома*)

січневий — с^ітичн^іовий

січовик — *іст.* с^іч^іовик

скавучати — *Врх.* с^ікі(о)м^іліти (*про тварин*); *тж.* нити

скажений — в^іст^іклий, в^істеч^іений;
в^істекло^іго пса т^ір^іба ся боя^іти

скаженіти — в^іс^іт(ц)^ікати-ся; ка-
зити-ся (*впадати у лют*)

скажи! — *нак.* п^ів^іч(дж)! п^ів^ідж
п^ір^івду, де-с був?

сказ — *ж.* *пол.* в^істеклізна, -ы
(*інфекційна хвороба собак, котів*)

сказати — п^ів^істи (п^ів^ім, п^ів^іш,
п^ів^іст; п^ів^іме, п^ів^істе, п^ів^і-
дят); р^ічы (р^ічу, р^ічеш, р^іюк,
р^ікла, р^ікло; р^ікли, р^іче^іме,
р^ічут); п^ів^істи л^ігше, як
зроб^іти (*прик.*); а ш^іто-ж м^і,
гол^іубко моя м^іла, р^іче (*піс.*)

сказитися — в^істек^іти-ся, в^істеч^і-
ся (*про тварин; перен. про*
людину)

скакалка — скак^іанка, -ы (*дит.*
гра)

скакати — *Прт.* г^іцк^іати-ся; д^і-
т^іна ся г^іцк^іат на пост^іли

скаламутити — *Прт.* сколому-
тити, -у^ічу, -у^ітиш

скала — 1. *мн.* ска^іля, -і (*уламки*);

2. *Врх.* л^іть, у^іл^іть (*стрімка*)

скалити — ш^ікірити, -рю, -риш;
~ зуби — ш^ікірити зуби

скалка — зад^іра, -ы; *Врх.* зад^іра,
зад^ірка; *тж.* колючка

скандал — *ж.* бровар^ія, -и^і; *ж.*
авант^іра, -ы; *пол.* г^іранда, -ы;
нім. с(ш)к^іандал^і, -лю; *тж.*
авант^іюра; улаштувати ~ в^іч^і-
нити бровар^ію

скандальний — скандал^ічний

скарб — *нім.* кл^іейнод, -у

скарга — *юр.* жал^іоба, -ы; *с.* зажа-
л^іня; рекляма^іци(і)я, -ні

скаржитися — жалити-ся; скар-
ж^іти-ся; він ся д^ірмо скар-
ж^іит на м^ія

скаржник — *юр.* *Прт.* жал^іобник,
-а; скарж^іитель, -я

скарлатина — *мед.* кір; *род.* ко^іра,
-у; красн^іуха, -ы; *Врх.* Х^іриц. гу^ізя
(*дит. заразна хвороба*); при
гу^ізи в г^ірт^іани д^іусит

скарлючений — *Врх.* кирт^іавий
(*людина*)

скатертина — ч. об^ірус, -у; *рідк.* ч.
п^ір^ітяк; *Р^ір.* хліб^івка; а^іни ти
не б^іуде (*столичок*) об^ірусом
накр^ітий (*піс.*)

скачати — *Прт.* змаг^ілювати, -юю,
-юєш (*білизну рублем*)

скачки — *мн.* спорт. пере^ігоны,
пре^ігоны, -ів; *пол.* выс^іцьгы,
-гів; кінні ~ кінск^іы пре^ігоны

скелет — *анат.* ш^ік^іелет, -у

скеля — тес^іівни^іця, -і (*гладка*)

скельце — зменш. ш^ік^іелко

скерувати — ск^іерув^іати, -ую, -уєш;

ЗП. пров^іернути (*у протилежну*
сторону)

скиба — ск^іыба, -ы (*землі*)

скибка — ч. ш^іляйстик (*хліба*);
розм. п^ійда, -ы

скиглити — БГ. вай^ічати

скиглій — Прт. квенка́ла, -ы
(людина, яка стогне)

скидати, скинути — 1. звали́ти,
-лю, -лиш; Врх. зошма́рити;
БГ. валя́ти (сіно, дрова з воза);
2. Прт. зметати́ (народити
передчасно; про корів, овець)

скипидар — ж. хім. терпентина,
терпети́на, -ы; рідк. шпин-
гі́нар, -я

скирта — госп. сты́рта, -ы

скиснути — збрезхну́ти, згурди́ти-
ся, зсы́дати-ся; сквасьні́ти
(молоко)

скільки — кі́лько, кі́льо, ківко,
скі́лько; рідк. ко́ліко; Врх. келя́,
кельо́, кельоро́, кількоро́; Прт.
по́чым; кі́лько тот кра́м ва́р-
та́т?

скільки-небудь — присл. буд-кі́ль-
ко; Прт. кі́льо-буд

скіпка — див. ска́лка

скісний — скле́сний

скіфи — мн. іст. скі́ти, -ів (предки
русинів)

склад — нім. госп. ма́газин, -у

складка — зморш́чка, -ы; нім.
кан́тка, фалд, -ы; фалди́к;
рідк. бри́жі (в одязі); полама́ли-
ся мі́ на каба́ті фа́л-
ды́ (ніс.)

складати, скласти — зложы́ти, -жу,
-жыш (на купу); ма́ме зложы́-
ти ды́рва в сто́сы

складений — зложені́й

склепіння кам. — арх. Ртр. скле-
пі́ня, кле́мба (у підвалі)

скликати — зозва́ти, -ву, -веш

склити — шкли́ти, -лю, -лиш

скло — 1. заг. ш(с)кло; 2. нім.

та́фля, -і (плита скла); 3. шы́ба,
-ы; Ртр. Хри́ц. бла́на (віконне);
4. шкелко́ (для лампи); 5. ж.
шкля́ничы́на, -ы; Врх. скля-
ни́чы́на (бите)

склоподібний — шкли́стий (повер-
хня)

склянка — ш(с)кля́нка, -ы; рідк.
Врх. скля́ниця; ~ компоту —
шкля́нка ю́хы

скляр — шкляр; Врх. Ртр. бла́нар,
бва́няр; оболо́няр; Хри́ц. ві́княр

склярський — шкля́рській, -ка, -ке
скна́ра — Врх. збыва́ч; збыва́ч —
чло́век, што скла́даєт пі́нязы́

скоба зал. — нім. кля́мбра, кля́м-
ра, кля́мба, -ы (для дер. дета-
лей); кля́мбру заби́вали до сы́ягів

скоблити — шкряба́ти, -блю,
-блеш

сковорода — пате́льня, -і; ры́нка,
-ы; ч. нім. ро́ндель, -для; слов.
шерпі́чка, -ы; мал. Врх. пано́в-
ка; Прт. бры́тва́нка, панев,
-ы; ~ для яєшні — пате́льня для
яшні́цы

сколіоз — ж. мед. вы́кривлі́ня
хырбе́та

сколотини — див. масля́нка

скоморох — бла́зен, -зня

скон — дых, -у; Прт. здых, -у
(останній подих)

скорий — нім. фрі́(и)шний (охо-
чий); ко́бы я так бы́ла до
робо́ты фрі́шна (ніс.)

скористати — зхі́снувати, -ую,
-уєш

скоро — в(г)нет; нім. фрі́(и)шно;
внет бу́деме ма́ти пражник

скороспілка – *рідк.* скороздра, -и;
Врх. скорозрілка; *овес-скорозрілка пристає скорше, як другій скорочення – скорочыня; скрут, -ту*

скотарство – пастырство

скочити – *пырснути, шугнути, -ну, -неш; скаче, як теля на мотузку (прик.)*

скребло – *ж.* греблиця, -ці; згребло

скребок – *ж. госп.* стругачка, -и
скребти – *див.* скоблити

скреготати – *скерготати; Врх. шкырготати (сорока)*

скривджений – *див.* ображений

скривлений – *звірений; ~ на дошка – звірена дошка*

скрикнути – *звишчати, -чу, чиш; БГ. звискнути (з болю, переляку)*

скриня дер. – 1. пака, -и *нім.* комода, -и (для білизни); 2. ч. *нім.* куфер, -фра; ля(а)да, -и; Ргр. каста (для одягу); 3. Ргр. пайструна (для муки); 4. ч. *сыпанец, -нця; сусык, сусычок; слов.* сыпка, сыпарня; *нім.* шафарня, -і; *нім.* шпи(і)хлір, -я; Ргр. каста (засік для зерна); 5. *книж.* ковчег, -у; *гей, до періны сына, до ляды – каміня (піс.); не піду за вдівця, хоц ма сусык вівса (піс.)*

скринька – 1. *англ.* бакса, -и (поштова); 2. *нім.* касетка, -и (мал.)

скрип – *ж. бот. Прт. гыркыня, -і (гриб)*

скрипаль, скрипалька – гудак; гудачка, -и; *мал.* гудачок, -чка; гуш(сь)ляр, -я; *слов.* гудец; *грай, гудачку, грай, на полічку позерай (піс.)*

скрипка – *мн.* гусь(ш)лі; Врх. гуслі, гуселькы, гуслічкы; *заграйте мі, гусьлі, заграйте мі, басы (піс.)*

скритно – *присл.* тайно(і); покрыйому; *рідк.* вездобачкы
скрізь – *присл.* всяди; Прт. *всядиль; всяди добри, де нас нес (прик.)*

скріпити, скріплювати – Прт. *здрітувати, -ую, -уєш (стягнути дротом горищик)*

скріпка – ч. *канц.* спинач

скріплювати – 1. *дрі(о)тувати, -ую, -уєш (дротом); 2. крав. замоцувати, -ую, -уєш (нитку); пішов мій миленький гориць дрітувати (піс.)*

скроня – с. *анат. Ргр. м'ягке місце, слабе місце; п'юсо, слухы*

скрутити, скручувати – *зсувати, -ам, -аш (шнурок із пряжі)*

скубати – 1. *дерти (дру, дреш, дре); пороти, -рю, -реш (пір'я); 2. скубсти, чубати, -ам, -аш (за волосся); Прт. поцубрати, -ам, -аш; 3. шчыпати, -ам, -аш (траву)*

скульптор – *зтрепіханий; Прт. згырений, -на, -не*

скульптор – *мист. рі(и)збар, -я; плястик*

скульптура – *мист. рі(и)зба (в дереві); плястика, -и*

скупердяй – **скупар**, -я; *Ртр.* **скупач**, **скупняк**, **скупіндош**; **шкроб**; *Прт.* **кутва**, -ы (*скупа людина*)
 скупка – ч. **скуп**, -у; ~ ний пункт – місце **скупу**
 скучати – **цнути-ся**, **нудити-ся**; *рідк.* **внувати**; *цне мі ся за тобом, мій Лемківській краю! (піс.)*
 скучний – *див.* нудний
 слабенький – **слабіцькій**, -ка, -ке
 слабість – **слабіст**, -бости; **слабостка**, -ы (*риса характеру*)
 слабкий – *угор.* **генгявий**; *тж.* **в'ялий**
 слава – **хвала**, -ы; ~ героям! – **слава звытяжцям!**
 славка – *зоол.* *Врх.* **вітік**, **фітчик**; **коперняк**, **копривни(я)к**
 слива садова – *бот.* 1. **заг.** **сливка**, -ы; 2. **багрівка**, -ы; **багруля**, -і (*темно-червона*); 3. **білю(ьо)шка**, **більоха**, **білян(ч)ка**; **дрислі(я)вка**, -ы; **дрисн(т)уля**, -і; *Врх.* **білушка**, **дуранка**, **ляпа**, **сралька**; *мн.* **пампухы**, **скакулі** (*біла кругла*); 4. **венгсрка**, -ы; *Хриц.* *Прт.* **быстриця**, -і (*подовгуваста*); 5. *пол.* **дамазина**, **дамастина**, -ы (*дамаська*); 6. **круглянка**, -ы; *Врх.* **круг(х)иня**, **кулявка**, **струпехы**; **те(а)рнавка**, **тернявка**; *БГ.* *Хриц.* **округлянка** (*тернослива, кругла*); 7. *Врх.* **дымк(н)а**, **дымениця**; *Ртр.* **христавка** (*маленька кругла*); 8. *фр.* **мірабель**, -лі (*жовта*)
 слив'янка – **сливовиця**, -і (*горілка*

зі слив)
 слизький – **слиз(с)кій**, **хле(и)зкій**, -ка, -ке; *Врх.* **гелзкій**; ~ лід – **слизкій лед**
 слизько – *присл.* **слиз(с)ко**; *Хриц.* **ховзко**
 слимак – *зоол.* *Врх.* **напрудник**
 слід – 1. *присл.* **треба**; 2. *ім.* **сьлід**, -у (*на снігу*); 3. *ім.* **сказ**, -у (*на тілі*); не ~ про це думати – **не треба о тым мыслиги**
 слідкувати – *див.* **наглядати**
 слідство – *юр.* **сьледство**; *Прт.* **доходжыня**
 слізливий – *Ртр.* **каправий**; *Прт.* **каправец**, -вця (*людина зі сльозоточивими очима*)
 сліпий – **сьлєпий**, **сьлєпак**; *тж.* **незрячий**; **робит, як сьлєпий кін (прик.)**
 сліпнути – **сьлєпнути**, -ну, -неш; **під старіст чоловік зачынат сьлєпнути**
 сліпота – **сьлєпота**, -ы
 сліпучість – **сьлєпучист**, -чости
 слобожанський – **слобожаньскій**, -ка, -ке
 Слобожанщина – **Слобожаньшчына**, -ы
 словацький – **словацкій**, -ка, -ке
 Словаччина – *мн.* **Словакы**, -ів; **Словаци(і)я**, -іі
 словник, словничок – **словар**, -я; **словарик**
 слово вразливе – *ж.* *Прт.* **до-тинка**, -ы
 слово чести! – *невідм.* **сумліні!** (*клятва*)
 слов'янин, слов'янка – **слав**, **славін**; **славінка**, -ы
 слов'янський – **славянський**, -ка,

-КЄ

слон — слонь, -ня; йому слонь на
ухо наступив (прик.)

слуга, служанка — служба, -ы;
служниця, -і; пол. льокай, -я;
льокайка, -ы; ч. цюра, -ы (офі-
цера); тж. лакей

служба — війс. 1. розм. воєнка, -ы;
але на воєнці веселости мало
(пис.); 2. безпека, -ы (~ безпеки)

службовець — урядник

службовий — служебний

служити — служыти, -жу, -жыш;
служыла-м три роки на кабат
шырокій (пис.)

слуква лісова — зоол. Врх. сломец,
слон, слонка, слонька; слук;
тж. вальдшнеп

слухай! — нак. чуй!

слухати — слухати (слухам, слу-
хаш, слухат; слухаме, слухате,
слухають); чути (чуємо, чуєте,
чують); слухай, што люде пові-
дають! (прик.)

слюсар — нім. ш(сь)люсар, -я

сльоза — сыза, слеза, -ы; мн. Ргр.
сылзы; Стб. слызы, сылозы;
падають мі сызы, як трава на
косу (пис.)

сльота — див. негода

смажений — печений, пражений;
~ на ковбаска — печена ковбаска

смажити — 1. пекти (печу, печеш,
пече; печеме, печете, печут);

2. пражыти, -жу, -жыш; ~ в
печі — пражыти на пецу

смак — вкус, густ, -у; він не ма
густу (прик.)

смакота — див. ласощі

смакування — предсмак, -у (чо-

гось)

смалення — смаліня

смалець — кул. нім. с(ш)малец,
-льця; Врх. шкваренина (топ-
лене сало)

смарагд — мін. ізумруд

смачний — вкусний

смачно — присл. ласо

смердіти — заносити; Врх. тру-
тити; вода чомси трутит
гноюм

смердох — груб. бздо, бздун,
бздюх; пердзюх (людина)

смерека — бот. смірек, -ы; пол.
сьверк; Врх. с(ш)квірк; зо
шквірка опадує чатина на зиму

смереки гілля — ж. смеречына, -ы

смеркання — змерканя; зранку до

~ зрана до змерканя
смеркатися, смеркнути — змер-
кати-ся, змеркнути-ся; Врх.
приміркає ся; Стб. сме(и)ркат
ся

смерть — смерт, -и; рідк. ма́ра,
-ы; ч. книж. скон, -у; ма́ра бы
тя взяла! (лайка)

сметана — кул. зметана, зметанка,
-ы; Ргр. с(ц)метана, цметанка;
Врх. верхніна, верхнінка;
моло́ко і зметанку люде
здавали до молочарні

смикати — сыпати, т(ш)арпати,
торгати, -ам, -аш; Врх. те(и)р-
пати, цямба́ти; кус поцямба́м
тя за волосы

смирний — див. лагідний

сми́сл — пол. сенс, -у; немає ~ не́с
се́нсу

сми́чок — муз. смык; смы́чок,
-чка

сміливець — *Прт.* сьмі́лец, -льця
 сміливий — *одважний, сьмілий;*
 ~ солдат — *одважний вояк*
 сміливість — *одвага, -и; ч. Прт.*
кураж, -у
 сміло — сьмі́ло
 смітити — *свинити, -ню, -ниш;*
сьмітити, -чу, -тиш
 смітник — сьмі́тник; *с. сьміт-*
ніско
 сміття — сьмі́ття; *ч. буд. груз, -у;*
ж. румовина, -и; ЗП. помети-
ня
 сміх — сьмі́х, -у; *гріх — грі́хом, а*
сьмі́х — сьмі́хом (прик.)
 сміховисько — сьмі́ховиско
 смішити — сьмі́шати, -шу, -шыш
 смішки — *мн. сьмі́шки, -шок*
 сміятися — сьмі́яти-ся (*з когось, з*
чогось); *тж. насміхатися;*
сьмі́є-ся тот, хто ся сьмі́є
оста́тній (прик.)
 смоктати — *сысати, -ам, -аш;*
ціцяти, -ям, -аш
 смола — *жывиця, -і; ч. пек, -у;*
Врх. липа́нда (з ялини, сосни)
 смолоскип — *ж. факля, -і; нім.*
фа́кел, -у
 сморід — *смрі(и)д, род. сморо́ду;*
Прт. сопух, -а
 смородина — *мн. бот. пожы́чки,*
порички, -чок; Врх. вінні́чки
 смуга — *1. с. пасмо; стріфа, -и; ч.*
пруг, пас, -у; мал. пружок,
-жка; 2. нім. траса, -и (лінія,
дорога, слід)
 смугастий — *пася́стий, прутка́с-*
тий
 смуглий — *засма́глий; ч. сму́гльк;*

ж. смугля́вка, -и (людина зі
смуглявою шкірою)
 смужка полотняна — *стрімба, -и*
 смуток — *ж. згриз, згрызо́та, -и;*
тж. сум; згрызо́та спа́ти не
дає (прик.)
 снайпер — *війс. стрі́лец, -льця*
 снаряд гімнастичний — *спорт. фр.*
турнік
 сніг, сніжок — *1. заг. сьні́г, -у*
(сьні́гом, на сьні́зі); сьні́жок,
-жка; мн. сьні́гы, -ів; 2. кур-
ня́ва, -и; Ртр. куря́виця, ме-
тельни́ця, повітери́ця; заме́-
ты (із ві́тром); 3. = нім. пада́ти
пляйстра́ми (лапата́й); 4. хля́-
па, хля́павка, -и; сьні́гови́ця,
-і; нім. п(ф)лю́та; Врх. сьні́г-
ни́ця (з дощем і ві́тром); зима
зо сьні́гови́цьом — лі́то з па-
ляни́цьом (прик.)
 снігова баба — *ч. бо́льван; Прт.*
бо́ван, -а
 снігопад — *куря́ва, -и (вел.); Врх.*
завала
 снігур — *зоол. Врх. гиль*
 сніданок — *1. заг. с. сьніда́ня; тж.*
сніда́ння; перший ~ перше
сьніда́ня
 сніданок другий — *Врх. підпо-*
луде́нча; Ртр. Прт. підполу-
денок, -нка; підполуде́нок ся
і́ло в по́лю
 снідати — сьні́дати, -ам, -аш
 сніжинка — *Врх. пля́йстер; мо́к-*
рий сьні́г пада́т пляйстра́ми
 сніп — *1. заг. сні(о)п; 2. ж.*
взя́нка, -и; Ртр. око́лот, око́-
ло́ток (обмолоченого жита чи

ячменю); 3. БГ. опальшок, опашок (жита, обмолочений частково); 4. пласкур, -я (зв'язаний з боку кінців соломи)

сніпок соломи — ж. кычка, -ы; рідк. ЛШМ. жу́па (для покриття даху)

снувати — текст. Врх. насновати, сновати; паучыну снуе паук

собака — ч. 1. заг. пес, род. пса; дит. ку́ця, -і; мал. псик; груб. псиско; 2. Прт. дві́рняк, -а (дворовий); 3. гончак, гордон (мисливський)

собачий — псый, -ся, -се; псячий; пол. пся́ крев! (лайка); ~ ча шкіра — пся́ скоро

собачник — гыцель, -цля; псяр собі — займ. си, сой; як я си засьпі́вам, да́леко ня чу́ти (піс.)

собор — кате́дра, -ы

собою — займ. со́бом, за(о) со́бом; візьме́мо його із ~ ві́зме́ме го зо со́бом

сова сіра — ч. зоол. Врх. ку́гик, -гая, ле́ле(і)т, пи́га(у)ч, пи́гич; тж. сич

совати, сунути — 1. сува́ти, -ам, -аш (меблі); 2. с(ч)овга́ти, -ам, -аш (ногами по кімнаті)

совість — сумлі́ня; рідк. сумі́ня

совок — ж. шуфе́лька, -ы

сода — ч. хім. нім. поташ, -у; тж. калій

соєвий — сойо́вий

сойка — зоол. зго́я, -і; сыйка, -ы; Врх. верещайка, сійка; ЗП. соя; тж. дятел чорний

сойм — політ. сейм, -у (парламент у Польщі, Литві, Латвії, Фінляндії); тж. з'їзд, конгрес

сокира, сокирка — 1. заг. с(е)о-

кы́ра, -ы; слов. с(ц)апі́на, -ы; Врх. во́кша; 2. те́сак; Ргр.

ЛШМ. ч. кресач, креса́чка, ч. плянкач, рубани́ця, во́кша;

ЗП. фій́са; (вел. те́слярська);

3. ч. то́пір, род. топо́ра; мал. то́пі(о)рец, топо́рик (з довгим держаком); 4. Ргр. вала́шка,

пали́чка (дер., весільна); 5. со-

кы́рка, -ы; поет. Врх. се́кы-ре́чка, -ы (мал., з короткою ручкою)

сокирки польові — бот. Врх. мандрі́ец, сороко́лаб

сокови́жималка — ч. соковы́тис-кач; Хриц. со́кач

соковитий — Врх. мязгря́(а)тий (м'ясо)

солевар — со́ляр

солеварня — соля́рня, копа́льня, -і; слов. ба́ня, -і

солдат — див. во́їн

солдатський — війс. воя́цкій, жовні́рскій, -ка, -ке

солдатчина — воя́цтво; пол. жовні́рка, -ы (війс. служба)

солі — 1. Ргр. коно́вка, сто́пка, сто́пок (головка); 2. хім. ро́па, -ы (розчин)

солідарність — соліда́рніст, -ності

солідний — пова́жний, пока́зний, ста́течний; ~ на людина — ста́течний чо́ловек

соліст — мист. солі́ста, -ы (артист-виконавець)

соло — невідм. мист. італ. со́льо

соловей — зоол. солові́й, -ія;

ср./хр. сла́вуй; чес. сла́вік; пол.

сло́вік; Врх. Прт. лози́няк; Ргр.

слова́к; со́ловії сьпі́ват най-
га́рдіше сред пта́шків

солод — кул. соло́дич, -у; Прт.
ростник, -а

солоде́нький — солоди́цькій, -ка,
-ке; тж. солодісі́нький

солодкий — соло́дкій, -ка, -ке;
цукре́ний; поет. солодо́йкій;
Хри́. солоджа́ва (дуже)

солодо́щі — одн. слоди́ч; тж.
ласо́щі

солома — 1. заг. сло́ма, -ы;
2. вівся́нка, -ы; Ргр. овся́нка
(вівся́на); 3. Врх. гарна́ся (різа-
на); 4. горохл(в)я́нка, горохо-
вина, -ы (горохо́ва); 5. жит-
ня́нка, житя́нка, -ы; Ргр.
житни́ця (житня́); 6. кы́чка,
-ы (в'язка); 7. Прт. любя́нка, -
ы (люти́нова); 8. мерва́, -ы;
мерви́ця, -і (м'яті залишки ~);
9. пшени́чнянка, -ы (пшени́ч-
на); 10. Врх. упаль (гнила);
11. ярча́нка, -ы (ячмі́нна);
кы́чки для по́крыт'я да́хів
робили́ зо жы́тньою соло́мою

солом'я́ний — сло́м'я́ний; ~ капе-
люх — сло́м'я́ний капе́люш

солоний — солéний; со́лін (дуже)
сольний — мист. сольовий;

~ виступ — сольове́е виступлі́ня
сом — зоол. Врх. сі(у)м (риба)

сонечко́, семикра́пкове — зоол.
за(о)зу́лька, -ы; Врх. баба́рун-
ка, бобру́нка; зазу́ля, зазу́лей-
ка; паворо́ж, паворо́жка,
папа́ружка; Ргр. воро́жка, во-
ро́жкыня, воро́жыла, вра́ж-
кы́ня; тж. бедрик, «божа ко-
рі́вка»

сонли́вість — дри(і)мо́та, -ы; ся
мня́ вче́нила дримо́та

сонце — со́ньце, -я; поет. со́ней-
ко; пол. Врх. слонко́; сьві́тило
бы сло́нко — про хма́ры не
мо́же (піс.)

сонцецві́т — бот. Врх. жо́втіло,
жо́втух

соня́чний — со́нечний (схил гори)

соня́шник — бот. со́нечник, со-
не́чык; Врх. насоне́шні(я)к,
посоня́шник, просо́нцвіт, со-
я́шник; Ргр. слонéчник; Стб.
сонéчнік, соно́чник; Прт. соло-
не́чник, -а

соня́шниковий — со́нечнико́вий;
~ ва олі́я — со́нечнико́вий олі́й

сопі́лка — муз. ду́да, ду́дка,
пишча́в(л)ка, -ы; рідк. гайда́,
-ы; угор. флю́яра, фу́яра, фу́яр-
ка, -ы; ср/хр. фру́ла; Врх.
писка́лка, писка́лечка; ду́ду
же́ мі, ду́ду, ку́пив мі пан шу́бу
(піс.); пишча́во́чка мо́я, о
деся́тьох дзю́рках (піс.)

сопі́лкар — дудар, -я; дудник;
угор. фу́ярош

сопі́ти — фу́чати, -чу, -чыш;
фу́чут, як кова́льській міх
(прик.)

сопли́вий — с(ш)ма́ркатий

соплі́ — мн. фізіол. с(ш)ма́рклі,
нім. цо́мплі, -ів; і́шчы му
цо́мплі під но́сом не высо́хли
(прик.)

сопля́к — с(ш)ма́ркач (дитина,
підлі́ток)

соро́к — числ. чоты́рдеся́т, шты́р-
деся́т, -тьох

сорока — зоол. **сро́ка**, -и; *Стб.*
се(і)ро́ка

сороковий — числ. **чоты́рдеся́тий**,
шты́рдеся́тий

сорок один — **чоты́рдеся́т** **е́ден**;
е́ден **чоты́рдеся́т**

сорокопуд сірій — зоол. *Врх.*

гі(е)б, **терні́вка**, **те́рняк**, **щи́кач**

сором — **всты́д**, **срам**, -у; *ж.*

ганьба, -и; *не маи́ш всты́ду*,

а́ни че́сти! (*прик.*)

соромити — **псьо́чыти**, **публі́чы**

ти, -чу, -чыш; *ма́тір* **выпсьо́**

чыла **ліни́вого** **сы́на**

соромитися — **ганьби́ти-ся**, **всты́**

дати-ся, **кремпува́ти-ся**; = *Врх.*

внима́ти **ся**

соромливий — **всты́дли́вий**; ~ *ва*

дівчина — **всты́дли́ва** *дівочка*

соромно — *присл.* **сты́дно**; ~ *зга*

дувати — **сты́дно** *споминати*

сорочка — 1. *жін.* **блю́зка**, -и;

опле́че, **оплі́ча**, -ти; *нижня* ~

спідник; *Ртр.* **подоло́к**; 2. *ЗП.*

довга́ня (*для дітей*); 3. *дит.*

льо́ля, -і; 4. *чол.* **коше́ля**, -і;

пол. **кошу́ля**, **кошуле́чка**; *ниж-*

ня ~ **ма́йка**, -и; *Ртр.* **соро́чка**;

коше́ля **то́ніцька**, **шы́ла** *ей*

мили́цька (*піс.*)

сорочки — 1. **дрі(и)к**, -у (*низ*);

2. **приді́лок**, -лка (*пола*)

сорт — *пол.* **гату́нок**, -нку; **рід**,

роду (*різновид чогось*)

сортувати — *фр.* **тасува́ти**, -у́ю,

-уєш

сосиски — *мн. кул.* *Врх.* **струні́нки**

соска — *дит.* **пипка**, -и (*на плящі*

з молоком)

сосна лісова — *бот.* **сме́рек**, **сме-**
ре́ка, -и; *Врх.* **луті́ця**

сосок — *Прт.* **су́тка**, -и (*молочної*
залози)

сосулька льодяна — *нім.* **цо́мпель**,

сопель, -пля; *Врх.* **со́мцель**;

Ртр. **сьві́чка**; **змерз**, **як цо́мпель**

(*прик.*)

сотий — числ. **со́тний**

сотня — числ. **со́тка**, **сті́вка**, -и

(*100 злотих, гривень, доларів*)

соус — *кул.* **підлива**, -и; *пол.* *угор.*

сос, -у

соха — *госп. мн.* **со́хы**; *ч.* *Врх.* *Ртр.*

ро́галь, **ро́га́рь**; **осте́рба**,

осты́рвя, **осты́рга**; *Хриц.* *Прт.*

ро́гар (*жердина з ялини або*

смереки для сушіння сіна)

сохнути — **высхну́ти**, **схну́ти**, -ну,

-неш

сочевиця звичайна — *бот.* **сы́ко-**

ви́ця, -і; *Врх.* **сеше́вице**, **січо-**

ви́це, **сік(ч)ави́ця**, **сікови́ця**,

сос(ш)ови́ця; *Ртр.* **чече́виця**,

чі́чірка (*з родини бобових*)

союзка — *шевс.* **при́шва**, -и

спадщина — 1. *заг. ч.* **ма́сток**, -тку;

ч. **спа́док**, -дку; **діди́зна**, -и;

Врх. **ві́тчы́на**, **спадчы́на**; *с.*

Прт. **діди́цтво**, -а; 2. **бабизна**,

-и (*від баби*)

спалахнути — **зая́ти-ся** (*про во-*

гонь); *Врх.* **фаркну́ти**

спам'ятатися — **очу́тити-ся**; *Пвн.*

зчу́тити **ся**

спання — **спа́ня**; *не маю* ~ *не мам*

спа́ня

спаржа дика — *бот.* **шпа́раґа**

спаржевий — **шпа́раґовий**

спартакіада — *спорт.* **спартакі́яда**,

-Ы

спасенний — книж. збавлений

Спаситель — рел. Збавитель, -ля;

Месія, -ий; Спас

спасіння — спас, -у; спасіння; нес
на то спасу! (прик.)спаста — в(х)пасти; ~ на думку —
впасти на помыселспека — спекота, с(ш)квар,
с(ш)квара, парнота, -ы; Врх.
спар, спрагота; Ргр. палава;
тж. духотаспекулянт — груб. торг. пол.
паскар, -я; шпекулянт; рідк.
Прт. барига, -ы; гешефтьяр, -аспекулянтський — паскарській,
-ка, -кеспекуляція — с. паскарство;
с(ш)пекуляція, -ий; євр.
гешефт, -успереду — присл. одпереду; Прт.
з-попереду

сперечатися — див. сваритися

спершу — присл. найперше, напо-
чаток, перше; Ргр. наперше;
тж. спочатку; юж. мі так не
буде, як мі було перше (ніс.)

спеціалізація — спеціалізація, -ий

спеціаліст — спеціаліста, -ий

спеціаліст-оцінювач — БГ. так-
сатор (визначає розмір заподі-
яної шкоди)

спеціальний — спеціальний

спеціальність — спеціальність,
-ності

спеції — мн. кул. спеції

спина — анат. мн. плечы, крижы,
-ів; ч. хырбет

спинка — с. стол. опертя (крісла)

спиняти, спинити — тамувати,

-ую, -уєш (кров); рідк. потано-
вити, -влю, -вишспирт — хім. сь(ш)піритус,
шпи(і)рт, -у; тж. алкогольспиртовий — сь(ш)піритусовий,
алькогольнийспис — с. війс. копіє, -ія; ж.нім.
піка, -ысписок — ж. канц. листа, -ы; опис,
-у; пол. выказ, -у; тж. перелік,
реєстрспитати — з'ясувати, -ую, -уєш;
спытати, -ам, -аш (щось); не
знаш — з'ясувай-ся! (прик.)спитатися — з'ясуватися-ся, спы-
тати-ся (в когось)спиця — 1. іглиця, -і; ч. дротик
(для в'язання); 2. нім. шпрыха,
-ы; шпиця, -і (велосипедна)

спів — спів, -у; с. співання

співак, співачка — пісеньяр; пісь-
нярка, -ы; співак; співачка,
-ы; співець, -вця; мн. співа-
ки, співакиспівати — 1. пійти (пійти, пієш, піє);
співати (співам, співаш,
співат; співаємо, співаєте,
співають); Ргр. піти; серед
ночі, опівночі, ще кури не
піли (ніс.) 2. Врх. гарликати
(погано)співацький — співацькій, -ка, -ке;
~ ке товариство — співацька
громадаспіввідношення — ч. стосунок,
-нка; тж. відношення

співвітчизник — див. краєнин

співдружність — спільнота, -ы

співробітник, співробітниця —

1. заг. ко́лєга, ко́лєжанка, -и;
 2. науко́вець, -вця (науковий)
 співрозмовник — сьпівбесѣ́дник;
 цікавий ~ цєка́вий сьпівбе-
 сьѣ́дник
 співчуття — сьпівчу́тя
 спідни́ця — 1. заг. ч. каба́т, -у;
 каба́тик; *мн. с. каба́тя (довга);*
Рпр. баткани́ця, кі́дла, клаче-
ни́ця; Прт. ра́па, -и; 2. димка,
-и (гладка, з конопель);
 3. кльо́ш (широка); 4. ма-
 льо(ю)ва́нка, -и; *Врх. друк-*
вани́ця (з квітами); 5. ч. спід-
ник; ч. подо́лок, -лку; спод-
ничка, -и; пол. галька, -и
(нижня); 6. сукня, -і; рідк.
ка́ртан; Рпр. сукні́чка (святко-
ва); 7. фарба́нка, -и; фарба́ня,
-ні (з вовняної тканини); о,
ми́лий, мій ми́лий, мам я каба́т
бі́лий (ніс.)
 спідометр — *спец. лічѣ́льник*
 спіймати — *див. зловити*
 спі́лий — зрі́лий; ~ лі фру́кти —
 зрі́лы овочы
 спі́лка — ч. сою́з, -у; грома́да, -и
 спі́льність — *див. єдність*
 спі́льно — *присл. на-спі́лку*
 спі́ткнутися, спотика́тися —
 шпо́рта́ти-ся; зашпо́рта́ти-ся;
 зашпо́рта́в єм ся на рівні́й
 доро́зѣ
 спі́тнілий — споче́ний (*просякле*
потом тіло); *тж. зіпрі́лий*
 спі́тніти — споти́ти, -ію, -ієш; *Врх.*
зду́шѣти-ся, зопрі́ти; зду́шив я
ся, зду́шив, хто же ня пов-
те́рат (ніс.)
 спі́шити — пона́гляти-ся (*кудись*);

на субо́ту гвече́р до нас ся
 пона́гляй! (ніс.)
 спі́шно — *присл. пона́глі; што*
пона́глі, то по дя́блі (прик.)
 сплавля́ння — *ж. спла́вб(к)а, -и;*
 ~ лісу — спла́вба лісу
 сплута́ний — попы́ртаний, спута́-
 ний; *Прт. зви́кланий, -на, -не*
 сплута́ти — спута́ти, -ам, -аш;
Врх. змота́ти ся
 сплю́х — дрі́мак, дрі́млюх;
 сьплѣ́х; *тж. соня, сонько*
 сплю́щений — пляска́тий
 сповива́ти — пелена́ти, -ам, -аш
 (*дитину в пелюшки*)
 спові́дь — *церк. спові́д, -и; пред*
Велико́дньом ходи́ло-ся до
спові́ди
 спові́стити — да́ти зна́ти
 спога́д — спо́мин, -у; *тж. зга́дка*
 спога́нити — *Врх. здурне́ти*
 спо́глядати — обсервува́ти, -ую,
 -уєш; спозе(и)ра́ти, спозори́ти,
 -ам, -аш
 споді́вання — очекува́ня
 споді́ватися — очекува́ти, -ую,
 -уєш
 сподоба́тися — сподаба́ти-ся; *Пєн.*
 злю́бити
 спожи́вання — спожи́ткува́ня,
 хи́сну(о)ва́ня
 спожи́вати — кельтува́ти, хи́сну-
 ва́ти, -ую, -уєш (*щось*)
 спожи́вач — спожи́ватель, -ля
 спожи́ття — спожи́ття
 спо́кій — *Врх. по́кій; про́шу, да́йте*
мі по́кій!
 спо́кійний — лагі́дний, покі́рний;
 лагі́дне те́ля дві коро́ви сєє, а

грыжа́ве – *а́ни ё́дну* (прик.)

спокійнісінький – спокійнісьи́ць-
кій, -ка, -ке

спокійнісінько – присл. спокійні-
сьи́цько

спокійно! – *нак. скор. Врх. но-ле-
но!*

спокуса – поку́са, -ы

спокусити, спокушати – куси́ти
(кушу, кусиш, кусит); скуси́ти

спокуситися – закомити-ся

спокусник, спокусниця – куси́-
тель, -ля; куси́телька, -ы;
звóдник; БГ. скуси́тель

сполучений – зедна́ний, спо́сний;
~ ні Штати Америки – Зедна́ни
Сте́йти Гамерики (ЗСГ)

сполучення – злучы́ня; полу-
чы́ня; залізни́чне ~ колейове
получы́ня

сполучити – злучы́ти, получы́ти,
-чу, -чыш; споюва́ти, -юю,
-юєш

сполучник – грам. злу́чник

спориш звичайний – бот. ку́ряча
тра́ва, -чой ...ы; Врх. ку-
ря́т(ч)ник, ку́рячка; спо́рис(ч),
шпо́рис; тж. гірчак

споріднений – кривний

спорожнити – спусті́ти; Врх. вы-
пус́тіти

спорт – ж. руха́нка, -ы

спортивний – руханко́вий, спор-
товий

спортсмен – спорто́вець, -вця;
зма́гує; *чес. заводник*

споряджувати, спорядити – уряд-
жати, уряджувати, урядити,
-джу, -диш

спосіб – по́быт, спо́сіб, триб, -у;
~ життя – триб жы́тя

спостереження – обсервува́ня;
обсерва́ція, -і

спостережний – обсерваці́йний
(пункт)

спостерігати – *пол. обсервувати,
-ую, -уєш (щось); стежы́ти,
-жу, -жыш (за кимсь, за чимсь)*

спостерігач – обсерва́тор, -я

спотворювати – *Прт. шпеті́ти,
-эчу, -этиш, -этит*

спотикатися, спотикнутися – по-
тикну́ти-ся; зашпортати́-ся

спочатку – присл. напоча́ток; *Прт.
напе́ред, на́пред; напе́ред ся
ламало лен на ламаниці́*

спочивати, спочити – одпочыва́-
ти, одпочы́ти, -ыю, -ыєш

справа – *спец. с. діло; ч. інте́рес,
-у; в знач. бізнес*

справдитися, справджуватися –
зісти́ти-ся; сповни́ти-ся; выіс-
ти́ти-ся; Врх. выдари́ти ся,
здарі́ти ся (*виявитися правиль-
ним*)

справді – присл. допра́вды, на-
пра́вду, попра́вді, спра́вды;
*пол. дале́бо(і); Врх. слу́шно(і);
Прт. ве́ра; трясе ся мі очко,
ве́ра, трясут-ся мі оба́ (ніс.)*

справжній – і́стий, і́стний; прав-
дивий; нім. автенти́чний; див.
дійсний

справжнісінький – справжнісьи́-
цькій, -ка, -ке

справно – присл. попра́вно(і)

спрага – зага́, зга́га, зга́га, -ы;
на́ль, -лі; *Прт. жа́га, -ы; спра-
го́та, -ы (у спеку)*

спраглий — спрагнений (хто відчуває спрагу)

спрацьований — згаруваний (про людину)

спритний — зграбний; моровий, розтрóпний, скорий; хуткий, -ка, -кє; пол. цваний; Врх. спрыхний

спритник, спритниця — спрытьяр, спрытьярка, -ы; мiглянц, цваняк; рiдк. дойда, дока, -ы
спритність — ч. спрыт, -у; спрытність, -ності

спроба — проба, -ы; проба — не стрiльба, гроши не коштую (прик.)

спробувати — покоштувати, помакувати, -ую, -уєш; ЗП.

спробайловати

спромагатися, спромогтися — спомочы-ся, спромочы-ся; одважыги-ся; спромогли зме ся на купно помешканя

спрямувати, спрямовувати — навести, -еду, -деш; наводити, -джу, -диш; ~ на добру дорогу — навести на добрий пут

спускати — спущати, -ам, -аш; ~ собаку — спущати пса

спуск — Прт. спуст, -у (дерево із гори)

спустошений — знищений, сплюдруваний (місто, село)

спустошувати — плюндрувати, -ую, -уєш

срібло — срибло, сребро; рiдк. стрiбло

срібний — срибляний, сре(i)брянний; Врх. сриберний, срибнястий, срибяний; тж. сриблястий;

~ насіння — сриберне насiння

сSAVEць — зоол. сисак, цицак; Хриц. сысак

ссати — цыцати, -ям, -яш; Врх. сысати; дiтя цыцят маму, а теля — корову

ставати на коліна — клікати, -ам, -аш; клінча(ы)ти, -чу, -чыш; колінча(ы)ти, -чу, -чыш; Врх. кляк(ч)ати, клякнути

ставити — 1. дісс. нім. кантувати, -ую, -уєш (на ребро); 2. присл. с(ш)торца; БГ. сторцьом, сторц (вертикально)

ставитися з погордою — гардіти, -ію, -ієш; кузен нігда не гардів мном

ставлення — одношыня, ставліня (до когось); в знач. характер поведження

ставний — див. стрункий

стадіон — с. спорт. боiско; стадийон, -у

стадо — ж. гурма, кошара, -ы; ч. Ргр. кырдель, кошар; Прт. кердель, -ля (овець, корів)

стаж — досвід, -у; ~ роботи — досвід праці

стайня — 1. заг. госп. буда, -ы (літня); маштарня, стайня, стайниця, -і; мал. стає(я)нка, -ы; 2. вівчарня, -і; Ргр. учарня (для овець); 3. козярня, -і (для кіз); 4. конярня, -і; Врх. БГ. конярка (для коней); 5. Врх. коровярка; коровярня (для коров); 6. Врх. куча, свинярня; Прт. кутец, -тця (для свиней); тж. хлів; ід же, Ганцю, до

стайниці (пiс.)

сталевар – сталю́вник

стале́вий – сталю́вий

сталі́сть – ста́ліст, -ло́сти

стамеска – с. стол. до́лото

стано́вище – стано́ви́ско; він за-
ни́має ви́соке стано́ви́ско

станок – 1. заг. ва́рс(ш)тат, -у;

2. ж. гладже́нця, -і (для оброб-
ки льону); 3. мн. кро́сна, -сен
(дер., ткацький); 4. Прт.

паже́льниця, -і (для виготов-
лення гонти́в); 5. ж. січка́рня, -і
(для різання січки); 6. снов-
альниця, -і; Ртр. сновадниця;
Прт. сновадли́ця, -і (для пря-
ді́ння); 7. ж. т(д)ерли́ця, -ці
(для товчення коноплі)

станція – 1. ста́ци(і)я, -ні (за-
лі́знична, автобусна); 2. елек-
трово́ня, -і (електрична); 3. пом-
повня, -і (насосна) 4. цен-
тра́ля, -і (телефонна)

старанний – го́рливий, пи́льний;
Врх. выслу́жний (на службі,
роботі); тж. сумлі́нний

старання – стара́ня; ч. стару́нок,
-нка; даремні твої ~ ма́рні твої
стара́ня

старезний – барз ста́рий, прес-
та́рий; тж. старенний; ~ дід –
барз ста́рий дідо

старий чоловік – старе́ц, -рця;
Врх. кала́бай, калапі́шник;
тж. старе́ць

старість – ста́ри(і)ст, -ро́сти; Ртр.
старо́ба; ста́ріст – не ра́діст
(прик.)

старовина – давни́на, -ы; Врх.
стари́на, стари́зна, стари́цизна

стародавній – старожи́тний, -ня,
-не; старосьві́тській, -ка, -ке;
забы́тковий; книж. предві́ч-
ний, старозаві́тний; ~ ні часи –
старожи́тні ча́сы; Бог пред-
ві́чний наро́див-ся (коля́дка)
старослов'я́нський – старосла-
вя́нській, -ка, -ке; ~ алфаві́т –
старосла́вянська абе́тка

староста – 1. ма́ршало́к, -лка (ве-
сі́льний); мн. Прт. іноші́; 2. ку-
ра́тор, -я (церковний); 3. угор.
бі́ров; нім. ш(с)о́лтис, рі́хте(а)р
(сі́льський); Ртр. рыхта́р; ЗП.
бі́рів; тж. ві́йт; лю́бив ме́не
шо́лтис, хо́ч я не бога́чка (пiс.)

старости дочка – рыхта́рова,
-вой; га́рда рыхта́рова так си
засьпи́вала (пiс.)

старостиха весі́льна – сва́шка,
старосьці́на, -ы

старостою бути – старости́ти,
-о́щу, -о́стиш (на весі́ллі)

стартер – техн. розру́шник

старший – рідк. бі́льшак (за
ві́ком)

старшина – війс. старшы́на, -ы;
~ запасу – старшы́на ре́зервы

старшинський – старшы́нський,
-ка, -ке; ~ ке звання – стар-
шы́нська ра́нга

стати – 1. Врх. выгла́дити ся
(гладким, жирним); 2. выста-
ри́(і)ти-ся (старим); 3. Врх. зос-
трі́ти (суворі́шим); 4. клякну́ти,
-ну, -неш; кляча́ти, -чну,
-чнеш (на ко́ліна); 5. Врх.
наго́дити ся (в наго́ді); 6. спо-
ва́жніти (пова́жні́шим); выста́-

рив єм ся, але такого-м не відів
(прик.); зима того року зос-
тріла

статися — Врх. здарити ся; Пвн.
зостати

стаття — ч. 1. нім. артикул, -у;
тж. параграф; літ. 2. допис, -у
статус — див. становище

статут — ж. регула, устава, -ы;
тж. регламент

статуя — мист. фігура, -ы

ствол — див. дуло

стебло — 1. заг. бадилля; ж. бадил-
лянка, -ы; 2. ж. грохвянка,
-ы (гороху); 3. ж. гыка, -ы
(грубе); 4. маковія, -і (маку);
5. мн. цибки, -ок (цибулі)

стегна — мн. анат. клуби, -ів; ж.
Врх. ляж(ш)ка, суліга; Хриц.
выда; с. Прт. удо, -а

стежити — пильнувати, -ую,
-уєш; слідити, -джу, -диш;
чатувати, -ую, -уєш (за кимсь)

стежка — ч. плай, -ю (лісова,
гірська); поет. стежейка, -ы;
книж. стезя, -і; Врх. пе(и)рть,
путь; Ртр. дражка, пішник,
хі(о)дник; ЗП. прогін

стеля — 1. заг. ж. повала, -ы
(дер.); ч. пол. со(у)фіт, -у; нім.
стеля, -і; 2. Врх. поденок (в
стайні); єден (кый) на пец,
другий — за пец, третій — під
павалу (піс.)

стельмах — нім. штельмах; Ртр.
колесар, колодій, коляр (май-
стер коліс)

Степан — С(Ш)тефан, С(Ш)тефко

Степанія — Стефанія, -иі; Стефа,

С(Ш)тефка, -ы
стержень — 1. техн. нім. шпін, -я;

штифт, -у; 2. риси́к (вугільний)

стерегти — стеречи, -ежу, -ежеш;

пази́ти (пажу, пажыш, пажыт;

пажыме, пажы́ге, пажут);

пильнува́ти, -ую, -уєш; Врх.

спильновати

стерегтисся — варувати-ся; ва́руй-
ся го, як о́гня! (прик.)

стерлядь — зоол. угор. Врх. кечэга,

кочі́га, -ы; кечык (риба)

стерновий — див. рульовий

стерня — с. стерніско; Ртр.

сте́рен, стерня́нка

стерпний — зно́сний; ~ умови —

зно́сни вару́нки

стиглий — приста́лий; ~ ле жито —

приста́ле жы́то

стигнути — сты́ги; страва ~ не —

і́дло сты́не

стидатися — див. соромитися

стипендіальний — стипендія́тскій,
-ка, -ке

стипендіат, стипендіатка — сти-

пендіст; стипенді́стка, -ы

стипендія — ч. стипенді́ум, -у

стирчати — стопорчы́ги-ся; з во́за

на бо́кы стопорчы́ли-ся кона́ры

стиснути — див. зціпити

стиха — присл. по тихы

стіг, стіжок — 1. ж. ко́па, -ы (60

сно́ів зерна); 2. ж. копи́ця, -і;

кі(о)́пка, -ы Прт. во́бріг, -а (сі-

на або соломи); 3. Ртр. мандель;

півмандля (16 сно́ів зерна)

сті́й! — нак. гов! (команда коневі)

сті́йкий — одпо́рний; тж.

витрива́лий; ~ до хвороби —

одпо́рний до хоро́бы

стійкість — одпорніст, -ності (до чогось)

стік — сплив, сток, -у; ~ води — сплив води

стіл — 1. заг. сти(і)л, род. сто́ла; мал. сто́лик; 2. пол. бю́рко (письмовий); 3. столи́на, -и (зі скриней)

стілець — 1. заг. сто́лец, род. сти(і)льця; мал. сти(і)льчик; с. креселко; 2. кобылиця, -і (для обробки дерева)

стілки — присл. сті́лько, на-ти́льо, ти(і)́лько, тильо, тівко; Врх. тильо; Прт. натівко, те(і)́льо

стільник бджолиний — Врх. кри́жка, кри(я)г, пляйстер (з медом)

стільність — сто́льність, -і (для качання тіста)

стіна — сьці́на, -и; ч. мур, -у; Стб. ст(ц)і́на; голово́м сьці́ну не про́беш (прик.)

стінка — 1. мн. де́мки, -ів (бокові — дивана); 2. за́гата, -и (між зрубом і дахом); 3. Врх. пеле́вен, пеле́вня (для утеплення)

стовбур дерева — Врх. платва, платов; Ртр. осере́док, сере́док, се́редина, се́рце

стовбурчитися — див. з'їжитися

стовп, стовпчик — сто́п, сто́пчик; пол. слуп; мал. слупчик; мн. сто́пки; Врх. сто́пок, -пка; Ртр. ко́лік, ко́пач; з то́бом, Я́нчик, з то́бом, та́м під дзелі́ним сто́пом (піс.)

стогін — єнк, -у

стогнати — стукати, -ам, -аш;

єнча́(и)ти, -чу, -чыш; Прт. квенкати, -ам, -аш; Пвн. гинча́ти (про корову); в знач. голосно зітхати

стодола — госп. 1. Врх. пеле́вня; ч. Стб. пеле́вен, пле́вен (для зберігання полови, соломи, сіна); 2. с. бо́іско; мн. Прт. бо́щы, -ів (для обмолоту зерна); тж. тік, хлів; гу́ляй, гу́ляй по бо́іску в обта́рґани́м фарту́шы́ску (піс.)

Стожари — астр. Пле́яди, -ів

стойка — буд. сто́як

стоколос житній — бот. 1. жы́тец, -тцю; ж. за́глушка, осі́га, -и; (бу́р'ян у житі); 2. Врх. шы́ыр (вівсюнець); 3. ку́стери́ця, ку(о)стри́ця, -і; ду́же шы́у́ру ро́сло в ві́всьі

стокротка багаторічна — бот. быс-три́чка; ч. сто́крот, -и; Врх. ма́стка, сто́крастка; тж. мар-гаритка

століття — столі́ття; ч. ві́к, -у; ма́ємо 21-е ~ ма́ме 21-е столі́ття

столочити — Врх. збро́дити; ху-до́ба збро́дила тра́ву на лу́ці

столяр — нім. го́бляр

столярський — го́бля́рскій, сто-ля́рскій, -ка, -ке; ~ верстат — го́бля́рскій ва́рштат

стоматолог — мед. де(а)нти́ста, -и

стомитися — зму́чати-ся; Пвн. змо́рити ся

стомлений — зму́чений; я почу-ваюся ~ чу́ю-ся зму́чений

стонога, стінна — зоол. Врх. ко́стоно́га, мо́хна́лька, му́хав-ка, плі́снявка; скор. сто́гна; тж. мокри́ця

стопа – *груб. лаба, -ы*
 стоптати, стоптувати – *здопта́ти, -пчу, -пчеш*
 сторінка – *друк. сторо́на, стро́на, -ы (книжки)*
 сторож – *стражак, стражник*
 сторожа – *варта -ы; ч. страж, -ы; рідк. бе́рда, -ы*
 сторожити – *вартува́ти, пильнувати, -ую, -уєш; стеречи, -ежу, -ежеш*
 сторожка – *див. будка*
 сторона – *ч. бік, род. бо́ку; стро́(а)на, -ы; БГ. о́крес; не з єдно́го бо́ку, але з ка́ждою стра́ны! (ніс.)*
 сторонитися – *обмина́ти, омина́ти, -ам, -аш*
 сторонній – *ві́п(б)чий, -ча, -че; мн. ві́пчы*
 сторчма – *присл. ду́ба, с(ш)то́рца; рідк. по́гич; Врх. сторц; Прт. нашторц, сторцен (гострим кінцем уверх, догори ногами); тж. торчком*
 стос – *сьт(ц)юс, -у (дров, сно́ів); тж. зв'язка, штабель*
 стояки бічні – *мн. клани́цьі, -ниці (у возі)*
 стоянка – *ч. війс. по́стій, -то́ю; тж. привал*
 стояти – *1. нак. тпру! (команда коневі); 2. ца́пкы (на задніх ногах)*
 стоячи – *присл. на сто́йка, сто́ячы*
 страва – *1. заг. с. кул. да́ня, -нь; варени́на, -ы; с. вари(е)во, і́дло; Врх. потра́ва; БГ. варя́нка (варена з капусти); 2. ч. угор. ба́нуш (з кукурудзяної муки зі сметаною); 3. мн. зубці́, зуб-*

чы́кы, -ів (ячмінна каша на конопляній олії); 4. с. ля́не т(к)істо (на молоці); 5. с. мас-ти́ло (яйце і мука на молоці); 6. мача́нка, -ы (сир зі смета-ною); 7. муча́нка, -ы (зі сира і муки); 8. Врх. лехво́ра(я), не́к(т)вар (несмачна); 9. сте(и)-ра́нка, -ы (мучна варена, за-тірка); 10. ч. нім. фо́ршмак, -у
 стравохід – *анат. прелы́к, -у*
 ставитися = *БГ. стояти; я о́тя не сто́ю, ма́мы ся не бо́ю (ніс.)*
 ставлення – *ставлі́ня*
 стаціонарний – *ста́лий; ~ на ліка́рня – ста́лий шпы́галь*
 страйк – *нім. штра́(е)йк, -у; Прт. бо́йкот, -у*
 страйкар – *нім. штра́(е)йкар, -я; Прт. бойко́тиста, -ы*
 страйковий – *нім. штра́(е)йко́вий*
 страйкувати – *італ. бастува́ти, -ую, -уєш*
 страта прилюдна – *нім. ексе-ку́ци(і)я, -ні*
 стратег – *війс. полково́дець, -дця*
 страх – *ляк; пуд, -у*
 страхіття – *поторо́ча(я); ж. пома́на, -ы; ч. рідк. гу́рбош (у вигляді kota); тж. привид, мара*
 страховий – *нім. асекура́ційний*
 страховище – *машка́ра, -ы; стра-хови́ско*
 страхопуд – *с. пол. страшы́дло, страшы́ло, чупіра́дло; ж. пол. почва́ра, -ы; Прт. стра́шак, -а; ЗП. ополо́х; тж. опудало, потвора*
 страхування – *забезпечу́ня; нім.*

асекураці(і)я, -ні; *тж.* страховка

страшити – страши́ти, -шу, -шиш
страшний – окро́пний; ~ дракон
– окро́пний змий

страшно – *присл.* окро́пні, окру́тні(о); *Пвн.* отупно; *єст отупно єдному в лісьї*

стрелити, стрельнути – пальну́ти, -ну, -неш; стрі(і)літи, -лю, -лиш

стрес – *ж.* напру́га, -и (*емоційне переживання*)

стрибати, стрибнути – 1. дыр-дати, -джу, -джеш (*швидко*); 2. скакати (скачу, скачеш, скаче); скочыти, -чу, -чыш; шугнути, -ну, -неш (*у воду*); ~ з парашутом – скочыти зо спадохроном

стрибок – *спорт.* ско́к, -у; ~ у довжину – ско́к вдовж

стригти – стрі́чы, -йжу, -йжеш (*волосся*)

стрі́й – *політ.* строй, у́стрій, -ро́ю

стрілець – *війс.* 1. заг. стрілець, -льця; 2. сы́човик (*січовий*); *мн.* сы́чови́кы; січові ~ льці – сы́чови стрі́льці

стрілецький – *війс.* стріле́цькій, -ка, -ке

стрілка – 1. вказі́вка, -и (*показувач*); 2. кан́тка, -и (*складка штанів*); годинникова ~ вказі́вка дзигарка

стримати, стримувати – спёрти (спру, спреш, спре; спреме, спрете, спрут); *Пвн.* зопёрти

стрімкий – стромий, прикрій; *рідк.* облаз, -у; ~ ка гора –

стро́мий верх

стрімко – *присл.* стро́мо

Стрітення Господнє – *мн.* церк.

Гривниці

стрічка – 1. басану́нка, кра́йка, лє́нта; *пол.* гарасивка, гара(у)с; *рум.* бає(ю)р; *Врх.* басамо(у)нка, стре́фа, парті́чка; *Ртр.* басал(м)у́нка, сту́жка (*кольорова*); 2. тасьма, -и (*декоративна, ізоляційна*); 3. нім. шта́ба, -и (*мет.*); *тж.* зливок; *сподабала ми ся на дывчатку сту́жка (піс.)*

стрічковий – тасьмо́вий

строї́тися – *війс.* шыкува́ти-ся (*в ряд*)

строк – *рідк.* рече́нец, -нця; *нім.* те́рмін, -у; *те́рмін нау́кы на ремі́сника був два ро́кы*

строкатий – кра́сий, пістря́вий; *угор.* тарка́стий (*корова, вівця*); *Врх.* пера́стий, піструли́стий; *срокатий, сорокати́й*; *Ртр.* тарка́та, тарча́ста, тарчу́ля; *кєча́ста, шпляхата*; *Прт.* краця́стий; *тж.* рябий; *біло-чорну́ або чо́рно-бі́лу у́цю называли «тарка́стом»*

строчений – *крав.* прошы́тий (*нитками на машинці*)

струганок – *стол.* нім. ско́бель, -ля

стругати – *стол.* гоблюва́ти, гемблюва́ти, -юю, -юєш (*дошку рубанком*)

стружка – *Врх.* стругани́ця

структура – будова, -и (*внутрішня*)

струм електричний – *ел.* пронт, -у
струменем іти – *присл.* цюрком; з

ры́нви цю́рком ішла во́да
струменіти = цы́рчати; *Врх.*
цви(е)рка́ти, церка́ти (молоко
при до́йні корови)
струмковий – я́рковий (про воду)
струмок – поті́(о)чок, -чка; я́рок,
я́рка; *Хриц.* му́тник; на́ша па́ні
мло́да, як на я́рку во́да (піс.)
струмоприйма́ч – ел. одбе́рач
стрункий – згра́бний, форе́мний;
пол. сьмі́глий; *Врх.* шмы́глий
(парубок); ~ на дівчина –
згра́бне дівча
струсу́ти, струсу́вати – 1. стре́-
пати, отре́пати, -плю, -плеш
(сніг з одягу); 2. звалити, -лю,
-лиш; *Прт.* обали́(я)ти, -лю,
-лиш; обва́ляти, -ям, -яш
(скинути); обва́ляв -єм ві́дро
я́блок
струхня́віти – збарсьні́ти (про
дерево)
стрію́чок – бот. стру́чок, -чка;
вел. стру́к; рідк. *Врх.* па́стая
(квасолі, гороху)
студе́нт ву́зу – 1. заг. акаде́мік;
розм. студа́нт; 2. ме́дик (меди-
цини)
студе́нтський – студе́нтській, -ка,
-кє; ~ гуртожиток – студе́нтській
інте́рнат
студі́я – с. ате́лье (фото)
стукати, стукну́ти – 1. пукати,
дуркати, дуркну́ти, -ам, -аш;
Врх. ковта́ти, рупота́ти (в две-
рі); 2. черк(ч)ати, -ам, -аш;
3. цупка́ти (вівці ногами); не
пу́кай, не ду́ркай, бо ти не
отво́рю (піс.); а на них (ко-

ни́чках) черка́ють зо́лоты під-
ко́вы (піс.)
стукі́т – д(г)у́ркіт, -ко́ту; ~ у хаті
– ду́ркіт в хы́жи
ступати – крача́ти, кро́чыти, -чу,
-чыш (ногами)
ступі́нь – сте́пе(і)н, -ни; вчена ~
нау́чна сте́пін
стусан – гру́б. ко́пняк; *Врх.* па́-
рун; тж. штовхан; як ти да́м
ко́пняка, то поле́тиш!
стухати, стухну́ти – фізіол. спляс-
ну́ти (про опух); тж. спасти,
опасті
стягати, стя́гти – звле́чы, -чу,
-чеш; звлі́кати, -ам, -аш;
сьті́гати, -ам, -аш
стьобаний – пікува́ний
субо́та – собо́та, -ы; од собо́ты до
собо́ты – по́вно робо́ты (прик.)
субсиді́я = фін. помі́ч, -мо́чы;
тж. дота́ція, субвен́ція
суве́нір – ж. памя́тка, -ы; подару-
вати ~ зпре́зентувати на памя́т-
ку
сувій – 1. кни́ж. зві́ток, -тку;
звій, род. зво́ю (папе́ру); 2. ж.
кату́ля, -і; *Ртр.* гу́ла, гу́лка;
кату́ла, круг, кру́жок (полот-
на)
суворий – зы́мний, о́стрый; ~ день
– о́стрый ден
суворі́сть – о́строга, -ы
сугло́б – анат. став, -у; *Прт.*
згы́б, -а; ма́ма ма́ли запалі́ня
ста́вів
судак – зоол. *Врх.* са́ндак(ч)
(риба)
суддя – юр. суди́(і)я, -и́; пол.
сендзя́; асесо́р, -я (молодший);

угор. біров, (сільський); Хриц. судя; Пвн. судец; судія розказав дати злодійови штыри двадцет буків

судноплавний — сплавний; ~ на річка — сплавна рика

судом — мед. ч. корч, -у; спазма, -ы; тж. судорога; ~ схопила ноги — корч звів ноги

суета — марнота, метанина, -ы

сук — ж. Врх. гургула, горгола(я); Хриц. гургуля

сука — груб. Врх. суля, сулька

сукно — Ргр. постав (вовняна тканина); холошні сут шьити зо сукна

сулія — див. бутель

Суми — Сумы, род. Сум (місто)

суміжний — поміжний

суміш — 1. мішанка, -ы (різних трав); 2. Прт. стряска, -ы (сіно зі соломою)

сумка, сумочка — 1. ч. нім. сак, підсак (рибальська); 2. мн. саквы; тайстра, торба, -ы; Ргр. т(ц)аністра (полотняна, з поясом через плече); 3. торебка, -ы (жін. мал.)

сумний — смутний; пол. змартвлений; тж. тужливий

сумно — присл. смутно(і); в листопаді — смутно в саді (прик.); чом ты си, моя мила, не весела, але смутна (піс.)

сумувати — банувати, -ую, -уєш; рідк. маркотніти, -ію, -ієш

сум'яття — див. метушня

суниці — мн. бот. 1. трускавки, -вок (городні); 2. ягоди, род.

ягід; рідк. базьінки, -нок; пол. позьомки, -мок (лісові); тж. полуниці; не зберайте квіткы, бо то не ягоди (піс.)

суп — кул. 1. заг. ж. зупа, поливка, юха, -ы (рідка страва); 2. ж. горохівка, -ы (гороховий); 3. капусьняк (з капусти); 4. ж. ки(е)селиця, -і; пол. жур, -у (із вівсяної муки і хлібного квасу); 5. ж. Ргр. сливчанка; Хриц. сливянка (зі сливок); 6. ч. чыр, -у (мука на воді); наваріла-м киселицы — внав до ней кіт з полицы (піс.)

суперечка — див. сварка

суперечливий — поперечний (хтось); тж. непослідовний

суперник — противник; пол. рываль, -ля

сургуч — див. лак

сурма — муз. ріг, род. рогу; ріжок, род. рожка; труба, -ы

сурогат — див. замітник

сусід, сусідка — сусід, сусіда; сусідка, -ы; ой, сусідко, сусідко, пожыч ты мі решіт-ко (піс.)

сусідський — сусідській, -ка, -кє; сусідовий

сутана — церк. реверенда, -ы

сутеніти — змеркати-ся, цмїти-ся; Ргр. мрачыти ся, прицьмивати ся; вернув см домів, як ся змеркло

сутичка — стичка, -ы; спец.нім. карамболь, -лю

сутінки — ч. змерк, -у; с. змерканя; потемкы; ж. пол. шарівка; Ргр. мрак, мрака, мра-

кота, памро́ка

суфікс – грам. при́росток, -тка

сухар, сухарик – Прт. осу́х, -а;
осу́шок, -шка (хлі́б)

сухенький – зменш. сухі́цькій,
-ка, -ке; ~ ке сіно – сухі́цьке
сы́но

сухий – ху́дий; Ргр. сухе́ряк

сухі́ше – присл. сук(х)ше

сухожилля – анат. жы́льник

сухоцві́т болотяний – бот. суше-
ни́ця, -і

суцві́ття – 1. ж. Прт. кыти́ця, -і
(ві́вса, про́са); 2. ч. Врх.

котю(я)х (верби)

сучий – песый, пся, псе; ~ ча
кров! – пся крeв! (пол. лайка)

сучасний – ново́жытний; пол.
ново́чeсний; ~ будинок – ново-
чeсний дим

сучки – с. невідм. су́ча

сучкува́тий – сукатий; Врх. горго-
лястий; на́шы сосны́ были́
кырта́вы і сука́ты

сушарка – Прт. су́шня, -і (для
фруктів)

сушіння – сушы́ня

схамену́тися – обачы́ги-ся, опа-
мятати-ся; вчасно ~ увся –
на́час обачыв-ся

схвильований = розчу́лений; всі
люди́ були ~ ні – вшы́ткы люде́
бы́ли розчу́лены

схема – ч. нім. схе́мат, -у

схизма – ч. церк. розко́л, -у

схизматик – церк. розко́льник

схил – збіч, род. збо́чы; мн.
з(у)бо́чя; ж. шка́рпа, -ы (скат
пагорба)

схилистий – збо́чыстий

схилити, схилати – схы́лити, схы-
ля́ти, -лю, -лиш; ~ голову –
схы́лити гло́ву

схильність – схы́льність, -ності; ч.
хыст, -у; пол. дриг (до чо́гось);
він ма́ дриг! (прик.)

східний – всхі́дний

схований – скры́тий; тж. захова-
ний; ~ на думка – скры́тий
помы́сел

схованка – 1. кри́івка, хова́нка,
-ы; Прт. укы́вка, -ы; 2. мн.
хова́нки (дит. гра)

сховати – попря́тати, спря́тати,
-ам, -аш; рідк. Ргр. тохмати

сховатися – скры́ги-ся; Врх. пок-
ры́ги ся; ~ у кущах – скры́ги-
ся в кря́ках

сховище – ч. нім. бу́нкер, -кра
(бето́новане); рідк. ж. хамо-
рода, -ы

сходи – мн. сходы́, мал. східці́,
-ів; металеві ~ металю́вы сходы́

сходити – збро́дити, -джу, -диш
(залиши́ти сліди)

сходка – ч. збі́р, род. збо́ру

схожість – поди́бність, -ності
(зовні́шня)

схопити – див. піймати

схрестити, схрещувати – скрес-
тити, -счу, -стиш; скрижува́ти,
-ую, -уєш

схрещений – скрестче́ний

схуднути – подати-ся; сплясну́ти,
-ну, -неш

сюди – присл. ту, гев, ова́ди,
она́ди, ся́ди; Врх. са́ди; Прт.
гева́ди; про́шу тя, под гев!

сюди-туди – присл. сю́дри-ту́дри;

а я собі сю́дри-ту́дри, помедже
гора́ми (ніс.)

сягати — сы́гати, -ам, -аш; захі́д-
на гра́нця Лемківшчы́ни
сы́гат рі́кы По́прад

сййво — Врх. за́ря; за́ря — проме́ни
од со́нця або лу́на з пожа́ру

сякати — сма́ркати-ся (носа)

сякий-такий — сякі́й-такі́й, -ка, -ке

сяк-так — присл. ся́ко-та́ко

сяяти — промені́ти

сьогодні — гне́ска(и); г(д)нес;

книж. днесь, несь; Врх. днески,

дне́ська(и); Ртр. днеска, не́(и)с-

ка; Стб. г(г)несь, гнусь; ЗП.

днись, ны́ні; я юж ся до тебе́

гне́скы не рыхту́ю (ніс.); вче́ра-

м пря́ла пачесо́нькы, а днес

пря́ду кло́ча (ніс.)

сьогодні́шній — гнешні́й, -ня, -не;

Прт. днешні́й; ~ день — гнеш-

ні́й ден

сьомий — числ. се́мий, -мо́го

сьомі — мн. числ. се́мы

сьорбати, сьорбну́ти — хлипа́ти,

-ам, -аш; хлипну́ти, -ну, -неш;

Прт. ЗП. серба́ти, -ам, -аш; ~

суп — хлипати зу́пу

Т

та — займ. то́та (той, тий, то́ту,
том), но́на, се́са; див. ця

табір — нім. ля́гер, -гра; пол. обо́з,
-у; вязня́ми ля́гру Яво́жно бы́ли

3 853 о́со́бы

таборовий — ля́ге́рний, обо́зовий;

~ номер — ля́ге́рний ну́мер

таблетка — див. пілю́ля

таблиця — див. виві́ска

табло — ч. шчы́т (рекламний,
спортивний)

табуретка — ч. фр. табо́(у)рет, -у

таємниця — ч. нім. секрет, -у;

таі́(й)на, -ы

таємно — присл. та́йно(і), по-кри-
йому́; Прт. шы́то-кры́то; тж.

тайкома

таз, тазик — див. мильни́ця

таїти — таі́ти (та́ю, таі́ш, таі́т;

таі́ме, таі́те, та́ят)

тайм — спорт. час, -у

тайм-аут — 1. спорт. по́за гром;

2. ж. перен. нім. пав́за, -ы

тайник — схрон, -у; с. схроні́ско

так — присл. гей, є, но

таки, все таки — спол. та́ко, та́кой

такий — та́кій, -ка, -ке (тако́го);

та́ковий; хто це ~? што то за

се́ден?

таким чином — та́кто

такі — мн. та́кы, та́ких, та́кыма

такісінький — такісы́цькій, -ка,
-ке

також — спол. тиж, тіж, ті́жек;

та́кой, то́же; пол. о́раз

такса — ж. фін. о́цы́нка, -ы

таксі — ж. таксі́вка, -ы

так собі — див. нічо́го собі

такт — с. одчу́тя (почу́ття мі́ри)

талановитий — пол. здо́льний

талант — ж. до́ля, -і; та́лан, -у;

невідм. шче́сьтя; нім. та́лент,

-у; тж. хист

талія — ч. одн. анат. пас, стан, -у;

тонка ~ то́нькій стан

талон — ЛШМ. лі́сток

там — присл. ге́(ы)н; та́ди, тама́ди,

тамале́, тамаль; Врх. ганде́,

нү́ди. нү́лий. та́ма(о)к. та́мусь.

Прт. та́мось; *ЗП.* онде, та́мкы;
пíшов ген, на край сéла

тамтой — тамтот, та́мта, та́мто;
тамтого; *мн.* тамты, тамтых

танець — 1. заг. нім. тан, -у; та́нец,
-ньцю; та́нок, -нку; *мн.* та́ньці;
рідк. пляс, -у; *розм.* го́цкы;

2. жы́дек (з поклонами);

3. обертан, обертак(с); оберта́ний, потрясаний, -ного; *Врх.*
выводжений; потря́ска, -ы (в
колі); 4. *Врх.* оберок, -рка (у
протилежа́ному напрямку)

танк — *війс.* нім. панце́рник; *пол.*
човг, -у; важкий ~ тяжкі́й човг

танути, розтавати — тая́ти, одта́-
вати (про сніг); *тж.* розтопи́-
тися

танцювальний — тане́чний

танцювати — гуля́ти, -ям, -яш;
балюва́ти, -юю, -юєш; таньчы́-
ти, -чу, -чыш; пляса́ти, -яшу,
-яшеш; *ста́рий хце спати, а*
моло́дий — гуля́ти (прик.)

танцюрист, танцюристка — та́-
не́чник; танечни́ця, -і; нім.
танце́р, -я; танце́рка, -ы; *Врх.*
таньцовидло; *Ргр.* та́ньцух,
таньцу́шка

тапочки — *мн.* *пол.* ка́пці; нім.
панто́флі, -ів; *угор.* папу́ці,
папу́чы (*хатні туфлі*)

тапчан — *с.* *угор.* прі(и)ча, -ы; *Ргр.*
вы́рок, пры́ча, пры́чка, пос-
ты́лка (*дер. поміст*)

тарган чорний — зоол. жы́дик; *пол.*
кара́люх; *Врх.* каба́ля, ко́вшак,
коза(я)к, коза́чок, кра́чоч,
мандж(з)ак, мончу́р, пла́(е)-

шак, по́пик, су́ка; *тж.* лис-
то́їд, прусак

тариф — *ж. фр. фін.* — ста́вка, -ы
(*розмір оплати*)

тарілка — ми́ска, -ы, ч. та́ре(і)ль,
-я; та́релик; нім. та́лір; *угор.*
тані́р, тані́рик; нім. рондель,
-для; спо́док (*підставка*); *мал.*
Врх. ми́ся, ми́сятко; *вел.* *Прт.*
помісок, -ска; мілка ~ плиткі́й
та́ріль; та́релик зо́ сден, а
мисо́чки зо́ два (*піс.*)

тарілка-рефлектор — *пол.* у́мбра,
-ы (*на лампі*)

татарин, татарка — Та́тар, -я;
Тата́ринка, -ы

татарський — тата́рскій, -ка, -кє;
~ полон — тата́рска нево́ля

татусьо — *зменш.* няню́сьо, -ся
тахта — *див.* диван

тачка — ч. во́зо(и)к, -зка; *мн.*
та́чки, -чок; *угор.* теле́га, -ы;
во́зок тя́гли рука́ми

тварина — жы́віна, зьві́ріна,
німи́на, -ы; бы́для, -ти; а
жы́віна да́ма ры́чит (*піс.*);
бі́дна німи́на не по́віст (*прик.*)

тваринний — живо́тний, бы́дл-
я́чий, зьві́ринний

твердження — тверд́жы́ня

твердий — кора́вий; *пол.* шти́в-
ний; нім. фес́т; ту́кший
(*більш*); потвер́дий (*дуже*)

твердісінький — *зменш.* твер-
дисы́цькій, -ка, -кє

твердуватий — тверда́вий

тверезий — терез́бий, розсу́дний;
што в терезбо́го в голо́ві, в
пияно́го — на язы́ці (прик.)

тверезо – присл. **терезбо**, по-
терезбо́му; *Прт.* натрезво;
розсудіме то́то по-терезбо́му
твій – займ. твій (твого/твого,
твого́му/тво́му, твоє, твоїм, на
твоїм)

творець – **творець**, -рця

творити біду – *Пвн.* куяргіти

творіння – **створі(и)ня**, творі́ня;
кін був уважа́ни за му́дре
створі́ня

творчість – **творчі(і)ст**, -чости

театр – *нім.* **театер**, -тру; оперний

~ **театер оперы**

теж – *див.* також

тезко – **те́зник**; *Врх.* едноіме́нник

текти – **те́чы**, цюрити, цюр-
ч(к)ати (*рідина*)

телебачення – *ж.* **телєві́зи(і)я**, -ні

телеграма – **депéша**, -ы; *ч.* *нім.*

телéграм, -ы; послати ~ му –
надати депешу

телеграф – *нім.* **телéграф**, -у

телепень – *див.* дурень

телефон – *нім.* **телéфон**, -у

телефоніст – *нім.* **телéфоніста**, -ы

телефонний – **телéфоні́чний**; ~ на

розмова – **телéфоні́чна бесьі́да**

телиця, теличка – **ялі́вка**, -ы;

ялі́вча, -ати

теліпатися – **бомба́ти-ся**; *тж.*
гойда́тися

теля – *ж.* *дит.* **мі́ня**, -і; *ЗП.* **ті́ля**

тема – *ч.* *нім.* **те́мат**, -у; ~ лекції –

те́мат отчы́гу

темнісінький – *зменш.* **темні-**

сьи́цькій, -ка, -ке

темніти – *див.* сутеніти

темносиній – **гранатовий**; ~ кос-

тюм – **гранато́ве уба́рня**

темп – *італ.нім.* **те́мпо**; *тж.* час

температура – 1. *мед.* **горя́чка**,
-ы; 2. *спец.* **теплота**, -ы; він має
високу ~ ру – **ма висо́ку горя́ч-**
ку

температурити – *мед.* **горячку-**
вати, -ую, -уєш

темрява – **т(ц)ьма**, -ы; *Ртр.*
цмо́га, **тма**, **но́ра**; *на дво́ри ся*
зробі́ла цьма

тенор – *нім.* **тенори́ста**, -ы (*спі-*
вак)

теологія – **теоло́гія**, -ні

тепер – присл. **те́раз**; *пол.* до-
піро(у); *Врх.* *Ртр.* **те́разки**,
тепе́рки; *я го те́раз не хи́у*,
во́зму со́бі, де хи́у (піс.)

теперісінько – присл. **тепері(і)-**
цько

теперішній – **гне́шний**, -ня, -не;
грам. *Хри́.* **тера́жній**; *тж.*
нині́шний

теплий – **лі́тній**, -ня, -не (*вода*)

теплиця – **пари́ло**, **па́рник**; **теп-**
ля́рня, -і (*заскле́не примі́щення*)

теплісінький – **теплісьи́цькій**, -ка,
-ке

терези – *див.* ваги

терен колючий – *бот. мн.* **те́рки**,
-рок; **терн**, -у; *ж.* **терні́на**, -ы;
с. **те́рня**, -і; *Врх.* **де́рен**, **те́р-**
ня́вка; *Ртр.* **де́рачы́на**, **те́рен**,
те́рник, **те́рня**, **те́рняк**; *зроди́-*
ли-ся те́рки за гора́ми (піс.)

територія – *ч.* **те́рен**, -у; **земля**, -і

терликати – **пілі́кати**, -ам, -аш; *в*
знач. *погано грати*

терлиця – **гладни́ця**, **ламани́ця**,
мядли́ця, -і; *Врх.* **гладже́нця**,

терли́ця; БГ. важельни́ця (для обробки конопель і льону)
 терміновий — сьпі́шний, неодк-ладний; тж. негайний
 терміново — присл. вочы́мліню; Прт. напочека́ню; потрібно відповісти ~ треба одповісти вочы́мліню
 термінологія — спец. терміно-льо́гія, -ні
 термометр — див. градусник
 термосити — тырмоси́ти, -о́шу, -о́сиш
 терпимий — зно́сний; тж. стерп-ний; ~ мі умови — зно́сны ва-ру́нки
 терпіння — 1. терпі́ня; ж. тер-пелі́вист, -во́сти; нім. толера́нція, -ні; ч. те́рпец, -пця; Врх. потерплы́ня; 2. не те́рпит ся; тж. терпец; закінчилося моє ~! ся у́рвав мій те́рпец!
 терпіти — рідк. паці́ти, -цям, -цаш; толє́рувати, -ую, -уєш
 терпкий — те́рпкій, -ка, -ке; мн. те́рпки
 терпкуватий — терпка́вий (на смак)
 терпнути — див. німіти
 терпуг — див. напилот
 терти — гладі́ти, -джу, -диш; чу-хати, -ам, -аш (картоплю, льон); галу́шки ва́рят з чуха́них ко́мпе́рів
 тертка — госп. те́рка; нім. рай-ба́чка, -ы; с. Врх. Ргр. терло, терлє́чко
 тесак — сы́кач
 тесляр — те́сля, -і
 теслярський — тесля́рській, -ка, -ке
 тесь — тес(т)ць, -ця (батько

дружину)
 тетерев звичайний — зоол. го́тур, -я; го́тиш; Врх. марті́вник, марті́вничка; тж. глухар
 техник — нім. техні́кер, -я
 течія — 1. ч. заг. пlyn, ток, -у; 2. Прт. быстри́на, -ы (швидка); ~ річки — ток рі́ки
 теща — тест(ц)ьо́ва, -вой (мати дружини)
 ти — займ. ты́ (ты пі́деш?); ти (я ти дам!); тебе́/тя, то́бі/ти, то́бом(в), на то́бі; єс; трі́май-ся, дівча́тко, по́кля́ ты не спро́сят (піс.); ти вже прийшов? - ю́ж єс при́шов?
 тигр — тиге́р, -гра; тигри́с
 тиждень — ты́жден, -жня; ж. не-ді́ля, -і; зустрінемо́ся насту́п-ного ~ жня — стріне́ме-ся на дру́гий ты́жден
 тижневий — ты́жньовий
 тик — нім. текст. дре́лих, -у (тканина)
 тикати — ци́кати, -ам, -аш
 тими — ты́ма, тамты́ма, тоты́ма; сі́ма
 Тимофій — Тимо́тей, -ея; Ти́ма, -ы; Ти́(о)мко
 тимчасовий — хви́льовий; пол. прові́зоричний
 тимчасово — присл. в то́т мо́мент, хви́льово, часо́во; магази́н, ~ закритий — скле́п єст хви́льово замкне́ний
 тин — див. пліт
 тинівка бура — зоол. бу́ріник, покро́пивник; Врх. ві́тик, ко-пе́рняк, ко́прі(і)вник; рідк.

півчортяк; *тж.* вільшанка
 тинятися — лянда́ти-ся, поневи́-
 ря́ти-ся, сло́няти-ся, тура́ти-ся
 тираж — *друк.* на́клад, -у (*видання книжки*)
 тире — *грам.* па́вза, -зы
 тирса — трачо́вина, різо́вина, -ы;
мн. Врх. пи́ловины, різо́-
 ви́(і)ны; різо́вина, трото́вина;
Ргр. пи́ловина(я), троты́; *мн.*
Прт. опі́лки, -лок; трачы́ня;
ЗП. пилник, терпу́га
 тирчати — *Врх.* дырча́ти (*про птахів*)
 тис — *ж.бот.* *Врх.* тисі́на
 тиски слюсарні — *ч. техн.* ні́м.
 ш(сь)рю́бстак
 тиснений — давлéний; ~ сік — дав-
 лéний сок (*малины*)
 тиснути — да́вити, -влю, -виш;
 стиска́ти, -ам, -аш; дуси́ти
 (ду́шу, дуси́ш, дуси́т; дуси́ме,
 дусите́, дуся́т); *Прт.* тлочы́ти,
 -чу, -чыш; *тж.* гно́бити; *він* мя
 сти́скав і прити́скав до се́бе
 (*піс.*)
 тисяча — *числ.* тисья́ча, -ы
 тисячний — тисья́чний
 Тит — Ті́т, Ті́тко
 титар — *церк.* церко́вний ста-
 ро́ста, -ного ...ты
 титр — на́пис, -у (*в кіно, теле-
 фі́льмі*)
 тиф — *мед.* ти́фус, -у; *Врх.* ві́трова
 глу́шка (*легкий*)
 тихенько — *присл.* тихи́ц(с)ько
 тихесенький — *зменш.* тихи́ц(с)ь-
 кій, *поет.* тихойкі́й, -ка, -ке;
тж. тихісі́нький
 тихий — тихи́й, -ха, -хе; *мн.* тихи́;

~ вечір — тихи́й ве́чер
 Тихий океан — Па́цифік, -у
 тихіше — *присл.* тик(х)ше; *кажи* ~
 пові́дай тикше́
 тихо — *присл.* поти́хы; *пол.* цы́хо
 тичка — *ч.* па́тык; ти́(ы)ка, -ы
 (*для гороху, квасолі*)
 ті — *мн.* то́ты (тых, тым, ты́ма);
 та́мты, ты́й, но́ны; *хоц бы*
то́ты го́ры спада́ли (піс.)
 тік — *с.* бо́іско
 тікати — 1. біга́ти (*про тварин*);
 2. в(ф)тіка́ти, -ам, -аш (*від*
когось); *як коро́ва бі́гат, то є́й*
тре́ба ве́сти до бу́яка
 тіло — *ж. книж.* плоть, -ти
 тільки — *лем;* ти́лько, ти́льо;
зменш. ти́цьо, ти́цько; *Врх.* і́но,
 й́но; *тж.* лише
 тільки що — допі́ру(о), допе́рва(о);
Врх. допі́р; допі́ро-м *ту*
при́шла, допі́ро-м си сы́ла (піс.)
 тільна — т(і)ю́вна (*корова*)
 тім'я — *ж. анат. ж.* темені́ця,
 тімяни́ця, -і; *Врх.* поты́мя; *Ргр.*
 кі́мя, кі́мня; *зменш.* тімя́тко
 тінь — ті́н, -ы; ті́нок, -нка; *він ся*
бо́іт власно́й ті́ни (прик.)
 тіпати — *гл(в)адіти*, -джу, -диш;
 ~ льон — *гладити* лен
 тісно — *присл.* к(т)існо; ~ пригор-
 нутися — кі́сно приту́лити-ся
 тіснота — тисья́ва, -ы; *жити в* ~ ті
 — *жы́ти в тисья́ві*
 тіста залишок — *БГ.* квас (*з якого*
пекли хлі́б)
 тістечко — *див.* печиво
 тісто — *заг. кул.* к(т)і́сто
 тітка — 1. те́та, -ы; *пол.* цы́отка,

цьоця; *Врх.* тютка; *Стб.* ту(о)тка (*сестра матері*); 2. стріянка, уйчына, -ы (*сестра батька*)

тітчин — тєтин

тічка — *біол.* гі(о)н; *мн.* гоны; гонити-ся; *Ргр.* гнати ся, мурліти ся, сьцігати ся, цапити ся, одгонити ся (*вівця, коза*)

тішитися — радувати-ся; т(ц)ішыгити-ся; *тішу-ся, же зме вільны*

тканина — 1. заг. текст. матерія, -ні; 2. альпаг(к)а, -ы; ба(о)стон, -у (*вовняна, якісна*); 3. ч. баре(и)ж (*тонка вовняна*); 4. баркан (*товста вовняна*); 5. нім. баті(ы)ст, -у (*шовкова*); 6. выбиванка, выбійка, -ы (*з набивним візерунком*); 7. гунянка, -ы (*сукно для гуні*); 8. нім. дреліх(к), -у (*груба бавовняна*); 9. фр. зефір, -у (*тонка бавовняна*); 10. ч. канафас, -у (*для перин*); 11. картата ~ («в клітинку»); 12. ч. мадрас, попелін, -у (*напівшовкова*); 13. маркізета, -ы (*тонка шовкова*); 14. фр. перкаль, -я (*тонка бавовняна*); 15. серпанка, -ы (*легка прозора*); 16. ч. нім. цайг(к), -у (*бавовняна*)

ткацький — ткацькій, -ка, -ке
тобі — займ. ти, тобі; *я ти дам!*

товар дрібний — виріб, -робу; *нім.* крам, -у; продуктови ~ споживчы виробы; *якій пан, такий крам* (*прик.*)

товариство — 1. паньство, панцтво; 2. торг. спілка, -ы; *нім.*

компанія, -ні

товариш, товаришка — *пол.* колеґа, колежанка, -ы; *угор.* пайташ, пайташка, цымбор, цымбора; *тж.* приятель; *колеґы познаються в біді* (*прик.*); *ой, цымборе, цымборику, ци маєш сорочку?* (*піс.*)

товарний — товаровий; ~ на станція — товарова стация

товкти — бухати, -ам, -аш; товчы, потовчы, стовчы, -чу, -чеш; лупа(и)ти, -плю, -пиш; гаратати, -чу, -чеш (*дуже*); *згаратав-ем го на квасне ябко*

товстенний — груб, грубезний, товстезний (*дуже*)

товстий, товстун — грубас, грубий, випасений, спасений, тугий; *пол.* тенгій, -га, -ге; тлустий; *Ргр.* тучний (*про людину*); *дуже ~ чоловік — барз спасений хлоп*

товстіти — грубнути, -ну, -неш

товсто — *присл.* грубо; хліб, нарізаний ~ тими скибками — грубо накраяний хліб

товчок — *ж. госп.* кыянка, -ы (*дер.*); *мет. Ргр.* ступір, товк, таран (*для маку, олії у ступі*)

товщина — грубість, -бости

тоді — *присл.* в(х)товды, те(о)ды; тов(г)ды; *в той час, тым часом*; *Прт.* на тогчас; *тж.* отоді; *втовды было не так, як тєраз*

тодішній — товдышній, -ня, -не; *мн.* товдышні; *з товдышніх*

мешка́нців не лишы́ло-ся ни-
кого

той — займ. тот (то́го, то́му, тот,
тым, на то́му); нон; мн. то́ты;
пол. тен; тж. отой, цей; але
тот горбо́чок — гамува́ти мушу
(ніс.)

толерантний — терпимий (до
чужих думок і вірувань)

толерантність — нім. толєран-
ци(і)я, -іі (терпимість)

толк — див. смисл

толока — 1. ч. заг. Врх. тлі(о)к;
обліг, переліг; 2. ч. Хрщ. Прт.
одо́маш, -у (з частуванням)

толо́чіння — толо́чыня

толь — див. рубероїд

томат — бот. помі́дор, -я; ж. рідк.
угор. параді́чка; ~ ний сік —
помі́доровий сок

тому що — спол. бо (бо-с, бо́єс; бо́-
зме, бо́сте); же (же-с, же́єс; же́-
зме, же́сте); для того же; зато,
прото, то́го што, што; пол.
пре́цыж; чес. Врх. понева́ж(ч)

тоненький — тоні́цький; тоні́сьий,
-ся, -се; поет. тонейкі́й, -ка,
-ке; тж. тонесенький; вгы́най
древко, зак тоні́цьке — вчий
діти́ну, зак маці́цьке (прик.)

тоненько — присл. тоні́цько,
тоні́сьо

тонкий — то́нькій, -ка, -ке; мн.
то́ньки; ~ ка талія — то́нькій
стан

тонше — присл. то́ньше

топірець весільний — топо́рик; ж.
нім. ба́рта, ба́ртка, -ы; цюпа́га,
-ы; Рпр. чекани́к

тополя — бот. 1. нім. Врх. па́пля

(крислата); 2. Врх. сипі́ка,
телі́пан (біла)

топорище — топорі́ско; ~ для
сокири — топорі́ско до секы́ри
топтати — 1. допта́ти, -пчу,
-пчеш; талува́ти, -ую, -уєш
(ногами); 2. толочы́ти, -чу,
-чыш (траву, посіви)

торба — 1. мн. бе(и)са́гы (пере-
кидна); 2. Прт. дзюбі́нка, -ы
(зі шкіри); 3. рум. та́йстра, -ы;
ЛШМ. хлє́бник (для харчів)

торець — італ. то́рец, -рця
(поперечна грань предмета)

торгівець, торго́вка — 1. заг. нім.
га́ндляр; кра́мар, -я; га́ндляр-
ка, крама́рка, -ы; 2. ово́чар, -я
(фруктами); 3. скупя́р (який
скуповує); 4. со́ляр (сіллю); на
ярма́ку найбі́льшы хосен ма́ли
га́ндляре

торгі́вля — 1. ч. нім. га́(е)нде́ль,
-длю; 2. пропі́нація, -іі (спирт-
ними напоями)

торгове́льний — га́ндльо́вий;
~ технікум — га́ндльо́вий ко́ледж
торгува́ти — га́ндлюва́ти, -ую,
-юєш

торгува́тися = Врх. поку́пчы́ти ся
торі́к — в(г)ло́ни

торі́шній — тогорі́чний; Врх. лі́нс-
кий; Прт. в(л)і́ньський, -ка,
-ке; тамто́річний, -на, -не;
шукає ~ нього сні́гу — гляда́т
лі́ньско́го сьні́гу

торкати, торкну́ти — ді(о)тхну́ти,
-ну, -неш; Врх. ты́ркну́ти,
тру́тити; ЗП. доты́кати ся (до
чогось)

тормозити – гамувати, -ую, -уєш
 торохтити – тыркотіти, -очу,
 -очеш; тырчати, -чу, -чыш;
Врх. тыркати, торкотати (*говори-
 тити пусте*); *баба тырчыт,
 сама не зна о чым*

торочки – *мн.* стрямбы, цундры,
 -ів (*у лахмітті*); *тж.* бахрома

торфовище – *Прт.* торфовіско,
 -а

тост – *ж.* *англ.* здравіця, -і

точило – *ч.* БГ. брус (*кам.*)

точити – точыти, выточыти, -чу,
 -чыш (*про дерево*)

точний – докладний, пунктуаль-
 ний, справний; ~ на організація
 – справна організація

точність – докладність, справність,
 -ності

точно – *присл.* докладно(і), пунк-
 туально(і)

трава – 1. заг. па́ша, -ы (*на пасо-
 виську*); 2. зы́ля (*лікарська*);
 3. БГ. комани́ця (*багаторічна*);
 4. бот. кустри́ця, -і (*гірська*);
 5. БГ. мурава (*над річкою*);
 6. ота́ва, -ы (*другий покос*);
 7. парени́на, -ы (*січена, полита
 окропом, для свиней*); 8. *Врх.*
 траві́ще (*стара некошена*); *і я
 піду за ва́ми, нако́шу вам
 ота́вы (піс.)*

травень – май, -я; *рідк.* мур
 (*місяць*)

травлення – травлі́ня

травма – мед. ра́на, -ы

травневий – майовий

трагедія – с. нещче́сьтя; траге-
 ді(і)я, -ні

традиція – *ч.* звы́чай, -ю; *мн.* звы-

чаі

трактор – *техн.* тя́гач

трамбувати – *Врх.* натрепа́ти;
натрепа́ли зме сы́на до бо́йска

трамвай – *техн.* тра́нвай, -аю

трамплін – *ж.* спорт. пол. ско́чня,
 -і; лижний ~ на́ртярска ско́ч-
 ня

трансляція – *рад.* переда́ча, -ы; с.
 предава́ня

транспорт – тра́ншпорт, -у

транспортир – спец. куто́мір, -у

трапитися, траплятися – стати-ся,
 трафіти-ся; трафля́ти-ся; *Прт.*
 выда́ритися, выда́ряться, -тся;
выда́рив ся мі ёден трафу́нок

тратити – марнува́ти, змарну-
 ва́ти, -ую, -уєш; *в ча́сы жы́в
 не мож было марнува́ти
 жа́дного дня*

траур – *ж.* жа́лоба, скорбо́та, -ы
 траурний – жа́лобний; ~ на про-
 цесія – жа́лобний похі́д

трафарет – спец. взо́рник

треба – скор. невідм. тра(е); *не
 тре́ было мо́є дзе́вча, ой, ру-
 шати (піс.)*

трембіта – муз. тру́ба, -ы; *Ргр.*
 тромба (*з кори вільхи*)

тремтіння – пол. дре́шч, -у; *тж.*
 дрож

тремтіти – *Врх.* трепа́ти ся, тре-
 пота́ти; шля́пити, шля́тати; *на
 оси́цьї лі́стя ся тре́плют*

тренований – битий, цвѣ́чений;
він ма́ бі́те око! (прик.)

тренування – 1. війс. гру́б. му́ш-
 тра, -ы; 2. нім. цвѣ́чы́ня; що-
 денне ~ цвѣ́чы́ня про што́ден

тренуватися — див. вправлятися
 трефа — ч. **жыр, -у** (в картах)
 три — числ. книж. **три(о)є** (триох, **триом, триома**); *триє царі, де ідеме?* (колядка)
 трибунал — юр. іст. **суд, -у**
 тривалий — **трєвалій**; Врх. **тыр-вал(ч)ий**; Стб. **трвалий**
 тривалість — **трєваліст, -лості**
 тривати — **трєвати**; в знач. продовжувати
 тривкий — див. міцний
 тривога — ч. нім. **алярм, -у**; **неспокій**; Прт. **тревога, -ы**; **пожежна ~ пожарний алярм**
 тривожний — нім. **алярмовий**
 тридцятий — числ. **тридцетий**
 тридцятиріччя — **тридцетолітя**
 тридцятка — **тридцетка, -ы**
 тридцять — **тридцет, трицет, -тьох**; **три десьят**; **півкопы** (міра); ~ **снопів, яєць — півкопы**
 тридцять один — **тридцет єден, єден тридцет**
 три крапки — грам. **вельокрöpfкы**
 трикутник — **күтник**; нім. **він-кель, -кля**; тж. **косинець**
 тримайся! — **нак. май-ся!** (побажання)
 тринадцятка — числ. **тринастка, -ы**
 тринадцятий — **тринастий, трина-дцетий**
 тринадцять — числ. **тринадцет, -тьох**; *повідіають, же тринад-цет — нешчесливе чысло*
 тринога зал. — **рідк. динарка, -ы** (для вогнища)
 трисвічник — Врх. **поставник, ставник**

триста — числ. **триста**; **три сто**
 тритон — зоол. Врх. **студеньчык**
 Трійця — **мн. рел. Зелєни Сьвѣта, -них ...вят**; **Русѣля**; (весняне дохристиянське свято); тж. **П'ятидесятниця, Тріада**
 тріпати — **трєпати, -плю, -плеш** (килим)
 тріпачка — **трєпачка, -ы** (для вибивання пилу)
 тріппер — мед. **збур, -ру**
 тріск — Врх. **праск**; в знач. ляс-кання батогом
 тріска — **мн. смолівкы, смоля-кы**; **одн. трі(и)ска, шчамба, -ы**; **шчыпа, шчыпка, -пок**; **рідк. шчамбара, шчамбарка**; Врх. **скалка, скаля**; **шки(є)пы, шам-ба(я)**; Ргр. **скіпа, скіпка** (сухі, з ялин, смерек); *шчыпы ся скла-дало під припєцком*
 тріскати, тріснути — **1. заг. пен-кати, пенкнути; пукати, пук-нути**; **2. Врх. пырскати, пыр-снути** (про зерно); *бо мі сєрце мос з жалоу пукне (піс.)*
 тріскачка — **калаталка, клєпачка, тарахкавка, -ы** (дит. забавка); ч. Врх. **дадакач**; с. Прт. **раб-кайло, -а**; тж. **деренчало**; **кала-талкы робіли майстры з Кунковой**
 тріснутий — **пенкнений, пукне-ний**; ~ **горщик — пенкнений горнец**
 тріщати — Врх. **лабкати, праскати** (про лелеку)
 тріщина — **плєна, пропукліна, пукліна, -ы**; Врх. **скаборща, шкабора**; тж. **щілина**

тромб — мед. згусток, -тка;
 кровяний ~ згусток кърви
 тростина — див. очерет
 тротуар — хі(о)дник; слов. піш-
 ничок; Врх. пішник
 трохи — присл. кус, дакус, покус;
 Врх. да-кус, капку, троха; бабы
 сьїли дакус побесїдувати
 трошечки — присл. кусьїцьок;
 Врх. кусьцїцьок, кусьцїцька,
 покусьїцька
 трошки — присл. кусцьок, кусїсы;
 Прт. дрібок, -бка; тж. трїшки
 троянда — бот. ружа, рож(з)а, -ы;
 ружа, дївча, ружа, покля не
 маш мужа (пїс.). тж. роза
 труба, трубка — 1. заг. техн. нїм.
 рура, рурка, -ы; провід, -воду;
 Пвн. дуда; ЗП. цївка; 2. нїм.
 рынва, -ы, рынов (водостїчна);
 3. слухавка, -ы (телефонна);
 4. тутка, -ы (цигаркова); 5. ч.
 цїбух (від люльки); 6. ч. нїм.
 штуцер (коротка, з різьбою);
 вихлопна ~ выдыхова рура
 трубити — трубіти, -блю, -биш
 (грати на трубі)
 трубопровід — техн. руротяг, -у;
 газовий ~ руротяг плинун
 трудівник — трудар, -я
 трудність — трудність, -ності; тж.
 труднощі
 труїти — трути (трую, труїш,
 труїт; труїме, труїте, труят)
 (мишей)
 труна — трумна(о), трунва, -ы;
 книж. гроб, -у; тж. домовина;
 за роботу трумны ся не
 плативо

трупа — мист. група, -ы (теат-
 ральна)
 труси жін. — мн. будїгове, будїкы
 (довгї)
 труси чол. — мн. плавки, -їв;
 сподєнки, -нок
 трусити — трясти, -су, -сеш;
 ~ яблука — трясти ябка
 трут — ж. вакєлія, -її (висушене
 дерево)
 трутень — зоол. трут; Врх. бинч,
 тринд, труд(ц); перен. ледар
 трухлявий — збаршнїт(л)ий, збут-
 в(н)їлий, порохна(я)вий, спо-
 рохнявїлий, трухлявий; Врх.
 жаравий (дерево)
 трясовина — див. болото
 трясогузка — зоол. кивайло; кы-
 вай-дупа, -ы; Врх. пастырка,
 пастушка, плискавка; тряс-
 дупка, трясїдупа; тж. плиска
 трясти — те(ы)рмосїти, -ошу,
 -ошиш; дыргати (під час їзди);
 Врх. рапотати, стрепотати;
 Прт. дрындати, -ам, -аш; довго
 тырмосив го, жєбы ся обудив
 туалет — виходок, -дка (у дворї);
 ж. тоалєта, -ы; нїм. кльозет, -у;
 Прт. правєт, срач, тразет; Хриц.
 заходок; ЗП. заход; чоловічий ~
 мужєскїй виходок
 туберкульоз — мн. сухоты, -їв; ж.
 Врх. сұха хворїст; мн. Прт.
 сухотины, тубєра
 туберкульозник — сухотник; Прт.
 тубєрак
 тубус — спец. трубка, -ы
 туга — с. цнїня, бануваня; ч. туск,
 -у
 тугий — штївний (що не гнеться)

тугіший – туг'ший, штивніший
туго – присл. штивно(і)

туди – присл. тади, тамади,
тамтади, тамадий; пол. гайнок;
Врх. гевади, гынади; нуди,
онуди; тадывай, тадываль,
тамтуды; Хриц. гевсади; тж.
отам; не ход тади, а лем сяди,
бо тамади неє кади (прик.)

туди-сюди – присл. тади-сяди,
тынди-рынди

тужити – цнути-ся; банувати,
банітувати, -ую, -уєш (за ким,
за чим); ср/хр. туговати; Врх.
тоскнути ся; Прт. внувати, -
ам, -аш; це ми ся за тобом,
мій Лемківській краю! (піс.)

тужіння – цніня
туз – фр. ас (карта)

тулуб – анат. 1. нім. торсо;
корпус, -у; пол. Стб. кадлуб,
каді(о)б, кадобец (людини);
2. ж. туша, тушка, -ы (твари-
ни)

туман – див. імла

тумбочка – ч. нім. накаслик,
нахткаслик; Хриц. каслик
(нічний столик біля ліжка)

тупати, тупотіти – дупкати, тіпа-
ти, -ам, -аш; БГ. цупкати; ЗП.
дубоніти (ногами); я мовила,
же мій милий чоботами
цупкат (піс.)

тупиця – груб. больван, лобас;
розм. те(у)пак, пол. туман;
Хриц. тумак (тупоголова люди-
на)

тупіт – тупот, -у (ніг)

тур – ж. нім. рунда, -ы

турбота – опіка, -ы; с. страплі-
ня, старання; пол. троска, фа-
тыга, -ы; ЗП. закрута

турбувати – банту(о)вати, -ую,
-уєш; пол. фатигувати, -ую,
-уєш (когось); преба́йте, же
вас фатигую!

турбуватися – опікувати-ся, ста-
рати-ся, трапити-ся; троскати-
ся, троштити-ся; Врх. суятити
ся; тж. непокоїтися

турецький – турецькій, -ка, -ке

Туреччина – Турция, -ні

туризм – ж. туристика, -ы

турист – фр. туриста, -ы

туристський – туристскій, -ка,
-ке

турок, турчанка – Турчын; Тур-
ке(ы)ня, -і

тут – присл. ту (до тварин); гев
(до людини); рідк. туй; Врх.
тука, тукай, туткаль, туток;
Хриц. аде, ат де є; ЗП. оде; тж.
отут; ти тут? ту-с? ту мня
болит, ту мня коле, ту мня не
рушайте (прик.)

тутешній – тутейший

турнір – спорт. нім. турней; ~ 3
баскетболу – кошыкарскій
турней

турун – див. жужелиця

турухтан – зоол. Врх. мо́кляк

туфлі – мн. 1. капці; фр. пантоф-
лі; угор. папучы; Врх. папуцьи;
ЗП. топаньки; (кімнатні, та-
почки); 2. лякеры (лаковані);
3. нім. мешты (літні); вона була
взута в ~ мала на ногах лякеры
тухлий – затухлий (яйце)

ту́ча — «чо́рна хма́ра»; *Врх.* чор-
ня́ва

тю́бик — *ж.* ту́ба, -ы

тю́льпан — *бот.* тулі́пан, -у;

рожевий ~ ружо́вий тулі́пан

тю́рма — *див.* в'язни́ця

тю́тюн — 1. *заг. угор.* ду́ган, -у;

ду́ганец, -нця; *нім.* таба́к, -ы;

рідк. ты́гонь, фабрика́, -ы; *Ргр.*

тю́тюн, ті́гін; 2. *угор.* ба́га,

ба́гов; *пол.* примка́, -ы (для

жува́ння); 3. *нім.* бак(г)у́н, -у;

ба́ловец, -вця (*низької якості*);

4. *пол.* таба́ка, -ы (*нюхальний*)

тя́га — *с. техн.* тя́гло; *гальмівна* ~

гаму́льове тя́гло

тяга́нина — торго́нина, -ы; одна ~

е́дна торго́нина

тяга́р — 1. *ж.* терг(х)о́ба, тяго́ба,

-ы (*дуже важкий*); 2. *ЗП.*

тяжа́рик (*невеликий*)

тяга́ч — *техн.* тя́гник

тягну́ти, тягти́ — 1. тяга́ти, -гну,

-гнеш (*щось*); 2. шпанува́ти,

-ую, -уєш; *тж.* волокти́

тяго́вий — *мех.* тягловий

тьма́ний — *Врх.* тмоси́вий, темно-

сивий; *перен.* безбарвний

У

у — *прийм.* в; *рідк.* г, гво, во, х;

зустрі́ч у селі́ — спотка́ня в

се́льї; в ри́бі ся нахо́дило

дво́якій інте́рес; в(г) лі́сі ле́гко

ся ди́хало

уби́вство — заби́(о)йство; *ч. нім.*

морд, -у; морде́рство

уби́вця — заби́льник; *нім.* морде́р-

ця, -і

уби́тий — заби́тий, замо́рдува́ний;

~ солдат — заби́тий во́як

убі́р голо́вний жі́н. — *ж.* хоме́лка,

-ы

убо́гий — худо́бний; *ім.* біда́к (*про*

людину)

убо́гість — *див.* зли́дні, нужда

убо́й — за́риз, -у (*худоби*)

уборна́ — *див.* туале́т

ува́га! — *слов.* по́зі(и)р! *Врх.* по́зір-

ка! в *знач.* будь ува́жний! на

ярма́ку — да́вай по́зір! (*прик.*)

ува́жний — пи́льний, по́зірний;

пол. ба́чний

увесь — *займ.* вшы́ток, вшы́тко

(вшы́тка, вшы́тке, вшы́ткого,

вшы́ткыма)

увече́рі — *присл.* вече́ром, вече́р-

ком, гвече́(ы)р

уві́йти — гво́(и)йти (гво́йду, гво́й-

деш, гво́йде; гво́йдеме, гво́й-

дете́, гво́йдут), вво́йти; всту-

пи́ти, -плю, -пиш; вкročьпи́,

-чу, -чыш; *Врх.* зы́йти; *молоды*

гво́шили до поко́ю

уви́хати, уви́хнути — вопха́ти,

-ам, -аш; вопхну́ти, -ну, -неш;

вшту́рити, -рю, -риш

уви́рвати — урва́ти (у́рву, у́рвеш,

у́рве; у́рвеме, у́рвете, у́рвут)

(*щось у когось*)

уви́чі — *присл.* в-о́чы; погля́нути ~

зазри́ти в-о́чы

угле́діти — узри́ти, -рю, -риш

угли́б — *присл.* вглуб; *Врх.* взглуб,

вну́ка

угоре́ць, угорка́ — Ма́дяр, Венгр;

Ма́дярка, Венге́рка, -ы

угорський — ма́дярській, унга́р-

ській, -ка, -ке; *подме же мы,*

подме, з мадярського краю (ніс.)

Угорщина – Мадярщина, -и;

Венгры, -ив; Гунгари(і)я, -ні;

Угры

удар – нім. 1. мед. шлаг(к) (сердечний, параліч); тж. громом, струмом; 2. спорт. нім. корнер, -у (кутовий, у футболі); шлаг бы ты трафив! (прокльон)

удача – с. поводжыня

узбіччя – присл. убочы, на обочы

узгір'я кам'янисте – бердо(а); тж. скеля

узлісся – с. залісок, заліся

удвох – водвох; рідк. Ргр. само-двоми

удень – присл. вден; розм. гден; не так вден, як вночы

узда – ч. Ргр. Хриц. кантар (част. упряжі); лем бы си коничкы за кантар водила (ніс.)

узовж – присл. долом; ~ річки – долом рікы

узор – див. взірець

укіс – ж. пол. шкарпа, -и

укол – 1. див. ін'єкція; 2. крав. нім. штых (у тканину)

уколотити – крав. штыхнути, -ну, -неш; штыхають іглом матерію

Україна – Україна, -и

українець, українка – Українець, -ця; Українка, -и

українство – українство

український – український, -ка, -ке

у крайньому випадку – присл.

Прт. одбіды

укриття – укриття

укріпити, укріплювати – пол.

обварувати, -ую, -уєш; тж. обнести, обносити

уламок – одламок, -мка; тж. осколок, уривок

улесливий – облесний; Врх. підхльібний

уловина – котліна, -и

улюблений – облюблений, премилений; ~ картина – премилений образ

Уляна – Улья, -и

умова – див. застереження

уніатський – рел. іст. уніятський, -ка, -ке

унікальний – ри(і)дкісний

уніформа – див. мундир

унтер-офіцер – війс. іст. підстаршына, -и

упертюх – упорчівий; Врх. увєра (людина)

у п'яті – присл. напотемкы; Прт. потемкы

уповноважений – повномочний; тж. повноважний

уповноважити – уповноважити, -ую, -уєш

упоперек – присл. напоперек; Прт. півперек

упорядкувати – вноормувати, -ую, -уєш; тж. врегулювати

упріти – див. спітніти

упряж – с. ярмо (для бика або корови)

упустити – зронити, -ню, -ниш (щось)

ура! – виг. слава! рідк. гурра! ангєлы сьпівають, «Слава!» – воскликають (колядка)

ураган – ж. буря, -і; гураган, -у

урвище – ч. бескид, -у; ж. вырва, -и; урвище (амфітеатр, башта)

тж. круча

уришок – одтинок, -нка; ~ з листа
– одтинок з писма

уризнаманітати – врозмаїтати,
-ічу, -ітиш

уродженець – ім. роджений

урожай – уроджай, -аю; *рідк.*
політок, -тка; *Врх.* урод; *уро́ды*
того літа маме ладны

урок – *ж.* пед. лекці(і)я, -ні; на ~
оці історії – на лекції гісторії

уряд – *ж.* влада, -ы

урядовець – урядник

урядовий – владний

усач чорний – зоол. *Врх.* козуля,
козулька (*жук-гноймовик*)

усвідомлення – усвідомління

усі – *займ. мн.* вшыткы; *вшыткы*
люде – вшытко знають (прик.)

усміх, усмішка – усьміх, -у; усь-
мішка, -ы

усміхатися широко – *груб. Прт.*

выщырити, выщыряти -рю,
-риш (*зуби*); *што-с так*
вышчы́рив зубы?

усний – устний, ~ экзамен – уст-
ний екзамін

Успіння Пресв. Богородиці – *церк.*
Перша Матка Бі(о)жа, -ой -кы
...ы (*28 серпня*)

успіх – усьпіх, -у; досягати ~ ху –
сы́гати усьпіху

уста – *анат. дит. ж.* бу́зя, -і; *Пєн.*
лямба

устав – *див.* статут

установа – ч. заклад, уряд, -у;
інституці(і)я, -ні; с. *Прт.*
заведіня; *в тим заведіню*
жыю́т діти, які не посьідаю́т

родичів

установлення – тверджыня; *тж.*
утвердження

устілки – *мн. шевс. нім.* бранзо́лі;
пол. высцы́лки (*внутрішня*
підощва взуття)

устрій – уклад, -у

утікач – *рідк.* бігун

утікти – втечы, -чу, -чеш; *од себе*
не вте́чеш! (прик.)

утішати, утішити – потіша́ти, по-
тішы́ти, -ам, -аш; *тж.* розрад-
жувати; ~ один одного –
потіша́ти е́ден друго́го

утнути – *див.* відколоти

утопленик – *Ргр.* втопе́лец, то́пец;
Прт. топе́лец, -льця

утримання – утрима́ня; ~ сім'ї –
утрима́ня родини

утог – *див.* залізко

ухвалити – ряди́ти, уряди́ти,
-джу, -диш; *громада села так*
уряди́ла

ухилитися – збочы́ти-ся

учасник – уча́тник; ~ війни –
уча́тник війны

участь – ч. уді́л, -у; уча́ст, -ы
(*брати участь*)

учень – 1. заг. у́чен, род. у́чня;
уче́ник; розм. у́чняк; 2. термі-
на́тор (*в майстра*); зді́бний ~
спосі́бний уче́ник

учинити опір – постави́ти-ся;
тж. не погодитися

учителювати – на́учытелюва́ти,
-ю́ю, -ю́єш; *на́учытелюва́в-єм в*
промысло́вій шко́лі

учитель, учителька – на́учытель,
-ля; на́учытелька, -ы

учительський – на́учытельскі́й,

-ка, -ке

учити – навча́ти, -ам, -аш (кого́сь щось)

учора – присл. вче́ра

у ширину – присл. вшы́р

ущелина – парі́я, -иі; про́пасть, яру́га, -ы; Ргр. де́бря; то́ту парію́ тяжко пере́йти

уява – с. выо́бразы́ня, поду́маня; у неї відсутня ~ она не ма́ выо́бразы́ня

уявити – выо́брази́ти, -а́жу, -а́зиш; та́ке не мож си выо́брази́ти

уявний – выо́бразе́ний, непозі́рний

Ф

фабрика – 1. маса́рня, -і (м'я́сних ви́робів); 2. папі́рня, -і (папе́рова)

фабричний – куп́чий, купува́ний; рідк. кра́мскій, -ка, -ке; те́раз убра́ня і обу́тя носі́ме купче́

фаворит – коха́нець, -нця

фаза місяця – ч. Прт. нів, но́вя

фазан – зоол. пол. ба́ж(з)ан, ба́жант

фактор – чы́нник; важливий ~ ва́жний чы́нник

факультетський – факультетскі́й, -ка, -ке; ~ ка кафед́ра – факультетска́ кате́дра

фаланга – 1. ч. заг. ряд, -у (ше́ренга); 2. анат. мн. Врх. ставці́, челе́нки; Стб. членки́; рідк. кыча́льнікы (па́льців)

фалд – ж. скла́дка, -ы; ~ на спі́дниці – скла́дка в каба́ті

фальшивка – нім. підробка́, -ы
фальшиво – присл. фальшы́во(і)

фамілія – фамелі́я, -іі

фамільний – фамелі́йний; тж. сі́мейний

фамільярність – с. панібра́тство

фанера – нім. ды́кта, -ы (дер.)

фантазія – выга́дка, -ы

фарба – 1. заг. ба́рва, кра́ска, -ы; нім. фа́рбка, -ы; ЗП. ма́ль; 2. нім. туш, -ы (чорна)

фарбований – барвлéний, фарблéний; ~ на тканина – фарблена́ ма́терія

фарбувальник – нім. фа́рбя(е)р

фарбування – красы́ня, фарбл́ня

фарбувати – краси́ти (кра́шу, кра́сиш, кра́сит; краси́ме, краси́те, красы́ят); фарби́ти, -блю, -биш; Прт. барви́ти, -влю, -виш

фарисей – рел. фарі́зей, -ея (лице́мір); ты, фаризе́ю! (лайка)

фартух – 1. ж. за́паска, за́пінка, опі́нка, пла́хта, -ы; ЗП. ка́тран (жін.); 2. пере́дник, фа́ртук(х); фа́ртушок, -шка (кухонний); 3. нім. шу́рц, -у (робочий); загра́й ми́ потря́ску, стра́тіла-м за́паску (піс.)

фарфор – ж. італ. порце́ляна, -ы

фарфоровий – порце́ляно́вий;

~ ва тарі́лка – порце́ляно́вий та́нір

фарш – див. начинка

фарширувати – Прт. фа́шеру-ва́ти, -ую, -уєш

фасад будинку – нім. фронт, -у

фасон – див. крій

фата – ч. вельо́н, -у (голо́вний убі́р)

нареченої); *тж.* вуаль
 фатальний — згубний; ~ на помилка — згубна оmyлка
 фашистський — *іст.* фашыстовскій, -ка, -кє
 федерація — федерація, -іі; *Світова Федерація Лемків створена 1971 року*
 Федір — Теодор, Тодор, -я; Дорко; Фецьо, -ця; Фецько
 фельдшер — *мед.* війс. нім. фельчер, -я
 фельдшерський — *мед.* фельчерскій, -ка, -кє
 феодальний — *іст.* нім. февдальний
 Феодора — Теодора, Дорка, -и (*жін. ім'я*)
 Феодосій — Теодозій, -ія; Тевдос, Тодос
 Феодосія — Теодозія, -іі; Тевдоска, Тодоска, -и; Тодося, Феся, -і (*жін. ім'я*)
 ферма — *госп. англ.* фарма, -и
 фермер — *англ.* фармер; американський ~ гамерицкій фармер
 ферзь — *ж.* фр. дама, -и (*в шахах*); *тж.* королева
 фестиваль — *мн.* нім. фести́ни, -ин; *лемківски фести́ни провади́ме кажда́го лі́та од 1998 року*
 фетр — *ж.* текст. повст, -и; нім. фільц
 фея — *міф.* мавка, -и
 фиркати — форкати, фука́ти, -ам, -аш; *Врх.* сарапати, сарк(ч)ати; *Пвн.* фоскати (*про худобу*)
 фіакр — повіз, -возу; *австр.* фіякер, -кра; *розм.* дрында, -и;

ж. Врх. возы́(я)рка, возівня; *тж.* екіпаж
 фіалка — *бот.* 1. *мн.* браткы, дзвіно́чки, зозу́льки; 4. заморник, зозулі́нец, -нця; підлісок, -ку; *Врх.* фія́лка (*лісова*); 2. *Врх.* пору́шка, пору́шник (*триколірна*)
 фігура — постава, -и; *спортовец* мав *файну* *поставу*
 фіглі-міглі — нім. фо́кус-мо́кус, го́кус-по́кус
 фізкультура — *спорт.* руха́нка, -и; *на руха́нці ма́ме руша́ти со́бом*
 філе м'ясне — *ж.* кул. полядвіця, -і (*з хребта свині*)
 філін — *див.* пугач
 філолог — *літ.* мовозна́вець, -вця; *книж.* фільо́лог
 філософ — мудраге́ль, -я; *книж.* фільзо́ф, лю́бомудр
 філософія — фільзо́фія, -іі
 фільварок — нім. фольварок, -рка (*вел. садиба*)
 фільтр — *с.* цыди́ло; нім. фі́льтер, -тру
 фінал, фініш — *див.* кінець
 фінляндець, фінляндка — Фін; Фінка, -и
 фінляндський — фі́ньскій, -ка, -кє (*від Фінляндія*)
 фіолетовий — фі́льстовий (*колір*)
 фіра — фу́ра, -и
 фірман — *див.* візник
 флакон — *ж.* фляше́чка, -и; ~ для духів — фляше́чка про парфу́ми
 фламінго — *зоол.* черве́нак; фля́мінго
 фланг — *с.* кры́ло; нім. флянґ

фланель — *текст.* бая, -і; *нім.*
флянеля, -і
 флегма — *фізіол.* слиз, -ы
 фліртувати — романс(ц)увати,
 -ую, -уєш
 флокси — *мн., бот.* фльо́ксы
 флот — *ж. фр.* фльо́та, -ы; *пол.*
 маринарка, -ы; *нім.* армада, -ы
 (морський)
 флюорографія — *див.* рентген
 флюс — *мед.* опух
 фокус — *ж.* штука, -ы; *нім.*
 фігель, -гля
 фольклор — фолкльор, -у
 фон — *с.* тло; *в портреті тлом*
послугував видок
 фонарик — *див.* ліхтарик
 фонд — *фін.* фундуш, -у; *благодій-*
ний ~ добротинний фундуш
 фонтан — водотриск, -у; *тж.*
 водограй
 фора — перевага, -ы
 форель струмкова — *зоол.* пеструг,
 струг; *Врх.* лакс (риба); *тж.*
 лосось; *королівски пеструги*
потребують чистий води
 форма — *див.* виливниця
 формат — розмір, -у
 формувати — опал(в)ати, -ам, -аш
 (хліб перед випіканням)
 форсувати — підганяти, -ям, -яш
 (події); *тж.* прискорювати
 фортепіано — *муз.* форте́пьян; *тж.*
 піаніно
 фортеця — замо́к, -мка; *вел.* зам-
 чыско; *твердиня, -ні*
 фотограф-художник — фотогра́фік
 фотографія — знімка, світлина,
 фотокартка, -ы; *розм.* фотка,
 -ы
 фотографувати — знимкувати,

-ую, -уєш
 фракція — *політ.* фракция, -іі
 франкмасон — *політ.* фарма́зин
 франт, франтиха — парадник; па-
 радниця, -і; *пол.* фірчик; фір-
 цичка, -ы
 францісканець — *рел.* франці-
 с(ш)ка́нец, -нця
 францісканський — *рел.* франці-
 с(ш)ка́нскій, -ка, -ке
 Франція — Франция, -іі
 французький — французскій, -ка,
 -ке
 френзлі — *мн.* торо́кы, торі(о)ч-
 кы; *Ргр.* тра́кы, тра(о)чкы,
 ро́йткы; пануці́кы (у фартуха)
 фронтальний — передній, -ня, -не
 фрукти — 1. *заг. мн.* ово́чы, -ів; *ж.*
 садо́вина, -ы; *Стб.* ово́ц,
 ово́ціна; 2. *м.* пся́ркы, -рок
 (дикі); 3. *с.* суше́ня, су́шня
 (сушені); свіжі ~ сьві́жы ово́чы
 фруктовий — овочовий
 фуганок — *див.* рубанок
 фундамент — *буд.* підмурі́вок,
 -вка; *мн.* сутеріни; *Пвн.* підму́-
 рок
 фундація — фунда́ция, -іі; *Фун-*
да́ция Дослідже́ння Лемків-
шчы́ни во Льво́ві
 фураж — БГ. о́брік; *Прт.* во́брік,
 -ро́ку (для коней)
 фурор — *с.* шале́нство
 фурункул — *див.* чиряк
 футбол — *ж. спорт.* копа́нка, -ы;
пол. пилка́рство; *англ.* фотба́ль,
 -ля
 футболіст — пилкар, -я
 футбольний — пилка́рскій, -ка,
 -ке; фотба́льовий

футляр — 1. корóбка, -и; 2. ж. ку́жл(в)ка, козівка, -и; Ргр. ку́жка (для го́стріння коси)

фуфайка — куфа́йка, -и (куртка на вати)

Х

хабар — ж. пол. лапу́(і)вка, -и; нім. тринкаль, -ля; тж. мого-рич

хай — част. най; рідк. няй; книж. да; тж. нехай; *най сой по-таньцюю, бо ве́ще не бу́ду!* (піс.)

хай живе! — най жыє! віват! (засдравний вигук)

халтура — парта́цтво, танди́га, -и (неякісний виріб)

халтурити — парта́чыти, -чу, -чыш (погано пра́цювати)

халтурний — парта́цкій, -ка, -ке

халтурник — розм. пол. парта́ч; патала́ха, -и; Прт. фу́шер, -а (людина)

халява — холя́ва, холя́вка, -вок; мн. холя́вы; Прт. хо́лєва, -и; *видно па́на по холя́вах* (прик.)

халяви, шкіряні — мн. Ргр. лапса́ры (окремі від взуття)

хам — с. груб. ха́мло; ч. ха́мник; Прт. мурга, -и (людина груба, невихована)

хамський — брута́льний; ха́мскій, -ка, -ке

хапати — Врх. ха́пкати, хы́тиги; тж. ловити

характер — див. вдача

характерний — характе́ристичний

хари́ус — зоол. Врх. пе́рій, пі́рьок, пі́р (дрібна риба)

харкати — хракати, -ам, -аш

харчі — ч. віх(к)т; ж. жы́вніст,

-но́сти; с. по́жывлі́ня; пол. по́карм, -у; корисні ~ по́жыто́чний віхт

харчування — вы́жывлі́ня, од-жывлі́ня; за́жыв, -у; Прт. жы́влє́ня; оджывлі́ня — то ґрунт для здра́вля

харчуватися — віхтува́ти-ся; вы-жывля́ти-ся; оджывля́ти-ся; столува́ти-ся (в їдальні)

хата, хатка — 1. заг. хы́жа, хы́жка, хы́жечка, -и; і́зба, -и; груб. вел. хы́жиско (хатище); пол. халу́па, -и; 2. ліпа́нка, -и (мазанка); 3. рідк. ужни́ця, -і; Врх. ды́мна хы́жа; Ргр. курна хы́жа; ср/хр. ку́ча, -и; 4. БГ. делюва́на ~ (з підлогою); 5. зава́люха, -и (стара); 6. коли́ба, -и (гірська, для вівчарів); 7. Врх. сру́б (без даху); 8. Прт. чво́рак, -а (з 4-ма кімнатами); за нашо́м хы́жом — лу́чка шыро́чка (піс.)

хатній — домовий

хаші — див. зарості

хвалько — задава́ка, -и; само́хвал; Ргр. хвали́бзда, хвалиду́па, хвали́пича, хвали́пуца, хва́льош, хва́стош (людина)

хвилеподібний — пофа́льований (про поверхню)

хвилина — нім. мину́та, -и; *ма́ме два́дцет ми́нут по тре́тій*

хвилівник звичайний — бот. ж.

росторо́пша, -и; ч. смо́льник, хвали́льник

хвилюватися — перенима́ти-ся; *він ся тым барз перени́мат*

хвиля — пол. фа́ля, -і (на воді); ч.

Врх. вал, -у; *вода по морю іде*
фалями

хвильовий — фали(я)стий, фальо-
вий (*рух*)

хвіртка — бра́мка, фі́ртка, — *ы*;
Рпр. дверці, вратка, дверечка,
капурка

хвіст, хвостик — *пол.* о́гі(о)н, -у;
ого́ник, пиндик; фі́ст, фо́стик;
рідк. семердало; *Врх.* Хри́ц.
сомырдач, сомырдало (*у тва-*
рин); *млодо́му котови обтина́-*
ли ко́нец ого́на

хвойний — яли́цьовий, шпиль-
ко́вий; ~ ліс — яли́цьовий ліс

хворий — 1. заг. сла́бий, хо́рий;
Врх. підв(л)ий; 2. *Врх.* волю-
ва́тий (*на зоб*); 3. ры́нявець
(*коростою*); 4. сухотник (*на*
туберкульоз); *моя ми́ла ле́жыт*
хора (*ніс.*)

хворіти — слабува́ти, хорува́ти,
-ую, -уєш

хвороба — 1. заг. хоро́ба, хворо́та,
-ы; бо́ліст, сла́біст, -бо́сти; *Врх.*
хоро́та; 2. *мн.* вро́кы, пороб-
лі́ня (*через погани́й погляд*);
3. ч. за́вал (*залоз на ши́й*);
4. ф́ранца, -ы; *мн.* пранцы
(*венерична, сифіліс*); 5. хрі́(о)м-
ка, -ы (*копит у коня*); *учар у́цьї*
насе, хоро́ба ним тря́се (*ніс.*);
бо́ліст перебу́ду — лю́бов не
забу́ду (*ніс.*)

хворобливий — хырля́вий; *рідк.*
хори́кова́стий; ~ від народжен-
ня — хырля́вий од роду

хворост сухий — *мн.* пати́кы, -ів;

с. рі́шча; рі́(и)жджа; *с.* *Врх.*
рі́ждя, рі́жджа; *БГ.* рі́зьдзя;
Хри́ц. паты́ча; *тжс.* хмиз

хвостатий — ого́новий

хвостовертка — зоол. щчыва́вка,
-ы

хво́щ польовий — *жс.* бот. со-
се́(о)нка, яли́чка, -ы; і́лец, і́ль-
ця; *Врх.* ню́нка, ню́нька, ню́ня;
ско́рпій, скри́пе(і)й, скри́пец;
тжс. коми́ш лісовий

хиба — *див.* недо́лік

хибний — *див.* помилковий

хи́жак — драпі́жник

хи́жо = *присл.* ди́ко

химерити — *Прт.* здива́чати, -ам,
-аш

хирляк — *розм.* здо́хляк

хист — *див.* схильні́сть

хитати — хы́бота́ти, -ам, -аш

хитатися — хви́яти-ся; хы́бота́ти-
ся, хы́бчы́ти-ся; фі́яти-ся;
тача́ти-ся; чапа́ти-ся; *калі́на —*
мали́на над во́дом ся хви́є (*ніс.*)

хитрий — хы́трий; *пол.* цва́ний;
тжс. лукавий; ~ ліс — хы́тра
лі́шка

хитрити, хитрувати — хы́три́ти,
хы́трува́ти, -ую, -уєш; *Пвн.*
мы́китити

хитрість — хы́три(і)ст, -ро́сти;
тжс. хитро́щі

хитрун — хы́трус; *рідк.* чес.
швейк

хіба — *присл.* хы́ба, ра́чей; *Врх.*
хы́бал(н)ь; *тжс.* або, хіба що
хы́баль бы я, кохане́чку, се́рця
не ма́ла (*ніс.*)

хід — перебі́г, -у (*поді́й*)

хімік — ні́м. хе́мік

хімія — хеми(і)я, -иі; побутова ~
господарча хе́мія

хіхікати — *ср/хр. Пвн.* ки(і)ко́тати
хлебтати, хлебнути — жльопа́ти,

-ам, -аш; лыкати, -ам, -аш;
хлипати, -пчу, -пчеш; хлип-
нути, -ну, -неш; в знач. жадібно
пити; *хле́нче во́ду, як пес (прик.)*
хлі́б — 1. заг. хлі́б; *змениш. Врх.*

хлы́бусь; 2. *ж. рум.* адзимка,
-ы; ошчы́пок, -пка (*вівсяний*
прісний); 3. *книш* (*із додаван-*
ням картоплі й сиру); 4. *нім.*
комі́сьняк (*житній, з муки*
грубого помолу); 5. ма́(е)лай,
-аю (*кукурудзяний*); 6. опа́лок,
-лка; *Ртр.* опала́нок (*ячмінний*
або вівсяний); 7. оркі́сяний ~
(*житньо-ячмінний*); 8. *ж.* пас-
ка, -ы (*Великодній*); 9. с. під-
па́ля; *Ртр.* підпа́лок, підпа́льча
(*вівсяний тонкий*); 10. разо́вий
~ (*житній чорний*); *Прт.*
жы́тняк, -а; свіжоспечений ~
свьіжовыпечений хлі́б; до
бу́лки — ма́сла, а до адзімкы —
ва́ру (*прик.*)

хлібороб — *див.* селянин

хлопавка — пука́вка, -ы

хлопець — 1. заг. хло́пец, -пця;
хло́пак, хлопчы́к (*мал.*); *книж.*
пахо́лок, -лка; 2. жы́ван; *слов.*
шуга́й, -ая (*жвавий, мотор-*
ний); 3. фра́сэр, фра́йі́р (*прос-*
так); 4. *Врх.* ходак

хлопчисько — хлопчы́ско; ван-
друс (*вуличний*)

хлястик — *крав. нім.* дра́гон (*на*
пальто, куртці)

хльостати — *див.* ляскати

хмара, хмарка — хма́(у)ра,
хма́(у)рка, -ы; *мн.* обла́чки,
хма́ры; помоло́дки (*білі*); *ч.*
рі́дк. обла́(о)к, обо́лок

хмаритися — хмури́ти-ся; *Врх.*
мрачы́ти ся; *Хриц.* мосури́ти
ся; *мрачы́т ся по захо́ді со́нця*

хмарність — с. захму́ре(и)ня

хмарно — похму́ро; *Ртр.* похма-
рено, хамаро́дно

хмарочос — небося́г, хмаро́сяг, -у
(*високий будинок*)

Хмельницький — Хмельни́цькій,
-кого (*місто*); *тж.* прізвище

хмиз — с. рі́ждзя, рі́здя, рі́зча,
ро́ждя; *тж.* галу́ззя; ми збирали
~ збе́рали-зме рі́ждзя

хмі́ль — *бот.* хмель, -ля

хоботок — *зоол.* рия́чок, -чка; *Врх.*
рия́ток; *ж. Ртр.* чо́пка

ховати — прятати́ (*прячу, пря-*
чеш, пряче; пря́чемо, пря́чете,
пря́чут); схова́ти, -ам, -аш;
тж. збирати

ховрах — *зоол. Врх.* су́се(о)л, су́с-
лик

ходити — 1. *розм.* ході́ти, -джу,
-диш; 2. *Врх.* зарі́бкувати (*на*
заробітки); ми ~ или — ходи́ли-
зме

ходімо! — *нак.* по́дме (по́дте)!
хо́дме (хо́дте)! *просі́ла няню́ся:*
по́дте на весе́лля! (піс.)

ходулі — *мн.* куля́гы; ~ для
клоу́нів — куля́гы про бла́знів

хокей — *спорт. англ.* гоке́й, -єю

хокеїст — гоке́їста, -ы

холера — *мед.* холе́ра, -ы; *ЗП.* ко-
рела

холод — ж. студи́н, -де́ни; дит.
дюдя, дзюдзя, зюзя, -і; *іде*
груден — несе студін (прик.)

холодець — ч. кул. студени́на, -ы;
студенець, -нця; мн. дра́гли, -ів;
Врх. студели́на; Ртр. кочани́на;
студени́ну ся ва́рит з мня́са і
но́жок паця́ти

холодильник — ж. льоді́(и)вка,
-ы; хлоді́вня, -і

холодкуватий — холодні́цькій,
-ка, -ке

холодний — зімний, студе́ний;
Врх. пристуде́ний, прихоло́д-
ний (дуже); ко́ли на яро́чку
зімну во́ду (ді́вча) бра́ло (пс.)

холодніше — присл. зимні́ше, зим-
ня́во, студені́ше

холодно — присл. зімно, студе́но,
холо́дні; *як студе́на роса на*
зеле́ній тра́ві (пс.)

холодок заячий — див. спаржа дика

холонути — див. стигнути

холостий постріл — сьле́пий стрі́л,
-по́го ...у

холостяк — нежена́тий; ста́рий
кава́лер, -ро́го ...ра

Хома — То́ма, -ы; То́маш,
Т(Х)о́мко

хомут — хомо́нт, -у; Ртр. хо́(ы)мі́т;
са(е)рсан (*упряж для коня*)

хом'як — зоол. угор. *Врх. гірча(и)к*

хор — ж. муз. капе́ля, -і

хорват, хорватка — Го́рват; Гор-
ва́тка, -ы

Хорватія — Горва́ти(і)я, -ні

хорватський — горва́тскій

хоробрий — одва́жний; ~ воїн —
одва́жний вояк

хоругва — церк. ко́ругов, -гвы;
рідк. форен́гва, -ы; тж. прапор
хотіння — хоті́ня, хті́ня; ж. охо́та,
-ы; *без охо́ты — неє робо́ты*
(прик.)

хотіти — багну́ти, забану́ти, -ну,
-неш; хті́ти (хо́чу, хо́чеш, хо́че;
хо́чеме, хо́чете, хо́чут) (хцу,
хцеш, хце; хце́ме, хце́те, хцут);
волі́ти, -лю, -лиш; ма́ти дя́ку; я
не хочу цього — не хцу того;
хті́в бы ви́шитко ма́ти, а нич
не робі́ти (прик.)

хоч — спол. хо́ц, хо́цкі, хо́т(ц)я́й;
хы́бай, хы́баль; *прихо́ди, ко́за-*
че, хо́ц я буду́ би́та (пс.)

хоч би — спол. прина́ймі, хо́ц -бы;
хо́ц бы-с не хті́в, про́то ма́ш
любі́ти (пс.)

хоч-не-хоч — присл. хце́ш-не-
хцеш

хоч раз — да́зраз, хо́ц раз; *Врх. да-*
з-раз

хто знає? — хто́ зна?

хто-небудь — займ. да́хто; дако́т-
рий, -ра, -ре; мн. дако́тры

хтось — займ. хто́си (ко́госи, ко-
му́си, кы́мси)

хранитель музейний — консер-
ва́тор, -я

хребет — 1. анат. хы́рбет, -у; *Врх.*
похребт; Стб. хе́(а)рбет, хрепт;
тж. спина; 2. бескы́д, -у (гір-
ський)

хребець — анат. *Врх. коло́дка*
(спинний)

хрест — крест; пол. кри́ж; *рідк.*
ра́ма; при сте́жці сто́яв ка́мін-
ний крест

хреста поперечка — с. раме́но

хрестини — *мн.* ксти́ны; похрес-
ти́ны; *Ртр.* керсти́ны; *Хриц.*
хрестини

хрестити — трима́ти до ксту;
~ дитину — трима́ти до ксту
діти́ну

хреститися — ксти́ти-ся; не буду́
ся мы́ти, не буду́ ся ксти́ти
(*ніс.*)

хрестоносець — *іст.* крестоно́сец,
-сця; *пол.* крижак

хрещений — крешче́ний

хрещеник — *с.* *Врх.* кресня́тко

хрещення — крешчы́ня

Хрещення Господнє — *рел.* Йо́р-
дан, -у; Йо́рдань -ю; Я́рдан;
Во(ы)докшчы, -ів

християнин римо-католицького
обряду — като́лик; *книж.* ла-
тинник

хрін із червоним буряком і оцтом
— *мн.* кул. *пол.* цвиглі, -ів

хробак — *зоол.* г(х)ро́бак, ро́бак

хроніка — *нім.* кроні́ка, хроні́к, -ы

хронологія — хронольо́гія, -ії

хропіти — храпі́ти, -плю, -пиш;

фучы́ти, -чу, -чыш

хрущ — *зоол.* хрушч; *угор.* *Врх.*

богар; травневий ~ майскій
хрушч

хрюкати — *див.* квікати

хрящ — *ж. анат.* хру́(я)стка, -ы
хрящ-молочник гіркий — *бот.* *Врх.*

скрип, скрипак (*гриб*)

хтось, хто-небудь — хтоси, да́хто,
буд -хто, хо́ц-хто; хтоси запу́-
кав до двє́ри

худо́ба — *мн.* бы́дло(я), бы́дляр,
бы́дляр; бы́дліна, живи́на,
-ы; *ч.* стад(т)ок, -д(т)ка; *угор.*

маржы́на, -ы; *Врх.* дрі́б
(дрі́бна), ны́міна, рога́тина; *ч.*
Ртр. ста́ток, ста́тча; до́быгча;
ЗП. *ЛШМ.* до́быток, ма́рга;
груб. скоти́на (*вел. рогата*); не
в ца́рській пала́ті, а ме́дзю
бы́дляр (іс.)

худо́бина — *груб.* *ч.* слов. *ср/хр.*
гове́(я)до; *Врх.* скот; *Хриц.*
скоти́на; ты, скоти́но! (*лайка*)

художник — ма́ляр, арти́ста-
ма́ляр; пля́стик, рисо́вник; *ж.*
малярка, -ы; ци́ тебе, дівчы́но,
ма́ляр намалю́вав? (*ніс.*)

художні́й — арти́стичний; ~ не ви-
ховання — арти́стичне вихо-
ва́ня

худий — ма́рний, пла́нний, сухо-
ре́брий, шчу́плий; *Ртр.* сухе́р-
ляк, су́хий (*чоловік*); ~ , як
сі́рник — шчу́плий, як паты́чок

худорлявий — худа́вий

хулі́ган — бе́(а)тяр, -я; бетя́ріско,
га́вган, гу́нцвот, гу́нцмут, збы́-
то́чник; ла́пай, -ая; урві́сь,
урви́тель, -я; *австр.* ф́рас; *пол.*
вандрус, ла́йдак, ло́бус; *Врх.*
ві́рвитель; *Прт.* га́мн, га́лґа-
ніско, -а; кази́тель, -ля; то́в-
га́й, -ая; ты, то́вгаю́, я ти
ко́сти порахую́!

хулі́ганський — хулі́ганський, -ка,
-ке; ~ кі виті́вки — хулі́ганськы
кпи́ны

хуртовина — *див.* завірю́ха

хустинка носова — хусто́чка, -ы;
поет. хусто́йка; *ЗП.* жебе-
ло́вка; мам хусто́чку, мам

єдва́бну, ко́му-ж єй да́рую?
(ніс.)

хустка – 1. заг. заві́йка, фу́стка, -и; ч. плат, ра́нтух; ч. рум. фа́целик, фа́целя; 3П. пла́те-ни́ця; 2. пол. дзю́па, -и (ста-ра); Ртр. хусти́ня, хушче́ня; 3. Прт. ша́целик, -а (біла); 4. тебеті́(и)вка, вовня́нка, -и (вовняна, вел.); та він (ми-ленький) мі принесе́ ху́стку тебетову́ (ніс.)

хуті́р – ху́тор, -я; нім. фольва́рок, -рка; угор. г(х)о́тар; як єм і́хав без то́т хота́р, возо́к ся мі розчерко́тав (ніс.)

хутро́ – рідк. рум. бля́на, -и; пол. фу́тро (хутрянний одяг)

Ц

царський – ца́рскій, -ка, -ке

цвинта́р – 1. заг. цмо́(и)нтер, -я; Врх. цми́нтар, цме́(о)нті́р; Ртр. ці́нтер, теметі́в; 2. євр. око́п, -у; око́пско; Прт. те́мет, кі́ркут, -а

цвірі́нькати – цвѐрча́ти; Врх. сьві́готати, цвѐрка́ти, цы́рча-ти (горобці)

цві́ркун польовий – зоол. ко́ник, ко́злик; цвѐрчок, -чка; Врх. свѐрда(у)н, свѐ(і)ршо́к, свѐгур, свѐрк, свѐрко, свѐрчок, сквер-шо́к, сквѐрк, сквѐрок, фі́р-ча(о)к; Ртр. сьвѐршчо́к, сьвѐрк; сквѐрок по но́чах фі́рчыв в хы́жы

цві́т – цвѐ́т, -у

цвях, цвяхо́к – 1. заг. цѐва(я)к,

цѐвѐчо́к; гвѐ́зд, гвѐ́здик; 2. бля́тна́р, -я; Прт. ба́тна́р, -я (зал. вел.); 3. ву́хналь, у́хналь, -ля; Врх. ЛШМ. клі́нец, -нця; Прт. охна́ль, -ля (для підкови); 4. го́нталь, -ля (зал. для гонті́в); 5. кі́(о)лок; ла́тник, ла́то́вец, -вця́ (дер. для кро́ків); не бы́ло цѐ́вака – стра́тила-ся підко́ва (прик.)

це – с. то, то́го (то́го, то́му, тым); се, се́се (сесо́го, сесо́му, сес, сѐсы́м); што-с хті́в, то́то ма́ш (прик.); я ~ добре пам'ятаю – то́то до́брі па́мятам

цебе́р, цебри́к – мн. не́цкы; нім. ша́фель, ша́флик (дер.); в ша́ф-ли́ку па́рили сьѐчку для бы́длят
цегла – 1. па́лі́вка, -и (обпале-на); 2. мн. ва́лькы (з невипа-леної глини); 3. пол. зендро́вка, -и (дуже випалена)

це і те – займ. то́то і се́се
цей – займ. ч. сес, сѐсій, сесо́го; то́т, то́го; 3П. сисѐ

цемент – нім. цѐмент, -у
цементува́ти – цѐментува́ти, -у́ю, -у́єш (щось)

центне́р – нім. цѐтна́р, -я; со́тна́р, -я; ко́рец, -рця; ме́тер, -тра (мі́ра ва́ги, 100 кг)

центр – 1. заг. осере́док, -дка; 2. нім. це́нтер, -тру; це́нtrum (мі́ста); 3. нім. це́нтра́ля, -і (ко́мутатор)

центри́фуга – техн. віру́вка, ы
церемо́нія – о́бряд, -у; нім. цере-мо́нія, -ні́ (уро́чистий по́рядок)
церква – церко́в, -квы; церко́вка,

-и; мал. *церковця*, -і
 цесарка — зоол. пол. *пантарка*, -и
 (порода кур)
 цибулиння — ж. *цибулянка*, -и;
 мн. *цибы*, *цибки*, -ів
 цибуля — бот. 1. заг. *це(і)буля*, -і;
 2. *дымка*, -и (сіянка); 3. ч.
зри(і)зуванец, -нця (зелена,
 дрібнолиста); 4. *зубка*, -и (з
 мал. довгастими цибулинами);
 5. *Врх. мандабури(я)нка*, *ман-*
дибуренка (солодка); 6. *Врх.*
плодистица, *плодушка* (труб-
часта)
 цибуляний — *цебульовий*
 цивільний — нім. *цивіль*, -ля; в ~
 ному одязі — по цивільному
 цигани — мн. рум. *цигани*; угор.
оласкы
 циганський — *циганьскій*, -ка,
 -ке; ~ кі музиканти — *цигань-*
ски гудаки
 цигарки — див. папіроси
 цидулька — *писулька*, -и
 цикл — *цикль*, -лю (період)
 цикорій дикій — бот. *батіжник*;
 мн. *батоги*, *батожки*, -ів; *Врх.*
гонько
 цикута — бот. *віха*, -и
 циліндр — нім. *циліндер*, -дра;
валец, -льця
 цинга — ч. мед. пол. *гнілец*, -льця;
 нім. *с(ш)корбут*
 цинк — див. олово
 циркуль — нім. *ціркель*, *штанген-*
ціркель, -кля; *Прт. чіркель*,
 -кля
 цистерна — с. *водосховіско*; тж.
водосховище
 цицьки — див. груди

ці — займ. мн. *тоты* (тых, тым,
 тьма, на тых); *сі*, *сёсы*, *осі*,
 (сёсых, сёсым, сёсыма, на
 сёсых)
 цідило — *одциджа́чка*, -и; пол.
дзюра́вка, -и; *Врх. одциджа́л-*
ка, *цы́чка*, *цы́джка* (подірко-
 вана дошка для відциджування
 звареної картоплі)
 цідити — *про(е)ци́дити*, *сци́дити*,
ци́дити, -джу, -диш
 цікавий — *інтересний*, *цека́вий*;
 ~ випадок — *цека́вий трафу́нок*
 цікавитися — *інтересувати-ся*, *це-*
кавити-ся
 цікавість — *цека́віст*, -вості
 цікаво — присл. *цека́во*; *ЗП. ба*
цілісінький — *цылі́цькій*, *цылі́сь-*
цькій, -ка, -ке; мн. *цылі́цьки*
 цілий — *цы́лий*; ~ день — *цы́лий*
 ден
 цілість — *цы́ліст*, -лості; складати
 ~ *зложы́ти цы́ліст*
 цілком — присл. *гет*, *цы́лком*,
цы́лковіто
 цілований — *цылюва́ний*, *цюпа́-*
ний; ~ на ікона — *цылюва́ний*
образ
 цілувати — *цылю(у)ва́ти*, *поцы́-*
люва́ти, -юю, -юєш; *цюпа́ти*,
 -ам, -аш; *дит. цьома́ти*; *Хриц.*
боська́ти; *ЗП. цюльова́ти*; *ба-*
бы ся цюпа́ли в гамбу
 ціна — *цы́на*, -и; ~ золота — *цы́на*
злота
 цінити — *таксува́ти*, -у́ю, -у́єш;
рідк. Врх. сорокува́ти (оціню-
 вати щось)
 цінний — див. коштовний

ціп — *мн.* **цѣпы**, -ів; *в давны часы*
зерно молотили цѣпами

цісар — *іст.* **ци(ѣ)сар**, -я

цісарський — **цѣсарскій**, -ка, -кє
цмокати — **цямкати**, -ам, -аш;

~ губами — **цямкати** варґами

цокати — *нім.* **тікати** (*про годинник*)

цокнутися — **черкнути-ся**; ~ чарками — **черкнути-ся** келішками

цоколь — *буд. нім.* **с(ц)окель**, -кля (*нижня част. будівлі*)

цукор — *нім.* **цукер**, -крю; *с. дит.*
цюцьо, -цю

цукорки-карамель — *мн.* **бомбони**

цукорниця — **цукерничка**-ѣ

цукровий діабет — *ж. мед.*

цукриця, -і

цукру головка — *ч. Рпр.* **клобук**

цупкий — *див.* твердий

ця — *займ. ж.* **ся**, **сѣса** (**сѣсой**,
сѣсий, **сѣсу**, **сѣсом**, *на сѣсий*);
тоґа (*той, тий, тоґу, том, на тий*); *тоґа жѣна добра, што мужа шанує* (*піс.*)

цямкати — **дзѣвакати**, -ачу,
-ачеш; *Врх.* **цѣвякати** (*свиня*)

цятка — **цяпка**, -ѣ; *Врх.* **дзобка**

цяця — *с. дит.* **чачко**

цѣвирчати — **фірчати**, **цѣвирчати**
(*про коника-цѣркуна*)

цѣвохкати — *див.* ляскати

цѣому — **тому**, **сѣму**, **сѣому**; *на ~*
крапка — *на тому* — **дзѣопка**

Ч

чабан — *див.* вівчар

чагарі — *мн.* **крякы**, **крячкы**, -ів;
Врх. **халаща**, **харащ**; *тж.* куші

чай — 1. *ж. пол.* **ге(а)рбата**, **герба́тка**, -ѣ (*рослина і напій*);

2. *ж.* **баварка**, -ѣ (*з молоком*);

склянка міцного чаю — **шклян-ка** міцной гербаты

чайка — *зоол.* **рыбовода**, -ѣ; *ч. Врх.*
водник, **водяник**; **лібус(ц)**,
пигикавка, **пигиця**, **пігриц**,
пігричок, **підскибиця**; **рыбак**,
рыбель, **рыбеляк**, **рыбелюх**,
рыбник, **рыбовій**, **рыбовійка**,
рыболяк, **рыбьяк**, **рыбяр**;
водний птах; *Прт.* **рыбол(р)ів-ка**, -ѣ

чалапати — **шляпати**, -ам, -аш;
Прт. **члапати**, -пам, -паш; *ЗП.*
лапкати

чан — 1. **бак**; *ж. пол.* **балія** (*посуд для рідини*); 2. *австр.* **шафель**,
-фля (*посуд для корму*)

чапля сіра — *зоол. Врх. угор.* **говля**;
тебличка

чаполоч запашна — *бот.* **зубрі(о)в-ка**, -ѣ

чара, чарка — *див.* келих, келишок

чардаш — **чары-даш** (*угор. та-нець*)

чари — *с.* **порабляня**; *Прт.* **поро-бениско**, -а

чарівність — *ч.* **чар**, -у; *с.* **чудо**

чарівник, чарівниця — *див.* ворож-ка, ворожбит

час — **термін**, -у; ~ навчання —
термін науки

час від часу — *присл.* **час од часу**

часник — **че(о)сник**, -у; *слов.* **чис-ток**, -тку; **чісник**, -у; *Врх.*
че(у)сток, **чюснок**; *куплю я ти кукулечку з чистком* (*піс.*)

частина — 1. *заг. част*, -ѣ; 2. **рата**,

-**Ы** (платежу заборгованості)
 частіше – присл. **часті́йше**
 частіший – **часті́й(с)ший**
 частка – **до́ля, -і; БГ. пайка;**
 ~ моєї спадщини – **до́ля мо́го**
спадку
 частково = присл. **хви́льово**
 частування – **ж. гості́на, -ы;**
гошчы́ня, честува́ня, -нь; пол.
почесту́нок; ч. Ргг. одо́маш,
посьвящанка
 частувати – **див. пригощати**
 чахнути – **пропада́ти, -ам, -аш;**
мої роди́че барз пропада́ли за
до́мом
 чаша – **1. ч. по́гар, -я (келих, ку-**
бок); 2. шалька, -ы (вагіт)
 чашка, чашечка – **с. го́рня, гор-**
ня́тко; пол. філіжа́нка, -ы (для
чаю, кави); сестра на горня́тко,
а брат – на мися́тко (піс.)
 чвал – **нім. цвал**
 чвари – **мн. сва́ркы (відсутність**
згоди)
 чверть – **1. чверт, че́тверт, -и**
(4-та част.); 2. ква́дранс(ц), -у
(години); 3. ЗП. ві́ко; Ргг.
чве́ртка, штве́(і)ртка (міра
рідини), чве́ртник (25 кг)
 чебак – **див. багатоустка**
 чебрець боровий – **бот. ж. мате-**
ринка, -ы; ча́бе(у)р, че́бе(о)р,
ч(ц)е́брик, -у; чы́бец, -бця; Врх.
ч(ш)а́брик
 чека – **ч. техн. нім. с(ш)плі́нт, -у**
 чекальня – **див. приймальня**
 чекан – **ж. зоол. Врх. 1. бі́логу́зка**
(звичайний); 2. землю́н(ш)ка
(луговий)
 чекання – **очекува́ня; тж. оціку-**
вання

чекати – **1. жда́ти (жду, ждеш,**
жде; жде́ме, ждете́, ждуть);
зачека́ти, -ам, -аш; 2. чатува́-
ти, -ую, -уєш (скритно)
 челюсть – **анат. челю́ст, -ы**
 чемний – **див. ввічливий**
 чемодан – **див. валіза**
 чепець – **че́пец, чи́(у)пец, -пця;**
ой, пи́ла, пи́ла, че́пец єм стра-
ти́ла (піс.)
 чепуритися – **прибра́ти-ся; Прт.**
выстро́їтися, выстроюва́тися,
-ююся, -юєшся; Пвн. штраму-
ва́ти ся
 чепурний – **елега́нтний; елєга́нц-**
кій, -ка, -ке; парад́ний; парад́-
ний ты, шу́гай, парад́ны о́чы
маш (піс.)
 червень – **черве́ц, -вця (місяць)**
 черви – **мн. анат. Врх. жы́рки**
 червивий – **робачли́вий, черва-**
кува́тий, хробачли́вий; БГ.
хроба́чний; Прт. зроба́чнїлий,
-ла, -ле (гриб)
 червінець – **фін. іст. італ. ду́кат,**
-у (грошова одиниця); не змі́нив
бы-м вас, гей, за жа́дны дука́ты
(піс.)
 червневий – **червцо́вий; ~ ве**
сонце – червцо́ве со́нцє
 червоний – **черв(л)е́ний, че́рвін**
(колір); черве́на ру́жа троя́ка
(піс.)
 червоніти – **черв(л)е́нїти, -ію,**
-ієш
 червоно-жовтий – **руда́(я)вий, ру́-**
дий
 червонуватий – **червєня́стий**
 черв'як дощовий – **зоол. черв,**
че́рвак
 черга – **колє́йка, -ы; ч. пол. ого́-**

нок, -нка (людей); тепер моя ~
надышла моя колёйка
черговий — дижурний; ~ по вок-
залу — дижурний на стації
чергування — ч. дижур, -у
чергувати — вартувати, -ую,
-уєш; дижурити, -рю, -риш
черевань, череватий — брихач,
брихатий (людина з вел. живо-
том)
черевики — мн. 1. заг. череві́ки,
-ів; пол. буги́; 2. угор. рум.
бог(к)а́ньчы, бока́нчы, бука́нь-
че (війс. черевики); Врх.
ба(о)га́нчі (робочі); 3. буцьі́ки,
-ів (шкіряні); 4. деревя́нці, -ів;
Врх. ходальни́ці (з дер. підшо-
вою); 5. ч. Прт. ка́маш, -а (зі
сукняною халявою); 6. коза́чки,
-ів; руму́нки, -нок (жін.); ба́бы
череві́ки носі́ли лем на сьва́та;
та́кы буги́ з холява́ми (прик.)
череве — ч. груб. тельбух, -у
через — прийм. без, за, задля, о,
по́през, през, про; нім. дурх;
Врх. брез, пе́рез (через гору);
Прт. поневча́сі (через деякий
час); тж. протягом; прийду ~
два дні — при́ду о два дні;
~ місяць зустрінемо́ся — за
мі́сяц ся спотка́ме; як єм ішо́в
през то́т ліс, през ліс
калино́вий (ніс.)
через це — див. тому що
черемха звичайна — бот. бот.
черемк(х)а, черемшы́на, -ы;
Ртр. коці́(ю)рба, коцерба́на,
коцюрба́на, коцюру́бка, ко-
чурба́на, куцу́ри(у)ба; Стб.
коце́рба, коцерба́на, коце́рбка,

кучурба́на, куцуру́ба
череп — ж. анат. мі(о)зко́вня, -і;
чашка, -ы
черепашка беззуба — зоол. 1. заг.
му́шля, -і; нім. му́шель; 2. Врх.
ско́йка, ско́лька (річкова мі-
дія); 3. ж. Врх. ко́рытайка,
ко́рытниця, ко́рытнячка, ко-
ри́тянка (коритна); тж. мо-
люск
черепиця — дахі́вка, -ы (кера-
мічна)
Черкаси — Черка́сы, род. Черка́с
черкати, черкнути — чырка́ти,
чы́ркну́ти, -кну, -жнеш; ~ сір-
ником — чы́ркну́ти паты́чком
чернетка — брудно́пис, -у
чернець, черниця — рел. зако́н-
ник; ж. зако́нниця, -і; тж.
монах, монашка
Чернівці — Черні́вці, -ів
черпак — ж. нім. кель́ня, -і (муляр-
ський); тж. ополоник
черпати — ЗП. чиря́ти, -ям, -яш
(воду)
чесати — 1. гладі́ти, -джу, -диш;
мыка́ти, -ам, -аш (льон.
коноплі); 2. чеса́ти, -шу, -шеш;
3. чи́(у)хра́ти, -ам, -аш (вовну)
чесний — поцті́вий, учті́вий;
тж. шановний
чесно — присл. поцті́во, че́сно(і);
вести себе ~ прова́дити-ся поц-
ті́во
честь — ч. го́ні(о)р, -у; чест, -ы;
сло́во гонору́ (че́сти)!
чеський — чеські́й, -ка, -кє (від
Чехія)
Четвер великий — церк. Врх.
жы́вний Че́твер

четверті — *мн.* четвёрты (четвёртых, четвёртым, четвертыма)

четвірка — *числ.* чвірка, -ы; ~ була добра оцінка — чвірка была файном оцїнком

Чехія — Чехы, -ів

чи — *спол.* ци; *пол.* Врх. чїлы; *ци* *тя хтоси тягав за язык?* (прик.)

чис, чия — *див.* чий

чий — чїй (чїїх, чїїм, чїїма, на чїїх)

чий — *займ.* чый, чїє (чыйого, чыйому, чїїм, на чыйому); чья (чыйой, чїїй, чью, чыйом); чья сіла, того і правда (прик.)

чий-небудь — буд-чїй, буд-чїя, буд-чїє; хоц-чїй

чийсь — *займ.* дачый, дачїя, дачїє; чїйси

чикотень — *зоол.* Врх. квич, квичаль, квичыця, квичола, квїчаль; *тж.* ялівник

чим — *прийм.* чым; Врх. кам; чым да́льше, тым гі́рше (прик.)

чималий — *спорій*, -ра, -ре

чимось — чїмси; провинитися ~ завинити чїмси

чин — *див.* звання

чиновник — *див.* урядовець

чиряк — *мед.* чыряк, чырій; Врх. Ррр. веред, вред

числівник — *грам.* чысло́(і)вник; чысло́вныкы діля́т ся на кількі́стны, порядко́вы, громадны і дробовы

число — чы́сло, лі́чба, -ы

чистенько — *присл.* чыст(ц)і́цько;

тж. чистесенько

чистесенький — *змени.* чысті́сь-цькїй, -ка, -ке

чистець лісовий — *бот.* ді́ка мя́та, -кой ...ы; лісо́ва ба́бка, -вой ...ы

чисти! — *нак.* чыст!

чистий — чы́стий; *слов.* чі́стий; ~ те пові́тря — чы́стий во́здух

чистильник взуття — *нім.* пугцер

чистити — 1. гля́нцува́ти, пу́цува́ти, -у́ю, -у́єш (*взуття*); 2. струга́ти, -ам, -аш (*дерево*); 3. обера́ти, -ам, -аш; скреп-та́ти, -пчу, -пчеш (*картоплю*); 4. лупи́ти, облупи́ти, -лю, -пиш (*яйце*); 5. опала́ти, -ам, -аш (*зерно*); ко́валь ко́ня ку́є, а я гвер пу́цюю (*піс.*); *компєри скрепта́ли скрепта́чком або ножом*

чисто — *присл.* чы́сто(і); *всюди* було ~ *всяди* бы́ло чы́сто

чистотіл звичайний — *бот.* зьві-ро́бі(о)й, борода́вник, глади́ш-ник, пари́ло; Врх. жыху́нец, зелемозе́лень, земизе́ло, земо-зе́лень, зчы́сток

чистюля — чы́ст(ц)ю́ха, -ы

читання — чыта́ня; *не мам нич до чыта́ня*

читати — чыта́ти, -ам, -аш; *учен чы́тає кни́жку*

читацький — чыта́цкїй, -ка, -ке; ~ квиток — чыта́цкїй бі́лєт

читець — чы́тець, -тця

чищення — чышче́(ы)ня; ~ *взуття* — чышче́ня обу́тя

чия — *займ.* ж. чы́я (чы́ей, чы́їй,

чыю, чыйой, чыйом, на чый)

чіп — див. затичка

член — ж. членкыня, -і (жінка);

членкыня Союзу Українок

чоботар — див. швець

чоботи — мн. 1. заг. скірни, род.

скорен (шкіряні); рідк. кап-

мочы; мал. Врх. скоренькы,

скірниятка; 2. фр. боты; гумақы

(гумові); 3. Хриц. офіцеркы (з

твердими холявами); 4. нім.

сафяны, -ів (жін., зі жовтої

шкіри); 5. сьніговці (зимові);

6. нім. фільцы, фільцакы (з

повстяними холявами); іцы бы-

м купіла скірни з острогами

(ніс.)

човгання — нім. шургот, шурганя

човгати — шурати, шургати, -ам,

-аш

човен — ж. лодка, -ы; с. човно;

розм. л(в)идка, -ы

чого — присл. чом, пошто; Врх.

зач; чом сс не пришов, як я ти

казала (ніс.); зач тобі до того?

чогось — присл. чогоси; ~ немає —

чогоси нес

чоло — анат. чело; тж. лоб; він

на челі ма то́то написа́но

(прик.)

чоловік — 1. заг. хлоп, чоловік;

пан; літній ~ старший пан;

2. муж; мужчына, -ы; розм.

старий, -рого; мн. мужове

(шлюбний чоловік); 3. Ргр.

баговяр (який жує тютюн);

4. збабчений, побабчений ~

(вкритий морицинами); 5. Ргр.

комірни́к (який не мав поля);

6. космач; ж. космачка, -ы

(кудлатий, патлатий); 7. кур-

вій, -ія; Врх. невірник (невір-

ний); Прт. бабяр, -а (розпут-

ний); 8. Врх. лысак (лисий); 9.

молоди(я)к (молодий, нежона-

тий); 10. Прт. раптус, -а (не-

врівноважений); 11. нехлюй,

-люя (неохайний); 12. пейсатий

~ (з бакенбардами); 13. ж. Прт.

покрака, -ы (незграбний);

14. Прт. понурак, -а (похму-

рий); 15. Врх.Ргр. приста́ш

(який йшов у жінчин дім);

16. Врх. роскішник (сластолю-

бець); 17. Прт. сприця́р, -а

(спритний); 18. Врх. товга́й

(гульвіса, розпусник); 19. уфе́р-

ма, -ы (вайлуватий); 20. хлопик

(мал. зросту); 21. хлопіско; БГ.

дронга́ль (вел. зросту); 22. че-

пера́тий, шанта́вий ~ (криво-

ногий); 23. нім. шку́т (курду-

пель, недорозвинений); 24. Врх.

шопатий ~ (чубатий)

чоловічий — мужескій, хлопскій,

-ка, -ке

чолов'яга — чоловічійско

чому — присл. чом, чому́си,

надже; ~ ви прийшли? чом сте

пришли?

чо́пи дер. — мн. па́льці, -ів (у

дверях)

чорнило — ч. антра́мент, атра́-

мент, -у; ~ для авторучки —

антра́мент про довго́пис

чорнильниця — ч. калама́р, -я;

мал. калама́рчык; в школі юж

не ужу́вають калама́ря

чорниці — мн. бот. а(я)фі́ни, га-

фі́ни, яфе́ни, яфі́няк; чо(е)р-

ниці

чорнісінький – чорнісі́нькій, -ка, -ке

чорніший – чорні́(й)сший; ~ від землі – чорні́ший од зе́млі

чорнобиль – ж. бот. забудка, -и

чорнобривці – бот. Врх. повнюх, понюх; *мн.* повнюхы, повнякы
чорновий варіант – присл. Прт.

набрудно, начорно

чорновик – бруднопис, -у

чорногуз – див. журавель

чорнослив – *мн.* сушені сливки, -них ...вок

чорнуватий – Врх. почорнявий

чорт – міф. ді́дко; нім. пек, фрас; слов. параль, -ля; угор. ердек, ярдок; чорт побери! – круцифі́кс! (лайка)

чортисько – чорті́ско

чортів гриб – бот. рі́гач, сінюк, черв'як (отруйний гриб)

чортополох – бот. бодак, татарник; *тж.* осот

чотири – числ. шты́ри(і) (шты́р-йох, шты́рйом, шты́рйома); пові́дав мі́ милий, же ма шты́рі во́ли (піс.)

чотирирічка- шты́рилітка, -и

чотириста – шты́риста (шты́ри-стох, шты́ристом, шты́ристо-ма); чотири сто

чотирнадцятий – шты́рна́стий, шты́рна́дцетий; шты́рна́дце-тий рік смутний на́став (піс.)

чотирнадцять – числ. шты́рна́д-цет

чотки – див. вервиця

чтиво – розм. чыта́дло

чубок – хоботик, хо́пак (у птахів)

чубук – ци́бух

чубчик – гривка, -и (волосся)

чудовисько – ж. машка́ра, -и

чужий – ві́пчий; Врх. Ргр. ві́бчий, чужий; Прт. обчий, -ча, -че;

~ жа людина – ві́пчий чо́ловек

чужина – чужы́на, чужы́на, -и;

Прт. обчы́зна, -и

чужинець – 1. заг. чужы́нец, -нця; 2. Врх. заміша́нец, -нця (які живуть серед мазурів)

чуйний – чу́лий; о́на ма барз чу́ле се́рце

чуйність – чулі́ст, -лості

чума – ч. мор, -у; пол. джу́ма, -и

чуприна – чубри́на, -и; рі́дк.

чів(л)ка (у людей)

чути – чува́ти, -ам, -аш; рі́дк.

слыхати, -шу, -шеш; *што там добро́го ко́ло вас чува́ти?*

чутка – див. плітка

чуття – чу́тя; не мам чу́тя в па́льцях

чухатися – драпа́ти-ся, шкряба́ти-ся

чхати, чхнути – кыха́ти, -ам, -аш; кыхну́ти, -ну, -неш (при нежиті)

Ш

шавлія кільчаста – ч. бот. Врх.

свина́рик, свину́шник, свинюх шалапут – див. бешкетник

шале́вий – шальо́вий (ко́мір)

шаленіти – шалі́ти, -ію, -ієш;

Прт. всьці́катися, -амся, -ашся

шампанське – ч. фр. ша́мпан; *хто ся не ба́вит в па́на, тот не пе ша́мпана* (прик.)

шампінйон — *див.* печериця
 шанобливий — поцтвний
 шановний — пошануваний, поважаний; *коваль в селі був пошануванням чоловіком*
 шанс — *жс.* шанса, -и
 шантаж — *вимагання; в знач. погроза*
 шапка — 1. *заг. ч.* кашкет; чепка, -и; *австр.* шумліїдер, -я; 2. баранка, бараниця, -і; баранкова чепка (*хутряна, овеча*); *ч. рідк.* копач (*зимова*); 3. *Ртр.* миц(ч)ка (*обшита сукном*); 4. *Врх.* шапівка, шупін(в)ка (*гриба*)
 шапочка жін. — *ч.* чепец, -пця; *фацелик*
 шар — *жс.* верства, -и; пляст, -у; *нім.* плястер, пляйстер, -тра; *жировий ~ верства тлушчу*
 шарж — *жс. мист.* карикатура, -и
 шарманка — *муз.* катеринка, -и; *ч. Врх.* вертлик; *грає на вертліку през цільні дні*
 шарпати — *тарпати, -ам, -аш; ЗП.* торносити; *тжс.* тягати
 шарудіти — *шелесїтїти; листя ~ дить — лїсьця шелестит*
 шарф, шарфик — *див.* кашне
 шатен — *Врх.* барнястий (*людина з каштановим волоссям*); *тжс.* шатен
 шатківниця — *мн.* нїжы, -їв; сїкавниця, сїтківниця, -ї; *капусту сїчут на сїтківницї*
 шаткувати — *див.* сїкти
 шатун — *техн.* корбовод, -у
 шафа — 1. *ч. пол.* крененс(ц), -у;

фр. сїрвант, -у; *Хриц.* подышо(ї)р (*для посуду*); *тжс.* буфет;
 2. скриня, -ї; *нім.* комода, -и (*для одягу*); ~ для посуду — кренденц про начїня
 шахрай — *нім.* махляр, фїгляр, швїндлер; *пол.* лїбо(у)з; *Прт.* канцяр, -а; *див.* обманщик
 шахрайство — махлярство, ошїство
 шахта — *заг.* копальня, -ї; *нім.* майна, -и; *пол.* штільня (*вугільна, соляна*); *закрити шахту — заперти копальню*
 шахтар — гїрник, угляр; *Врх.* рїдар, -я; *Прт.* углекоп, -а
 шашїль — *жс. зоол.* жужала, -и; жїжа(е)ль, жужелиця, -ї; жолобник; ~ *точить меблі — жужель точить меблі*
 шашки — *мн. їст. пол.* варцабы, -їв
 шашковий — варцабний
 шашлик — *с. кул.* печене мнїсо, -ного ...са; *жс.* смаженїна
 швайка — *ч. крав.* окувач; ~ *ку використовує швець — окувач ужїват шевц*
 швачка — *кравчїня, -ї; Ртр.* ш(е)ывкїня; *тжс.* швея
 швейцар — дїверник; *нім.* швайцар, -я
 швейцарець, швейцарка — Швайцарець, -рця; Швайцарка, -и
 Швейцарїя — Швайцарї(ї)я, -її
 швейцарський — швайцарскїй, -ка, -ке; ~ *сир — швайцарскїй сыр*
 швендіяти — *розм. Врх.* шальтати ся, швиндіяти ся
 швець — шевц, -я; *розм. нїм.* шїс-

тер, -тра; *шеви знай своє шевство, а до кравецтва не ліз (прик.)*

швидка допомога — мед. нагла (скора) поміч; -рой ...мочы

швидко — присл. прудко, живо, скоро, хутко; рідк. борзо, галлопом; пол. шибко; слов. рыхло; нім. фрі(и)шно; Врх. пильно, споро; орел літат барз прудко

швидкий — прудкій, -ка, -ке; быстрый, скорий, сьпішний, посьпішний; чес. ріхлий; Врх. верткий, пильний, сприхний, шмыткий; ~ поїзд — посьпішний потяг; скорий на руку (прик.)

швидкість — прудкіст, -кості; скоріст, -рости; збільшити ~ звекшыти скоріст

швидше — присл. прудкіше, прудч(ш)е, хутч(ш)е, радше, рачей; скоре, скорій, скорше; рідк. Прт. лем-блис

шворінь зал. — ж. розвора, -ы; нім. с(ц)ворен, -ня; люник (у возі); Ртр. свора, сворен, сворівка

шезлонг — лежак (складний)

шелестіти — шелесьтіти, -ешчу, -єтиш; Врх. шевельіти, шемрати, шемтіти

шепелявий — форкавий; Врх. хоркота́вий, хоркотливий; швельбавий

шепелявити = 1. євр. шварготати, -очу, -очеш (говорити нечітко); 2. Врх. москотати, хоркотати;

Пвн. форкотати (через ніс) шепотіти, шептати — Врх. шушкати

шеренга — ч. війс. ряд, -у; Прт. шерег, -а

шерстяний — вовняний, серстяний; Стб. влняний

шерсть — 1. заг. вовна, -ы (вівці);

2. быркаста вовна, -той ...ны (закручена); 3. волічка, -ы (для плетіння); 4. руно (шкіра, разом із вовною); 5. с(ш)ерст, -ы

(коня, корови); 6. шчєтина, -ы (свині)

шершавий — рапавий, рапатий; тж. шорсткий; Янічку, рапавий, кади́ль тя лапа́ли? (ніс.)

шершень — зоол. бонк; шыршун, ш(с)ыршон; Врх. саршон, сєршун; Прт. саршень, -ня

шестірня — ч. техн. нім. триб, -у; триба, -ы

шеф — рідк. англ. бо(а)с; тж. керівник; ой, вихо́дит бос з фабрі́ки: ци хочеш робі́ти? (ніс.)

шибеник — див. хуліган

шибениця — вішальни́ця, шыбе́ни́ця, -і; ч. Врх. шібен; в 1768 ро́ці конфедера́ты поста́вили вішальни́цю в Ізба́х

шийний — анат. карко́вий

шило — шы́дло, шы́ло; мал. шы́делко; шы́ла в мі́шку не схова́ш (прик.)

шина — техн. ч. обруч; опона, -ы; тж. покри́шка; тріснула ~ пенкла опона

шинель — війс. нім. ма́нтель, -тля

шинка — кул. вендзонка, -ы; Врх.

Ртр. шол(в)дра; Прт. вудже́нина, -ы

шинкар, шинкарка – ко(а)рчмар,
-я; ко(а)рчмарка, -ы; БГ. кач-
мар

шинок – ж. ко(а)рчма, господа,
-ы; нім. шынк, -у

шип – див. колючка

шипіти – Прт. прищати, -щит;
чати́на, кед горит, то при-
щит

шипшина собача – бот. дика ру-
жа, -кой ...ы; свербив(г)уз,
свербивузка, свербілю; свербо-
гузка -ы; свербогуз, свербоуз,
-у; Врх. свербіган, свербиуза,
свербоголуз, свербогуза, свер-
би(о)узина; терпигузка; Ргр.
свербовуз, свербовуза; Хриц.
сверболузка

ширина – шырина, -ы; шыро-
кіст, -кости

ширма – заслона, -ы; Прт. пара-
ван, -а; за заслоном переважні
спали діти

широкий – шырокій, -ка, -ке;
дуже шыр; Врх. шырий; наша
пані млада – роду широкого
(ніс.)

широколистий – лапатий; Врх.
лапастий

ширше – прис. шырше

шити – шыти (шыю, шыєш,
шыє; шыєме, шыєте, шыють);
холошні шыють зо сукна

шиття – шыгтя

шишкар – зоол. Врх. кле(ьо)ст

шишки – мн. Врх. катульки, ко-
корудкы, кокорудзкы, кукуру-
зы (хвойних дерев)

шия – ч. анат. карк, -у; карок,
-рка; зменш. карчок, -чка; быв

бы карк, ярмо ся найде (прик.)

шістдесят один – шістдєсьят
єден; єден шістдєсьят

шістдєсьят – числ. ші(и)стдєсьят,
-тьох; копа, -ы (давня міра);

~ снопів, яєць – копа

шістка – шестірка, ші(и)стка, -ы
шістнадцятий – шистнастий,

шистнадцетий

шістнадцятка – шистнастка, -ы

шістнадцять – шистнадцет

шістсот – ші(и)сто; ші(и)ст сто

шість – ші(и)ст (шєстьох, шєс-
тьом, шєстьома); Стб. шєст

шкала – техн. нім. скаля, -і

шкарлупа – 1. лупа, -ы (з кар-
топлі); 2. шкарупа, -ы; Врх.
скарупа, ска(о)руплина, скору-
пина; Ргр. скарлупина, ско-
рупа (з яйця)

шкарпетки – мн. нім. 1. с(ш)трүм-
пфлі, штрімфлі (довгі); 2. фу-
сиклі (короткі)

шкатулка – скарбонка, нім. касєт-
ка, -ы; тж. скринька

шкварки – мн. шкваркы, -рок;
Ргр. чваркы

шкідливий – шкідливий; Врх.
вредний, чкідливий (людина)

шкіра – 1. заг. скора, мал. скірка,
-ы (людини, тварини); виправ-
лена скора, -ной ...ры; 2. Врх.

выправна скора (вичинена);

3. нім. дерматин, -у (штучна);

4. Врх. ліновина (скинута гадю-
кою); 5. сурі(о)вєц, -вця; Врх.

шкаруха; ЗП. лупина; (необ-
роблена); 6. чєлак (зі чола);

7. Ргг. **шкúрат** (старий кусочок); **выправлену скору купували на ярмаках; вóвка позна́ти і в бараня́чій ско́рі** (прик.)
 шкірний – скорний; ~ на хвороба – скорна хвороба
 шкіряний – скоряний; ~ ремінь – скоряний пасок
 шкода – жаль, чко́да, -и; БГ. **потра́ва** (нанесена посівам); див. втрата
 шкодити – **шпетіти** (шпéчу, шпéтиш, шпéтит); *рідк. вредити; апéтит для здоро́вля не шпéтит* (прик.)
 шкодувати – **жалувати**, -ую, -уєш; я про нічого не ~ ую – о нічим не жалую
 школа – *рідк. Прт. чко́ла, -и*
 школа вища – **высо́ка шко́ла, -кой ...лы; скор. вуз**
 школяр – **учен, род. учня; чко́ляр; розм. пол. штубак**
 шкрябати – **пажерити, -рю, -риш; порпа́ти-ся, шкраба́ти; куры ся порплют пред до́йчом**
 шкуродер – *нім. гыщель, -ця*
 шкутильгати – **припа́дати, -ам, -аш (на ногу); Прт. шкынтати, -нчу, -нчеш**
 шлагбаум – *ж. рогат(ч)ка, -и; нім. шля́бан, шля́бант, -у; ЛШМ. пере́йма (весільний)*
 шліфувальник – **шлі́фяр**
 шлунок – 1. *заг. анат. жо(е)лу́док, -дка; пол. ма́цьок, -цька; Врх. ку́тен, ко́нтюх, ке́ндюк(х); 2. груб. ба(е)мбух; вел. бамбушы́ско (корови); 3. Врх. ка(е)-*

люх (молодого теляти, ягняти); 4. пуприк; Врх. пупер, пупец, пупник, пупок, пупряк, пупчык (курячий); 5. риндзя, -зі; Ргг. ріндзка (телячий, з якого виробляють кляг)
 шлюб – *с. вінча́ня; шлюб, -у; Ргг. вінча́нка (у церкві)*
 шлюз – *спец. спуст, -у; Врх. у́пуст*
 шлямбур – *техн. пробіяк*
 шлярка – *Прт. фальба́нка, -и; фальба́ня, -і (смужка тканини в одязі)*
 шлях – *див. дорога*
 шмагати – *див. хльостати*
 шмаркатий – **смарка́тий**
 шмаркач, шмаркачка – *груб. смарка́ч; смарку́ля, -і; ты, смарка́чу!*
 шмарклі – *мн. фізіол. со́плі, -пель*
 шматок – *див. кусок*
 шматочок Пасхальнього хліба – *церк. до́ра, -и*
 шматувати – *див. кавалкувати*
 шмигнути – **мыкну́ти; Врх. шулькну́ти; ящу́рка шулькну́ла в тра́ві**
 шморгати – **шмарка́ти, -ам, -аш (носом)**
 шніцель – *кул. нім. ко́тлет, -и (відбивний)*
 шнурівки – *мн. воло́кы, наволо́кы, строча́кы, -ів; Ргг. ре́мін, реме́нец; ~ для взуття – воло́кы про обу́тя*
 шнур, шнурок – 1. *заг. нім. шну́р; шну́рок, -рқа; 2. Ргг. кры́тник, гачник, трочо́к (для кальсонів); 3. ж. обо́ра, -и (для взуття); 4. мн. торо́кы (в чугані); 5. мн. Прт. тра́кы, -ів; увязка, -и (до*

мишка); 6. ж. с(ш)ворка, -ы;
фр. сугаж (тонкий плетений)

шовк — текст. пол. єдваб, гєдваб,
-у; слов. Врх. гадваб; нату-
ральний ~ правдивий єдваб

шовковий — єдвабний; Врх. гад-
вабний; я бы-м му купила
хусточку єдвабну (пис.)

шовковиця біла (чорна) — бот.
морва, -ы

шовковичний — морвовий

шоколад — ж. нім. чеколяда, -ы

шоколадний — чеколядовий

шолом — див. каска

шолудивий — ринявий

шорник — див. лимар

шосе — ж. шоса, -ы; біга доро́га,
-той ...гы; іст. цисарка, -ы
(державне)

шостий — числ. шєстий, -того

шості — мн. шєсты

шотландець, шотландка — С(Ш)кот;

С(Ш)котка, -ы

Шотландія — С(Ш)коци(і)я, -ні

шотландський — с(ш)коцкій, -ка,
-ке

шофер — див. водій

шпак — зоол. Врх. каменюх, ка-
меняк(р), камінчак(р), камі-
няр

шпала — нім. швелля, -і (дер. брус
під рейками)

шпалера — нім. тапєта, -ы

шпалерний — тапетовий

шпалерник — нім. тапєцяр

шпатель — ж. техн. затєрка, ло-
патка, -ы; нім. шпахля, -і

шпиг — див. мозок

шпигати — жоґати, -ам, -аш;

~ голкою — жоґати іґлом

шпигун — вивідник; розм.

тайняк; пол. шпег; нім. шпійон
шпигунство — шпєговство; шпі-
йонство

шпиль — 1. ж. арх. баня, -і; ч.
шчыт (будинку); 2. нім. шпіц
(гострий кінець)

шпилька — 1. пол. гафтка, графка,
-ы (для одягу); 2. мн. гырнадлі
(для волосся)

шпон — 1. ж. тріска, -ы; 2. єдно-
шарова дыкта, -вой ... ты

шпора — остроґа, -ы

шпортати — 1. грабати, -блю,
-блєш; порпати, -ам, -аш; Врх.
шпыртати (в землі); 2. плян-
тати, -нчу, -нчєш; не плянч ся
мі поїд ноґами! (прик.)

шпулька — текст. нім. файфа, -ы
(нитяна)

шпунт — буд. жо́лоб

шрам — див. рубець

штабель — див. стос

штани — мн. 1. ґачы, ґацы, -ів;
Стб. ґаті; ЗП. бачмагы (полот-
няні); 2. ногавицы, -иц; ногав-
кы, -вок (суконні); ма тен
циґан пєнкне біли ґацы (пис.)

штанина — одн. ногавка, -ы; нога-
виця, -і

штанці — мн. змениш. сподєнки,
-нок; порточкы, -очок; короткі
~ курты сподєнки

штат — англ. стейт

штатський — див. цивільний

штемпель — с. клєймо; нім. стєм-
пель, -ля, тж. печатка

штепсель — ж. ел. втычка, -ы;
нім. с(ш)текєр

штовхати, штовхнути — дрылі(я)-
ти, -лю, -лиш; пхати, -ам, -аш;
трутити, -тну, -тнєш; тручати,

-ам, -аш; пи(і)ха́ти, штурка́ти, -ам, -аш; *розм. нім.* шупну́ти, шуб(п)сну́ти, -ну, -неш; *ЛШМ.* диркну́ти; *перен.* спонукати когось до дії; *она дука́та не хті́ла, хло́па з пе́ца дрылі́ла* (ніс.); *пха́ме бі́ду попе́ред со́бом* (прик.)

штопати — *крав.* ци(е)рува́ти, -у́ю, -у́єш (щось)

штопор — *корко́тяг*, -у (для пляшки)

шторм — *Врх.* ша́ркан (штормова, дощова погода)

штормівка — ві́трі(и)вка, -и (спорт. куртка)

штраф — *ж.* ка́ра, поку́та, -и (за проступок)

штрафний — *спорт.* ка́рний; ~ кутовий удар — ка́рний ко́рнер

штрикати — *див.* шпигати

штрих — *ж.* ри́ска, -и

штукатур — ти́нькар, тринка́р, -я

штукатурка — *ч.* бу́д. тиньк, тринк, -у; *Хрщ.* ва́ківка

штукатурений — тинькува́ний, тринкува́ний

штукатурити — тинькува́ти, трі(и)нкува́ти, -у́ю, -у́єш; *кед бы я го гаренду́вав, добры бы-м го отринку́вав* (ніс.)

штурхати, штурхнути — тырмо́сити, -о́шу, -о́сиш; штурка́ти, штуркну́ти, -кам, -каш; *Врх.* штухну́ти; *она штухну́ла му погріба́чом по че́лі*

штучний — *нім.* фальшы́вий

шуба, шубка — *с. пол.* фу́тро, фу́терко; бекéша, -и; *угор.* мента, -и

шубовість! — бобóвх! (*вигук*)

шукання — гляда́ня

шукати — гляда́ти, -ам, -аш; зиска́ти, -ам, -аш; ревідува́ти, -дую, -у́єш (кого́сь); *рідк.* шыбрі́ти, шымбарі́ти, -рю, -риш; *тж.* гляді́ти; *хто гляда́т, тот нахо́дит* (прик.)

шуліка — *зоол.* 1. заг. пол. ка́ня, -і; 2. *Врх.* розсоха́ня (*рудий*)

шум = *чес.* глук; *Врх.* глу́ка

шуміти = ры́піти, -плю, -пиш; *Врх.* рапі́(и)ти; *ЗП.* шумова́ти; *хто там ра́пнт?*

шу́рин — *нім.* шваге́р, -гра; *угор.* шо́лгур; *Ртр.* швагор, швогер, шовгор (*брат дружини, чоловік сестри*); *тж.* свояк

шурина дружина — швагро́ва, -ой; шваге́рина, -и; *Ртр.* шовгрі́на (*сестра чоловіка, дружини*); *кед не буде́ш же́на мо́я, буде́ш шваге́рина* (ніс.)

шуруп — *ж. нім.* шу́рба, -и; *тж.* гвинт

шурф — *див.* буро́ва

шухляда, — засу́вка, -и; *нім.* шуфля́да, -и (*висувна*); відкрити ~ одкрити засувку

Щ

щабель — щче́бель, -бля (*у драбини*)

щавель — *бот.* 1. ква́сец, -сцю; ква́сок, -ску; *ж.* квасни́ця, -і; ша́лей, -ю; ше́влий, -ия; шча́в, -у; шча́вль, -лю; шча́вій, -ію; *Врх. ж.* квасни́ця польо́ва; *Ртр.* кома́нда, шча́вник (*гороб'ячий*); 2. кобы́ляк (*кінський*)

щасливець – шчесли́вець, -вця
 щасливий – шчесли́вий, талан-
 ний; угор. с(ш)ереньчли́вий;
 ~ сім'я – шчеслива родина
 щасливо – присл. шчесливо(і)
 щастити – вести-ся, таланити,
 удавати-ся; Врх. карати ся
 щастя – шчесьт(ц)я, ч. талант, -у;
 угор. серенча; Ртр. сереньча,
 шчастя; неє шчесьтя без
 здоро́вля (прик.)
 ще – ішчы (ішчы-м, ішчы-с;
 ішчы сте, ішчы зме); пол.
 єшче; не буду́ся же́нив, бо-м
 ішчы молодий (піс.)
 щебетати – шчеботати; Врх. жги-
 ртати, сьвіготати, сьвірготати,
 чыкати, шкырготати; пташок
 сьвіргоче на дере́ві
 щебінь – буд. нім. шутер, -тру
 щеврик лісовий – зоол. Врх.
 пийка(о), полонинка (птах)
 Щедрий Вечір – рел. Шче́дрий
 Вечер, -рого ...а; рідк.Ртр.
 Тріокральова Велия (18 січня);
 Шче́дрий Ве́чер, до́брий ве́чер,
 до́брым лю́дям (колядка)
 щедрівник – ім. шче́драк; Ртр.
 вінчовач, пола́зник
 щедрість – шче́дріст, -ро́сти
 щедрувати – шче́друва́ти, -у́ю,
 -уєш
 щелепа – анат. че́люст, -ы; пол.
 шче́ка; вставна ~ штучна
 че́люст
 щеміти – стрика́ти (про біль у
 вухах, голові)
 щеня – пся, род. псяти; псятко; ч.

пе́сик, псик; дит. га́вко
 щепити – шчы́пити, -плю, -пиш
 (дере́вце); тж. людину від
 хвороби
 щеплення – див. прививка
 щербатий – шчерба́тий; прокві-
 тат му личко, як го́рнец
 шчерба́тий (піс.)
 щербина – шче́рба, -ы; тж.
 зазублина
 щетина – шче́тина, -ы; Врх. сче-
 ти́на (у свині)
 щиглик – пштик; Врх. пшты́рок
 (по носі)
 щиголь – зоол. шчы́гель, -гля;
 Врх. Хриц. арме́лик; Прт.
 шу́ток, -тка; «пташок квіт-
 кастий, по бода́кох сьї́дит,
 яко́си чудны́ жгы́рче» (Врх.)
 щипавка – ч. зоол. клі́шчак; Врх.
 ко́рек(ц), ко́рчык; хохо́лаз, хо-
 хо́ла(и)к, хохо́ланя, хохо́личок
 щипати, щипнути – 1. шчы́пати,
 -ну, -неш (курку); 2. шчы́пнути,
 -ну, -неш (лице, волосся); тж.
 скубати, скубнути
 щипівка звичайна – зоол. Врх.
 куса́чка, кусла́вка; сика́в(л)ка,
 сикля, сикота, сіка(о)виця,
 сі́кач (риба)
 щипці, щипчики – мн. техн.
 кльі́шчы; шчы́пцы; мал.
 шчы́пчыки, -ів; нім. обце́ньгы
 шири́й – шчы́рий, -ра, -ре; Прт.
 го́йний, -на, -не; тж. відвер-
 тий, правдивий; шчы́рий ні́гда
 не трати́т (прик.)
 щирість – шчы́ри(і)ст, -ро́сти
 щиро – присл. шчы́ро(і), ре́вно(і);
 ~ запрошувати – шчы́ро запра-

шати

щит – шчит

щі – див. капусняк

щілина – шчелина, -ы; нім. поро, -ы; угор. шпара, -ы; Врх. скаборща, шкабора, шамбора, шкарка; Прт. шкара, -ы

щільно – присл. стисло(і), щильно(і); Прт. обтисло

щітка – 1. заг. шчитка, -ы (для взуття, одягу); 2. греблиця, -і; с. згребло (для худоби); 3. Ргр. кєфа, шчитка (для коней); 4. ч. мазак (для вакси); 5. чесалка, -ы; чесальниця, -і; Врх. ще(і)т (для льону, конопель); 6. ч. чухрач; БГ. гребеня (для вовни); чистити ~ кою – чыстити шчитком

що – займ. што, же; розм. чо, шо; ~ ви – же сте; дівча, дівча, што там маиш, што там маиш? (ніс.); на друге думає, же милого неє (ніс.)

щоб, щоби – спол. абы, абысь, ажебы, бы, бы-зме, бодай, же, жебы, дабы, штобы; ср/хр. бисмо; ~ ти пам'ятав – абы-с пам'ятав; жебы-м не ходила до тя по жентицю (ніс.); бодай ти добрі было! (прик.)

щобудь – присл. штобуд

щовечора – присл. штовечєра; ми чергували ~ вартували-зме штовечєра

щогодини – присл. штогодини

щоденний – штоденний; одіж ся ділила на штоденну і сьвятичну

щоденник – ім. літ. денник; вести ~ провадити денник

щоденно, щодня – присл. штоден, каждий ден, ден-в-ден

щойно – іношто

щока – с. лице, -я; груб. пашчека, -ы

щонайбільший – штонайвєкший

щонайкращий – штонайкрásший, штонайлїпший

щонайменший – штонаймєньший

що-небудь – присл. хоц(т)-што; скажи ~ ! повіч дашто!

щоночі – присл. штоночы

щоразу – присл. дазраз, штораз

щорічний – шторі(і)чний; дорочний

щорічно – присл. рочно(і), шторі(і)к

щось – займ. дашто; Врх. штоси-к; Ргр. штоси, щось; забити си штоси-к в голову (прик.)

що ти – же-с

щохвилини – присл. штохвилі; Прт. кам хвилька

щука – ч. шчупак (риба-самець); рибяр зймав фест шчупака

щулитися – зошчулити-ся; Врх.

зйїжыти ся

щупати – див. мацати

щур – див. пацюк

Ю

ювелір – фр. біжүтер, -я

ювілей – юбілей, -єю; юбілеуш, -у; відзначати ~ сьваткувати юбілей

ювіляр – юбіляр; юбілянт

Юліан – Юлі(і)ян, Юлько;

Уліян, Юлєк

Юліанський – Юлія́нський, -ка, -кє; ~ календар – Юлія́нський календар

Юлія – У́лька, Улія́нка, -ы; Ю́ля, -і; Ю́лька, -ы

юнак – мо́лодик; *рідк.* пахо́лок, -лка; *Врх.* інош, іно́ша; *тж.* хлопець

юний – мо́лодий

юрба – гу́рма, -ы; ~ дітей – галя́й-стра, -ы; *рідк.* зѓлота

юридичний – правни́чий (*факультет*)

юрист – юр. пра́вник

Юрій – Ю́рко; Ю́ра, -ы

юстиція – с. суді́вництво

юшка – кул. 1. заг. ю́ха, -ы; 2. кул. гле́виш (*картопляна*); 3. поли́вка, -ы; *Прт.* ле́виш, -а; 3П. лопотю́ха; 4. жур, -у; ки(е)се́лиця, -і (*вівсяна кисла*); 5. ры́бна зу́па, -ной ...пы (*рибна*); ю́ж будэ́ме пи́ти і грушко́ву ю́шку (*піс.*)

Я

я – займ. особовий я (ме́не/м(н)я, мі, ме́не/м(н)я, мно́м, мі); єм; я не хоті́в її бачи́ти – єм не́ хті́в є́й ви́діти

яблуко – бот. 1. заг. я́б(п)ко; 2. *мн.* *Врх.* зе́люнкы (*зелені*); 3. *мн.* когу́тики (*довгасті, кислі*); 4. *ж.* папі́рі(у)вка, -ы; *мн.* *Врх.* яровинни́ки (*ранні*); 5. *мн.* савкы; *Врх.* са́блукы (*великі зимові*); кысли ~ винны́ я́бка;

бы́ли я́бка і ябча́та, бы́ли дівкы і дівча́та (*піс.*)

яблуневий – яблоньо́вий; ~ кві́т – яблоньо́вий цві́т

яблуня – 1. заг. я́блін, я́блонь, -ло́ни; яблі́нка, -ы (*звичайна*); 2. *ж.* ди́ка я́блін, -кой ... ни; ди́чка, пла́(о)нка, пся́рка, -ы; кы́слиця, -і (*лісова, дика*); *тж.* гру́ша; *отка́ль сонечко́ сході́ло, там дівча́ я́блін сади́ло* (*піс.*)

явлення – *ж.* я́ва, -ы; с. зя́виско, я́віско, явлі́ня, (*природи*); *тж.* явище

явно – присл. *Прт.* на́яв

ягня, ягнятко – 1. я́гня, -няти; я́гниця, -і; я́гничка, -ы; 2. *дит.* ба́зья, -і; ба́зятко; ба́зька, -ы

ягоди – *мн.* 1. бо́бы, бо́бки (*лаврові*); 2. бомбу́лі (*на ботві картоплі*)

язик – *анат.* я́зык; я́зык до Крако́ва дове́де (*прик.*)

язикатий – пы́скатий, язы́катий
язичеський – *іст.* пога́нський, -ка, -кє

язичник – *іст.* по́ган, пога́нин
яє́шня – кул. я́шниця, яє́шниця, -цы; я́шниця до́бра зо соло́нином а́льбо вендзо́нком

яйце – 1. заг. я́йце, -ця; *пол.* я́йко, -а; *рідк.* ве́йце; *мн.* я́я; 2. ч. за́порток, за́пороток, -тка; бо́втун, бо́втяк; *Ртр.* за́колот (*зіпсу́те, бовтун*); 3. ч. *Прт.* знесок, -ска (*перше мале яйце*); 4. присл. на́мнягко (*зварене рідко*); 5. присл. на́твердо (*зварене круто*); 6. ч. покла́док, -дка;

Прт. насі́док, -дка (*старе, засиджене в гнізді*)
 яйця Великодні — 1. *мн.* ма́льо-
 ван́ки, -нок (*розмальовані*);
 2. *мн.* пи́санки, -нок (*розписа-
 ні*); 3. *мн.* краша́нки, -нок
 (*фарбовані цибулинням*)
 як — *див.* якщо

яка-небудь — да́ка (да́кой, да́кій,
 да́ку, да́ком); дая́ка
 якась — *займ. ж.* я́кы́са (я́кысой,
 я́кысий, я́кысу, я́кысом);
 котры́са

яка ти — я́ка-с; я́ка-с мазура́та,
 діти́но!

якби́ — *спол.* а́бы, бы́, а́жбы,
 і́дыби, за́то же, ке́бы, ке́д бы́,
 я́кбы; *я бы-м си сыва́ла, ке́бы-
 м го́лос ма́ла (ніс.); я́кбы
 мо́лоде зна́ло, а ста́ре — мо́гло
 (прик.)*

якесь — *займ.* я́кы́се (я́кысо́го,
 я́кысо́му, я́кыси́м); котры́се

який — *займ.* ко́трий, я́кій; ко́тра,
 я́ка (я́кой, я́кій, я́ку, я́ком);
 ко́тре, я́ке (я́кого, я́кому, я́ке,
 я́ким); *мн.* я́кы (я́ких, я́ким,
 я́кыма); ко́тры

який-небудь — *займ.* да́кій; дая́-
 кій, дая́ке; да́ке (да́ка, да́ке,
 да́кы); хо́ц-ко́трий; *Врх.* бо́дай-
 я́кий; *по го́рах да́вніше не ма́ли
 бо́дай-я́ких кро́сен і сну́ли по
 сьті́нах*

якийсь — *займ. ч.* я́кы́сий (я́кы-
 со́го, я́кысо́му, я́кыси́м); кот-
 ры́сий

Яким — А́кы(і)м; *книж.* Йоа́ким
 Яків — Я́цко; Я́сько; Я́цек, *род.*

Я́цка; Я́цьо

якійсь — я́кы́си (я́кы́сих, я́кы́сим,
 я́кыси́ма); да́ко́трий, да́кий,
 пе́вний, я́кій-та́кій

які́сний — я́ко́стний; *Прт.* ва-
 льо́рний, -на, -не; га́тунковий,
 -ва, -ве

які́сть — *ч.* га́туно́к, -нку; я́кіст,
род. я́ко́сти

якнайбі́льше — *присл.* якнайве́ще
 якнайшви́дше — *присл.* чым ско́р-
 ше

як-небудь — *присл.* бу́д-я́к; *розм.*
пол. ла́пу-ца́пу; *Прт.* бо́дай-я́к;
тж. поха́пцем

яко́сь — *присл.* я́ко́си, да́я́к, та́к-
 ся́к; хо́ц-я́к, хо́ц-я́ко; я́ко-та́ко,
 я́ко-сья́ко; я́ко́си і́хав Ва́ньо
 во́зом до́мів; я́ко-сья́ко пере-
 жы́єме бі́ду

як пожива́єш? — я́к ся ма́ш?

якраз — *присл.* пра́ві же, са́ме;
Хриц. аку́рат, в са́мраз

як себе почува́єш? — я́к ся чу́єш?

я́кщо — *спол.* я́к, я́ко; ке́д, ке́дь,
 ко́й; а́че, е́сли, по́зая́к, сли́;
слов. кі́т(д)ь; *ср./хр.* а́ко, ка́ко;
*ке́д ес шу́гай сивий, та́ку со́бі
 гля́дай (ніс.)*

ялина звичайна — *бот. 1. заг. бот.*
 я́лиця, -і; *мал.* сме́реча, я́лич-
 ка, -ы; *рідк.* сви́(і)рка, -ы; *ч.*
 сві́рок, -рка (*біла*); *ч.* сме́рек,
 смрек; сме́река, -ы (*звичайна*);
Врх. і́ліна, і́ль; *Прт.* Стб.
 е́лиця, я́дла; 2. *Врх.* го́нтя́рка,
 го́нтя́ниця (*для виготовлення
 го́нтів*); 3. *Прт.* дере́вко, -а
 (*новорічна*); 4. *Врх.* су́шиця (*су-*

ха); *тж.* смерека; *пла́chte, го́ры, пла́chte і яли́ці* (піс.)

ялиновий — ялицьовий; ~ ва

дошка — ялицьова дошка

ялівця плоди — *мн.* *Пвн.* бобкы

яловець звичайний — *бот.* язлі-
вець, ядловець, ялівець, елєвець,

-вця; *Ртр.* яловець; *пони́же*

Кечко́вець — *зелений ядловець*
(піс.)

яловичина — воловина, -и (м'ясо)

яма — жомба, -и; калабаня, -і;

мочыло; дзюмпара, -и; *рідк.*

бакай, -я; (*наповнена водою*);

Прт. мачура, -и; ухаб, -а;

цюрпіль, -ля

янтар — *мін.* бурштин, -у; ~ не

намісто — бурштинови пацьор-
кы

японець, японка — Япoньчик;

Япoнка, -и

японський — япoньскій, -ка, -кє
(від Японія)

яр — 1. *ж.* яруга, -и; 2. ярок, -рка
(потічок)

Ярема — Яре́мко; Яре́мцо, -ця

ярмарок — *див.* базар

Ярослав — Сла́вко, Сла́вік, -вка;

Сла́вцо, -ця

ясінь звичайний — *бот.* ясен,

ясы́н, яси́нь; *род.* ясе́ня

яскравий — 1. ясний; ~ колір —

ясна ба́рва; 2. крикливий;

ражливий; дуже ~ ва фарба —

барз крикли́вий ко́льор

яснісі́нький — ясы́нісьи́нькій, -ка,
-кє

яструб — *зоол.* 1. заг. а́стряб; *Врх.*

а́стрябі́к; *угор.* ге(и)я; 2. *Врх.*

кра(е)гулець, кро(у)гулець; *скіп,*

скобець; *скре(и)гулець* (*перепе-
лятник*)

я тут! — ту-м! ту́-єм! (*ви́гук*)

ячмі́нний — я́рчаний; ~ на каша —

я́рчаны кру́пы; та́кій мій

миле́нькій, як я́рчана па́ска
(піс.)

ячмі́нь — *бот.* 1. заг. я́рець, *род.*

я́рця; *Стб.* є́чмень, є́чмін,

ячмі́н;

2. *Врх.* пла́(я)скач, пло́щик,

ри́бак (*дворя́дний*); хлі́б пе́кли

зо жи́та, я́рцю і ві́вса

ящик — 1. *ж.* па́ка, па́чка, скрі́ня,

-і; скрі́нька, -и; *англ.* бокс, -у;

2. *нім.* шуфля́да, -и (*у столи*)

ящі́рка, безно́га — *зоол.* 1. заг.

яшчу́рка, -и; ме(і)дя́ниця, -і;

ме(і)дя́нка, -и; *Врх.* веретель-

ни́(і)ця, вереты́льни́ця, вере-

терни́ця, веретю́(у)рни́ця, вере-

ты́льник; пада́вка, пада́лець,

пада́люк(х), пада́нка, паду́ль-

ка; слі́пак, слі́пачка, слі́пец,

слі́пуха, слі́пушка; *Стб.* вере-

ту́рник, вереті́нник, вериті́р-

ник, верті́льник; яшче́(і)рка;

2. ви́риця, і́риця, -і, ми(і)но́га,

-и (*водя́на, тритон*)

ЛІТЕРАТУРА: ПЕРЕДМОВА

1. Барна Адам. Хмары і сонце над Лемковином. – Лігниця, Польща, 2008. – 236+16 с.
2. Верхратский Іван. Про говор галицких Лемків. – Львів, 1902. – 489 с.
3. Каганець Ігор. Арійський стандарт: Українська ідея епохи великого переходу. – Київ, 2006. – 336 с.
4. Каганець Ігор. Пшениця без куколю. Євангеліє без вставок і спотворень. – Тернопіль, 2006. – 560 с.
5. Канигін Юрій. Віхи священної історії: Русь-Україна. – Київ, 2006. – 416 с.
6. Канигін Юрій. Шлях аріїв: Україна в духовній історії людства. – 5-е вид., доп. – Київ, 2006. – 528 с.
7. Лемківщина. Земля-люди-історія-культура: В 2-х тт. / Ред. Богдан О.Струмінський. – Нью-Йорк-Париж-Сидней-Торонто, 1988. – Т.І. – 570 с.; Т. II. – 496 с.
8. Літопис Руський. / Пер. з давньорус. Л.Є. Махновця. – Київ, 1989. –XVI+591 с.
9. Лозко Г.С. Велесова Книга. Волховник. – Вінниця, 2007. – 520 с.
10. Сергійчук Володимир. Трагедія українців Польщі. – Тернопіль, 1997. – 440 с.
11. Силенко Лев. Мага Віра. Святе Письмо. Велике Світло Волі. –Львів, 2005. – 832 с.
12. Тарнович Юліян. Ілюстрована історія Лемківщини. – Львів, 1936. – 286 с.
13. Штепа Павло. Українець а москвин. Дві протилежності: Вид. 2-е. – Дрогобич, 2008. – 688 с. – Розд. XVII-XXII.
14. Kolberg Oskar. Dzieła wszystkie. Sanockie – Krosnienskie. – Wrocław – Poznań. – Т. 49. Cz. I, 1974. – 552 s.; Т. 50. Cz. II, 1972. – 446 s.; Т. 51. Cz. III, 1973. – 488 s.
15. Misilo Eugeniusz. Repatriacja czy Deportacja. Przesiedlenie Ukraińców z Polski do USRR 1944-1946. – Т. 2. Dokumenty 1946. – Warszawa, 1999. – 400 s.

ЛІТЕРАТУРА: СЛОВНИКОВА ЧАСТИНА

1. Антологія лемківської пісні. / Упор. Марія Байко. – Львів, 2005. – 496 с.
2. Бігуняк Андрій, Гойсак Олександр. Лемківський словничок. – Тернопіль, 1997. – 48 с.
3. Венгерско-русский словарь. 40 000 слов. – Москва-Будапешт, 1974. – 872 с.
4. Верхратский Иван. Знадоби до словаря южнорусского. – Ч. I. – Львів, 1877. – 88 с.
5. Верхратский Иван. Про говор галицких Лемків. – Львів, 1902. – 489 с.
6. Гижа Орест. Українські народні пісні з Лемківщини. / Заг. ред. С. Грици. – Київ, 1972. – 404 с.
7. Голоскевич Григорій. Правописний словник. – Вид. 12-е. – Нью-Йорк-Париж-Сидней-Торонто-Львів, 1994. – 462 с.
8. Дуда Ігор. Спомнеш моє слово. Лемківски приповідки. – Тернопіль, 2008. – 88 с.
9. Етимологічний словник української мови. У 7-ми тт. – Київ: Т. 1. – 1982. – 632 с.; Т. 2. – 1985. – 572 с.; Т. 3. – 1989. – 552 с.; Т. 4. – 2003. – 656 с.; Т. 5. – 2006. – 704 с.
10. Комендар В.І. Лікарські рослини Карпат. – Ужгород, 1971. – 248 с.
11. Лемковський співанникъ. / Зобрав д. Ив. Качоръ. – Вып. I. – Львов, 1921. – 32 с.
12. Лешка Олдржіх, Шішкова Ружена, Мушинка Микола. Розповіді з Підкарпаття. Vyraveni z Podkarpati. Українські говірки Східної Словаччини. – New-York-Praha-Київ, 1998. – 322 с.
13. Менас А., Коваль А.П. Українсько-хорватський або сербський словник. – Zagreb, 1979. – 688 с.
14. Мюллер В. Великий німецько-український словник. – 2-е вид., випр. та доп. – Київ, 2007. – 792 с.
15. Народні пісні з Галицької Лемківщини. Тексти й мелодії. / Зібрав, упор. і пояснив др. Филарет Колесса. // «Етнографічний Збірник НТШ». Т. XXXIX – XL. – Львів, 1929. – 469 с. Тексти. – С. 275–454.
16. Пиртей Петро. Короткий словник лемківських говірок. – Івано-Франківськ, 2004. – 364 с.
17. Русиньські співанки з Вирховини и Гуцульщини. / Упор. М.І. Завадяк, Д.І. Поп. – Ужгород, 2007. – 400 с.
18. Скрипник Л.Г., Дзятківська Н.П. Власні імена людей. Словник-довідник. – 3-тє вид., випр. – Київ, 2005. – 336 с.
19. Чаплик Катерина. Нові записи лемківських пісень. – Київ, 2008. – 72 с.

20. Словарь української мови: В 4-х тт. / Упор. Борис Грінченко. – Київ, 1907-09. Репринтне вид. – Київ, 1996; Т. 1. – 496 с.; Т. 2. – 578 с.; Т. 3. – 508 с.; Т. 4. – 566 с.

21. Словник іншомовних слів: 23 000 слів та термінологічних словосполучень. / Уклад. Л.О. Пустовіт та ін. – Київ, 2000. – 1018 с.

22. Словник української мови XVI – першої половини XVII ст. У 28-и вип. – Львів: 1, 1994. – 152 с.; 2, 1994. – 152 с.; 3, 1996. – 252 с.; 4, 1997. – 260 с.; 6, 1999. – 256 с.; 7, 2000. – 256 с.; 8, 2001. – 256 с.; 11, 2004. – 256 с.; 12, 2006. – 244с.

23. Стыпула Р. Новый польско-русский словарь. Ок. 36 000 словарных статей. – Москва, 2004. – 724 с.

24. Тороньскій Алексій І. Русины – Лемки: В зб.: Зоря Галицкая яко Альбумъ на годъ 1860. – Львов, 1860. – С. 389–428.

25. Українсько-словацький словник. Бл. 10 000 слів. – Харків, 2002. – 256 с.

26. Чесько-український словник: У 2-х тт. – Київ: Т.1. – 1988. – 384 с.; Т.2 – 1989. – 712 с.

27. Юрковський Мар'ян, Назарук Василь. Українсько-польський, польсько-український словник. – Київ, 2003. – 934 с.

28. Chomiak Mirosława, Fontanski Henryk. Граматика лемківського языка. – Warszawa, 2004. – 210 s.

29. Horoszczak Jarosław. Словник лемківсько-польській, польсько-лемківській. – Warszawa, 2004. – 404 s.

30. Kolberg Oskar. Dzieła wszystkie. Sanockie – Krosnienskie. – Wrocław – Poznań, T. 49. Cz. I, 1974. – 552 s.; T. 50. Cz. II, 1972. – 446 s.; T. 51. Cz. III, 1973. – 488 s.

31. Pavlesin Aleksa. Mali rjecnik lemківskog govora ukrajinskog jezika. Po lemківski-ukrajinski-hrvatski. Hrvatski-ukrajinski-po lemківski. – Zagreb, 2007. – 292 s.

32. Rieger Janusz. Słownictwo i nazewnictwo lemківskie. – Warszawa, 1995. – 254 s.

33. Stieber Zdzisław. Dialekt lemків. Fonetyka i fonologia. Prace językoznawcze, 97. – Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Lódź, 1982. – 112 s.

ПРО АВТОРА

ДУДА Ігор Микитович народився 10 березня 1940 р. в с.Ганчова Горлицького п-ту Краківського в-ва на Лемківщині (тепер Польща). У 1945–58 рр. жив у м. Монастирська, з 1961 р. – у Тернополі.

Закінчив Львівський технікум легкої промисловості (1961), Інститут живопису, скульптури і архітектури ім. І. Рєпіна Академії мистецтв СРСР у Санкт-Петербурзі (1973). Протягом 25 років перебував на педагогічній роботі. З 1991 р. – організатор і директор Тернопільського обласного художнього музею. З 2005 р. – доцент Тернопільського Національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка (за сумісництвом).

Друкується з 1972 р. Автор 14 окремих видань з мистецтвознавства, 13 – з краєзнавства, 2 – з мовознавства. Близько 1050 статей опубліковані в газетах, журналах, збірниках та енциклопедіях. Учасник 60 науково-практичних конференцій. Займається рисунком, прикладною графікою і художнім оформленням.

З 1994 р. – заступник і редактор часопису «Дзвони Лемківщини». Голова Тернопільського обласного товариства «Лемківщина» (1998-2000). Організатор першої в Україні «Лемківської Ватри» (Гутиська, 1998). З 2001 р. – член колегії Всеукраїнського товариства «Лемківщина». З 2002 р. – член президії і відповідальний секретар Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань.

Член Національних Спілок України – журналістів, художників, краєзнавців; Міжнародної Асоціації мистецтвознавців (1996), Наукового Товариства імені Шевченка у Львові (1998). Заслужений працівник культури України (1999). Лауреат конкурсу «Людина року-2004» (Тернопіль), обласної премії в галузі культури (2010).

Ігор ДУДА

ЛЕМКІВСЬКИЙ СЛОВНИК

26 000 слів

Редактор Ігор Дуда
Комп'ютерна верстка Мар'яни Тераз
Обкладинка Петра Тирпака

Підписано до друку 27.07. 2011 р. Формат 60х84 1/16.
Папір офсетний. Гарнітура Шкільна. Друк офсетний.
Умовно-друк. арк. 21,62. Облік.-видавн. арк.29,02. Зам. №50.

ТЗОВ «Видавництво Астон» м. Тернопіль вул. Гайова, 8 тел. (0352) 52-71-36
Свідоцтво ТР № 28 від 09.06.2005 E-mail: Zbut@utel.net.ua,

Віддруковано в ТОВ «Гал-Друк» м. Тернопіль
м. Тернопіль вул. Бродівська, 44
тел. (0352) 52-05-63, 52-73-05

